ஸ்ரீ:

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியருரை

உரையாசிரியருரையுடன்

ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான்

ரா. இராகவையங்கார்

பரிசோதித்தது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரசுரம் - ம.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1917.

ஸ்ரீ

முகவுரை.

தொல்காப்பியம் என்பது தொல்காப்பியனாரால் செய்யப்பட்ட நூல் என்பதும் பெறப்பட்டு, இத்தொல்காப்பியனார் சமதக்கினி புதல்வரென்றும், திரணதூமாக்கினி என்னும் இயற்பெயரையுடையரென்றும், அகத்தியர் வடக்கணின்று தென்றிசைப்போதுகின்றபோது இவரைக் கொண்டுபோந்தாரென்றும், நச்சினார்க்கினியர் பாயிரவுரைக்கண் உரைத்தார். அவர் தொல்காப்பியன் என்பதற்குப் பழைய காப்பியக் குடியிலுள்ளோன் என்று ஆண்டுக்கூறினர். இவற்றால் தொல்காப்பியன் என்பது இவர் குடிபற்றி வழங்கிய பெயரென்றும், திரணதூமாக்கினியென்பது இவரியற்பெயரென்றும் தெளியலாகும். ...ஆருமறைமுதலாய வடமொழியிலுள்ள தொன்னூல்கள் பலவற்றிலும் "காவியகுலம்" என்பதோர் பழையகுடிப்பெயர் வழங்கப்படுகின்றமை அம்மொழிவல்லார் கண்டது. காவியர் கவியின் வழியினர். கவி சுக்கிரனுக்கு ஒரு பெயர். இவர் பிருகுமகாமுனிவர் மைந்தராதலின் பார்க்கவர் எனவும் வழங்கப்படுவர். சமதக்கினியும் அவர் புதல்வரும், பிருகுவம்சத்தினராதலின் பார்க்கவர் என்றும், அங்ஙனே கவிவம்சத்தவராதலாற் காவியர் என்றும் பெயர் பெறுப. வான்மீகிபகவானும் பாலகாண்டத்துப் பிருகுமகாமுனிவர் பத்தினியைக் "காவியமாதா" என்று வழங்கினார். காவியமாதா என்பது காவியர்க்குத் தாய் என்றவாறு. இதனால் சமதக்கினி புதல்வரான திரணதூமாக்கினியின் குடிப்பெயர் காவியகுலமாதல் நன்குணரலாம். இது பழமைபற்றி விருத்தகாவியகுலமென்று வழங்கப்படுமென்று கருதலாகும். இது தமிழில் தொல்காப்பியக்குடி என்று வழங்கப்படும். இக்குடியிற்பிறந்து சிறந்தமையாற் குடிப்பெயரே பெயராக வழங்கப்பட்டதென்க. பனம்பாரனார் கூறியபாயிரத்தும் 'தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி' எனக்கூறுதலால் தன்பெயர் குலப்பெயரேயாக விளக்கஞ்செய்தார் என்பதே கருத்தாதல் காண்க. இது முப்பாலாசிரியர் வள்ளுவர் எனப் பெயர்பெற்றது

இத்தொல்காப்பியனார் அகத்தியனார்மாணாக்கர் பன்னிருவருட் லைவராவர். இதனை "அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆசிரியரெல்லா ள்ளுந் தொல்காப்பியனாரே தலைவரென்பது எல்லாவாசிரியருக் மொப்பவென்பன" என "வினையினீங்கி" என்னும் மரபியற் சூத்திர

2

வுரையிற் பேராசிரியர்

கூறியதனானுணர்க.

அகத்தியனார்க்குத்

காப்பியனார் முதலாகப்

பன்னிருபுலவர்

மாணாக்கருளெ

"மன்னியசிறப்பின்
வானோர்வேண்டத்,தென்மலையிருந்தசீர்சா
லான்,
றன்பாற்றண்டமிழ்தாபின்றுணர்ந்த,
துன்னருஞ்
சீர்த்தொல்காப்பியன்முதற்,
பன்னிருபுலவரும்பாங்குறப்பகர்ந்த,
வருங்
புறப்பொருள்வெண்பாமாலைப்
பாயிரத்தாலுணர்க.
இவர்காலம்
இஃதென்றறுதியிட்டு

டா திருப்பியும்

இறப்பு

கெண்பதுமட்டும்

எல்லாருக்கும்

ஒப்பதாகும்.

தொல்காப்பி .

ஆதியூழியின்

அந்தத்தே

இந்நூல்செய்தாரென்று

நச்சினார்க்கினி

பொருளதிகாரக்

கற்பியலுரைக்கண்டொண்டார்.

இவர்,
அகத்தியனார்செய்தருளிய
தமிழ்முதநூலிலே
இயல், இசை,
நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்பற்றி
மிகவும் கிடந்தலான்
அவற்றுள்,
தமிழ்நார்ச்சிக்கின்றியமையாதா

இயற்றமிழ்ப்பகுதியை
எடுத்துக்
தொகுத்து
எழுத்து, பொருள்
என
மூன்றதிகாரமாக்கி
ஒவ்வோரதிகாரத்துக்குப்
தொன்பதியலாகப்பகுத்து
இருபத்தேழு
இயல்களைத்து
லாகா வரும்பொருள் பொதிந்து

றுன்னமையொடு புணர்ந்த

ஞு; வாய,

சில்வகையெழுத்தின்செய்யுட்டுறத்திரங்களாற்

டல்வாரை

இத்தமிழுலகு

பயன்கொள்ளுமாறு

இந்நூலை இயற்றிய(

கடைச்சங்கத்தாருள்,

களவியற்பொருள் கண்டகணக்காயனார்

நக்கீரனார் "இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் மிற்றுத் தொல்காப்பியம்" என்றாராகலான், இவர் செய்தருளி நூலின் தலைமையும் பழமையும் நன்குணரலாம்.

இந்நூலுட்கூறப்பட்ட

எழுத்து, சொல்,

பொருள் எனப்

மூன்றனுள் முன்னை

ய இரண்டும்

பொருளாராய்ச்சிக்கு உபகாரப்

நிற்றலால்

பொருளதிகாரத்தின்

மேம்பாடு

இனிதுணரப்படும். பொ

ளதிகாரமேம்பாடு

இறையனார்களவியல்

முகவுரையானுந்தே
பொருளனைத்தும்
நிலைபெற் றுவிளங்குதல்
நல்லிசைப்புலவரிய
பல்வகைச்செய்யுளின்கண்ணேயாமென்பது
தெளியப்படுமாது
செய்யுளிலக்கணவாராய்ச்சி
பொருளதிகாரத்தே
வேண்டப்பட்ட
தெனவுணர்க.
இப்போது

வழங்குகின்ற

எழுத்து, சொல், பொ

அணி யென்னப்பட்ட

ஐந்திலக்கணங்களையும்

ஒருவன் உற்றுணர

செய்யுளின்கண்ணேயாதலாற்செய்யுளிலக்கண ஆராய்ச்சி தமிழு

க்கு

இன்றியமையாமை

காணப்படும்.

இனி இத்தொல்காப்பியத்திற்கு உரையியற்றியவர் கல்லாடர், உரையாசிரியரிளம்பூரணவடிகள், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் எனப்பலராவர்.* (1)இவருட் கல்லாடருரை சொல்லதிகாரத்திற்கேயுள்ளது: அதுவுங்குறைபாகக் காணப்படுவது.(2)உரையாசிரியரிளம்பூரணவடிகளுரை மூன்றதிகாரங்கட்கும் உள்ளது. (3)பேராசிரியருரை பொருளதிகாரத்திறுதியியல் நான்கற்கு இப்போதுள்ளது.(4) சேனாவரையருரை சொல்லதிகாரத்திற்கே உள்ளது; இவ்வதிகாரத்திற்குமட்டுமே இவருரையெழுதினரென்ப. (5) நச்சினார்க்கினியருரை எழுத்ததிகாரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்திற்கும் பொருளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், மரபியல்என்னும் மூன்றியல்களொழிகலாக ஆறியல்கட்கும் இப்போது காணப்படுகின்றது. இவற்றுட் செய்யுளியற்குக் கல்லாடர், சேனாவரையர் இருவரொழிகலாக உரையாசிரியர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் என்னும் மூவருரையிருந்த லறியப்படும்.

இம்மூவருரையுள் இதற்குமுன்

ஸ்ரீமான்

1. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களச்சிட்ட பொருளதிகாரத்துள்ள செய்யுளியலுரை நச்சினார்க்கினியருடையதன்றென்றும், பேராசிரியருடையதென்றும் யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைகட்டாத்திலகாலத்தில் அதன் முதற்றொகுதி முதற்பகுதி ஆராய்ச்சியில்விளங்க எழுதினேன்.

இவ்வணமே அச்சிட்ட பொருளதிகாரமரபியலுரையும் நச்சினார்க்
கினியரதன்றென்றும் பேராசிரியரதென்றும் செந்தமிழ் இரண்டாந்
தொகுதிப் பதினொன்றாம் பகுதிமுதற்கட் டெளிவித்தேன். அவற்றை
ஆண்டுவிரிப்பிற் பெருகும். ஆண்டுக்கண்டுகொள்க. இவ்வாறே
அச்சிட்ட பொருளதிகாரமெய்ப்பாட்டியலுரையும் உவமவியலுரை
யும் நச்சினார்க்கினியருரையல்லவென்பது தெரிகின்றது. // பின்னர்க்
கிடைத்த இவ்விரண்டியலும் அடங்கிய பழையதோரேட்டுமுகத்துப்
பேராசிரியனுரை என எழுதியிருத்தலானும் இக்கருத்து வலியுறு
கின்றது. / அச்சிட்ட பொருளதிகாரவிறுதியியலுரை நான்கன்

* தஞ்சைச்சரசுவதிமகால

புஸ்தகசாலையகத்துத்தமிழேடுகளுள்

மதால்

காப்பியச்சொல்லதிகாரவுரையேடு

ஒன்றுள்ளது: அவ்வேட்டினிறுதியில்

இவ்

வோத்தினுட்சூத்திரமுட்பட்டநூலையினளவு

கிரந்தவகையானாறுநூற்றிரு

பதி..............ஆபிதருபகோத்திரத்தென எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனுலிவ் வேட்டிலுள்ளவுரை ஆத்திரேயன்பேராசிரியனுரை என்று துணியப்படு கின்றது. இவரே மாபியவுரைபிற்கண்ட "வலம்புரிமுத்தின்" என்னும் பொதுப்பாயிரஞ்செய்த ஆத்திரேயன்பேராசிரியராவர்.

4

முகத்தும்ஒருபடியாகக்காணப்படும்"இவ்வோத்துஎன்னபெயர்த்

தெனின்" என

வினாவிக்கொண்டு

அதன்மேனுரைப்பது

ற்சிறு

கினியர்

வழக்கன்றென்பது

தொல்காப்பியமுதற்கணுள்ள

இருப
மூன்றியற்கும்
ஈண்டுச்செய்யுளியற்கும்
அவர் கூறும்
உரைத்தி
கத்தான்
எளிதிலறியலாகும்.

இவற்றுட்
செய்யுளியல்
நச்சினார்க்கினியருரை

இற்றைக்

பதினைந்து வருடங்கட்குமுன்

மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கத்தின்பொ(

டுப் பழையதமிழ்

ஏடுகள் தேடிச்

சென்றகாலத்து

ஆழ்வார்திருநகரி கவி

ராஜசேகரி

திருமேனி இரத்தின கவிராயர்வழித்தோன்,

தாயவலந்தீர்த்தான்கவிராயர்வீட்டில்

இரண்டு

எட்டுப்பிரதி.
கிடைக்தன.
இவற்றுடன்
திருமயிலைவித்துவான்
சண்மு
பிள்ளையவர்கள்
உதவிய
தொல்காப்பியப்பிரதியினும்
இச்செய்யுளி
னச்சினார்க்கினியருரை
யிருத்தலைக்கண்டு

அதனையும் ஒப்புநோக்கிக்கொண்டு, இம்மூன்றுபிரதியுமே வைத்து இச்செய்யுளியலுரை சிற்றறிவிற்கியன்றவரை பரிசோதிக்கப்பட்டதாகும். இங்ஙனம்

கினியருரையுடன், ஆழ்வார்திருநகரித்தேவர்பிரான்கவிராயரவருதவியதும் இதுகாறும் அச்சிடப்படாததும் ஆகிய செய்யுளுரையாசிரியருரைப்பிரதி மிகவுஞ் சிதிலமடைந்திருந்ததனை ஏட்டிலுள்ளவாறே ஆராய்ந்துகொண்டு, இவ்விருரையினையும் ஒரு புத்தகவாயிலாக வெளியிடலாயிற்று.

இப்பதிப்பு தஜெஞாட
ஙகப்பட்டு
ெசங்ஙகர்லமாக
முற்றுப்பெற

விருந்ததனைச், செந்தமிழ்ச்செல்வரும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க தலைவரும் எம் அன்னதாதாவுமாகிய மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமா ஸ்ரீ ராஜராஜேசுவரஸேதுபதிமஹாராஜரவர்கள் விரைவினிறைவேற் மாறு பல்காலுந்தூண்டி, அதற்கு ஆவனசெய்துதவ, அதனானே இ நூல் வெளிவந்ததாதலின், அவர்கட்கு என்றும் நன்றிபாராட்டு கடப்பாடுடையேன். இச்செய்யுளியலுரைப்பிரதிகளை அன்புடனு விய நல்லோர் பெருந்தகைமை என்றுமெஞ்ஞான்றும் மறக்கற்பா தன்று. செந்தமிழ்ச்செல்வச்சேதுவேந்தரும் அவர் ஆதரிக்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் நீடூழிவாழ இறைவனருள்புரிக.

இங்ஙனம்,

ரா.

இராகவையங்கார்,

ஞெவதையமன்ஆனாவிக்வா

உ

ந்த்திரா முத்தர்கு விப்பக

ரா ஜி,

(ரான

அதொழிற்றொன்றி
அகப்பாட்டுவண்ணம்
அசவெண்ப
அகன்றுபொருள்
அசைப்புலனாம்
அங்கதத்தானோ
அங்கதப்பாட்டள்

அசைகூடைகும்
அசைச்சீர்த்தாகும்
அசையுஞ்சீரும்
அடக்கியல்வாரம்

புடிகொரளுக்
புடஙிபிர்கினவி
புடயிசக்குவரிளு
புடயிறக்குவருக
புடயின்றிறப்பேப
புடபுன்காளாபேல
புடைடனிலேக்கினவி
தா தன்கெடுன்ப
தூகொதாளுப்பிரு
தூவெதாளுப்பிரு
தூவெகாளுப்பிகு
தூவெவன்னக 129

ங்கிலை மருங்கு 106
ங்கிலை மருங்கின் 31
ம்போதரங்கம் 151
வற்றுட், சூத்திரச் 169
வற்றுட், பாஅவன்னவை 214
வற்றுள் மாத்திரை 2
வற்றுள் நாலெவை 160
வதாம், நாலிரண்டா 165
வதாம், பாஅவவை 218
வையடக்கியலே 118
வ்வமாக்களும் 209
வ்வியல்பல்லது 86
ளடைபடைத்தலைப்பெ... 89
ளடைபடையதை 17
ளடைபடைவள்ளை [illegible]

எசெப்பிரிலைவடுளை
எவடிமிருதி

(நக்ஷத்திரங்கள்.)

93 அசுவினி
வினைக்காலைவேடய
163
224 அனுஷக்கிரகம்
58
81 அநுஷமேடம்
64
210 இக்கணக்கல்வியியல்

51
229 ஆசிரியநடைத்தே

108

124 ஆசிரியப்பாட்டு 157
159 ஆசிரியமருங்கினும் 67
48 ஆசிரியவகுதி 105
73 ஆயிருதொடைக்கு 94
11 இயைபினியைய 27
144 இடைச்சுரமருங்கின் 134
92 இடைநிலைப்பாட்டு 131
182 இடைநிலைப்பாட்டே தரவு 132
133 இடையும்வரையார

1[illegible]1
34 இருசீர்ப்பாத்து

[illegible]
95 இடைபெறலமையும்

1[illegible]

57 [illegible]

185

[illegible]

92 [illegible]

167 [illegible]

174 [illegible]

181 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இருவடிவொன்று
இன்னிசையம்
இடப்புறப்பிரிவினை
ஈரசைச்சொற்கள்
ஈற்றுப்பாலிசை
உயிர்மெய்யெழுத்து
உயிர்த்தொடர்ச்சி
உடம்படுமெய்
ஊனருபு
எண்ணிடைச்சொல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எழுசீரடியே 65
எழுசீர்முதி 76
எழுத்தன வெழுத்தி 43
எழுத்து முதலா 78
எழுத்தொடுஞ்சொல் 179
எழுநிலத்தெழுந்த 164
எஞ்சல்லண்ணம் 231

எழுழுக்கெதன்ப
ஞினையொன்றே
ஐவகையடியு
37
138
50

ஐவகையடியுமா விரிவக்
52

ஒன்றொடா மாதர்
192

ஒப்பொடுபுணர்ந்த
176
ஒத்தாழிசைக்கலி
ஒத்தாழிசைக்கலியிரு
130
131
ஒத்தாழிசையு
115
ஒத்தாலுடன் ரு
142
ஒருசீரடையிட்
98
ஒருநெறிப்பட்ட
201
ஒருநெறியின் றி
171

ஒருபான் சிறுமை
150
ஒருபொருணுதலிய 153
ஒருபொருணுதலிய சூத்திரத்தான் 158
ஒருபோகியற்கை 147
ஒரூஉ வண்ணம் 227

ஒழிந்தோர்க் கிளவி
ஒழுகுவண்ணம்
195 ஒற்றளபெடுப்
226
18
ஒற்றெழுத்தியற்
ஒற்றொடு புணர்ந்த
8
242
ஒன்றேயற்று

175
கட்டுரை வகையா
123
கலித்தளை மருங்
கலித்தளை யடிவ
கலிவெண் பாட்டே
24
25
160
காமப்புணர்ச்சி 186
கிழவன் றன்னொடு 192
கிளரியல் வகையிற் 184
குட்டம் எருத்தடி 116
குறளடி முதலா 57
குறிலிணை பகர
5
குறிலே நெடிலே
3

குடஞ்சீர்வண்ணம்

221

குற்றியலுகரமே
கூற்றுமாற்றமே
கைக்கிளைத்தானே

10

156

119

2

கைக்கிளைமுதலா

கொச்சகமாக

ஒங்க்சயமொரு

இந்திரவண்ணம்

இன்லெமன்டெம்ப்தீ

ஸ்ர்கடலுக்
ஸ்ர்கிலேகாளே

ஸ்ரீஐடயகுக்தி

மசப்டெபாருளாவள

செப்புட்டாமே

செப்புண்மகுக்கி

செய்யுண்மொழி
செவியுறைநாவேள
சேரிமொழி
சொல்லிய
சொல்லொடு
சொற்சீரடியு
ஞகாரைமுதலா
ஞாயிறுதிங்கள்
ஞான்பலொத்து
ஞாலிற்கு
ஞாழ்லருக்

சமைம்போக்கு
சரவேகாறு
சரவெசாறும், காண
சணாக்குரிலை
சன்ஜீ ஞளாவபூ
சக்ஜீ லொழுக்கி
சன்ஜீ ர்வமைசியு
சன்பாவல்வபூ

சா ஜமையணமை ய
ஞாகவொாதிம்

துள்ளலோசை
தூக்கியல்வகை
தூங்கலோசை
தூங்கிசைவண்ணம்
தெரிந்தனர்
தொடைவகை
தொன்மைமரபின
நலிபுவண்ணம்
நாலெழுத்தாதி
நாற்சீர்கொண்டு

யீரணிறக்

ஙீனாழுகல்

ஷீனாபவ

ஸீனறவிபாழிபா

ணையபு 177

குஞ்சிரவண்ணம் 220

குவெண்பாட்டு 158

குவெண்பாட்டே 118

ரவணிறபி 15

ரீனமனேிவய 170

ற்றியற்சி	74
ிலைவஞ்சி	42
ெழுத்தெண்ப	38
ந்தைவாயில்	198
பாடல்லே	120
பாடல்லேகாவி	162
ட்டிடைக்கல	180
ட்டிடைவைத்த	178
ட்டுவைஞாலே	79
ைல்கூத்தன்	190
ிலைவகையே	155
ர்ப்பாசறிவர்	197
ர்ப்பாஸ்பாங்	189
விரிமருக்கி	107

ற்கிலையாபுனை ஓ 161
ப்பாட்டுவெண்ணெ 225
பாழிப்புமொழு 190
பாக்கியல்வகை 136
ழிவிக்குட்ட 117
பேசாளும் 39
ஞட்பாமேவிலை 85
முசிவளி 187
லைமேயா 196

ரட்டுமெயநரு	211
ரத்திரைமுகூ	104
ரத்திரைபெருக்	1
த்தீராஜு	47
த்சிர்முராற்கைபு	70
தேஙியல்	66
தேருவன்னம்	283
முகர்பெருடை	145
மூற்றியனுகா	9
முன்னிவா	14
மூவாமெறுழுத்தே	40
முனைவக்கெருத்தே	36
ழுன்ருறப்படக்கி	172

மெய்பெற	[illegible]7
மெய்பெறூ	
மெல்லிசைவண்ணம்	
மொழிகாத்து	126
மொழியினும்	95
மோனைபெறுகை	88
வகைமொழி	129
வஞ்சிச்சீரென	20
வஞ்சித்தூக்கே	71
வஞ்சிமருங்கி	22
வஞ்சிமருங்கினு	26
வஞ்சியடியே	45
வண்ணகத்தானே,	140
வண்ணத்தாமே	284

[illegible]	212
[illegible]	216
வழிபடுதெய்வம்	110
[illegible]	199
வாயுறைவாழ்த்தே	111
[illegible]	112
வாழ்த்தியல்	109
[illegible]	61

விராஅய்வரினு	58
விருந்தே தானு	239
வெண்சீரீற்றசை	29
வெண்டளைவிர	63
வெண்பாட்டீற்றடி	72
வெண்பாவியலினு	77
வெண்பாவுரிச்	28

உ

[illegible]

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

௮. — செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியருரை.

மாத்திரை

பொருந்திய லைமயவக்க
பெறுஅ

யாத்த ஜோ யாயாப்
பெறுஅ

பபேப தாக்கே வெதா
லைடைவைக பெறுஅ

நோக்கே பாவை
யனாவிய வெறுஅக்

திணைபே காகேகாள்
கூற்றுவனாக பெறுஅக்

கேட்போர் களனே
காலவகை யெனாஅ
பயனே மெய்ப்பா
டெச்சவகை யெனாஅ
முன்னம் பொருளே
துறைவகை யெனாஅ
மாட்டே வண்ணமொ
டியாப்பியல் வகையி
னாறுதலை யிட்ட
வந்நா லைந்து

அம்மை அழகு
தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே
புலனே இழைபெனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய
எட்டொடுந்
தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர்
செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி

வகுத் துரைத் தனரே.

என்பது; சூத்திரம்.
இவ்வோத்து செய்யுள
இலக்கணம் உணர்த்தி
[னமையிற் செய்யுளியல்
என்னும் பெயர்த்து:
எனவே
இவ்வோத்துதலி று
செய்யுளிலக்கணமாயிற்று.
பாயிரத்தான் வழுக்குஞ்
செய்யுளு மாயிரு தலி,

எழுத்துஞ் சொல்லும்
பொருளும் ஆராய்வத் ’
என்றையான் திற்கு
முன்னர்க்கூறிய
அதிகார ங்களிலும்
இல்லதிகாரத் தும்எல்லாம்
வழு விற்குஞ் செய்யுட் கும்
வேண்டுவனகூறி,
அகலிர ங்கொட்டுத்தீ
செய்யுள் உ
தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நிகழுமாதலால் அச்செ
ய்யுட்குரிய இலக்கணத்
தையெல்லாம் இவ்வோத்
துட் டொகுத்துக்
கூறுகின்றார் என்றுணர்க.
இங்ஙனங் கூறவே, முந்தை
நூக்கு அக்கணே ரகு
இயைபுடைத்தாயிற்று.
இவ்வோத்தினுள்
இத் தலைச்சூத்திர ம்

;—இவ்வோத்தினுள்

பெறுங் கின்ற செய்யுட்கு

உறுப்பாவன

இவையென்று அவற்றது

பெயரும் முறையும்

தொகையும் கூறு

கின்றது.

இதன் பொருள். மாத்திரையென்றது எழுத்திற் குறித்தாக வரு
கிளாரத்தோதிய மாத்திரைகள் தத்தம் அளவின் இறந்து பாவின் நு
வேறுபாடுகளையுணர்த்தி வராஅய் நிற்குநிலைமை: மாத்திரையென்றது

த்திரையளவை யென்பதூஉ

ம், எழுத்தியல் என்றது

எழுத்தியல்வகையை

பதாக ம் மேலைக்கு

க் கிய க்கார் டெ ப ழுக.

எழுத்தியல்

வகையென்று அதிகார

க்குக் கூறிய

எழுத்துக்கள் டை

ப்பட்டியலும் வகையை.

அவை கையென்று இயல்க

ளும் டீ யவையும். என

இருவகையாம் அவைக்

பாட்டினை. யாத் த்தோ னி

ன்றது பொருள் பெறக்
தொடர்ந்து நிற்குங் கு
எனவே அசையும்
தனித்தனியே வெ
பொருள் பெறுவனவும்
தனித்தனிப் பொருளின்றிச்
சீராயவழிப்
பொருள் பெறுவனவும் எ
ன இருவகையாம்; சே,
சாத்தன் எனவரும்.
அடியென்றது அச்சீர் இர
ண்டும் பலவுந்தொடர்ந்து

ருப்பை. யாப்பென்ற
து அஃவொடு தொடும் தொ
பாருளோற்றுநிற்பக் கெ:டுக்கு
நர் செய்யுளைய. மாறெப
ன்றது காலிக்கொறும்
இடக்கொடும் வழக்கிற்க
வாற்றுக்கேற்ப வழுப்பட
ாமற் செய்வதோர் மு
றைமையை.
தென்றது பாக்களைத் தி
ணிக்கு முக்கலே.
தொடைவகையென எழுத்

துச் சொற் பொருள்களை
ளதிரெதிர் நிற்கத்தொடுக்
கின்ற தொகைப் பகுதிகளை.
நோக்கென்றது மாத்திரை
ர முதலிய உறு
ப்புக்களையுடைய்க் கேட்
போர்க்கு நோக்குதல்படச்
செய்தலே. நோக்குதல் -
பயன் கோ, பாவென்றது
இவ் வுறுப்புக் களையுடைத்
தாய்ச் செப்பலந்திருந்து
சொல் பொருளுந் தெ

ரியாம ல்

ஒருவன் கூறியவழியும்,

இஃது என் னசெய்யுளெ

றறிவதற்கு ஏதுவாகிப்

பரந்துபடச் செய்வதோ

ே ர ரசை யை. அளவ்

என்றது அடி வரையறை

யை. திணை ப ன்றது

அகத்திணையும் புறத்திணையும்

அறியச்செய்தவை. கை கோ

காள் னன்றது அவ்வத்தி

ணையொழுக்க ம் . யச்

செய்தலை. ௬

ந்துவகைகெயன்றது அத்தெ
ய்யுட்கேட்டோரை இரு
இன் சேரின் சேறை வா
அறிவிக்கலை.

கூற்றவை என்பது
பாட்டமை அஃது என்னிய
லுன்றினையுக் தொகுக்க
ாய். கேட்போர் என்றது
ஒர்க்குக்கூறு இன்றது
இருவனக் கெரிக்கலை.
களைன்றது இயற்கேபுன

ர்ச்சியும் இடக்கலைப்பாடும்

பெருலியன உரைக்கெத

ய்தலை. காலவெயன்றது

றுக்கால்நதும் திணைக்கு

ச் சிக்கன் கொணை வெபா

குண்ணிசைப்புச்சியுஜ

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩

றலே. பயனென்பது சொல்லிய பொருளாற் பிறிதொன்று பயப்பச்செய் லே. மெய்ப்பாடென்பது சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள் கட்புலனாதலே. ச்சவகை யென்பது சொல்லப்படாத வொழிபும் தழீஇக்கொள்ளச்செய்தலே: து கூற்றும் குறியும் எனவருதலின் வகையென்றார். முன்னமென்பது றுவாரையும் கூறக்கேட்டோரையும் குறிப்பான் எல்லோரும் கருதும்படி சய்தலே. பொருள் என்பது புலவன் றான்றோற்றிக்கொண்டு செய்வதோர் பாருண்மையை. துறைவகை யென்பது முதலுங் கருவும் முறைபிறழ் ாலும் இஃது இதன்பாற்படுமென்று ஒருதுறைப்படுத்தற்கேதுவாயதோர் ருவியுளதாகச் செய்தலே. மாட்டென்பது அகன்றும் அணுகியுங் கிடந்த பாருள்களைக் கொண்டுவந்து தொடராகக் கூட்டி முடித்தலே. வண்ண மென்பது ஒருபாவின்கண்ணிகழும் ஓசை விகற்பத்தை. எனாஅ என்ற ல்லாம் எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருட்டு. யாப்பி

ல் வகையி னுறுப்பேயிட்ட அக்காலத்தும் என்பது யாப்பிலக்கணப்பகுதி ால் அவ்வண்ணத்தொடு கூறிய இருபத்தாறும் எ-று. அம்மை........ குத்துரைத்தனவே என்பது அம்மைமுதலிய எண்வகை வனப்பொடும் ற்கூறிய இருபத்தாறுந்தொகுத்து முப்பத்துநான்குறுப்பாக்கி இம்மு பத்துநான்கும் கல்விசைப்புலவர் செய்யப்படுஞ்செய்யுட்கு உறுப்பாமென்று கூறி, அங்ஙனம் இலக்கணமே கூறிவிடாதே அவற்றைத்தாஞ் செய்தல் வன்மையினமைந்து சுவைபட வகுத்த அவ்வத்துறையெல்லாம் போயினார் என்றவாறு.

செய்யுளுறுப்பெனக்

கூறி கல்வியின்

வகுத்துரைத்தனவே

மா றாக.

இருபத்தாறுஎன்றும்
எட்டென்றும் இருவகையாற்
சொற்கூறியது,
இருபத்தாறும் தனிநிலைச்
செய்யுட்கு ஒன்றொன்றனை
இன்றியமையாவாய்
வருதலும், அவ்வெட்டும்
பல செய்யுட்டொடர்ந்த
தொடர்நிலைச்செய்யுட்
கேபெரும்பான்மையும்
உ றுப்பாய்வருதலும்,
தனிநிலைக்கண் ஒரோவொன்

ருயும் வருதலும்
அறிவித்தற்கு என்க.
இவ்வுறுப்புக்குறையாமற் செ
ய்யுட்
செய்வார் நல்லிசைப்புலவர்
என்பதூஉம், அடிவரையறை
கூறியவற்றிற்கே
இவ்விலக்கணமென்பதூஉம், *
அடி வரையறையில்லா
நூன்முதலிய ஆறற் கும்
இனைமுதலிய உறுப்பு ஆகா
என்பதூஉம்; அவற்றான்
றாலும் உரையும் ஒதிக்

நான்கும் செய்தார். இசைப்புலவராகார் என்பதூஉம் உணர்க.

இனி நூலும் உரையும் செய்தாரும் நல்லிசைப்புலவர் என்பது பின்னர் அவற்றிற் கிலக்கணம் கூறும்வழி யுணர்க. உறுப்பெனவே உறுப்புடைச் செய்யுளும் அதன்கண் அடங்கும், உறுப்பினது ஈட்டம் முதலாதலின்.

---

* 'அடிவரை யில்லன வாறென மொழிப' 'அவைதாம், நூலி னான வுரை யினான......குறிப்பினான' என்பனவற்றானுணர்க.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இவ்வாசிரியர் அசை

யை உறுப்பாகக் கொள்ளி

னும் எனக்கொள்ளின்

அசையாய்வரு சீரினது

தொழிலாய்ப் பாக்களின்

ஓசையைத் தட்டு நிற்கி

ந்ததாகும்; அவ்வாசிரியனைத் திருசீரினையும் ஆசிரியமெல்லாம் இருசீர்க் லாடியென அடியாகவே வகுத்துக்கொண்டாராதலின் அதனையென வே குறுப்பின்றும். அன்றியும், அசையான் அடிவகுப்பாரும் உளராயினும் அதனை உறுப்பென்று கொள்ளவேண்டுவது; அங்ஙனம் வகுத்தாற்கொள் மையின் உறுப்பென்றது சீர் தொழிலாய் ஓசையைத் தட்டெற்பதே

றதன்றே கொண்டார்.

அதனை உறுப்பென்பா

ர்க்குச் சீரான் அடிவகுத்

குற்றமாம். தொல்கா

ப்பியரோடு ஒருசாலை

மாணாக்கராகிய காக்கைப்

பாடினியாரும்

உடம்பட்டனர் ;

பிற்தோன்றிய

காக்கைபாடினியார்

முதலியோ

கொள்வர்: அது

பொருந்தாது.

இச்சூத்திரத்தாற்

கூறிய முறையே மு

றையாமாறு வருகின்ற

து

ரங்களின் பொருட்

கிடையாய் உயிர்த்தனர்.

வளைப்பெட்டிம் தனித்த

வருமாறும் தம்முன்

இயைபுடைமையும்

ஆண்டுனார்.

இவ்வுறுப்பினை த்

ரியன்குறியும் உ

கைத்தார்குறிப்புமாகக்

கொள்க. இவற்றை

உயிரில்

கலைவயுறப்புப்போற்

கொள்க.

உ.

அவற்றுள்

மாத்திரை ய

ளபு மெழுத்தியல் வரு

காபு

மேற்கிளந்

றன்ன வென்மனார்
புலவர்.

௯அ

நிறுத்த முறையானே
மாத்திரையும்
எழுத்தியலும் உணர்த்து
ன்றது.

இ-ள். அவற்றுள்
மாத்திரையளவும்
என்பது முற்கூறியவற்று
மாத்திரையைச் ெ

கவிகருவியாக

உணர்ந்துகொள்ளும் திலையு

ம். எழுத்தி

வகையும் என்பது

முற்கூறிய

முப்பத்துமூன்றெழுத்தும்

யாப்பிலக்கண

திற்குப் பதினைந்துபெய

ரவாய் நடக்குங்

கூறுபாடும். மேற்கின

ந்தன்னை ள

மனோர் புலவர் என்பது
எழுத்தோத்திற்கூறிய
இலக்கணத்திற் பிறழாமை
வருமென்று கூறுவர்
புலவர். எ-று.

ஈண்டு

அளவென்றது
எழுத்திலக்கணத்தின்
எழுத்திற்குக் கூறு
மாத்திரைகள் தத்தம்

தொகைகளைப் புலப்படுத்தி

நிற்குமாறு தொடர்புபடுத்

விராஅய் நிற்பச்செய்யும்

நிலையை அளந்துகோடல்

: என்றது "அளபி,

றந் துயிர்த்தலு

மொற்றிசை நீடலும்"

(தொல்-எழுத்- நான்-

௩௩) என்னு

ஞ் சூத்திரத்தானும் "

குறைமைய

நெகிழைப்பு மனவிற் கோடலின்
" (எழு.- 6.

மொழி- கள) என்றுந்
குத்திரத்தாலும் செய்யு
ட்குரிய ஓசைதருமென
நச்சினார்க்கினியருரை.

ய (நெட்டெழுத்துக்களும்
ஒற்றெழுத்துக்களும் குற்றுகரம்
பாவின் ...

வேறுபடத்தந்த ஓசையும்
வன்றாகலின். (இயல்பு
குற்றியலுகரம்

துரையனவை மாட்டெறிந்தார். 'இவன் ஆக்கஅவை என்று' பன்
போல, அவை அளவுதொழில்பெயரின்றன. இதற்றல்லது செய்

வேறுபாடு உவமவுருபுகளையிற்
இருப்புறப்பாக
வினையுருப்புக்களின் [illegible] ரே
கூறினர். உதாரணம்; -- "
அருவர்கொல் வயங்கிழையும்
வலிப்பன் ர சேனினி"
(கலி-பாலை-சo) எனவும்; "
கடிபமிலா கனாக்குழைார் டன்று
ரக்காட்டின்" ([illegible]) எனவும்
குறிஞ்சிமுக்காங்கவினாவ்வாம் [illegible]

மூன்றினை மாத்திரை மிகுந்து
விராஅய் நின்றவாறு காண்க.

“கூஉங்காய்ப் பொலிந்த
கொய்சுவற் புரவி” (அகம்-[illegible])

“பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங்
களிறெனவு முரைத்தனரே”
(கலி-பாலை-கக) எனக்கூற்

மூன்றுக்கனெல்லாம் இடையினின்ற ஒற்றெழுத்துக்களை மாத்திரை
நீந்து விராஅய் நின்றவாறு காண்க. இதனும் மெழுத்திற்குத்திரக்கவிர
திம்* ஆனைகூறிற்று.

இனி எழுத்து
பெப்பத்தழன்றனுட் சிவ

எழுத்துக்களை உயிர் என்
ப் பெயர்கொடுத்து அவற்றைக்
குறிலாம், நெடிலாம்,
அளபெடையும்,
றியலிகரமும், குற்றியலுகரமு
ம், ஐகாரக்குறுக்கமும்,
ஔகாரக்குறுக்க
ம் எனப் பெயர்வேறுபாடு
கொடுத்து அசேறு
ஈட்டாக்கியும், இவ்வெழுத்
துக்களை மெய்யென்றும்
பெயர்கொடுத்து அவற்றை
மெல்லினமும், வல்லி

றம், இடையினமும், ஆய்தமும்,
ஒற்றளபெடையும் எனப்
பெயர்பெறு
இருகொடுத்து
அதனொடு ஆருகியும்,
இவையிரண்டின் கூடியவற்றை
உயிர்
மெய் எனவேறோர் பெயராக்கியும்
மேற்கூறியவாறே †பதினொன்று
பெயர
ய்
னை

சண்டைக்குமென்றற்கு எழுத்தியல்வகை யென்றார்.
எழுத்தினுட்கூறிய குற்றிரங்களோடு மாட்டெறிந்தார்.

இவ்வெழுத்

அவை 'ஒள

* 'அளபிறந்துயிர்த்தலும்'

'குறுமையு நெடுமையும்'

என்றிரண்டும்.

வர் இவ்வெழுத்ததிகாரச்சூத்திரங்களிரண்டும் எதிரதுபோற்றலென்னும் த்திபற்றி இச்செய்யுளியற்சூத்திரத்தை நோக்கிக்கூறியன எனக்கொடு, சண்டைக்குரைத்தாங்கு அவற்றிற்கும் உரைத்து, இவ்வுதாரணங் களேயே ஆண்டும் எடுத்துக்காட்டுதல் காண்க.

† "இவற்றோடு மகரக்குறுக்கமுங் கூட்டிப் பதினேழெழுத்தென்பாருமுளர். அதனாற் பயனென்னையெனின், பாட்டிடைத்தலைவன் கேட்டுக்குத் துணையாமென்பர்" என்றார் பேராசிரியர். அளபெடையை யொன்றாக் னி மகரக்குறுக்கத்தைக்கூட்டிப் பதினைந்தெனவேகொண்டார் யாப் ருங்கலநூலார். (எழுத்தோத்து-உ)

கீர

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

கார விருவாய்' (தொ.கா
ப்பி-ய(ழு,ச்-நூன் - அ) 'அ,
இ, உ, எ' (தொ 'ஆ, ஈ,
ஊ, ஏ' (ஷெ -) 'நெட்
டம் மொழிகள்' (
ஷெ -) 'ஐயை
குற்றியலிகரம்' (ஷெ -உ)
'ஓரள பாகு பிடுமார

குண்டே (சொ. டு

உ. ௪) 'வல்லெழுத்தென்ப'

(

ஒ-எழுத்-௯௪) 'மெல்லெழுத்தென்ப'

(சொ. ' இடை

யெழுத்தென்ப' (சொ. -௨ ௯)

'உயிர்மெய்யல்லன' (சொ.

-மொழி லன்பனவாம்.

னு பெயெட்டியர் ஷ் ம்

எழுத்து ர க்கன ை ம

பேபெ: ஆம். இவற்றுட்

குறியும் வ ழுயும்

குற்றுகரமும் அசைக் கு
றுப்பாம். ரேர்ற அசைகள்
மேற்படாமையின் ஒற்று
அசைக் குறுப்பாகா: ஒ. செ
படைக்குறுப்பாம். நெ
டிலும், அளபெடையி ற
னெடும், உயிரும், மெ
ய்யும், மெலியும், ஐகார
ஔகாரக்குறுக்கமும்
செ,தாடைக்கு றுப் குறியும்,
நெடிலும், அளபெடையி ற
னெடும்; ஆ வினையும்,

ஆய்தமும் ணைந்திறனுப்

பாய். இவற்றை இயற்

கையெழுத் தாக்க நாகெ

பழுத் தும் இரண்டாக கவும்

வகுப்பர்.+

௬. குறிலை

நெடிலை குறிலினை

குறிலொடு

நெட்டெழுத்

வருதலொடு

மெய்ப்படாது

நேரு நிரையு

மென்றிசிற் பெயரே.

இது கருத்து

ஒருபாலோ அசை

கூறுகின்றது.

இ-ள். குறிலும்

நெடிலும் தனிக்குவர்க்கா

ம், குறிலிரண்டு இசைவ

க்கும், குறிற்பின்னர்

நெடில்லைக்குவர்க்கும்,

பின்னர் இங்கான் கூடு

கி வருந்தேனொடே பொருள்
பெற ஆராய்க்கு கிட
னிறை வகையானையும்
கொடையனையும் என்று பெ
யர்கூறினார் ஆசிரியர். எ
-று.

குறிலும் நெடிலும்
தற்றன் மாத்திரையொ
வ்வாவேனும் ஆவ

மாத்திரையை நோக்காது
எழுத்தாந்தன்மையை நோக்கி

இரண்டற்கும் வொரவது
பெருபெயன்றார்.
இச்குதிவினைக்கும்
குதினொழிற்கும் ஒ தெகை
திரையவை என்ற பெயர்,
ஆட்சியும் குணமும்
காரண பெற்ற பெயர்.
இரண்டெழுத்தாறகாது
மூவெழுத்தாறுதலின் தன்
பேர்: அதுறன் பெரிய
அசை பேரை

என்றாயிற்று. 'உயிரி வெ
மென்னைப் படாது
(தொக்-செய்-சா) என்
றலின் ‡எனுணைப்படா,

---

* செய்யுளியல் -
கள, கூது.

† சிறப்பெழுத்து
உடம்பெழுத்து
எனக்கொதகையும்

செய்வர் பாருங்கலவி

நந்திகாரர்.

‡ 'என்னுப்படாத'

னையும் பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கா

ள் பயன் படாது அசைந்துநிற்றலின் அசையென்றும் பெயரும் எய்
ய. இரண்டெழுத்துநிரைதலின் இணையசையென்றும் பொருள்பட
யசை யென்றாயிற்று*.

உதாரணம்;—அ, ஆ, அல், ஆல் எனவும், பல, பலா, புகர், புகார் என வரும். ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் நின்று அளகுபெறுதற் குரியவல்ல என்பது மொழி மரபின்கண்ணே 'மொழிப்படுத் திசைப்பினும்' (௨௰) என்பதன்கட் கூறியவாற்றானுணர்க. குறில் நெடில் என எழுத்தாக நின்றேனும் 'நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி' (௪௰௩) றதனால் நெடில் சொல்லாந்தன்மையும் 'குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே' (௪௰௪) என்றதனாற்குறிலும் †சிறுபான்மைசொல்லாந்தன்மையும்பெறுதும்; அன்றியும் ஒற்றுக் கூறினமையானும் பெறுதும். 'உன்ர் தோழி' என நோசைநாக்கும் 'வரி வரால் கலா வாலின்' எனச்சீரையசைக்கும் வந்தன. (௩)

௩. இருவகை யுகரமொ டியைந்தவை வரினே

நேர்பு நிரைபு மாகு மென்ப.

இது கூறுத அசைக்கூறாங்
கூறாகின்றது.

இ-ள். இருவகை உகரமொடு
என்பது குற்றுகர
முற்றுகரங்களோ டே.
இயையந்துவரின் எ-து
மேற்கூறிய நேரசையும் நிரை
யசையும் பிளவு படாது
ஒருசொல்விழுக்காடுபட
இயைந்துவரின். நேர்பும்
நிரைபும் ஆகும் என்ப எ-து

நிறுத்தமுறையே

நேரசையோடியைந்த

குற்றுகரமும் அதனொடியைந்த

முற்றுகரமும் நேர்பசை

எனப்படும்; நிரையசையோடு

இயை ; குற்றுகரமும்

று.

அதனோடியைந்த

முற்றுகரமும்

நிரைபசை எனப்படும்.

நேரின்பின் உகரம்வருதலின் நேர்பு:
நிரையின்பின் உகரம்
வருதலின் நிரைபு என ஆட்சியும்
குணமும் காரணமாகப்பெற்ற
பெயராதல் மேற்
கூறியவற்றுட்காண்க.

9

* "இனி
நேரசைநிரையசைகளைத்
தனியசை, இணையசை
என்பாரு முளர்: என்னை?
'தனியசை யென்றா

வினையவை யென்று,
விரண்டெனு மொழிய
வியல்புணர் தோரே" என்றார்
காக்கைபாடினியார்" என்பது
யாப்பருங்கலவிருத்தி.
(அசையோத்து-க)

'குற்றெழுத்தைந்தும்'
என்புழி முற்றும்மை

எச்சப்படுகின்ற
ஐகொண்டு தாமே
நிறைத்துநின்று

மொழியாகவில;

நிலைமெய்யொடு ட

நிறைந்துநின்ற மொழியாம்

எனவுரைப்பர்.

அ

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

உ-ம். வண்டு, நாகு, காம்பு, மின்னு, நாணு, நீர்வு: நேரசைமூன்
பின்னும் இருவகை உகரமும் வந்து நேர்பசையாயிற்று. குறிற் பின்
இருவகையுகரமும் நேர்பசையாகாமை *மேற்கூறுகின்றார். வரகு, குர
மலாடு, மலாட்டு, இரவு, புணர்வு, உராவு என நிரையசைநான்கின் பின்
குற்றுகரமும், நிரையசைமூன்றின்பின்னர் முற்றுகரமும் வந்து நிரைப
யாயிற்று. குறிலொடு நிற்றின்பின் வந்த முற்றுகரம் உளவேற்காண்

குற்றிய லுகரமு

பற்றின மொழிப ,

(தொல்- எழுத்- புணரி-௩.)

என விதியார் குற்றுகரம்

புள்ளிபெற்றுநின்றும் ,

றின் ளிபெற்றதொற்றுப்போ

ஒலிங்கிகில்லொது

தன்றென் ணரப்பட்

_லெ மய்யு ந்தாலும் அவை

மாக்கிரை, யின்றதேலு

ம், அகன்றிவை ந்கவின்

ஒற்றின்றனுமாகாது

ஒருமாத்தி பெற்ற
உயிர்போல
அஃறிணை யாகா யபின்
உயிரின வேறாகு
க்குஉ மாகாது
இதனைச்செயற்பாலதுவேறு
ரைசயாக்குதலினை நே
ர்பனை நிரைபனை என
வேண்டுவர் ஆசிரியர்.
பின்னுள்ளோர் ஈ
பெறுமென்று கொண்
டாரேனும் அவர்க்கும்

அங்குப் பெறுவனவென்றும் ெ
ள வேண்டியவாறும்,
கோமா, புளிமொழியக்
காசு, பிறப்பு எனக்குற்
வீறுக வேறுதாரணங்கொ
காள்ள வேண்டியவாறும்
உணர்க; எனவே கு, ரம்
அங்குப் பெறுவாயிற்று. வெ
ன்று, கொண்டு எனா நுக
ர ஒவ்வாமை (கருவியாக
உணர்க.

இரு மாத்திரை பெ
பற்ற முற்றுகரம் சேர்
பகைத் தீமை பகையாமெ
னின் ;—வண்டு வண்டு
வண்டு வண்டு என்புழிப்
பிறந்த அசைவொலை பி
மின்று மின்று மின்று எ
ன்புழியும்பெறப்படுக
மாறும், வென்பாட்டு
வண்டு எனக் குற்றுக
ம்ற்கு னின் அழிபு
‡

கோடு ஙன ஒந்துசய ்

ளின்றுழிய ம்

இக்கவோனை த

யவாமாகல் ரறு ம்

அவ்வைசனாயிரூு. ('

எழுத்தனெவஞ்சிறும் ....

........ெமாழிய '

(ெசய்-சாட) என்ற விதி

பெறுகும்.

---

* செய் - ரு.

‘முற்றுகரம் இரண்டசைப்பின்னும் வருங்காற் குறிலொற்றின்
னும் நெடிற்பின்னும் என் நேர்பசைக்கு இரண்டல்லதாகாது. நிரைப
கண்ணும் குறிலிணைப்பின்னும் குறினெடிற்பின்னுமல்லதாகாது. ‘
ணம் — மின்னு, நாணு எனவும், உருமு, குலாவு எனவும் வரும். வாழ்வு,
என நெடிலொற்றின்பின்னும் முற்றுகரம் வந்தகாலெனின், அவை
எனவும், ‘இக்காட்டிய நான்குமே ஆவன’ எனவும் கூறுவர் பேராசி

‡ பேராசிரியர் “முற்றிய லுகர மொழிசினைத் தொடரா, நிற்ற
றே யீற்றடி மருங்கினும்’ என்பதனுரையில் ‘மருங்கு என்றதனால் ஈற்
கண்ணும் இறுதிக்கண்ணே முற்றுகரம் விலக்குண்டதெனக்கொள்க:
ரூர்க்குப் ‘புலமலர்த் தாமரைப் புல்லு’ எனவும் ‘கண்ணுரக் காணக்
எனவும் வருமாலெனின், அவை மருஉவழக்கு என்க’ எனக்கூறுவர்

நச்சினார்க்கினியருரை.

குறிலிணை யுகர மல்வழி

யான.

இது தனிக்குறிலாகிய நேரைப்பின்னும் இருவகை உகரம் வந்து
சையாதலை விலக்கினமையான் எய்தியதுவிலக்கியசூத்திரமாம். குற்
குற்றெழுத்துப்போன்று அலகுபெறுமென்றமையின்
வித்து வழுவமைத்தசூத்திரமாம்.

எயதாகது

இ-ள். குற்றெழுத்தோடிணைந்த குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும்
ாதவிடத்தே முற்கூறிய நேர்பசையாவன ; எனவே குற்றெழுத்தோ

ந்த குற்றியலுகரமும்

முற்றியலுகரமும் வந்துழி

நிரையசையாம். எ-று.

இனி, 'உடம்பொடுபுணர்த்தல்' என்பதனாற் குறிலிணையெனக் குற்
த்தையும் குற்றெழுத்தென வேண்டினமைபெற்றாம். உ-ம்;—ஞாயிறு
று என ஓரசைப்பின்னர் வருகின்ற குறிற்பின்வந்தகுற்றுகரம் குற்
ழுத்துப்போன்று குறிலிணையுகரமாய் அலகுபெற்றதேனும் குற்றுகர
யென்று இலக்கணமல்லதோர் வழுவமைத்தவாறு. இங்ஙனம் குற்றுக

எழுத்தளபெஞ்சமெனவே,

குற்றிய லுகர முறைப்பெயர்

மருங்கு, ற்றிய ளகரமிசை
நகரமொடு முதலும் ,
(எழுத்-மொழி-நட) எனவிரி
நுந்தையென்னு முதற்கட்
குற்றுகரம், ஒழுக்கமெபருக்கிக்
குற்றெழுத்
போன்று அலகுபெறுதலுங்
கொள்க. கரு, மழு இவை
முற்றுகரங்களை ர சையாம்.

(௫) சூ. இயலசை முதலிரண்
*டேனைய உரியசை.

இது முற்கூறிய அசையை
இருகூறுசெய்து அவற்றிற்கு
எய்தாதது தவிக்கின்றது.

இ - ள். இயலசை முதலிரண்டு
எ-று முதற்கண்ணின்ற நேரும்
நிரை ; இயற்றிக்கொள்ளப்படாது
இயற்கைவகையான் நின்றுங்கு த
ன்று தனை தலின் இயலசை
யென்றும் : ஏனைய வுரியசை
எ-று ஒழிந்த இரண்டும்
பற்றிக்கொள்ளப்பட்டு

தொழில்செய்தற்குரியவாதலின்
உரியவையென் ம் பெயராம். எ-று.
அங்ஙனம் இயற்றுதல் சிறுட்
காண்க. (௬)

67. தனிக்குறின் முதலசை
மொழிசிதைந் தாகாது.

இது எய்தியதுவிலக்கிப்
பிறிதுவிதி வகுத்தது.

இ-ள். மொழி சிதைத்து
க-று பொருட்டு
ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்ப
ார் சொல்லைப்

பொருளைக்கெடுத்து : தனிக்

குறில்-முதலெழுத்தைத்

ர்க்குறிலாக்கின் :

முதலசையாகாது ௭-று அது

நேரசையாகாது. ௭-று

---

* "நேர் நிரைச்" சொல்

பிறந்தது.

௧0

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

எனவே,

பொருள்தந்து

ஒற்றுமைப்பட்டுநில்லாது

விட்டிசைத்து

யழி கோசையாம் என்றவாறாயிற்று. புளிமா என்றவழிப் புளியென்று
மைப்பட்டுநின்ற சொல்லைச் சிதைத்து முதல்நின்ற பகர உகரத்தை

ஐ ச யாக

அலகிடப்படாது. இனி

விட்டிசைத்து

நேரசையாங்கால்

குறிப்பு, கற்கட்டு, விறை,

கட்டுரை ன *ஐந்தா

பொருளின்கண் விட்டிடுஞ்

நேரசையாம். உதா

ரணம்;—

' வெறிகமழ் கண்புறவின்

வீங்கி யுகளு

' மறிமுலே யுன்றுமை ம

வேண்டிப்—பறிமுன்கை

அஉ மறியா வறிவி

விடையகனை

கொ அலைய

னின்றெட்டை கீ

என்பது கவல். அ உ

ளன்பது அக ரங்கனினை

யே சுட்டுதலிற் றற் ' அ

ஆ விழுந்தானென் றென்

னைப் படும் ' (நாலடி-கூ)

என்பது அருட்டு; அ

அவனும், இ இவனும்,

உ உவனும் என்பது

சுட்டு. எ எவன் எ

வி ற. 'உ ண
ரயிற்கோடல்'
என்பதன்
ஐந்திடத்தும் விட்டிசை
கொள்க; 'அ, இ, உ, எ,
ஒ என்னும்அப்பா
லைந்தும்' (தொல்-எழுத்.
.) என வரும். இவை
மொழிநிலைத் தத்
தனிக்குறிலாய் நேரசைய
வாறு காண்க.

அ· ஒற்றெழுத்

தியற்கை குற்றிய லிகர

ம். —

இ குற்றியலிகர

ம் அலகுபெற்று ம்

அலகுபெறா

மவரும்என்

இ-ள். குற்றியலிகரம்

ஒற்றியற்று

எழுத்தியற்றுஎ-து

குற்றி

மாவது

ஒற்றியக்பினையுடைத்து

உடைத்து. எ-று.

என்றது அல்குலி

பருத்தவழி என்றவாறு. உ

— ம்;—' குழலினி :

அதுவெயன்றி,

எழுத்தியக்பி

ஒற்று ம்:

அல்குவெபற்றவழி வெயூ

தியாழினி வெதன்ப

(திருக்குறக

னை ஆசிரியத்தளையாயும்

' அருள

ல்லதியாவெதனின்

(வெறு-உ ருசு)

கலித்தளையாயும் வருத

லிற் குற்றியலிகரம்

அலகுவெபறுது

ஒற்றியற்கு " நினைக்கி

யா மோ மாகு து மென்று,

வளப்பு னைக்கியா

லுவாப்பக் ம நி ” என

இக்குற்றியலிகர ங்கள்

அல்கு பெறுதலின்

எழுத்தியற்று

---

* “இனி விட்டிசைக்கும் இடந்தான் மூன்றென்பது உரையிற்
அவை ‘அ ஆ விழந்தான்’ எனக்குறிப்பின்கண் வருதலும், ‘அ உ
எனச்சுட்டின்கண் வருதலும், ‘நொ அலையல்’ என ஏவற்கண் வ
என விட்டிசைக்கும் இடந்தான் மூன்றெனப்பட்டது” என்பர்
பா.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ணம்

† சான்றோர் செய்யுள் வருதல்

பெருவாவிற்று.

ஒற்றினையும் எழுத்

-று † ஓரோரிடத்தாக்கூறினரேனும், என்டு ஒற்றுஎழுத்தா
ஒற்றல்லாவெழுத்தை புணர்த்திற்று ‡.

எனக்கூற

(அ)

முற்றிய லுகரமு மொழிசினைத்தாந் தொடரா அ
நிற்ற வின்றே யீற்றடி மருங்கினுமர்.

இது குற்றியலுகரத்திற்

னினமாகிய

முற்றுகரத்திற்கு

இலக்கணங்

கின்றது.

இ-ள். முற்றிய..............

கொளாஅ எ-து

முற்றிய வுகரமும் வரு

ழியைச் சிதைத்துப் பிரித்து அவற்றினின்றும் வாங்கிக் கொடுக்கப்
: எனவே நிலைமொழித்தொழிலாகிய உகரமும் நிலைமொழியீறு கெட

று உகரமுமே கொள்க எ-று.

மித்த..............மருங்கினும்

எ-து அதர் இடையினன்றி

ஈற்றடி யிடத்தினும்

இயலசையாய் நிற்றலின்று;

வே உரியசையாயே நிற்கும்.

எ-று.

நாஞுடை யரிவை' (அகம்-கூ) என்புழி வருமொழியின் உகரம் வந்நியது முற்றுகரமாகாதென்றுணர்க. இனி 'நாஞுத்தலை யாக வைகி' 'வுத்தயின் மடிந்த தாலை' (அகம்-உ) 'சுறவுக்கொடி' (சிந்-முத்-)

றவுத்தலைக்கொண்ட'

(அகம்-கஎ)

'மின்னுங்மிர்ங்குன்ன'

(நற்-ணை-ருக)

வ நிலைமொழித்தொழிலாகிய உகரம்பெற்றன. நீர்க்கு,கிழற்குஎனன்ற ங்களுருபு நிலைமொழித்தொழிலுகரமாம். உலவுகடல், விரவுகொடிஎனி

* ' மற்றியா

னென்னுமோன் கொல்லோ

என்னும் திருக்குறளினையும்,

ல05) 'ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்று' என்னும் திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையினையும் (கoக) நோக்குக.

' உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ' (செய்-கக) என

ஒற்றினை

எழுத்தென்றற்கு காண்க.

குற்றியலிகரம் ஒற்றியற்றொ
யலகுபெறுமலே வரும்
திருகூறி,
யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்
காட்டிய ‘ முந்தியாய்
பெய்த வளை கிஇம்’ என்பன
முதலிய உதாரணங்களைச் ‘
சான்றோர்
செய்யுளல்லவெனை [illegible]
எனவுரைப்பர்.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் ன் அகவலாம்.

"*சுரும்புலவு

அறுக்கெதாடையலன்,

கலினளவு நலினளவு

சிலமொழிபிற்று மகரங்கெட நின்ற உகரம் முற்றுகரமாயின. இனி துள்ள தாகு மறிவு' (திருக்குறள்-௩௱) 'இன்ன தினியார்ப் பிரிவு

ககுஅ) 'கருமமே

கல்லொர்கட் டேர்வு' 'மேப

ரறிவாளர் துணிவு'

'பாட்டிடை

யிரவு' 'போற்றுதார்முன்னர்ச்செலவு' (நான்மணி-கo) 'புன்கணுடை
புணர்வு' (திருக்குறள்-க௨௬௨) †'புலைமலர்த்தாரகலம் புல்லு' ‡'அ

மடங்யார்க்கருளு' 'மேகாலு'

இவை யடியிறுதிக்கண்

உரியசையாய் வாறு

காண்க.

'நிற்றலின்றே'

என்றதற்கு ஈற்றடிக்கண்

நிற்றலில்லையென்று அவை

முடியாவாம். இவை

அசைக்கும் இசைக்கும்

உறுப்பாம். உ என்ற
உம்மையாற்
குற்றுகரமும்
§. 'சேற்றுக்கானீவம்'
எனப்பு
கொடாமனின்றவாறும்
'எய்போற்கிடந்தானென்னேறு'
(வெண். உ-உ) என
இறுதிக்கண் உரியசையாய்
நின்றவாறுங்காண்க.
நாகுண் பது
குற்றுகரமாகாது.

* "பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து, தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி (
வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி, நீர்வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வா, யூதை
வாய, மதியேர் நுண்டோ டொல்கி மாலை, நன்மணங் கமழும் பன்ன
வமையோர் வழோத்தோ ளம்பரி கெடுங்க, ணீணையீ ரோதி யேந்திள
முலை, யிரும்பன் மலரிடை யெழுந்த மாவி, னறுந்தழை துயல்வருஞ்
ந்தேங் தல்கு, லணிகை நசைஇய வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் வா
வளரிளம் பிறைநுத, லொளிகிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளிரொ
முழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிநக, ரிருந்தளவு மலரளவு கருப்புல
ந்தொடையலன், கலனளவு கலனளவு நலனளவு நலனளவு, பெரு
புணர்ந்தனை யென்பவலை, தொருநீ மறைப்ப வொழிகுவ தன்றே."
செய்யுளியலுரையில் 'இழைபு' என்பதற்கு உரையாசிரியர் எடுத்
பாட்டு.

† இனமலர்க் கோதா

யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன்

புனைமலர்த் தா

ரகலம் புல்லு.

‡ மஞ்சுசூழ் சோலை

மலைநாட மூத்தாலு
மஞ்சொன்
மடவாட் கருஞ். இவை
யாப்பநங்கலவிநத்தி
கோன் (௫௨).

§ சேற்றுக்கா
னீலஞ்செருவென்ற
வேந்தன்வேல்
கூற்றுறழ்
மொய்ம்பிற் பகழி

பொருகய

றேற்றந் தொழில்வடிவு தம்முட்

டுமொற்றம்

வேற்றுமை

யின்றியே யொத்தன மா

வேட

ராற்றுக்கா ளொட்டியர் கண்—இஃது
உரையாசிரியர் காட்டிய பாட்டு.

இன்னிசைப்பஃறொடை

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௧

௫0

குற்றிய லுகரமு முற்றிய லுகரமு
மொற்றொற்று தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

இது உரியவைகள்

ஒற்றுப்பெற்று

நிற்குமென

காய்கரத தெய்துவித்

சூ.

இ-ள். குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும்எ-து முற்கூறிய குற்றிய லுகரமும் முற்றியலுகரமும். ஒற்றொற்று..........பெறுமே எ-து வருமொழி யில்லெழுத்துவரும்வழி வல்லொற்றொற்று தோன்றி நிற்கவும் பெறும் எ-று.

உதாரணம்;—'சேற்றுக்காணீலம்' 'நாணுத்தளையாகவைகி' 'வெருப்
ப்பினைத்தனிக்க' 'கனவுக்கொணீ கண்டது' என இருவகை உகரமும் ஒற்
டுத்து உரியவையாயினவாறு காண்க. உம்மை எதிர்மறையாதலின் ஒற்
டாது வருதலே பெரும்பான்மை யென்றுணர்க. நெடுமொழி ஒற்று
க்கு உண்ணும், நடக்கும் என்பன தேமா புளிமாவாயே நிற்கும்; விக்
நன், கடவுள் என்பனவும் அவை. (கூ)

௩க. அசையுஞ்

சீரு மிசையொடு

சேர்த்தி

வகுத்தன

ருணர்த்தல்

வல்லோ ராறே.

இசை

முற்கூறியவாற்றிற்கும்

இனி வருஞ்

சீர்க்குமெல்லாம்

புறநடை.

இ-ள்: அசை ....

.... சேர்ந்து நாலசைச்

கீளையும் சீர்களையும்

ஓசையொடு சேர்ந்து.

வகுக் . . . . ரா
றே   எ-து
வேறுபாடுணர்வித்த லும்
செய்யுளிலக்கணத் துறைபே
ரயிரண்டு நெறி. எ-று.

முற்கூறிய
மாத்திரையென்று
முறைப்பின் ஓசையை
யளந்து இன் றளையும்,
இன்றோசையும்
அறிந்து உணர்த்தக.

எ-று.

உ—ம். 'சுருக்கிப்
புணர்ந்து கணைந்த
தமது, பொருப்புப்
புடைத்துப் புடைத்து'
என்றல்
வெண்பாவிற் றடி. இன்
னிசைத் தாகாவையிற்
'பொ ருப்புக்
தழைந்த பொழிந்து'

னா

மெல்லினவோசை சேர்க்க

இன்றோசைத் தாயிற்று.

' நிலமிசை நீடுவாழ் வார்

' (திருக்குறள்-௩)

இதனுள் வாழ்வா

என்னும்

ஓசையைப்பகுத்து வார்

என நேரசைச்சீராக்க

அசையான் இன்

னோசைத் தாயிற்று.

இதனை வகையுளி என
வேறோருறுப்பாக்குவாருமுளர்.
இனிக்கட்டளையடியையும்
சீர்வகையடியையும்
இசைகெடியாது சேர்த்து
இன் னோசை யுணர்க.
அஃது ‘ அளவெஞ் சிந்தா
ம் வெள்ளைக் குறிய
(செய்-கஅ) என்று
பதினெண்ணெழுத்தளவும்வருங்
கட்டளைவெண்பாவும்

வெண் சீரே யொன்றிற்
கலித்தளை தட்டு
இன்னோசை
பெருதாம்.
மாசேர்வாய் மாசேர் ருக்

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

வாய் மாசேர்வாய்
மாசேர்வாய் என்றுற்
றுன்ளலோசையும்பிறக்கும்.

இ

மாசேர்வாய் பாதிரி காருருமக் காருருமு எனின் இன்னேசைத்தாய்ச் பலோசைபிறந்தது. இனிச்சீர்வகையடிக்கும் 'யாதானு நாடாமா

மால்)* யாதோதான்' என்றுற் சீர்வகைத்துள்ளலோசையும், 'என் வன்'* என்றுற் சீர்வகைச் செப்பலோசையும் பிறக்குமாறு இசையொடு

த்தியுணர்க. இனி ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசேர்வாய் என்

ஞாயிறு என்ற இயற்சீர்ப்பின் நிரையொன்றி ஆசிரியத்தளையாயிற்றேத் கலித்தளைப்பாற்படுதலும்: ஞாயிறு புலிசேர்வாய் புலிசேர்வாய் மாசேர்

என்றவழிப் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாயெனவே ஒன்றிற்றேனும் கலித்த ப்பாற்படுதலும்

இசையொடு சேர்த்துணர்க. இவ்வாறே பிறவும் வகுத்துணர்த்துதல் அத்துறைபோயினார்க்கே தெரிவதாம்.

இனி உம்மையான் அடியுமிவ்வாறே வகுத்துணர்த்துக. 'நுதலதிமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு

மழுவே' (அகம் - கட

வ ாழ்த்து) என்புழி

இகவட்டு என்னுஞ்சீர்

குறித்தபொருளை

முடியாப் யாப்பென்னும்

உறுப்பினுள் அடங்காது

'இகல்ட்டுக்கையது'

எனமேலி யோடு

பொருள்கூடிற்றேனும்

இசையொடு சேர்த்தி

வகுத்ததாயிற் இன்னும்

அதனானே
எழுத்தல்லிளவியாகிய
கஃறென்னுங் கண்டோம்
பெண்ணை என்பதனை
அசையொடுஞ் சீரொடுஞ்
சேர்த்துணர்த்தலுங் கொள்க.
இனி அகவன் முதலிய
நான்கோசையினையும்
ஒன்று மூன்றாக்கி த்தல்
தொல்காப்பியனார்
கருத்தன்றாயிற்று ;
என்னை ? இயலசை மயக்

இயற்சீரும், உரியசை
மயங்கிய இயற்சீரும்,
வெண்சீரும்பற்றி யே
வேறுபடத்தோன்றலின்
அவை
பன்னிரண்டென்னும்
வரையுளடங்கா என்பது பற்றி.
இன்னும் 'இசையொடு
சேர்த்தி' என்றதனானே
'ஒள ! பிடனுமாருண்டே'
(தொல்-மொழிமரபு-உச)
என்ற ஐகாரமும் பொ

சினைத்திசையொடுசேர்தல்
கொள்க.
‘வண்கொன்றையைய
மருட்டுங் கா ‘+ பகழ்த
லாறுப்பெருவண்
மையனே’
இவைமுதலிடைகளிற்
சி தாம் வருமென்று
கொள்க.

௧௨.

ஈரசை கொண்டு மூவசை ‡புணர்த்துஞ்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே.

---

* திருக்குறள்—கஉகள.

† "செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி, யங்கணீலத் தலரருந்திப், பெ காஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ், செழுநீர் நல்வய லூரன், புகழ்த வாணுப் பெரு மையனே" இது யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள் (கரு).

‡ உரையாசிரியரும் இதுவே பாடங்கொண்டார்.
தும்' என ஓதுவர்.

பேராசிரியர் 'பு

நச்சினார்க்கினியருரை.

கரு

இத் திறத்தமுறையானே சீருணர்த்துவான் றொடங்கி அவற்றின்
றியும் அவற்றது பொதுவிலக்கணமும் உணர்த்திற்று.

இ-ள். ஈரசை யியைந்துகொண்டும் எ-து ஈரசை தன்னில் இயைந்து பொருள்கொண்டும். மூவசை யியைந்துகொண்டும் எ-து மூவசை தன்னி லியைந்து பொருள்கொண்டும். இற்றது சிதைவெனப்படும் எ-து அற்றுநிற்பது என்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படும். சீர்புணர்த்தும் சிதைவெனப்படும் எ-து அவ்வாறன்றி அச்சீர்தான் ஒருசீரோடொருசீர் தொடரப் பிறர்கூட்டப்பட்டு நிற்றலுஞ் சிதைவென்று சொல்லப்படுமென்றுங் கொள்க. எ-று.

'இயைந்து' என்றதனையும் 'கொண்டு' என்றதனையும் ஈரசைக்கும் மூவசைக்குங் கூட்டிக் 'கொண்டு' என்பதற்குப் பொருள்கொண்டு என்று பொருளுரைக்க. நின்ற 'சீர்' என்றதனைப் 'புணர்த்தும்' என்றதனோடு கூட்டுக. இயைந்து என்றதனான் ஒருசீர்க்கட் பலசொற்றொடர்ந்து வரினும் அவையொன்றுபட்டிசைத்தல் வேண்டுமென்றுணர்க.* எனவே, சொல்லெல்லாம் ஈரசையும் மூவசையுமாயல்லது வாராவென்பதூஉம், இனிப் புணர்த்து என்றதனான் அச்சீர்கள்

அவ்வாறத்தூக்ற்கு மேலும் பிறர் தொட

பு படுத்தும்வழிப்

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தாமற்

றம்முட்டொடர்ந்துநிற்றலும்

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தியுந்தொடர்ந்துநிற்றலுமுடைய

என்பதூஉங் கொள்க.

டும் 'போந்து சென்று சார்ந்து

சார்ந்து, மதலுடை கெஞ்சமொடு

நகொ

வென்றது' இவை

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தாமல்

இசையற்றுத்தொடர்ந்தன.

கொடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகா றீ'

இது வல்லெழுத்துப்புணர்ச்சிபெய்

தேற்று. இன்னும் அதனானே ஒரு

சொல்லைப் பகுத்துச் சீர்க்குலேவென்பொ

மருன் வேறுசீராக்கியவழியும்

அச்சீர்வகையான்

வேறுசொல்லிலக்கணம்

ஈபெறுதல். அது 'மம்மர் நெஞ்சினேன்

றொழுதுநின் றதுவே' என்புழிநின்

றது என்னும்

குற்றுகரவீற்றுச்சொல்லினைப்பிரித்து

அதுவெனவேறொரு

சீராக்க முற்றுகரமாகி வேறுபடுதல் கொள்க. எனப்படும் என்று சிறப்பித்தவதனுன் இவை சிறப்புடையவென்பதூஉம், ஓரசைச்சீர் இவைபோலச் சிறப்பில என்பதூஉம் உணர்த்திற்று. உண்ணுநின்றுன் என வலைசையாலும் வருமாலெனின், அவை பிளவுபட்டு நிற்றலின் ஒரு சீரெனப்படாமையா

—னும்,

அவை சீர்வகுக்குஞ்செய்யுளின்மையானும், வஞ்சியுள்

'வேரிமை மகளிர்

நணங்குளுக் கவரும்' (பட்டினப்பாலை) என்ற ஆசிரியவடியினை காலசைச் சீர் காட்டவேண்டுவோர் இருசீரடியாகவுரைப்பினும் அலத்திற்குத் தூக்க

* 'மற்றுச் சொன்னதென்னையெனின், பாணிபோன்று இலப்படசீர்த்த னர்ன் அது சொனத் தொழிற்பெயராம்; என்னை? சொற்சீர்த்திறுதல் என் 'த் தொழிற்படுத்தோதினையின்' என்றார் பேராசிரியர்.

கூகூ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

சேலோசையின் ருகலாலும்;

சீர்தம்மு டட்புணர்ந்திறுதலின்மையாலும்,

6

சீர் அறுபது

காட்டுகின்றவழி யாண்டும்

நேர்பசை நிரைபசைகள்

அல

ஒரைமயானும்

தொல்காப்பியனார்

கொள்ளார். உ-ம்

'சாத்தன், கொற்ற

மா

ஈரசைச்சீர்கொண்டன.

காணப்பேர், காய்க்காணம்,

தேமாங்காய் எ உ

ண்ஹைதன, இன்ஹைதன,
தேமாங்கனி எனவும்
இவை மூவகைசெகாண்
பிறர் தொடர்புபடுத்தினை
செய்யுள் 'உலகுமுவப்ப
வல்ணோர்பு' (திருமு
ற்றுப்படை) 'யாதானு
நாடாமால்' எனவும்
'உலைசயில் புகழ்வயங்கு ெ
மீன்'
(பட்டினப்பாலை) எனவும்

ஈரசைச்சீரும்

மூவசைச்சீரும் வந்தன.

௧௬.

இயலசை மயக்க

மியற்சீ ரேனை

யுரியசை மயக்க

மாசிரிய வுரிச்சீர்.

இது முறையானே

இயலசையும் உரியசையும்

வேறு வேறு தம்

மயங்கிவரும் ஈரசைச்சீர்
உணர்த்திற்று.

இ-ள். இயலசை
மயங்கினவற்றை
இயற்சீரென்றும்
உரியசை கினவற்றை
ஆசிரியவுரிச்சீரென்றும்
கூறுக. எ-று.

மயக்கம் என்றது
தம்மொடுதாமயங்குதலும்

தம்மொடு பிறிதுப

தனுமாம். உ-ம்.

நேர்நேர், நிரைநிரை எனத்

தம்மொடு தாமயங்கின ; !

டிணையும் பிறித்து நேர்நிரை நிரைநேர் எனப் பிறிதொடுமயக்க இந்நா
இயற்சீராயிற்று. இந்நான்கு வழியுமல்லது வேறுகூட்டமின்மையும்
ர்க. இவற்றைத் தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவிரிஎனவும், கருவிளம்
ளம் எனவும் காட்டுப; பிறவாறுங்காட்டுப. நேர்புநேர்பு நிரைபுநிரைபு

தம்மொடு தாமயங்கின.

இரண்டிணையும் பிறித்து

நேர்பு நிரைபு,

நேர்பு எனப் பிறிதொடுமயக்க இந்நான்கும் ஆசிரிய வுரிச்சீராயிற்று.
றை வீடுபேறு, நடவுமருது, பாறுகுருகு, வரகுசோறு எனக்காட்டுப.

யுள் — 'அவரோ, கேடில்

விழுப்பொருடருமார் பா

சிலை' (குறுந்தொகை

என நான்கியற்சீரும்

வந்தன. 'வெளிற்றுப்

பனந்துணியின் வீற்றுவ

இடப்ப' எனவும்

'நறுவெண் மண்டை

நுடக்கலி னிறவுக்கலித்து'

(அக

' எனவும் 'பூண்டுகிடந்து

வளரும் பூங்கட்

புதல்வன்' எனவும் 'வ

ழீரைறந்து

வசிந்துவாங்கு

–நிமிர்தோள்'

(திருமுருகாற்றுப்படை)

‘

வந்தவற்றுள்

வீற்றுவீற்றுஎனவும்

இரவுக்கவித்துஎனவும்

பூண்டு

எனவும்

வசிந்துவாங்குஎனவும்

நான்காசிரியவுரிச்சொற்கும்

வந்தன.

பாவிற்கும் இயற்றலானும்,
இயல்புவகையான் ஒரோ
சொல்லாய்வருக்
குட்பான்மை
யாகலானும்
இயற்சீரெனவும்,
ஆசிரியத்திற்கு உரிய
உரிச்சீரெனவும்
ஆட்சியுங்குணமுங்காரணமாகப்
பெற்றபெயர்.

நசசாரைக்கினியருரை.

(செய்-கக) எனவும் '
வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய
வுரிச்சீர்'(டுை
ும் பிரூண்டும் ஆள்ப.

(கரு)

முன்னிரை வரிறு

மன்னை வாகும்.
வ இயலசையும் உரியசையும்
மயங்கிச் சீராமாறு

கூறுகின்றது.

'உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்' (செய்-கஉ) என்ற அதிகா
ரவ்வுரியசைமுன்னர் நிரையசைவரினும் அவ்வுரியசை மயக்கமா
யவுரிச்சீராம். எ-று.

வ நேர்புநிரை, நிரைபுநிரை. உ-ம். நடுகொடி நாணுத்தளை, உரறு
கொடிஎனவரும். செய்யுள்—'ஒங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண்

(புறம்-ருரு)

'நாணுத்தளை யாக வைகிமான்
விளைக்கு' 'களிற்றுக்

பாருத கண்ணகன்
பறந்தலை' (புறம்-கச)

'உலவுமதி யுருவி னோங்
ன்குடை' (வெடி-ந)

'ஓங்குதிரை வியன்பரப்பின்'
(மதுரைக்காஞ்சி)

ஃமிழ்ப் பாவலர்க்கு '
' களிற்றுங்ணைத் துகிலுடுத்த ''
பிணர்மோட்டுப்

ரிர்' 'கிலவுமணல் வியன்கானல்' எனவும் ஆசிரியத்திலும் வஞ்சியி
தன. ' தூங்குசிறை யன்னந் துயில்வதியுஞ் சோணாட்டு' என்வும்

டி யாக 'வெழுதுகோ'
எனவும் வெண்பாவினுட்
கட்டளையடியல்வழி

ன்மைவந்தன.
கட்டளையடியன்மை
இசையொடுசேர்த்தியுணர்க.

இயலசையோடு
மயங்கினமையிற் பாதிரி
கணவிரிபோலக் கொ

க௫.

நேரவ ணிற்பி னியற்சீர்ப் பால.
(கச)

நீஃது இயலசை உரியசை
மயக்கத்துப் பிறப்பன

இரண்டியற்சீருண
று.

இ-ள். அவண் நேர்நிற்பின்

இயற்சீர்ப்பால என-று

மைன்ன ற அதிகா

ன் உரியசையிரண்டன்பின்னும் நேரசைவரின் அவையிரண்டும் இய
ப்பாலவாம்,* என-று.

அவை நேர்புநேர், நிரைபுநேர்; உ-ம். சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல்,

ற்றுத்தாள், பூவுத்தோள்

எனவரும்; நீத்துநீர்,

குளத்துநீர் எனவும்

அபூ, பேவுசீர், விறகுதீ, உருமுதீ எனவும் கண்டுகொள்க. இவையெல்
பாதிரி கணவிரி என்னும் இயற்சீர்ப்பாற்படும். போதுபூ, விறகு

---

* இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீர்ப்பின் வைத்ததென்னையெனின்;—இவையு

றவபோல

ஈண்டொருங்கியைதல்

பெரும்பான்மையென்பதறிவித்த
னவுணர்க" என்றார்
பேராசிரியர்.

கஅ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

என்னுயிரண்டன்கட்
குற்றுகரம் மேல்வரும்
நெடிலொடிணைந்த நிரை
பாதிரி கணவிரிபோல
நிரையாமோவெனின்;

ஆகா;— அக்குற்றுகரம்
நிரைபுமா யேநின்று
நேருநிரையு முதலாய்
நிரையீருகிய சீர்தனை
டாங்குத் தட்கும்;
செய்யுள்—' கீத்துகிர்ப்
பாப்பி னிவந்துசென் மாசு
எனப் போதுபூவும்,
விற்குறீயும் வந்தன.

கக. இயலசை
யீற்றுமு னரியசை

வரிசை

நிரையசை

யியல வாகு மென்ப.

இது மெனின்ற

இயற்சீர் இகாரத்தான்

ஈரசைச்சீருள் உரியசை

-மயக்கத்தாள்

ஒழிந்தநின்ற

நான்கியற்சீரும்

உணர்த்திற்று.

இ-ள். இயலசை .....

.....வரினே எ-று

இயலசையிரண்டன்பின்

உரியசையிரண்டும்

ஒன்றிரண்டுசெய்து

மயங்கி நான்காங்கால்

அவ்வுரியசையும்; நிரை.....

.மென்ப எ-று

இயலசைமயக்கமாகிய

இயற்சீர் னுள்நிரையீற்ற

பாதிரியும் கணவிரியுப் போல வருஞ் சீரொடு தட்டும்.|

அவை நேர்நேர்பு, நேர்நிரைபு, நிரைநேர்பு, நிரைநிரைபு என ; கால் நேர்முதலிரண்டும் பாதிரிபோலவும் நிரைமுதலிரண்டும் கணவிரி லவும் கொள்க.

*இச்சூத்திரமும்
தளைக்குமாறு கூறிற்றும்.
உ-ம். போரேறு ஐணு,
பூமருது காருருமு,
கடியாறு பெருநாணு,
மழுகளிறு நரை எனவரும்.

கஎ.

அளபெடை யசைநிலை
யாகலு முரித்தே.

இஃது
எய்தியதன்மேற்

சிறப்புவிதி.

இ-ள்.எழுத்ததிகாரத்து'நெட்டெழுத்தேழேயோரெழுத்தொரு'

(மொழி-௪௦) என்றதனாற்

சொல்லாந்தன்மையெய்திய:-அளபெடை

ஈரசைச்சீர்கூறிய

அதிகாரத்தானும்

இயற்சீராந்

தன்மையெய்திற்று னையே

எழுத்தினிலைமைப்படுத்து

அசைநிலையும்வேண்டலின்.

அள(. . . . . . . .முரித்தே

எ-று அளபெடை

மேற்கூறிய இயற்சீர்நிலைமை தலையன்றி ஓரசையாய் நிற்றலுமுரித்து. எ-று.

---

* "இச்சூத்திரமும் சீராமாறேயன்றிச் சீர்தளைக்குமாறுங் கூறியற்று. இவற்றைப் போரேறு பூமருது கடியாறு மழகளிறு எனினும் காது" என்றார்

பேராசிரியரும்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசு

உம்மையாற்

சீர்நிலையாதலைவலியுடைத்து.

நிலையென்றதனால் எழு

நிலையும் நேர்ந்தார். அங்ஙனம் சீர்நிலை பெறுங்கால் முற்கூறிய ஈரசைச் திறனுள் ஆசிரியவுரிச்சீராயும், போதுபூ விறகுதீ என்னுமிரண்டியற் ஒழித்து ஒழிந்த நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை, நேர் , நேர்நிரைபு, நிரைநேர்பு, நிரைநிரைபு என்னுமியற்சீர் எட்டுமாம். னமாதல் ஒருமொழியகத்தேயுடைய என்பது. ஆஅ எனத்தேமா

ற்று. கடாஅ எனப் புளிமாவாயிற்று. யாஅது என ஈரெழுத்து ஞா
ஆயிற்று; என்னை? கடாஅ என்புழி அளபெடையதாகாரம் பிரித்துக்
னெடிலாயினுற்போல ஆகாரத்துப் பின்னின்ற அகரமுங் குற்றுகரமுங்
வினையெனப் பட்டமையினென்பது. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொ
ம். ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரி. வடாஅது என்பது மூவெ
துக்கணவிரியாம். படாஅகையென காலெழுத்துக்கணவிரியாம். ஆஅங்

ன ஈரெழுத்துப் போரேறும். ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது
அர்த்து என்பது கடியாறும். பாஅயது என்பது மழகளிறும். இவை
சொல்லாகின்ற எட்டியற்சீரானும் அளபெடுத்தன. 'தேஎங் தேரும்
ம் புறவிற், போஒரி தள்ளுஞ் சோஒரி நண்ணிக், குராஅம் பிணையல்
ஆஅங் குஞ்சிக், குடாஅரிக் கோலல ரடாஅரின் வைத்த, காஎனறிச் செ
றுனர் கொல்லோ, மேஎனறிச் சென்று பொருள்படைப் போரே'—இத
ர் இயலசை மயங்கிய இயற்சீர் நான்கும் வந்தன. ஒழிந்த நான்கும் இவ
ருள் அடங்கும். இங்ஙனம் சீர்கொளெய்திய வழக்கிற்கும் செய்யுட்கும்

ஈறுவாயது

இயற்கையளபெடை என்றும்,

செய்யுட்குப்புலவர் ஓசைகரு

செய்துகொண்டது

செயற்கையளபெடை

என்றுங்கொள்க; இவ்விதி
.டளையடிக்கென்றுணர்க.

இவை சீர்நிலையடிக்காயிற்

றனிநிலை, முதனிலை
டைநிலை, இறுதிநிலை

எனக்கொள்வர். 'ஆஅ வளிய

வலவன் *' எனவும்,

ஏர் சிதைய வழாஅ வெல்லாகின், சேஎயரி சிந்திய கண்' எனவுமிவை நேர்
ரும் நிரைநேருமாக அலகிடுப. இனி ஓரசையாங்காற் செயற்கையளபெ
சீர்நிலையாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதல்போல, இயற்கையளபெடையசை
, ாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதலும், புணர்ச்சிவகையான் எழுத்துப்பேறு
ளபெ ளபெடைகள் அசைநிலையாதலும், பொருள் புலப்பாட்டிற்குப் புலவர்
செய் செயற்கையளபெடையுட்சிலவும் அசைநிலையாதலுங்கொள்க. உ-ம்.

வார் * "ஆஅ வளிய

வலைவன் றன் பார்ப்பிலொடு, மறு

ரிமரகொண் மராவைப்

இரியுட், டுஉந் இரையலைப்பத்

அஞ்சா இறைவன்றேன்,

மேள வலைப்ப

நம்போ ணைஞாநு,கா, லோஉ

வுழுக்குக் குமர்".

௨௰

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

' உ ப்போது

வெனவுரைத்தா

மீள்வாள் *'

என்புழிப்பண்டமாற்றி

'வாசாரத்திற்குள்ள

ஓரலங்கே பெறுதலின்

ஓரசையாயிற்று.

ாறு ''† என்பதும்

அது. இவை

இயற்கையள் பெடை

யசைநிலை

பலா அக்கோட்டுத்
தீங்கனிமேற் பாய்ந்த
கடுவன்’ என்புழிப்
‘பலா அ
ுளிமாவாகாது
ஓரசையாய்க் கோடு
என்பதுங் கூட்டிக்
கணவிரியாக பெறும். ‘
குறியதன் முன்னரும்’
(எழுத்-உயிர்மயங்-உச)
என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெற்ற
அகரமும் அளபெ

படைபோல்

அசைநிலையாயிற்று.

பா அய்ப்பா அய்ப்

பட்டன்று நிணிவா

மென்றோள்,

கலம்போஒய்ப்

ஔவை செய' எனப் போஒய்ப்போஒய் எனச் செய்கைக்குறிப்புப்
டச் செய்யுள்செய்தவழியும் அசைநிலையாயிற்று. இவை ஓசை சிதை
செய்யுளின்பஞ் சிதையுமென்று அலகிருக்கைக்கட் சிதைத்தார். இவ
குபெறுவெனவே, நெடிலின் றன்மையேயாயிற்று. இதனுனே கு
போல் எழுத்தாந்தன்மையும்பெற்றும். இனி, வா அஃக எனவும், அ
எனவும் மூவகைச்சீரானும் வருதல் உம்மையாற் சீர்நிலை யெய்தலெ

றெற் பெறுநும். அவை

வெண்சீரும்

வஞ்சிச்சீருமாம்.

௧௮.

ஒற்றை பெறுப்பினு
மற்றென மொழிப.

இஃது

ஒற்றைபெடையும்
சீர்நிலையாதலேயன்றி
அசைநிலையும்
எய்தாதெய்துவித்தது.

இ-ள். ஒற்........

.மொழிப எ-அ

ஒற்றளபெட (கு)க்காலும்

உ-ம

ாடேபோலிச்

சேர்நிலைவெய்கலும்

ஒரைசயா ய்

னிற்றவுமேரித்து. எ.று

ஒற்றெறனவே, 'ங

ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள

வாய்தம்' வெ ...

விராற்றுங் குறிற்கீழும்

குறிவினை க்கிழம் அள
பெடுத்தல் பெறுதும்.
கலம் எனவும், அர
ங்ங்கம் எனவும் வரும்.
வினையவற்றோடும்
சீராமெனவே,
ஈரசைச்சீரும்
மூவசைச் சீருமாதல்
பெறுதும். மே
வகைச்சீர் கூறுதலின்
இதனை

ஈண்டுவைத்தார்.

ஓரசையாதல் சிறப

---

* "இடைநுடங்க

வீர்ங்கோதை பின்றாழ

வாட்கண், புடை

ப்போழ்வாய்

திறந்து—கடைக்கடையி,

னுப்போது

இவனவரைத்து

வொளிறுவர்,

கொப்போகீர் வேலி
யுலகு ".

† "பல்லுக்குத்
தோற்ற பனிமு ல்லை
பைங்கிளிகள், சொல்
தோற்றினோந்
தோற்றினவா—னெல்லுக்கு,
நூறேறு நூனென்பா
நொட்டுக்கு மென்மு
ல்லைக்கு, மாறே மா

ல்ன்றனிந்த மூன் " "

தோற்று எனவும் யாடம்.

இவை யாப்பருங்கலவிரு

த்திப்போற்றுகோள்.

நச்சினார்க்கினியமரை

ன்ன தன்ன்னெனக கட்டும் என்புழிக்கண்ணென்பது
யெய்தித் தேமாவாயிற்று. தண்ண்ணென என்றவழித் தட்பத்திற்
த்கூறுதற்காக இயற்சீர்க்கண் ணகரவொற்றினை மிகக்கொடுத்து அள
ஞ்செய்யுள்செய்தான். அது, மாசெல்கூரம் என்னும் வஞ்சிச்சீரா
ர் ஆக்க: பாதிரி என முன்னின்ற இயற்சீரயாக என வழுவமைத்த
இதுவும் ஓரசை சிதையாதுநிற்கவும் அலகுபெறுதெனவே எழுத்
ன்மை எய்திற்று. இது வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் உறப்பிர்ய் தின்
அளபெழுதலும், தோற்றிக்கொண்டன அளபெழுதலுமாம். கள்ள்
றது, புள்ள்ளென்றது, கள்ள்ளென்றது, தின்ன்னென்றது—இவை
ற்குஞ் செய்யுட்குமுரிய. தோற்றினது—கண்ண்ணென முற்காட்டு
இருவகை புகரமீருய்க் கொங்ங்கு, குரங்ங்கு, மின்ன்னு, எஃஃகு
ன உயிரளபெடையின் வருமெழுத்தோடுகூடிப் பேரேறு, கடியாம்

ற்குமாறுபோலாது வண்டு வரகு என்றும் உரியசைப்பாற்படுதலிட
ளபெடையின் வேருக வோதினர். இருவகையுகரத்தோ டியையாத
த் 'கண்ணடைவ்வன்னை' 'கஃறென்னுங் கல்லதாத்தம்' எனத் தே

பாக அஃகுமெடாற்றன. இனி,
'நீட்டம் வேண்டின்
(எழுத்-நான்-கூ) என்
ற் குற்றிரற்றுட்காட்டிய
'தேயிழைட்க ளோ ரலாச' *
என்னும் யாப்பானைத்

நீரத்துய் 'மைதிபொற்று' என்றதறுனே, சீர்வகை யடியோசைகெடின்
றில்லாத சொல்லிற்கோசை அவ்வொற்றை உண்டாக்கியுநிற்குமென்

ட், 'குன்றுமேமெனாற்றனி
புல்லிகோரன்' என்றதறுனே
அவ்வொற்றுறும் ற்த்

நிறையா விழுன் அங்ஙனம்

வருவிக்க ஒற்றை அள

பெடுத்துங் கொள்க

பன்றுங் கூறியவிதிரங்கொள்க. " அம்பொனைங்... ....றென் "† இதனுள்
ரவகரவொற்றின்வழி நகை அவ்வொற்றையுண்டாக்கித்து. அஃது அள

டுத்து வந்தழிக்காண்க.

(கஅ)

நக. இடற்சி

ரிதுதிரு ணேரவ ளிற்பி

றுயிர் சிர் வெ

ன்பா வாகு பெண்டா.

" செய்யுட்க ணோரசை

சிைகயுங்கள் ரளபு, ை
மயப்பாடின்றி யினை
—கைமநீடெ ய ார்,
றின்றியுஞ் செய்யுட்
கொடுசெ ைற்கைற
யுண்டாக்கு, ஒன்
வொற்றளபுங் கொள் "

† " அடிப்பா ைமக்கு
டையியா கைம ஆரியா கொ
ன்ன வக்கனை, ளமபு
க்கள் ஒன் கு க்கு ந

உணவிலும், அக்குணவினி
தாங்கொடுப்பி லொருக்
கத்து தாழ்வர்தாம், பொங்க
ரசொ லக்கு லவிர ரைப்பு
கன்று சொல்லின்." (சீநி
ருரமணி-அ ரபரு-பி). ‘அ
க்குரல்லா’ ‘பொங்கரல்லா’
என நூற்குறிப்பு முறைபடக்
கூடின பலவுடம் சிந்தாம
ணிப் பிரபொன்றிற் கா
ப்பட்டது.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இது முறையானே
மூவகைச்சீருணர்த்தத்தொடங்கி,
வெண்பாவுரிச்சீர்
உணர்த்துகின்றார்.

இ-ள். அவனை
இயற்சீரிறுதிமுன்
நேர்நிற்பின் எ-து அவ்வ

கூறிய இயலசையாகிய
இயற்சீர்இறுதிக்கண்
நேரசைவந்தாற்பின் பா
வுரிச்சீராகுமென்ப எ-று
அந்நான்கும்
வெண்பாவுரிச்சீரமென்
வர் புலவர். எ-று.

அவை.—

நேர்நேர்நேர், நிரைநிரைநேர்,
நேர்நிரைநேர், நிரை:
எனவரும். இவற்றை

மாசெல்வாய்,
புலிவருவாய், மாவருவாய்,

வாய் எனவும்:
தேமாங்காய்,
கருவிளங்காய்,
கூவிளங்காய், புளி -
எனவுங்காட்டுக.
செய்யுள்.—"காமன்கா
னென்று கருதூரார் பார
தாமத்தாழ் கோதை
வருவானை—யாமு,

மிருகுடங்கை யானெதிரே
ஒருகுடங்கை யாயினை
கண்" என நான்கு
வெண்
காண்க. இஃது
ஆட்சியுங் குணமுங்
காரணமாகப்
பெற்றபெயர், ெ
விற்கும் அதன்
பகுதியாகிய கலிப்பாவிற்கு

முரிமையின். இனிப்
வாக இயற்சீரென்றும்
இயலிசைமயக்கமாகிய
இயற்சீர் நான்கினையும்
அவாக
உரிச்சீரென்றும்
உரியசைமயக்கமாகிய
உரிச்சீர் நான்கினை
கோடல்வேண்டினர்
இத்தொல்காப்பியனாரென்
பது, இச்சூத்திரத்
‘வெண்பா வுரிச்சீர்

ராசிரிய வுரிச்சீ, ரிண்பா
நோடிக் கெண்பத
(செய்-உக)
பெறுதும்; இதனை
ஆட்சியும் பெற்ரும்.
இதுவுங் க
யடிக்குஞ்
சீர்வகையடிக்குமுரித்து.

உ0. வஞ்சிச் சீரனை
வகைபெற் றனவே
வெண்சீ ரல்லா வுரவனை

போன.

இஃது ஒழிந்த

மூவகைச்சீர்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வஞ்சிச்சீரென்று

கூறுபடுக்கப்பட்டன,

மேற்கூறியரெல்லா

மூவகைச்சீரெல்லாம்.

எ-று.

அவை வருமாறு;—
நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு
என நான்கனையுந் தந்தி,
ஒருகால் நேர்முன்னாகவும்,
ஒருகால் நிரைமு
ன்னாகவும், ஒருகாக்

"* இதனுட்
காமன்காண் எனவும்,
கருவூரார் எனவும்,
இருகுட எனவும்,

யாமனை திரே எனவும்
நான்குமெவண்சீரும்
வந்தன' என்றூர் (சிரியர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௬

ளுைவும், ஒருகால் நிரைபுரடன்ருகவும் வடுத்து நேர்ருக முடிக்கப்
ரும்; அவ்வாறெடுத்து நிரையீருக முடிக்கப் படுனும்; அவ்வாறெ
நேர்பீருக முடிக்கப் படுனும்; அவ்வாறெடுத்து நிரைபீருக முடிக்
ளுரும்: ஆகவே, அறுபத்துநான்காயிற்று. அவ்வாறெடுத்து நான்கு
மைக்கு வடிவு நேரும் நிரையும் நேர்பும் நிரைபுமாக நிற்குமாறும் உண

அவை;—

௧ நேர்நேர்நேர்

௨ நேர்நிரைநேர்

௩ நேர்நேர்புநேர்

௪ நேர்நிரைபுநேர்

௫ நிரைநேர்நேர்

௬ நிரைநிரைநேர்

௭ நிரைநேர்புநேர்

௮ நிரைநிரைபுநேர்

௯ நேர்புநேர்நேர்

௧௦ நேர்புநிரைநேர்

௧௧ நேர்புநேர்புநேர்

௧௨ நேர்புநிரைபுநேர்

௧௩ நிரைபுநேர்நேர்

௧௪ நிரைபுநிரைநேர்

௧௫ நிரைபுநேர்புநேர்

௧௬ நிரைபுநிரைபுநேர்

உதாரணம்.

மாசேர்வாய்

மாவருவாய்

மாபோகுவாய்

மாவழங்குவாய்

புலிசேர்வாய்

புலிவருவாய்

புலிபோகுவாய்

புலிவழங்குவாய்

பாம்புசேர்வாய்

பாம்புவருவாய்

பாம்புபோகுவாய்

பாம்புவழங்குவாய்

களிறுசேர்வாய்

களிறுவருவாய்

களிறுபோகுவாய்
களிறுவழங்குவாய்

எனவும் நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன. வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கு மொழித்தொழிந்த

பன்னிரண்டும்
வஞ்சியுரிச்சீர்.

கஎ நேர்நேர்நிரை
கஅ நேர்நிரைநிரை
ககூ நேர்நேர்புநிரை
உ0 நேர்நிரைபுநிரை
உக நிரைநேர்நிரை

உஉ நிரைநிரைநிரை

உங நிரைநேர்புநிரை

உச நிரைநிரைபுநிரை

மாசேர்சுரம்

மாவருசுரம்

மாபோகுசுரம்

மாவழங்குசுரம்

புலிசேர்சுரம்

புலிவருசுரம்

புலிபோகுசுரம்

புலிவழங்குசுரம்

தொல்காப்பியம் செய்யுளி
யல்

உ௫ நேர்புநேர்நிரை
உ௬ நேர்புநிரைநிரை
உ௭ நேர்புநேர்புநிரை
உ௮ நேர்புநிரைபுநிரை
உ௯ நிரைபுநேர்நிரை
௩௰ நிரைபுநிரைநிரை
௩௧ நிரைபுநேர்புநிரை
௩௨ நிரைபுநிரைபுநிரை

எனவும் நிரையீற்று

௩௩	நேர்நேர்நேர்பு
௩௪	நேர்நிரைநேர்பு
௩௫	நேர்நேர்புநேர்பு
௩௬	நேர்நிரைபுநேர்பு
௩௭	நிரைநேர்நேர்பு
௩௮	நிரைநிரைநேர்பு
௩௯	நிரைநேர்புநேர்பு
௪௦	நிரைநிரைபுநேர்பு
௪௧	நேர்புநேர்நேர்பு
௪௨	நேர்புநிரைநேர்பு
௪௩	நேர்புநேர்புநேர்பு
௪௪	நேர்புநிரைபுநேர்பு
௪௫	நிரைபுநேர்நேர்பு

௪௬ நிரைபுநிரைநேர்பு

௪௭ நிரைபுநேர்புநேர்பு

௪௮ நிரைபுநிரைபுநேர்பு

எனவும் நேரீற்று

௪௯ நேர்நேர்நிரைபு

௫0 நேர்நிரைநிரைபு

௫௧ நேர்நேர்புநிரைபு

௫௨ நேர்நிரைபுநிரைபு

௫௩ நிரைநேர்நிரைபு

௫௪ நிரைநிரைநிரைபு

௫௫ நிரைநேர்புநிரைபு

பாம்புசேர்சுரம்
பாம்புவருசுரம்
பாம்புபோகுசுரம்
பாம்புவழங்குசுரம்
களிறுசேர்சுரம்
களிறுவருசுரம்
களிறுபோகுசுரம்
களிறுவழங்குசுரம்
எழுவகைச்சீர் பதினாறும்

வந்தனை

ாமேசேர்காடு மாவருகாடு

மாபோகுகாடு

மாவழங்குகாடு

புலிசேர்காடு

புலிவருகாடு

புலிபோகுகாடு

புலிவழங்குகாடு

பாம்புசேர்காடு

பாம்புவருகாடு

பாம்புபோகுகாடு

பாம்புவழங்குகாடு

களிறுசேர்காடு

களிறுவருகாடு

களிறுபோகுகாடு

களிறுவழங்குகாடு

மூவகைச்சீர் பதினாறும்
வந்தன.

மாசேர்கடறு மாவருகடறு

மாபோகுகடறு ம

ாவழங்குகடறு

புலிசேர்கடறு

புலிவருகடறு
புலிபோகுகடறு
௫௯

நிரைநிரைபுநிரைபு

புலிவழங்குகடறு

நச்சினார்க்கினியருரை.
௨௬

நேர்புநேர்நிரைபு
நேர்புநிரைநிரைபு

நேர்புநேர்புநிரைபு
நேர்புநிரைபுநிரைபு
நிரைபுநேர்நிரைபு
நிரைபுநிரைநிரைபு
நிரைபுநேர்புநிரைபு
நிரைபுநிரைபுநிரைபு
எனவும் நிரைபீற்று மூவசைச்சீர்

பாம்புசேர்கடறு
பாம்புவருகடறு
பாம்புபோகுகடறு
பாம்புவழங்குகடறு
களிறுசேர்கடறு

களிறுவருகடறு

களிறுபோகுகடறு

களிறுவழங்குகடறு

பதினாறும் வஞ்சனை.

இவை அறுபத்துநான்கினும், *நான்குநீக்கி, ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சி
சீராம். செய்யுள்:—

'மேற்கோட்டுநீர்
வீழ்ப்பார்த்தகன்
விழுக்கோட்டுமெய்
வியல்விசும்புசேரயங்

தோங்குமுன்னர்க்
காம்புகிழியப்
பாய்ந்துசென்றுசென்
றோங்குநலிபுகின்
றெதிர்த்துமீண்டாங்
கதிர்த்தாக்கரைகொண்
டலங்குகோட்டுமுக்
கிலங்குகிலவுச்செய்
தார்இசைக் காவிரி
பரக்குந் தண்டலை
மூதூர் சேரனே பெரிசை

வளவன் சுரம்படர்ந்து

வருந்துவ தெவனோ

நிரம்பா வாழ்க்கைப்

பாணர் கடும்பே'

இதனுள் நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறுள் வெண்சீர் நான்குமொழிந்த பன்னிரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் முறையானே வந்தன.

தண்டலைத்

தாதுறைத் தவின்

வண்டோட்டு வயல்

வாய்புகைபுகரந்

தயலொலையி

ணைறக்கடிகையின்

வழிபோகுவா

மறித்தருபுகிளர்ந்

தோங்குசென்னிலை

வாங்குகதிர்தரீஇப்

போதுதாங்குசினை

மீதுபுகுந்துபுகுக்

வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கும்.

இது முதலாகவரும் நான்குசெய்யுளும் ப் பேராசிரியர் கூறியவை.

வஞ்சிச்சீர் அறுபதும்

வந்த

. உ. சீ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

தொங்குசெய்தொழில்

வழங்குகிளிக்குழாங்

இருந்தகோட்டெரிசைக்

குரங்குவிருந்தாகொளு
நன்னர் நன்றெட் டென்று
குங்கொல் பொன்னிகன்
றெட்டிப் பொருந
னொங்கோன் ருடோய்
சுடக்கை மல்லவ

றெகிகழ ஞருவிர்
பிகிகழ வெங்கெச

இசுனான் விகாயயிற்று
வங்கிச்சீர் பஞிறுயம்

வங்கண.

' வான்பொய்யாது
தீம்பெயல்பெய்து
மாரியாறுபோர்ந்து
கால்சுரந்துபாய்ந்து
கரைபொய்யாது
நிரைவளஞ்சான்று
வரையாதுகந்து
பலாப்பழுத்துவீழ்ந்து
பாம்புகொள்ளாது
வீங்குசுடர்நின்று

விக்காறுவாய்த்து

மூத்தாக்கரும்புபூத்து வெர

ம்புகொள்ளாது

சிரம்புபெருங்கூட்டு

விசும்புநீங்குமஞ்சு

தாயின்றுபெயர்த்தபெயர்த்து

வாழை யோங்கிய

சோழிலைப் பாக்குத்

தண்டா

யானைத் தெண்ப

வென்றும்

பகுத்து கூட்டுன்று கடவத்து

நோக்கிக்

குடிபுறந் தரூஉம் வேந்த
னெனவிலைத் தன்னுடை
நிழற்று நாடே.'

இதனுள் கோப்பெருகிய

வஞ்சிச்சீர் பதினாறும்

நேரையானொடு வந்,

'சீற்றம்பிகுப செல்வினை
ஞ்சிறந்து
கூற்றொருத்துவிரைபு

கோள்குறித்துமுயன்று
புலிப்போத்துலவும்
பொலங்கொடியெடுத்துப்
புகலேற்றுமலைந்து
பகையரசுதொலைத்து
வேம்புமீக்குணிபு
போந்துபடத்தொடுத்து
வீற்றுவீற்றுப்புனைந்து
வேற்றுச்சுரும்புளர்பூ
களிறுகால்கிளர்ந்து
குளிறுகுரல்படைத்துச்
சொரிந்துதூங்குகடாத்து

விரைந்து மலைந்தொடு தானைத்

மணங்கம பூரமொடு

தயங்கச் சூடிய

வென்வேற் சென்னி

பொன்னியற் புனைகழல்

---

* 'வல்லமன்' எனவும்

பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௦

பாடுபெறு

பாணரும் பலவே

பாடா தொழிய

காடுகெழு வேந்தே

இதனுள் நிரைநிற்ப

வஞ்சிச்சீர் பதின்மூன்றும்

முறையானே வந்தன. ( )

உக. துன்பா

வெல்புரிக் காளை

வினரே,

இங்கு அவற்றைப்

பாவிற்குரிமை கூறுகின்றது.

ரு-ள். இவ்வாறப்பது

வருகின்ற பாக்கள்

பாவல்லா ஆசிரியம், வெ

; கலியுள் வாரா எ-று.

என்வே, நெடிலான் ...

ஆவன மேற்கூறு

உதாரணம்

முற்காட்டியவற்றுட் காண்க.

இதன்பயன் ஆசிரியவுரிக்

தூங்கலோசையை ஆக்குமாறு போல், இஃது அகவலோசையை ஆக்கா தென்பதாம்.

(உக)

உஉ. வஞ்சி மருங்கி
னெஞ்சிய வுரிய.

இது மற்றைச்சீர்கள் வஞ்சியுண் மயங்குமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவின்கண் ஈரசைச்சீர்பதினாறும் மூவசைச்சீர் அறுபத்துநான்கும் உரிய. எ-று.

எனவே, கட்டளையிற் கூறுவாராயிற்று. 'விளையல்புகழ் வியங்குவெண் ' (பட்டினப்பாலை) எனத் தன்சீருள்ளனத் தான்வந்தும். 'நிலைநிறீஇ நீங்கேகினும்' (ஷ) என இயற்சீர் சிறப்புத் தன்சீர்வந்தும், 'தற்பாடிய புணைவின்' (ஷ) எனத்தன்முன்னர் வெண்சீர்வந்தும், 'புட்டேம்பப் பமாறி' (ஷ) என இரண்டு வெண்சீர்வந்தும், 'புள்ளுந்தாயின்று புலம் பர்ந்து' என ஆசிரியவுரிச்சீர் வந்தும் தூங்கலோசை பிறக்கும் என்று

(உஉ)

உ௩. வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீ ரின்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே.

இது கட்டளை

ஆசிரியத்திற்கு அடிநிறைப்படாத சீர் இலை யெனின்

இ-ள். வெண்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் கட்டளை ஆசிரியப்பாவில் வரும் டிக்குப் பொருந்தாதன்று. எ-று.

† சாலே, நிழலெய, [illegible] உண்டிவேல் உருவம்
ஆ சண்டுகொள்க [illegible] கட்டளையடி [illegible] உருவமவே, சீர்வகை

உ-அ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

யடிக்கு வெண்சீரும்
ஆசிரியவுரிச்சீரும்
பொருந்தவரும்

என்றுரைக்க,

ஒண்சீர்வந்தனை

மேற்கூறுப *.

வண்புகழ் நிறைந்து

வசிந்துவாங்கு

(முருகாற்றுப்படை)

என ஆசிரியவரிச்சீர்

பொருந்தவந்தது.

உ௩.

கலித்தளை பருங்கிற் க

டுயவும் படாது.

*

இது

கட்டளைக்கலிக்கட்
சீர்மயங்குமாறு
கூறுகின்றது.

இ-ள்.

கலித்தளையானைய
கலிப்பாவில்வரும்
நேரடியிடத்து
முன்னிரையீற்ற
விரண்டுசீர் வருதலும்
நீக்கப்பட்டன. எ-று.

† உண்மை

இறந்தகாலம் இயற்றது.

'தூக்குஇரை பயிக்கப்பட்ட

செருக்குக்

துறைவேன்' 'வீளி

ங்குமணிப்

பசும்பொன்னின் வியல

விளையாடி' எனவரும்.

‡ இவ்வாறு கூறவே,

சீர்வகைக் கவிபடிக்கு

மொழிந்த

ஆசிரியவுரிச்சீர்களும்
எனைச்சீர்களும்
வேண்டியவாறு ம
மாயிற்று.

௨௫.

கலித்தளை மருவிய
காலை யியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே
தெரியு மோர்க்கே.

இதுவும்
கட்டளையடிக்கோர்

சீர்வையறை

கூடுகின்றது.

௬-ம். கலித்தளை

யாறைய கலிப்பாவில்வரும்

நேரடியிடத்து

புளிமா என்னும்

நேரீற்றியற்சீரண்டும்

ஏற்றுக்குறிக்கன்று, தூள்

ளைபத் தெரிவோர்க்கு.

௭-ம்.

இங்ஙனம்
வணைங்கோதவே,
சீர்வகையடிக்கண்
இவ்வி ர ண் வருதல்
பெறுதும். உ-ம். “
ஐயிரு தலையி னர க்கர்
கோமான் ”
எனவே, நேரீற்றியற்சீர்
ஒழித்த எட் டியற்சீரும்
கலிக்குவருதலும் ற்கும்

வெண்பாவிற்கும் ஒழிந்த
பத்தியற்சீரும் வருதலும்
பெறு உள.
வஞ்சி பருங்கிளு
மிருதி நில்லா.

---

* " இன்சீ
ரியைய வருவ தாயின் "
(௩ ௰) என்னுஞ் சூ
காண்க.

† ஆசிரியத் திற்

கடிப்பப்படாவா தலையன்றி

னக்கடி.

என்றவாறும்.

‡ 'இவ்வாறு

கூறுவேவ' என்பது இ ந

னம் உடையடையும்

டளையடியனவே

என்றதாம்;

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ-ம்

இது கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவில் வரப்பெறும் இயற்சீர் கூறுகின்றது; இத்தளைமருங்கினும் அன்றேல் வஞ்சிமருங்கினும் என வாளா கூறினமையின் கட்டளையன்மை பெறுதும்: தளைத்தற்றொழில் கட்டளையடிக்கண்ணாகலின்.

இ-ள்.

வஞ்சிப்பாவிடத்தும்
அசைச்சீர் இரண்டும்
இழுக்கோடல்லா
நற்சீர்க்கண். எ-று.

என்றது
மற்றைப்பாக்களைப் போலச்

சீர்மைந் திருதன் மாத்திரையன்றி

கற்சீர்தோறும் கட்டுமன்

வேறுபாடுதோன்றக்

தூக்கப்படும் நூசை வந்தி

; வேண்டுதலின்

அவ்வோசைபடப்

பெரும்பான்மை ல்லா

தேமா, புளி

என்னும் இரண்டும் எ-று :

என்னை ? முதற்சீர்

வருஞ்சீரொடு தொட

ங்கால் இறுதற்சொறுதிக்

பெருவது ன்ற

ராகவின் ; வே,

கலிந்த

ரியவிடத்துச்

சிறுபான்மை

தாக்கப்படுமோசைபடவும்

ிற்கும் என்று

ர்க. உம்மை இறந்தது

தழீஇயிற்று. உ-ம். "

சொற்றக் கொடியுயரிய"

ளிதுங் கதவெறிந் தனவே"

என நோற்றியற்சீர்

மூ,சுற்கட் டுங்காவாயின.

அகல்வயன் மலேவெலி,
னிலம்புமணல் வியன்கானல்) ”
(புறம்-கஎ) எனவும்

மேதக மிகப்பொலிந்த,
வோங்குநிலே வயக்களிறு ”
(மதுரைக்காஞ்சி)

னவும் ஒழிந்த இயற்சீர் மூ,சுற்கட் டுங்கின.. இவை கட்டளையன்மையுண
க. “புலிகாய் புணர்மருதின்” “தேன்றட் டீங்கரும்பின் ” என் * நலிந்து

-ரியவழித் து ங்கின.

இனி “ மண்டிணிந்த
நி லம், ங்கினேத்திய

விசும்பும், விசும்புதைவரும்

வளியும், வளித்தலைஇய தீயுந்,

தீமுரணிய நீரும்" (புறம்-உ)

என சாற்றுக்கள் ருகல்

பெரும்பான் மையாதலின்

† இதை ல்லா எனப்

பொருள் கூறலா மை

யுணர்க. 'மருந்து'

என்றதன்

கோர்த்துவந்திக்கே

இவ்வயைறா: யணிலே

வந்திக்கு இன்றென

உணர்க.

(௨௯)

உரு இசைநிலை

நிறைய நிற்குவ வாயின்

— னசைநிலை

வரையார்

சிக்கில் பெறுமே.

இ

உ

* இக்கவிக்குக் காட்டிய

இயற்சீர்கள்

அளபெடுத்துக் கூறப்படுவன

என்று கொண்டு

அளபெடை வெண்சீர்

என்பர் பேராசிரியர்.

† "வஞ்சிப்பாவிலுள்

அடிபற்றிச் சொல்லாது

சீர் பற்றியதென்றவாறு;

உள்ளவே, அவற்றுக்கண்

† நிலைபெறும் என்றவாறும்"

என்பது உரையாசி

ரியருரை.

௩௨

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இது நான்கசையுஞ்

சீரமைத்திடனும் உடைய

தென்கின்றது.

இ-ள். இசைநிலை...

. .. .வாயின் எ-று

நுசைநிலையையாற்றி, வைய

ப்பட்ட கிடைறந்து

நிற்குமாயின். அசை.......

பெறல் எ-று அசைக்

ப்பட்ட சொற்களை

யெல்லாம் சீர்நிலை

பெறுதற்கு வரையார்.

எ-று.

உ-ம். 'கழுதெருழா

மன்னவர்குங் கை' * :
புனருடன் பேர ச
"எய்போற் கி .. க்காலெ
ன் னேறு" (வெண்பா
பா லே-வாகை-உ உ) ' ளா
யட்.. கள் க்கு" (களவழி-உ
(ஈ, உச, ௩உ) என சேரனை
யும், கீ யும், நேர்பனை யும்,
நினை பனை யும் ஆயிற்று.
இவை ஒரே ாவோரா
காட்டிற்றிறதும் ஒழிக

அசைசட்குங் கடிம்கொள்
க. இங்ஙனம் கூடு வெ
வண்பாட் டீற்றடி மூச்சீர்த்
தாகும் (செய்-௭௨.)
என்றவிதிப்படி

உ-அ இயற்சீர்ப்
பாற்படுத் தியற்றினார்
வெளாவே

த்ஸாவாக கிளைநபாக்
குனைமட யான்.

இந்த வைத்தியத்தை

ஒருமருங்குமறுக்கதா;

இயலவளைபிரண்டு

வெய்யிலுக் கொடாடா

வன் றவின். உ

சியலை கட்டுகம் என் றவின்

ளப

வயதுவிக்குது உமாம்.

இ-ம். மெயர்......

..பங்கது ஏ-ஃ முலைகா ரிக்

கடறிய உ. சியலை

டிய்

இயற்சொற்கண்ணே கூறுபடுத்து.

தலைவகை . . . . யான

எ-து

யற்சொற்குக்

கூறுந் தலைவகை கெடாத

தன்மைக்கண்ணே:

இயற்ற

ன்ல் எ-து அவற்றையும்

இயற்றிக் கொள்க. எ-று.

* அவிழ்ந்த

துணியலைக்கு மம்பலமுஞ்

சீக்கு

மகிழ்ந்திடுவார்

முடன்ன மலருங்—கவிழ்ந்து

ந்மு றுமா யானை

வெடுமான்றேர்க் கின்னி

கழுடுறுமா

மன்னவர்தங் கை" (பொய்கையார்வாக்கு:

யாப்பருங்

விருத்திமேற்கோள்-ந)

† பொன்றை

மார்பிற்

புனைகழற்காற் இன்னிபெ

ருன்னேனென்

ஞாழலக்கை

பற்றினேற்—கண்டே

யனேறெ

வாயெல்லா மல்குநீர்க்

கோழிப்

புனறுடன் பேரே

வருய.

(யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள்

'அத்தான் மெருள்ப

வெண்பா யாப்பே'

ன்புறு உரையாசிரியரும்

இப்புலவர் மிகத்தேர்ந்தோர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கூசு

நேரீற்றியற்சீர் அதிகாரத்தாற் றேமாபுளிமாப்போலத் தட்டல் கொ
தளைவகை சிதையா என்றது எய்தியுந் தளையா என்று கொள்க. 'மூலே
க்கிற் றென்று முனிவான்' 'கெய்த்தோர் நிறைந்துக் கணைம்புகல்'
இரண்டசைச்சீரும் இயற்சீர் வெண்டளையாகத் தட்டன. 'தளைவகை
தயாத்தன்மையான' என இடம் பயமித்தது, சீர்வகையான் அசை சிதை
வுறுகின்ற அடியுறழ்ந்து எழுபது எனப்பட்ட தளைவகை நோக்குங்
ம் வேறெண்ணுங்கொளகைபெருது இயற்சீர்க்கண் அடங்கும்என்றற்கு;

றவே, கட்டளையடிக்கே

இவ்வகையரை: அல்வழி

வகையரைரயின்மையிற்

...கொள்ளப்படாதென்றுணர்க. 'இக்காலத்தார் சீர்வகையடிக்குந் தளை ...ன்வர். "இடைமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு, பெடைதெண்டு" † என்

பழிக் கண்டு என்பதனை

இயற்சீர்வெண்டளை

யென்பர். இனிக்'கலித்தளை

வயின்' (செய்-உரு) என்றதன்பின் இச்சூத்திரங்கூறுதலின், இவையுஞ் சிக்கு விலக்குண்டு ஆசிரியத்திற்கும் வெண்பாவிற்கும் உரிய வாயின; எ-:

ப, ஆசிரியத்திற்கு

இயலசைமயங்கிய

இயற்சீர்நான்கும்

உரியசைமயங்

இயற்சீர் ஆறும் ஆக இயற்சீர்பத்தும், முன்னிரை யீற்ற ஆசிரியவுரிச் சீரிரண்டும் ஈண்டுக்கூறிய அசைச்சீரிரண்டும் ஆகப்பதினான்கும் அடியுறழு மாயிற்று. வெண்பாவிற்கு இருவகை இயற்சீர்பத்தும் வெண்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினாறு சீரும் அடியுறழுமாயிற்று. கலிக்கு நேரீற்றியற்சீர் ஒழிந்த இயற்சீர் எட்டும் வெண்சீர் நான்கும் ஆசிரியவுரிச் சீர் இரண்டும் எனப்பதினான்கும் அடியுறழுமாயிற்று. ஆசி நாற்பத்தான்

உண்மைவகைப ...ரம்

இயற்சீர்பத்தும்

ஆசிரியவுரிச்சீர் இரண்டும்

வெண்

நான்கும் அசைச்சீர் இரண்டும் எனப்பதினெட்டாயிற்று. இவற்றுள் நிலைமைப் படுவனபட்டு முப்பத்தொன்றுமாறு 'சீர்நிலைதானே' (செய்-) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும். (உஅ)

சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ்

சென்றொசிய நோக்கி

டுலைவிலக்கிற் றென்ற முனிவாண்—மலைவிளங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ

_கார்மாலை கண்கூடு போழ்து. (யாப்பருங்கலவிருத்தி கள, கூஎ)

மேற்கோள்-

† தடமண்டு தாமரையின்

ருதா டலவ

ணிடைமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைமண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்

தாழி! கடாவிறை ஞர்.

(ஷெ-கூக)

கூ௨.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உ-ரு வெண்பா ச்சிறை
ச நிலையாசை பிறந்தே ற.

இது வெண்சீராற்
கலித்தளையாமாறுணர்த்திற்று.
கலிக்கு வி
நேர் ந்தியற்சீரெனகா ம்
பற்றி இயற்சீர் கூறிய
தல்லா கலியாகொாம்
காமை யுணர்க.

இ-ள்.

வெண்சீர்த்தளை எ-று

வெண்சீர்கள்

பலதொடர்ந்து யடியுள்

நின்றவழி

அவ்வெண்சீர்களுள்

ஈற்று நின்ற சீரின்

முதல்வந் தசை

நிரையசையியற்று எ-று

மற்றை நிரைமுதல்

வெண்சீர் வந்து கலை

யாயவாறு போலும்

கலித்துறையாம். எ-று.

என்றது,

வெண்சீர்   ப்பின்னர்

நிரைவந்த   கட்டளை

இறந்தது

அதுவுமன்றி   வெண்சீர்

நான்கும்   ஒன்றிலும்

அது   வெண்டளை.

தருகலிற்

கட்டளையாகாமைகருதி

முன்னர்   மூன்றுசீரும்

பகைத்தே
வெண்டுமென்றும்,
அவைதம்முட்பகைத்தலிற்
பின்வருஞ் சீர் ஒ
பகைத்த
தன்மையேயாய்த்
தளவோவையே
நிகழ்த்துமென்றுங்
வெண்சீர் என்றது
அஃறிணையியற்பெயர
ாதலிற் பன்மைப்பாற் பட
வெண்சீர்களுதன் என

எழுனுருபு ஒ காக்கது.

சுழுவன்றது இழுதி

சற்றனைசெயன்றது

இருநிச்சிறுடைய

அவைசெயன்றவாறு.உம். "

குமளவன்றி யழலென் னை

வெம்மைமயால்

(பாலைக்கலி-கல) கான

இவ்வெ

கள் பகைக்கு வந்து

சற்றுச்சின்

முகற்கணின்ற சோகை

ிளாயை

த்துள்ள

லொளைசகொடலிற்

கலித்தளையாயிற்று. இத

கட்டளைக்கே

பதா 'தளைவகை

சிதையாத் தன்மை யான

' (செய்-உஅ) என்றன

ரத்தாற் கொள்க.

" அரிதாய வறனெய்தி

யருளியோர்க் களித்தலும்

க்கலி-கo) என்புழி

வெண்சிறுதி
சிறைமுதலியற்சீர்
தட்டலிற் றுச்
சை இறவாதாயிற்று,
'பண்டரங்க மாடுங்காற்
பணையெழில் வணைமெ
(கலித்தொகை-கடவுள்
வாழ்த்து) போன்று.

௩0 இன்சீ
ரிசையைய வருகுவ
தாயின்

வெண்சீர்
வஞ்சியா சிரிய
வடிக்கே.

: இது கட்டளை
யல்வழி வெண்சீர்
மயங்குமாறு உணர்த்திற்று.

இ-ள். இனிய
ஓசை பொருந்த வரும்
ஆசிரிய வடிக்கண் வெ
வரப்பெறும். எ-று.

உ-ம். "இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத், தமிழ்; ங்கிய தலையாலங் கானத்து" (புறம்-கக) என்றவழித் தலையாலம் ெ நச்சினார்க்கினியருரை.

ககூ

டி புள் இன்சீர் இயைய வெண்சீர்வந்தது. வருகுவதாயின் என்ற ஒரு
ான் ஓரடிக்கண் ஒன்றே வருதல் சிறப்புடைத்து: பலவருதல் சிறப்பின்
(ருல)

க. அந்திலே
மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சி
ரொன்றுந் இடைய
னொரொரு வழியே.

இது வஞ்சிச்சீர்
ஆசிரியத்தாத் தாங்குமாறு
கூறுகின்றது.

உ-ள். அந்திலே மருங்கின்

எ-து கட்டளை யல்வழி
இன்சீரியையவரின். ஒ........
வழியே எ-து
வஞ்சிச்சீர்களும்
ஒரோவோர்வழி
ஆசிரியத்து பொருந்துதல்
உடைய. எ-று.

ஒருவழி யென்றது
ஒரொருவழியென்றது
அறுபது வஞ்சிச் சீரினும்
நச்சீரோவருதலும்

அவைபயின் றுவா ராமையு ம்
அறிவித்தற்கு. உ-ம்.

ரீசர்சுரம், புலிசேர்சுரம்,
மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு,
மாசெல்கடறு, புலி
செல்கடறு, பாம்புசேர்வாய்,
பாம்புவருவாய்,
களிறுசேர்வாய், களிறுவரு
வாய் எனவரும். செய்யுள்.
"யாரியோ டு மலர்க்க
மாத்தாட் கொன்றை, குறி
யொடு கமழுங் குன்ற

டான்" என மாசேர்க்காரமும்,
புலிசேர்க்காரமும் வக்
r. "முன்றிலா டு மஞ்ஞை
பூ இலை குறிக்கும்" என
மாசெல்காடு வந்தது. |லிறா
று ஆவர்வா யமர்த்த
நோக்கின் " எனப்
புலிசெல்காடு வந்தது.
ண்போன் மலர்ந்த
வண்டுமேயந்து தாமரை "
எனமாசெல்கடறுவந்தது.
றாடிவழுந்து குன்று கண்டு

போகி " எனப்
புலிசெல்கடறு வந்தது.
"காடு நாவுழிதரும் கடுங்கண்
யானை " எனப்
பாம்புசேர்வாய் வந்தது. "
சந்து நூய வழுத செங்குரத்
சிறுதினை " எனப்
பாம்புவருவாய் வந்தது.
ருந்துநாடாத் திருந்து
சிலம்பித் சேக்கும் "
எனக் களிறுசெல்வாய் வந்ஏ.
கடறுகவரா விழிந்த

காண்யாறு வரித்த ”
எனக் களிறுவருவாய் தறு.
பாம்புவருவாய்
களிறுவருவாய் என்று
இரண்டும் நேர்பும் நிரைபும்
ன் வருதலின் நிரைநடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படா.
௬)

௩௨. நாற்சீர் கொண்ட
தடியெனப் படுமே.

இது *

நிறுத்தமுறையானே சீருணர்த்தி அடியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நாற்சீர் கொண்ட அளவடியை அடியென்று சிறப்பித்துக் றப்படும். எ-று.

---

* முதற் சூத்திரத்துள் 'யாத்தசீரே யடியாப்பெனாஅ' என நிறுத்த முறையானே.

5

௬௪

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எனவே, ஒழிந்த* நான்கடியும் சிறப்பிலவாயிற்று. 'திருமழை ; விருணிற விசும்பின்' (மலைபடுகடாம்) 'அகர முதல வெழுத்தெல்லா (திருக்குறள்-க) 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' கலி-உ) என நாற்சீரடியாற் சான்றோர் மூன்றுபாவுங் குறளடியானும் சிந்தடியானும் சிறுபான்மை கூறினார்.

கூறியவாறு

௬௬ . அடியுள்

எனவே தளையொடு
தொடையே.

இது நாற்சீரடியின்
சிறப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். அந்நாற்சீரடியான் வருங் கட்டளையடிக்கண் உள்ளன(
பதுதளையும் பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூ,
தொடையும் என வரையறைப்படுவன. எ-று.

எழுபது தலைப்பகுதியாற் கட்டளையடி யெனவுறழ்வதூஉம், ஐ
இருபத்தைந்தடியென வரையறைப்படுவதூஉம், பத்தொன்பதி
திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்றென்னும் தொடைப் பகுதி வெ
படுவதூஉம் நாற்சீரடியேயாயிற்று; எனவே, நாற்சீரான்வருஞ் சீர்வ
குத் தளையுந் தொடையுங் கொள்ளின், அவை,வரையறையின்றென
அளவடி இரண்டியைந்தும் ஒன்று வந்தாந் தொடைகோடலும், ஒ
நான்கும் விகற்பத்தொடை கொள்ளாமையும் உணர்க.

௫௪. அடியிறந்து

வருத லில்லென

மொழிப.

இது

கட்டளைப்பாட்டிற்குந்

தொடைக்கும் ஓர் கருவி

கூறு

இ-ள். அறுநூற்றிருபத்தைந் தடியுள்ளும் ஓரடி நின்றாங்கு ஒ
அடியும் முன்னின்றவடியை இறந்து வருதலில்லை என்று செ
ஆசிரியர். எ-று.

என்றது, முற்கூறிய தளைவகையேயன்றி, அடியோடு அடி-
த்துத் தளைகொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென்
தொடை கொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென்பதூஉ
தாயிற்று; எனவே, தேமா தேமா தேமா தேமா என்னும் அடி
டை கொள்ளுங்கால் "வாமா னேறி வந்தோன் மன்ற" என வந்
வரல் வேண்டுமென்பதூஉம், "தேமாஞ் சோலைத் தீந்தே னுண்
தும்பி யாகல் கண்டது" எனத் தளைவழுவாமைத் தொடைப்பகுதி

* குறளடியும், சிந்தடியும் நெடிலடியும் கழிநெடிலடியும்.

துதூஉம் கூறியவாறாயிற்று.
இனி வெண்பா விதுவ
"சென்றே எறிப

காம்: சிறுவரை, நின்றே யெறிப பறையினை நன்றேகாண்" (நாலடி.-௩௪)
பன்னிரண்டெழுத்தடியொன்றனையும் இருகாற் சொல்லி எதுகை

ளுக்கால் அடியோடடிக்கூட்டத்துக் கிளைவகை இதையாது தொ
பகுதியுட்பட்டவாறு காண்க. "யாளுடைத் தாளுணர்த்த யாளுண

ரிட்டதற்பின், ருளுட

யாளுனை ர்த்தக்

தாளுனைான்—றேளுறு"*

பதினென்கெழுத்தின்

இக்கதின்றேளும் கிளைவகை

யொன்றுத

இரடைப் பகுதியுட்

பட்டனவாயிற்று. வண்டு காரு

காரு காரு என

வடிவை மீட்டும் வண்டு

காரு காரு காரு எனத்தக்கு

தொடை

ன் றுங்கால் ஆசிரியத்தளை தட்டு

வழுவாயிற்று. கலிக்கு

அன்னதோர்

ாயமையின்று. அது "

வெண்சீர்ற் றளைச "

(செய்-உக) என்னுஞ் சூத்

த்தானும், "தன்சீ ருள்வழித்

தளைவகை வேண்டா"

(செய்-௫௫) என்

று

சூத்திரத்தானும் உ ணர்க.

வினை அகவலும் வெண்பாவுமே

வரைய றப் பட்டன. இதனானே,

அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியும்

நம்முன்னர்த் தேம வந்து தளையுந் தொடையும் வழுப்படாமற் கொள்ளுமென்றவாறு.

௨௫. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே.

இதுவும்

அந்நாற்சீரடியின் சிறப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

அடியின்பாட்டே எ-று

அந்நாற்சீரடியென்னும்

உறுப்பான்

ந்த பாட்டையே எ-று.

சிறப்பியலைப்பதே எ-று

சிறப்புடைப்பாட்

டன்று கூறப்படும். எ-று.

அடியிறைற் செய்யுள்

வரையறை கூறலின்றி

யாத்திரை முதலிய

றுப்பான்

இத்தினைப்பகுஞ்செய்யுளென்று

வரையறை கூறப்படாமையின்

முடியான் வந்ததே

பாட்டென்றார். அது மூவகைச்

சங்கத்தாரும் பிறசான்

றோரும் நாற்சீரடியானே

மூன்று பாவும்வரப்

பெரும்பான்மை செய்யுட்

செய்து, வஞ்சிப்பா

சிறுவரவிற்றாகச் செய்யுள்

செய்தவாற்றானுணர்க. (௬௫)

ட

நுட்பம் நாலெழுத் தாதியா

க வாறெழுத்

க. தேரிய இலக்கே

குறைவடி மெய்ப.

அ

யாறுடைத் தாறுணர்ந்த

யாறுணரா விட்டதற்பின்

ஏறுடை யாறுணர்க்குந்

தாறுணரான்—சேறுயு

கொய்தார் வழுதி குளிர்சாந்

தணியகல

மெய்தி யிரக்கழிந்த

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

௩௭. ஏழெழுத்

தென்ப சிந்தடிக் கள
வே

ஈரெழுத் தேற்ற
மவ்வழி யான.

௧௮. பத்தெழுத்

தென்ப நேரடிக் களவே

ஒத்த

நாலெழுத் தொற்றலங்

கடையே.

௧௯. மூவைந்

தெழுத்தே நெடிலடிக்

களவே

ஈரெழுத்து

மிகுதலு மியல்பென
மொழிப.

௨௦. மூவா
றெழுத்தே கழ்நெடிற்
கணேவ
யீரெழுத்து மிகுதலு
மிவட்டெபறு மென்ப.

இவை
ஐந்திருத்திரமும்
உதாரணைக்கருக்கமும்

உரையியைபு நோக்க

உடனெழுதப்பட்டன.

இவை நாற்சீரடி

இத்தனைப்

பகுதிப்பேர

அவற்றது பெயரும்

முறையுந் தொகையுங்

கூறுகின்றன.

கா

ணி

இ-ள்.

நாலெழுத்து முதலாக
ஆறெழுத்துக்காறும்
ஏறிய சீரடி
நிலத்தையுடைத்து
குறளடி எ-று.
சிந்தடிக்கெல்லை
ஏழெழுத்தொன்
றுமே என்று கூறுவர்,
எட்டு மொன்பதும்
இரண்டுமல்லாதவிடத்து :
அள வடிக்கெல்லை
பத்தெழுத்தொன்றுமே

என்றுகூறுவர்,
அதற்கேற்பக்
பதினொன்றும்
பன்னிரண்டும்
பதின்மூன்றும் பதினான்குமாகிய
கால்
மூன்றாகிய நான்கு
நிலையும் எதிர்மாய் வார
ரதவழி. எ-று. தொட
ம்பத்
ல்லை பதினெட்டெழுத்
தொன்றுமே என்று

கூறுவர் அதற்குப்ப இரு

பதினெழுமாகிய

இ ரண்டெழுத்து

மிக்குவரும் இவ்விரண்டும்

இயல்பே

கூறுவர் எ-று. கழிநெடிலடிக்கெல்லை பதினெட்டெழுத்தாமென்று கூறுவர், அதற்குப் பத்தொன்பதும் இருபதுமாகிய இரண்டெழுத்தும் மிக்

குமிவ்விரண்டையும்

இவ்விடத்தே பெறுமென்றுசொல்லுவர்.

எ-று.

குறளடியொழிந்தனவற்றை இங்ஙனம் வகுத்துரைத்தார், தலையிடை கடையென்னும் மூன்று கூற்றான் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புமிழிபு முடைமையின். உ-ம். 'பேர்ந்து ... தன்றே'* இதனுள் நாற்சீரடிக்கட்பதினேழுத்தைவகையடியும் முறையானே வந்தவாறு காண்க. மக்களுட்டூக்குறினைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தனென்றும், பலவமைந்தானை அளவிற்பட்டானென்றும், அவனிற்

சிறந்த நெடியார்

இச்செய்யுள் முழுமையும் இந்நூல் கஉ-ம் பக்கத்துக் காண்க.

இ பாட்டின் 'பன்னெல்லூர' எனவும், 'அமைமேயர்மென்றோன்' எனவும் 'இரும்பமன்மலிரிடை' எனவும், 'அணிநடையசைஇய'

னவும் பாடபே

ங்கொள்க.

நச்சினார்க்கினியருரை.

நக

டியா னென்றும், அவனின் மிகநெடியானைக் கழியநெடியா னென்றும் றுபவாகலின் அவைபோலக் கொள்க, இப்பெயர். இவை சீர்வகை யடிக் ஒக்கும்: என்னை? குறுகியவெழுத்தாலும் இருசீராலும் வருவன குற ளெனவும், சிறியவெழுத்தாலும் முச்சீராலும் வருவன சிந்தடி யெனவும், டைச்சொன்ன வெழுத்தாலும் நாற்சீராலும் வருவன அளவடி யெனவும்,

கவெழுத்தாலும்

ஐஞ்சீராலும் வருவன

நெடிலடி எனவும்,

அவற்றின்

க வெழுத்தாலும்

அருளீர்முகலிய சீராளும்
வருவன கழிநெடிலடியனே
இங்ஙனம்
இருவகையடிக்கும்
ஒருபெயயபே கொள்க.
அவை 'ஓங்குதிலை
ண்பரப்பின்' (மதுரைக்காஞ்சி) 'வல்மாதிரத்தான்
வளிபெகாட்ப' (ஷெ) 'சிறி —
பெறினே பெயமெக்கிய
மன்னே'
(புறம்-உரு) 'சிறுசோற்
றுனு நனிபல

த்தன் மன்னே' (௯-௭௯.) 'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பிரியா வறி
ா முந்துறீஇ' (குறிஞ்சிக்கலி க.) 'கவிரிதழ் கதவிய துவரித ழரிவை
கலியயிற் கணக்கொடு விளையாட' * 'மூவடியி னிரண்டு சூழ்சுடரு
ன முழுதளக்கு மூடி முலைவயிர நாறி'யன இவற்றை முறையானே குறளடி.

சிந்தடி, அளவடி, நெட்டடி,

கழிநெடிலடி

க்கன சிறப்பில.

௪. சீர்நிலை தானே

ரையங்குழுத்

ன். இது மேல்வழுக்

தொண்ணூர் அடி

ந்தொண்ணூர் வருகின்றது.

அ

எனப்பெயர் கூறுப; என்சீரின்

திறவாது.

வகுத்த கட்டளையடிக்குச் சிறும்

பக் இ-ள். ஒருசீரினது

நிலைமைதான் இங்கெழுத்து

க

இறந்துவராது. எ-று. 'க்

பெருமைக்கு எல்லைகூறி

வரையறுப்பவே,

சிறுமைக்கு எல்லை வரை

றப்படாது: ஒன்று

முதலாக வருதல்

பெற்றும். அசைநிலையிற்

பிரித்

ற்றலிற் றனே யென்பது பிரிநிலை யேகாரம். அவற்றையுஞ் சிலரென
க்கு எனின்:—அவை இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து இயற்றவேண்டா; இங்
ரம் பாற்படுப்பனவற்றைச் சேரக்கூறலின் மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்
றம். இனி அவை மூன்றெழுத்தினிகவாமை உணாயிற் கொள்க. அச்

---

* "ஈரடியி னிரண்டு சூழ்கடரு காண முழுதுலகு மூடி முளைவயிர
ரித், தாவடியி னிலங்கு வெண்குடையி னிழற் கடரோய்பின் னடிபோற்

சொல்லுவதொன்

றுண்டாற், சேவடிக

டாமரையின் சேயிதழ்க

ளென்று சிவந்தனவோ

சேவடியின் செங்கதிர்கள்

பா யம், பூவடிவு
போ
கொண்டனை
பொன்கொளிகள் குழு க்கு
புலன்கொளா
வாவெய்மக்கெம் புன்னையார்
கோவே.''
(யா ப்பருங்கலவிருத்தி
மேற்கோள்.)

ஈஅ
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

சீர்கள் வருமாறு:

—நாங்கசையும் வண்டும்

ஓரெழுத்துச் சீரென்ட

ஞாயிறு, போழ்வு,

போதோறு, மின்னு,

வாருணை இயைந்த ஆறும்

ஆச் சீராகும் என்ப;

புளிமா, பாதிரி,

வலியது, மேவுசீர்,

நூமருது, கடியாறு,

விறகுதீ, மாசெல்வாய்,

நீடுகொடி ஆமவொக்கூ

மூத்தாச்சீர்

பதினொன்றாகும்;

கணைவிரி, பெருநாணு,

காருருமு, மழகளிறு,

மாவருவாய்,

புலிசெல்வாய், நா

ணுத்தளை, உரறுபுலி ெ

பதுசீரும் நாலெழுத்துச்

சீராகுமென்ப;

நரையுருமு, புலிவருவா

கொடி மூன்றும்
ஐயெழுத்துச் சீராகு
மென்ப.
'எழுத்தளவெஞ்சினு ஈசு)
என்றுஞ்சூத்திரத்தான்
இங்ஙனங்காட்டினெம்.
ஆசச்சீர் மூப்றும்.

சாஉ. நேர்நிலை
வஞ்சிக் காறு மாகும்.

இது வஞ்சிப்பாவினுள் வருஞ்சீர்க்கு எழுத்துவகை கூறுகின்[று]
இ-ள். சமநிலைவஞ்சிக்கு ஆறெழுத்துமாம். எ-று. *

அஃது இருசீரான் வரும்; முச்சீரான் வருவது வியனிலைவஞ்சி,

யதிகாரத்தார் +

பெருமைக்கெல்லை

கூறினர்.

சிறுமைக்கெல்லை ¦ கூறுப.

எனவே,

ஆறெழுத்தினிகந்தன

கட்டளையடிக்காகாவென

உ ம்மை இறந்தது

தழீஇயிற்று,

ஐந்தேயன்றி

ஆறுமாமென்றலின்

முற்கூறிய உ

காரணங்களுட் காண்க.

௯௫. எழுத்தா

மெய்ந்நிறைந் சீர்நிலை

தானே

குன்றலு

மிகுதலு மில்லை

மொழியிடை.

இது முற்கூறிய

சீர்கட்கெல்லாம்
பொதுவிதி.

இ-ள்.

எழுத்தளவெஞ்சினும்
எ-து முற்கூறிய
சீர்களெல்லா
டளையடிக்குத் தத்தம்
எழுத்துக்
குறைந்துமிக்கும் தம் அள
விறந்து
சீரிலை... . . .மொழிய

எ-து அவை

அவ்வச்சொணவேபட்டுச்

டீ: அவ்வப்பாக்களின்

ஓசையை யுணர்ந்து,

ஒருதன்மையவாயே நிற்கு

கப்பெருக்கம்

இன்றென்று கூறுவர்

ஆசிரியர். எ-று.

எனவே, அவை

கட்டளையடிக்கு -

எழுத்தெண்ணி அடிவகு

ருன், இயற்சேரும் உ
ரிச்சேரும் ஒருநிலை
மப்படுதலும், வஞ்சிச்சீர்

---

* 'இருசீரான்
வருதலின் சமநிலைவஞ்சி
எனப்பட்டது' என்று
சிரியரும்.

---

† இதற்கு
மேனின்ற அதிகா
ரத்தான் கொள்க.

+ சு தா - ஆம்
+

குறுந்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௨௩

முதலும் உடையவேனும், அவ்வெழுத்திற்கல்லது சீர்க்குச் சுருக்கப்
தமின்றென்று கூறியவாறாயிற்று. தானே என்றதனான்* அசைச்
ம் இருசீர்மைகொள்க. அவை இருசீர்மைமப்பமொறு—'இயலசை

)ய வியற்சீர் நான்கனுட்,
புளிமா வொழித்த வியற்சீர்
மூன்று, நாங்கை

ஞாயிறு பாதிரி, வலியது கணவிரி யெனவிரு வகையா, யிருமூன்
றியம்பினர் புலவர்' நாங்கை-ஒரொழுத்துத் தேமா, ஞாயிறு-ஈரொழுத்து

ரி,

வலியது-மூவெழுத்துக்கணவிரி:

இவற்றுட் குற்றுகரம்

எழுத்தெ

ப்பெருமையான் அஃகு

பெறுதலின், இருநிலைமை

எய்திற்று. உரி

மயங்கின இயற்சீராயும்,

போதுபூ, மேவுசீர்,

விறகுதீ, உருமுத்தீ

ீறு, நன்றுணு, பூமருது,

காருருமு, மழகளிறு,

நரையுருமு, கடியாறு,
நான் என்று
ஈருகரத்தான் ஈராறுகும்.
இவை குற்றுகர
முற்றுகரங்க
இருநிலைமை எய்தின.
இருவகை இயற்சீராய
பதினெட்டு, புளிமா
ம் பத்தொன்பதாகும்; ஆக
இயற்சீர்பத்தொ ான் பது;
இவற்றுள் 'நந்தை
ா புளிமா நேர்று, மன்றி

வக்க வீரெண் சிர ாய்ப்,
பா திரி கணைவிரி
நின் றனைவபு, ளொன்றி
வந்தனை வாசிரி யந்தலை,
யொன்று தனைவெ வெ
ளை யாகும்' 'முன்னினை
யீற்றவா சிரிய வுரிச்சீர், நீடு
கொடியே னாணை
ளியே, உரறு புலியே விரவு
கொடிமெனை, வீருக ரத்தா
னீரிரண் டாகிப்,
ரி கணைவிரி போலச் சுட்டு

ம்' என உரிச்சீர்கள்

இருசீர்மை எய்தின.

ரு மின்னும் வா ரு

மாவிளைக், கண்டவீ ருசீ

வைச்சீர் நான்கும்,

ா புளிமா வாக்த் தட்டும்

என அசைச்சீருடம்

இருசீர்மையெய்தின.

ண்சீர் நான்கும் ஒருசீ

ர்மையவேயாம்; 'வெண்சீர்

நான்குந் தம்முற் றும்

ர், தட்ட வெண்டளை

கட்டளைக் காஎ , சீர்வகை

யாஞ் வருங் கலிக்கும்

ர்ளைக்கு, மாகு மென்ப

வறிந்திசி ஞேரே’

‘வெண்சீர் தம்முடன் மாறாங்

ர்தளை, கட்டளைக் கலிக்கென் றெடுட்டிய தாகு, மதனோ டியற்சீர் ஒன்றி
ந்து, கட்டளை வெள்ளைக் காகு மென்ப’ ‘இயற்சீ ரசைச்சீ ருரிச்சீர்வெண்
ஊ, மயக்கற வகுத்த சீர்க ளெல்லா, மொன்றுதலை யிட்ட வொருமுப்
த.’—ஆக நால்வகைச்சீரும் முப்பத்தொன்று. இனி வஞ்சியுரிச்சீர்பலதிலை
ப்பமொழு—‘குறளடிமுதலா’ (குஎ) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.

ரூ. உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ
வுயிர்த்திற மியக்க மின்மை யான.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ-ள். உயிரில்........படாஅ எ-று ஒற்றும் ஆய்தமுங் குற்றுகரமும்

தத்தனைப் பெயர்

கூறினேனும் எழுத்தாக

எண்ணப்படா; என்னை?

---

* காலை எனை யிருத்துச்

சொல்லியவதனான்.

௯0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உயிர்........யான எ-று அவை தத்தம் ஓசை இனிது விளங்கத்
குக்கூறிய எண்வகை நிலத்தினும் விளங்க இயங்காமையின். எ-று.

என்றது,

எழுத்தெண்ணுமிடத்து

அவை ஒழித்தெண்ணு

வாறு. இது

கட்டளையடிக்கு

*'பேர்ந்து சென்று'

என்பதனுள் யொழித்து

எண்ணப்பட்டது.

பின்னுள்ளோர் கொண்ட

கட்டளை! துறை சந்தந்

தூா ஸ்டகங்கட்தும்

இவ்வாறெழுத்தெண்ணுதல்

! மென்றுணர்க.

௪௫. வஞ்சி யடியே

யிருசீர்த் தாகும்.

இ-ள்

அதிகாரத்தானின்ற

வஞ்சியடியாமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய

சமனிலைவஞ்சியினடி

இருசீரையுடைத்தாம் எ-று.

விகாரம் பிரிநிலை,

சிறப்பில்லா

வியனிலைவஞ்சியின்றும்

பிரி வியனிலை வஞ்சிக்குக்

கட்டளை யின்று. இங்ஙனம்

கூறவே, வஞ்சியடி

வாற்றான்

உறழப்படுமாயிற்று. அது

'குறளடி முதலா' (குள)

என் காட்டுதும். இங்ஙனம்

வஞ்சியுரிப்பா விடற்

குன்றக் கூறலென்னு

தங்கும்.

சாச. தன்றி

வொழுக்கின் சீன்னம

மூன்றே.

இது முன்னர்ச்

சமனிலைவஞ்சிக்குப்

பெருமைக் கெல்லைகூ யின்

ஈண்டுச் சிறுமைக்கெல்லை

கூறுகின்றது.

இ-ள். அவ்வஞ்சிச்

சீருக்கு எழுத்தின்

சிறுமை மூன்றே.

‘ தின் ’ என்றது

முற்கூறிய வஞ்சியை.

உ-ம். கொண்

கொலைக்களிறுகடாஅய்'

எனவரும். எகாரத்தானே

மேல் வருகி

நிலைவருஞ்சிக்காயின்

மூவெழுத்தினிழிந்த

ஈரெழுத்தானும் வருமெ

ன்க; நுந்தைகாடு என

வரும்.

சன: முச்சீ ரானும்

வருமிட னுடைத்தே.

இஃது ஒழிந்த வியனிலைவஞ்சி கூறுகின்றது.

"பேர்ந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து" என ஒற்றுங் கு, ஒழிந்தெ தண்ணைப்பட்டமையால் எருத்தடியாயிற்று" என்றார் பே

† ௪௨-ம் சூத்திரம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௧

இ-ள் வஞ்சியடி

இருசீரானன்றிச்

சிறுபான்மை முச்சீரானும்

வரப்பெறும். எ-று.

'உடைத்து' என்றதனான்

இது கட்டளையன்மையும்

சான்றோர் செய்யு

பயிலாமையும் பெரும்.

இரண்டிலையும் வஞ்சியடி

எனவரையாறு கூ I

இரண்டடியும் மயங்கிவந்த

பாட்டை

மயக்கடிவஞ்சியென்வும்

வேறு ஏவந்தனவற்றைக்

குறளடிவஞ்சி,

*சிந்தடிவஞ்சியெனவுங்கூறிக்கொள்க.

உ-ம். " தோ,

றுவைத்தும்பிற்

றுளைகொன்றுவ " (புறம்,
௮௨) எனவும் வக்கொரா அ
வில்வக்கம்பொன்றனை "
(௭௰, ௭௨) எனவும்
குறள டியும் டியும்
வந்தமையான் † இப்பாட்டு
மயக்கடிவஞ்சியாம்.

(௪௭)

௪௮. அசைசீ ஒரு
மல்லாபி ஞனை.

இதுவும்

அதற்கெய்தியதோர் விதி.

இ-ள்.

அவ்விரண்டடியின்

கண்ணும் நான்கசையும்

கூறுய்வரப்பெ

. எ-று.

உ-ம். ' வான் ; வலந்தா

மறாப்பட்டன ' (புறம், ௩)

ஒநலை வான்வலைக்

என ஒருசீர் 'யாத்தசீர்' (செய், க) என்றதனுன் வயந்தருதல் வாள்மேற்
ன்று மறப்பட்டன என்றும் பயனிலை நின்றுவற்றுதலின் வாள்என வே

= கூறுகிறது. " ஆறு,

ய தூர்சேதலி னாக்குலிவந்தன

' வாள்டு, மலர்சேத

து வரியாடின ' ' கலிசேற,

கதவெறியாக் கிவந்தனைற

(புறம்-௬) என

க்கை கூறுகிறது

கவிசிற என்று தொடர்பு

அத்தையாக்கலிற் பொருளின்

நனொ றது :

இனி இச்சூத்திரம் பொதுவாய்நிற்றலிற் றாக்கிரண்டுபட இடையினும் டையினுங் கூறுப்நிற்பனவுங் கொள்க. உ-ம். ‡ 'கலங்கழா அலிற், றுறை, ழக்காறுதே' எனத் துறையென இடைக்கண் நிரையசை கூறுயிற்று. மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி' இதனுள் வழியென இறுதிக்கண் ரையசை கூறுயிற்று. 'தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு' என இறுதிக்கண் நிரையசை கூறுயிற்று. ஒழிந்தவு வந்துழிக்காண்க. (௩௨)

* சிந்தடியான்வருதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க என்பர் பேராசிரி

† 'வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன' என்னும் புறப்பாட்டு.

‡ § இவையிரண்டும் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் காட்டியன (ஒழிபி . க.)

ஃ கூச

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௯கூ. சீர்கூ

கைனோரடிக்

குரிக்கே.

இது அன்று

பாவிற்கும் உரிய

அளவடிக்கு

எய்தாத தெய்ன்றது.

இ-ள்.

அளவடிக்குச் சீர்

குறைதல் உரித்து. எ-று.

இஃது

இருவகையடிக்கும்

உரித்து : உ-ம். *

அவரே, கேடிக் பொரு

டருமார் பாசிலை, வாடா

வள்ளியங் காடிறந்

தோரே (கு கை -

உகஅ) †உதக்காண்,

சாந்தாறு வண்ணைக்

சுவணமாய் பூதன் இனுட்,

பெருந்தகையார்

பெருந்தகைமை

பிறழாவே பிறழினும்

மூன்றுபாவினும்

வந்தன.

எற்புழிக்கோடல்

என்பதனல் அடிமு

கோடும்.

தன்னினமுடித்தல்

என்பதனன்

வஞ்சிக்குங்கொள்க ; நீ

முற்கொடுத்தார்

பிற்கொளவும்'

எனவரும்.

௫௦. ஐவகை
யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த
பதினேழ் நிலத்து
வெழுபது வகையின்
வழுவில வாகி
யறுநூற் றிருபத்
தைந்தா கும்மே.

---

* 'அவரோ' என்பது ஆசிரியம்.

† 'உதுக்காண்,

சுரந்தானை வண்ணைச்
சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானைப் பல்புகழ்
பாடி.—பிராந்தார்மாட்டி
ண்மை பகல்வது போல
விருணீங்க மின்று
மளித்தேர் மழை. இது
வெண்பா.

மாப்பூதன், சு
மானமாப்பூதன் எனவும்
பாடம்.

‡ ' உலகினுட்,
பெருந்தகையார்
பெருந்தகைமை
பிறழாவே ட

மிருந்தகைய
விருவரைமேம
வெரிபோலச் சுடர்
சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பென்னும்பிற
யுறுதகைமையுலகிற்கோர்பிழைப்பாகித்தோல்

இது கலி.

‡ ' உலகே,
முற்கொடுத்தார்

பிற்கொளவும்

பிற்கொடுத்தார்

மூற்கொளவு

மூறுதிவழி யொழுகுமே

யகுஞெ, னற்றிற நாடுக

நன்மை

பற்றற யாவையும்

பரிவறத் துறந்தே' இது

வரு

வைத்து மேற்கோளும்

யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்

காட்டியனை. (ஒழி

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௫

மேல் நாற்சீரடியினை *
ஐவகையாகக்கூறி இதனை
அறுநூற்றிருபத் தாகுமென
அவற்றின் விகற்பமுங்
கூறினார்.

இ-ள். ஐவகை.........காலை எ-து மேற்கூறிய ஐவகையடியும் விரிக்கு
த்து. மெய்.........நிலைத்த எ-து பொருள்வகையமைந்த பதினேழ் நில
யாய். எழுபது.........வாகி எ-து எழுபதுவகைக் குற்றம் நீங்கி. அறு...

எ-து

அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம்.
எ-று.

எனவே,
பதினேழ்நிலத்தேறினும்
எழுபதுவகைக்குற்றம்

விரவினும்
நூற்றிருபத்தைந்து என்ற
கட்டளை யாகாவாயிற்று.

அவற்று இயற்
பத்தொன்பதும் உரிச்சீர்
நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும்

ஆக இருபத்தே
, வெள்ளைக்கு இயற்சீர்
பத்தொன்பதும் வெண்சீர்
நான்கும் அசைச்
நான்கும் ஆக
இருபத்தேழும், கலிக்கு
நேரீற்றியற்சீர் மூன்றொழிந்த
ற்சீர் பதினாறும் உரிச்சீர்
நான்கும் வெண்சீர் நான்கும்
ஆக இருபத்தொ
ன்றும், ஆக
எழுபத்தெட்டுச் சீர்களுள்

அகவற்கும் வெள்ளைக்கும்
காய்ச்சீர் எட்டும்
இயற்சீர்ப்பாற்படுத் தத்
தளை கோடலின் அவற்றை
இய
'ர்க்கண் அடக்க எழுபதாம்.
சீர்கள் ஒன்று ஒன்றனொடு
தட்குங்கால் அவை
யாருளானன்றி ஓசையைக்கா
க்குமாறின்மையின்
அவ்வோசை கெடாது
நதற்கு எழுபதுதளை

வழுவின்றிவரல்வேண்டும், என்பார்

'எழுபது வகை

ன் வழுவில' என்றார்

இவ்வண்ணங்

தனைக்கொண்டாரேனுந்

தனைக்குக்

ரித்த அசைச்சொரட்டும்

சீராய்கின்று

அடியுறழுமெனவுணர்க.

அகவற்கு

சீரியத்தனையும், வெள்ளைக்கு

இயற்சீர்வெண்டளையும், இயற்சீரொடுதட்ட

ண்சீர்வெண்டளையும், துள்ளற்குக் கலித்தளையும் ஆக அறுநூற்றிருபத்
தந்து தளையும் மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குங்கால் அகவற்கு முந்நூற்றிரு

துநான்கும், வெள்ளைக்கு

ரமாம்.†

நூற்றெண்பத்தொன்றும், கலிக்கு நூற்றிரு

வ் 'மெய்வகை யமைந்த' என்றதனன் நான்கு சீரினும் உறழ்கின்ற
ளை அடிமுதற்கண்ணே வெளிப்படவைத்து அவ்வச்சீரினடியாக்கிப் பெ

---

* குறளடி, சிந்தடி, நேரடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி: (செய். கூக, கஎ, அ, நக, ச0.)

† "எள்ளற்ற முந்நூற்

றிருபத்து நான்ககவல்

வெள்ளைக்கு நூற்றெண்பத் தொன்றாகும்—துள்ள

னவையறு நூற்றிருப தாமடி நாடி
னவையறு நூற்றிருபத் தைந்து."

௫௬

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

யருங்கொடுத்து

அகவற்கு ஒரோவொன்று

பன்னீரடியாகவும் ஒழிந்த

டற்கும் பிறவாறாகவும்

உரைப்படும்.

இனி அகவற்கு

உறுமாறு :— இயற்சி

குரிச்சீ ரகைச்சீர் கூ

ண்டு தலையிட்ட

வையத்து சீரா, யகவற்

கொ கோவொன் றுருபு

மடி

கை, யீரா கொண்ப

லியல்புணர்ந் தோரே

அகவற்குரியசீ ரிருபத்தே

ழக்கதையும் வண்டும்

முதல்வரு மடிக்க,

ணாங்காண் கெழுக்கு ழு
கொண்டு, பதினைந்
தளவு மேறிப்
பெறுந்தொகை, மீரா
றீரா ருகுடு
உ ச. உ-ம். தங்கை
வண்டு வண்டு வண்
டுனவும் தங்கை
காருருமு
பூவு களிழுமுவு னனவும்
ஞெருழுக்காக் கோமாவடி

நான்குமுகத் பண்ணி

னவும் உயர்வனவற்றிற்கு

முகவடியும்

முடிவிடியு ங்

காட்டினோம். ஓ மேல்

வருவனவற்றிற்கும்

இடைநின்றனவற்றையு

மிவ்வாறே சேர்த்தி யது

ஒட்டிக்கொள்க. வண்டு

வண்டு வண்டு வண்டு

எனவும் வண்டு , மு

நனிமுழவு

களிமுமூவா னையும்: வண்டு

என்னும் இரமூத்துச்

ஞ்ரடிட

ரண்டற்கு ம் முதலும்

முடிவுங்கா ட்டுகும்.

'கோதமா மின்று காருமுதல்

மடி,யைபந்தமுத வீரொட்

டளவு முயர் ந்து, வந்த

தொகைகுடை வொருட

டேற்' கூ.க. கோதமா வண்டு

வண்டு வண்டு எனவும்

கேமா காருருமு கனி
களிமுபுவெ எனவும் :
கேமா அடி பன்னிரண்ட
ற்கும் முதலும் முடிவும் ,
ஞம் ; மின்றுவ பகு
என்றும் இரண்டற்கும்
இஃதொக்கும். ' ஞாயிறு
அபூப் போரேறு புளிமா,
அரவு முதலா வந்தவைங்
தடிபு, மாறு வெத பதினே
பூனவு, முயர் ந்க

வி,காமைகோர மொருருபம்

கரகு, கா, ஞாயி ஞ

வண்டு வண்டு எனவும்

ஞாயிறு கனிமுழுவு

கனிமுழுவு கனிமுழுவு ன

ஞாயிற்றடி

பண்ணி ரண்டற்கு ம்

மூக்கும்

மூடி வுங்காட்டமும். டே

போபோறு ஒன்றும்

இரண்டற்கும்

சீ ெதாக்கும். புளிமா ா

வண்டு வண ண்டு எனவும்

புளிமாக் காருருமே

கனிமுழவு கனிமுழவு

எனவும் ஓட்டு ரவுக்கும்

இவ்வாறே பொட்டுக;

என்றைறங்கூடிக்கும்

முதலும் முடிவு ண்க.

பாதிரி வலியது மேவுநர்

நன்றனைப், பூமருது

கடியாறு வ் நீடுகொடி,

யாதி யாகிய வடிக

டாமே, யேழுமுதன்

ஆவா றனைவுடு ::

தொகையாறு முடிவிட்ட

தொண்ணூ றாகும்' கூஅ.

பாதிரி வரகு

வண்டு எனவும் பாதிரி

நளிமுழவு நளிமுழவு

நளிமுழவு எனவும் பாதி

பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங்காட்டினும், ஒழிந்த எழற்கும்
நேர் யொட்டிக்காண்க. 'கணவிரி புராறுபலி காருருமு பெருநாளு,

ந்தி மழுகளிறு

நாளுத்தலை முதலா,
வந்த வடிக ளிருநான்கு
தொ பத்தொன் பானவா
வெம்முயர்ந்த தொகை,
நான்குமுடி விட்ட
வெண்டு பஃதாம் ' அசை.
கணவிரி வரு வண்டு
வண்டு எனவும் கணவிரி
நெ மு நை புருமு நை
புருமு எனவும்
கண விரியடி.

பன்னிரண்டற்கும்

நச்சினார்க்கினியருரை.

ந.௫ l

முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.
வுகொடி கரையுருமு முதல்வரு மடிக, னொன்று தலையிட்ட விருநான்
காட்டே, லயிங்கான் கலவு முயர்ந்த தொகைதா, மூவெட் டாக மொழிந்
த புலவர்' உஅ. விரவுகொடி வரகு வண்டு வண்டு எனவும் விரவுகொடி
மூழ்வு களிமுழவு கனிமுழவு எனவும் விரவுகொடியடி பன்னிரண்டற்கும்
வும் முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்ததற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்காண்க.
தவற் குறழ்ந்த வடித்தொகை கூறி, னான்குதலை யிட்ட நாலைந் தனேறு,
வாரு னாறு மொழிந்தனர் புலவர்' ஆக அடி முந்நூற்றிருபத்து நான்கு;

சு.

இனி வெள்ளைக்கு

உருபுங்கால் வரும்

பாட்டும் ஒன்பதாம் பத்தாம்

சு

எழுத்தாறெய வடிகள்

முதலா வந்தவை

பதினெண்ணெழுத்துளும்

உடரு

ல் ஓர் சீர் எட்டடியும்

எழடியும் ஆறடியும்

ஐந்தடியும் பெற்று

நாற்பெற

த்தொன்றும். 'இயற்சீர்

ரசைச்சீர் வெண்சீர் கூடி,

யிரண்டு தலையிட்ட

பைந்து ஈராய், வெள்ளை
யுறழு மாறு கூறி,
னெட்டு மேழு மாறு மைங்
மன், ரெட்டு மடிகளைப்
பெறுமவை தாமே'
'வெள்ளைக் குரியச் சிருப
கழுஙன், தந்தை வண்டு
ஞாயிறு போதுபூப்,
போரேறு முதலா வந்த
க, னேழு தொட்டே
பிரே மூனாய், முயர்ந்த
தொகைகா லொருபஃ தா

' சாபு. உம். நந்தை

நளிருமுழவு வாகு வாகு

எனவும் நந்தை மழசளிறு

நருமு காருருமு எனவும் நந்தையடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும்.
டிற்கும் இஃதொக்கும். ஞாயிறு வண்டு வாகு வாகு எனவும் ஞாயிறு

ருமு மாவருவாய்

காருருமு எனவும்

ஞாயிற்றடிக்கு முதலும்

முடிவுங்

டினும். போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும்.
மா மின்னு வாகு வலியது, பாதிரி மேவுசீர் நன்றுணாப் பூமருது, கடி
விறகுதீ மாசெல் வாய்முதல், வந்த வடிச ளிருநான்கு தொட்டே, யீ
ளவு முயர்ந்த பெருந்தொகை, போபூ றடி விட்டவே யொருபஃ தாகும்'
! தேமா வாகு வாகு வாகு என்வும் தேமா நளிமுழவு காருருமு பாதிரி
வும் தேமாவடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும். மின்னு வீங்கு என்னுமி
டற்கும் இஃதொக்கும். வலியது வண்டு வாகு வாகு எனவும் வலியது

ருமு காருருமு பாதிரி எனவும் ஒட்டுக. ஒழிந்தவற்றையும் இவ்வாறே
ஒட்டுக. 'கணவிரி பெருவேணுக் காருருமு புலிசெல்வாய், மழகளி
றுமுத்தி மாவரு வாய்புளிமா, வாவுத் தேமுதலாக வந்த, வடிக ளொன்பது
ர் முளவு, முயர்ந்து பெருந்தொகை யுணர்க் கூறி, ஒன்குதலை யிட்ட வை
ஒரு பஃதாம்' இ-ச. கணவிரி வண்டு வாகு வாகு எனவும் கணவிரி காரு
ம காருருமு தேமா* எனவும்கணவிரியாதிக்குமுதலும்முடிவுங்காட்டினும்.
ருமு வண்டு வாகு வாகுஎனவும் காருருமு காருருமு காருருமு ஞாயிறு

நூ...

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எனவும்ஒட்டுக.

புளிமா வாகு வாகு

வாகுஎனவும் புளிமா

புலிவரு

ருமு தேமா எனவும்

ஒட்டுக.
ஒழிந்தவற்றிற்கும்
ஏற்குமாறறிந்து
'நரையுருமே
புலிவருவாய் முதலா மடிக,
ஈரைந்து தொட்டே யீறே
முயர்ந்து
பெருந்தொகை யீரைந்
தாகும்' ௧௦. நரையுருமே
வண்டு.
கு எனவும்
நரையுருமே சாருருமே

பாதிரி தேமா என்னவும்

நரையுரு

கு முதலும்

முடிவுங்காட்டினும்.

புலிவருவாய்க்கும்

இஃதொக்கு

ஞன்கெழுத்தினேரியக்காற்

செப்பலோசை திரிபுடைய

கட்டீ

பதி

இசையொடுசேர்த்தியுணர்க.

'வெள்ளைக் குறழ்ந்த வடித்

தொ

றென்று

முடிவிட்டவெண்

றெருபது நூறும்' கஅக.

இனிக்கலிக்கு

உறழுமாறு;—'நேரீ

ரெழிந்த வியற்சீ ரெட்டும்,

சீ ரிருசீர் தம்மொடு கூட்டி, நான்குதலை யிட்ட நாலைந் தாறு, யொரே
ன்றைந்தடி யுறழப் பெறுமே' 'கலிக்குற ழுஞ்சீ ரிருபத்து நான்

ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு முதலா, வந்த வடிகள் பதின்மூன்று
டே, யொன்றுதலை யிட்ட வீரெட் டளவு, முயர்ந்து பெறுந்தொகை

ந்தாகும்' கரு.

ஞாயிறு புல்செல்வாய்

புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய்

ஞாயிறு புலிவருவாய்
புலிவருவாய் மாசெல்வாய்
எனவும் ஞாயிற்
முதலும்
முடிவுங்காட்டினும்.
ஒழிந்தவற்றிற்கும்
இஃதொக்கும்.
நிற்கு முதலே
ஆசிரியத்தளையும் ஈற்றிசை
வெண்சீர் வெண்டளை

குமாவெனின், '
நிரைபுகல் வெண்சீர்'
(செய்-௯0) என்னுஞ் சூத்தி
ரமும் 'வெண்சீர்ற்
றளை' (௩௦௪, உக)
என்னும் சூத்திரத்தானும்
கவித்தளையாமாறு
காண்க. 'பாதிரி வலியது
மேவுசீர் நன்றெனப்,
று கடியாறு விறந்தீ
மாசெல்வாய், நீடுகொடி
புதலா வந்த வடிக,

தொட்டே ஜூவா

றனவும், வந்த

பெறுங்தொகை யுரைப்பி

ன அல்வ

அமுடி விட்டநா

லொருபஃ தாகும்' சு.

பா திரி புலிசெல்வாய் ட

வாய்

மாசெல்வாய்எனவும் பாதிரி

புலிவருவாய் டிலிவருவாய்

மாவரு:

வும்பா திரியடிக்கு

முதலும்

முடிவுங்காட்டினும்.

ஒழிந்தவற்றிற்கும்'

க்கும். 'கணவிரி

யுரநுடபுலி காருரும

பெருநா, ஞருமக்கீ மழுஃ

ஞுத்தளை புலிசெல்வா

ய், மாவருவாய் முதலா வந்த

வடிகள், ஆனை

ட்டுப் பத்தொன்பா

னளவு, முயர்ந்தா

பெருந்தொகை முன்ன

ரஃ(

கணைவிரி புலிசெல்வாய்
புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய்
எனவும், கணை

வருவாய் புலிவருவாய்
மாவருவாய் எனவும்
கணைவிரியடிக்குமுத.

வெங்காட்டினும்.
ஒழிந்தனவற்றிற்கும்
இஃதொக்கும். 'விரவுசெ
யுருமு புலிவருவாய்
முதலா, வந்த வடிக

ளீரொட்டுத் தொட்டே,

களவு முயர்ந்து

பெருந்தொகை, மூவைந்

தாக மொழிந்தனர் புல

விரவுகொடி

புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய்

மாசெல்வாய் எனவும் வி

—

நச்சினார்க்கினியருரை.

நவாய் புலிவருவாய் புலிவருவாய் எனவும் விரவு கொடியடிக்கு முக முடிவுங் காட்டினும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். 'கலிக்குரி யுறழ்ந்த வடித்தொகை, யீரைம் பதனொடு காலெந் தாகும்' சு௨௰.

மூவகைப்பா விற்குமுறழ்ந்த தொகை, யறுநூற் றிருபத் தைந்தா ம' ஆக அடி சு௨இ*. இவற்றுள் அகவற்கு நாற்பத்தொன்றும் வெள் தப் பதினெட்டும் ஆக ஐம்பத்தொன்பதடிக்குத் தலைவழுப்படுதலின் வகைக்குத் தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மரபின்' (செய். கoக) நூற்குத்திரத்துட் காட்டுதும். (இ௰)

௫௪. ஆங்ஙனம் விரிப்பி னளவிறந் தனவே

பாங்குற வுணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை.

இஃது ஒழிந்த நான்கடியையும் நாற்சீரடி போல வுறழ்க என்பார்க்கு வியுறழாமைக்குக் காரணங்கூறுகின்றது.

இ-ள். ஆங்ஙனம்.........தனவே எ-து அங்காற்சீரடி போல மற்றை கடியினையும் விரிப்பின் அவை இலக்கணங்கூறுதற்கு வரையறைப்ப ய எண்ணிறந்தனவாம். பாங்கு.........காலை எ-து பகுதியுற வறிந்தோர் ற்குங்காலத்து. † எ-று.

ப. முதனூலாசிரியர் சிறப்புடையனவற்றிற்கும் சிறப்பில்லனவற்றிற்கும்
வா இலக்கணங்கூறின் அவையொத்த இலக்கணத்தவாமென்று கருதி வ
றைப்படுவனவற்றிற்கே இலக்கணங்கூறி வரையறையின்றிப் பாத்தன
த்திற்கு இலக்கணங்கூறிற்றிலர். அவர்கருத்துநோக்கி இவ்வாசிரியரும்
ம் வும் அவ்வாறே கூறினரென்று கூறியதாயிற்றிதன் கருத்து: ஆயிற்
ப், சிறப்புடைய கட்டளையடி சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவரல்வேண்டும்
லெனின்; இந்நூல் செய்த காலத்திற் பலர்சான்றோர்களும் இடைச்சங்
6,

வன * 'இனி அடி அறுநூற்றிருபத்தைந்தாமாறு:—அசைச்சீர், இயற்சீர், ஆசிரியவுரிச்சீர், வெண்சீர், வஞ்சியுரிச்சீர் என்னும் ஐந்தினையும் நிறுத்தி வந்தினையும் வஞ்சியுரிச்சீராக வுறழும்வழி இருபத்தைந்து விகற்ப அவ்விருபத்தைந்தின்கண்ணும் மூன்றாவதைந்து சீரையுமுறழ நூற் த்தைந்து விகற்பமாம். அந்நூற்றிருபத்தைந்தின்கண்ணும் நான்கா ஐந்துசீரையுமுறழ அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம்.' என்பது உரையாசிரிய ர்.

† 'எண்டொழுந்த முறையானே அஞ்சடிமுதலாக மேன்மேலும் உறழ பிலவாம் எ-று. அஃதாவது அறுநூற்றிருபத்தைந்தினொடும் ஐந்தாவது ம் ஐந்துசீரையும் உறழ மூவாயிரத்தொருநூற்றிருபத்தைந்து விகற்ப ; அதன்கண் ஆறாவது இவ்வகை யைந்துசீரையு முறழப் பதினையாயி ரநூற்றிருபத்தைந்து விகற்பமாம். அதன்கண் ஏழாவது வரும் சீரைந் ரையும் உறழ எழுபத்தெண்ணாயிரத் தொருநூற்றிருபத்தைந்து விகற்ப). இவ்வகையினுறழ வரம்பிலவாம். அன்றியும் இச்சொல்லப்பட்ட அ னை அசையானும் எழுத்தானும் விரிக்க வரம்பிலவாம்' என்பர் உரை சிரியர்.

ஊ0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

யந்தூரநூங் கட்டளையடி பயின்றுவரச் செய்யுள்செய்தார் என்பது இ-
ரங்களாற் பெறுதும். பின்பு கடைச்சங்கத்தார்க்கு அஃதரிதாதலி-
னையடிபயிலச் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இக்காலத்தார் அனை-
செய்யுள் செய்திலரென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்த அளவடி. சிறப்-
காததுபோல அதுவும் கொள்க. வஞ்சிக்கு வரையறைப்படும்படி '(
முதலா' (செய்-ருஎ) என்பதனுட் கூறுதும்.

ருஉ. ஐவகை யடிபு *மாசிரியக் குரிய.

இது முன்னர்க் கூறிய கட்டளையடி இன்னபாவிற்கு உரியவெ-

இ-ள். †நாலெழுத்துமுதல் இருபதெழுத்தின்காறும்
னேழ் நிலனும் ஆசிரியப்பாவிற்குரித்து. எ-று.

உ-யார்

• "மற்று ஆசிரியம் என்பது மகரவீற்றுநலின் 'மஃகான் புள்ளி
தே சாரியை' (எழுத்-உ-ளி-கரு) என்பதனான் அத்துச்சாரியை பெ
ண்டு மெனின், அது செய்யுள் விகாரமென்பாருமுளர்; அற்றன்-
றின் றது நான்காமுருபாயினன்றே அது கடாவாவது: அதனை வே
பொருண்மைக்கண் அக்குச்சாரியை ஈறுதிரியாது வந்ததென்று ெ
படும்" என்றார் பேராசிரியர்.

† "நாற்சீரடிக்கண் வகுக்கப்பட்ட ஐவகையடியும் ஆசிரியப்பா
ய எ-று. ஐவகையடியும் உரியவெனவே அவற்றிற்கு முதலாகிய நா
முரித்தாயிற்று. உ-ம்.—'தேர்ந்து தேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து, நேர்
து வாமனை நினையிற், சேர்தரு வல்வினை சேர்ந்தக லும்மே' இ
முதலடி நாலெழுத்தான் வந்தவாறு காண்க. 'குன்று கொண்டு நின்
பொன்று வந்த மாரி, சென்று காத்த திருவடி தொழுமே' இதன்க
டி ஐந்தெழுத்தான் வந்தது. 'ஆறு குடை நீறு பூசி, யேறு மேறு
னைக், கூறு நெஞ்சே குறையிலை நமக்கே' இதன்கண் முதலடி ஆ
தான் வந்தது. 'போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி' இது முதலடி
தான்வந்தது. 'கன்றேறு ஞெண்கின் ஞென்றுகைக் மிகூஉங், க
பெருங்கா டாயினு, மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்
முதலடி யெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'சொங்குதேர் வாழ்க்கை ய
தும்பி' இஃது ஒன்பதெழுத்தான் வந்தது. 'காமஞ் செப்பாது
மொழிமோ' இது பத்தெழுத்தான் வந்தது. 'தாமரை புரை
சேவடி' இது பதினோரெழுத்தான் வந்தது. 'நாயுடை முதுநீர்
தாமரை' இது பன்னிரண்டெழுத்தான் வந்தது. 'அகலிரு
பாயிருள் பருகி' இது பதின்மூன்றெழுத்தான் வந்தது. 'யாவரு
யும் பொலங்தொடிப் புதல்வனை' இது பதினாலெழுத்தான் வந்தது
வல ஞுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை' இது பதினைந்தெழுத்தான்
'விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய வுலகமும்' இது பதினாறெ
வந்தது. 'தென்றூங் குயர்சிமைய மலைநாறிய வியன்ஞாலம்'
னேழெழுத்தான்வந்தது. 'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்
மாவும்' இது பதினெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'நெடுங்கொடிய
நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும்' இது பத்தொன்பதெழுத்தான்
'அமர்காணி னமர்கடந்தவர் படைவிலக்கி யெதிர்நிற்கலின்' இஃ
தெழுத்தான் முதலடியொன்று வந்தவாறு காண்க." என்பது உன
ருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சூ. அ.

என(வ தளைவழுவின்றி
இருபத்தேழும் சீரான்வந்த
மூன்றாற்றிருபத்து

ஈரடியும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்து என்று. முன்னர்ப் பொதுவாகவோதி னர் மீண்டெப்பகுத்தார். உ-ம். 'போர்த்து போர்த்து சென்று சென்று' பது. இவ்வாறு ஓராசிரியத்துக்கண் ஈரடியும் கூறினமுறையே நிற்க ண்டுமெனவோதின்மையின் எவ்வாற்றானும் அவ்விரண்டும் ஆசிரியத்துக் ர் வருதற்குரியவென்பதே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற்று. இக்கருத்தா ற்றே 'போர்த்து சென்று' என்ற உதாரணத்து ஈரடிக்கட்டத்துத்தளை ப்பலவும் வருவதாயிற்று. (இ.)

ருசு. விராஅய்

வரினு பொருஉ நிலை யிலவே.

இஃது எய்தியது

இகந்துபடாமைக்காத்தது,

தளைவழுவியதியாது

தோவென்று கருதி யதனைச்

சீர்வகையடியாமென்றனின்.

௩-ள். ஆசிரியம்

இருபத்தாமுன்று தளையிற் சில

வழுவினும் முற்கூ. றதினேழ்

கிலத்திலென்று குறைந்தது

பதிறு

றகிலத்தினீங்கிவாரா.ல-று

உண்மை

இறக்கநாதநீஇயிற்றுகவொண்

ஜெழுக்கட்டளை வழுப்பட்டவிறு

ம் வ கட்டளைய பாகா பத்

தீர்வனைகயடிபாய்

ஞானிசுழுக்குருகல்

இருபவிசுழு. ழும் வரும் எ- று.

அஃது சான்றோர் செய்யுளுள்

வக்குபுரிக்காண்க. (கூ)

ருசு. தன்றிர் வகையிறுக்

தோ நிலை வாமைதிறு

பின்றிர் வகைபி

ளாந்தழுத்த முரிய.

இஃது எய்தாத
தெய்துவித்தது ; உயிர்ச் சார்
சீர்வகையடியும் உயிர்ச்
றீளவகையடியும் உள,
அவையும் முற்கூறிய
ஐவகையினும் பெறுமெனின்.
தன்சீரெனவே அதிகாரத்தான்
ஆசிரியவுரிச்சீராயிற்று.

இ-ள். தன்சீர்வகையினும்

எ-து ஆசிரியவுரிச்சீரின்

கூற்றாலும். தளை

வகையினும் எ-து

அச்சீராலாய

தளைநிலைக்கூற்றாலும். ...இன். .

....மூரிய

ஒ ஒன்சீர்ப்பகுதியோடே

அவ்வாசிரியம் முற்கூறிய

இருவகையாடியான்வந்

ததனொழ்நிலத்தினிக்கு

வார். எ-று.

இன்சீரொன்றுத

வகைகயென்றத

முன்னிரையீற்றவிரண்டிணையுந்தளை

ரன்றெனமன்றற்கும், வளை

நான்குரிச்சீருக் கிளைகொள்

ளாமென்றற்குப்.

பா.நிலைவகையென்றது உரிச்சீராற் றளைவருங்கால் ஓரடியின் இரண்டெர்
துசையுண்மையென்றற்கு. இன்சீர்வகையின் என்றது ஆசிரியவுரிச்சீர் கா

யதசீரவே [illegible] றுமிந் [illegible] ங்கலே

ரலை [illegible] பி [illegible] றந்தவின் இயற்சீர்கள்

ஒன்றிலை

[illegible] வரவேண்டும்

சீர்வகைக்கென் [illegible] பதாட [illegible] ம்,

ஆசற்றும் இன்றேனைசபிக [illegible]

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

வேறின்றென்ப ஆசடம்,

மூன்ஙிரையீற்ற

விரண்டும் இடையில்

வாரா முதற்கண்ணே

வந்த இயற்சீரொடு கட்டு

இன்றொசைத்தாமென்பு

அசை

யோரடிக்கிரண்டுவந்த

கட்டாலும்

இன்னிசைக் காமென்பு
அறிவிக்கற்கு.

உ-ம். '

ஓங்குகோட்டுத்
தொடுத்த பாம்புபுரை
யருவி, நிவந்தன்று
களிற்றி னோங்குகோடு
புரைய' இவை இடற்சொ
ரான்றிடையிட்டுச் சீரான்
வந்தன. 'பாம்புமணி
யுமிழும் பாறை

ளீங்குவால்' இஃது

டிடையிட்டது.

'ஒங்குமலைப் பெருவிற்

பாம்புஞாண் கொளீஇ'

(புறம்' உவவுமதி யுருவி

னோங்கல் வெண்குடை'

(புறம்-௩) இவை தனை,

சையான் வருதலாற்

கட்டளையாய்

இன்றளைபெற்றன.

இனி,

ஐந்தெழுத்து முதலாத்
தன்சீர்வகை வருதலும்
தளைவகை;
ழெழுத்து முதலாக
வருதலும்
உரையிற்கொள்க. அவை
' ஓங்குமீது பாய்ந்து
பாய்ந்து, முசுக்கலை யாடு
நாடற், குரைப்பதை
யெவன்கொ, தோளே தோழீ
' இஃது ஐந்தெழுத்தாற்
றன்சீரடி வந்தது. ' ஆடு

நுடங்கு காடு போந்து,
விளங்கிழை நகர்வயிற்
சேர்ந்தனை, முழங்குக ;
தழங்குகுரல் சிறந்தே ;
இஃது எழுமுத்தசாற்
றினிலையடி வந்தது. மென்
றதனை இயற்சீர்ப்பாற்
படுத்திய அசைச்சீர்
இன்சீராய்த் தளைகளினுங்
கனிச்சீர்வகையினும் வரு
ம். இஃது
இருவகையடிக்கு ம்

ணங்கூறிற்று.

௫௫. தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா.

*இது முடீக் ஆசிரியத்திற்குச் சீர்வகையுந் தளைவகையுங் கூறியவே வெண்பாவிற்கும் அவ்விரண்டுங்

கூறுகின்றது.

உ-ர்.

வெண்சீர்சிறப்ப
வெண்சீர்வந்தொன்றிய
வெண்டளை கட்
வெண்பாவிற்கு
வேண்டா. எ-று.

---

* இத்துணையும்

அடியும் அடிக்குரிய
எழுத்தும் ஓதினர் ; இவ்
கண்
ஓசைவேறுபாடுணர்த்தந்
தளையிலக்கண ம் உ
ணர்த்துவார் அத்த
கண் வருவதோர் மா
புணர். . . . . ற்று.
சுத்தஞ்சீர்:ளிலவகையானுந்
: ளிலவகையானும்
இனியவோசை
வேறுபாட்டினையுடைய

ஐந்தடிக்கு
தன்சீருள் வழித்
தளைகள்
வேறுபாடு கோடல் வேண்ட
ா என்று. எனவே சீ
ேறைசையைக்
குறிமன்றவாறும்.
உரியதன்சீரொன்று
ஐந்தடியினும்
வழித்தளைபெறாத் தன்சீரொ
ரன்றுகொள்க;
அஃதாவது குறள் டியாக

ஐங்கெ ;

னும் ஆறெழுத்தினும்

ஓரசைச்சீரும்

வருதலன்றி

மூவசைச்சீரான்

ணைம்

பிற்வாசிரியர்கொண்ட

ரேறெ ரான்றாசிரியத்தளை ,

ளைதெயான்றாசி .

நச்சினார்க்கினியருரை.

எனவே. வெண்சீர் நிற்ப

வெண்சீர்வந்தொன்றிய

வெண்டளை கட்டளை

க்கு சாழுக்கூட்டத்துக்

தொடைகொள்வழி வேண்டும்

என்றுகொள்க.

தொடைகொள்வழிக்கொள்க.

கனிசென்றது வெண்சீரை;

உள்வழி நிறது அவ்வெண்சீரே

வருஞ்சீராயவழி வென்றவாறு

; எனவே வென்றப
இயற்சீர்வச்வெகான்றிய
வெண்டளை வேண்டும்
என்றவாறாயிற்று : '
†றுதலியகறிகற்பாற்படும்.
'வெண்சீர் வொன்றின்
வெண்டளை வெகாளா ' 'வெண்சீர்
வொன்றிலும் வெண்டளை
யாகு, !மின்சீர்விரவிய காலே
யான்' றுர் காக்கைகடாடிரியார் :
இக ,க்ளாவெகாள்ளாமைக்குக்
காரணம் " அள ; சிக்கும் "

([illegible])

[illegible]

மாதாம். (௯௩)

௫கா. [illegible]

[illegible]

ஒளிபடக் கூரோயான்

[illegible] வெண்டிட.

இது கட்டளையடிக்கட் படிப்பதிற்குக் கட்டுப்பாடு

கூறுகின்றது.

௯-ன். இயற்சீர்ப்பத்தாம்

பிறசீரோ படியைப்பங்காற்
றக்கக்ரீற்றசை வரு கின்
முக் லெனச் சேயாட னென் றின்
அங்கு ஆசிரியப்பக்குத்
தட்டு முறை
யென்றறியப்படும். எ-று

ா, இயற்சீர்வெண்டளை,
வெண்சீர்வெண்டளை,
கலித்தளை, ஒன்றியவஞ்
சித்தளை, ஒன்றாதவஞ்சித் தளை

னை ... முவகையினும் வஞ்சித்

தளை நிலைமொ

வஞ்சியுரிச்சீரா ய் வருஞ்சீர்

முதலசை ... யொடு ஒன்றினாது

ஒன்றிய வஞ்சித்

தளையையும் ஒன் ருத

ஒன்றாத வஞ்சித்தளையையும்

வழங்குபவாகலின்

வேறுபாற்றுனும் தளையாற் பயனின்மையின், நிலைமொழியாகிய வஞ்சியுரிச்
சானே ஓசையுணர்த்துதலின் வஞ்சித்தளைகோடல் வேண்டாராயினர்.
நி வெண்சீர்வெண்டளையும் வெண்சீர்நிற்ப வருஞ்சீர்வெள்ளையும் வெண்
தல் இயற்சீராதல்வந்து வெண்டளையாக வேண்டுதலின் நிலைமொழியாகி
வெண்சீரை 'வெண்சீர்நிறை நிரையசையியற்றே' (செய்-உக) என ஓது
ன் இதனை நிரையிற்றியற்சீராக்கினுல் வருஞ்சீர் நேரசை முதலியற்சீரா
நம் இயற்சீர் வெண்டளையாம். அவ்வாறன்றி வருமொழியும் வெண்சீரா

தன்சீருள் வழித்தளைவகைவேண்டா

என்பதனைவிலக்கும். அதனானே

நயாற்றானும்

வெண்சீர்வெண்டளை

கொள்ளா ராயினர். இனி

ஒழிந்த நா

ற்றளையுங்கூ றவேண் டாவாம்

இயற்சீரான் வருதலின்

னின்; அதன்கண்

* இயற்சீர்வெண்டளை கூறவேண்டுதலின் ஆசிரியத்தளையுங் கூறவேண்டுமன்க' என்பது உரையாசிரியருரை..

† உத்தி. (யாப்பியல்...)

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

ஒப்பினெனவே

ஒவ்வாதது

இயற்சீர்வெண்டளை

யென்றெதி

துக்கொள் ளப்படும்.

உ-ம். 'அகலிரு விசும்பிற்

பாயிருள் பருகி' (பெ

ண்) என்றவழி நேரும்

க்கையும் ஒன்றி

னேரொன்றாசிரியத்தளை

றீ6

ன்றாசிரியத்தளையாயிற்று.

' கற்க கசடறக் கற்பவை

கற்றபி-னி

ற்குத் தக' (திருக்குறள்

-௩ ௬௧) என நேரும்

நிரையும் ஒன்றாது

வெண்டளையாயிற்று. '

தீத்தகீர் ப் பரப்பி

னிவந்தமென் மான்றே.

புழி நித்தாகிர் என்பதூ
நேர்புநேர் பாதிரிபோல
ன்று பாப்பின்
நேறு னை
யான்று சிரியக் கூவா
யயிற்று. 'சேற்றுக்கா
னலம்' இ
ர்புநேர் பாதிர் போல ன்ன
று ஒன்று இயற்சீர்
வெண்டளையாயிற்று.
'காசேதுபொருக
கண்ணாசன் செருவின்

என்புழிக் காவேறு என்று
நேர்பு பாதிரிபோ லி
நின்று பொருக
என்பதனொடு
நிரையொன்று
தளை யாயிற்று.
'வாளுறுபோய' என நேர்
நேர்பு ஒன்றாது இயற்சீர்
டளையாயிற்று.
வானிலைத்து பனைத்து
என நேர் நிரைபு பாதி
ரின்று மனைத்து என்பத

ேறைடு ங்ைரவெயான் ரு ஒிரிய
க் குலா யாயிற்று.
ருங்கா தாங்கு ம்' என
ேநர்கிைர பு ஒன்ரு தா
இய ற்ளிர்வெண்டலோட
' வெயிலாடுமு கவின் ' எ
ன கிைர ேநர்பு
கனைவிரிபோல் கின்று
மூச
ேறைடு கிைரவெயான் ரு
ஒிரியக் குலாயாயிற்று. '
வைரயாடுவண்பறு

நிரை நேர்பு

ஒன்றுமையின் இயற்சீர்

வெண்டளையாயிற்று.

கடு, விசும்புகுடி என த்

நைய நிரைபு ஒன்றி நிரையொ

யான் ஆசிரியத்தளைய.

‘ இளைவிலிங்கு நீன்

புகுவம் ’ என

நிரை நிரைபு

ஒன்றாமையின்

வெண்டளையாயிற்று ; க

ன உரிய சை பயங்கிய

இயற்சீராயும் ஒன்றி

ஏதாம் வெத்தளை . தளைச்

சீரியன்றும்

இயற்சீருமாய்த்

தட்டுமாறு (வைம்.

ஙள. குறளடி.

முதனீ வளவடி காறு

முறழ்ந்தில பிலசிவ

வந்தீக் கென்ப.

இது வஞ்சியடி

யுறமூபாதும் அது

வெபறுகிலேறு

முணர்த்திர்து

௩-ம்.

நாலெழுத்து முதலாகப்

பதினெழுகழுத்தளவும்

உ, பின, வஞ்சியடிக்கு.

௭-று.

மேற்கூறிய அறுபது
வத்ஸரங்களும்
இருபத்துநான்குசீர் ன்று
இருநிலைமையவாகவும்
இருபஃதெட்டுச்சீர்
ஒரோவொன்று
நிலைமையவாகவும் எட்
டுச்சீர் ஒரோவொன்று
எட்டு நிலைமையவாகவு
ண்ணப்படும். ஆ[illegible]ம்
கொள்ளவே

இருநூற்றிருபத்துநான்காம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ருக.

அவற்றுள் இருநிலைமைப்படும் இருபத்துநான்கும் நேர்நேரட்டும்,நிரை
நரட்டும், நேர்பீறு நான்கும், நிரைபீறு நான்குமாம். அவை மாபோகு
ப், மாவழங்குவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய், பாம்புசேர்வாய்,
ம்புவருவாய், களிறுசேர்வாய், களிறுவருவாய் எனவும் மாசேர்சுரம், மா
நசுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம், புலிசேர்சுரம், புலிவருசுரம், புலி
ாகுசுரம், புலிவழங்குசுரம் எனவும் மாசேர்காடு, மாவருகாடு, புலிசேர்
டு, புலிவருகாடு எனவும் மாசேர்கடறு, மாவருகடறு, புலிசேர்கடறு, புலி
நகடறு எனவும் வரும். மாபோகுவாய் என்றதற்கு மாமேவுவாய் என
ற்றுகாங்கொடுத்து இருநிலைமையாக்குக. ஒழிந்தனவற்றுட் குற்றுகரங்க
ந மில்லாறே முற்றுகரம் பெய்தொட்டுக. இவற்றுள் மாசேர்சுரத்திற்கு
ரண் ஞாயிறு எனவும் மாவருசுரத்திற்கு மாவலியதெனவும் புலிசேர் சுர
த்திற்கு வருஞாயிறு எனவும் புலிவருசுரத்திற்குத் திருவலியது எனவும்
ழுத்துக்குறையுஞ்சொற்பெய்து இருநிலைமைசெய்க. இங்ஙனம் இரு
லைமையான் நாற்பத்தெட்டாயிற்று. இவற்றுள் எழுத்தச்சீர் இரண்
டாம்.

இனி நான்கு

நிலைமைப்படும்
சீர்ருபத்தொடும்
சேரிறுநான்கும், நிரை
தொடும், நேர்பிதொடும்,
நிரைபிதொடுமாய்; அவை
பாம்புபோகுவாய்,
ாம்புவழங்குவாய்,
கனிபூபோகுவாய்,
கனிபூவழங்குவாய் எனவும்
பாம்பு
சேர்கரம், பாம்புவருகரம்,
பாம்புபோகுகரம்,

பாம்புவழங்குகரம், களிறு
சேர்கரம், களிறுவருகரம்,
களிறுபோகுகரம், களிறு
வழங்குகரம் எனவும்
மாபோகுகாடு,
மாவழங்குகாடு,
புலிபோகுகாடு,
புலிவழங்குகாடு, பாம்புசேர்
காடு, பாம்புவருகாடு,
களிறுசேர்காடு,
களிறுவருகாடு எனவும்
மாபோகுகட

ய, மாவழங்குகடறு,
புலிபோகுகடறு,
புலிவழங்குகடறு,
பாம்புசேர்கடறு,
பாம்புவருகடறு,
களிறுசேர்கட
று, களிறுவருகடறு
எனவும் இவற்றைப்
பாம்புபோகுவாய்,
மின்னுப்போகுவாய்,
பாம்புமேவுவாய்,
மின்னுமன்னு வாய் என

ஒன்று நான்காக

வா ய்பாடுபடுத்

தெக்லாவற்றேடு

மொட்டுக,

இவ்யிருபத்தெட்டனுட்

பாம்புசேர்சுரத்திற்கும் பாம்புசேர்வது,

மின் னுச் சேர்சுரத்திற்கு

மின்னுச்சேர்வது எனவும்

பாம்புவருசுரத்திற்குப்

பாம்பு வலியது,

மின்னுவருசுரத்திற்கு

மின்னுவலியது எனவும்

களிறுசேர்சாத் திற்கு
ஒளிறுஞாயிறு,
அரவுசேர்சாத்திற்குப்
பாம்புஞாயிறு என்றும்
களிறு வருசாத்திற்குக்
களிறுவலியது,
அரவுவருசாத்திற்கு
அரவுவலியது எனவுங்
கொள்க. இங்ஙனம்
நான்குநிலைமைகொள்ள வே
ண்டி இருபத்திரண்
டாயிற்று.

இவ்விருபத்தெட்டனுள் மு
ற்றுகரம் பெய்தால்
ஏழெழுத்தாகு சீர் பதினொன்றும்
எட்டெழுத்தாகுசீ
ரேழனுமாம.

ருசா

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இனி
எட்டுநிலைமைப்பகுத்

சீரெட்டும் நேர்நிரைநான்கும்
நிரைநிரை
ன்குமாம். அவை
பாம்புபோகுகாடு,
பாம்புவழங்குகாடு,
களிறுபோகுகா
களிறுவழங்குகாடு எனவும்
பாம்புபோகுகடறு, பா
ம்புவழங்குகடறு, களி
போகுகடறு,
களிறுவழங்குகடறு
எனவும் வரும்.

இவற்றுள் ஒன்றத்

மூன்றுரியசை யுண்மையின் முதற்கணின்றவற்றை யுரியசை யிரண்டற்கு
தனித்தனி முற்றுகரம்பெய்து பின்னிரண்டற்கும் முற்றுகரம்பெய்து நா

கு நிலைமை யெய்துவித்துப்

பின்னரீற்றினிரை

யுரியசையொன்றனையும் மு

ற்றுகரமாக்கி யதனை

முன்னர்நின்றவற்றை

வேறுவேறு

முற்றுகரம்பெய்

நான்குநிலைமை

யெய்துவிக்க வெட்டாயிற்று.

இவற்றுள் எழுமுக்காங்

பதினொந்தாம்

எட்டெழுத்தாஞ் சீர் ஆறும்

ஒன்பதெழுத்தாஞ் சீர்

ஒன்றுமாய் ஆக

இருநூற்றிருபத்துநான்

காயிற்று. " அறுபஃ தாக

வகுத்த வஞ்சியுள் மூவெண்

சீர்க ளிருநிலைமை யெய்தி,

நாலெழுஞ் சீராக நான்கு நிலை

யெய்தி, யீ நான் கிருசீ

ரிருநான்கு நிலையெய்தி,

யிருநூற் றிருபத்து

நான்காய் விரியும்: "

அவற்றுளொன் பதெழுத்

தாகுஞ் சொன்று, பிறுநான்

கெழுத்தா குஞ் சொன்பது,

மேயெழுத் செய்துவ

முப்பத்து மூன்று,

மாகநாற் பத்து மூன் று மாக,

நூற்றெண் பத்தொன்

றடியுற முமமே"

இனி யடியுறழுாக்

*நாற்பத்துமூன் று

மூறழுமாறு:—எட்டுக்கலைமெ
ய்துவனவற்றில் அரவு
விரவு குரவு என
ஒன்பதெழுத்துச்
சீரொன்று: - நாள்
குரிலே
மெய்துவனவற்றில்
அரவுவிரவுசுரம்,
புலிவிரவுகுரவு, அரவுவ
குரவு என
எட்டெழுத்துச்சீர்மூன்று:எட்டுநிலைமெ
மெய்துவனவற்றில் அரவ

விரவு குரவு,
பின்னுவிரவுகுரவு,
அரவுஃமவுகுரவு,
அரவுவிரவுகடறு, அரவு
வடுங்குகுரவு,
களிறுவிரவுகுரவு என
எட்டெழுத்துச் சீராறு: ஆக
எட்டெழுத்
துச் சீரொன்பது;
இரண்டாவிலைம
மெய்யுவனவற்றில்
புலிவிரவுசுரம், புலி

வருகுரவு என

எழுழுத்துச் சிரண்டு:

நான்குங்லைமை

மெய்துவனவற்றில்

அரவு விரவுவாய்,

மின்னுவிரவுகரம்,

அரவுவருகரம், அர

வுமேவுகரம், அரவு

வழங்குகரம்,

களிறுவிரவுகரம்,

புலிவிரவுகாவு, அ

ரவுவருகாவு, மாவிரவுகுரவு,

புலிமேவுகுரவு,
புலிவிரவுகடறு,
புலிவழங்குகுரவு,
மின்னுவருகுரவு, அரவு
மேவுகுரவு,
அரவுவருகடறு,
களிறுவருகுரவு எனவெழுத்துச்சீர் பதினாறு:
எட்டிலைமையெய்து
வனவற்றில்
மின்னுவிரவுகாவு, அரவு
மேவுகாவு, அரவு

லி ரவுகாடு, அர

வுழுங்குகாவு,

களிறுவிரவுகாவு,

மின்னுமேவுகாவு, மின்னு

விரவுகடறு,

மின்னுவழுங்குகுரவு,

பாம்புவிரவுகுரவு,

அரவுமேவுகடறு, அர

வுபோகுகுரவு,

களிறுமேவுகுரவு,

அரவுவழுங்குகடறு,

களிறுவிரவுகடறு,

* ஒன்பதெழுத்துச்சீர்-௪.

எட்டெழுத்துச்சீர்-௯.

எழுழுத்துச்சீர்-௩௩.

ஆ௧-௪ ௩ -

நச்சினார்க்கினியருரை.

௫௫

களிறுவழங்குகுரவு என
எழெழுத்துச்சீர்
பதினைந்து: ஆக
எழெழுத்துச்சீர்
முப்பத்துமூன்று.

இனி ஒழிந்த நூற்றெண்பத்தொன்றும் அடியுறழுமாறு:—“மூவெழுத் துச்சீ ராறாதி யொன்பானு, நாலெழுத் துச்சீ ரேழாதி பத்து, ஐயெழுத் துச்சீ ரெட்டாதி பதினொன்று, ஆறெழுத் துச்சீ ரொன்பது முதலீ, ராறு முயருங் காலே மேல்வருஞ், சீர்களு மூன்று நான்கு மைந்து, மாறு மெழுத் தா னாகுஞ் சீர்வந், தாங்கவ் வெண்களை யுறழ்ந்த வடித்தொகை, யெழுநூற் றிருபத்து நான்கென மொழிப.” இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் இயற்சீர் கட்டளையடிக்குறழுமாவென்றுணர்க. உ-ம். ‘கால்காய்ந்தது காம்புரிடி’ என்பது ஆறெழுத்தடி. ‘கல்சுடர்ந்தது வில்லோர்சுரம்’ என்பது எழெழுத்தடி. ‘வான்பெய்தது மண்குளிர்ப்புற’ என்பது எட்டெழுத்தடி. ‘தேன்பெய்த

தூசெழுஙகர்தொறும்' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி: இவை மூவெழுத்துச் சீர் மாசேர்காடு நான்கடியும் வந்தவாறு; ஒழிந்தனவுமன்ன. 'மண்மாய்ந் தென வுள்வீழ்ந்தது' என்பது ஏழெழுத்தடி. 'விண்மாய்ந்தென மேற்றொ த்தது' என்பது எட்டெழுத்தடி. 'காடோங்கிய கல்செழுசுரம்' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. 'கோடோங்கிய குறும்பொறைமருங்கு' என்பது பத் தெழுத்தடி. இவைநான்கடி நாலெழுத்து மாசேர்சுரம் சின்றுறழ்ந்தவடி: ஒழிந்தனவும் அன்ன. 'மழைபெய்தென வான்வெள்ளென்று' என்பது எட்டெழுத்தடி. 'தழைபச்சென்த் தண்ணென்காவு' என்பது ஒன்பதெ ழுத்தடி. 'காய்பூந்துணர் கள்ளவிழ்தொறும்' என்பது பத்தெழுத்தடி. 'இ மிழ்தாங்கிசை யினக்கரும்புவா' என்பது பதினோரெழுத்தடி. இவை நான்கும் ஐயெழுத்துப்புலிசேர்சுரம் சின்றுறழ்ந்தவடி. இனி அறெழுத்துச்சீர் வரு மாறு. 'அமைவிடுநொடி யஞ்சியோர்த்து' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. 'கனை குரவன கானத்தளகு' என்பது பத்தெழுத்தடி. 'தினைப்புனத்திக ணைய ற்பிரியாது' என்பது பதினோரெழுத்தடி. 'மனைக்குறமகள் கடைப்புறந்த ரும்' என்பது பன்னீரெழுத்தடி. இவ்வாறே யொழிந்தனவு முறழ்ந்துகொ ள்க. வஞ்சி மூன்றுபாவும்போலச் சிறப்பின்மையின் எண்ணப்போதந்து கூறிலர். ஒழிந்த மூச்சீரடி சிறுவரவிற்றாகலின் அதற்குக் கட்டளையடிக்குக் கூறிற்றிலர். (ருஎ)

ருஅ.

அளவுஞ் சிந்தும்
வெள்ளைக் குரிய

கலிவகை யொன்றாத்

தன்மை யான.

இஃது

ஆசிரியவடிக்கும்

அதனைத் தாகிய வஞ்சியடிக்கும் உரிய

கில ங்கூறி

வெண்பாவிற்குரிய

நிலங்கூறுகின்றது.

௫௬

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இ-ள்.

அளவடி யைந்தும் சிந்தடி மூன்றும்
என்ற எட்டிலனு
பாவிற் குரிய,
தளைவகை யொன்றத்
தன்மையான். எ-று.

‘ஒன்றுத்தன்மையான்’

என்றதனானே

ஒன்றியவாகாவாயிற்று

இயற்சீரொன்றிய

வாசிரியத்தளை

வாராமையும்

வெண்சீர்நிற்ப வெ

தொன்றிய வெண்டளை

செப்பலோசைக்குந்

துள்ளலோசைக்கு வெப
யவாகலின்
அதுவாராவென்றலும்
கூறிற்ரும்.
ஒன்ருதென்றதனை(
த்தளை
யொன்ருமென்ரு
பொருடருமேனும்
அஃதிலெக்கணமன்மை
எனவே முற்கூறிய
இயற்சீர்வெண்டளையையும்
வெண்சீரியற்சீரோ

வெண்சீர்வெண்டளையையும்

விலக்காமையுணர்க.

உ-ம். 'நின்று
நெடிது பெயர்ந்து '

என்பது

எழுழுத்தடியா

யிசைநிலை நிறை,

அசைச்சீரியற்சீராய்த்தட்டது. 'கற்றவரைச் சேர்வர் கலைநிறை சியார், பெற்றன மென்றே பெயர்ந்து ' இது பதினெழுத்தடி.

வலிந்தார்த் தேற்றியக்கா

லெஞ்சுவ தில்லை ' இது

பதினெழு, ஐஞ்
சீர்வகையொன்றலிற்

கட்டளையாகா.

இதனும்பர் நெடில்

வந்தன சீர்வகையடியாம்.

'வானவரு நான்முகனும்

வாசவனு மா ரானவருங்

காணு வான்'

எனப்பதினெழுத்தான்வந்த

வெண்சீரீர் சீர்வகையடி.

' வானவரு நான்முகனும்

வாசவனுங் காணுமோ '

என்ப ளவொளைக்குனர்க

; இவ்வெண்டாளை

ஏழிசைச் செப்பலெனப்

படுவோர் கூறுவர். அவர்

கூறும் ஒழுகிசையுந்

தூங்கிசையும் பெரும்ப

பதினென் கெழுத்தினிகந்த

வாராவென்றுணர்க.

முச்சீரான்வரும் ஏ

முதலிய மூன்றுநிலத்தி

னிகந்த வாராமை

யுரையிற் கொள்க. ' ம

ய் மாவருவாய்

மாவருவாய் மாவருவாய்,
மாவருவாய் தேமா
வரகு' ஓ வருவாய் மா
வருவாய் மாவருவாய்
மாற்றினோ ? என
இரண்டற்கு ஒன்றவாறுங்
காண்க இதனை
மேல் அடிக்கூட்டத்துத்
தொடை ஞங்காற் கலிக்கு
வெண்சீரோடு தட்ட
வெண்சீர்வெண்டளை
கொள்

ணர்க.

௬௯. அளவடி
மிகுதி யுளப்படத்
தோன்றி
யிருநெடி
லடியுங் கலியிற் குரிய.

இது முறையானே
கலிக்குரிய
நிலங்கூறுகின்றது.

இ-ள்.

இருநெடிலடியும் எ-து

நெடிலடியுங்

கழிநெடிலடியும். ....

தோன்றி எ-து

அளவடிக்குரித்தென

ஐவகையடியின் மிகு;

பதின்மூன்றும்

பதினான்குமாகிய

எழுத்துக்களோடு

தோற்றப்பட்டிற்குரிய

எ-து. கலிப்பாவிற்
குரியவாம். எ-று.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இவை

அளவடி யைந்தனுண் மிகுதியெனவே பதின்மூன்றும் பதினான்குமெ
ழு.பெறுதும். இனிச்சீர்வகையடியாய் இங்கிலங்களைத் தப்பி வருவன
கொள்க. உ-ம். "ஐயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்" "சுற்றமை
ந்த சூழ்வளர் பிறைதயர்"
(பாலைக்கலி-ரு) எனப்
பதினொன்றும் பன் ண்டும்
எழுத்தான் வந்தன.

(௫௯)   ௯0.

நிரைமுதல் வெண்சீர்
வந்துநிரை தட்பினும்
வரைநிலை
யின்றே யவ்வடிக்
கென்ப.

இதுவும்
அவ்வடிக்கெய்தியதோர்

தளைவிகற்பங்கூறுகின்றது.

இ-ள். நிரை.........தட்பினும் எ-து நிரையீற்றியற் சீரும் நிரையீற்றிய வுரிச்சீரும் நிற்ப நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து நிரையாயொன்றியக்ம். வரைநிலை.........கென்ப எ-து கட்டளையடிக்கு நீக்குநிலையின்று; ேவ கலித்தளையாம். எ-று.

உ-ம்.

"மணிபுரை திருமார்பின் மறுத்தயங்கத் தோன்றுங்கால்" என்

் திருமார்பின் என்னு நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து மணிபுரை யென்னு யீற்றியற்சீரோடு தட்டுக் கலித்தளையாயிற்று. "ஓங்குநிலை யகன்மார்பி ளிதிகழு மாமேனி" இது நிரையீற் றாசிரியவுரிச்சீரோடு அவ்வாறு -து; எனவே நிரைமுதலியற்சீர்வந்து நிரை தட்பினும் அதனோடு நேர் ல் வெண்சீர் வந்து ஒன்றுதொழியினுந் துள்ளலோசை பிறவாமையிற் ளையடியாகா என்றவாறு. அவ்வடிக்கெனவே இவ்விதி கட்டளையடிக் கூறியது. இதனானே நிலையீற்றியற் சீர்ப் பின்னர் நிரைமுதல் வெண் ் நேர்முதல் வெண்சீரு முதல்வந்து பின்னர் வெண்சீர் அடுக்கிய வெ ளை வரினுஞ் சிறிது துள்ளலோசை பிறத்தலின் அதனைச் சீர்வகையடி றுணர்க. உ-ம்.'அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு, மணி மாமழைநின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்' (குறிஞ்சிக்கலி-உஅ) என ளையும் பிறவுமாம்.

(௬௦)

விராஅய

தன்னாபு மொருகூடிலை

யின்றே.

இவையும் அவ்வழி

சீர்வகையான்

வருதற்கோர் விதி.

இ-ள். சீர்வகையான்

வருங்கவியடி

தலைவிரவினுந்

கடியப்படா. எ-று.

என்றது வெண்சீரோடும் ஒழிந்த சீரோடும்விராஅய்த்தட்பினும். எ-று.
'மடியிலான் செல்வம்போன் மரணந்த வட்செல்வம்' (பாலைக்கலி-
8

ரு-அ/

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கடசா) எனவும் '

வயக்குறுமண்டிலம்

வடமொழிப்

பெயர்பெற்ற' (ஷை. உ௯)
எனவும் பிறவாறும் வரும்.

௯உ. இயற்சீர்
வெள்ளடி யாசிரிய
மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி
னிற்கவும் பெறுமே.

இது வெள்ளடி
ஆசிரியத்துள் வருமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். இயற்சீர்
வெள்ளடி எ-து
இயற்சீர்வெண்டளை
யாசிரியத்து
ள்வரும் வெள்ளடி.
ஆசிரிய...... ..பெறுமே
எ-து ஆசிரியப்பாவின்க
ணிற்றற்குரிய மரபினை
ற்றக்கப்பெறும். எ-று.
உம்மை எதிர்மறை.

ஆசிரியவடியோடு மயங்கி
அதற்குரிமைபூண்
டிற்குமென்பார்
நிலைக்குரிமரபினென்றார்.
இதனானே மயங்கா மல்
இயற்சீர் வெள்ளடி முழுதும்
வரவும் பெறுமென்றுங்
கொள்வாருமுளர். உ ‘
எறும்பி யளையிற்
குறும்பல் சுனைய,
வுலைக்கல் லன்ன பாறை
யேறிக் கொடுவி லெயினர்

பகழி மாய்க்கும்'
(குறுந்,காதை-கஉ) என
இயற்சீர் வெள்ளடி
பின்வருகின்ற
ஆசிரியவடியோடு
மயங்கிவந்தது. இனி
'கொடு நவில் வேட்டுவன்
கோள்வேட் டெழுந்த,
புகர்முக யானை தந்தன்பீ
அழுத்தி செங்கோற்
கடுங்கணை போது
மெழுஅது, நெஞ்சங்

கவர்ந்தோ னிலையி:

க்கண்ணே ' இது

வெள்ளிடை முழுதும்

வந்ததென்று பேராசிரியர்

காட்டினர் இதனை

அகவலோசை

பிறக்குமென்றுகொள்ளின்

இயற்சீர் வெண்டளை

ன்வருமென்ற

ச்சட்டளை வெண்பா

வின்றுமெ மன மறுக்க.

இனி ஆசிரி

தான் இங்ஙனம்

வருமெனவே

வெண்பாவினுள்

ஆசிரியவடி முழுவதா

தன்றளையோடு வாரா

திரு வருமென்றுகொள்க.

அது கலிக்கும் பரி

டற்கும்

உறுப்பாய்வரும்.வெண்பாக்களில்

ஆசிரியத்தளை வருமேனும்

அ

வெள்ளைக்கொச்சகமாமாறுமுணர்க.

(௬

கா ரூ. வெண்டளை
விரவிய மாசிரியம்
விரவிய

ஐமஞ்சீ ரடிய
மூன வென மொழிப.

இ-ள்
மூன்றுபாவிற்கும்
ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வெண்பாவோடுங்

கலிப்பாவோடும் வி

ராஅயும் ஆசிரிய

வோடு விராஅயும் வரும்

ஐஞ்சீரடிகளும் உளவென்று

கூறுவர் புலவர். ௬

---

* 'கொலைநவில்....

..... கண்ணே என்பது

செய்யுண்முழுதும்

சீர் வெள்ளடியான்

வந்தது ' என்பது

பேராசிரியருரை.

(செய்-௯௨)

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஈண்டுத் தளையென்றது அப்பாக்களை. வெண்டளையெனவே இரண்டு வெண்டளையும் அடங்கலின் அவற்றான் வெண்சீர்வெண்டளையான்வருஞ் சீர்வகைவெண்பாவுஞ் சீர்வகைக்கலியும் அடங்கிற்று. இனி 'நிரைமுதல்

வெண்சீர்' (௬௦) என்னுஞ்

சூத்திரம்

இதற்கதிகாரமாதலின்

கட்டளைக்கலி

ற்கும் ஐஞ்சீரடி கொள்க. தளையென்றதனாற் கட்டளைவெண்பாவிற்கும் கொள்க. அடியும் என்ற உம்மையான் வெண்பாவினுண் மிகவுஞ் சிறுபா

ன்மை வருதல்கொள்க.

உளவென்றதனாற் கலிப்பாவினுள்ளும்

அதற்குறு

ப்பாய்வரும் பாக்களுள்ளும்

பெரும்பான்மை வருதலும்

ஆசிரியத்துள் அடி

க்கிவருதலுங் கொள்க. உ-ம்.

கண்டகம் பற்றிக் கடக

மணிதுளங்க, வொ

ண்செங் குருதியுளோ ஒ

கிடப்பதே கெண்டிக்,

கெழுதகை யில்லேன் கிடந்

தூடப் பண்ணு, னழுதகண்

ணீர் துடைத்த கை.' எனவும்

' கிடங்கிற் கிடங்

கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட்

டடங்கட் டளிரியல்

கொன்னான் கிடங்கில்,

வளையாற் பொலிந்தகை

வைவெயிற்றுச் செவ்வா,

யிளையாடன் கண்ணைக் ; கு

மென்று.' எனவும் இவற்றுள்
இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி
வந்தவாறுகாண்க.
'அரவணிந்த கொடிவெய்யோ
னகம்புக்கா னரசவையன்
றகற்றியே' என
வும் 'அணிகிள ரவிர்பொறித்
துத்திமா நாகத்
தெருத்தேறித், துணியிரு
ம் பனிமுங்கீர்த் தொட்டெழுந்து
மலைந்தனையே' எனவும் இவை
கலியுள் ஐஞ்

சீரடி வந்தன. ' தகைமிகு
தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ
ரினமாக' (குறி
ஞ்சிக்கலி-ந.) என்று
கலிக்குறுப்பாகிய ஆசிரியத்துள்
ஐஞ்சீரடிவந்தது. பிற
வுறுப்புக்களிலுங்
கலித்தொகையுள் ஐஞ்சீரடி
வருமாறு காண்க. ' சிறு
சோற்றானு நனிபல கலத்தன்
மன்னே ' (புறம்-உநகு)
என்பது முதலாக நான்கடி

ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடிக்கி

வந்தன. தன்னினைமுடித்தல்

என்பத

ஓற்

கட்டளை யாசிரியத்திற்குவருமேனு

மூணர்க. இன்னும்

ஐஞ்சீரடியும்

என்ற உம்மையார்

சொச்சகக்கலிக்கு ஐஞ்சீரடியும்

வருமாறுகொள்க; 'மன்

றுபார்த்து

நின்றுதாயைக் கன்றுபார்க்கு மின்னும் வாரார்' எனவரும்

; இத

ளை இனமென்பாருமுளர்
பின்னுள்ளோர்.

கிசு. அறுசீரடியே
யாசிரியத் தளையொடு
நெறிபெற்று வரூஉ
நேரடி முன்னே.

இஃது எய்தியதன்மேற்
சிறப்புவிதி; கலிக்கு மேலே
அறுசீரடியும் எய்துவித்தலின்.

ஐஞ்சீரடி யெய்தியதன்

இ-ள். நேரடி முன்னே எ-து நாற்சீரடிக்கு முன்னும் பின்னும். அறு சீர் வரூஉம் எ-து அறுசீரடி தனக்குரிய வெண்டளையோடன்றி ஆசிரியத் தளையோடு வழங்கப்பெற்று நடக்குங் கலியினுள். எ-று.

முன் என்றதனை இடமுன்னாகவும் காலமுன்னாகவுங் கொள்க
யொடும் என்ற உம்மையாற் றனக்குரிய வெண்சீர்வெண்டளையான்
லும் மயங்கிவருதலும்பெற்றும். உ-ம். *'முன்னைத்தஞ்சிற்றின்.....
யெம்மூர்'†'கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லதா மும்முள்ளி......வார

இவை மூன்றுமடி. நேரடியாக முன்னும் பின்னும் அறுசீரடி வந்தன
றுக்கு ஆறுஞ்சீர்க்கு ஆசிரியத்தளையான் வந்தன. நெறிபெற்று என்

பாக் கட்டளை விட்டன்றி யொருசெய்யுள் முழுவதூஉந் தானே வ
கொள்க. ‡"தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டை யஞ்செவ் வாய்
தோண்மேற் பெய்வான், கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண் பிறழ்வ க

றெண்ணி, மெ

ய்க்கண்ணும்

பெய்கல்லார் மீண்டுங்

கனைக்கே செ மிளிர்வ

காணு, சேக்கர்

மணற்கிளைக்கு மேமழ

மகளிர்க்கே   வெ
கொற்கை'.   எனவரும்:
இவை   கொச்சகக்கலி.
"வளைபுரை   இளைமே
மணநாறு   நறுநுதல்
பொருட்டு   வந்தோய்"
என   ஆசிரியத்தளை
அறுசீரடி   வந்தது.
கட்டளையன்றேற்
றளையென்றதனை

நாற்சீரடிக்கு, கோட
லின்றென்றார்;
இவற்றிற்குக் கிளை
வகை யமை யின்று.
இவ, பின்னுள்ளோர்
இணைமென்பர்.

கா(௫). எழுசீரடியே
முடிகிய னடக்கும்.

இரு

முறையானே கலிக்கு

எழுசீரடியாமாறு

கூறுகின்றது.

---

* முன்னைத்தந்

சிற்றின் முழங்கு

கடலொத்த மூழ்கிப்

பெயர

வன்னைக் குறைப்ப லறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பெயருங்
தன்மை மீடவார் தனைந்துகுத்த வெண்முத்தம்

புன்னைபரும்

பேயென்னப்

போவாரைப்
பேதுருக்கும் புகாே
இது
மூன்றுமடிகுறைந்து
முன்னும் பின்னும்
அறுசீர் வந்த பேரா
சிரியர் காட்டியது.

† கனாபொரு
கான்யாற்றங் கல்லெது
ரெம்முள்ளி வருதி ராயி
னையிருள்

யாமத் தடுபுலியோ நம்

மஞ்சி யகன்று போக

ஈரையுருமே

றுங்கைவே லஞ்சுக

நம்மை

வரையர மங்கையர்

வவ்வுத லஞ்சுதும்

வாரலையோ.

இஃது

ஈற்றயலடி குறைந்து

இயற்சீர்ச் சிறப்புடை
வெண்டளையும் சிறப்பில்
வெண்டளையானும் வந்த
ஆசிரிய நேர்த்துறைக்கு
யாப் கலவிருத்திகாரர்
காட்டியது (எக.)

‡ இது பேராசிரியர்
காட்டியதே. (செய்-கூ
௯.) நச்சினார்க்கினியருரை.

௯-ள். எழு சீரான் வரும்
அடியே முடுகியற்கண்ணே
பயின்று நடக்

௭-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. உ-ம்.
"கவிரிதழ் கதுவிய துவரித
ழரிவையர்கவி மயிற் றிறந்தாடு
விளையாட" என எழுசீரடி
முடுகிவந்தது. இவை
கலிக்கும் பரிக்கும் உரிய.

முகொத எழுசீரடி வந்துழிக்
காண்க. (கரு)

அ. முடுகியல் வனாயார்
முதலீ ரடிக்கும்.

இஃது எய்தாத
செய்துவித்தது;
எழுசீரடியே யன்றி
அறுசீரடியும்

சீரடியும் முடுகு மென்றலின்.

இ-ள். எழுசீரடிக்கும்
ஐஞ்சீரடிக்கு முன்னின்ற
அறுசீரடிக்கும்
சீரடிக்கும் இம்முடுகியல்
நீக்கார். எ-று.

முதலீரடிக்கும் என்ற
வும்மை எச்சவும்மை
யாதலின் நாற்சீரடியும்
துணைப்பயிலாது
முடுகுமென்க. உதாரணம்

மேலைச்சுத்திரத்துட் காட்
ரம்.

(சச) நள. ஆசிரிய

மருங்கினும் வெண்பா
மருங்கினு
ம்

மேவகை யடிப்பு
மென்னுத விலவே.

இது முடிபியல்

இன்னபாவிற்கு

உரித்தென்கின்றது.

இ-ள். தனியேவரும் ஆசிரியப்பாவினும்

டி மூன்றும் வரப்பெறா. எ-று.

வெண்பாவினும் முடுகிய

மூன்றென்றது

நாற்சீரடியும் ஐஞ்சீரடியும்

அறுசீரடியுமான அடிகளை.

மூசீரடி முன்னுதலின்று என்றதனுல் முற்கூறிய மூன்றடியானும் வரும் ரடுகியலோடு விராஅய்த்தொடர்ந்து ஒன்ருய்க் கலிக்குறுப்பாய்வரும் ஆசி ியமும் வெண்பாவுமுள என்று கொள்க. உ-ம். "நெறியறி செறிகுறி ுரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத், தகைமிகு தொலைச்வகை யறியுஞ் ானறவ ரினமாக, வேய்புரை மென்ருேட் பசலையு மம்பலு, மாயப் புணர் ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச், சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன், பூவெழி லுண் கணும் பொலிகமா வினியே" (கலி, குறிஞ்சி-ங) இஃது அறுசீரடியும் ஐஞ் சீரடியும் முடுகி ஒரு தொடராய்வந்த ஆசிரியம். "தலைகவலை மிலைசமிலைப் பாய்மா ரார்த்துட, லெதிரொதிர் சென்ருர் பலர்" (கலி, முல்லை-உ) எனவும், "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க, வரிபரி பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன், கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும், வாடில்

சா உ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வெகுளி வெய்துயிலேறு

கண்கடை பஃதொன்று,

வெருவரு தூம மெடுப்ப

ண்டு, திரிதருங் கொல்களிறும் போன்ம்' (ஷை முல்லை-௩) எனவும் இ நாற்சீரடி முடுகியலோடொன்றாய் வந்த வெண்பா. இதனுள் ஐஞ்சீரடி வந்தது. "மேனிலை மிகவிகலின் மிடைகழி பிழிபுமேற் சென்று, வே புரைவிறற் றிறலுநி மருப்பின் மாறஞ்சான், பானிற வெள்ளை யெருத்த ப்பாய்த்தானைக், கோளுறு குத்து மிளங்காரித் தோற்றங்காண், பால் சேர்ந்த வாலினைக் கோள்விடக்கு, நீனிற வண்ணனும் போன்ம்" (ஷை ஷை) என ஐஞ்சீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா. "மலி

புகவெழ வலர்மலிர்

மணிபுரை திமிர்தோள்

பிணை இ, யெருத்தோடிமில்

த் தோன்றினன் றோன்றி, வருத்தினென் மன்றவில் வேறு" (ஷை ஷை இஃது அறுசீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா. இவற்றை

வெண்டுறைமா

வெனின்:—என்றும்;

அராகமாவது

பிறிதொன்றோ கூட்டி
ஆற்றுவியாமற்
றானேபோய் அற்று
நிற்பதாம். அது பரிபாடத்
புணருப்பென்பர் ; இது
பிறிதொன்றனோடு கூட்டி
ஆற்றுவித்தற்கே
குரித்தாம் இவ்வேறுபாடு
அறிக.

சா அ. எற்றய வெ.பே

யாசிரிய மருங்கிற்
சேற்ற முச்சீர்த்
தாகு மென்ப.

ன்கா. இடையுட்
வஞ்சியடார்
தொடையுணர் வோரே.

இரண்டு அக்கிரமும்
உடைமையியைப் நோக்கி
உடன் கூறிற்று. இ

ஆசிரியத் தாட்

சிந்தடிவருமெனை

வய்தாதசெய்தாவித்தது.

(ரு-ள். ஆசிரிய

மருங்கி னீர் ரியவடியே

தன் சொற்றாவு டிச்

யுடைத்தாய

வய ச்சேதன் டை ;

செதாடையு னர்சோர்

இடையிலும் வருத கீக்கார்.

எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

முக்காக்கு என ஒருமை
கூறியவதனால் ஏற்ற
க்கண் ஒன்றே வருதல்
பெரும்பான்மையென்றும்,
தொடையுணர்ே
என்றதனால் இடை
இயன்மொழியினோடு வருதலும்,
தோற்றம் என்றத
இடையொன்று வருதலும்
கொள்க. உ-ம்.

"நிலத்தினும் பெரிதே
வான முயர்ந்தன்று, நீரினு
மாரள வின்றே சாரற்,
கருங்கோற் குறிஞ்சிப்
பூக்கொண்டு, பெருந்தே
னிழைக்கு நாடனொடு
நட்பே" (குறுந்தொகை
இஃது [illegible]
முத்திரைத்தாயிற்று. "நின்
றன்மையுந் தீயின் வெம்
மையும், [illegible]

றீருந், சாய னுடன்

கேண்மை, சாரத் சாயச்

ச்சு, நீபத் நீரத் நீரவொடாப்

லாவே' இஃது

இடைப் ப ண்டினை க்கு

வந்து:

நச்சினார்க்கினியருரை.

அரு

* “ஒரியகட்

பெறினே யெமக்கீயு

மன்னே

பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந்
துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல
கலத்தன் மன்னே
பெருஞ் சோற்
றானு நனிபல கலத்தன்
மன்னே
யென்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெமக்கீயு
மன்னே
யம்பொடு வேனுழை

வழியெல்லாந் தானிற்கு

மன்னே

நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

புலவுநாறு மென்றலை

தைவரு மன்னே

யருந்தலை யிரும்பாண

ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ

யிரப்போர் கையுளும்

போகிப் புரப்போர்

புன்கண் பாவை சோர

வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப்

புலவர் நாவிற் சென்றுவீழ்ந்
தன்றவ
னருகிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன்
கொல்லோ
வினிப், பாடுநரு மில்லைப்
பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு
மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை
நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப்
பிறர்க்கொன்

றீயாது வீயு முயிர்தவப்

பலவே" (புறம்-உ௩ ௹)

இதனுன் 'நரந்த

நாறுந் தன்கையால்'

எனவும்,

'அருந்திறத் தியங்கிய வலவே'

எனவும் தனித்துவந்தன.

'பெரியகட் பெறினே'

என்பது சொ

ற்சீரடி. இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு நூல்செ
ய்தவாசிரியர் †. 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' (புறம்-௩௩௩) முதலிய வஞ்சி
படி. (௩௩)

* உரையாசிரியர், இதனைப் பதினேழடி யாசிரிய மெனக்கொண்டு, இதனுள் "ஏழாமடியும் பன்னிரண்டாமடியும் மூச்சீரான் வந்தன; மூன்றாமடி முதலாக ஆறாமடியீறாகிய நான்கடியும் பதினாலாமடியும் ஐஞ்சீரான் வந்தன; இரண்டாமடியும் பதினொன்றாமடியும் அறுசீரான் வந்தன; ஏனைய நான்கு சீரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று" என்றார். (தொல், செய்யுளியல், 'வெண்டளைவிரவியும்' என்பதனுரை.)

† யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் 'இணைக்குறளிடைபல குறைந்திறு மியல்பே' என்பதனுரையிற் 'சிறியகட்பெறினே' என்னும் புறப்பாட்டை எடுத்தோதி 'இஃது இருசீரடியும் முச்சீரடியும் இடையிடை வந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா பிறவுமன்ன. என்னை? "அளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக், குறளடி சிந்தடி யென்றா யிரண்டு, மிடைவர நிற்ப திணைக்குற ளாகும்" என்றார் காக்கைபாடினியார்' எனக்கூறினர்.

சா சா

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எo. முச்சீர்

முரற்கையு ணிறையவு
நிற்கும்.

இது கலிக்குச் சிந்தடியும்
வருமென
எய்தாததெய்துவித்தது.

இ-ள். முரற்கையுள்
எ-து கலிப்பாவினுள்.
முச்சீர்.........நிற், எ-து
முச்சீரடி

ஒருசெய்யுண்முழுதும்
நிறையவு நிற்கும். எ-று.

உம்மையான்

முதலிடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஓரோவழியும் இரண்டும் பலவுமாய வழியாயும் நிற்கும் என்றவாறு. உ-ம். 'நீர்வ கண்கலுழ்ந் தாங்குக், கார்வரக் கண்டனங் காதலர், தேர்வரக் கண்டிலமே,

பீர்வாக் கண்டனங் கோளே

' முச்சீரடி முழுதாம்

வந்தது. ' அரி பறுப்பனை

சுற்றி, யெரிதிகழ்

கணிச்சியோன் சூடிய

பிறைநக்க, ளுருவ மு

போலக், குருதிக்

கோட்டொடு குடர்வ

லந்தனை ' (முல்லைக்கலி—ந

) இ முடுகியலான்

முதலடியும் மூன்றமடியும்

முச்சீராய் வந்தது. '

நின்க ஞைற் காண்பென்மன் யான்’ (குறிஞ்சிக்கலி-ந) இதுவும் இடையில்வந்து ‘செய்தானக் கள்வன் மகன்’ (ஷை-கரு) இஃது ஈற்றில் வந்தது. பல வந்தன வந்துழிக் காண்க.

(

எக. வஞ்சித்

தூக்கே செந்தூக்

கியற்றே.

இது வஞ்சிக்குஞ்

சிந்தடி வரும் என்கின்றது.

இ-ள்.

வஞ்சிப்பாவினிறுதி

ஆசிரியப்பாவினிறுதிபோன்று

இறுக. எ-

'செந்தாக்கியற்று' என்ற மாட்டேற்றானே, ஆசிரியத்திற் கோ
சீரானுந் தளையானும் ஈற்றயலடி முச்சீரடியாய்வருதலும், இடைக்கண்
சீரடி வருதலும் பெறப்பட்டது.

உ-ம். " வான், வலிந்தர

மறுப்பட்டன

செவ்வானத்து

வனப்புப் போன்றன

தான்,

களங்கொளக்

கழல்பறைந்தன

கொல் லேற்றின்

மருப்புப் போன்றன

தோல்,

துவைத்தம்பிற்

றுலைதோன்றுவ

நிலைக்கொரா

விலக்கம் போன்றனை
மாவே,
யெறிபதத்தா
னிடங்காட்டக்
கறுழ்பொருத
செவ்வாயா
னெருத்துவவ்விய
புலிபோன்றனை
களிறே,
கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய
வெண்கோட்டா

உயிருண்ணுங்
கூற்றுப்போன்றனை
நீயே,   யலங்குளைப்
பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப்
பொலிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக்
கவினைமாதோ

யனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉநின்
னுடற்றியோர் நாடே ”
(புறம்-ந)

ன முச்சீரடியிடைவந்து
மண்டலவாசிரியத்தானிற்றது.
“ அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
” என்னும்பாட்டினுள் ‘
இழைபெற்ற பாடினிக்குக்,
குரல்புணர் சீர்க்
கொளைவல்பாண்

மகனும்மே எனவாங்,
கொள்ளூற் புரந்த
தாமரை, வெள்ளி நாராற்
பூப்பெற் றிசினே ’
(புறம்-கக) இஃது
ஈற்றயலடி முச்சீர்த்

தாகிச் செந்தூக்கியற்று யிற்ற வஞ்சிப்பா : தனிச்சொற் பெறுமென்று பின்னுள்ளோர் கூறிய நூல்கள் சான்றோர் செய்யுட்காகாவென்று கொள்க. ஈற்றடி வரைந்தோதவே, இடையினெல்லாவடியும் வரப்பெறுமாயிற்று. ‘நேரி

ழை மகளி ருணங்குணாக்
கவருங், கோழி யெறிந்த
கொடுங்காற் கனங்குழை’
(பட்டினப்பாலை) என

ஆசிரியவடியும்
வெள்ளடியும்
இடைவந்தன. (எக)

எ௨.
வெண்பாட் டீற்றடி
முச்சீர்த் தாகும்.
இது வெண்பாவிற்கு
முச்சீர் வருமாறு
கூறுகின்றது.
இ-ள்.

வெண்பாவினிறுதியடி
முச்சீரான்வருதலை
உடைத்தாகும். எ-று.

உதாரணம்

மேற்காட்டுதும்.

சீர்தொன்றது 'ஆகும்'
என ஆக்கங்
கொடுத்தமையான்,
அத்துணையாக்கமின்றி
நாற்சீரான் மண்டலித்து
வருதலும், இடையினும்

முதலினுஞ் சிறுபான்மை முச்சீரான் வருதலுங் கொள்க. உ-ம்.—

“அறையருவி யாடா
டினைப்புனமுங் காவான்
பொறையுயர்
தண்சிலம்பிற் பூந்தழையுங்
கொய்யா
னறைகவுள் வேழமொன்
றுண்டென்றா னன்னே

மறையறநீர்

வாழிய மையிருங் குன்று

" என மண்டலித்து

வந்தது.

" அட்டாலும் பா

ல்சுவையிற் குன்றா தளவளா

ய் நட்டாலு நண்பல்லார்

நண்பல்லர்

கெட்டாலு மேன்மக்கண்

மேன்மக்க ளேசங்கு

சுட்டாலும் வெண்மை

தரும்"

ிது மூதுரை.

பிற பிற

9

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

" நாளுமெமான்

றீயாப் பகலும்

பகாஅ நண்புடைக்

கேளிர்ப் பிரிவுந்

தகாஅ ளிவளென் னுந்

சொல்லுரிக் நான்கும்
வகாஅ தொழிக வெமக்கு."

இது சான்றோரெல்லாரும் பிறைதொழுகதேனும், பாட்டாய் வ
லின் மந்திரமாகாது. இனி,

"வஞ்சி வெளிய
குருகெல்லாம் பஞ்சவ
னொண்மாடக் கூடலிற்
கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக்
கரும்பினிது
தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது"

“ கறைப்பற்

பெருமோட்டுக் காடு

கிழவோட்

கறைத்திருந்த

சாத்துகொட் டப்பே

*மறைக்குமா

மாட்டாது மற்றுங்கண்

கையைக்

குறைக்குமாங்

கூர்ங்கத்தி கொண்டு” இவை

ஒளவையையுங்
காரைக்காலம்மையையுங்
கூறியன.

" உலகு புசிப்பப் பசிக்கு
புலகு
ஆயர்ஙீரத் தீரு ங்லவு
ஙிறுத்திவாழ் வஞ்சி
புடையாழ்லீ லெயன்று
மொருத்தியா ஜன்டிக்
வெலகு."

அங்ஙனம் செய்யுள்செய்த முன்னோரைக்கண்டு பின்னுள்ளோர் னைச் செய்யுளாகச்செய்தலின் இவற்றை †ஆரிடமென்பார் இவ்வியற் தார். (

---

* “மறைக்க வறியாது மற்றதன் கையை” எனவும் பாடம்.

† “வரிசை
பெரிதுடையர் கட்கலமுந்
தூயர்

புரிசை
யொருசாரா ராமலமுந்
தண்ணீருந்

தண்ணிலத்து

வல்ல புரிசைக்குத்

தெற்கொத்தித்

தோன்றுந் திருவெண்

மலியோரும்

பொற்கோற்றி

புக்கிருக்கு ஆர்"

" வஞ்சி வெளிய

குருகெல்லாம் பஞ்சவ

ஞன்பாடக்

கூடலிற் கல்வலித்து

சொற்பொருள் விளக்கம்

கரும்பினது

தொண்டைமான்

கல்வியிற் கரிகாலை

வளர்த்த

நச்சினார்க்கினியருரை.

அன்பு

எக. அவைச்சிறந் தாரு

கூ பண்பிற் றென.

'அசைச்சீராகும்' எனவும் பிறபேதமுமுண்டு.

"கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்

தடங்கட்

டடங்கட் டளிரியலார்

கொல்லார்—கிடங்கில்

வளையாற்

பொலிந்தகோன்

வைவெயிற்றுச் செவ்வா

விளையாட்டி கண்ணுக்கு மென்று" இத்தொடக்கத்துப் பொய்கையார்வாக்கும், தடாக்கிற்பகவர் செய்த வாசுதேவனார் சிந்தம் முதலாகிய அருசார்செய்யுட்களும் எப்பாற்படுமோவெனின்:—ஆரிடச்செய்யுள் எனப்படும்; ஆரிடமென்பது உலகியற் செய்யுட்கட்கெய்திய உறுப்புக்களின் மிக்குங் குறைந்துங் கிடப்பனவெனக்கொள்க. 'வரிசைபெரிதுடையர்' என்பது மிக்கது ; அல்லன மிக்குங் குறைந்தும் வந்தன. அவ்வாரிடச்செய்யுள் பாடுதற்குரியார், ஆக்குதற்குங் கெடுத்தற்கும் ஆற்றலுடையோராயினார் : அவர், இம்மைமறுமை முக்காலமுமுணர்ந்த இருடிகளெனக்கொள்க ; என்னை ?

"உலகியற் செய்யுட் கோதிய வளவையிற்

குறையவும் விதப்பவும் குறையா வாற்ற
விருடிகள் மொழிதலி னாரிட மென்ப" எனவும்,

"ஆரிடச் செய்யுட்
பாடுதற் குரியோர்
கற்றோ ரறியா
வறிவுமிக் குடையோர்
மூவகைக் காலப்
பண்புமுறை புணரு
மாற்றல் சான்ற வருந்தவத் தோரே" எனவும் சொன்னார் பாட்டியன்மரபுடையார். வடநூலுடையாரும் பிங்கலமுதலாகிய சந்தோபிசிதிகளுள் விருத்தச்சாதி முதலாகிய விகற்பங்களாற் கிடந்த உலகியற் சுலோகங்களை மிக்குங் குறைந்துங் கிடப்ப இருடிகளாற் சொல்லப்பட்டவற்றை ஆரிடமென்று வழங்குவரெனக் கொள்க; அஃதேயெனின்:—

"எரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிரக்
காருடைய பீலி
கடிகாவாச்—சீரிய

வத்தியூர் வாயா

வணிமயிலே போன்றதே

பொற்றோன் துச்சிப் பொலிவு"

"உடையராச் சென்றக்கா லூரெல்லாஞ் சுற்ற
முடவராக் கோளூன்றிச் சென்றக்காற் சுற்ற

முடையபவரும் வேறு

படுப"

"கண்டகம்

பற்றிக் கடக மணிதுவங்க

வொண்சென்

குருதியி லோலை கிடந்ததே—சென்மக

காடு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ ... டை

ற்கு எய்தியதோர் விதி.

செழுதகை வில்லேன் இடந்துடப் பன்ற

வழுதகண்

ணீர்துடைத்த கை ”

என்றித்தொடக்கத்தன (

ஞ்சித்திரனுர் செய்யுளும்,

ஔவையார் செய்யுளும்,
பத்தினிச் செய்யுளு
ளாகவுடையனவெல்லாம்
எப்பாற்படுமெனின்:—
ஆரிடப்போலியென்
ஆரிடவாசகமென்றும்
வழங்கப்படுமென்க.
இவையெல்லாம் இருடிகள்
ளனையோராகி,
மனத்ததுபாடவும், சாவவுங்
கெடவும் பாடவும்வல்ல

பாணர் கல்லாடர் மாமூலர்
பெருந்தலைச்சாத்தர்
பெருஞ்சித்திரா்—இத்
டக்கத்தோரும்
மிக்குங்குறைந்தும்
பாடப்படுவரெனக் கொள்க ;
என்:

" மனத்தது பாடு
மாண்பி னேருஞ்
சினத்திற் கெடப்பாடுஞ்
செவ்வி யோரு

முனிக்கணைச்
செய்யுண் மொழியவும்
பெறுப" என்றார்
யன்மரபுடையார்.
வரலாறு:—

“ இலைநல வாயினு
மெட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி
கொண்டுண லாகா
விளையான் முலைநலங்
கொண்டு முறுவலிக் கின்ற

வினையுடை நெஞ்சினை

வேறுகொளீரோ"

(திருமூலம், மகளிர்பிறிவு

இம்மூலர்வாக்கு

மிக்குவந்தது; "வச்சிரம்

வாவிநிறைமதி மூக்கோண,

(றிநோர் வாங்கல்

விலங்கறுத்த, ஓட்சக்

காவட்டத் துட்புள்ளி

யென்ப புட்காணர்

கண்ட் புணர்ப்பு" இது

மந்திர நூலிற் புட்கரனுர்
கண்ட ஏ திக்குறிவெண்பா;
இஃது இரண்டாமடி
குறைந்துவந்தது. 'இடர்
கிடங்கில்' என்பது
பொய்கைவாக்கு
மிக்குவந்தது. "
கறைப்பற் (மோட்டுக் காடு
கிழவோட், கரைத்திருந்த
சாக்கைத்தொட் டப்பேய், ப
க்க வறியாது மற்றதன்
கையைக், குறைக்குமாங்

கூர்ங்கத்தி கொல இது
பூதத்தாருங்
காரைக்காற்பேயாரும்
பாடியது ; இஃது இரண்ட
குறைந்துவந்தது.
அறிவுடை நம்பியார் செய்த
சிந்தம் எப்பாற்படுமே
னின்:— தாங்கலோசைத்தாய்ச்
சுரிதகத்தருகு
தனிச்சொலின்றித் "
ரும்பிணைத்தடக்கை"
என்னும்

வஞ்சிப்பாவேபோல
வந்தமையால், த செலில்லா
வஞ்சிப்பாவென
வழங்காமோவெனின்:—வழங்காம
; செ வுறாஉவாய்
வஞ்சியடியால் வந்து
பொருளுருப்பழிந்தமையால்
உறு செய்யுளெனப்படும்.
தடமூக்கிற்பகவர் செய்த
வாசுதேவனார் சிந்தமுப்
ன்னோரசைகொண்டும்,
கொள்ளாது

மிக்குங்குறைந்தும்

வாளானும், ஓ

களாற்பாடப்படுதலானும்

ஆரிடச்செய்யுளேயாம்."

(யாப்பருங்கலவிரு

நச்சினார்க்கினியருரை.

சீர் சு

இ-ள்.

அவ்வெண்பாவின்

ஈற்றில்வரும் முச்சீரடியின்
இறுதிச்சீர் அசைச்சீராய்
நிற்கும். எ-று.

'இயற்சீர்ப் பாற்படுத்
தியற்றினர் கொளலே'
(செய்-உஅ) என்பதனுள்
வெண்பாவின்
முதலுயிடையும்
இயலசைச்சீரண்டும்
வாரா: உரிய

சைச்சீரண்டும் வரும்:

என்றதனை, ஈண்டு,

இறுதிக்கண்

இயலசைச்சீரும்

உரியசைச்சீரும்

வருமென்றவாறு.

௭௪. நேரிற் றியற்சீர்

நிரையு நிரையுஞ்

சீரேற் றிறாஉ

மியற்கைய வென்ப.

இஃது

அவ்வசைச்சீர் நான் கனுள்

நிரையும் இன்னவாறு

தட்கும் என்கின்றது.

(எ௩.)

நிரைபும் இன் னுழி நின்று

இ-ள். நிரையும்

நிரைபும்

நேர்ந்தியற்சீர்ப்பின்னே

தளைகொண்டிறும்
இயல்பின. எ-று.

'இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றுக'
(செய்-உஅ)
என்றவைதாம் வருஞ்சீரோடு தட்குமாறுகூறி,
ஈண்டு அவை மூன்னின்றசீரோடு தட்குமாறு
கூறுகின்றது. உ-ம்.
''கெடுப்பதூஉங்
கெட்டார்க்குச் சார்பாய்மற்

றாங்கே, யெடுப்பதூஉ
மெல்லா மழை ”
(திருக்குறள்-கரு) “நன்றறி
வாரிற் கயவர் திருவுடையர்,
நெஞ்சத் தவல மிலர்”
(ஷை-க௦எஉ) தனக்குவமை
யில்லா தான் றாள்சேர்ந்தார்க்
கல்லான், மனக்கவலை
மாற்ற லரிது (ஷை-எ)
“அகர முதல
வெழுத்தெல்லா மாதி,
பகவன் முதற்றே யுலகு”

(௬௰-க) இவை தேமா புளிமா என்னும் நேரீற்றியற்சீர் நிரையசைச்சீரோடும் நிரைபசைச் சீரோடுந் தட்டன.

(௭௪)

௭௫. நிரையவ ணிற்பி னேரு நேர்பும்
வரைவின் றென்ப

வாய்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த

நேருநேர்பும்

இன்னுழிநின்று

இன்னவாறு தட்கு

மென்கின்றது.

இ-ள். நேரீற்றியற்சீர்

நின்ற விரண்டாஞ்

சீரிடத்து நிரையீற்றியற்

சீர்நின்றபின்

அதன்பின்னொரு நேர்பும்
வந்து தட்டணிக்கப்படா
வென்பார்
மெய்ம்மொழிப்புலவர்.
எ-று.

உ-ம். "பாலொடு
தேன்கலந் தற்றே
பணிமொழி, வாலெயி
றூறிய நீர்"
(திருக்குறள்-ககஉக,)
அமிழ்தின் மாற்ற

வினைதேதம் மக்கள்,
சிறுகை யளாவிய கூழ்'
(குறள்-௬௪) ' இனிய
வுளவாக வின்னாத
கூறல், கனியிருப்பக் காய்
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

காய்கவர்ந் தற்று'
(குறள்-௧௦௦) ' படைகுடி
கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்,
முடை

யானரசரு ளேறு' (செய்-நூ-அக) எனப் பாதிரி கனவிரி நிரைமீற்றியத் சீரோடும் நேரசைச் சீரோடும் நேர்பசைச்சீரோடுந் தட்டன. இனி, ஒவ்

வொன்றுமுடித்தலான்

வெண்பாவுரிச்சீர் நின்று

நேரசைச் சீரோடும் நேர்பசை

ச்சீரோடும் தட்டலும், ஒழிந்தன விரண்டொடும் தளையாமையுங் கொள்க. உ-ம் 'பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடிசேரா தார்' (திருக்குறள்-கo) 'இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன், பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு' (செய்-ரு) எனத் தட்டன. (எஅ)

எசு. எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே

எஎ. வெண்பா

வியலினும் பண்புற

முடியும்.

இரண்டும்

உரையியைபுநோக்கி
ஒன்றாகக் கூறிற்று. இது
கலிக்கு சிந்தடிகூறி ஈறுவரு
மாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். கலிப்பா

எழுசீரிறுதியாகி
ஆசிரியத்தாலும்
வெண்பாவினிறுதியாலும்
முடியும். எ-று.

'எழுசீரிறுதி

யாசிரியம்' எனவே,
ஆசிரியவடி பல்வும் வந்து
எருத்து முச்சீராகவே
வருமென்பதூஉம்,
'வெண்பாவியல்' எனவே,
கட்டளைவெண் பாவானும்
சீர்வகைவெண்பாவானும்
வந்து ஈற்றடி முச்சீரான்
வருமென்பதூஉம் பெற்றாம்.
உ-ம் "அரிதாய
வறனெய்தி யருளியோர்க்
களித்தலும் (பாலைக்கலி—கo)

என்னுங் கலியிறுதியின்

'இளைநலமுடைய'

என்னும் ஆசிரியம் ஈற்றடி

நாற்சீரும் அயலடி

முச்சீருமாக எழுசீரானி

ற்றது. 'மணிநி

மலர்ப்பொய்கை' (மருதக்கலி-ரு) என்னுங்

கலியினிறுதி 'மெல்லியான்

செவி

முதன் மேல்வந்தான் காலைபோ, லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண் டிர், இல்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப், பாணன் புகுதராக் கால்'

என

வெண்பாவியலானிற்றது.

இது கலிக்குறுப்பாய்

வருதலின் ஆசிரியத் தளையும்

வந்தது. இஃது

ஒத்தாழிசைக்கும்

பெரும்பான்மைவிதி.

'பண்புத்

என்றது விசேடமிக முடியுமென்றவாறு; எனவே, இருசீரும் நாற்சீரும் ஐஞ்சீருமாயவடிகளான் முடிவனவெல்லாங் கொச்சகம்: அவை இத்துணை

விசேடமின்று என்றவாறு.

'இயல்' என்றதனான்

மூன்றடியிற் குறைந்து,

வெள்ளைச் சுரிதகம்வரிற்

பண்புறமுடியாவாம்.

(௭௬,௭௭)

௭௮. எழுத்து
முதலா வீண்டிய
வடியிற்
குறித்த
பொருளை முடிய
நாட்டல்
யாப்பென
மொழிப யாப்பறி
புலவர்.

இது

நிறுத்தமுறையானே யாப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து.
வடியின் எ-து
எழுத்துமுதலாக
அசையுஞ் சீரு

மொன்முகத் தொடர்ந்திண்டிய வடியிலே. குறித்த...நாட்டல் எ-து தான் வைப்பக்கருதிய பொருளைப் பிறிதோரடியுங் கொண்டு கூட்டாதமைந்து மாறச்செய்தல். யாப்பென......புலவர் எ-து யாப்பென்று சொல்லுவர் அவ் வறி யாத்தலை வல்ல புலவர். எ-று.

உ-ம். "நீரின் றன்மையுந் தீயின் வெம்மையும்" எனவும், "தகடூர்

பெருஞ்செல்வந்தோன்றியக்காற்றெரட்டு" (நாலடி-உ) எனவும், "அரிதாயவற னெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" (பாலைக்கலி-கூ) எனவம், "வசையில் புழ்வயங்குவெண்மீன்" (பட்டினப்பாலை) எனவும் இந்நால்வகைச் செய்யுட் கண் முடியுந்துணையும் அடிதோறுங் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டிய வாறு காண்க. 'யாப்பறிபுலவர்' என்றதனான் இருசீரானும் முச்சீரானும் குறித்த பொருளை முடிப்பனவும், அங்ஙனமுடித் தொழிந்து அச்சீரை மேல்வருகின்றவடியோடு பொருண்முடியச் செய்வனவும் சிறுபான்மை யாப்பென்று கொள்க. உ-ம். "மண்டில மழுங்க

மலைநிறங் கிளர, வண்டினை
மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைக்,
கண்டற் கானற் குருகின
மொலிப்ப" என

முச்சீரானைட்டுவன
வெண்பாவிற்
பயின்றுவருமாறு
உணாயிற்கொள்க. (எஅ)

எகூ. பாட்டுரை நூலே
வாய்மொழி பிசியே
அங்கத

முதுசொல் லவ்வேழ்
நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர்
தண்பொழில் வரைப்பி
நாற்பெய ரெல்லை
யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய
தென்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய
யாப்பிற்கோர் வேறுபாடு
கூறுகின்றது.

இ-ள். பாட்டுரை...
நிலத்தும் எ-து
பாட்டுக்களும் உரைகளும்
நூல்களும் மந்திரங்களும்
பிசிகளும் அங்கதமும்
முதுசொல்லும்
எனப்பட்ட

அவ்வெழுபொருளிடத்தும்.

லன்:..மூவர் எ-து

கொடையாற் பெற்ற

புகழினையுடைய

சேரசோழபாண்டியருடைய.

தண்.:...வரைப்பின் எ-து

குளிர்ச் :

னையுடைய காவலம் பொழிலுட் டமக்கு வரைந்து கொண்ட வடவேங் கடந் தென்குமரி யிடத்து. நாற்பெய.....வழங்கும் எ-து மலைமண்டலம் சோழமண்டலம் பாண்டியமண்டலம் தொண்டைமண்டல மென்னும் நான்கு பெயராயுடைய தமிழ்நாட்டார் நடாத்தும். யாப்பின்.....புலவர்

* முதற்கண் 'யாத்தசீரேயடியாப்பெனுஅ' என நிறுத்த முறை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எ-து செய்யுளின்பெயர் தனக்குப் பெயராகவு முடைத்து மேற்கூற யாப்பு. எ-று *.

என்றது, குறித்த பொருளை அடிக்கண் முடிய நாட்டுதலே யஃ

இப்பகுதிப்படச்
செய்தலும்
யாப்புறுப்பென்றதாம்.
பாட்டுச்செய்யு
உரைச்செய்யுள்
நூற்செய்யுள்
எனத்தமிழ்நாட்டார்
வழங்கியவாறே வெட்
பெறுமென்றவாறு.
எனவே, அங்நாட்டார்
வழங்கும் யாப்புப்பகுதி க
ஞாயிற்று.

(௬

௮௰, மரபேதானு,

நாற்சொல்
லியலான் யாப்புவழிப்
பட்டன.

இது †
நிறுத்தமுறையானே
மரபென்னு உறுப்பு
யாப்பின்கண் வருமாறு

கூறுகின்றது,

இ-ள். மரபேதானும் - மரபென்ற வுறுப்புத்தானும்; நாற்சொல்லான் - நான்கு சொல்லையும் உலகத்தோர் எழுவகைவழுவும்படாமல் வ குகின்ற வழக்கு வழுவாதன.
யாப்புவழிப்பட்டன - முற்கூறியயாப்பிலக்கணத்தின்

வழியிலே

பொருத்தமுடையவாய்க்கிடப்பன.

எ-று.

இந்நூலிடத்து

இதற்கு முன்னும்

பின்னும் கூறப்படும்

மாட்டின் வின், இந்நூலுட்

கூறிய

இலக்கணங்களினின்றும்

இதனைப்பிரித்துப்

நிலையேகாரத்தாற்

கூறினார்.

நாற்சொல்லாவன:—இயற்சொல்,

திரிசெ திசைச்சொல்,

வடசொல். பெயர் வினை

யிடை யுரி என்பன

இயற்ெ லின்

பாகுபாடாகலின்,

இயற்சொல்

அந்நான்கு பாகுபாட்டானும்

செய்

குரித்தாயிற்று. இந்நான்கு சொல்லானுங் காலந்தோறும் இடந்தோறும் ங்குகின்ற வழக்குஞ் செய்யுளுமிடைதெரியாமற் றொடர்வு படுத்தி மு மைபிறழாமற் செய்யுட்செய்க என்றவாறு. உ-ம்.

'ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாது

மோதி யனைய

குணர்வுடையார்—தாய்தாக

நல்கூர்ந்துஞ்

செல்வ ரிரவாதார்

செல்வரு

நல்கூர்ந்தா ரியா

ரானின் (நாலடி-உஎ0)

* "பாட்டு முதலாக முதுசொல்லிறுகச் சொல்லப்பட்ட எழு நில னும் வளவிய புகழையுடைய சேரன் பாண்டியன் சோழன் என்னு மூ தமிழ் நாட்டகத்து அவர் வழங்கும் தொடர்வழிக்கண் வரும் மொழி பாம் என்றவாறு" என்பது உரையாசிரியருரை.

† முதற்கண் 'யாப்பெனுஅ, மரபே தூக்கே தொடைவகை யெ

என நிறுத்தமுறை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இது வழக்காகவுங் கூறப்படும். ஒருகாலத்து வழங்கிய சொற்களும் ருள்களும் அணிகளும் கோலமுமுதலியன ஒருகாலத்து வழங்காதனவு ள. ஓரிடத்து நிகழும்பொருள் மற்றோரிடத்து நிகழாதனவுமுள. அக் லமும் இடமும்பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுள்செய்க என்றவாறு. அதோ

ரி, இதோளி, உதோளி,

குயின் என்றாற்போல்வன

இடைச்சங்கத்திற்கா

யின. 'அட்டானானே குட்டுவன்' (பதிற்றுப்பத்து-இ, சஎ.) 'உச்சிக் ப்பிய கையினர்' (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றாற்போல்வன கடைச்சங் த்திற்காயின சொற்கள், இக்காலத்திற்காகாவாயின. 'வரிமணன் ஞெம ழ் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டிற்குத் துறையு முண்டோ' (புறம்-90) 'ஞெமைமரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன' (புறம்-௪0௨) என்றாற்போலும் உ.வ பொருள்களும் இக்காலத்திற்காகாவாயின. இன்னும் அந்நான்குநிலத்தும் ரிடத்துப்பொருள் ஓரிடத்துவரக் கூறலும், உலகொடு மலைதலும், சமய நூல்களோடு மலைதலும், கலைகளோடு மலைதலும், பிறவும் இன்னோரன்ன வபொருண்மரபிற் றப்பாம். இவை நாடகவழக்கிற்காமாறு அகத்திணை யியலுட் கூறிற்று. 'குண்டலமொருபுடை குலாவி வில்விட, விண்டலர்ந் தொருபுடை தோடு மின்செய' (சிந். குண. கஇக) 'வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப' (திருமுருகாற்றுப்படை)

" அம்மலை ரடியுங்

மையு மணிகிளர் பவள

வாயுஞ்

செம்மலர் நுதலு

நர்வுந் திருந்தொளி யுகிரோ

டங்கேழ்

விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தக மெழுதி யிட்டா
ளம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே."

(சிக். இலக். கூக) என்றாற்போலும் அணியுங் கோலமும் இக்காலத்திற்காகா. வாயின. 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி, யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்குல்' (அகம். எ) இது பருவத்துக்கேற்ற அணி. 'கொல் வினைப்பொலிந்த' (அகம். க) என்னும்பாட்டுக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்றபொருள் தந்தமையிற்றாய் வந்தன. பிறவுமன்ன. மலையைப் பிறங்க லென்று பின்பு திரித்தாற்போல, இக்காலத்தார் உயர் என்று மலையைக் கூறுவாரது. இனிக் குடவாயிலைக் 'கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த' (அகம்-சுo) எனவும், 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை' (புறம்-சுக) எனவும் முன்னோர் திரித்தவகையானே, இக்காலத்துக் களத்தூரைக் களந்தையென் றாற்போலத் திரிப்பனவும் அறிக. இனித் தமிழ்நூற்கண் வழுவமைத்தவா றன்றி ஆரியரும் பிறபாடைமாக்களும் வேண்மொற்றூற் றமிழ்ச் செய்யுள் செய்தல் மரபன்றென்றுணர்க. (அo)

* 'ஞெமிரப்பகல்பக' என்றும் பாடம்.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

அக. அகவ லென்ப

தாசிரி யம்மே.

இது *நிறுத்த முறையானே †அகவலுணர்த்துகின்றது; நிறுக்கப் படும் பொன் வெள்ளிமுதலிய பொருள்களைப் பெற்றுழியன்றிக் கழஞ்சு, தொடி, துலாம் எனத் துலைக்கோலாற்றாக்கி யளக்கு மாறில்லை; அதுபோல

அடிவரையறை

யுடையவாய்ப் பாந்தீ

பாவினை

யடிகளாற்றுணித்துத் தூக்கி

ஓசைவேறுபாடுணர்த்துதலிற்

றூக்கு எல்லாப் பாவிற்கும்

பொதுவாயிற்று.

இ-ள். வழக்கினுள்

அகவல் என்று வழங்கப்படும்

ஓசையை ஆசிரியத்திற்குரிய

என்ப. எ-று.

அகவிக் கூறலின் அகவலாயிற்று. அஃதாவது கூற்றும் மாற்றமு
மாகி ஒருவன் கேட்ப அவற்கு ஒன்று செப்பிக்கூறுதல், தாங்கருதியவ
ற்றெல்லாம் வரையாது கூறுவது. அதனை வழக்கினுள் அழைத்தலென்ப

அங்ஙனம் கூறுமிடத்துத் தொடர்ந்து கிடந்தவோசை அகவலாம். அளை
ளம்பாடு பொருநர் கண்ணும், கட்டுங்கழங்கும் இட்டுரைப்பார்கண்ணும்

நம்பின் உறழ்ந்துரைப்பார்

கண்ணும்,

பூசலிசைப்பார்கண்ணும்

கேட்க படும்.

வழக்கின்கணுள்ளதாய்

அங்ஙனம் அழைத்துக் கூறும்

ஓசை ஆசிரியப்பா. எ-று.

(அ

அஉ. ஆதாஅன் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

இது

வெண்பாவிற்குரிய செப்பலோசை கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய அகவிக்கூறு மோசையன்றிச் செப்பிக்கூறுமோசையெல்லாம் வெண்பா எனப்படும் என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று.

---

* 'மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ' என நிறுத்த முறை.

† தூக்கெனினும் ஓசையெனினும் ஒக்கும்.

‡ 'அகவல் என்பது ஆசிரியன் இட்டதோர்குறி' என்பர் உரையாசிரியர்.

$ 'அஃதன்றென்ப' என்பது உரையாசிரியர் கொண்டபாடம்; "வெள்ளையாக்கப்பட்டது அகவலோசை யன்றென்றவாறு. எனவே அகவலில்லாதவோசையாம். இதனைப் பிறநூலாசிரியர் செப்பலோசை யென்ப. அகவல் என்பது ஒரு தொழில்; அத்தொழில் அதன்கண் இல்லாமையின் அஃதன்றென்றார். உதாரணம். 'பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேருண்னேனென் றாழலக்கை பற்றினேற்—கன்னோ, மனனேடு வாயெல்லாம் மல்குநீர்க் கோழிப் புனலூரன் பேரே வரும்.' இது மேற் சொல்லப்பட்டது (அகவல்) போல இசைகுறித்துவருதலின்றிச் செப்புதலாகி வாச்சியம் போன்று அறிவோசைத்தாக்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க" என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௭௫

யாப்பு என்றதனுள் அவ்வோசை செய்யுள் முழுவதூஉம் ஒருங்கு

தழீஇக் கிடக்கும் எ-று. அழைத்துக்கூறு தொருவற் கொருவன் இயல்புவகையான் ஒருபொருண்மையைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழுந்த வோசை செப்பலோசையெனப்படும். அவ்விரண்டு மல்லாத வழக்கினு ளின்மையின் 'அதாஅன்றென்ப' என அவைகளினிலக்கணம் பெறலாயிற்று. (அ௨)

அரு. * தன்ன

லோமை கலியென

மொழிப.

இது செய்யுட்கண்
நிகழுதற்குரிய
தன்னலோமை
கூறுகின்றது.

இ-ள். வழக்கியலாற்
கூறுது

மோர்ச்சைகப்படுமார்ருற்
றுள்ளச்சொல் ஒழேமாசை
கலிப்பா எனப்படும். எ-று
(அ௩)

அச. † துாங்க
லோசை வஞ்சி
யாகும்.

இஃது
அச்செய்யுட்கணிசழ்கற்குரிய

தூங்கலோசை
கூறுகின்றது.

---

* "துள்ளலோசை
கலிப்பாவிற்காம் எ-று.
துள்ளுதலாவது ஒழுகு
நடைத்தின்றி இடையிடை யுயர்ந்து
போலக் கொள்க. உதாரணம்.
வருதல்;

கன்று துள்ளிற்றென்றற்

'அரிதாய
அறனெய்தி யருளியோர்க்
களித்தலும்

பெரிதாய
பகைவென்று பேணாரைத்
தெறுதலும்

புரிவமர் காதலிற்
புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

பிரிவெண்ணிப்
பொருள்வயிற் சென்றநங்
காதலர்

வருவர்கொல்

வயங்கிழாஅய்

வலிப்பல்யான் கேளினி'

என்றவழி, 'அரிதாயவறன்' என்கின்றவழிச் செப்பலோசைத்தாகிய வெண்சீர்ப் பின்னும் வெண்டளைக்கேற்ற சொல்லொடு புணராது ஆண்டெழுந்தவோசை துள்ளித்துள்ளி வந்தமையாற் றுள்ளலோசையாயிற்று"

என்பது

உரையாசிரியருரை.

'தூங்கலோசை

சீர்தொறும் ஒசையறுதி

வஞ்சி எ-று. உதாரணம்.

"சுறமறிவன துறையெல்லா

மிறவீன்பன

விச்லெல்லா

மீன் திரிவன

இடங்கெல்லாங்

தேன் ஞுப்வன

பொழிலெல்லாம்

எனத், தன்பனை

தழீஇய விருக்கை

மண்கெழு

நெடுமதின் மன்னன் ஊரே."

இதனுட் சிர்தொழும்

ஞைசயருதவாறு

கண்டுகொள்க. ன்கா

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

இ-ள்.

அடியிறுதியிற் றூங்காது

சீர்தொறுந் தூங்கப்படும் ஓசை

வஞ்சிப்பாவாகும். எ-று.

துள்ளலுந் தூங்கலும் வழக்கின்கண் நிகழாவென்றுணர்க.

அறு மருட்பா

வெண்பா இருசார் ரல்லது

தானிது

வென்னுந் தனிநிலை
யின்றே.

இது மருட்பாவிற்கு
வேறோசையின்றென்கின்றது.

இ-ள். மருட்பா எ-து மருட்பாவிற் கோசையாவது. ஏனை யின்றே எ-து ஒழிந்த இருகூறுமல்லது தானே வேறுபடுத்து இதுவென்று காட்டுந் தனிநிலை யின்று. எ-று.

எனவே செப்பலும் அகவலுங் கூடியது மருட்பாவாயிற்று. அதிகாரப்பட்டுச் செய்யுட்குரியவாய் நின்ற துள்ளலுந் தூங்கலும் ஒழிந்தனவே வரும் என்றற்கு 'ஏனை' யென்றார். சூத்திரங்களை நிறுத்தமுறையாற் கொள்ளாது எதிர்சென்று கோடலிற் செப்பல் முன்னும் அகவல் பின்னுமாம்.

அகூ. * அவ்வியல்
லல்லது பாட்டாங்குக்

கிளவார்†.

இது மேலனவற்றிற் கோர் வரையறை கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய நான்கோசையானல்லது செய்யுளை யுத்தனாற்க ஆசிரியர் கிளவார். எ-று.

* 'அவ்விய லல்லது' என்பது பேராசிரியர் கொண்ட பாடம்.

"இது பாக்க ளெல்லாவற்றிற்கு

பெரியோர் மரபுணர்ந்து.

மேற்சொல்லப்பட்ட

ஓசைவகையா லொத்து

பாட்டாங்குக் கூறார்

என்றவாறாயிற்று

பாட்டாங்குக் கூறலாவது

ஓசை பொழிந்து சீருந்

தளையும் படக்கூறு

அவ்வாறு சொல்லுங்கால்

பாட்டாங்காகாதென்பதூஉம்

அடியுந் தொடையும் யும்

பெற்று வந்த தாயினும்

னாலின்பாற் படுதல்

உ. ணையின்பாற் படுத

என் பதூஉம்

கூறியவாறும்.

அதுவருமாறு.

“ ஐவகை யடியும்

விரிக்குங் காலை

மெய்வகை

யமைந்த பதினேழ்

நிலத்து

மெழுபது

வகையின் வழுவில் வாகி

யறுநூற் றிருபத்

ைந்தா குமே”

(செய்-௬௦) என்பது

ஆசிரியப் விற்குரிய

இலக்கணமுடைத்தாயினும்

ஓசையின்மையான்

ஆசிரியம் என படாது

தாவெனப்படுமென்று

கொள்க” என்பது

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

எஎ

எனவே, யானும்
அதுவே கருதினேன்
என்றார். ஆங்கு என்றது
அகத்தியத்தினை. இதன்
பயன் முற்கூறிய
பாக்களாற் பெயர் பெருக
பரி பாடல் முதலிய

செய்யுள்கட்குமோனை
இவைமொழிய
வேறின்றென்ப தூஉம்,
மருட்பாப்போல
வஞ்சியுங்கலியுந்
தம்மிற்கலவா
வென்பதூஉம், பிற்காலத்து
நூல் செய்த ஆசிரியர்
பாவுறுப்பினை மயக்கம்பட
வெண்டுவா குனராயின்
அவனை விலக்குவதூஉம்,
முதனூலாசிரியர்

இசைக்குப் பண்
ணுந்திறமும்
பகுத்தாற்போல,
இயற்குப் பாவும்இனமும்
பகுத்தார்கொல் என்னும்
ஐயம் நீக்குவதூஉம் ஆம்.
இவர் கருத்தாற்
சான்றோரும் இனங்
கொள்ளாராயினர்.

(அகூ)

புல. தாக்கியல்

வகையே யாங்கென

மொழிப.

இது

நாக்கிற்கு இலக்கணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். நாக்கென்று

சொல்லப்பட்ட உறுப்பு

நடக்கும் இடவகை

சொல்லப்பட்ட

நான்கிடமும். எ-று.

தூக்கென்பது

சொல்லின் முடியும்

இலக்கணமாம். அது

நிறுத்தலும் அறுத்தலும்

பாடலும்

என்றின்னோரன்னவற்றுமேனிற்கும்.

கண்டிம்

உவ்வாறே

பாவென்றும், பொருளை

இத்துணையடி. பெண

நிறுத்துக் கூறுபா டறிதலும்

அவ்வகத்தாக்குள் வழிச்சொல்லுவார்:

அஃது உறுப்பு

விகாரப்பட்டு

ஒழிவதுபோன்று

அசையுமாறு காண்க. "

பாவென மொழியினுந்

தாக்கி

னது பெயரே " என்றார்

பிறராதலிற் றாக்கினைப் பா

என்றலுமாம். இரு

சீர்முதல் ஐஞ்சீர்காறும்

பரந்துபட்ட

அகவலோசையைப் ‘
பெரியகட்
பெறினே’’ எனச்
சொற்சீரடியாகவும் ‘
யாம்பா டத்தான்
மகிழ்ந்தன்று
மன்னே ’ என
அளவடியாகவும் ‘ நரந்த
நாறுந் தன்கையால் ’ எனச்
சிந்தடி யாகவும் ‘ சிறுசோற்
றானு நனிபல கலத்தன்
மன்னே’ என

நெடிலடியாக வும்
தூக்குத்துணித் தவாறு
காண்க. இங்ஙனம்
தூக்கின்றனை 'நரந்த
நாறுந் தன்கையாற் புலவு,
நாறு மென்றலை தைவரு
மன்னே ' என்றதனை
இர ண்டு நாற்சீரடியாக
அலகிட அகவலோசை
பிறவாமையுணர்க. '
உள்ளார் கொல்லோ
தோழி ' என்பதற்கு

முன்றொடை என்பது
அடியெதுகையாய்ச்
சிந்தடியும் நெடிலடியுமாகக்
கொள்ளாநின்றதனையுந்
தூக்குத்தனிந் இரண்
டனையும்
அளவடியாக்கியவாறுங்
காண்க. தூக்கின்றென
மயக்கடிவஞ்சி
யிடைத்தொடையாமையு
முணர்க.
(அ)

அஅ. மோனை

எதுகை முரணே

இயைபென

நானெறி மரபின

தொடைவகை யென்ப.

எஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இஅ

* திருத்தமுறையானே
தொடை கூறுகின்றார் ;
அவற்றுட் பெயரும்
முறையுமுணர்த்திற் - று.

இ-ள்.

தொடைமோனையும்
எதுகையும் முரணும்
இயைபும் என நான்கு
வழியாகிய முறைமையினை
யுடைய. எ-று.

நெறிமாடினை
எனவே அளவுடை
வழுவமைத்துக்கொண்ட
எழுத் தாகலின் அவ்வாறு
சிறக்கதன்றாம்.
தொடைவகை-யென்றதனுள்
அதை பாகாதியுந்
சீரக்காதியுங் கொள்க.
இவைதாம்
அறுநூற்றிருபத்தைந்தழுக்
கன்றாம்

வந்தவடியேவரவும்
பிறவடிவரவும்
தொடுப்பனவும்,
ஓரடிக்கண் இணை
தொடுப்பனவும்,
கட்டளையடியொடு
தொடுப்பனவும்,
சீர்வகையடி
தம்மொடுதாமும் ந்
தம்மொடுபிறவும் வந்து
தொடுப்பனவும்
எனப்பலவா யிற்று.

௮௧. அளபெடை
தட்டிப்பெயய மைந்து
மாகும்.

இஃது
எய்தியதன்மேற்
சிறப்புவிதி.

இ-ள்.

அந்நான் கூடேனா

உயிரளபெடை ணையந்

அட் டத் தொடை ணையந்

ஆமாம். எ-று.

இ ம்மை எச்

சவும்மையாகலின்

ஒற்றளபெடை கூட்ட

ஆறாமா ம் எ-று.

உயிரின் பின்னது

ஒற்றுகளின்

உயிரளபெடை டைய
வெயிக்கோதி ஒற்றள
பெடையை உம்மையாற்
கொண்டார். கவிக்கு
ஒற்றளபெடை
ஆன்னவோ சைய
நிகழ்த்தாதவாறு
மேற்காண்க.
(அ௯)

௯0. பொழிப்பு

பொருளு ஞ்

செந்தொடை மரபு

மமைத்தனர்

தெரியி ன வையுமா

குனவே.

இதுவுமது.

இ-ள்.

பொழிப்........ தனர்

எ-து

பொழிப்புத்தொடையும்

ஒருஉத்

தொடையுஞ் செந்தொடையிலக்கணமும் ஓரடிக்கண்ணே வருமென்றமைத்தனர் ஆசிரியர். தெரியி........னவே எ-த் ஆராயின் அவ்வியுந்தொண்டியாதற்குள. எ-று.

தெரியின் என்றதனாற் செந்தொடை ஓரடிக்கண் வரினும் ஈரடியானன்றி வாரா எனக்கொள்க. இக்கருத்தான் ஈண்டுப் போதந்துவைத்தார்.

* ' நூக்கே

தொடைவகை யெனு

என்பது.

நச்சினார்க்கினியருரை.

எ-ன்

அவையும் என்ற

உம்மையை

ஏற்கப்படுத்திப் பிறவும் நீ

ர டிக்கண்டோ வரு வனவும்

உணர்வெனக்கொள்க.

அவை முற்றெறதாவையும்,

சில முற்றெறது ஐயும், இ

ரண் டாதியும்,

இருவகை வி ர

னிபுத்தமைத்தயும்

விட்டுடைசயு மாம்.

௯௩.

நிரனிறுக் கவைக்கு மிரட்டை யாப்பு

மொழிக்கவும்

நிபலான் முற்று மென்

ப. †

இது

நிரனிறைத்தொடையும்

இரட்டைத்தொடையுமென

இரண்டு தொடை கூறி

அவை முற்கூறிய

தொடைப்பாற்பட்டு
அடங்கக் கூறுகின் றது.

இ-ள். நிரனிறைப்
பொருள்வகையால் தொ
குக்குந்தொடையும் வந்
ஞோ னாற்காற் றெருடுக்குந்
தொடையும் முன் னோத்
தொடைப்பாற்பட்டு
அடங்கும். எ-று.

மாத்தவிவனிறுத்
தொகித்தவிவனிறும்
றன்று. " அடல்வே
லமர்
நோக்கி னின்முகங்
கண்டே, படவு
மிரிக்கோடு மூழ்மையும்
பார்க்குங், கட
லுங் கவிணாயிருந மா
ம்பதும் பாம்புந், தடமிதிப
மாமென்று தாம். "
என்ற

வட்டு உடைதுங் கூடுமென
கிரணிகைத் தொடைமேற்
அடுமாற்றான் எது
சுகத்தொடையாய்
அடங்கும். "பகைவ
மாக்கடற் பெருந்திரைப் ப
ரவும்-
பன்னடைச் செய்தி
யின்றிவன் அரயம்" என
[illegible] சனிநத் தறும்
ஒன்று. அந்த இடையபி
ன்பாற்படுமென்க. இதி

ந்தனையும் அன்னர்.

இரட்டைத்தொடை யென்பது ஒருசொல்லே நான்கு சீருமாகி வருமென்பது. அது "ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்" என

வரும். இது குறையிற்றிரட்டை யிளைப்புத்தொடையாய் அடங்கும். "பாகி

கோ பாடுகோ பாடுகோ
பாடுகோ - நாவீற்றிருக்க
புலவிர்காள் பாடுகோ"

---

* "நீ
ரணிருக்குமைந்தன்
கோடையும்
இரட்டைத்தொடையும்
எற்பவும்
பெருமென்றவாறு.
நீரணிறைத்தொடையாவது
பொருளைச்சேர்த்திருக்கிப்

பயிலையுஞ் சேர்த்தல்.

இரட்டைத் தொடையாவது

ஓரடி முழுதும் ஒரு

சொல்லே வருதல்.

இத்துணையுங்

கூறப்பட்டது

அடிதொறும் வருவன

ஐந்தொகை யெனவும்

அடிக்கண் வருவன

ஐந்தொடை யெனவும்

அவ்

வைந்தும் மூன்றாகி

அடங்குமெனவுங்

கூறியவாறும்" என்பது

உரையா

சிரியநுரை.

† இச்சூத்திரத்திற்கு

நச்சினார்க்கினியருரை

பிரதிகளிற் காணப்பட

வில்லை.

பேராசிரியருரையே

கண்டேட்

பதிப்பிக்கப்பட்டது. அ/0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

என்பது

நிரையீற்றிரட்டை.

இதுவும் இயைபாய்

அடங்கிற்று. செந்தொ

டையாய் அடங்குவன

உளவேற் கண்டுகொள்க.

மற்று, இவை இவ்வு

அடங்குவனவற்றை விதந்தோதுவதென்னையெனின், இவையுந் தொடை
பாடுகொண்டு ஐயுற்றனை ஐயமறுத்தானென்பது. எனவே, ஒழிந்தபொரு

கோள் தாமேமின்று

தொடைப்பாகோட்டி

ஐயஞ்செய்யாமையின் அஉ

கூறுஞயிறுனென்பது. நிரனிறையாயின் இனைத்தெனவிறுத்தபொருட்
ற்ப எதிர்பொருளும் எண்ணி நிறுத்துச் செய்யப்படுதலின் அது வேறுடு;
டையாங்கொலென்று ஐயஞ்செல்லுமென்பது. மொழிந்தவற்றியலானெ

வே, தனக்கு

வேறியல்பில்லாத

செந்தொடை

நீக்கப்பட்டது. பொபு

பும் ஒரூஉவும்போல ஓரடியுள் நின்றுந் தொடைமைசெய்பினும் அவை ஞ
ரூய் அடங்கும். ஈரடிக்கூட்டத்துத் தத்தம் வகையாற் தொடைமை செ

யாவென் பது .

(சூ

௬௨. அதிகாரங்
கலையெழுத் தொப்பது
மோனை*

இது
மோனையிலக்கணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள். அடிதோறும்
முதற்கண்
உயிரெழுத்துவரத்
தொடுப்பது மே

னைத்தொடையாம். எ-று.

முன்னர் " அடியுள் ளனவே தளையொடு தொடையே " (செய்-௯) என்பதனான் ஓரடிக்கண்ணே தளையுந்தொடையும் வருமென்பது பெறலானும், ஈண்டு அடிதொறும் எனப் பன்மைகூறுதலானும்,

சாடிக்கூட்ட

தூக் தளையுந்தொடையும்

வருமென்பது

பெறுதலானும்

ஓரடிக்கண்ணு

ஈரடிக்கண்ணும்

தளையுந்தொடையுங்

கோடல்

வேண்டுமென்றுணர்க.

'தூ

யெழுக்கொப்பது ’

என்றற்கு, அடிகளின்

முதலெழுத்தும் சீர்களின்
மு
லெழுத்தும் என்பது
பொருளாம்.
அடிதொறுமென் பது
ஈரடியையும் ஓர்
யையும்
உணர்த்தலின், அடிமோனையும்
இணை மோனையும்
பொழிப்புமோனை

---

* “ அடிதோறும்

தலையெழுத்தொன்றிவரத்
தொடுப்பது மோனைத்
தொடையாம். எ - று.
அஃதேல், "அடியுள்
ளனவே தளையொடு
தொடையே" (செய்-௯௯.)
எனவோதி, ஈண்டு
மற்றையடியினும் வருதல்
பொரு
ந்தாதெனின், ஆண்டு
மற்றையடியுள்
வாராதென்றாரல்லர் :

அடியல்லா

உரை முதலானவற்றுள்

தலையொடு

தொடையில்லையென்பார்

“ அடியு

எனவே தலையொடு

தொடை ” என்றாரென்க.

உ-ம். ‘ மாவும் புள்ளு

வதிவயிற் படர, மாநீர்

விரிந்த பூவுங் கூம்ப,

மாலை தொடுத்த

கோதையு

கமழ, மாலை வந்த
வாடையும், மாயோய்
நின்வயிற் புறத்திறுத்
தற்றே

எனவரும்.” என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அக

யும் ஒரூஉமோனையும் கூழைமோனையும் மேற்கதுவாய்மோனையும் கீழ்க்கதுவாய்மோனையும் முற்றுமோனையுமென மோனை எண்வகைப்படுமாயிற்று. ‘பொழிப்புமொரூஉவும்’ (செய்-கூ0) என்னுஞ் சூத்திரத்தான், இவ்வாசிரியர் கொண்ட பொழிப்பும் ஒரூஉவுங் கோடற்கு அஃது இணைகொள்ளுமாறென்னையெனின் :— அச்சூத்திரத்து ‘அவையுமாருளவே’ எனச் சூத்திரஞ்செய்தமையான் அவையும் முன்பிறவும் ஓரடித்தொடையுமுள என்று பொருளுரைதலிற் றொடைக்குச் சிறந்துதோன்றும் வினைமுதலியனவுங் கோடும்.

உ-ம். 'கான மஞ்ஞை யீன்ற முட்டை, காத லின்றி வீசு மந்தி'—இஃது ஈரடியும் எழுத்தொத்தலிற் றன்னொடொன் வந்து தொடுத்த கட்டளை அடிமோனை. 'கோதை மார்பிற் கோதை யானுங், கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்'—இஃது எழுத்தொவ்வாமையிற் பிறவடிதொடுத்த கட்டளையடிமோனை.

யாண்டுங் காணேன்
மாண்டக் கோனை,
யானுமோ ராடுகள மகளே
' (குறுந்தொகை-௩௧.)

இஃது இருவகையும்

தொடுத்தது. 'கண்டற் கானற் குருகினு மொலிப்பக், கரையா டலவன் வளைவயிற் செறிய' — இது சீர்வகையடிதொடுத்தது. 'உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை' (புறம்-௩.) 'ஒடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப னெடுந்தேர்' இவை கட்டளையிணைமோனை. 'உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு' (திருமுருகாற்றுப் படை) இது சீர்வகையிணைமோனை. 'செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை' (ஷை) 'கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு' (திருக்குறள்-௩௯௩.) இவை கட்டளைப் பொழிப்புமோனை. 'வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப' இது சீர்வகைப் பொழிப்புமோனை. 'வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்' (புறம்-௬.) 'வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை

யால்' (நாலடி, கடவுள்வாழ்த்து) இவை கட்டளையொரூஉமோனை. 'கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முன்' (திருக்குறள்-௪௦௩.) இது சீர்வகையொரூஉமோனை. 'வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்' 'அம்பு மழுவு மவிர்கதிர் ஞாயிறு' (நாலடி, பிறனில்விழையாமை) இவை கட்டளைக்கூழைமோனை. 'மடக்கண் மயிலின மறலி யாங்கு' இது சீர்வகைக்கூழைமோனை. 'கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர' (நான்மணி-௧௨) 'பயவார்கட் செல்வம் பரப்பப் பயின்கொல்' (நாலடி, நன்றியில்செல்வம்) இவை மேற்கதுவாய் மோனை. 'எல்லை யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற' 'கல்லா ரிருவ ருவப்ப யெயிலார்' (நாலடி.) இவை கீழ்க்கதுவாய்மோனை. 'ஒல்லா தொல்வு தென் றஜு மொல்லுவது' (புறம்-௧௧௬.) இது சீர்வகைக் கீழ்க்கதுவாய்மோனை. 'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்' (திருக்குறள்-௩௯௧.) இது முற்றுமோனை. இது சீர்வகை முற்றுமோனை.

இனிக், கலிக்கு 'இணையிரண் டியைந்தொத்த முகைநாப்பட் பிறிதி பாதும்' (கலி-மருதம்-௩௨) இஃது இணைமோனை. 'அரிமதர் மழைக்கண்

ணீ ரலர்முலைமேற் றெறிப்பபோல்' இது பொழிப்புமோனை. 'பெண்டெனப் பிறர்கூறும் பழிமாறப் பெறுகற்பின்' (ஷை) இஃது ஒரூஉமோனை. 'கழிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேல்' இது கூழை மோனை. 'அளியென வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ

(கலி, பாலை, கக) இது மேற்கதுவாய்மோனை. 'முளிகழை யுயர்மலை மு, றிய முழங்கழல்' (ஒடு, பாலை, உஅ) இது சீர்வனக் மேற்கதுவாய்மோனை. 'மணிநிற மலர்ப்பொய்கை வளர்ந்தருளு மயிலோனை' இது கீழ்க்கதுவாய் மோனை. 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' (பாலை-கo) இது முற்றுமோனை. இவற்றுக்குச் சீர்வகைபலவும் வருமாறுணர்க. இச் சூத்திரமுதலாகக்கூறுங் கட்டளையடிக்குத் தொடைகொள்ளுங்காற் றலை மூக்கழித்துத் தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மரபின்' (செய்-கoஅ) என்பதனுட் காட்டுதும். (கஉ)

கங. அஃதொழிந்

தொன்றி னெதுகை

யாகும்.

இஃது எதுகை

கூறுகின்றது.

இ-ள். முற்கூறிய

முதலெழுத் தினையொழித்து
இரண்டடியினும்

சீர்முழுதும்ஒன்றினும், இரண்டாமெழுத்தேஒன்றினும், ஈரடிக்கண் மு
விருசீர்க்கண் இரண்டாமெழுத்துஒன்றினும், முதற்சீரினும் மூன்றாஞ்சீ
ரினும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முதற்சீரினும் நான்காஞ்சீரினும் இர
ண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முதற்சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், முதர
யற்சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், ஈற்றயற்சீரொழித்து ஏனைய ஒன்
றினும், நாற்சீரும் ஒன்றினும் தலையாகெதுகை, அடியெதுகை, இணையெதுகை,
பொழிப்பெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை,
கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை எனக்கூறப்படும். எ-று.

ஆயவெழுத் தொன்றின்
என்றது முதலெழுத்தைச்
சுட்டியவா

றன், முதலெழுத்தின்மாத்திரை தம்முள் ஒத்தல்வேண்டுமென்றுகொள்க.
உ-ம். 'மாயோன் மார்பி னாரம் போலுஞ், சேயோன் சேர்ந்த வெற்பி
னீர்' இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளைத்தலையாகெதுகை. "வானி
லிலின் வாலெயிற்றியர் வாய்மையாற், கானிலக் தோயாக் கடவுளை, யாகில

• 'அடிதொறும் முதலெழுத்தொன்றாமல். இரண்டாமெழுத்தொன
ன் எதுகையாகும் எ-று. அஃதேல், முதலெழுத்து மொன்றி இரண்டா

ழுத்துமொன்றின் யாதாகுமெனின், முற்றுற்ற மோனையாற் பெயரிட்டுவ
தப்பெயரும் எய்தும் உம்.—அடிதாங்குமன்றி............களிறென
முறைத்தனரே எனவரும் என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அ௯.

கக. ருசீ

ரி டைபிடி

வெளுஉவென மொழிப.

இசை

ரிறுத்தமுறையானே

ஒரூஉவிற் கெல்லாம்

இலக்கணங்கூறுகின் றது

இ-ள். இரண்டு சீரை நடுவேயிட்டுவைத்து முதற்சீரும் நாலாஞ்சீரும் ஒன்றிவரின் ஒரூஉமோனை, ஒரூஉவெதுகை, ஒரூஉமுரண், ஒரூஉவியைபு எனப்படும் எ-று.

ஒரூஉவை விதந்தோதினார், வெண்பாவிற்குச் சிறந்துவருதலானும்; ஆசிரியத்திற்கு ஏனையவற்றிற்சிறந்து தோன்றுதலானும். உதாரணம் முன் னர்க்காட்டினும். (கக)

கoo.

சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப.

இது செந்தொடை கூறுகின்றது.

இ-ள். சொல்லிய........டியலின் எ-து முற்கூறிய தொடைகளெல்லாவற்றோடும் ஒவ்வாதுவரின் அதனை. சொல்லியற்.....யென்ப எ-து இயற்சொல்லாற் செய்யுள் செய்யும் புலவர் செந்தொடை யென்று கூறுவராசிரியர் எ-று.

எனவே, விகாரப்படச் செய்யுஞ் செய்யுட்குச் செந்தொடையின்றுதி

புற்று. உ-ம். "நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச், செவ்வாய் வானந் தீண்டு மீனருந்து" (அகம்-௧௨௦) "விருந்தினர் மூத்தார் பசுசிறை பிள்ளை" இவை கட்டளைச்செந்தொடை. "பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி, மயிலின மகவு நாட, னன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே" இது சீர்வகைச் செந்தொடை. (௧௦௦)

* "ஒரூஉ

சீரிடையிட்டு மோனை முதலாயினவரத் தொடுப்பது ஒரூஉத் தொடையாம் எ-று.

உ-ம்: "அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி"

இஃது ஒரூஉமோனை. "மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய" எ-து ஒரூஉ வெதுகை. "குவிந்துகுணைக் கரும்பிய கொங்கை விரித்து" இஃது ஒரூஉ முரண். "கிழலே யினியத னயலது கட்டனே" இஃது ஒரூஉ விழைபு. "காயாய்ச் செங்கெற் கறித்துப் போகும்" எ-து ஒரூஉ வளபெடை" என்பது உரையாசிரியருரை.

(நாலடி, கடவுள்வாழ்த்து) இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளை அடியெதுகை. ‘சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி, முலைவிலங்கிற் றென்ற முனிவாள்’ இது சீர்வகையடிக்கட்டளையொடு தொடுத்த தலையாகெதுகை.

‘அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி’ (பெரும்பாணாற்றுப்படை) இது கட்டளையடிச் சீர்வகையடியொடு தொடுத்த அடியெதுகை. ‘தலையெழுத்தொப்பதுமோனை’ (செய்-௯௨) என்றலிற் றலையாகுமோனை இவ்வாசிரியர்கொள்ளார். ‘வைகலும் வைகல்’ (நாலடி-அறன்வலியுறுத்தல்) என்னும் வெண்பாவிற் சீர்முழுதும் வருதலின் வழிமோனைப்பாற்படும். ‘புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ’ (பதிற்றுப்பத்து-எ-௧) ‘மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்’ (திருக்குறள்-௨0௪) இவை இணையெதுகை. ‘பொன்னேர் மேனி நன்னிறஞ் சிதைத்தோர்’ ‘உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமற் றத்தோர்’ இவை பொழிப்பெதுகை. ‘உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை’ ‘பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசை’ (சிறுபாணாற்றுப்படை) ‘வாண்மாய் குருதி களிறுழக்கத் தாண்மாய்ந்து’ (களவழி-௧.) இவை ஒரூஉவெதுகை. ‘இன்ன னென்னு மின்பம் வெஃகி’ ‘குன்றங் கொன்ற குன்றுக் கொற்றத்து’ இவைகூழையெதுகை. ‘பொன்னேர் மேனி துன்னினர்’ ‘கொண்டுபோ ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன் மண்டி, (நாலடி, தூஉய்தன்மை) இவை மேற்கதுவாயெதுகை. ‘உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளாது’ (குறுந்தொகை-௧0௨) ‘படியை மடியகத் திட்டா னடியினான்’ (நான்மணி, கடவுள் வாழ்த்து) இவை கீழ்க்கதுவாயெதுகை. ‘கன்னிப் புன்னை யன்னந் துன்னும்’ ‘நின்றுகொ லின்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது’ (நாலடி-அறன்வலியுறுத்தல்) இவை முற்றெதுகை.

இனிக்கலிக்கு—'அடங்காதார் மிடல்சாய மார்வந் திறத்தலின்' 'எறி திரை செறிகையான் மிகவாங்கி மீதோங்கி' இவை இணையெதுகை. 'பெருவரை யுறழ்மார்பிற் றிருவோங்கு கரியோனை' இது பொழிப்பெதுகை. 'அணிவேங்கை செறிநீழற் கிளியோப்பு மணிநிறத்தாள்' இஃது ஒரூஉவெதுகை. 'மணிவரை யணிமார்பிற் பணிமேவும் *பெரியோனை' இது கூழையெதுகை. 'அலைகடற் றுயிலுணரா மலையெடுத்த நிலையோனை' இது மேற்கதுவாயெதுகை. 'கதிபல விதியாற்சென் றழுந்தாமற் றுதித்தேத்தி' இது கீழ்க்கதுவாயெதுகை. 'திரிபுர மெரிகுழ வரிவாங்கும் பெரியோனை' இது முற்றெதுகை.

* 'பிறையோனை' எனவும் பாடம்.

அச

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் கூச.

* ஆயிரு தொடைக்குங்
கிளையெழுத் துரிய.

இது முற்கூறியவற்றோ
டொப்பனவில
தொடைகூறுமென்றது.

இ-ள்.
முற்கூறிய மோனைக்கும்,
எதுகைக்கும்
கிளையெழுத்துக்களும்
ஒன்றிவரப்பெறும்.

எ-று.

கிளையெழுத்தாவன:-வருக்கமோனையும், வருக்கவெதுகையும்,வல்லின வெதுகையும், மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையும் என ஐந்தா ம். உ-ம். 'வயங்குகதிர் காய்ந்த வாடை வைகறை, விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி'† இது கட்டளையடிச்சீர்வகையடியொடு தொடுத்தவரு க்கமோனை. 'கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங், கொள்ளா ரறிவுடை யார்' (திருக்குறள்-௪0௪) இது கட்டளைவருக்கமோனை. 'கேளிர் போலக் கேளல வேண்டி, வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிய' இது கட்டளைவருக்க வெதுகை. 'வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ், சீருடை நன்மொழி நீ

சொரிந் தெறி' இஃது இரண்டிங் தொடுத்தது. 'வாளுயர் வெற்ப விரவின் வரல்வேண்டா, யானை யுடைய சுரம்' இது கட்டளைவருக்கவெதுகை.

' தக்

கார் தகவில ரென்ப
தவரவ, ரெச்சத்தாற்
காணப் படும்'
(திருக்குறள்-௧௧௪)

இது கட்டளைவல்லினவெதுகை.

'அத்தக் கள்வ ராதொழு
வறுத்தெனப்,
பிற்படு பூசலின்
வழிவழி யோடி'
இஃதிரண்டுதொடுத்தது.

'அந்தணர்

றற்கு மறத்திற்கு
மாறியாய், நின்றது
மன்னவன் கோல்' இது
கட்டளை
மெல்லினவெதுகை.
‘ றும்பில் புலம்பினு
முள்ளுதொறு நலியுந்,
தண்வா
லசைஇய பண்பிக்
வாடை ' இது
சீர்வகைமெல்லினவெதுகை.
‘ எல்லா

விளக்கும் விளக்கல்ல
சான்றோர்க்குப், பொய்யா
விளக்கே விளக்கு' (திருக்
குறள்-௨ ௯௯)
இஃதிடையினவெதுகை.
' மன்னர் மன்ன மறவர்
மறவ, செ
ல்வர் செல்வ
செருமேம் படுந'
(பெரும்பாணாற்றுப்படை)
இது சீர்வகை
இடையினவெதுகை.

* ' எ-து

எய்தியதன் மேற்
சிறப்புவிதி வகுத்தலை
நுதலிற்று. மோனை
த்தொடைக்கும்
எதுகைத்தொடைக்கும்
எடுத்த எழுத்தே
வருதலின்றி வ
ருக்கவெழுத்தும் உரிய
எ-று: உ-ம். 'பகலே',

பல்பூங் கானற் கிள்ளை
யோ
ப்பியும், பாசிலைக்
குளவியொடு கூதளம்
விரைஇய, பின்னுப்பிணி
யவிழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்தல் '
எ-து வருக்கமோனை. '
ஆறறி யந்தணர்க்
கருமறை
பலபகர்ந்து, தேறுநீர்
சடைக்கரந்து திரிபுர ங்

ஜீமடுத்து 'என்பது
வருக்கவெ
ழுகை ' என்பது
உரையாசிரியருரை.

† என்பது
வகரவருக்கம் முதற்கண்
வந்தமையின்
வருக்கமோனையா
யிற்று என்ப.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அரு

கரு. மொழியினும்

பொருளினு

முரணுதன் முரணே.

இது *முறையானே

முரண் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

சொல்லானும் பொருளானும் பகைத்தல் முரண்டொடை.

எ-று.

அவை ஐவகைய: சொல்லும் சொல்லும் முரணுதலும், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுதலும் என. உதாரணம்:— 'செவ்வரை நிவந்த சேணிடை யருவி, வெண்மறி கறித்த முல்லை' இதுகட்டளையடியும் சொல்லும் சொல்லும் முரணிற்று. 'செங்கொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தலின்' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'நெருப்பி னன்ன சூட்டுச் சேவல், வீர்சேர் கானத்து வெம்மணற் கிளைப்ப' இது கட்டளையீரடியும் பொருளும் பொருளும் முரணிற்று. 'நீரோ ரன்ன சாயற், றீயோ ரன்ன வென் னுரனவித் தன்றே' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'தண்சே றுழுத தயங்கிணர்க் கடத்து, வெம்பொருட் பிரிவை வேண்டிச் சென்றோர்' இது கட்டளையீரடியுஞ் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணிற்று. 'சிறுகல் கூர்ந்த செல்சுடர் மாலை, நெடுநீர்ப் பொய்கைக்

நறுநர் தந்த’ இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று: சிறுநல் டார்ந்ததற்குச் சிறிய பொருளின்று. ‘செந்தீக் கானஞ் சென்ற மாதர், ரீன் மையி னெஞ்சழிந்து வருந்த’ இது கட்டளையீரடியுஞ் சொல்லும்

பொருளும் பொருளொடு முரணிற்று. செந்தீக்கு நிறமுஞ் சொல்லுமு

---

* ‘மோனை யெதுகை முரணே யியைபென்’ னை மேல்ஓதியமுறை யானே னென்றவாறு.

† ‘அடிதொறும் வந்த சொல்லினுந் தல்

பொருளினைக்
மாற்றப் படக் கொடுப்பது
ஆடி முரண்டொடையாம்
எ-று. அவற்றுட்
பொருள் முரணவது
சொல்லினன்றிப்
பொருளின்மாறு
படுவது. உதாரணம் ;—
இரும்பி னன்ன
கருங்கோட்டுப் புன்னை,
பொன்னி னன்ன வீ.

தூண்டா திரைக்கும் ”

என்பது இரும்பும்

பொ ளைம்

மாறுபா டைத் தாதலிற்

பெரு குண்மாறையிற்று

‘ சிறுகுடிப் பரதவர்

மடமகள், பெருமத்தடைம

வெழுந்த கண்ணை முடையவர்

திணைக்கே’ என்றவழிக்

குடிபும் குணமும்

மூநூுகாது

பெருமையென்றுங்

கொக்கேல்

மாது கோடவிற் கொன்

முறையிற்று. : ன்₂ பதி

உரையாசிரியரை.

ஆசு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ன்டு, கீர்க்கு ர்

சொல்லின்று. ' செந்தீ
யன்ன சினத்த யானை, நீர்
நசை பெ
ரு அக் கற்பிற் றோர்நசைஇ
' இஃ இருவகை யடியும்
அங்ஙனம் முரணிற்று.
' செங்குரற் பைந்தினை
விளைபுன மேவிப்,
பைங்கிளி கடி யும்
பான்மொழி
மகளிர் ' இது
கட்டளையீரடியும்

சொல்லும் பொருளும்
சொல்லொடும்
பொருளொடும்
முரணிற்று. ' செவ்வேற்
சேஎய் இருடனை மருக்க,
கரு
விற் காளைவன் வரில்' இது
சீர்வகையடை ஆங்ஙனம்
முரணிற்று. ' பன்மை
சின்மை பற்று
விடுதலென், றென்பன்'
இது கட்டளை

இணை முரண்.

'நிலவு மிருளும் போல்வ
நீர்வளை' இது சீர்வகை.
'கார்பெயல் பெய்
தபிற் செங்குளக்
கோட்டுக்கீழ்' 'எழுநாறு
நன்றிசெய் தொன்றுதீ தா
யின்' (நாலடி-கயமை)
இவை கட்டளைப்
பொழிப்புமுரண். 'வருத
மென்மொழிக்கார்
வாரார்கொல் வானங்,

கருவிருந்தா விக்கும்
பொழுது'
(கார்நாற்பது, க). இது
சீர்வகை. ' பின்றைவ தெ
ன்று பிடித்திரா முன்
னே'
(நாலடி-செல்வநிலையாமை)
' இன்சொற் குழிய
ளினிதெழூஉம் வன்
சொல்' (நான்மணி, கசு)
இவை கட்டளை ஒரூஉ
முரண். ' வயிறு நோய்

மற்று த்தல்வர் வாராது.'
இது சீர்வகை. 'திருத்தலி
னளவி னெண்ணி
னென்று' 'தேரும்
யானையுங் குதிரையும்
பிறவும்' இவை கட்டளைக்
கடைமுரண். 'கண்ணுந்
தோளுந் தண்ணாறுங்
கதுப்பும்' (நற்றிணை-
அ௯) இது கட்டளைக்
கீழ்க்கதுவாய் முரண். '
அறுத்தலிற் பெருகுத்

தவிர் பிரித்தலின்
(தொல், சொல்,
வேற்றுமையியல், கக)
சிற்ற வி
தல் கிடக்க வியங்குதல்
இவை கட்டனை முற்றுமொ
ண. 'நீரு சிலுக்
தீயும் வளியு, மாக
விசும்போ டைந்து மாகும்
என்பது சீரவகை. இவற்
றை நுவலு கபாக
முற்கூறியாங் கு விரிப்பிற்

பெருகுமாகலின்
அவற்றுளொற்
றனை கொள்க.

(கரு)

ஏனை. * இதுவா
பொன்று லிய யபின்
யாப்பே.

இது முறையே
இயைபு கூறுகின்றது.

இ-ள்.

இரண்டடியினும்

பொருளியைபின்றி

எழுத்தாதல் சொல்லா

தல் ஈற்றிலே பொருந்தத்

தொடுப்பது

இயைபுத்தொடைக்கிலக்கணம்

எ-று

---

* "அடிதொறும் ஈற்றெழுத் தொத்துவரின் அஃது இயைபுத்தொடை

யென்று சொல்லுவர் எ-று.

உ-ம்.

"இன்னகைத் துவர்வாய்க்

கிளவியு மண

ங்கே, கண்மா மேனிச்

சுனை ங்குமா ரணங்கே, யாட

மைத் தோளிக் கூட

அ மணங்கேழ் யரிமதர் மழைக்கண் ணு மணங்கே, திருநுதற் பொறித்த தி சுழ மணங்கே' என வரும். அசை சிறொ வாரயாது கூறினமையாற் ஒழித்து இறுதிக்கண் ஒப்பினும் இயைபாமெனக்கொள்க' என்பதுஉன யாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அஎ

அவரோ வாரார்

கார்வந் தன்றே, கொடிக்கு

முல்லையுங் கடிக்கரும் பின்றே

' இது
கட்டளைஎழுத்தடியியைபு.
' பரவை மாக்கடற்
றொருதிரை வரவும், பண்டைச்
செய்தியின்றிவன் வரவும்'
இது கட்டளைச்சொல்லடி
யியைபு; ' சீர்வகையடிக்கு
வந்துழிக்காண்க. ' ஓங்கிய
சுரத்தை நீங்கி யேகி'
இஃதிணையியைபு. '
விரிந்தாறு மலராயின்

விளித்தாலுங் குயிலாயின்'
இது பொழிப்பியைபு.
'காவெழுஉங் கண்ணில்
குழியு ளிரவெழுஉம்'
(நான்மணி ௬௪.) இஃது
ஒரூஉவியைபு. 'பொருசமத்
தெழுவனர் பொருவினர்
விரைவனர்' இது
கூழையியைபு. 'நீருந் தீயு
மாகிய விறைவனும்'
இது மேற்கதுவாயி யைபு. '
பொருவனர் விடுகணை

தலைவனை யெதிர்வனர்'

இது கீழ்க்கது வாயியைபு.

'இயற்கையி

னுடைமையின்

முறைமையிற் கிழமையில்

(தொல், சொல்,

வேற்றுமையியல், கக)

இது முற்றியைபு. '

காம்பிவர் தோளுங் கருமதர்

மழைக்கணும்' இது

சீர்வகைப் பொழிப்பு. '

பகலுங் கங்குலு மகலா

தொழுகும்' இது சீர்வகை

மேற்கதுவாய். எனையவற்றி

ற்குச் சீர்வகை வந்துழிக்காண்க.

வியையினும் எற்றன கொள்க.

ணர்க.

கூஎ. அளபெடை எனைவகைய

இவற்றிற்கு
எழுத்தியையினும் சொல்
வெவ்வேறாகக் கோடல்
அரிதென்று

(கக)

பயனபடைத்

தொடையே.

இது *முறையே

அளாபெடைத் தொடை

கூறுகின்றது.

இ-ள். அடி.

முதற்கண்ணே

எழுத்துக்கள் அளபெழு

ந்தசைவயின் அவை

அளபெடைத்தொடை

எனப்படும். எ-று.

அவையென்றார்,
உயிரளபெடையும்
ஒற்றளபெடையுங்
கோடற்கு. உ-ம். 'உறு அர்க்
குறுகோ யுரைப்பாய்
கடலைச்-செறுஅ அய்
வாழியென் னெஞ்சு'
(திருக்குறள், கஉ00) இது
கட்டளை உயிரளபெடை. '
பாஅ லஞ்செவி ப்
பணைத்தாள் மாநிரை.

மாஅல் யானையொடு மறவர்
மயங்க’ இதுவும் இ
ருவகையடியும் வந்த
உயிரளபெடை. ‘எஃஃ
இலங்கிய கையரா
யின்னுயிர், வெஃஃகு
வார்க்கில்லை வீடு’ இது
கட்டளையொற்றளபெடை.
‘கஃஃ றென்னுங் கல்லதர்க்
கானிடைச், சுஃஃ றென்னுந்
தண்டோட்டுப் பெண்ணை’

இதுசீர்வகையொற்றளபெடை. இவ்வொற்றளபெடைகட்டளைக்குக் கொள்ளாம்; ஒழிந்தனவற்றிற்கும் வந்துழிக்காண்க. இவற்றிற்கு இணை முதலியன கொள்ளாம், சிறப்பின்மையின்.

(கஎ)

* 'மோனை யெதுகை முரணே யியைபென' என எண்ணியதன் பின்னே 'அளபெடை தலைப்பெய வைந்து மாகும்' என ஓதிய முறை.

௬௰

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

கூஅ * ஒருசி

ரிடையிட் டெதுகை

யாயிற்

பொழிப்பென்

மொழிதல் புலவ

ராறே.

இது நிறுத்த

முறையானே பொழிப்பிற்கெல்லாம்

இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒரு சீர் .... மொழிதல் எ-து பொழிப்பு ஒரு சீ
டுவே யிட்டுவைத்து எதுகையாயிற், பொழிப்பெதுகை யென்று பெ

கூறுக; அன்றிப் பொழிப்பு ஒருசீர் இடையிட்டு மோனைமுரணியைபு வந்தனவாயிற் பொழிப்புமோனை, பொழிப்புமுரண், பொழிப்பியைபு என பெயர் கூறுக; புலவராறே எ-து இங்ஙனம் பெயர் கூறுதல் ஆசிரியர் கொண்டநெறி. எ-று.

இங்ஙனம் எதுகையைப் புலப்பட வைத்து ஏனைய அநுக்கூடபத்தியா கூறியது, எல்லாவற்றினும் எதுகை சிறந்து தோன்றுதல் கருதி. இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்.

(கஅ

கக. † இருசீ
ரிடையிடி
னொரூஉவென
மொழிப.

இது

நிறுத்தமுறையானே

ஒரூஉவிற்செல்லாம் இலக்கணங்கூறுகின்
றது.

---

* " ஒருசீரிடையிட்

டெதுகையாயிற்

பொழிப்புத்

தொடையாம்-எ-று

எதுகை என

ஒன்றாயினும் 'வந்தது

கொண்டு

வாராதது முடித்தல்' என்

பதனை, மோனை

இயைபு முரண்

அளபெடை என்பனவும்

பொழிப்புத் தொடையாம்

எ-று. உ-ம். 'அரிக்குரற்

கிண்கிணி யரற்றுஞ்

சீறடி இது

பொழிப்புமோனை.

"பன்னருங் கோங்கி னன்

னலங் கவற்றி" இது

பொழிப்

பெதுகை. "சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருவடந் தாங்கி" என்பது பொழிப்புமுரண். "கடலே, கானலங் கழியே கைதையந் துறையே" என்பது பொழிப்பியைபு. "பூஉங் குவளைப் போது சுருங்கி" என்பது பொழிப்பளபெடை" என்பது உரையாசிரியநரை

† "இரண்டு சீரிடையிட்டு மோனைமுதலாயின வரத்தொடுப்பது ஒரூஉத் தொடையாம் எ-று. உ-ம். 'அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி' இஃது ஒரூஉமோனை. 'மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய' இஃது ஒரூஉவெதுகை. 'குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து' இஃது ஒரூஉமுரண். 'நிழலே யினியத னயலது தடனே' இஃது ஒரூஉவியைபு. 'காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்' எ-து ஒரூஉவளபெடை" என்பது உரையாசிரியநரை.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

௧0௧. *மெய்ப்பெறு மர
பிற் றொடைவகை தாமே

ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ்
ஞூற்றொடு தொண்டு
தலையிட்ட பத்துக்குறை
யெழுநூற் றொன்பஃ

தென்ப வுணர்த்தி
னேரே.

---

* “வடிவுபெற்ற
மரபினையுடைய
தொடையினது பாகுபாடு
பதின்மூ
வாயி
ரத்தறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதென்றவாறு.
அவைவருமாறு:—

மொழிமுதலாகெழுத்து
உயிர் பன்னிரண்டு :

இதன்கிளையெழுத்தும் ஒரோ

வொன்றுக்குப்

பதினென்றனவாகலின்

அவற்றையுறழ

நூற்றுமுப்பத்திர

ண்டாம். க ச ந ப ம

என்பனவற்றை உயிர்

பன்னிரண்டோடு முறழ அறு

பதாம்; அவ்வறுபதும்

முதற்றொடையாகிய

கிளையெழுத்தோடு முறழ

அறுநூற்றறுபதாம்.

ஈகரத்தின் முதலாகெழுத்
தொன்பது ; அவற்றைக்
கிளையெழுத்தோடுறழ்
எழுபத்திரண்டாம்.
வகரத்தின் முதலாகெழுத்து
எட்டு. அவற்றைக்
கிளையெழுத்தோடுறழ
ஐம்பதாம். யகரத்தின்
முதலா
கெழுத்தொன்று:
கிளையெழுத்தில்லை.
ஞகரத்தின் முசலாகெழுத்து

மொன்

று:

இளையெழுத்தோகெறபூ

அுறும் இவ்வகையினுனை

முதலெழுத்துத் தொ

ன்னூற்றுமொன்றுங்

இளையெழுத்துத் - தொள்ள

ாயிரத் திருபத் தாறுமாக

மோனைத்தொடை

ஆயிரத்தொருபத்தொன்பதாம்.

எதுகையாமாறு:—உ

தொழுந்து

மொழியிடையில் வாராது.
உயிர்மெய்யெழுத்து
இருநூற்றொரு

பத்தாறில்

வருக்கமொழிந்த வெழுத்து
இருநூற்றுநாலினையும்
இனயெழுத்

திஜெ ஒறழ

இரண்டாயிரத்து நானூற்று
நாற்பத்தெட்டாம்.
இதஜெரி

ஒற்றுப்பத்தொன்பதாம்

குற்றுகரமாயுங் கூட்ட
எதுகைத்தொடை இரண்
டாயிரத்து
நானூற்றெழுபத்துமூன்று
பாகுபாடாம்.
முரண்டொடை பொ
ருண்முரண்,
சொன்முரண் என
இரண்டாம்.
இயைபுத்தொடை வருமாறு.
உயிரெழுத்து
மொழியீற்றின்கண்

ளுயிர்மெய்யே வருதலின்
அவையாகா.

உயிர்மெய்
இருநூற்றொருபத்தாறினும்
இறுதிக்கண் வாராதாம்.
ஙகர

வுயிர்மெய்பன்னிரண்டும்
அகரம்பதினைமூம்
இகரம்பதினுலும் உகரமிர
ண்டும் எகரமொன்றும் ஒகர
மொன்றும்
இவையொழிந்தஙின்ற

எழுத்து

நூற்றுமுப்பத்தைந்தும், ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் புள்ளியிறுதி பதி னொன்றும் குற்றியலுகரம் ஓராறும் ஆக இயைபுத்தொடை நூற்றெண்பத் திரண்டு பாகுபாடாம். அளபெடைத்தொடையாமாறு:—மொழிமுதலாகும் உயிரளபெடை எழு, க த ந ப ம என்னும் உயிர்மெய்யளபெடை முப்பத் தைந்து, சகரவளபெடை ஐந்து, வகரவளபெடை ஐந்து, யகரவளபெடை யிரண்டு இவை ஐம்பத்துநான்கில் உயிரளபெடை தனிநிலையாம். எனையவற்

ஞாற் று தனிலை

இடைநிலை இறுதிநிலை

எனவுறழ

நூற்றுநாற்பத்தொன்றாம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௬௧

இது

வரையறைப்படுங்

கட்டளையடிக்குத்

தொடைத்தொகை கூறுகி

ன்றது ; எனவே

சீர்வகைக்குத்

தொடைவரையறை யின்று

எ-று.

ஒற்றுக்களுள் வல்லெழுத்தாறும் மகரமும் ழகரமும் ஒழிந்து ஏனைய பதினொ ன்றும் அளபெடுக்க ஒற்றளபெடை பதினொன்று. இவ்வகையினான் அளபெ டைத்தொடை நூற்றைம்பத்தொன்பது வகையாம். இவ்வகையான் அடித் தொடை மூவாயிரத் தெண்ணூற்று முப்பத்தைந்து வகையாம். பொழிப்

புத்தொடை

இணையெழுத்துவாராது.

மோனைப் பொழிப்புத்

தொண்ணூ
ற்றுமூன்று;
எதுகைப்பொழிப்பு
இருநூற்றிருபத்தொன்பது
; முரண்பொ
ழிப்பு இரண்டு;
இயைபுப்பொழிப்பு
நூற்றெண்பத்திரண்டு;
அளபெடையுள்
ஒற்றளபெடை
பொழிப்பாக வாராமையின்
உயிரளபெடைப் பொழிப்பு

நூற்றுநாற்பத்தெட்டு ;
இவையெல்லாங்கூட்டப்
பொழிப்புத்தொடை அறு
நூற்றைம்பத்தொரு
வகைப்படும்.
ஒரூஉத்தொடையும்
இவ்வகையினால்
அறுநூற்றைம்பத்தொ
காலாம்.
இனிச்செந்தொடையாமாறு:—மொழிமுதலா
மெழுத்துத்
தொண்ணூற்றுமூன்றும்
மற்றையடியினும்

ஒத்துவருங்கால் அவை
மோனையுளடங்குதலின்
அவற்றைறவொழித்த எனை
எழுத்துத் தொ |
ன்னூற்றிரண்டொறெழ
எண்ணாயிரத்
தைந்நூற்றைம்பத்தாறு
வகையாம்.

இவ்வகையினாற்
றொடைவிகற்பம்
பதின்மூவாயிரத்
தழுநூற்றுத் தொண்

ஊற்றென்பதாம்
என்றறிக" என்பது
உரையாசிரியருரை.
இவ்வுரைகாரர்
கொண்டபாடம் "
தொண்டு தலையிட்ட
பத்துக்குறை யெழுநூற்,
றொன்று
மென்ப" என்பதாகும்.
ஈண்டு ஒன்றும் என்பது
முற்றுவினை. பத்துக்
குறை

எழுநூறு - அறுநூற்றுத்தொண்ணூறும்.

தொண்டு தலையிட்ட அறு
நூற்றுத்தொண்ணூறு

அறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்றாயவாறு காண்க.

இவ்வுரையாசிரியர்
கொண்ட இப்பாடத்தையும்
உரைத்த வுரையினையும்
பேராசிரியர்
மறுத்துரைத்தனர்.

பேராசிரியர்
'தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்
குறை எழுநூற்
றொன்பஃது' என்பது

எழுநூற்றெட்டு

எனக்கொண்டு

தொடைவகை

பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டு

என்பர். பத்துக்குறை

எழுநூற்றொன்பஃது

அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்

றொன்பதாம். தொண்டு

தலையிட்ட அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது எழுநூற்றெட்டாதல் காண்க. நச்சினார்க்கினியர் பத்துக்குறை எழுநூற்றொன்பஃது அறுநூற்றுத்

தொண்ணூற்றொன்பது

எனக்கொண்டு,

அதனைத் தொண்டு தலையிடுதலாவ

து ஒன்பதாற் பெருக்கல் என்றகருதி ஒன்பதனாற் பெருக்கிய அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது ஆறாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றென்பது பற்றித் தொடைவகை பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று என்பர். இங்ஙனம் உரையாளர் மூவரும் கருத்து மாறுபடுதல் கண்டுகொள்க.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ-ள். மெய். . . . .

. . தாமே எ-று

கேட்டார்க்குத்

தொடைப்பாடு ●

ளிப்படுக்கும்

இலக்கணைத்தவாகிய
தொடைக்கூறுபாடுதாம்	;
ஐயீரா.....(	ஞாற்றெடு
எ-து
பதின்மூவாயிரத்தோடே;
தொண்டு. . .. . .தென்ப
எ-து ஒ௧ பது
தலையிலேவைத்த
பத்துக்குறைந்த
எழுநூற்றொன்	பது
என்றுகூறுவ;	என்பது
ஆறுயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்று

என்று கூறுவர் எ-டு

உணர்ந்திசினோரே எ-து

கட்டளையின்

செருடைப்பகுதி

யறிந்தோர் எ-று.

பதின்மூவாயிரத்தோடே

அறாயிரத்திருநூற்றுத்

தொண்ணூற் ய

ன்றெனவே, தொகை

பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத்

தொண்ணூற்ற

ன்றாயிற்று. ஆக,

கரு உரு.கூ. பத்துக்குறை

யெழுநூற்றென்பதாவது

அ: நூற்றுத்

தொண்ணூற்றென்பது.

இதனை ஒன்பதனோடு

பெருக்க ஆறு ரத்

திருநூற்றுத்

தொண்ணூற்றொன்றாயிற்று.

இதனை ஆறாயிரத்திருநூ

றுத்

தொண்ணூற்றொன்று

என்று விளங்கக்கூறுது
ஒருகார்குறைத்து அ
ண்மே லொருகா லேற்றி
ஞாபகப்படச்
சூத்திரஞ்செய்தது ஒரு
பயனைக் அது
கட்டளையடி
அறுநூற்றிருபத்தைந்துங்
தொடைகொள் ளுங்கால்
ஐ பத்தொன்பது வழுவள
அவை
களையப்படுமென்றற்கு.

அவற்றுள் அடியே

னைத்தொடை மூன்று

பாவினும் எழுபத்தெட்டுச்

சீரானும் வருங்கால் அடிக்

கூட்டத்துத் தொடுக்

கப்படுவனவாகும்; அவ்வழி

அவற்றுக் காற்ப தொ

ன்றும் வெள்ளைக்குப்

பதினெட்டுமாக ஐ

ம்பத்தொன்பது

எனப்படும் அவை

களையுமாறு:—முதலை,

வண்டு, தேமா, மின்னு,
ஞாயிறு, போது;
போரேறு, பாதிரி,
மேவுசீர், நன்னாணு,
பூமருது, நீடுகொடி,
காருருமு காணுத்தலையென
இந்நோரன்ன பதினான்கும்
அகவற்குப் பெருகிய
நிலத்தி விரண்டடி தளை
விழுப்படும். வாகு,
புளிமா, அரவு, கலியது,
கடியாறு விறகுதீ, கணவிரி,

உரறுபுலி, பெருநாரை,
உருமுத்தீ, மழகளிறு,
விரி கொடி, நிரையுருமு
என இந்நிரையாதி
பதின்மூன்றுஞ் சுருங்கிய
நிலத்து ஒரோவோரடி
தளைவழுப்படும். ஆக
அசவற்கு
நாற்பத்தொருதளை வழுவ
யின. இனி வெள்ளைக்கு
முற்கூறிய சீர்களுள்
ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்குங்

வெண்சீர் நான்குங்கூட்ட
இருபத்தேழாம். இதில்
நேராதி பதினைந்து
சுருங்கிய நிலத்து
ஒரோவொன்று
தளைவழுப்பமும்.
நிரையாதியில் வா(
கடியாறு, விறகுதீ,
வலியது என்னுநான்கும்
பெருகிய நிலத்து
ஒரோவொ
ன்று
தளைவழுப்பமும். ஆக

வெள்ளைக்குப் பதினெட்டு
வழுவாயிற்று. ஆசி
தளை வழு
ஐம்பத்தெட்டுதான் பதாயிற்று.
அவை வருமாறு:—வெண்டு
காருரு நளிமுழவு
நளிமுழவு என சிறப்பக்
கண்டு எனத்
தொடைவருங்கால் வெண்
ளையாய் வழுவாம்.
பதினெழுத்திற்கும்
இவ்வாறே கூறிக்கொள்

வாகு நாகு காம்பு வண்டு
என நிற்பக் குரவு எனத்
தொடைவருங்கால் தெ
ண்டளியாய் வழுவாம்.
இனி வண்டு வாகு வாகு
வாகு என நிற்பக் கண்

நச்சினார்க்கினியருரை.

சகூ

னத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத்தளையாய் வழுவாம். வாகு ளிமுழவு ாருருமப் பாதிரி என நிற்பக் குரவு எனத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத் தளையாய் வழுவாம். இவ்வாறே எல்லாவற்றோடும் ஒட்டி வழுக்காண்க. கலித் தளை வழுவின்று. துந்தை மொழிமுதற்குற்றுகரமாதலின் இதற்கொ த்த மொழிமுதற் குற்றுகரமின்மையிற் கட்டளைக்குத் தொடை கோடல் சிறப்பின்று. இச்சிறப்பின்மை கருதாது தொடைகோடலும் ஒன்று. துந்தைக்கு இருபதடிக் கழித்து அறுநூற்றைந்தடியுள் ஐம்பத்தாறு தளை வழுக்களைந்து ஒழிந்தவடி ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதனுற் பெற்ற அடி மோனைத்தொடை ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பது—ஞாசயிக. துந்தை மொ ழிந்த சேர்பதின்மூன்றுங் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசையும் நெட்டெ ழுத்துத் தனியேவந்த நேரசையுமாக உதாரணங்காட்டினேனும் அவற்றிற் குரிய மூவகையசையானும் வரும் உதாரணங்களையும் கூறிக்கொண்டு தொ டை கொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறே வேறுபடுமாறு அறிந்து சொற்களை வருவித்துத் தொடைகொள்க.

“ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து சீரும், வழுவா யகவல் தொடைகொ ளல் கூறி, நேரா ரிச்சீர் பதின்மூன் றற்குத், தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிக் ளுண், முடிவில் வருமீ ரடிக ளெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு, வெண்டளை யாகித் தளைவழூஉப் படுதலு, நிரையா ரிச்சீர் பதின்மூன் றற்கும், தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிகளுண், முதல்வரு மோரோ ரடிகளெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு, வெண்டளை யாகி முற்கூறி யாங்குத், தளை வழூஉப் படுதலு, முடையவில் வடித்தொகை முப்பத் தொன்பதுந், தொ டைகோ ளின்றெனத் துணிந்தனர் புலவர்” “ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து

றும், வழுவா வெள்ளைத் தொடைகொளல் கூறி, னேராதிச்சீர் பதின்மூன்
றனு, முறழு நிலங்களுட் பெற்ற வடிகளுள், முதல்வரு மோரேவோ
டிக ளெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீர் தம்மோ, டாசிரியத்தளை தட்டு
மழுப் படுதலும், வாகு கடியாறு விறகுநீ வலியவெனு, நிரையாதி யாகிய
ரீக ளுள்கா, ஞறழு மடிக்ளு ளிறுதி யடிகளு, மங்ஙனந் தளைவழுப் படுதல்
மடைபயி, னிவற்றுள் வந்த வடிப்பதி னேழுந், தொடைக்கிலை யின்றெ
னத் துணிந்தனர் புலவர்" "வழூஉக் கிளைத்த முதற்பா விரண்டிற்கும்,
கலிக்கும் வரூஉ மடிமோனைத்தொடை, யைந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதா
கும்" "அவை பகுக்குங்கால், அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும்,
வெள்ளைக் கொருநூற் றைம்பத் தாறுங், கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாகும்"
"வண்டு தேமா மின்னு ஞாயிறு, போதுபூ போரேறு பாதிரி மேவுசீர், நன்
ஞறு பூமருது நீடுகொடி காருருமு, நாளுந் தளையிவை யொரோவொன்று
பத்தாக, வகவல் பெற்ற வினைமோனைத்தொடை, யிரைம் பஃதாகு

ஸ்ரீ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

மூப்ப தாகும்"; நேராதி
பதின்மூன்றுக்குத்
தொடை யாய். " வாகு

புலி மா வரவு வலியது,
கடியாறு விறகுதீக்
கணைவிரி யாறுபுலி,
பெருவேணு உருமுத்தீ
மழகளிறு விரவுகொடி,
நரையுருமு ஒரோவொன்று
பதினென் றாக, வகவல்
பெற்ற வினைமோ
ரைத்தொகை, நூற்று
நாற்பத்து மூன் றென
நவில்வர் ” கலையாதி

பதின்மூன்றாற்றுத்

தொடை எசா. ஆகு அக

வற்று

இணைமோனைத் தொடை

உ-ம்.

“ வண்டு ஞாயிறு

போதுபூப் போரே,

தென்றிசை

யொரோவொன் றெவ்வே

மூரகத், தேமா மின்னுப்

பாதிரி மேவுசீர்,

நன்றெனப் பூமருது மா
செல் வாயிலை,
யொரோவொன் றாகக்
காருருமு மாவருவா,
யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளைக் கிணைமோனை,
யெண்பதாக வியலு
மென்ப;” நேராதி
பதின்மூன்றுக்குத்
தொடை அ0. “ வாகு
வலியதா கடியாறு விறகு

றீக்,   கணைவிரி
பெருவேணுப்
புலிசெல்வாய்   மழுகளிறு,
உருமுத்தீப்   புளிமா
விலையவ்   வாறு,
நிரையுருமுப்   புலிவருவா,
யொரோவொன்   றைந்தாக
வெள்ளை   பெற்ற,
வினைமோ   ளைத்தொடை
யெழுபத்   தாறும்; " நிரை
யாதிச்   சீர்
பதின்மூன்றற்குத்தொடை

௭௰௬. ஆகவெள்ளைக்கு இணைமோனைத் தொடை

௱௫௬.

“நேராதிச் சீராறு
நிரையாதிச் சீராறு,
மொரோவொன்
றைந்தாகக் கலிக்குவரு
மிணைமோனை, நூற்றிரு
பஃதா றுவன்றனர் புலவர்”
ஆகக்கலிக்கு

இணை மோனைத் தொடை

ாஉம.

" பூவைப்
பாவிற்கு மொழிக்க
வினை மோனை, ஐந்நூற்று
நாற்பத் தொன்ப தாகும்"
ஆகத்தொடை ருாஎயகூ.

" நேராகி யாகிய
சீர்பதின் மூன்று,
நேரொன்று

பத்தாக வக

வல் பெற்று,

பொழிப்புமோ

னைத்தொடை நூற்றுமுப்

பஃதே" நேராதி

பதின்மூன்றுக்குத்

தொடை யாகும். "

நிரையாதி யாகிய சீர்பதின்

மூன்று,

ஒரோவொன்று பத்து

மொன்று மாக, வகைவல்

பெற்ற பொழிப்புமோ
னைத்தொடை, நூற்று
ஙாற்பத்து மூன்றெனை
நுவல்ப " திரையாதி
பதின்
மூன்றுக்குத் தொடை
கசயங. ஆக அகவற்குப்
பொழிப்பு மோனைத்
தொடை உாஎயங.

"வண்டு ஞாயிறு

போதுபூப் போரே,

றென்றிவை

யொரோவொன்

ஒருங்கேவு முரசத், தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசிர், நன்னுணுப் பூமருத
மரசெல் வாயிவை, யொரோவொன் றிருமூன் றாகக் காருருமு, மாவரு வாயி

லவ யொரோவொன்

றைந்தாக, வெள்ளை

பெற்ற பொழிப்புமோ

னைத்

நச்சினார்க்கினியருரை.

ன (ந)

தொடை, யெண்பதாக

வியம்பினர் புலவர் ”

கனையாதி பதின் மூன்றற்குத்

தொடை அமை. “ வரகு

வலியது கடியாறு

விறகுதீக், கனைவிரி

பெருவேனைப்.

புலிசெல்வாய் மழகளிறு, உருமுச் சீப்புலி மாவிவை யொரோவொன், திரு முன் முக விழைந்த பின்னர், கனையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற வொழிப்புமோனைத் தொடை, யெழுபத்தா றென வியம்பினர் புலவர்” கனையாதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை யமை.

ஆக வெள்ளைக்குப்

பொழிப்புமோனை எழுபஃ.

“நேருநிரையு மாகிய

சீர்க, ளிருபத்து நான்கா

மொரோவொன் றைந்

தாகத், துன்னல் பெற்ற பொழிப்புமோனைத்தொடை, யிவைம் பஃது மிரு பது மாகும்" ஆகக்கலிக்குப் பொழிப்புமோனை ஈஉய.

"மூவகைப் பாவின்

பொழிப்புமோ

னைத்தொடை, இருநூற்று

நாற்பத் தொன்ப தாகும்"

ஆகத்தொடை ருஙசய.

"மோதாதி யாகிய

சீர்பதின் மூன்று,

மொரோவொன்றுடனாத்

தாகவகவல், பெற்றவொரூஉ

மோனைத்தொடை

நாற்றுப் பஃதீ

நேராதிபதின்மூன்

றுக்குத்தொடை — ரு௩.ம.

“நிரையாதியாகிய

சீர்பதின்மூன்று,

இருநூறொன் றுபத்து

மொன்று மாக, வகவல்

பெற்ற வொரூஉ மோ

னைத்தொடை, நாற்று

பத்து மூன்றென

துவல்வர் ” . ந்தை யாகி

ப் பின் மூன்றுக்குக்

கொண்ட ாயிட. ஆக

அகவற்கு

ஒரு உமைனக் கொண்ட

உளயிட.

“ வென்ற ஞாயிறு

போதுப் போ,

கென்றினவ

யொவ்வொன் றங்கே

பூரகத், தேகமா யின் றுப்

பாதிரி மேயுசிர்,

நன்றுமை றுப் பூமருது

மாசெல் வாயிலை, பொரோவொன் றிருநன் றுகக் காருருமு, மாவரு வாயி
லை யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற வொருஉமோ னைத்தொ

டை, யெண்ணெரு பஃறு

மெய்து மென்ப ” நோதி

பதின்மூன் றுக்குந் தொடை

அய. “வாகு வலியது

சுடியாறு விறகுதீக்,

கணவிரி பெருவேணுப்

புலிசெல்வாய் மழுகளிறு,

உருமுக் கிப்புளி மாயிலை

வெயாரோவொன், திரு மூன்

ருக வியன்று பின்னர்,

நைரயுருமுட் புலிவருவா

யிலைவெயாரோவொன்

ஊறந்தாக, வெள்ளை பெற்ற

வொருடமோ

லைக்கொடை, யெபொரு

பந்து

ரனு மாகும்.'' நிலையாகி

பதின்மூன் றுக்குக்

தொடை யெய்க.

ஆகவென்னை

ஆஉமோனைத் தொடை

ளாறுயெக.

“கலிக்கு வருஞ்சீர்

பத்து நான்கு,

மொரோவொன்

றைத்தாகப் பெற்ற

வொருஉபோனை, யிரைம்

பத்து மிருபது மாகும்.”

ஆசுக்கவிக்குமாம்.

"ஏழுவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த வொரூஉட்
மோனை, ஐந்நூற்று நாற்பத்
தொன்ப தாகும்."

ஆகத்தொடை தொகைமிக.

கூ ளா

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

"நேர்பதின் மூன்று ஒரோவொன்று பத்தாக, வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, நூற்றுமுப் பஃதென நுவன்றனர் புலவர்" ௱௩௰. "நிரையாதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று, ஒரோவொன்று பத்து மொன்றுமாக, வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்" ௱௪௰௩. ஆக அகவற்குக் கூழைமோனைத்தொடை ௨௱௭௰௩.

"வெண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு, எனவிவை ஒரோவொன் றெழ்வே ழாகத், தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர், கன்றுநுப் பூமருது மாசெல்வாயிவை, யொரோவொன் றுகக் காருரும மாவருவா, யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளை பெற்ற, கூழைமோனைத்தொடை யெண்பஃ தாகும்" ௮௰. "வாகு வலியது கடியாறு விறகுதீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு, உருமுத்தீப் புளிமா விவையொ ரோவொன், றீரா றுக வின்ற பின்னர், நரையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, யெழுபத் தாறு வியமு மென்ப." ௭௰௬. ஆக வெள்ளைக்குக் கூழைமோனை ௱௫௰௬. "நேரு நிரையு மாகிய சீர்க, ளிருபத்து நான்கா றொரோவொன் றைந்தாகத், துள்ளல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்" ௱௨௰.

"மூவகைப் பாவிற்குங் கூழைமோனைத்தொடை, ஐந்நூற்று நாற்பத்

ெதாண்ப தாகும்"

ருா சுமக.

"நேர்பதின் மூன்று ஞெரோவொன்று பத்தாக, வகவற் குவருமேற் கதுவாய் மோனை, நூற்று முப்பஃதெனநுவன் றனரே" கந.ம. "நிலை யாகியசீர் பதின்மூன் றுஞெரோ, வொன்று பத்து மொன்று மாக, வகல பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்." கசம்கூ. ஆக அகவற்கு மேற்கதுவாய்மோனை உளம்கூ. "வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு, என்றிவை யொரோவொன் றெவ்வே றாகச், சேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசேர், நன்றுணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, யொ ரோவொன் றுருகக் காருரும மாவருவா, யொரோவொன் றைந்தாக வெ ள்ளைக்கு மேற்கதுவாய், மோனையெண்பஃ தாகுமென்ப" அம. "வாகு வலி யது கடியாறு விற்குநிக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழக்களிறு, உருமுத்தீப் புலிமா விலையொ ரோவொன், றீரா றுக வியன்ற பின்னர், நரையுரும்ப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, யேழொரு பஃது மாறு மாகும்" எம்சு. ஆகவெ ள்ளைக்கு மேற்கதுவாய்மோனை கஙம்சு. 'நேரு நிரையு மாகிய சீர்க, ளிரு பத்து நான்கா ஞெரோவொன் றைந்தாகத், துள்ளல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, யீரைம் பஃது 'ிருபது மாகும்" கஉம.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கள

மூவகைப் பாவிற்கு
முற்றுமோ
னைத்தொடை,
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்
தொன்ப தாகும்; ௫௪௧.

" எண்வகை
மோனைக்கு மியன்ற
பெருந்தொகை,
மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற்

றிரண்டு தலையிட்ட,
நாலாயிரமா நவின்றனர்
புலவர் " ஆக
மோனைத்தொடை
உதாரணமாகும்.

இனி எதுகை வருமாறு.

" அரவர் இருநூற்
றெழுபத்து மூன்றும்,
வெள்ளைக் கொருநூற்
றைம்பத் தாறும், கலிக்கு

னூற்றிரு பஃது மாக,
மூவகைப் பாவிற்குந்
தலையா செதுகை,
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்
தொன்ப தாகும்" ருசக.
" அடியெது கைத்தொடை
கொள்ளுங் காலு, !மிம்மூ
வகையா னதுவெப
ருக்கொகைாகை யைஞ்ஞூற்று
நாற்பத் தொன்ப தாகும்
" ருசக.

" வண்டு தேமா
யின்னிசை
யொரோவொன்,றீரைங்
தெய்திய வினை யெது
கைகா, முப்ப தாக
மொழிந்தன ரகவர்கு "
டம். " வலியது கடி
யாறு விறகுநீக் கணவிரி,
யுராறுபுலி பெருநாணு
வருமுக்கீ மழகளிறு,
விர வுகொடி நரையுருமு

விளைவெயாரோ

வொன்றற், கொன்றுட

னீரைந்தா ரியன்ற

வினையெதுகை,

நூற்றெரு பஃதாக

நுவன்றன ரகவற்கு ”

ளம. ஆசுஅகவற்கு

இணையெதுகை கசம.

“ஞாயிறு போதுபூ

வெட்டுமுக வேழம்,

பேரோறு நன்றுணுப்

பாதிரி பூமருது,

மாசெல்வா யொன்பான்
முதலா மாறு, மேவுசீர்
காருருமு மாவரு
வாயிவை, யீரைந்து
தொட்டே யீரோ மெய்க,
வெள்ளை பெற்ற
விளையெது
கைத்தொகை, யைம்பத்
தொன்ப தாகு மென்ப ”
௫௮. “ வாகிரு நான்கு
புளிமா வொன்பான்,

முதலா வொ ரோவொன்

றிருமூன் றாக, வெள்ளைக்

கிளையெதுகை மூவா

றாகும் " கஅ. ஆக வெள்ளை

க்கு இளையெதுகை எ.

" சேர்வினை யிற்றாற்

கலிக்கிளை யெதுகை,

யிருமுப் பஃதாக வியலு

மென்ப " உ0.

" பூவைப் பா

விற்கு மொழிந்த
வினையெதுகை;- யிருநாற்
றெழுபத்
தேழு ஞம்மே ” ஆக
உளன், “வண்டு நான்கு
மின்னுந் தேமா, வைந்து
னா
று போதுபூப்
போரோ, ரூறு
பாதிரி மேவுசீர்
நன்றென்னுப், பூமருது

கூ

கோடி யேழு கா
குருமு, நாறுத்தளை
வெட்டு முதலா வ
க்தவவை, யெயா
சோவொன் றெவ்வெழ்
லிலம்பெற வகவர்குத்,
தொக்க பெர
ழிப்பெதுனைக்
தொன்னூற் றென்றே
" கக. 'வாகிரு நான்கு
புளிமா வாவொன் பான்,

வலியது விறகுதீக் கடியாறு

பத்தூக், கணைவிரி

யுருமுத்தீப் பெருகாறு

வர றுபுலி, மழுகளிறு

பதினென்று ஊரை யுருமு

விரவுகொடி, யீராறு

முதலவா

ரேத்தவை

யொரோவொன், றொன்

பது லிலம்பெற

வகவர்குப் பொழிப்பெ

க்கு

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

ஆகை, நூற்றே
டொருபத் தேழென
நுவல்ப" ககஎ. ஆக
அகவற்குப்
பொழிப்பெதுகை
உ௱அ. "வண்டு ஞாயிறு
போதுபூப் போரோ, றெட்டு
முதலா மேவமுந் தேயா,
மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்

நன்றெனுப், பூமருது யு

செல்வா யொன்பூான் முதலாறுங், காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லெந்த, மாக வெள்ளைக்கு வந்த பொழிப்பெதுகை, யொன்றொரு பஃதே யெய்து மென்ப" அம. "வாகு வலியது கடியாது விறகுநீ, யெட்டுக் கணவிரி பெரு காணுப் புலிசெல்வாய், மழகளி றுருமுத்தீப் புளிமா விவையொன்பது, நவ

யுருமுப் புலிவருவாய் பத்து முதலா, வந்த வவையொரோ வொன்றைந் தாக, வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை, யாறொரு பஃது மைந்து யா கும்" கூஅ. வெள்ளைப் பொழிப்பெதுகை கூகூ. "வலியது விறகுநீ

கடியா றெனுமிவை,

யீரேழ் தொட்டுப் பதினெட்

டளவுங், கணவிரி பெருக

ஞ வருமுத்தீ

மழகளிறு, புலிசெல்வா

யுாறுபுலிப் பதினொந்து

முதலாப், பத்

தொன் பாணை யுயரவு
நரையுருமு, விரவுகொடிப்
புலிவருவாய் பதிறு
முதலா, விருபதின்
காறு மேயரவும் வருதலிற்,
றுள்ளல் பெற்ற பொழிப்
பெதுகைதா, மறுபஃ
தாக வறைந்தனர் புலவர்”
எ-ம்.

“மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த

பொழிப்பெறுகை;
நானூற் றொரு , பத்து
மூன்றென நவில்ப" சாகடு

"நேர்பதின் மூன்று
னகவற் கொரூஉ வெதுகை,
வண்டு நான்கு மின்
னுத் தேமா,
லைந்து ஞாயிறு போதுபூப்
போரே, றுழு பாதிரி
மேவுசீர் நன்

றுணுப், பூமருது நீமெகாடி யேழு காருருமு, நாணுத் தளையெட்டு முதல
வொரோவொன், "றெல்வேயாக வியன்றதொகைதா, மெழொரு பஃதோடிரு

பத்தொன்றே”

௯௰௧. “திரைபதின் மூன்று

ணகவற்

றொருஉவெதுகை, வர

இரு நான்கு

புளிமா வாவொண்பான்,

வலியது கடியாறு விறகுதீப்

பத்துக்,

கணவிரி யுராறுபுலி

பெருநாளு வருமூத்தீ,

மழகளிறு பதினொன்று

விரவு

கொடி நரையுருமு,
வீராறு முதலா
வொரோவொன் றென்பா,
ஐகத்தெ
கைநூற் றெருபத்
தேழே" ககள ; ஆக
அகவற்கொரூஉவெதுகை
உாஅ.
"நேர்பதின்
மூன்றன் வெள்ளைக்
கொரூஉவெதுனக,
வின்றொயிறுபோது

... பூப்போரே,
நெட்டிமுதலா
ஷேவழுங்கேதமா, மின்னுப்
பாஇரி மேவுசீர் னன்னு
னுப், பூமருது
மாசெல் வாயிலை
வொண்பான், முதலா
வொரோ
வொன் றுறுங்
காருருமே, மாவரு வாய்பத்து
முதலாக வொரோவொன்,
றை

ந்து மாக வரைந்த தொகைதா, மெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப" ஆல்.
நிரைபதின் மூன்றுன் வெள்ளைக் கொருஉவெதுகை, வரகு வலியது கடி

யாறு விறகுதீ,

யெட்டுக் கணைவிரி

பெருகாணு வருமுத்தீப்,

புலிசெஸ்வாய்

மழுகளிறு

புளிமாயினை யொன்பது,

நரையுருமுட் புலிவருவாய்

பத்துமுத்

நச்சினார்க்கினியருரை.

லாக, கொமோரவொான்

றைந்தா திலைப்பெற்,

றுபெறுரு பஃது மைந்நா

மாகும்”

தயறு ; ஆக வென்னைக்கு

ஒருஉவெழுகை கசாறு.

ரேனீராரூற் கலிக்கொருஉ

வெதுகை, பெருகிய

ஸலத்தி கொமோரவொன்று

கனையப், பெருந்தொகைநா

ற்பத்தெட்டுப்பின்னர்; கிரையீ பாருத் சுருங்கிய கிலத்திற், கொமோரவொன்

றுகளையப் பெருந்தொகை யஃதா, பிருவகைத் தொகையுந் தொண்ணூற்

ஞூறே   கூயசு.

"பூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த
வொரூஉவெதுகை,
நானூற்று நாற்பத்
தொன்ப தாகும்"
சாசயக.

"வண்டு
தேமாங் கனிவை
மூன்று, மோரொன்று

சுருங்கிய கிலத் த தந்நான்,
ககவல் பெற்ற கூழை
யெதுகை, யீரா ருக வியலு
மென்ப” டுஉ. “வலியது
கடியாறு விறகுதிப் பத்துக்,
கணைவிரி யுராறுபுலி
பெருநாணு வுரு முத்தீ,
மழகளிறு பதிஞென்று
விரவுகொடி நரையுருமு,
வீராறு முதலாக
வொரோவொன் றொன்பா,
ஞக வகவற்றுக் கூழை

யெதுகை, தொண்ணூறாகத்
தொகுத்தனர் புலவர்" ௯௰.
ஆக அகவற்குக்
கூழையெதுகை ௱௨.
"ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றேழாப், பாதிரி மேவுசீர்
நன்ஞணுப் பூமருது; மாசெல்
வாயிலை யொரோவொன்
றாகக், காருருமூ மாவருவா
யொரோ வொன் றைந்தாக,
வெள்ளை பெற்ற கூழை
யெதுகை, யாறொரு

பஃது மொன்று மாகும்"
௯௰௧. " வாகிரு நான்கு
புளிமா வரவொன்பான்,
முதலா வொரோவொன்று
நந்நான் காக, வெள்ளை
பெற்ற கூழை யெதுகை,
யீரா

ருக வியலு மென்ப" ௧௨. ஆக வெள்ளைக்குக்கூழை யெதுகை எ௰௩. "கிரை
யீராறு கூழையெதுகை, யிருமூப்பஃதா வியலுங்கலிக்கே" ௯௰.

"ஆவகைப்
பாவிற்குக் கூழை
யெதுகை, யிருநூற்று

முப்பத் தைந்தா
குமமே" உரகூடயரு.
“ நேராநியாகிய
சீர்பதின் மூன்றாற்,
சுருங்கிய விலக்கி
லொரோ
வொன்று ணான்காக,
வகவல் பெற்ற
மேற்கதுவா யெதுகை,
யையொரு
பஃது மிரண்டு மாகும்.”

குமை. "வாங்ஙைந்த
புளிமா வாவு, பதிஞென்று
வலியதா கடியாறு
விறகுதி, யீரா று கணவிரி
யுராறுபுலி பெருகாணு,
வருமூத்தீ
மழகளி றிவைபதின்
மூன்று, விரவுகொடி
நரையுருமூ வீரேழ்
முதலா,
வொரோவொன் றேழாக

வகலவல் பெற்ற,

மேற்கதுவாயெதுகைதொன்ஞா

ற்றென்றேர்” கூடுக. ஆ அகவற்கு மேற்கதுவா யெதுகை ராமடிக. “வண்டு
ஞாயிறு போதுபூப் போரே, றெட்டு முதலா வொரோவொன றேழுந், தேமா

யின்னுப் பாதிரி மேவுசிர்,

நன்றுறூப் பூமருது

மாசெல் வாயிலை,

பொன்பா

ன்முதலா வொரோவொன்

றேழுங்; காருருமே மாவருவா

யீரைந்து முதலா, |

"ஒரோவொன் றைந்து
மாக வெள்ளைக்கு,
மேற்கதுவா யெதுகை
யெண் பஃதாகும்" அய.
"வாகு வலியது கடியாறு
விறகுதீ, யெட்டு முதலா
ஒரோ வொன்று நான்குங்,
கணவிரி பெருவேணுப்
புலிசெல்வாய் மழகளி,

அருமந் திப்புளி மாவிலை
யொன்பா, னரையுருமப்
புலிவருவா யீரைந்து
முதலா, வொரோவொன்
றொருநான் காக
வெள்ளைக்கு, மேற்கதுவா
யெதுகை யை ம்பத்
திரண்டே" ருயிஉ. ஆக
வெள்ளைக்கு
மேற்கதுவாயெதுகை
ாருயிஉ " கிரையீ ராறாற்
கலிக்கு மேற்கதுவா,

யெதுகை நாற்பத் தெட்டா
வெய்தும்" ௪௰௮.

"ஒருவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த மேற்கதுவா,
யெதுகை மூன்றாற் றிரு பத்து
மூன்றே." ௩௱௨௰௩.

"வண்டு நான்கு
தேமா பின்னிவை, யைந்து
முதலா வொரோவொன்

ரேழாக, வகவல் பெற்ற
கீழ்க்கதுவா யெதுகை,
யொன்று தலையிட்ட நாலேந்
தாகும்." உ ய௬.
"வலியது கடியாறு விறகுதீப்
பத்துக், கவைவிரி
யுராறுபுலிபெ
ருநாணு வருமூத்தீ,
மழகளிறு பறிகொன்று
விரவுகொடி நரையுருமு,
வீராறு
முதலா வொரோவொன்

மென்பா, ஒக வகவற்குக்
கீழ்க்கது வாயெதுகை,
கொண்ணு முசத்
தொகுத்தனர் புலவர்” கூல.
ஆக அசவற்குக்கீழ்க்கதுவா
யெதுகை ாயகு.
“ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றென்றிவை, யெட்டு முதலா
வொரோவொன் றேழும்,
பாதிரி மேவுசீர் ஙன்ஒணுப்
பூமருது, மாசெல்வா
யொண்பான் முதலா

வாருங், காருருமு மாவருவா
யீரைந்து முதலா, வெ
ரோவொன் றைந்து
மாகக் கீழ்க்கதுவா, யெதுகை
வெள்ளைக் கருபத் தொ
றே" ஈ-யக. "வாகித்
நான்கு புளிமா வொன் பான்,
முதலா வொரோவொ
ருநான் காக,
வெள்ளை பெற்ற
கீழ்க்கதுவா யெதுகை, யீரா
றாக வியலு

மென்ப. ௰௲. ஆகவெள்ளைக்குக் கீழ்க்கதுவாயெதுகை எ௰௩. "கிரையீராறுற் கலிக்குக்கீழ்க் கதுவா, யெதுகை நாற்பத் தெட்டே யாகும்." ச௰அ.

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த
முப்பத் திரண்டே" உ௱௩௰௨.

கீழ்க்கதுவா, யெதுகை
யிரு நூறு

"வண்டு தேமா மின்னிவை மூன்றுஞ், சுருங்கிய நிலத்தி லொரோ வொன்று நக்கான், கூறக வகவல் பெற்றமுற் றெதுகை, யீரா றாக வியலு மென்ப" க௨. "வலியத் தடியாறு விறகுதீ யீராறு, கணவிரி யுராறுபுலி பெருநா ணு வுருமூத்தீ, மழகள் று பதின்மூன்று விரவுகொடி நரையுருமு, வீரேழ் முதலா வொரோவொன் றேழாக, வகவல் பெற்ற முற்றெ துகைதா, மேழெரு பஃதா வியலு மென்ப" எ௰. ஆக அகவற்கு முற்றெதுகை ௮௰௨. "ஞாயி றுபோ தூப் போரேறென் றிவை, யெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழும்,

நச்சினார்க்கினியருரை.

௬().௫

பாதிரி மேவுசீர் நன்ஞாணுப் பூமருதா, மாசெல்வா யொன்பான் முதலோ வாறு, காருரும மாவருவா யீரைந்து முதலா, வொரோவொன் றைந்தா முற்றெதுகை வெள்ளைக், காறுரு பஃது மொன்று மாகும்" கஙக. "வா இரு நான்கும் புளிமா வொன்பான், முதலா வொரோவொன் றொருநான் காக, வெள்ளை பெற்ற முற்றெது கைதா, மீரா றக வியலு மென்ப" கஙட. ஆக வெள்ளைக்கு முற்றெதுகை எகூ. நிரையீ ரற்றலிக்குமுற் றெதுகை, ஈரொரு பஃது மெட்டு மாகும்" சஅ.

"மூவகைப் பாவிற்கு

மொழிந்தமுற் றெதுகை,

மூன்றுதலை யிட்ட

விருதா ருகும்" உஙட. "எதுகையென் பதனு ளியன்ற பெருந்தொகை, மூவா யிரத்தோ டிருநூற் றுப்பது" ஆகவே யெதுகைத்தொடை ஈதுஉஙடு.

"மோனைக்கு

மெதுகைக்கு மொழிந்த

தொடைத்தொகை, யிருபத்
திரண்டு முடியி னிட்ட,
வருநூற் றுடனே மூவாயிர
மாகும்". ஆகமோனைக்கு
தொகைக்கும் எதுகாஉமெ.

இனிரண்வருமாறு.

" அகவற் கிருநூற்
றொருபத் தொன்றும் ;
வெண்பாக் கொருநூற்
றெண்பத் தாறுங், கலிக்கு
நூற்றிரு பஃது மாகும்." "

அவைசைப் பாவிர்கு மொழிக்க

வடிமொசன், ஐந்நூ ற்று

நாற்பத் தொன்ப தாகுட”

குமசுக.

“மேதரா கிச்சிர்

பதின்மூன் றேனு,

மொபோமொஸான்று பத் தாக

வகைத்

கினைமுர, ஊசிரம் பத்து

முப்பது மாகும்.” எரு ம். “

கிரையா கிச்சிர் பதின்

அன் று,
மொரோவொன்று பத்து
மொன் று மாக, அகவல்
பெற்ற விளை
முதன் டொடைத்தா,
மீசைம் பஃதொடு நாற்பத்து
ஆனே று," எனவும். ஆக
அகவற்கு உரியவும். "
வண்டு ஞாயிறு போதுபூப்
போரே, நெட்டுமுக
ஞா வொரோவொன்
றெழுக், தேமா மின்னுப்

டா இரி மேவுரீர்,

நன்றுறுப் பூமருது மாலெசல்

வாயிலை, யொன்பான்

முதலா லொரோலொன்

றுரு, ஏருரும் யாவருவா

யிலைந்து முதலா, லொ

ரோலொன் றைந்து மாக

லவள்

ளாக், விளைமுர லேனைஎன்பதூ

தாரு மென்ப." அம். "பாரு

வலியது சுழுயாரு விறுதி,

யெட்டுக் கனை லீரி

பெருநாணுப் புலிசெல்வாய்,
மழுகளி அருமுத் தீப் புனிமா
வரவெனப்பான்,
முதலா வொரோவொன்
திருஅன் ரக, கரை ருமேப்
புலிவருவா யிரைந்து முதலா,
வொரோவொன் ரைந்தாக
வென்னைக் தினை மூா,
னைலொரு பஃது மாஅ
மாகும், 'ஏயே. ஆக
வென்னைக்கு ஏழுகை, "கேரு
கிரைய மாகிய

சீர்களிருபத்து நான்காறு
கலிக்கிளை மூவொண்டெ ரடை,
யீரைம் பஃது மிருபது
மாகும்." ஙஉய.

௩௦௨

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

"மூவகைப்
பாவிற்கு மொழிந்த
விளைமுடி, ளைத் தூர்த்து

நாற்பத்தொன்பதா மாகும்"

ஞாபகம்.

ஈண்டிவை முரணிற்குக்

கூறிய சூத்திரங்களைப்

பொழிப்புமுரணைக்கு

மொரூஉமுரணைக்குங்

கூழைமுரணைக்கும்

மேற்கதுவாய்முரணைக்குங்

கீழ்க் கதுவாய்முரணைக்கும்

முற்றுமுரணுக்குங் கூறி

இணைமுரணுக்குத் தொடை

கொண்டிவ்வாறே கொள்ள

ஒரோவொன்று

ஐந்நூற்று

காற்பத்தொன்பதாம்.

௬௪௮. "இணைமுரண்

தொடையோ டிணையு

கொள்க; வொரோ வொன்

றைந்நூற்று காறபத்

தொண்பதே”

“என்னவகை

முரணரியன்று

தொடைத்தொகைமுக்கற்றுத்

தொன்னூற் றிரண்டு

முடிவிட்ட தென்ப யாமா

கவின்றனர் புலவர்.” ஆக,

சகு

கூ ா சு முடை.

இவ்வியைபு வருமாறு.

"அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும், வெண்பாக் கிருநூற் றைம்

பத்தாறுங், கலிக்கு நூற்றிருபஃது மாக, மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்தடியி யையபே, யைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்." எனவும். "சொல்லிடி யியையு கொள்ளுங் காலு, மூவகை யாதும் வந்த பெருந்தொகை, யைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" எனவும்.

"நேரா திச்சீர் பதின்மூன் றாகு, மொரோவொன் றுபத்தாக வகவற்கி னையியை, பீரைம் பஃது முப்பஃது மாகும்" என்பது. இவ்வைந்திணையு மூன்றுபா விற்கும் பகுக்குமாறு—"ஐந்து தொடையா னகவற்கு வருந்தொகை, யொரோவொன் றிருநூற் றெண்பத்து மூன்று, வாயிரத்து நானூற் றிருபத் தைந்தே" ஆமாறு. "ஐந்து தொடையான் வெண்பாக்கு வந்ததொகை, யொரோவொன் றிருநூற்றுப் பத்து மூன்று, வெண்ணூற் றிருபத் தைந்தென மொழிப" ஆயிற்று. "ஐந்து தொடையாற் கலிக்கு வருந்தொகை, யொரோவொன் றிருநூற் றிருபஃ தாக, நூறு தலையிட்ட ஐஞ்ஞூற் றாகும்" என.

"கூறிய மூன்றின் பெருந்தொகை கூறின்,

வைத்தார் நடையென

னூற்று முப்பது

ஆக வைத்து

தொடையாலும்

பெற்றதொகை ௨௫

ஆகும்.

இனி "ஐவகை மூன்றும் வருக்க மோனையும், வருக்க வெதுகையும் வழி மோனையும், உயிரெதுகையு முரைத்தசெந் தொடையு, மநுநாற் றிருபத் தைந்தடி யோடுந், தொடைகொளும் வகையைத் தோன்றக் கூறி, ஐந்தை

நச்சினார்க்கினியருரை.

யெனுஞ்சீர் முதற்பா விர
ண்டிற்கு, முறழ்க்க வடிக
ளிருபது கீக்கி, யேனைச் சீர
டிறழ்ந்த வடிக்கொகை,
யாயுணர் றைந்தே யாகு
மெவற்றுள், வழுநிலை யைம்பத்
தாறாங் களைய ,
லொரோவொன் றெய்திய
லொடைக்கொகைகூறி,
னத்துற் று காற்பத்
கொண்ப கா கப், பத்துத்

தொடையும் பெற்ற

தொகை நூறாயிர

க்கோடி நானூற்றுத் தொ

ண்ணூறு ஆகப்பத்துத்

தொடைக்கு மாபோவான்

றைந்தூற்றுநாற்பத்தொன்பஃதாகப்

பெற்றதொகை நிருநாறும்.

றுக் கொருக் கிரண்டு மா

பிற்குமூன்றும் வழுப்போ

ய் ஐம்பத்தாறு வழுவாயிற்று.

இனி இத்தொகையை

மூன்று பாவிற்கும்

பருக்குமாறு :—

'ஒரோவொன் றிருநூற்

றெழுபத்து மூன்றாப்,

பத்தி ரெண்டு மகவல்

பெருந் தொகை, யீரா யிர

த்தோ டெழுநூற்று

முப்பது'' "ஒரோ

வொன்றிருநூற்

றைம்பத்தாறாப், பத்தி

ரெண்டும் வெள்ளை

பெருந்தொகை, யாயிரத்

தைந்நூற் றறுபஃ காதம்''

“ஒரோவொன் செருகுநாத்

திருபஂ ந ா கப்,

பத்திரைஇயங் தால் வால்

செபரு க்செ நா கை, மாயிர த்

திருயா ரு செமடீப.”

“செதாடையூ

வை க்கா ளியன் ற

செ நாகைநா, செமகாரை

யிரத்செதா ரு புக்றா ற

திருபதா.”—டுட

ற்கூறியவைகள்   து

மிகுநற் கூறிய பக்க மாகப்

பதினேன்   தாலும்

பெற்ற   ங்களை   அது

டாஉம.

இனி மூன்றெழுத்தோன் தொகை.

எழுத்தெண்ணப்படு

மெழுத்துக்களிலும்

எழுத்தாக   வெண்ணைத் தெவா

ற்றுக் குற்றங்களினுக்

தொடைகொண்டுமாறு:—

“ வெண்டுமின்று கு

ணைச்செற்றுக்கா, னிடுகெ

ரடிபயில்வார்ரு ணறுபடு

நீக்கி, பேயினைச் சேர

ஒறுழ்க்க வழக, ளிருநாற்

றறுபத்து நான்கா மவற்

றுண், முப்பத் தொருவழுக்

கனைந்து கொள்ளப்,

பெற்றவகைத் தொடைத்

தொகை கூறி, னிருநூற்று

முப்பத்து மூன்று

கும்மே”—இதனுட்

கழிந்த ஈரைந்துநீக்கி

யேனைநேராகியான் பதிற்குப்

பதினெட்டும் நிரையாகி

பதின்மூன்று குப்

பதின்மூன்றுமாக வழு

முப்பத்தொன்றாயிற்று.

“வண்டு மின்னு து

ஙைதெற் றுக்கா,

வியற்றன் முப்பத்

தொன்று நீக்கி, யெனைச் சீ

ரா ளுறந்த வடிக,

ளாற்றோ டைம்ப தாகு

மவற்றுள், வழுப்பதி

னொன்குவ் கிளைய வெல்லோ,

பெறுங்தொடை நாற்று

மூப்பத் தாறே;

இதனுட் கிளைக் தசீர்

நான்குநீக்கி யெனைநோதி

பத்திற்குப் பத்தும் நிரை

யாதியுள் விரகு வலியது

கடியாறு விறகுதீயென்னும்

நான்கற்கு நான்குமாக

வழுப்பட இரண்டாயிற்று.

ஆக விரண்டற்கும் வழு

நாற்பத்தைந்து. “

செற்றுக்காண்டு கொடிச்

சிறைத்து நீக்கி, யேனைச்

சிராற் றுள்ளல்

பெறுந்தொகை, பொருளாற்

பெருகுபஃ தாகு மென்ப.”

ரயி

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

"மூவகைப் பாவின்
மூன்று மெழுத்தொன்,
றெதுகை நாலூற் றெ
ழுபத் தொன்பது"
எனமக.
அகவற்கைந்தும் வெள்
ளைக்கு நான்குங் க
லிக்கிரண்டுமாக

இவ்வகையாற்
களைந்தசீர்களைந்தா
மிரண்டா மெ
ழுத்தும்
மூன்றாமெழுத்துஞ்
சேரவொன்றிற்
றலையாகெதுகைப்பாற்படு
வாணும் பிறசீர் குறைந்து
வேறுபடுத்திற்-
பிறகொடையிர ந்து
இச்செ

டை சிறந்த
காட்டாமை மயாளும் அ
ங்கனங்
கலையவேண்டிற்றெனவுணர்;

மெல்லினவெதுகை முதலியன.

இனி "மெல்லின
வெதுகையு மிடையின
வெதுகையு, மாசிடை
யெதுகையு நெடின்மோ
னையு, நிரைமுதற் சீரு
றங்கைதயு நீக்கி, நேர்முதற்

சேர்கள் பதின்மூன் றுடனு,
வொரோவொன் றுறழு
மடித்தொகை கூறி, னூற்
றோ டைம்பத் தாறு
மவற்றுள், வழுவில
மிருபத் தாறுங் களைய,
வொரோ வொன் றெய்துந்
தொடைநூற் று
மூப்பஃது ; " அந்நாற்
றொடையா னக வல்
பெறுந்தொகை,

யைந்நூற் றிருபஃ தாகு

மென்ப.” “நேர்பதின் மூ

ன்றன் முன்னர்க் கூறிய,

நால்வகைத் தொடைக்கு

மோரோவொன் றுற

ந்த, வடித்தொகை

தொண்ணூற்று மூன்ற

னூறும், வழுப்பதின்

மூன்.

கிளைய வொ ரோவொன் ,

றெய்திய தொடைதா

மென்ப தென்ப, தாகநா ழ

ருடை பெற்றவென்

டொடைதா, னெழுநாற்

றிருபஃ தெனமொழிந் த

னரே." அவற்றுள் "

நுங்கைத வந்த மெல்லின

வெதுகை, ருக ற்பா

விரன் டற்குந் தலைவழுக்

கலைந்து, கொள்ளப்

பெருந்தொடை பதினே

ழாகும்." "நுங்கை தேமாங்

கஜாந்துமேனர் முதற்சீர்,

பன்னிரண்டாறு

முன்னோர்க்குறிய,

நாற்சொற்றொடை

யோரோவொன் றெய்துந்

தொடைதா, மறுபஃ

தாகக் கலிக்கு

வருந்தொகை, யிருநூற்று

நாற்பஃ தென்றனர்

புலவர்." நாற்சொற் றொடை

யானும் பெற்ற

தொடைதா, மாயிரத்

கோடு தொண்ணூற்
றேழ் ஆகவிந்நான்கு
தொடைக்கும் பெற்ற
தொகை தகாள.

இனி வல்லினவெதுகை
வருமாறு.

“ வல்லின வெதுகை
வகுக்குங் காலை,
நிரைபதின் மூன்று
மின்னு துக்கையு, மேவு

சீரு ணாணுத் தளையுங்,
தளைய நோதி பத்தா
மவற்றிற்,

இருபது வழுவுங் களைந்த பின்னர், அகவல் பெற்ற தொடைஆ ருகும்.'
“நிரைபதின் மூன்று மேவு சீரு, மின்னு நந்தையுங் களைந்து கோதி, பதி
னொன் றற்கும் பதினொரு வழுவும், களைந்தபின் வெள்ளைக் கருபத் தெட்
டே, நிரையீ ராறு நாணுத் தளையு, மேவு சீருங் களையநோ ராதி, பத்தாற் கலி

த்தொடை யைம்பஃ
தாகும்.”

“மூவகைப்
பாவிற்கும் வல்லின
வெதுகை, யிருநூற்

பெருருபத் தெட்டென

மொழிப." ௨௱௧௮.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௦௫

இனியுயிரளபெடை

வருமாறு.

“அசைச்சீர் நான்குரி முதற்சீ ரெட்டு, நந்தை யெனப்படின் மூன்று மொழிந்தது, நேரேழ் நிரையே யாகிய சீராற், பெற்ற வடிநூற் றறுபத் தெட்டனுள், மூவேழ் வழுவு நீக்கிய பின்னை, யகவல் பெற்ற வளபெடைத் தொடைதா, நூற்றொரு நாற்பத் தேழென நுவல்ப” “கூறிய பதின்மூன் றொழித்த பின்னர், நேரொன் பானு நிரையொன் பானு, மாகிய சீராற் பெற்ற வடிதா, நூற்றே டொருபத் தேழா மவற்றுள், வழுப்பதி னைந்து நீக்கி வெள்ளைக், களபெடை நூற்றி ரண்டு மென்ப.” “உரிமுதற் சீரெட் டொழிந்த பின்னர், நேர்நிரை யீரொன் சீராற் றுள்ளற், களபெடை யெண்பஃ தாகு மென்ப.” “மூவகை யாற்பெறு முயிரள பெடைதா, முந்நூற்று முப்பத்து மூன்றென மொழிப.” ௩௱௩௰௩.

இனி யொற்றளபெடை வருமாறு.

“தேமாப் புளிமா
வெனுமிரண் டற்கும்,
வழுவில வுடன்று களைய
வகவ

ற, கொற்றள பெடைதா மிருபத் தொன்றே." "மாசெல்வாய் தேமா வழு விரண்டு கலாந்து, புளிமாப் புலிசெல்வாய் கூட்டநான் காணும், வெள்ளைக் கொற்றள பிருபத்து நான்கே" "முதற்பா விரண்டிற் கொற்றள பெடைதர், ஐமந்துகலை யிட்டநா லொருபஃ தாம்" சயடு. ஆகவிரண்டு - அள பெடையுங் கூட்ட நாளமஅ. இனி, யொற்றளபெடை துள்ளலோசையைத் தள்ளி நிற்றலாற் கலிக்கு வாராதென்றுணர்க. "எட்டுத் தொடையா னியன்ற தொகைதா, மொருநூற் றெழுபத் திரண்டுதலை யிட்ட, வீரா யிரமே யாகுமென்ப"

இனி யசையந்தாதி வருமாறு.

தேமா முதனின்றுறழ்ந்த வடிக்கு, நான்காஞ் சீருந் தேமாவெனநின்று மேல்வருமடியோ டந்தாதிக்க வேண்டுமென்றுணர்க. அது, "தேமா வண்டு வண்டு காமர்" எனநின்று மாவென மதித்தென வருமென்று கொள்க. இஃது ஒழிந்தவடிகட்கும் மேல்வருஞ் சீரந்தாதிக்குமென்றுகொள்க. இது, முதற்பாவிரண்டற்கு மே கொள்க. இங்ஙனம்

கொள்ளுங்காற்

போது பூவுக்குப் போதுகளெனவும் விறகுதீக்கு விரிகாளெனவுங்கொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கு மிவ்வாறே கூறவேண்டுவன கூறிக்கொள்க. "தேமா வாழு ஞாயிறு புளிமாப், போதுபூ வேழு பாதிரி பூமருது, நீடு கொடியெட் டுக்கா குருமூ, நாணுத்தளை யொன்பது முதலா வந்த, வகையந் தாதி யொ ரோவொன் றென்ப, தொன்ப தாக வகவல் பெறுந்தொகை, நாலொரு பஃது மெட்டு மாகும்" ௬அ. இதற்குமேல் வருவனவற்றிற்கு "முதலா" வென்பதனை யெண்களோடுகூட்டிப் பொருளுரைக்க. "புளிமா வொன்

௯0ள்

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பான் வலியது விறகுதீப், பத்துக் கணவிரி புமுறுபுலி மழகளி, நீரா றுகளை யுருமு விபவுகொடி, வீமேழ் முதலா வந்தா றியொரோ, வொன்றே ழாகவ கவல் பெறுந்தொகை, யையொரு பஃது மாறு மாகும்" ௫௯. ஆக, ௯௪.

' போதுபூப் போரே

திருநான்கு மேவுசீர்,

நன்றொன்று மாசெல்வா

யீரைந்து முதலா,

வொரோவொன் றைந்து

மாவரு வாய்பன், ளிரண்டு

முதலாக வூ

ன்றூ நிலமாக, வெள்ளை பெற்ற வசையங் தாதி, நாலேங் ததரேற டெட்டு மா
கும்" உ-ம். "விறகுதீக் கடியா ரென்பான் பெருள, ஞுருமுத்தீப் புலி

செல்வாய் பதினொன்று

முதலா, வொரோவொன்று

நான்காக வெள்ளை பெ ற்ற,

வசையங் தாதி நாலேங் தாகும்

" உ-ம். ஆக, மூஅ. இனிக்,

கலிக்கவசையங் தாதி வருங்காற்

றனைக்குரிய
இருபத்துநான்குசீரு
மூறழ்ந்தவடிகளுக்கு வெ ண்சீர்
நான்கு
மீற்றின்கண்வருவதல்ல
தொழிந்தவியற்சீர் பதினொரு
மூரிச் சீர் நான்கு மீற்றின்கண்
வந்த அந்தாதித்தொடை
கொள்ளாவென்றுணர்க. "நேரீ
ராறு நிரையீ ராறு, மாகிய
சீர்கட் கொரோவொன்
றைந்தாத், தின் னல் பெற்ற

வகையந் தாகி, நூற்றெ
டிருபஃ தாகு மென்ப.”
௭௨ம்.

“ பூவகைப்
பாவிற்கு மகையக் தாகி,
யிருநூற் றெழுபத் திரண்டா
கும்மே.” ௨௱௭௰௨.

இனிச் சீரந்தாதி வருமாறு.

“ வெண்டு துங்கைத்
நான்கு தேமா, பின்னிரு
மூன்று மூ முதலா வெவரோ

வொன், றவ்வா றுக
வகவல் பெற்ற, சீரந்
தாதி யிருபத்து நான்கே ”
உச,

"வலியது விறகுதீக் கடியா ரீரைந்து, கணவிரி புரறபுலி பெருநாறு வுருமு த்தீ, மழகளி றீராறும் விரவுகொடி கரையுருமு, வீரேழ் முதலா வொரோவொ

ன் றேழாக, வகவல்
பெற்ற சீரந் தாதி,
யேழொரு பஃதே யாகு
மென்ப”

எய, ஆக கூச.

“ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றெட்டுப், பாதிரி மேவுசீர் நன்

றொணுப் பூமருது, பத்து

முதலாக வொரோவொன்

றையந், தாகியுங் காரு

ருமு வீராறு முதலா, மூன்று மரவு புளிமாப் பத்து, முதனென்கும் வாக்கெ
ட்டு முதலா நான்கு, மாகியும் வெள்ளை பெற்றசீ ரந்தாதி, யையொருபஃ

தெட்டு மாகும்;"

ருயஅ. " மாசெல் வாயீ

ரேழ்புலி செல்வாய், மாவரு

வர

ரீ ரெட்டிப் புலிவரு,

சவாயீ ரொன்பது முதல

வந்து, முப்பூன் றுகுஞ் சீர்

தாறி, துள்ளற் சீரா ருகு

மென்ப" இதற்கு வந்த சீர் வருதல் கொள்க. ௰௨.

"மூவகைப் பாவிற்குஞ் சீரந் தாதி, நூற்றே டறுபத்து நான்கென நவின்ம, நானூற்று முப்பத் தாறி யந்தாதி" ஆகவிரண்டந்தாதியும் காண்க.

இனி மொழுக்குவிட்டிசையும் குறிப்புவிட்டிசையும் வருமாறு :—"தேமா வகைத்து ஞாயிறு போலே, நன்றுஞப் பாதிரி பூமரு தேழுகா, கருமே

நச்சினார்க்கினியருரை.

௫௰௩

ட்டு முதலா வந்தவை யோரேழொன், றைந்தா வகவல் பெற்ற விட்டிசை தா, மேழொரு பஃதே யாகு மென்ப" எம். "ஞாயிறு போலே பதினான்கு முதலேழ், பாதிரி தேமா நன்றுஞப் பூமருது, மாசெல்வா மொன்பான் முதலா வாறு; காருருமு மாவுருவாய் பத்துமுத லைந்தா, வென்னேழிரு வந்த விட்டிசை தாமே, யையொரு பஃது நான்கு மாகும்" எம். "ஞாயிறு போலேழு பதின்மூன்று நன்றுஞப், பாதிரி பூமருது மாசெல்வ மீரேழ், காருருமு மாவுருவாய் மூவைந்து முதலா, வந்தவை யோரேழொன் றையைந் தாகத், துள்ளல் பெற்ற விட்டிசை தாமே, நாலொரு பஃதே யாகு மென்ப."

௬௦.

"மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்து விட்டிசை, நூற்றே டறுபத்து நான்கே பின்னர்க், குறிப்பு விட்டிசையு மவ்வா றுகு, மிருதொகை முந்நூற் றிரு

பத் தொடைட்டே ”

ஆகவிருவகை விட்டிசையும்

கூடாஉமி அ.

“ மோனை முதலா விட்டிசை யீறு, வீரடித் தொடைகொளு மிருபத் தைந்தின், பெருகைக்கிலை பதினோ ராயிரத் திருநூற், றைம்பத் தாறென வரைந்தனர் புலவர் ” ஆகவீரடித்தொடை யிருபத்தைந்தனுள்ளும் பெற்றதொகை யெகது உமாறும்.

இனி, மோனைமடித்தொடை

தொன்றுங்காம் அளவும்

பின் வருமடியோ

அளவழுவாமற் கோதி

ர,

அவற்றுட் டொழிற்றொகை

வருமாறு.

" வண்டு நான்கு

மின்னுத் தேமா, வைந்தி

ஞாயிறு போதுப் போ

ர, முரு பாதிரி மேலிசிர் கன்னுணுப், பூமருது நெடுகொடி யெழுகா குருமு,
ணுத்தளை யெட்டு முதலா வந்தவை, யொரோவொன் றெல்லேழ் நிலம்
பெற வகவற்குத், தொக்கபொழிப்பெதுகை தொண்ணூற் றொன்றே, வாகி

கு நான்காவு புளிமா வொன்பான், வலியது விரகுநீக் கடியாறு பததுக, க
ணவிரி டிருமுத்தீப் பெருநாணு வுரறுபுலி, மழகளிறு பதினொன்று நரையுரு
மு விரவுகொடி, யீராறு முதலா வந்தவை யொரோவொன், றொன்பது நி
லம்பெற வகவற் பொழிப்பெதுகை, நூற்றொ டொருபத் தேழென நவ
ல்ப." இனி வருக்கப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :— " வண்டைந்து மின்
னுத் தேமா வாறு, ஞாயிறு போதுபூப் போரே றேழு, பாதிரி நன்னுளுட் பூ
மருது நீடுகொடி, மேவுசீ ரெட்டுக் காருரும நாணுத், தளையொன்பான்
முதலா வொரோவொன் றுறு, வகவல் பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொ
டை, யெழுபத் தெட்டே யாகு மென்ப" இனி நிரையாதி வருக்கப்பொழி
ப்பெதுகைக்கு முன்னர் நிரையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறினவுரைச்
சூத்திரத்தைக்கூறிக்கொண்டு அதன்றொகையே இதற்குங்கொள்க.

௧௦ அ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நேராதி

வல்லினப்பொழிப்பெதுகை

வருமாறு :— " வண்டு

நான்கு தேமா
வைந்து, ஞாயிறு
போதுபூப் போரோ ருறு,
நன்றைறுப் பாதிரி பூமருது
கூ
கொடி, யேழு காருருமு
வெட்டுமுதலா, வந்தவை
யோரோவொன் றெவ்வே
ழ் நிலம்பெற, வகைவல்
பெறும்வல் லினப்பொழிப்
பொதுகை, யேழொருபஃ

தே யெய்து மென்ப" இனி நோதி மெல்லினப்பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நோதிப்பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய உரைச்சூத்திரத்தைக் கூறிக்

கொண்டு

அதன்றொகையே

யிதற்குங்கொள்க.

"நால்வகை யகவற் பொழிப்புத் தொகைதா, மைஞ்ஞூற் றெழுபத் தெட்டா கும்மே" ஆக ஞாஎயஅ.

இனி வெள்ளைக்குப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :— "வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே, றெட்டு முதலா வேழுந் தேமா, மின்னுப் பாதிரி மேவு சீர் நன்னுணுப், பூமருது மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறுங், காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லைந்து, மாக வெள்ளைக்கு வந்தபொழிப் பெதுகை, யெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப" "வாகு வலியது கடியாறு விறகு தீ, யெட்டுக் கணவிரி பெருநாணுப் புலிசெல்வாய், மழகளி றுருமுத்தீ புளிமா விவை யொன்பது, களையுரு முப்புலி வருவாய் பத்து, முதலா வந்தவை யெரோவொன் றைந்தா, வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை, யாறொரு பஃது மைந்து மாகும்"

"இனி வருக்கப்பொழிப்பு வருமாறு :—" வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு, பாதிரி மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறு, மின்னு நன்னுணுத் தேமா மேவுசீர், பூமருது பத்து முதலா வைந்து, மாவருவாய் காருருமுப் பதினொன்று முதலா, நான்கு மாக வந்த வாற்றுன், வெள்ளை பெற்ற வருக்

கப் பொழிப்பெதுகை,

யாறொரு பஃது மொன் பது மாகும்” இனி கிளை

யாதி வருக்கப் பொழிப்பிற்கு முன்னர் கிளையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தைக் கூறி யதன்றொகையே இதற்குங்கொள்க.

இனி வல்லினப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு ;— “ வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே, றெட்டு முதலா வொரோவொன் றேறூ, மாசெல் வாய் பூ மருது தேமாப், பாதிரி நன்றுணு

வொன்பான் முதலாறுங்,

காருருமு

மாவருவாய் பத்துமுத

லைந்து, மாக வந்த

வாற்றுன் வெள்ளை,

பெற்ற வல்

லினப் பொழிப்பெதுகைதா, மாறொரு பஃதோ டெட்டு மாகும்.”

இனி மெல்லினப் பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நேராதிப்பொழிப் பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தையே கூறி அதன்றொகையே இதற்குக் கொள்க. “நால்வகை வெள்ளைப் பொழிப்பெதுகைதா, நானூற்ற

நாற்பத் தொன்றென

மொழிப” ஆக சாசயக.

நச்சினார்க்கினியரு

இனிக் கலித்துப்
பொழிப்பெதுகையும்
வருக்கப் பொழிப்
பெதுகையும் வருமாறு.
“வலியது விர குதி
கடியா தெறுமிவை,
யிரேழ் தொட்டுப்
பதினெட்
டளவுங், கணைவிரி பெருகா

௩௰ வருமுத்தி

மழுகளிறு, புலிசெல்வா

யுரறு புலி பதினைந்து

முதவாப், பத்தொன்

பானள் வுயரவு

நைரயுருமு, விரவு கொடி

புலிவருவாய் பதிறைறு

முதவா, விருபதின் காறு

முயாரவும் வருதலி த்,

றுள்ள லோசை

பெற்றபொழிப் பெருகை,

யறுபஃ தாக

வரைந்தனர் புலவர்" சாம.

"மூவகைப் பாவிற்கு

மொழிந்த

பொழிப்பெதுகை,

நானூற் றொருபத்து

மூன்றென நவில்ப"

சாயந.

முற்றெதுகையும் வருக்கமுற்றெதுகையும்

வருமாறு.

“நுங்கை வண்டு
நான்கு நேமா, ஐவந்து
முதலா வொரோவொன்று
நான்கு, பின்னிரு நான்கா
வொருநிலத்து வருதலு,
மாக வகைவல் பெற்ற
முற்றெதுகை, பேரா று
மொன்று மாகு மென்ப”
யாட. இவற்றை யொரோ
வொன்றாகக்கொள்ளின்
மற்றை யடியொடு

தளைவழுப்படும் ; அது "மந்தி தந்த பைந்தாட் செந்தினை" என்றிற்ப மெல்லடி வந்தெனத் தொடை வந் தாற் றளைவழுவாமாறு காண்க.

" வலியது விறகுதீக் கடியார் ராறுங், கணவிரி பெருநாணு மழகளி றுருமுத்தீ, யு ரறு புலியதின் மூன்று நரையு

குழு, விரவு கொடிபதி
ஞண்கு முதலா, வொரே
ாவொன் றேழாய்
முற்றெறு கைபெறும்” “
வருக்கமுற் றெறுகையு
மவ்வா றெபெற்,
றெருநாற் பஃது மகவுற்
செய்தும்” ஆக இருவகை
முற்றும் ாகுமெகூ. ‘ஞாயிறு
போதுபூப் போரே
றென்றிவை, யெட்டு
முதலா வொரோவென்

றேமும், பாதிரி நன்
னுஜலப் பூமருது
மாலெசல்வாய், மேவுசீ
ரொன்பது
முதலா வாறுங், காருரு மு
மாவருவாய் பத்து முதலைங்,
துயரவும் புளிமா
வொன்பது முதறெண்கும்,
வாகெட்டு முதலா னான்கு
மாகி, வந்த விவற்றுன்
வெள்ளை பெறுமுற், றெ

முபத்து மூன்றே யாகு
மிங்ஙனம், வருக்க மூற்றும்
வந்தவெண் ணாக, வீர
ண்டன் றொகைநூற்று
நாற்பத் தாறே, இவை உயீ
ராறுறழ்ந்த வடியமு பஃ
றிற், சுருங்கிய நிலத்தி
லொரோவொன்று
கழியத், தள்ள லோசை
பெற்
றுமுற்றுத் தொடைதா, நாற்பத்
தெட்டே யாகும்

வருக்க,முற்றுத் தொடை

பு மவ்வா றாக,

விரண்டன் றொகையுந் தொண்ணூற்

றேறு." "மூவகைப் பாவி

ற்கு மிருவகை முற்று,

மூன்றாற்றுத் தொண்ணூற்

றைந்தெனு மொழிப"

நடாகூயிரு. ஆக கூருாநடச.

இனியொரூஉவெதுகை வருமாறு.

"நேர்பதின் மூன்று

ணைகவைற்

கொரூஉடெவருகை, வண்டு

நான்கு ரின் ணுத் தேமா,

வைந்து ஞாயிறு

போதுபூப் போரோ, ரூறு

பாதிரி மேயுரிர் ௧௫௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நன்றுணைப், பூமருது

நீடுகொடி மேயுழு காருருபு,

நாணுத்தகோ வெட்டு மூத

வாவொரோவொண்,

ெறங்லெ பூாங வியன்ற

ெதாவைகதா,ேமெபூாரு

பஃதோ

டிருபத் ெதான்றே."

கூடுக. "ஸ்ைா பதின் லுவ்ரு

ைகவற் ெகாருஉவெது

ைகை, வாகிருகான்கு

புளிமா ெவாண்பால்,

வல்யது கடியாறு விறகுதிப்

பத் . ஆக், கனைவிரி

யுரமுபுலி ெபருநாறுை

யுருமேந்தீ, மழகளிறு
படிவென்று
விரவுகொடி நகையுருமு,
வீரறு முகவா
வொரோவொன் றெருடபா,
ஒகத்
தொகைகதூற் றெருருபத்
தேழே' ரயன். ஆக உாஅ.
“ நேர்பதின் மூன்றன்
வென்னைக்
கொருஉ வெதுகை, வண்டு
ஞாயிறு போதுப் போரோ,

றெட்டு

முதலா வேழுங் தேயா,
பின்னுப் பாதிரி மேவுர்
நன்றுனுப், பூமருது மா
செல் வாயிலை
யென்பான், முதலா
வொரோவொன் றுறுங்
காருரும், மா
வருவாய் பத்து முதலா
வொரோவொன், வைறந்து
மாடு வைறந்த தொகைதா,
மெண்ணெரு பஃதே

யெய்து மென்ப.”

“ ஸ்ரீணாபதின்

ஆன்றான்.

வெள்ளைக் கொருஉ வெதுகை, வாரு

வலியது

கடியாறு விறகுநீ,

வெட்டுக் கணவிரி

பெருநாணுவருமுத்தீப்,

புலிசெல்வாய்

மழகளிறு புளிமா

வாலிவை, வொன்பது

நலையுருமுப் புலிவருவாய்

பத்து, ருமுகலா

வொபோவொன் றைந்து

லெய்பெற்,றுபெரு பஃது

லையந்து மாகும்." ஆயிரு. "

கேரி றுளுற் கல்லெகாருஉ

வெதுவைக், பெருகிய

ங்யந்தி வொரோ

வொன்று

கனயப், பெறுங்வெதாடை

காற்பக் கெடட்டுப்பின்னார்,

லொாயீராறித்

சுருங்கிய நிலத்தி,
லொரோலொன்று கலையப்
பெருந்தொடை யம்தா, மிரு
வகைத் தொடையுந்
தொன்னூற் றுமிற, [97] அடி,

“மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த பொருஉ
வெதுவைக், கூறுற்றுக் கூறப்
தொன்ப தாகும்.”
சாமாமயிக.

இனிவருக்கவோருவருயாறு.

“ வெண்டைந்து

மின்னுத் தேமா வாழு,

ஞாயிறு போதுபூப்போ

றேழு, மேவுசீர் பூமருது

கன்றுனு நீடுகொடி,

யெட்டுக் காருருமு

காணுத்தனே யொன்பான்,

முதலா வந்தவை

யொரோவொன் றுனும், பா

திரி யேழு முதலா

ரேவழு, மாக வகவற்கு

வருக்க வொருபத்தொன்க,

யேயொரு பஃது மொன்

பது மாகும்.'' இனி

நிரையாறு

வருக்கவொரு உயிற்கு

முன்னர் நிரையாறு

யொருஉயிற்குக்குறிய

உரைச்சூத்திரத்தையேயிதற்குங்கொள்க.

ஆகாங்க.

இனி வெண்பாக்கு

நோதி வருக்கவொருஉ

டுந்தை யொழியமுன்

னர் நோரதியொரூஉவிற்குக்கூறிய உரைச்சூத்திரத்தைக்கூறியதன்றொகை
யி லிதற்கெழுகுறைத்தாக்கொள்க. சுய். இனி வெண்பாக்கு கிளையார்

வருக்க வொரூஉவிற்கு

முன்னார் நிரையாதி யொரூஉ

விற்குங் கூறிய வுரை

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௧௧

சூத்திரத்தைக்கூறியதன்றொகைமேய

யிதற்குங் கொள்க. சுய்.

ஆக பாடம். இனிக்கலிக்கு

வருக்கவொரூஉ விற்கு

முன்னையொரூஉவிற்குங்

அடியவரைச்
குத்திரத்தைக்கேட்ட அடி
யதன்மெருளைகேய பிதற்குங்
கொள்க. அக. ஆக
சூடாமணி.

"இவ்வகைப் பாவிற்கு
பிருவகை யொருகூ
த்தொகை, தொள்ளா
யிரமே
யாகு மென்ப." ஆக. கா.
"அளவடிக்கள வரும்

விகற்பத்தொடைதா, நானூற்

றுமுப்பத்துநான்கு

தலைவிட்ட, ஈரா யிரமே ய

ாகுமென்ப" ஆக தொடி

த்தொ

டை உருவாக்க.

"இருவகைத் தொடையோ

ணியன்ற தொகைதாம்,

பதின்

மூவாயிரத் தெழுநூற்றுத்தொ

ண்ணூறு, ஒடித்

தொடையு மொடித்

தொடை

யும்' மோட்சகாரணம். இனி,

இச்சூத்திரத்திற்குத்

'தொண்டுதலையிட்ட

பத்துக்

குறை

யெழுதாற்றொன்றுமென்ப'

வென்று பாடமோதிப்

பதின்மூவாயிரத்

தறுநூற்றுத்

தொண்ணூற்றொன்பாரு

மிளிப்பத்துக்குறை

யெழுநூற்றொரு

ன்றுமென்ப வென்று

பாடமோதித்

தொண்டுகலையிட்ட

பத்துப்பத்தொ

ன்பதென்பாருமினித்தொண்டுகலையிட்ட

பத்துக்குறை

யெழுநூற்றொன்று

மென்ப

வென்றுபாடமோதிப்

*பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றுத்

தொண்ணூற் |

றென்பதென்பாரும்

இனிப்பத்தாக்குறைய

யெழுதுற்றென்பஃதென்ப

வென்றுபாட மோறி

யிதனை மிகவுகலிந்து

பொருள்கொண்டு† பதின்

மூவாயி

ரக் கெழுநூற்றெட்டென்பாருமெனப் பல பகுதியாசிரியர், இவற்றுணல்ல
துய்த்துணர்ந்துகொள்க. இனிமெய்பெறுமரபிற்றொடைமெனவே விளங்கி

த்தோன்றுதல வுத்

இலதொடைபுளவாயிற்று.

அவை ஆசிடை. யெதுகை

வேறுபாடு பிரண்டு

யெதுகையுஞ்

செந்தொடை வேறுபாடு

மிரட்டையு

மந்தாதி வேறுபாடு மிணை

கூழையும் மேற்கதுவாய்

கீழ்க்கதுவாய் முற்றுக்கடை

யிணை கடைக்கூழை

யிடைப்புணர்பின்

என்பனவும் பிறவும்

வேறுபாடாகக்

கூறுவார்

கூறுந்தொடைகளுமெல்லா

பிதறேனை தழீஇக்கொள்க.

அவை

மேற்கூறுதும். இனி,

“அடிதொடை மிசைபல

விரவின வரினும், முதல்வரு

மத

னது பெயர்கொளன்

முறையே”

னெனச்சூத்திரஞ்செய்து

பலரும் பேதம்

*தாட்சக்க என்டார்

உரையாசிரியர்.

†கடவொஅ என்பர் பேராசிரியர்; இவற்றை இந்நூல் கக-ஆம் பக்கக்கீழ்க் குறிப்பிற் காண்க. இவ்வாறு நான் குவைப்பேதங் காட்டுதலால் நச்சினார்க்கினியர் இந்நூற்குரை செய்தற்கு முன்னமே நால்வர் இந்நூற் குரை செய்தனர் என்பது உய்த்துணரப்படும். யாப்பருங்கலவிருத்திகாரரும் ககசுகக என்பர். (உக) "செந்தொடை யிரட்டை."

‡இதனைத், "தொடைபலதொடுப்பினுந் தளைபல விரவினுந் தொடைவந்தது முன் மொழிந்திசிற் பெயரே" (ருக) என்னும் யாப்பருங்கலச்சூத்திரவுரையிற் காண்க.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

வந்தொடையே தளையே முதலியனவே

தொ ான்வர்

பின்னுள்ளோர், அவரு

யார். என்னை? "செங்காற் பைந்தினை யிதணமேறிப், பைங்காற் சிறுகிளி க
வோட்டுந்தை" யென்புழி எதுகையு முரணும் வந்துழி முதற்கண்ணதின்
றிறுதிக்கண்ணதின்னதென்று துணியலாகாமை கொள்க. இன்னுஞ் செய்
ட்செய்த சான்றோர் பலதொடையும் பலவித. கணமும் படவேண்டுமென
கருதிச் செய்தவற்றுட் சிலகளைத்தொன்றுகோடற்குக் காரணமின்மை

யுணர்க.

* ௱௨. தெரிந்தனர்

விரிப்பின் வரம்பில

பல்கும்.

இது கட்டளையடிக்கோர்

புறனடை.

இ-ள்;

அறுநூற்றிருபத்தைந்தாள்

ஒன்றைநிறுத்தி

யகேடை..றுநார்

நான்களையுங்கூட்டிய

மதேறை

சீர்வகையடிகளையும்

விகற்பத்தொகா

களையுங் கூட்டியுங்

தொ ாகெக்குங்

தொடைப்பகுதிகளை

விரிப்பினெண்ணிறந்

பலவாம் எ-று.

எனவே,

இங்ஙனங் கூறுமல்

வரையறைப்படுத்தி

யிலக்கணங்கூறி

என்றார்.

*எ-து எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்-ற்று. மேற்சொல்லப்ப
தொடையினை ஆராய்ந்து விரிப்பின் வரம்பிலவாகி விரியும். எ - று. அவை
வன, மோனை எதுகை முரண் இயைபு அளபெடை என்பனவற்றின்க
இணைகூழை முற்று மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய் கடையிணை கடையி
பின்கடைக்கூழை இடைப்புணர் என வேறுபடுத்துறழ்ந்து எழுத்தந்த
அசையந்தாதி, சீரந்தாதி, அடியந்தாதி எனவும் உயிர்மோனை உயிரொத
நெடில்மோனை நெடிலெதுகை வருக்கமோனை வருக்கவெதுகை
மோனை இனவெதுகை எனவும் மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை இ
ட்டெதுகை ஆசெதுகை எனவும் இவ்வாறு வருவனவற்றை மேற்கூறிய
கையினான் எழுத்து வேறுபாட்டினானுறழவும் நிரனிறையாகிய பொ
கோள்வகையானும் ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை முதலாகிய சித்திர
களானும் உறழவும் வரம்பிலவாகிவிரியும். அவற்றுட் சிலவருமாறு—இ
யாவது முதலிருசீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது:
ழையாவது முந்துற்ற மூன்று சீரினும் வந்து இறுதிச்சீரின்வாராதது.
"அணிமல ரசோகின் றளிர்நிறங் கவற்றி" இது இணைமோனை. "பொன்
ன்ன பொறிசுணங் கேந்தி" இது இணையெதுகை. "சீறடிப் பேரகலல்கு
குப்" இது இணைமுரண். "தாஅட் டாஅமரை மலர்முழுக்கி", இது இணையள
டை. "மொய்த்துடன் றவழுமுகிலே பொழிலே" இது இணை யியைபு: என
ம். இனிக்கூழை; "அகன்ற அல்கு லந்துகில் மருங்குல்" இது கூழை மோ
"நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி" இது கூழையெதுகை. "
பெரிய சிகர்மலர்க் கோதைதன்." இது கூழைமுரண்

நச்சினார்க்கினியருரை.

தகங

ரகூ தொடைவகை நிலையே யாங்கென மொழிப.

"பொன் அத்தான் மோதட்டெருமை" இதுகூழையளபெடை;என்வரும். ...னி மேற்கதுவாயாவது நான்கு சீரினும் இரண்டாஞ்சீரொழிய வினையவரு...து; அவை "அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள்" இதுமேற்...துவாய் மோனை. பிறவுமன்ன. கீழ்க்கதுவாயாவது மூன்றாஞ் சீரொழிய ...னையசீரின் வருவது; "அவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை" இது கீழ்க்கது...ய்மோனை. பிறவுமன்ன. முற்றாவது நான்குசீருமொத்துவருவது; ...து "அயில்வே லனுக்கிய வம்பலைத் தமர்த்த" எ-து. பிறவுமன்ன. அந்தா...த் தொடைக்குதாரணம்:—"உலகுடன் விளங்கு மொளிதிக ழவிர்மதி, ...திலை னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடை ...சனம், மாசனத் திருந்த திருத்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருள்ள ...மோ டருந்தவம் புரிந்து, துன்னிய மாந்தரஃ தென்ப, பன்னருஞ் ...றப்பின் விண்மிசை யுலகே" எனவரும். இவ்வகையினுள் ஒருபாட்...றுதி மற்றைப்பாட்டிறுதியாக வந்தாற்கொள்க. இத்துணையுங்கூறப்பட்...ன சிறப்புடைய என ஒருளிகராகக்கூறுப. இனி "மீன்றேர்ந்து வருந்திய ...ருங்கால் வெண்குருகு" இது கடையிணை முரண். இனிப் பின் முரணாவது ...லாஞ்சீரு மிரண்டாஞ்சீரும் ஒன்றத் தொடுப்பது. அது "கொய்ம்மலர்

நலிந்து தண்ணிழல் விரிந்து” எனவரும். கடைக்கூழை முரணாவது முத
ற்சீரொழித்து மூன்றுசீரும் ஒத்துவருவது. உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டு
கொள்க. இடைப்புணர்முரணாவது இடையிருசீரும் ஒன்றத்தொடுப்பது.
“தேம்படு குறுஞ்சுனை நெடுந்தண் மால்வரை” எனவரும். இனிமோனை
வெதுகை யியைபு அளபெடையினும் அவ்வழிவருவன வந்தவழிக்கண்டு
கொள்க. உயிர்மோனையாவது முதலெழுத்தாகிவந்த உயிரெழுத்து மற்
றையடியினும் வருவது; அது “கயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ், சுடர்புனை
திருநுதல் பசலை பாய” எனவரும். எதுகைக்கும் இதுதானேயாம். நெடி
ல்மோனையாவது நெட்டெழுத்து ஒத்துவருவது. “தாமின்புறுவதுலகின்
புறக்கண்டு, காமுறுவர் கற்றறிந்தார்” எனவரும். நெடிலெதுகையாவது
“ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார், கூகூவென்றே கூவிளி
கொண்டா ரொருசாரார்” எனவரும். இனவெதுகைமூன்றுவகை; அவை
“தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ, ரெச்சத்தாற் காணப் படும்” இதுவல்லின
வெதுகை. “அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு, நண்பென்னு நாடாச் சிற
ப்பு.” இதுமெல்லினவெதுகை. “எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்
க்குப், பொய்யா விளக்கே விளக்கு” இது இடையினவெதுகை. மோனையு
மிவ்வாறு வருவன பாகுபடுத்திக்கொள்க. ஆசெதுகையாவது இடையின
வொற்றிடை வரத்தொடுப்பது; அது “காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் க

௫௧௪

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ) ஐயமறுக்கின்றது.

இ-ள். சீர்வகையடியின் தொடைப்பகுதி வரையறைப்பட்டவாறும் அவை செய்யுட்களிற்கும் கிளைமை முற்கூறிய கட்டளைபோலின்றித் தொடை கொள்ளப் பெறுமென்று கூறுவர் புலவர்; எ-று. *

என்றது வரையறையின்றேனுந் தொடைக்குரியபடியென்றவாறு. (கூ)

* 'ஈசா ஜோதக்கிளைமுதலா வடிவிறைதுகாறு

முகிழ் னெற்றி, பூமாண்ட நின்றேன் தொடைக்கி வருக்கை போழ்ந்து" என வரும். இனி இரண்டடியெதுகையாவது "உலகுடன்று மொருங்குடனேத்துமாண், டிலகமாயதிறலறிவன்னடி, வழுவினெஞ்சொடு வாலிதினேத்தவுந், தொழுவதெல்வினை நீங்குக வென்றியான்" என வரும். இடையிட்டெதுகையாவது "தோடா ரெல்வளை நெகிழநாளு, நெய்தலுண்கண் பைதலழுப்ப, வாடாப் புலர்புதைஇப் பசலையும், வைகறொறும் பையப் பெருகி, நீடாலரென் னீர்மனங்கொண்டார், கேளார் கொல்லோ காதலர்தோழீஇ, வாடாப்பல்வ மறமுகந்தெழில், பருவஞ்செய்யாது வலனேர்புவளைஇ, யோடாமலையன் வேலின், கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே" என வரும். இவ்வகையிறன் மோனைவருவனவுங்கொள்க. பிறதொடையும் இவ்வகையிறன் வருவனவுங் கொள்க. மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகையாவது இரண்டாமெழுத்தொன்றாது மூன்றுமெழுத்து முதலொன்றுவது. ஏனையவுமிவ்வாறு உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இவையெல்லாம் மேலெடுத்தோதப்பட்ட தொடைக்கட்படும் சார்ந்துழித்த வடிக்கண்ணும் இப்பாகுபாடெல்லாம் விரிவன வரம்பிலவாகும்.' என்பது உரையாசிரியருரை.

• "என்பது தொடைக்குரியதோர் மரபுணர்த்தும். தொடை கீழ் வகை மேற்சொல்லப்பட்ட பாகுபாட்டன எ-று. வேறுபலந்துணர்த்தவாச் செல்லாமிடனுடைத்து எ-று: அஃதாவது எழுத்தான் வேறுபடுதலும் சொல்லான் வேறுபடுதலும் பொருளான் வேறுபடுதலும் ஆம். இத்துணையுந் தொடை கூறப்பட்டது" என்பது உரையாசிரியருரை.

ந் "யாத்தின்ப முதலாக அடிநிலையளவும் நோக்குதலாகியகருவி நோக்கென்று சொல்லப்படும். காரணமெனினுங் கருவியெனினுமொக்கும். நோக்குதற் காரணமென்பதனை உண்டற்குரியிலென்றற்போலக் கொள்க; அஃதாவது யாதானும் ஒன்றைத் தொடுக்குங்கால் கருதிய பொருள் முடியுங்காறும் பிறிதுநோக்காது அதுதன்னையே நோக்கி நின்றநிலை. அடிநிலைகாறும் என்றதனான் ஓரடிக்கண்ணும் பலவடிக்கண்ணும் நோக்குதல் கொள்க. அஃது ஒருநோக்காக ஓடுதலும் பலநோக்காக ஓடுதலும் இடையிட்டு நோக்குதலும் என மூன்றுவகைப்படும். உ-ம். "அறுசுவையுண்டிய மர்ந்தில்லாளூட்ட, மறுசிகைநீக்கியுண் டாரும்—வறியராச், சென்றிரப்போரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன், றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று." இஃது ஒருநோக்காகியோடிற்று. "அழிமினறநெறியஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும், பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்" இதுபல நோக்காகிவந்தது. "உலகமுவப்பவலனேர்புதிரிதரு, பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங், கோவறவிமைக்குஞ்சேண்விளங் கவிரொளி...... மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன், கார்கோள் முகந்த" என்றவழி ஒளி என்பது அதனையற்கிடந்ததனை நோக்காது கணவனை நோக்குதலின் இடையிட்டு நோக்கிற்று. பிறவுமன்ன" என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௧௫

நோக்குதற் காரண

நோக்கெனப்படுமே.

இது

மிருந்தமுறையானே

நோக்குணர்த்துகின்றது.

இது மேல்காற் சொல்லாற்

செய்யுஞ் செய்யுள்

வழக்கியல்பின்வாய் வெள்

ளைமைகலந்து நிற்றலான

பெருன்பநோக்கமாம்.

(இ-ள்) மாத்திரை....

.....காறும். எ-து.
மாத்திரைமுதலிய வுறுப்புக்
கொண்ட வடிவி
ம்புந்துணையும். நோக்கு......
..காரணம். எ-து
கேட்டோர்
மீண்டுநோக்கிப்பயன்கோடலையுடையவாகச்செய்யுங்
கருவியை. நோக்கு...
படுமே. எ-துநோக்கென்று
பெயர்கூறப்படுமென்றவாறு.
அடி.
மிறைகாறுமென்றது
ஓரடிக்கணென்றிச் செய்யுள்

வந்தவழி யெத்
துணையாயினும் இன்று
முடிகாலும். எ-று.

உ-ம். "முல்லை
வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு,
பைங்காற் கொன்றை
மென்பிணி யவிழ,
இரும்பு திரித் தன்ன
மாயிரு மருப்பிற், பரலவ
லடைய
இரலை தெறிப்ப, மலர்ந்த

ஞாலம் புலம்புபுறக்

கொடுப்பக், கருவி வானங்

கதழுறை சிதறிக்,

கார்செய் தன்றே கவின்

பெறு கானங், குரங்குளைப்

பொ

லிந்த கொய்சுவற் புரவி,

நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள்

பரியப், பூத்தபொங்

கர்த் துணையொடு வதிந்த, தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி, மணிநா வார்த்த
மாண்வினைத் தேர, னுவக்காண் தோன்றுங் குறும்பொறை நாடன், கறங்கி

சை விழவி னுறந்தைக்

குணாது, நெடும்பெருங்

ஞன்றத்தமென்ற காந்கட்,

போ

தவி முலரிறை று, மாய்திதாடி

படரிவைதின் மாணைவம்

படர்க்கேத." (அகம்-௯)

வைத்தலை

யென்றதறை லவிருக்தலையு

மெல்லென்றெது வன்மைய

வர்ய்க் கூரிதாய்

நிற்றலினரும்பியணிக்கென்பது

கூறிற்று. இவ்லறுமங்கொண்

றையும் பிணி
யவிழ்ந்தனவென்றது,
அவையு மாமாதலிற்
கடிதிற்சரியாவா
கலிற் கடிதிற்கரிந்த
முகிலைக்கு முன்னே
மெல்லிய பிணியவிழ்ந்தமை
கூ
றிற்று. காய்ந்த விரும்பு
முறுக்கிவிட்டவழியும்
வெப்பமாறுதவாறுபோல
னீர் தோய்ந்தம்

வெயிலுழந்த

வெப்பமின்னுந்தணிந்தில

வென்பதுதோன்ற

இரும்புதிரித்தன்னமருப்பென்றார். இலைகுழிதோறுந் தேங்கி நின்ற நீர்க்கு விருந்தினவாதலிற் பல்கால் நீர்பருகுதற்குப் பாலையுடைய பன்னத்தைச்சேர கின்றது என்றதாம். இத்துணையும் பருவந்தொடங்கியதுணையே. வற்புறுத்திக் கூறிற்று. புலம்பு முழுவது நீங்கிற்றென்று ஒருபுடை தோன்றப்புறக் கொடுத்தசென்றமையின் அதுவும்பருவந்தொடங்கியதுணையே கூறிற்று. தொகுதியையுடைய மேகங் காற்றின் விசையான் விரைந்த கொடுந்துளியைச் சிதறிற்றெனவே புதுமைகூறிற்று. இத்துணையும் பருவ

தொடங்கியணிந்தென்ற

...

வற்புறுத்தற்கிலேசானமை

நோக்கிற்று

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

கொய்யாத வுளை பெருகுதலுங் கொய்த வுளை 'பல்காற் கொய்யப் பெரு வேண்டுதலுங் கூறவே குதிரை மனச்செருக்குக் கூறிற்றும்.' அதன் கரு த்து வளையும்படி விசித்தவாரொலி நரம்பிற்கு ஒதிய நால்வகைக் குற்றத்

திறு மார்பென்றுங்
குற்றமெய்திய
நரம்போசைபோல
விசைப்பவென்க,
பூத்தபொங்கரென்பதனைற்
பசிப்பிணிதீர றுகரும்

பொருளை யதிற்குறை வறக்
கொடுப்ப வுண்டு மகிழ்ந்து
பின்புதாம் நுகராநின்று
வதியுமெனவே,

யாமுமில்லற நிகழ்த்துதற்கு நுகர்தற்குமேற்ற பொருள்களைக் குறைவறப் பெற்றுப் பின்னின்பநுகர்தல்வேண்டுமென்பது கூறினாளாம். பொங்கிற் பசி தீர்ந்து துணையொடுவதியும் பறவையுந் தாதையுண்டிறபறவையும்

கலக்கமுறாதற்கஞ்சி
மணிமயாலியை வீக்கிய
தேரனென்றத ஹற்
காதலு
மருளுமுடைமையின்

அவற்றின் பிரிவிற்கும் பசிக்கு
மிரங்கினானெனக் கூற

லேயனையவற்கு நின்கண்ணும் பெருகுமென்றவாம். வதியும்பறவைவண்டே

தேனு மென்பதூஉந்
தாதூண்பறவை
சுரும்பென்பதூஉம்,
“எங்குமோடி யிடறுஞ்
சுரும்புகாள், வண்டுகாள்
மகிழ் தேனினங்காள்.”
(சிந். குண. ௬௨) எனப்
பின்னுள்ளோர்
கூறியவாற்றானு முணர்க.

இதைற் சேணிடை
வரையுணர்

த்தம் மணியொலியை
வாவொலிகேட்கு மணிை
மக்கண்ணுங் கேளாயாயி
னேயெனவு மல்
வாவொலி தா துண்பறவை
யொலிக்கடைங்குதலின்
கேட் கின்றிலேயெனவுங்
கூறினாயிற்று.
வாவொலி நரம்போசை

போறலின்

பெருவரவாயிற்று.

மாண்வினைத்தேஃனென்றன்,

அவன்றன் கருத்திற் கேற்ப

வினைமுடித்தமை

தோன்ற; எனவே

வன்புறைக்கேதுவாயின

தெய்வந்தங்கு

மலையாதலிற்

றெய்வமணநாறுங்

காந்தளினுடைய போத

விழா நின்ற மலர்போல
அவர் புணர்ந்தகாலத்துப்
புதுமணநாறும் மரிவை
யெனவே யவர்பிரிந்து
செய்தன்றென
வன்புறைக்கேதுவாயிற்று.
ஆ
தொடி யென்றது,
தொண்மெலிந்தழி
அயலார்க்குப்புறமறைத்
தல் வேண்

டிச் செருகுந்தன்மையின்றி
யணிந்தநிலையே
கிடக்குங்கொடியென்றவாறும்.
இதுவும்பிரிந்துசேய்த்தன்றென்றவாறதாம்.
ஈண்டுமாணலமென்றது அவள்

பிரிவுணர்த்திய
காலத்துப்
பிரிவிற்குடம்பட்டாள்
போன்றுடம்படாது
நின்ற நலத்தை: அது
மெய்ப்பாடாம். இங்ஙனம்

கோடல்நோக்கென்று

ணர்க.

(௱௪

நச்சினார்க்கினியருரை.

கக

௫௫. ஆசிரியம் வஞ்சி

வெண்பாக் கலியென

நாலியற் றென்ப

பாவகை விரியே.

இனி நிறுத்த
முறையானே பாவென்று
முறுப்புணர்ந்ததென்றது.

இ-ள்.

ஆசிரியப்பாவும், வஞ்சிப்பாவும், வெண்பாவும்,
கலிப்பாவுமென நான்கு
கூற்றது பாக்கூற்று விரி.

எ-று.

வகை யென்றதனுற் றாக்கின் றொடர்ச்சியாகியஇப்பாவென்று மூற
பு கிகமூமோசையையும் அது கிகமுஞ்செய்யுளின் வேறுபடநோக்கிச் செய்
ட்கோ ருறுப்பென்றுணர்க வென்பதூஉம் வழக்கிற்குரியன செய்யுட்கு
ரியவாமென்பதூஉ மோரோர்செய்யுட்க ளொரோவுறுப்புவருமாறுமொன்
றுன்றனோடு விராஅய்ப்பிறக்கும்பகுதியும் பொருள்வரையறையு மடிவரை
றையு மெல்லாங்கொள்க. பாநான்கெனவே, பாவினையுறுப்பாகவுடைய
செய்யுணான்கென்னும் வரையறையு மவற்றுற் பெயர் கோடலு மக்குத்
திரங்களாற்பெறுதும். "தூக்கே பாவே" யென்பதற்குப் "பாவெனமொழி
யுந் தூக்கின துபெயரே" யென்றுரிதன்வழிநூலோரும். (உ-ம்)" உள்ளார்
கொல்லோ தோழி! முள்ளுடை, யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்கா
ய், துகில்பொதி பவள மேய்க்கு, மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே." இஃ
தாசிரியப்பா வுறுப்பாகிய செய்யுள். 'வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்'
இது வஞ்சியுறுப்பாகிய செய்யுள். 'வாரியபெண்ணை வளர்குரும்பை வாய்த்
தனபோ, லேரிய வாயினு மென்செய்வ-கூரிய, கோட்டியானைத் தென்னன்
குளிர்சாந் தணியகலங், கோட்டுமண் கொள்ளா முலை.' இது வெண்பா வுறுப்
பாக வந்தசெய்யுள். 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' இது
கலியுறுப்பாக வந்த செய்யுள். இவற்றின் பாவைத்தூக்கி யடிவரையறுத்த
வாறு காண்க. ஆசிரியப்பா வெண்பாவென முன் றாக்கிற்கூறியவாறன்றி

ஆசிரியம் வஞ்சி யென்றுகூறினுர், வழக்கிற்றுஞ் செய்யுட்குமுரிய வாசிரிய
மும் வெண்பாவும் போலச் செய்யுட்குரிய கலியும் வஞ்சியுஞ் சிறப்பிலவோ
வென்றையுறுமைக்கும் அவற்றிற்கவ் வையுறவுடைய வென்றற்கு மென்க.

60 ஆ. அந்நிலை

மருங்கி னறமுத

வரிய

மும்முதற்

பொருட்கு முரிய

வென்ப.

இது பாப்பொருட்குரிமை

கூறுகின்றது.

இ-ள். மேலைச்சூத்திரத்திற் றோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட செய்யுளிடத்தவரு மறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்றுமுதற்பொருட்கு மந்நான்கு பாவு முரியன. எ-று.

கக௩

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

மும்முதற் பொருளெனவே, அவற்றது நிலைப்பொருளாகிய அறத்தின்மையும் பொருணிலையின்மையும் இன்பநிலை யின்மையுமடங்குமென் உலகியற் பொருண்மூன்றனையு மிவையெனக்கூறி அவற்றைவிடொாது கூறவே வீடுங்கூறிற்றும். அது கூறுதற்குரியசெய்யுளும் மேற்கோச் மென்று கூறுமாறுணர்க. (க0

க0எ. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்

ஆசிரியப்பா

வெண்பா வென்றாங்

காயிரு பாவினு ளடங்கு

மென்ப.

க0அ. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

இவை யிரண்டும்

உ. ரையியலைப நோக்கி உ

டன் கூறினர். இவை

விரிந்தது தொகுத்தல்.

இ-ள். பாவிரி......தொகுப்பின் எ-து, பாக்கள் விரிந்த பகுதியை யுடைக் தன்மைநோக்கித் தொகுப்பின்; ஆசிரியப்பா...மென்ப. எ-து, ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவுமென்றவ்விரண்டு பாவினுளடங்கு மென்று கூறுவர் அதற்குக்காரண மென்னையெனின், ஆசிரிய . வஞ்சி. எ-து, ஆசிரியவிருபமாகித் தூங்கலோசை விரிந்தடங்கு ... வெண்பாவின் விகற்பமாகித் துள்ளலோசை விரிந்தடங்குமென்று ... கூறுதலின். எ-று.

(உ-ம்.) "வீடுபெறுங் கவிதைகது ... இருந்தூ" என ஆ வற்றான் வஞ்சித் தூக்கு பிறந்தது. ... மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் என வெண்பாவினுட் கலிப்பாப் பிறந்தது. பண்பு வென்றதனுன் ஆசிரியமும் வெண்பாவு மியல்பெனவும் ஒழிந்தன விகற்பமெனவுங்கொள்க. எனையென்றதனுன் மூன்றுபாவினுந் துள்ளிய கலியோசையு மொருவகையான் வெண்பா கடைத்தேயாம், இலக்கணக்கலியோசையன்றாயினு மென்பது.
(௧௦௭, ௧௦.

௧௦௯. வாழ்த்தியல்

வகையே நாற்பாக்கு முரித்தே.*

இது முற்கூறிய மும்முதற்பொருட்கள் அறமாவது
பொருட்டோய் நாற்பாவிற்கு முரித்தாமென்கின்றது.

வாழ்த்து,

இ-ள். வாழ்த்தியலின் கூறுபாடு நான்குபாவிற்கு முரித்து எ-று.

வகையென்றதனாற் கடவுளரும், முனிவரும், பசுவும், பார்ப்பாரு
அரசரும், மழையும், நாடுமென்று மறுமுறைவாழ்த்து வருதலே. ஒப்

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௰௧

பான்மைய என்பதூஉம்,

அங்ஙனம் வாழ்த்துங்காற்

றனக்குப்பயன்படுதலும்

படர்க்கைப்பொருட்குப்

பயன்படுச ஒழிமனை
இருவகையான் வரும்
வாழ்த்து

மென்பதாஉ ம்,
முன்னிலையாகவும்
படர்க்கையாகவும் வரும்
வாழ்த்து மென்
பதாஉ ங்கொள்க.

(உ-ம்.) "யாங்கு
சேவடி யாகத் துகிர்,
வனைநரல் பெனவ முகைக

பாக, விசும்புமெய் யாகத்
திசைகை யாகப், பசுங்கதிர்
மதியமொடு சுடர்கண் ணாக,
வியன்ற வெல்லாம்
பயின்றகத் தடக்கிய, வேதத்
முதல்வ னென்ப,
தீதற விளங்கிய திகிரி
பயன்பட வாழ்த்தியது.

யோனே" (நற்றிணை வாழ்த்து) இது தனக்குப் 'நீல மேனி வாலிழை பாகத், தொருவ னிரு தா ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே' (ஐங்குறுநூற்று வாழ்த்து) இஃதுலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது. 'முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்னா, பொற்பனை வெள்ளையை யுள்ளா தொழிலின்னா, சக்கரத் தானை மறப்பின்னா வாங்கின்னா, சத்தியான் றாடொழா தார்க்கு.' (இன்னா நாற்பது வாழ்த்து) "வா னிடு

[illegible] . . . ... முடிகவென்

று" (நாலடிவாழ்த்து)

'அறறியந் தணர்க்கு' (கலித்தொகை வாழ்த்து) இவற்றின் வேறுபாடுமுணர்க. இவற்றைக் கடவுள் வாழ்த்தென்று பெயர் கூறப்படும். 'உரனென்னுந்

தோட்டியா னோரைந்துங்

காப்பான், வரனென்னும்

வைப்புக்கோர் வித்து'

(திருக்குறள்-உச) இது முனிவரை வாழ்த்தியது. [illegible] [illegible], வாழிய [illegible] இஃது அரசனை வாழ்த்தியது. 'விசும்பிற் றுளி

வீழி னல்லான் மற் றாங்கே,

பசும்புற் றலைகாண் பரிது'

(திருக்குறள் -கக) இது

மழையை: [illegible]:

[illegible] [illegible] காண்க.

ஆவை அறு

முறையாவாழ்த்திகளைப் பெயர்

யாய வாழ்த்திவையெனவும்,

உதாரணம், இயல்லன்றதன்ன இயற்கை

மேல்வரும் புறநிலைவாழ்த்து முதலியன இயற்

கையன்றி வாழ்த்தின்பாற்

சார்த்தப்படுவன

எனவுங்கொள்க.

வஞ்சிக்குதா ரணம்

வந்துழிக்காண்க. *

'அங்கண் வானத் தமரா

ரசர்' என்பது பின்னுள்

னோர் கூறிய வாழ்த்தியல்.
(கoக)

* "அங்கண்வானத் தமரரரசரும், வெங்களியானைவேல்வேந்தரும், வடிவார்கூந்தன் மங்கையருங், கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைக், கொங்கிவரசோகின் கொழுநிழற்கீழ்ச், செழுநீர்ப் பவளத் திரள்காம்பின, முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல், வெங்கண்வினைப் பகை விளிவெய்தப், பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப, வனப்பமைந்த மலைபெய்த, நனைத்தலையுலகுட னவைநீங்க, மந்தமாருத மருங்கசைப்ப, வந்தரதுந்துபி நின்றியம்ப, விலங்குசாமரை யெழுந்தலமர, நல்லொளர்பூமழை நனிசொரிதர, வினிதிருந் தருணெறி நடாத்திய வாதிதன், றிருவடி பரவுதுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே" இது பொதுச்சீரான் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா" என்றார் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர். (கூ-தாங்கவிசையான.)

சஉo

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ககo.

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்
காப்பப்
பழிதீர்
செல்வமொடு வழிவழி
சிறந்து
பொலிமி
னென்னும் புறநிலை
வாழ்த்தே
கலிநிலை
வகையும் வஞ்சியும்
பெறாஅ.*"

இது, ஏன்கு பாவிற்கு முரித்தேயன்றி, வரையறைப்படும் வாழ்த்து வருபாடு கூறுகின்றது.

இ-ள். வழி..........காப்ப-எ-து, நீவழிபடும் நின்குலதெய்வம் நின்னைப் புறத்தேநின்று காப்ப. பழி.....சிறந்து. எ-து, இல்லறத்தாற் பொலிந்த செல்வத்தோடே நீ பெறும்புதல்வரும் அவர் பெறும்புதல்வருஞ் சிறப்

பெய்தி. பொலி.

......வாழ்கே. எ-து.

எல்லீரும்

நீவொழ்வீராமினென்று

தெய்வத்தைப் புறத்தே

நிறுத்தி வாழ்த்தும்

வாழ்த்து. கலி...பெறு அ.

எ-து,

கலிப்பாவுறுப்பாகவும் வஞ்சிப்பா வுறுப்பாகவும் பாடப்பெறு. எ-று.

எடுத்துக்கொண்ட க

ாரியத்-துக்கு ஏதுவாகிய

தெய்வத்தினைப் படர்க்கை

யாக்கி, அத்தெய்வத்தாற் பயன்பெறுகின்றானொருவனை முன்னிலையாக்கிக் கூறலிற் புறநிலையாயிற்று. வகையென்றதனாற் கலியின் கூறிய பரிபாடற்

குமொக்கும். (உ-ம்)

‘அறிதுயி லரவணை

யமர்ந்தோன் காப்ப,

வருட்கடம் பூண்ட வகலாச்

செல்வமெ யாடு, நீயுநின்

புதல்வருஞ் சிறந்து,

வாழிய பெரும பூழியர்

கோவே" 'திங்க ளிளங்கதிர்போற் றேந்திங்க ளூர்த்தேவன், மைந்

தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து—திங்கட், கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப, நிலைபெற்று வாழியரோ நீ" எனவரும்.|| இது பாவென்னுமுறுப்பிற்குப் பொருள்வரையறுத்தது. இன்னென ஒருமைகூறிப் பொலிமினெனப் பன்மை கூறியது, முதல்வரோடு கூடப்பாடுதற்கமையுமென்றற்கு.(கசo)

சகக. வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே செவியறி வுறூஉவென் றவையு மன்ன.

இதுவும் பாக்களைப்

பொருண்மேல்

வரையறுக்கின்றது.

இ-ள். வாயுறைவாழ்த்தும் அவையடக்கியலுஞ் செவியறிவுறூஉவு மென்றிம்மூன்றும் மேலைப்புறநிலைவாழ்த்துப்போல வாழ்த்துப்பகுதியவாக லுங் கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும் பெருமையுமுடைய. எ-று.

அவையாமாறு மேற்கூறுதும். வாயுறையென்றது வாய்மை மொழியா

ஐய மருந்தெனப்

பண்புத்தொகை.

மருந்துபோறலின்

மருந்தென்றார். ஒரு

---

* எனவே வெண்பாவினும் ஆசிரியப்பாவினும் இரண்டும் புணர்ந்த

மருட்பாவினும் வரப்பெறும் எ-று.

என்பது

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉக

முன் சிறப்புக்கூறி வழுத்தி

அவற்குப்

பயன்படக்கூறலின்

வாயுறைவாழ்த்

தென்ருர். மாட்டேற்ருனே

டியமருங்கொள்க.

விற்புறங்காப்ப

என இடனியமித்தாற்போல

அவையடக்கியலென்பது அவையடக்கியலியலெனவிரியும்; அஃது அவ
டக்குமாற்ருற் (றன்னையிழித்துக்கூறி) அவரைப் புகழ்தல். (அவைக்கட்
டனடக்குதலாயின், அவையடங்கியலென்பது பாடமாதல் வேண்டும்.)

செவியறிவுறூஉவாவது ஒருவர்க்குக் கேள்வியறிவு படுத்து அவரை
வாழ்த்துதல்; என்று கூறப்பட்டவையும் ஆசிரியத்தானும்வெண்பாவானுங்
கூறப்பெறும். எ-று.

எனவே, இந்நான்கு பொருண்மேலும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வரு
மென்பதூஉம் ஒழிந்தன வாரா வென்பதூஉம், மருட்பா அவ்விரண்டினு
லும் வருதலின் இப்பொருண்மேல் வருமென்பதூஉம் பெற்ரும். தெய்வத்

தொடுபட்டமையிற்

புறநிலைமுற்கூறி,

முன்னிலைக்குரிமையின்

வாயுறைறய தன்பின்கூறி,
வரையறையின்மையின் அதன்
பின்
அவையடக்கியல்கூறி,முன்
னிலைக்கண்வருமேனும்
இன்னகுணத்தையாவாயெனப்
புகழ்படவாழ்த்திப்
பிற்கூறுதல்
வேறுபாடுடைமையின்
அதன்பின்
செவியறிவுறூஉக்கூறி இம்
முறையேவைத்தார்.

இங்ஙனங்கூறிய பாவுறு
ப்பினை யுடைய
நால்வகைச் செய்யட்கும்
இவ்வுறுப்பினை இலக்கணமெய்துவிக்க.
(௧௧௧)

௧௧௨. வாயுறை

வாழ்த்தே வயங்க
நாடின்
வேம்புங் கடுவும்
போல வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி

வழிநனி பயக்குமென்
னேம்படைக்
கிளவியின் வாயுறுத்
தற்றே.*

இது முறையானே
வாயுறை கூறுகின்றது.

இ-ள். வேம்புங்.
கொல். எ-து,
முற்பருவத்துக் கைத்துக்

கடுத்தும்
?ற்பருவத்தாறுதிபயக்கும்
வேம்புங் கடுவும் போல
வெய்யசொல்லினை.
::க்—மென்று. எ-று,
ஒருதலையின்றிப்
பிற்பயக்குமெனக்கருதி.
ஓம் ஸடை. . தற்றே. எ-று,
பாதுகாத்த
சொல்லினேனை
மெய்யாகவுறுத்தவது.
:யுறைவாழ்க்கே எ-று,

வாயுறைத்வாழ்த்தாம்.

எ-று.

---

* "வாயுறை வாழ்த்தை விளங்க வாராயின் வேம்பினையுங் கடுவினையும் ... வெஞ்சொலடக்காது பிற்பயக்கு மெனக்கருதிப் பாதுகாவற் கிளவி ... மெய்யறிவித்தல் எ-று.

உ-ம்

"இருங்கடற்றானையொடு

பெருவிலங் கைவிடிய"

என்னும் பாட்டு. என்பது

உரையாசிரியருரை.

௩௨. ௨.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உ-ம். 'இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில, முடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித், தாமே யாண்ட வேமங் காவல, ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக், காடுபதி யாகப் போகித் தத்த, நாடுபிறர் கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே-யதனை, னீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா, துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை, மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே, * முளி கள்ளி நளிசுடலை, வெள்ளில்போகிய வியலு ளாங்க, ணுப்பிலா வவிப்புழுக்கல், கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா, திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று, நிலங்கலனாக விலங்குபலி மிசையு, மின்னா வைகல் வாரா முன்னே, செய்ந்நீ முன்னிய வினையே, முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே"(புறம் ௩௬௩.)எனவரும்.

௧௩௩. அவையடக் கியலே யரிறபத் தெரியின்,
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென் —
றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே.†

இது முறையே

அவையடக்கியல்
கூறுகின்றது.

இ-ள். அவை.....யின்.

எ-து. அவையடக்கியலிலைக்

குற்றமற ஆயின். வல்லா....

.னென்று—எ-து.

வல்லாதவற்றைக் கூறினும்

அவற்றை ஆராய்ந்து கொள்க

யன்று, எல்லா—றன்று.

என்றும். எல்லார்க்கும் வழிட

கிளவி கூறியதாம். என்று.

வல்லுதல் என்பது

தன்று வல்லுறுதல்; அப்பதி

ஒருவன் வல்லனவு;

றை வல்ல வன்பவாகலின், அதனை நிர்மறை 'வல்லா' என்றவிற்று. (உ-ம்)

"திரைத்த விரிக்கிற் றிரைப்பிறு வாய்போ-துரைத்த வரைபோகக் கேட்"

-டுரைத்த, பயின்றவா

செய்வார் நிலமேதந் நெஞ்சத்,

தியன்றவா செய்வ

பலர்" இது
பூதத்தாரவையடக்கு. அரிறப
என்றதனாற் சிறுபான்மை ய
பினும் பொருளினும்
வேறுபட்ட கொச்சகத்தாற்
கூறுங் தொடர்நிலை
செய்யுட்கும்
அவையடக்கியல் கொள்க.
அது "கற்பா லுமிழ்ந்த மணியு
கழு வாது விட்டா, லற்பா
லிழிய நகைவெண்மதி
போனி றைந்த, சொற் பா

ஒழிந்த மருவு மதியாற்
கழூஉவிப், பொற்பா விழைத்துங்
கொளற்பாலர் புலமை மிக்கார்"
(சிந்தாமணி - பாயிரம்.)

எனவரும். (௧௧)

* "கன்னி வேய்ந்த
முள்ளியம் புறங்காட்டு"
என்னும் பாடமுண்டு.

+ "அவையடக்கியலேக் குற்றமற ஆராயின், அறியாதன சொல்லினும் பாகுபடுத்துக் கோடல்வேண்டு மென்று எல்லாமாந்தர்க்குங் காமந்து கூறி

நச்சினார்க்கினியருரை.

௯௨௫

௧௧௪.

செவியுறைதானே,

பொங்குதலின்

றிப் புரையோர் நாப்பண

ணவிதல்

கடனெனச் செவியுறுத்

தன்றே.*

இது முறையே

செவியுறை கூறுகின்றது.

இ-ள். செவிமருந்து

போற்றலிற் செவியுறை

யென்றார். பெருக்கமின்றிப்

பெரியோர்களுடனடங்கி வாழ்தல் கடப்பாடு

றுத்துவது செவியறிவுறூஉ" எ-று.

வணக்கூறிச், செவிக்கு

அறிவு

யானை என்றும் எகா
ரம் பிரிவிலை; அஃது
அடங்கிவாழ்வார்க்குப் புக
ழாதலின் வாழ்த்தின்பாற்
பட்டது. அது— "வடா
அது பனிபடு நெடுவரை
வடக்குந், தெனஅ
அருகெழு..................மன்றுக
பெருமகன் கிளவினை யானே"

(புறம்-க) "என்றூ-பின்சொ
லென்பதந்தை யாருமறி
பெரும" (புறம்-௭௦)
எனவரும். தானே
என்றதனை
இன்னதுணைத்தையாவாவென்றூ
வாழ்த்திப் பின்
செவியறிவுறுத்தல் சொல்க.
இத்துணை யும் பாவின்பெய
ரும், எண்ணுமுறையும்,
வரையறையும்,
அவைபொருட்குரிமையுங்

கடறி

ற்று.

கக்ஙூ· ஒத்த முரைசயு

மனைமுடம் மாப்புக்

குட்டம் கோடுக்

கொட்டினை யென்!

இதுவும்

பாவிலக்கணங்

கூறுகின்றது.

1. †

* செவியறிவுறூஉவாவது பெரியோரானகுதலின்றித் தாழ்ந்தொழுகுதல் கடனெனச் செவியறிவுறுத்தல் எ-று. உரையாசிரியருரை. போசிரியர் பொங்குதலின்றி என்பதற்குப் பெருக்கமின்றி என்பர்.

† இது செய்யுட்கு அடிவரையறுத்தலை நுதலிற்று. ஒத்தாழிசைக்கலிக்குறுப்பாகிய ஒத்தாழிசையும், ஆசிரியப்பாவின்கண் நிலைமண்டிலம் அடிமறிமண்டிலம் என்பனவும், ஒத்தாழிசைக்குக் கொச்சகத்திற்கும் பொதுவாகிய குட்டமும் நாற்சீரடிக்கும் பொருந்தின எ-று. மேல் ஆசிரியப்பாவினீற்றயலும் இடையினும் முச்சீரும் இருசீரும் ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வருமென்றதனானே எல்லாவடியும் ஒத்திவருவனவுமாமெல்ன் மண்டிலங்கூறவேண்டிற்று. சலிப்பாவிற் சுரிதகம் ஈற்றடிமுச்சீரானும் ஈற்றயலடி முச்சீரானும் வருமென்றமையால் தாழிசையும் தாவும் நாற்சீரானல்லது பிறவாற்றான் வாராவெனக்கூறல் வேண்டிற்று. குட்டமெனினும் தாவெனினும் ஒக்கும். இனிக்கலிக்குறுப்பாகிய சின்னங்கள் இருசீரானும் முச்சீரானும் வருதலானும், தனிச்சொல் ஒருசீரான் வருதலானும், வேறுநதவேண்டிற்று. காரணமுன்னர்க் காட்டுதும்" எ-று உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இ-ள். ஒத்தாழிசையும் - ஒத்தாழ்ந்த வோசையும். மண்டிலயாப்பு - மண்டலித்துவரும் யாப்பும். குட்டமும் - இருசீரும் முச்சீருமாகிக் குறைந்துவருவனவும். நேரடி...என்ப - நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தின எ[illegible]க றுவராசிரியர் எ-று.

என்றதனால், நாற்சீரடி மூற்கைபடத் துள்ளிவருதலேயன்றித் தாழ்ந்த வோசைபெற்றும் வருமென்றார். அதுவே ஒத்தாழிசையை ஒத்து மூன்றாய்வருமென்று "ஒத்துமூன் றாகு மொத்தா ழிசையே" (கசஅ) என்புழிக் கூறுமாற்றா னுணர்க. இனி நாற்சீரடியாய் வருமாசிரியமும் வெண்பாவும் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் முச்சீராய்வருமென முன்விதித்தவை, ஒருகால் நாற்சீராயும்வருமென்றற்கு மண்டிலயாப்பென்றார்; அது மண்டிலவாசிரியப்பாவும் மண்டிலவெண்பாவுமாம். உ-ம். * "வேல்வேலி......பெரிதே" எனவும் † "அறையருவி யாடா டினைப்புனமுங் காவாள்......குன்று" எனவும் மண்டலித்து வந்தன. இனி நாற்சீரடியாய் வரும் ஆசிரியப்பாவும் குட்டம்பட்டுவருமென்றார், ஆசிரியப்பாவிற்குக் குட்டமாவது குறளடிவஞ்சியும் சிந்தடிவஞ்சியும் பொருந்திவருதல். வெண்பாவிற்குக் குட்டமாவது ஈற்றயலடியேயன்றி ஏனையடியுங் குறைதல். உ-ம். "வளித்தலைஇய தீயும், தீமுரணிய நீருமென்றாங்கு" (புறம்-௨) என நாற்சீரடிக்கு இருசீரும் முச்சீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது. ‡ "அட்டாலும்பால்" "வஞ்சிவெளிய" ¶ "நகா அ" $ "நாளும்" § "கறைப்பற்பெரு" × இவையே எ[illegible]துக. இவை வெண்பாக் குட்டம்பட்டு வந்தன. (க[illegible])

ககசா. குட்ட

மெருத்தடி யுடைத்து

மாகும்.@

இது முற்கூறிய குட்டம் தாவுக்கும் உரித்தென்கின்றது

* வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின், சாரல் நாட செவ்வியை யாகுமதி யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற், சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவ ளுயிர்தவச் சிறிது காமமோபெரிதே" (குறுந்தொகை. கஅ).

† எஉ-ஆம் சூத்திர வுரையிற் காண்க.

‡ ¶ S § × இவ்வடையாளமிட்ட செய்யுட்களை சுகூ-ஆம் பக்கத்திற்காண்க

@ என்-து "மேல்தற்சோர் புறனடை யுணர்...ற்று. ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரவும் பெறும் எ-று. எருத்தடியுடைத்து என்றதனானே ஈற்றயலடி முச்சீரானப் பொருள்படுமோவெனின், ஆசிரியப்பாவி னீற்றயலடி முச்சீராய் வருதலானும் தூக்கியலென வோதலானும் அவ்வாறு பொருள் படுமென்று கொள்க. உ-ம் முன்னர்க்காட்டுதும். இன்னும் குட்டமென்பதனைத் தாழ் கொச்சகமாகிய கொச்சகவொருபோகிற்கும் பெயராக வழங்கினுமமையும் அவ்வழி ஒத்தாழிசை என்பதனை ஒத்தாழிசைக்கலி யெனக்கொண்டு தாழ யுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்" எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉரு

௫-ன்.

தரவினது ஈற்றடி குறைந்துவருதலை யுடைத்தாம். எ-று.

எருத்து என்றது தரவை; அஃது "எருத்தே கொச்சகம்" (கஙு)என் றுணர்க. "மெல்லிணர்க் கொன்றையும்" (முல்லைக்கலி. ௧.) "மலி ராயூர்ந்துதன்" (ஷை- ௪) எனவும் வரும். (௧௧௬)

எ. . மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ்

செந்தூக் கியல

வென்மனார் புலவர்.*

---

* எ-து, "மேற்சொல்லப்பட்டவற்றுள் மண்டிலங் குட்டமெனபனவற் குரியதோ ரோசைவேறுபாடுணர்......ற்று. மண்டிலமாகக் கூறப்படும் வும் குட்டமெனக்கூறப்படும் பாவும் அகவலோசை யியல்பின; எ - று. ம். முன்னர்க்காட்டுதும். இனி நான்குபாவின் வெண்பாவுங் கலிப்பாவும் ன்னெடுத்தோதுகின்ற ாதலினும் ஆசிரியப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் இத் ணையும் ஒதிய இலக்கணத்தான் முடிதலானும் அவையிற்றுக்குதாரணம் ஙடேகாட்டுதும். ஆசிரியப்பாவாவது, பெரும்பான்மை இயற்சீரானும்

சிரியவுரிச்சீரானும் ஆசிரியத்தளையானும் அகவலோசையானும் நாற்சீரடியானும் சிறுபான்மை ஒழிந்த சீரானும் தளையானும் அடியானும் வருவது; மற்று தன்மேற்கூறப்பட்ட சூத்திரத்தானுணர்க. இப்பாவிற்கீற்றெழுத்தவரையறுத்துணர்த்தாமையின் எல்லா வீறுமாம். "அகவ லிசையன வகன் மற்றவை, யேயோ வீயா வெனவவையென் றிறுமே" என வரைந்து கூறியருளாரெல்லனின், உ-ம். "கோண்மா கொட்குமென் றஞ்சுவ லொண்ணுர்க், கருவிசும்பு தொடுக்கு நெடுவேல் வானவன், கூட லன்ன குறுந்தொடி யரிவை, மென்றோ ளசைஇ நாடொறும், வடிவமை யெஃகம் வலவயி னேந்திக், கைபோற் காந்தட் கடிமலர் கமழு, மைதோய் வெற்ப னல்கிருள்வருமிடம்" எனப் பிறவாற்றானும் வருதலின் ஈறுவரையறுக்கப்படா தென்றுணர்க. இனி இவ்வாசிரியப்பாவினை அடிநிலையாற் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். அஃதாமாறு:—ஈற்றயலடி முச்சீரான்வருவதனை நேரிசையாசிரியமென்ப. உ-ம். "முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே, மலையனொள்வேற் கண்ணி, முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே" என வரும். இடையிடை முச்சீர்வரின் இணைக்குறளாசிரிய மென்ப. உ-ம். "நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ், சாரச் சார்ந்து தீரத் தீருஞ், சார னாடன் கேண்மை, சாரச் சாரச் சார்ந்து, தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே" எனவரும். எல்லாவடியும் ஒத்து வருவதனை நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா என்ப; இது வந்ததற்கிலக்கணம் முன்னர்க்காட்டுதும். "வேரல் வேலி......பெரிதே" எனவரும். இனி எல்லா அடியுமொத்துவரும் பாட்டினையே அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா வென்றும் வழங்குப; அது சொல்லதிகாரத்துள், "நிரனிறை சுண்ணம்" என்னும்

கஉக

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

இது முற்கூறிய
மண்டிலமுங் குட்டமும்
ஆசிரியத்துக்குப் பெரும்
பான்மை
வருமென்கின்றது.

இ-ள். மண்டிலங்...மிரண்டும். எ-து. மண்டிலக் குட்டமென்று முற்கூறியவையிரண்டும். செந்தூக்...புலவர். எ-து. ஆசிரியப்பாவின் கண்ணே பயில நடக்குந் தன்மையையுடைய என்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

சூத்திரத்தாற் கொள்க.

அது "தொல்காப்பிய

சிறுகான்யாறே, குராமகளி ர
ரனைந் இனமோ, வார
வெளிலோ டானைத்தைலவே,
சார லொடீவா லாறே" என
வரும்; இதனுள்,
யாதானுமோர் படிவய
முதலுமுடிவுமாக
வுச்சரிக்கானும்
ஓசையும் பொருளும்
வழுவாமல் வருதலின்
அடிமறியாயிற்று. இனி

சூசீ

ஈடு. சூ: தலாக

அறசீரடியிரு௪ மயங்கிய ஆசிரியத்தளை அடிமயங்காசிரிய

வெமனையும் வெவண்

பாவடி மயங்கிய

ஆசிரியத்தளை வெள்

ளடி மயங்காசிரிய

வெ மனையும்

வஞ்சியடி மயங்கிய

ஆசிரியத்தளை வஞ்சி

மயங்காசிரிய வெமனையும்

வழங்க ப்படும்.

“வெண்டளை விரவியும் . . .

. . . . . . .வெ ணாபுரிப” எனவும்.

“அறுசீரடி

யே. . .ருள் ளோ” என

வும், “இயற்சீர் வெள் ளடி . .

.வெபறுமே” எனவும் வரும்.

“ஆசிரியநடைத்தே

வந்தி” என வேற்றுமை

ப்படவோதுதலாலுங்

கொள்க.

உ-ம். “சிறிய

கட்டெபரிதே . .

.தவப்படவில்லை”

இப்பதினேடி

ஆகிரியத்தான்,

எழுமடியும்

பன்னிரண்ட ... ரமடி ... யு

மூக்கிராண் வந்தனர்.

அடன்றமடி முதலாக

ஆறுமடியேறுகிய

நான்கடியும்

பதினைமடியும்

ஆக்ராண் வந்தனர். இரண்

டா மடி யும

படிவென்று மடையும்
அருகிரான் வந்தன.
வழைய கான்குகிரான்
வந் தன; இவ்வாறு வரு
கலின் அடையங்கா ளிடமா
மிற்று எறும்பியினயிற்
குறும்பல் கனைப,
அலைக்க வண்ண பாறை வே
றிக். கொடுவி வெயினர்
பசுதி
மாய்க்கும்,
கவைவத்தென் . . வலைர்வ

கன்றவா றெ, ட 'து மந்

றுவலை கொள்ளாது

கொதுமலர்க் கழுமீல்

வழுங்கழு றேர்” இது

(ப,தவெடி. யிபற்சீர்வெள்

ளாடியா

தலின் வெள்ள டிவிரவிய

வா நிரியடுபனப்பகிம்.

“இங்கட ஓகித்த...தற

ங்கேத்” இதனுள், “ உ

ப்பிலா வலிப்புழுக்கல் ”

ன்படுதழுதலா டீன்ற

டியும் வஞ்சி. இனிவஞ்சிப்பாவாவது வஞ்சியுரிச்சீராலும் ஏனைச்சீராலும் இருசீரடியாலும் வந்து தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத் தானிறுவது. இதற்கிலக்கணம், "வஞ்சிச் சீரோ" "தன்பாவல்வழி" "வஞ்சிமருங்கின்" "வஞ்சியடியே" "முச்சீராலும்" "வஞ்சித் தூக்கே" என்பனவற்றாற்கொள்க.

இப்பா

இருசீரடிவஞ்சிப்பா

முச்சீரடிவஞ்சிப்பா என

இருவகைப்படும். உ-ம்.

"பூந்தாமரைப்

போதலமரத்,

தேம்புனலிடை

மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைக்

களவயின்மகிழ்,

வினைக்கம்பலை மனைச்

சிலம்பவு, மனைச் சிலம்பி ய

மனைருமாச

றும், வயற்கம்பலைக்

கயலார்ப்பவு, நாரை,

மகிழின் மகிழ்தூங் கூரன்,

புகழ்த லிறைப் பெருவன்

னையமேனை ”

இருகுறைபடியான் வந்து

தனிக் கொற்பெ

ற்று சற்றயபடி

பூக்கிரான்

ஆசிரியச்சுரிதகத் தானிற்ற
இருசீரடிவஞ்சிப்பா
நச்சினார்க்கினியருரை.
அஉஎ

எனவே,
வெண்பாவின் கண்
சிறுபான்மை
வருமென்றவாறாயிற்று.
இரண்டுமெங்ஙனம் வருதல்
சான்றோர் செய்யுளுட்
காண்க. (ககஎ)

தகஅ. நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ
டொத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

தனிச்சொற் பெறுதலெடுத் தோதிற்றிலரேனும் உரையிற்கோடலென்பத னாற் கொள்க. "கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன, வடிவாளெ யிற் றழலுளைய வள்ளுகிரன, பனைபொருத்தி னிலையரிமா னணையேறித், துணையில்லாத் துறவுநெறி யிறைவனாகி, யெயினவில வனிதிருந்தெல்லோ ர்க்கும், பயில்படும்வினை பத்தியினாற் செப்பினோன் புனையெனத், திருவுறு திருவடி கைதொழு, வெருவுறு நாற்கதி வீடுனி யெளிதே" இது முச்சீரடி யான்வந்த வஞ்சிப்பா. இனி, "வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சியவுரிய"என்றோதியத

னல், வெண்பாவடியோடுங் கலியடியோடு மயங்குவன கொள்க. "நேரிழை மகளிருணங்குணக்கவரும்" என்பதாசிரியவடி. "கோழி யெறிந்தகொடுங்காற் கனங்குழை" என்பது வெண்பாவடி. "வயலாமைப்புழுக்குண்டும் வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்" என்பது கலியடி. இனிவெண்பா வாமாறுங் கலிப்பாவா மாறும் முன்னர்க்காட்டுதும்." எ-அ. உரையாசிரியருரை.

* வி - து.

வெண்பாவாமாறுணர்த்து. வெண்பா யாப்பாவது : வெண்சீரானுமாசிரியச்சீரானும் வெண்டளையானும் செப்பலோசையானும் அளவடியானும் முச்சீரடியானும் வருவது. இவற்றிற்

இலக்கண போதப்பட் டன.

ஈண்டோதப்பட்டனவெல்லாம்

அவ்வாறு வரும்; எ - று.

இவையெ

ல்லாமோசையானொக்குமாயினும், அளவானும் தொடையானும் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்திக் குறியிடுகின்றாரென்று கொள்க. (1) நெடுவெண்பாட்டாவது அளவடியினெடியபாட்டு. (2) குறுவெண்பாட்டாவது அளவடியிற் குறியபாட்டு. (3) கைக்கிளை யென்பதூஉம் (4) பங்கதமென்பதூஉம் பொருளாலாகியபெயர். (5) பரிபாட்டாவது பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது: ஒருவெண்பாவாக வருதலின்றிப் பலவெண்பாவுமாகிப் பலவுறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒருபாட்டாகி முற்றுப்பெறுவது. ஒத்தவையெ

ன்றது, அளவானும்

பொருளானும் இன

த்தானும்

வேறுபடுக்கப்படாத சாம

நிலவெண்பாக்கள்; அவையாவன: நான்கடியாய்

வருவன. இவ்வாசிரியர்தான்

வினை   அளவென்றும்

எறினவற்றை

நெடுவென்றும்

குறைந்தனவற்றைக் கு

றள்ளிங்கு

எனை   யெம்வழங்குவாராகலின்

வேற்றுமைப் பொருளாலும்

இனத்தாலும்

வே   று   பகுக்கப்பட்டா   ர

நெடுவெண்பாட்டு

ம் குறுவெண்பாட்டும்   ஒ

நச்சினார்க்கினியர் உரை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

இது வெண்பாவென்னு முறுப்பினை

ஞ் செய்யுளும்பற்றி வரையறுக்கின்றது.

இன்னுழியாமெனைப் பொருளு

இ-ள். முற்கூறிய நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண்பாட்டுங் கைக்கிளைப்பொருண்மேல் வருஞ் செய்யுளும் பரிபாடற் செய்யுளும் வசையாகிய பொருண் மேல்வருஞ் செய்யுளுமென்ற ஐந்துந் தம்பினைந்த செய்யுளெல்லாம் வெண்பாவென்னு முறுப்பினான் யாக்கப்படுந் தன்மையை

டைய. எ-று.

பாட்டும் எனமூவகையானும் வரும். குறுவெண்பாட்டாவன; இரண்ட

உடைய

னும் மூன்றடியானும் வரும். உ-ம். "அறத்தாறிதுவென வேண்டா" இஃது இரண்டடியும் ஒருதொடையான் வருதலின் குறள்வெண்பாவெண்டு 'உருவுகண்டெள்ளாமை" இது விகற்பத்தொடையான் வருதலின் விக பக்குறள் வெண்பா. இனி மூன்றடியான் வருவதனைச் சிந்தியல்வெண்ப என்றுவழங்கப்படும்; எ-று. உ-ம். "நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டி பிறர்நாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி,பறநாட்டுப்பெண்டி ரடி"இஃது ஒ தொருதொடையான்வருதலின் இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. "நற்கொ றவாயி னறுங் குவளைத் தார்கொண்டு, சுற்றும் வண்டார்க்கப் புடைத்தா பொற்றேரான், பாலைநல் வாயின் மகள்" எனவும்,"சுரையாழ வம்மி மித பவரையனைய, யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலையென்ப,கானக நாடன்சுனை"எ

வுநிலையிடைப்பட்ட தொடையான்வருதலின் நேரிசைச்சிந்தியல் வெ பா.இனி நான்கடியான்வருவன சமநிலைவெண்பா வெனப்படும்;அவற்றில ண்டா மடியினிறுதிக்கண் ஒரூஉத்தொடை பெற்றுவருவனவற்றை ே சைவெண்பா வெனவும் ஒரூஉத்தொடைபெறுதவற்றை இன்னிசை (ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும். ஒரூஉத்தொடை வருக்க வெதுகையாம் வரும்; அவை யெல்லாம் உரையிற் கோடல் என்னும் தந்திர வுத்திய கொள்க. அஃது "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா...றன்று" இது ே சை வெண்பா. "கல்வரையேறிக் கடுவன் கனிவாழை,யெல்லுறு போழ்தி னிய பழங்கொண்டே, யெல்லையே யேறு மலைநாடன் கேண்மை, சொல் சொரியும் வளை" இஃது இன்னிசை வெண்பா. "வளம்பட வேண்டா ......மில்" இதுநான்கடியாயும் மூன்றுமடிக்கண் தனிச்சொற் பெற்றுவ லின் நேரிசைப்பாற்படும். பிறவுமன்ன. ஐந்தடி முதலாகப் பன்னிரண்

காறும் வருவன
பஃறொடை வெண்பா
வெனப்படும்.

இதனுள் ஒன்றும் ஒரு
தொடைபெற்று
வருவனவற்றை
நேரிசைப்பஃறொடை
யெனவும் ஒரு
தொடையின்றி
வருவனவற்றை
இன்னிசைப்பஃறொடையெனவும்
வழ
ப்படும். "சேற்றுக்கா
னீலஞ் செருவென்ற
வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்!

ய்ம்பிற் பகழி

பொருகய,

மேஎற்றந்தொழில் வடிவு

தம்மூட்டமொற்

நச்சினார்க்கினியருரை.

[illegible]

எனவே, பெரும்பான்மை குறித்தபொருளை மறையாமற் செப்பிக்கூறலே
றத்திலக்கணமாயிற்று. "முன்னையநான்கும்" (தொல். பொ. அகத்-௫௨) என்ற
கத்திணையியற்கைக்கிளையும், "கடவுளும் வரையார்" (ஷை ஷை புறத்-௨௮)
என்ற உம்மையாற்கொண்ட புறத்திணையியற்கைக்கிளையும்; அன்றிக் "காமஞ்
சாலாவிளமையோள்" (ஷை ஷை அகத்-௫௦) என்ற கைக்கிளையும், "கைக்கிளை
வகையோடு" (ஷை ஷை புறத்-௯௫) என்ற கைக்கிளையுட் கடவுட்கைக்கிளையல்

க்கைக்கிளையும்

ஆகாவென்றுகொள்க.

உ-ம். " அணங்குகொ

ஆய்மயில் கொல்லோ

கனங்குழை, மாதர்கொல்

மாலுமென் னெஞ்சு”

(திருக்-௧௦௮௧) இஃது

அகப்புறக்கைக்கிளை.

“களியானைத் தென்னன்

கனவின்வந் தென்னை,

ப்பூரிய னளிப்பானே போன்றான்—தெளியாது, செங்காந்தண் மெல்விரலாற்
சுக்கை தடவந்தே, னென்காண்பே னென்னலால் யான்” (முத்தொள்ளாயிரம்)
ங்குன் மனங்கடை இமான்மாலை நின்றேற்குப், பொங்கு மருவிப் புனலூடன்-
குல், வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித், தருவான்கொல்

ர்பனிந்த தார்” (ஷை)

இவை* சுட்டி ஒருவர்ப்

பெயர்கோடலிற் புறப்புறக்

...க்கிளை. "குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, நெடுமுத்தம் பூத னிருப்ப-
...முத்தம், புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையாய்ச், சென்னை முறைய
...னே" இது கடவுட்கைக்கிளை.

...ற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேட, ராற்றுக்கா லாட்டியர் கண்" இஃது
...இன்னிசைப்பஃறொடை. "பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவு, ளென்

றொடு நின்று ரிருவ

ரவருள்ளும்,

பொன்றொடை

நன்றென்று ணல்லளே

...பொன்றொடைக், கியானைநன் றென்றாளு மந்நிலையள் யானை, யெருத்தத்
...திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன், றிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இஃது ஆறடியான் வந்தது.

ஒரூஉத்தொடை பெறுதலின்

இன்னிசைப்

பஃறொடைவெண்பா.

“சிற்றாறு பாய்ந்தொழுகுஞ்

சேயரிக் கண்ணிணாய், வற்று

ளவயலும் வாய்மாண்ட

வேரியு, முற்றுப் பிணிக்கு

மதிலும் படுகிடங்கு, மொப்ப

வுடைத்தா யொலியோவா சீர்ப்புட்க, டக்தி யிரைமேயுக் தையலாய் ..பின்
னூர்ப்பே, ரொத்துணரும் வன்னை முரைத்தி யெனக்கூறக், கட்டலர் தாமரைபு
ஜைழுங் கவிமான்றேர்க், கத்திருவ ரைவருங் காயா மரமொன்றும், பெற்றவழி
ர்த்துண்ணும் பேயி னிருந்தலையும், வித்தாகா நெல்லி னிறுதியும் பெற்றக்கா,

ஒத்திசாயந்த

தெம்மூர்ப்பேர்

போவென்றான்

வானவண்கை,

விற்பொலிந்த வேட்புருவத்

தான்"¶ இது

பன்னிரண்டடியான்வந்த

இன்னிசைப்பஃறொடை

---

* "மக்க ளுதலிய வகனைத் திணையுஞ், சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்" என்பது. (தொல். பொ. அகத்-௫௪).

¶ இது

பெருவல்லத்தைச்சொல்லியபாட்டு

என்றார்

யாப்பருங்கலவிருத்தி

17 ௧௭௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இனி "முன்னையமூன்றும்" (தொல். பொ. கள-கச) எனக் கலியுறுட்
கூறிய கைக்கிளையிலும் வருமேனும் உணர்க. இனி* ஒருபொருணு
லாதுதிரிந்துவரும் கலிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக் கூறிய கெடுவெண்பாட்டே
ஒருபுடை யொப்புமையுடைமையின் அக்கலிவெண்பாட்டாக இக்காலத்தோ
கூறுகின்ற உலாச்செய்யுளும் புறப்புறக் கைக்கிளைப் பொருட்டாதல்† ஒன்றெ
முடித்தல் என்னும் உத்தியாற் கொள்க. அவ்வுலாச்செய்யுள் இரண்டுறுப்பாய்
வெண்பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின்கூறுமாறு ஆண்டுக் கூ
றாம்‡. இக்காலத்து அதனை ஒருறுப்பாகச்செய்து செப்பலோசையாகவும் கூ

வர்; அது துள்ளலோசைக்கே
யேற்குமாறுணர்க.

பரிபாடலென்பது
பரிந்து வருவது; அது
கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு

பாவானும்வந்து பலவடியும்வருமாறுநிற்குமென்றுணர்க. அது மேற்காண்
அங்கதச்செய்யுள் பண்புத்தொகை; அஃது இருவகையாதல் மேற்கூறுதும்.(கஎ

[illegible]

பாசிரிய வியலான்

இஃது எய்தியதன்மேற்

இ-ள். ஸங்கீர்ணதான்

வெண்பா நாசி

றொடியவும் பெறுமே. §

சிறப்புவிதி.

முன்பு வெண்பாவுறுப்பாகிப்

பின் பாசிரியப்

உறுப்பாக வரவும்பெறும்.

வெண்பா. எனையவும்

வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவற்றுள் *ஒருபொரு ளு

லிய வெள்ளடி யியலாற், றிரிபின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே" என ஓதி
ஊமையாற் புணர்தன்முதலாகிய பொருள்களுள் யாதானும் ஒருபொருளைக்கு!
றத் திறனின் †முடியும் பஃறொடைவெண்பாவினைக் கலிவெண்பா என
குறள்வெண்பாமுதலாகிய எல்லாவெண்பாக்களுங் கொச்சகக்கலிப்பாவாய்வ
கொச்சகமெனவும், யாப்பாய்வழிப் பரிபாட்டெனவும் கொள்ளப்படும். யாப்பி
வருமெனவே இவ்வாசிரியப்பாவால் வரப்பெறு வந்ததேயாயினும் பாடா
பாட்டுக்கைக்கிளையாகுமெனக் கொள்ளப்படும். அது "பொன்னுரமார்பிற்....
புனலுடன் பேரே வரும்" எனவருங் கைக்கிளைவெண்பா. பரிபாட்டும் அ
மும் தத்தஞ் சிறப்புச்சூத்திரத்துட் காட்டுதும். எ-து உரையாசிரியருரை.

* "ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாற், றிரிபின்றி வருவது கலிவெ
பாட்டே" (தொ. செய்-கருச) என்பதுகொண்டு இவ்வாறுகூறுகின்றார்.

† ஒன்றினைமுடித்தலெனவும் பிரதிபேதம் உண்டு.

‡ இவ்வியல் "ஒருபொரு ளுதலிய" "கலிவெண் பாட்டே" என்னுஞ்
சூத்திரவுரையிற் காண்க.

ஜ எ-ஜ,

எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுரைசர்

. . . . த்து. கைக்கி

பொருண்மை

வெண்பாவிற்றன்னதுத்தலைவன்றீ

முதலியவுண்டாம் வெண்பா

நச்சினார்க்கினியருரை.

கக.

இங்ஙனம்வருவது மருட்பா ஆவதூஉம், அதுதான் அகப்புறக்கைக்கிளை யென்பதூஉம் உணர்க. உ-ம். "திருநுதல் வேரரும்புந். ....தனைக்கே" (இப்பொருள்வெண்பாமாலை-கைக்கிளை) எனவரும். (ககக)

உ0. பரிபாட்டின் தொகைநிலை விரிவு

ஒரு பா வென்று

பியவெனறி யின்றி

பொதுவாய்

நிற்றற்கு முரித்தென

மொழிப.*

இது பரிபாடற்காவதோர்

புறனடை உணர்த்திற்று.

இ-ள். பரி. ...லே. எ-து, பரிபாடல்தான் கூறியவாறே வெண்பாவுறுப் பின் வருதலேயன்றி. தொகை...:..யின். எ-து, தொகைநிலையும் விரியுமாகக் கூறிய பா நான்கனுள். இது......றி. எ-து, இது பாவென்றறியப்படும் இயல் பின்றி. பொது... ப. எ-து, பொதுப்படயாக்கப்பட்டு நிற்றற்கும் உரித் தென்று கூறுப. எ-று.

உம்மை இறந்தது தழீஇ

இயற்று. உ-ம். [illegible]

...னைக்கு முழுவெளவு

...ண்டதோன், கண்ணை

...டைவிழுங் கார்கை

கண்டோர்க்குத் தம்மோடு

...க்குமோ வெங்கை." எனப்

பரிபாடல்

வெண்பாவுருப்பான் வந்தது.

"ஆசிரம்

...ரித்த வளைக்குடை யருந்தவே, இயமிழ் திருவொடு முடிமிசை யணவரு... -து.
...ண்டினையும் ஆசிரியத்தினையும் [illegible]
...இதுபாவென்று [illegible] ... கலிக்கும் இதத்
...ம் வேறுபாடின் [illegible] இலக்கணங்கள் இதத் [illegible]யாலும்,

...ரியர் இவ்வாறு [illegible]

[illegible]

டையிரண்டடியும் ஆசிரியமாகி

நிரண்டும் வரிபிறட்டும் எ-று. இவ்வாறு ஆவது

ளை மருட்பாவென்ப. கருத்திறுன் மேல் "மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது, ஈது:வென னுந் தனிமை யின்றே" (தொல். செய்-அ௫)என நூதிறுரென்று ஈங்க. ("தனிநிலை யின்றே" என்பதனைத் 'தனிமையின்றே'என இவர் பாடங் கண்டாராவர்) அது "உரவொலி முந்நீ ருலா அய்ப்பிர்க் தன்ன, கரவரு காமங் கல—விரவெதிர, முன்னொலி திங்கள் முகிழ்நகை, வெள்வளை நல்காள் விடு மன் றுயிரே" (புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - கைக்கிளை) எனவரும். எ-து ராயாசிரியருரை.

* எ-து பரிபாடலாமாறுணர். ....ற்று. பரிபாடலாவது தொகைநிலைவகை

பா

விதென்றுசொல்லப்படுகிலக்கணமின்றி

எல்லாப்பாவிற்கும்பொதுவாய்

நற்கும்

உரித்தென்றுசொல்லுவர்

எச்சவும்மையாகலின்
லக்கனங்கூறவும்படும். அது
வருகின்றசூத்திரத்தாற்
காட்டுதும். பொது
வீற்றலாவது - ஆசிரியம்
வஞ்சி, வெண்பாக் கலி,
மருட்பா என்றோதப்பட்ட
லாப்பாவினுமடைப்புடைத்தாதல்
என்றுமுரையாசிரியருரை.
† "பரிபாட் டெக்தச்
செய்யுளோ, பொருளை

பெண்மைப் பெண்பா லாட்சி ஸ்ரீ ஏ
ன்று முற்கூறியது (செங்கோல்.
செய்-அகம்).

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௱௨௧. கொச்சக

மாராகஞ

சாதக மபருதல்தாடு

பரிபாட்

செப்பிய

நான்குந் தனக்குறுப்

பாகக்

காமங்

கண்ணிய நிலைமைத்

தாகும்.*

---

* இது பரிபாடற்கேற்ற உள்ளுறுப்புக் கூறுகின்றது. இவை ஒழிப்புறுப் பாகிய முப்பத்துநான்குமன்றி இதற்கும் கலிக்கும் உறுப்பாய்வருமெனக் கொள்க.

இ-ள். கொச்சகம் என்றது "எருதச்த கொச்சகம்" (தொல்-செய. கருது) என்புழிக் கூறுகின்றும். சிறப்பில்லதனைக் கொச்சையென்றுகூறும் வழக்கு நோக்கி இதனையுஞ் சிறப்பின்மையாற் கொச்சகம் என்று ரென்பாருமுளர். குறி லிணையின்ற அடி அராகம்; சுரிதகம், அடக்கியல்; எருத்து, தாவு; என்ற இவ் ஞெடு (முற்கூறிய நான்குபாலையுந்) தனக்குறுப்பாகக்கொண்டு காமப்பொ ளைக் கருதிய நிலைமைத்தாய்வரும். எ-று.

தனக்கென்றதனுன் அவையல்லனபிறவுறுப்புங்சொள்வது மேற்கூறும் கன்னிய என்றதனுற் கடவுள்வாழ்த்தும், மலைவிளையாட்டும், புனல்விளையாட் டும், பிறவு மெல்லாம் காமங்கண்ணியேவருமென்றுகொள்க. கொச்சகவுறுப்பு

பயிலவருதலின் முன்வைத்தார். அராகம் இடையினல்லது வாரா. எருத்தினை ஈற்றில்வைத்தது தானன்றியும் அது (பரிபாடல்) வருதலின். உ-ம். "வாஎ ரெழிலி மழைவள நந்தத், தேனர் சிமைய மலையி னிழிதந்து, நான்மாடக் கூ

ஒலதிர்கொள்ள வாறு,

மருந்தாகு நீர் மலிதுறை

மேய, விருந்தெது நர்த்

செல்வநின் திருந்தடி, தலையுறப் பரவுதும் தொழுதே" இது தரவு. "ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம், பிணிநெகிழ் பிண்டி நிவந்துசேர் போங்கி, மணிநிறங் கொண்ட மலை; ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை,

வண்ண வரிவிதழ்ப் போதின்வாய்

வண்டார்ப்ப, விண்வீற்

றிருக்குங் கயமீன் விரி

* எ-று, மேற்சொல்லப்பட்ட பரிபாட்டுப் பொதுவாய்நிற்றலேயன்றிக் கொச்சகமும் அராகமும் சுரிதகமும் எருத்தமும் என்றுசொல்லப்பட்ட நான்கு முறுப்பாக் காமங்கண்ணியநிலையுடைத்தென்றவாறு

எனவே யறத்தினும் பொருளினும் வாராதாம். "வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே" (தொல். செய்-கௌ) எனச் சிறப்புவகையோதினமையான்

நான்குபாவினும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்றாதலின், கடவுள்வாழ்த்தாயும்வரப் பெறும். ௧௨ (கொச்சகமெனப்படு) ஐஞ்சீரடுக்கிவருவனவும், ஆசிரியவடி, வெண்பா வடி, வஞ்சியடி, கலியடி, சொற்சீரடி, முடுகியலடி, என்றுசொல்லப்பட்ட அ

வகையடியானும் அமைந்தபாக்களை யுறுப்பாகவுடைத்தாகி, வெண்பாவியலாற் புலப்படத்தோன்றும் "சொற்சீ ரடியும் முடுகிய லடியு, மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்" (தொல். செய்-கஉஉ) என்றோதலின், எனானுங் கொச்சகப்

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉக

வயலிற், கண்ணீற் றிருக்குங் கயம்; ஒருசார், சாறு கனோதத் திரையொடு மாறற், முழவி ளோதை பயின்றறி விழந்து; திரிகரு மார்த்து நடுகரு மீண்டித், திருயைத் தக வயல்; ஒருசார், அறத்தொடு வேதம் புரைதவ முற்றி, விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித், திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண ரீண்டி, யறத்திற் றிரியா பதி; ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசுவ பூண்ப வுடுப்பவை, மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல, பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப், புண்ணிய வணிகர் புனைமற்

கொருசார்; விழைவுதை
விளையெவன் மென்புல
வன்புலக், களம ருழவர் கடி

மறுகு பிறசார்; ஆங்கு, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப, மியல்கொள நண்ணி யவை" இதுகொண்டுவிலை. வண்டுபொரேரெனவெழ வண்டுபொரேரென வெழுஉங் கடிப்பிகுவேரிக் கதவமிற்றோட்டிக், கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடர, மின்மினி வாய்த்த விளங்கொளி நுதலா, ருர்களிற் றன்ன செம்ம லோருமவ், வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருவத், தொளியிழை யோங்கிய வொண்ணுத லோரும், புலத்தோ டளைஇப் புகழணிந் தோரு, நலத்தோ டளவு தாணனிந் தோரும், விடையோ டிகலிய விறனடை யோரு, நடைமட மேவு

காணிழுக் தோருங், கடலுரை திரையிற் கருநரை யோருஞ், சுடர்மதிக் கதிரெ
ணத் தூகரை யோரு,மடையர் குடையர் புகையர் பூவேந்தி, மிடையொழி வின்றி
படிபுறையா ரீண்டி, விளைந்தார் விளைவின் விழுப்பயன் றுய்க்குந், துன்னர்
விழுச்சீர்த் துறக்கம் புரையு, மிருகேழுத்தி யணிந்த வெருத்தின், வரைகெழு

செல்வ நகர்; வண்டொடு
தும்பியும் வண்டொடை
யாழார்ப்ப, விண்ட கடகட
மேகமோ டிரத், தண்டா
வருவியோ டிருமுழா வார்ப்ப,
வரியுண்ட கண்ணா
ரோ டாடவர் கூடிப்,
புரிவுண்ட பாடலோ டாடலுந்
தோன்றக், கூடு நறவொடு
காமமுகிழ் விரியக், கூடா

நறவொடு காமம் விரும்ப,
விளைய பிறவு மிவைபோல்
வனவு, மனையவை யெல்லா
மியையும் புனையிழைப், பூமுடி
நாகர் நகர்; இவை கொச்சகம்.

மணிமரு டைவகை நெறிசெறி
யொலிபொலி
யவிர்நிமிர் புகழ்

பொருளாகக்கொள்ளப்படும். "தரவும் போக்கும் இடையிடை மிடைந்தும், ஐஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும்...,வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்" (தொல்-கருரு) "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே" (ஷை-கருக) என்றாராகலின் இவ்விலக்கணத்தானே பரிபாடலிற் கொச்சகமும்வரும்வழித் தரவும், சுரிதகமும் இடையிடை மிடைதலுங் கொள்க. வெண்பாவியலான் என்றதனைத் தனிநிலையானும் பிறதளையானும் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான்வருவன வெல்லாங் கொள்க. அராகமென்பது, ஈற்றடி யானும் பலவடியானும் குற்றெழுத்தெருங்கிவரத் தொடுப்பது. பெருமைக் கெல்லை,...என்னை "ஆறடி யராகக் காமே லெல்கை, யொரோவொன்று மீதலு

¶ பாட்டிடை
மிடைந்தும் என்பது பேராசிரியர்
நச்சினார்க்கினியர்கொண்ட
பாடம்.

கூஉ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

கடந்தற், பிணிநெகிழ் துளையிணை தெளியொளி திகழ்பு ஞெகிழ்தெரி யரிமதர மகிழ்பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுதலோர், மணிமயிற் றொழிலெழில் விகலிமலி திகழ்விழி திகழ்கடுங்கடாக்களிற் றண்ணலவரோ, டணிமிக வந்திறைஞ்ச வல்ல லிகப்பப், பிணிநீங்க நல்லவை யெல்லா மெய்தருந் தொல்சீர், வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக், குளவாய மர்ந்தா னகர்; இது முடுகியல். திகழொளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத், திகழ்வெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச்சிரத் தொற்றி, மகர மறி

கடல் வைத்து நிறுத்துப், புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு, மமுது கடைய வருவயின் ஞெகிழ, மிகாஅ விருபடை மாழியான் வாங்க, வுகாஅ வலியி னொரு தோ ளங்கால், மருஅ தணிந்தோருந் தாம்; மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம், புகாவெதிர் பூண்டாருந் தாம்; மணிபுரை மாமலை ஞாறிய ஞால, மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாம்; பணிவில்சீர்ச், செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக், கல்லுயர் சென்னி யிமையவின் ஞெகிழ்த், தொல்புகழ் தந்தாருந்தாம்; இவையுங் காச்சகம்; அன்ன அவைக்குடையருந்தலை யாயிரம் விரித்தமை காரணமாகக் கூறலிற்காமங் கூறிற்று. (அராகம்வந்தன வந்துழிக் காண்க.) கொச்சகங்களும் வெள்ளையாதல் பெரும்பான்மைமே லிதற்குக் கூறுகின்ற வுறுப்புக்கள் வந்துழிபு மொக்கும். மூடுமெயலுஞ் சொற்சீரடியும் வெள்ளடியோடு தொடர்ந்துவருதலின், "காமரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடியுறை, யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென, வேமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும், வாய்மொழிப் புலவநின் றாணிழ

ஞெழுதே" இதுவுஞ் சுற்றக்கொடுப்பிரியாமைகூறலிற் காமங்கண்ணிற்று. "எரி

மலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித், திரு ஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், றிருமணி திறங்கும் பூணை மால்வரை, யெரி திரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலங் கொடியோயின் வலவயி னிருத்து, மேவலுட் பணிந்தம்ம கூறு, நாவலந்தண ரருமறைப் பொருளே" (பரிபாடல்) என ஆசிரியம் வந்தது. "நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை" (ஷை) இது வஞ்சித்தூக்கு. பிறவுமன்ன. (செப்பிய என்றதனுன்

முடையவூ மிரண்டடி, யீரடி யாகு மிழிபுக் கெல்லை" என அகத்தியனூ ரோதின ராகலின். சரிதகமென்பது, ஆசிரியவியலானுதல் வெண்பாவியலானுதல் பாட்டிற் கருதியபொருள்முடித்துநிற்பது. இரண்டடியிழிபாகப் பத்தடிப்பெருமை

யாக வருவதொருறுப்பு.// பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும், கால் சுரிதகமாதலா னும் இடைநிலைப்பாட்டாகிய தாழிசையும் கொச்சகமும் அராகமும் கொள்ளக் கிடத்தலின் எருத்தென்பது கழுத்தின்புறத்துக்குப் பெயராகவேண்டுமாதலான் அவ்வுறுப்புத் தரவைச்சார்ந்துகிடத்தல்வேண்டுமென்ப; என்னை. "தரவே யெருத்த மராகங் கொச்சக, மடக்கியல் வகையொ டைந்துறுப் புடைத்தே" எ-து அகத்தியமாதலின், தரவென்பதொருறுப்புக் கோடல்வேண்டுமெனின் இவ் வாசிரியர் கொச்சகமெனவோதியவதனுனே தரவும் அவ்விலக்கணத்திற்படுமென் பதுவொன்று; எருத்தென்பது இவ்வாசிரியர்கருத்தினற் றரவென்பதுபோலும்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௨௫

அராகமின்றிவருதலுங், கொச்சக மீற்றடி குறையாதுவருதலும், அவ்வழியசைச் சீரொழிரதலும், வெள்ளைச்சுரிதகத்தானிறுதலுங் கொள்க. "அறவோருள்ளாரரு மறைகாப்ப"வென்னும் பரிபாடலுட் "செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை,

மறுமுறை யாவு மிசைபக

தெறிமாண்ட, தன்வரல்

ஆவலைய வியமக்கு" என

வெள்ளைச் சுரிதகத்தா னிற்றது.

கஉஉ. சொற்சீ ரடியு
முடுகிய லடியு
மப்பா நிலைமைக்
குரிய வாகும்.

இதுவு மதற்
குறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். சொற்சீரடியு
முடுகியலடியும் பரிபாடற்
குரியவாம். எ-று.

(கஉக)

குன்றுரைப்பாயிற்றத்

அடியென்றதனான் முற்கூறியவடியோடுதொடர்ந்தல்லது தாமாக வாரா வென்றுணர்த்துக. சொற்சீரடி மேற்கூறப்பட்ட(1) மூவிலையலடியாவது,(2) வெண்பாவோடு விராய்த்தொடர் தொன்றுகற்கும்(3) அராகமாவது, தாமே வேறு சில வடியாய்வரும். உரியவெனவே கலிக்கிந்நிலை யுரியவல்லவென்றுணர்க.

(எனவே அராகவுறுப்புத் தேவபாணிக்கல்லது வாராவென்றுணர்க.)

(கஉஉ) கூஉ. கட்டிளை

வளையுடைப் பொருள்நிலை

புணர்ந்து

முற்றடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியு
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்துஞ்
சொற்சீர்த் தியலுஞ் சொற்சீர் டிய்யே

அப்பரிபாடற்கண்ணும் மலையும்
ஆறும் வருணிக்கப்படும்.
அதுதான் "மலையே யாறே யூரே
யவற்றி, னிலைபெறு மரபி
னிக்கா தாகும்" என்றாராகலின்.
இனிச் சரிதகமாகியும் பரிபாடல்
மூன்றும்பெறும்; என்னை.
"கொச்சக வகையி னெல்
லொடு விரா, யடக்கியல்
வகையி னடக்கவும் பெறுமே"
எனவும் அகத்தியனு ரோ
துதலின். எ-று

உரையாசிரியருரை.

* என்பது மது

சொற்சீரடியு முடுகியலடியும்

பரிபாடற்குரிய எ-று.

சொற்சீரடியாவது

வருகின்றனுக்கிரக்காட்

காட்டுதும். முடுகியலடியாவது

ஐந்தடியானும் ஆறடியானும்

எழுடியானும்

குற்றொழுக்குப்பயிலத்

தொடைப்பது.

எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து,

சொற்சீரடியானனர்......ஞ்சூ

கட்டிளையாவது பாட்டின்றித்

தொடுக்கப்பட்டுவருவது.

என்னென்பது ரடியாற்

பலவாகியும் ஓரடியாற்

பலவாகியும் வருதல். பலவருதலி னென்னென்றார். முற்றடியின்றி குறைவு சிந்தாமி எ-து. ஈற்றசீரடியின்றி முச்சீரடியானும்வருதல். ஒழிபிசையாகியு

கக்க

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இது

மேலெண்ணிய சொற்சீரடியாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கட்டு...தும். எ-து புணர்க்குரைவகையாற் கூறுமாறுபோல எண்
ணேடு கூடியும். முற்...யும். எ-து, தூக்குப்பட்டு முடிந்து மடியின்றிக் குறைந்
திய சீரையுடைத்தாகியும். ஒழி...யும். எ-து, வேறோரசையோடுகூடா தொழிந்து
நிற்பதோ ரியலசையாகியும். வழி...தும். எ-து, அவ்வாறன்றி யதனோடு பல
வசை புணர்க்கப்பட்டுநின்றும். சொற்...பே. எ-து, ஓரெழுத்தொருமொழி
முதலிய சொற்களெல்லாந் தாமே சீர்த்தன்மைபெற லசைபெற்று முடிக்குமி
றல் சொற்சீரடிக்கிலக்கணமாம். எ-று.

மென்பது ஒழிந்தவிசையினையுடைத்தாங்யும எ-று. எனவே, இறுதிச்சீர், ஒன்றும் இரண்டும் அசைகுறையவரப்பெறும் எ-று. வழியசைபுணர்ந்தலாவது ஒருசீரின்கண்ணே பிறிதமொருசீர்வாரத்தொடர்வதோர் அசைவரத்தொடுப்பது. சொற்சீர்த்திறுதல் எ-து, சொற்றனே சீர்த்தன்மையைப்பெற்றுநிற்றல். சொற்சீர்க்கியல்பே எ-து, இப்பெற்றியுடைத்துச் சொற்சீரினதியல்பு எ-று.

இவ்விலக்கணம் பரிபாடற்செய்யுட்கண்வரும் எ-று.

உ-ம். "ஆயிரம் விரித்த

வணங்குடை யருந்தலை, தீயுமிழ் திறலொடு முடிமிசை யணவா, மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச், சேயுயர் பனைமிசை யெழில்மேழி யேந்திய, வாய்வாங்கு வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை," தரவு.¶ "எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித், திருஞெமர்ந்தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், றெரிமணி பிறங்கும் பூணை மால்வரை, யெரிதிரிந்தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்த,

மேவலுட் பணிந்தமை

கூறு, நாவ லந்தண

ரருமறைப் பொருளே"

எருத்து.

"இணைபிரி யணிதுணி

பிணிமணி பொரிபுரை,
விடரிடை சுடர்படர்
பொலம்புனை
வினைமலர், தெரிஇர
டெரியுரு விகம்பிகு
மூரண்மிகு, கடறரு
மணிபொடி மூத்தி
யார்த்த நேரணி,
நெறிசெறி வெறியுறு
முறல்விற லணங்கனைக்
குவிரற்றூரணி,

றணிமணி லெயிலுற

ழெழில்புக ழலர்

மலர்மார்பின், னெரிவயிர்

றதிறதி யெழி

படை யருத்துமலை

யிவர்நவையினிற்,

றணிபட வினமணி

யியலெறு ழெழி லினிமை

யிருனகல, மூறசிறகு

புரியொருபுரி நாண்மலர்

மலரி லினை, வளர்

பருதியி ஒளிமணி

மார்பணி மணமிக

நாறுருவின், விரைவளி

மிகுகடு விசை

யுடு வுறுதலை

நிரையிதழணி, வயிரிய

வமரரைப்

போரெழுந் துடன்றிரைத்

துரைஇய, தானவர்

சிரமுமிழ்புனல் பொழிபிழிர்

ஆரமுதிர் பதிர்பலந்

"தொட

வமர் வென்றகணை". இவைநான்கும் அராகம். "பொருவே மென்றவர் மதர்தபக் கடந்து, செரு மேம்பட்ட செயிர்தீ ரண்ணை, லிருவர் தாதை யிலங்குபூண் மாஅ, றெருள் நினவர வறிதன், மருளற தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே" இஃது ஆசிரியம். "அன்னமர பின்னைபோய் நின்னை, மின்னனென் றுரைத்த லெமக்கெவ

ா

"ஆர்மலர்ச்சினை இயர"

என்பதும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கடுள

உ-ம். "வடவேங் கடந் தென் குமரி"(தொல்-பாயிரம்) எனவும்,"அ,இ,உ,
எ, ஒ வென்னு மப்பா லைந்தும்.'' (ஷை எழுத்து-நூல் ௯) எ-ம். இவை யெண்
ணொடு புணர்ந்தன. "கறைபணி மிடற்றினவை கண்ணணி நுதலினவை, பிறை
பணி சடையி னவை" எனத் தொக்குப்பட்டுமுடியாமற் குறைந்தன. "ஒருஉக்,
கொடிய னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற"(கலி அஅ) ஒருஉ வென நிரையசைதானே
மொழியசையாயிற்று. ஆங்கெனவருந் தனிச்சொல் வழியசைப்பாற்படும்.
"கோங்கு, நகுவனபோ னக்கின கொம்பு" "இளைந்தாள்ளி, புகுவது போலு
ளெளிது" இதுபேரெண். அருமைநற் கரியினு மார்வ நின்வயிற், பெருமையின
வல்லா யாமிவண் மொழிபவை, மெல்லிய வெனுஅது வெரூஉ தல்லியற், திரு
மறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்" இதுவு மாசிரியம். "விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர்
காக்கு, மறனு மார்வலர்க் களியுநீ, திறனிலோர்த் திருத்திய தீதீர் சிறப்பின்,
மறனு மாற்றவர்க் கணங்கு நீ, யங்கணேர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந், திங்க
ளுந் தெறுகதிர்க் கனலியு நீ, யைந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன், மைந்
துடை யொருவனு மடங்கலு நீ, நலமுழு தளைஇய புகரறு காட்சிப் புலனும்
பூவினு நாற்றமு நீ, வலனுய ரெழிலியு மாக விசும்பு, நிலனு நீடிய விமையமு
நீ. இவையாறும் பேரெண், 'அதனால்' தனிச்சொல். "இன்னோ ரனையை
யினையை யாவென, வன்னோ யாமிவட் காணு மையிற், பொன்னணி நேமி வலங்
கொண் டேந்திய, மன்னுயிர்
முதல்வனை யாதலி,
னின்னோ ரனையையின் புக
ழொடும் பொலிந்தே." இது சுரிதகம். "நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை, பொன்
னொக்கு முடையவை, புள்ளின் கொடியவை புரிவளை யினவை, எண்ணுநர்க் கடங்
கட்ட விகனே மியவை, மண்ணுற்ற மணிபா புருவினவை, எண்ணிறந்த புக
ழவை யெழின்மார் பினவை," இவை சிற்றெண்ணும், பேரெண்ணும், இடை
யெண்ணும். 'ஆங்கு' தனிச்சொல். "கார்மலு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடி

புறை, யாமியையர் தொன்றுபு

லைகலும் பொலிகென,

வேழுறு நெஞ்சத்தேம்

பரவுதும், ¶வாய்மொழி

முதல்வரின் ருணிழ

லெருழுதே” இது சரிதகம்.

இது டவுள்வாழ்த்து.

எண்டோதப்பட்ட

வுறுப்புகள்

மிக்குங்குறைந்தும் வருதலின்

அப்பாவிற்கு

இயல்பென்றுகொள்க.

பிறவும் பரிபாடலகத்துக்
கண்டுகொள்க. மாரிலங்
தோன்றுமை மலிபெய
னிலை, யமீ
ரெழில்வான மிகுதரு
போழ்தி, ஞகீன மணிவரை
கறுமலர் பலவிரைஇக், காமரு
வையை சுடுகின்றே கடல்,
நீரணி கொண்டன்று
வையை யெனவிரும்பிக்,
காரணி கொண்டன் றுவகை
தலைக்கூடி, வாரணி கோல

மொருவ ரொருவரிற்,
சேரணி கொண்டு
நிறமொன்று வெவ்வேறு,
நீரணி கொண்ட
நிறையணி யங்காடி,
யேரணி கொண்டா ரிகல்.
கைபுனை தாரினர் கண்ணிய,
ரையெழு மாலைய
ராடையர், நெய்யணி கூந்தலர்
பித்தையர், மெய்யணி யானை
மிசையார் பொய்யெனத், தம்
காச் சிறப்பிற் றனிரிய

லார்செல்லப், பொங்கு
புரவிப் புடைபோ வோரும்

¶ "வாய்மொழிப்புலவ" என்பதும் பாடம்.

1 ௧

௧௩௮

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

மென் னைக்ன"

"என்னிச் கொகுபட, ஹிவ

போது மயில்" "லைகவி

இருவே

போலும் வளை ”

(கலி - ௬௬) இவை

முச்சீரடியான் வந்தன;

நாற்சீரடியான்

வந்தனவுமாய்ப்பின்றவாறுணர்தற்கு

“தருவன” “உருவது”

“தொகுபடன்”

“ உருவன ” எனத் தொடைச்சுவடுபடுத்துக்கூறவே யவற்றின்முன்னின்ற சொற்கள் வழியசைபுணர்ந்த சொற்சீரடியாயவாறுணர்க. இவை பிற நிலைப்பாட்டன்றிக் கொச்சகமாகலின் வரையறையின்றித் “தொகுபுடனிவை போலுமயில்” என நாற்சீரடியானும் வந்தது. இவை மேலெண்ணவும்படும். இவை கலிக்கண்வருங்கால் ஒத்தாழிசையினும் ஏனைக்கலியினும் முடிபியல்லாவாமையும், அவற்றுட் சொற்சீரடி வருங்காற் றனிச்சொல்லாயல்லது வாராமையுங் கொள்க.

பொங்குநீர், வையமுந்

தேரு மலைமட்போரு

மெவ்வாயும்,

பேயெண்ணைப் புலை
படக் கூட்டிப்
போகுநரும் மெய்யார்ப்பு
மெய்யார ஞமவொர்
வையத்தாக், கடவெ
ஞட லொழிப்பா
ஞணக்குவா, தாவொர் பாவொ
ராப்பார் ஞகுவார்கக், கோவெ
ரோடித் தளர்வார்போ
யுற்றவைரத் தேவொ

றார்க்குத் திரிவா ரிலராகிச்,

கற்றா

ருங் கல்லா தவருங்

கயவரும், பெற்றார் பேழையாக

பெண்டிரும், பொற்றேரான்

றாளும் பொலம்புரிசைக்

கூடலு, முற்றின் று

வையைத் துறை;

துறையாடுங்

காதலர் தோள்புணை

யாக, மறையாடி வாரை

யறியார் மயங்கிப், பிறையேர்

றந

விய ரெல்லாருந்

தம்மூன், னிகழூ நிகழ்ச்சி

யெம்பாலென் றுங்கே,

மிகலுவ

செல்வம் விளைத்தவட்

கனைடப்பா, லகலக்கும்

மைனையக் கிலை. காதலான்

மார்பிற் கமழ்தார்

புனைவானை, யெதிரான்

கூந்த லிடைக்கணே

மற்ற

தாதா வென்றட்குத்

தாளை புனைந்து, வேய்தந்த

தென்னை விளைத்தமை மந்

ஏது, சோதலே

செய்தே ஒருவனிலைய

யிற்செல்வி, போத

இலண்டாலகெ

வரிந்து புனல்புணர்த்த,

தொன்றே பெரிதும்

வியப்பு. வயத்தக்க

பூப்பெய்

காமக் கிழமை, வயற்தரு

நல்லாரைக் கூடுமா கூடு,
முயக்குக்குச் செவ்வி முலை
    முயக்கத்து நீரு மவட்குத்
துணைக்கண்ணள்
நீர்விட்டோய், நீயு மவட்குத்
துணை
    பணிவில் உயர்சிறப்பிற்
பஞ்சவன் கூடல்,
மணியெழின் மாமேனி
முத்த முறுவ
    லணிபவளச் செவ்வா
யறங்காவற் பெண்டிர்,

மணியணி தம்முரிமை

மைந்தரே

டாடித், தனிவின்று

வையைப் புனல்.

புனலோடு போயதுராய்ப்

பூமாலை

கொண்டை, யெனவூழ்

வலைகயெய்திற் றென்றேற்றுக்

கொண்டை, புனலூ(

ஊடி யதியப்பூ

மாலையைப்பீ, ரிலைவாரை

கெஞ்சிடுக்கண் செய்புங்கா

லன்புடன்

;- கூடாமு ஞாடல்

கொடியுதிறங் கட்டினன்,

கடானோ ஞூர்த்தலர்வா

ஞார்த்து

; எனவாங்கு சப்பா

யடுரூக் கொண்டதிவ்

வியாதெனைப், பார்ப்பா

ரொழிந்தா

படிவு. மைந்தர் மகளிர்

மனைவிலை நாவிற்றென்,

றந்குனோர் தாவல்லா ராத

வையைபேத மேய
வழுவழுப் புற்றெறன்,
றையர்வாய் பூசுரு ராறு.
விரியரி விவ
றுவைர கைரவுழி பிழி
பூர்தரும்புனல், கைரமெயாடு
கைரயிடை வைரமெயாடு க
விடை
ர்வைரகிரைதருக் றுவைற,
றுவைரயுடன் மதருதோ
திரிதரு புனல்கைர ட
ளியசெறுமதிகடல்,

புகுமன வளவியற்சிவை ற

தனிவின்று வெள்ளமிகை,

வட நச்சினார்க்கினியருரை.

கூஉ

"சீர்கூ றுத னேரடிக் குரித்து" (தொல்-செய். ௬௧) என்றமையின் ஒழியவை உறுசவலையும், சீர்கூறுதக்கூறியவை யீண்டிச் சொற்சீரடியானடக்குமாறு முணர்க. (இவை பரிபாடற்கே யுரித்தென்றாரேனும், இயல்பென்றதனானே பண்பெம்வருதலும் இலக்கணமென்பதுபெற்றாம். அது "பாஅ வண்ணஞ், சொற் சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொல்-செய் ௨௩௰) என்பதனானுமுணர்க.) மூவ பெயடி* முற்காட்டினாம். (கூடு)

௫௨௪. அங்கதந் தானே யவிரயத் தெரியிற்

செம்பொருள்

கரந்த தெனவிரு

வகைத்தே.†

இது முறையானே அங்கதங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். வசைச்செய்யுளைக் குற்றமறவுரையாயிற் செம்பொருளங்கதமும், பழிகரப்பங்கதமும் என அவ்விருவகையினையுடைத்து. " எ-று.

அவை புகழ்போன்று

வசைபாதலும்,

வசைபோன்று

புகழாதலும்படவரு மென்றற்கு

அரிதுபட என்றார்.

" நாற்றவர் தலைவிளக்;

குறைகறந்திட்டாளும்

போண்ம்" எ-து, புகழ்போன்று

வசை;

மாபோன் கூறவுணர்தலின்

இது காரக இன்பாற்படும்.

"கொடைமடம்

படுதலல்லது" (புறம்-௱௪௨)

என்பது வசை போன்ற

புகழ். இது செம்பொருளின்பாற்படும்.

இதனை

அங்கதமாகாதென்

றுரைத்தாரீர்ந்தார்.

(௱௨,௭)

மு புரையப்பர் கபிலரவர்

பயிலுறுநில், மகிழ்பகன் பாடுலை

விசைக் கவைமந்த ரு மடவார்கு;

பொங்கரிற் குழீஇ யினத்துடன்
சென்று, குருட்டயர் பாலை
வியதேர்ப் பொருநன்,
திருமருக் கேன்றுரைத் தேற்றாங்
குறகிர், கொரியருகம் பாடிப
பிணிகொள் யாழ்ப் பாணர்,
பாடிப்பாடிப்
பரவுபுன, லாமையாம.
யருளியல், குடியூடி புனரப்
புசன்று, படிக்கூடி
மகிழ்ப்புமகிழ்ப்பு,
கேடக்கேடச்
சினைப்புசினைப்பு, குடிக்குடிக்

கை தொழுது தொழுது,
மறுவொடு நின்ற மலிபுனல்
வையை, விழுதகை
நல்லாரு மைந்தரு மாடி,
புமிழ்வது போன்ற
வின்னிகரன குனைக்குச்
சான்றீர் முழுவது
மிச்சிலாவுண்டு, சாந்தங்
கமழ்தாருங் கோதையுங்
சுண்ணமுங், கடத்துயம்
பிறையுஞ் சேர்ந்தன பூவிறு
மல்லார், சிறிதாது நீர்நிறக்
தோன்று நில்வையை யாறு.

மழைநீ ரறுகுளத்தா வாய்பூரி
யாகின், கழுநீர மஞ்சனக்
குங்குமக் கலங்கல்,
விழுநீர்விழுநீர வன்று
வையை, வெருவருங்
கொல்யானை வீங்குதோன்
மாறன் றருகூட
லேராவையை வருபுனல்,
வாய்மைதன்மை பொருவுங்கா,
லிரு முன்னீர் வையம்
படைத்தென்னை யாதோர்க்,
கொழுங்கிலை மாற்ற
விலையாவரு பரி, னெத்த

வாயார் ஞாயிறங் கண்ணன்றே,
எிந்திரம் றையிங் தகைத்து".

இது
மப்பொருளாக
வெண்பாவிக்குவந்த பாட்டு.
எ-று உரையாசிரியருரை.

* செய்-௩௨ உரைபார்க்க.

† எ-து, அஃதச்செய்யுளாமாறுணர்......ற்று. அங்கதமாவது குற்றமற்ற
வையிற் செம்பொருளெனவும் சாந்தெனவும் இருவகைப்படும் எ-று. அவை

ன்னர்க்காட்டுதாம், எ-று உ
ரையாசிரியருரை;

செய்யுளியல்

கஉரு. செம்பொரு
ளாவன வசையெனப்
படுமே.*

இது முறையே
செம்பொருளுக்குக்
கூறுகின்றது.

இ-ள். வாய்காவாது
கூறப்படும்வசை

செம்பொருள்வகை

வெண்பாவும், எ-று.

அவை வெண்பாவேயன்றிச்சிறுபான்மை மற்றைய பாக்களானும்வருமென்றுணர்க. உ-ம். "இருடீர் மணிவிளக்கத் தேழிலார் கோவே, குருடேயு மன்றநின் குற்ற-மருடேயும், பாட்டு முறையும்பயிலா தனவிரண், டோட்டைச்செவியுமுள" இஃது வழித்தோவை ஒளவையார்பாடியது. "எம்மிகழ் வோரவர் தம்மிகழ்வோரே, எம்மிக ழாரவர் தம்மிகழாரே, தம்புக ழிகழ்வா ரெம்புக ழிகழ்வோர்,

பாரி யோரி

நள்ளி யெழினியாய், பேகன்

பெருந்தோண் மலைய

னென்றிவ், வெழு

வரு ளொருவனு மல்லை யதநு, னின்னை நோவ தெவனே முட்டாற்றுக்குறைக் கட்டிபோல, சியு முளையே நின்னைக் கேளர்க்கே, யானு முளனே தீம்பாலோர்க்கே,

குறுகினும் வெளியோய்

தேளத்துப், பருகுபா லன்னவென் சொல்லுகுத்

தேனே" †—, கவிப்பாட்ட

என்வருவன வசைக்
கூத்திற்குக் காண்க.

"அறச்சுவையிலன்
வையெயிற்றினன்,
மயிர்மெய்யான்
மாசடையினன்,
பொய்வாயாற் புகழ்மேவலன்,
மைகூர்ந்த மயலறிவினன்,
மேவருஞ் சிறப்பினன்றே,
யாவரும் வெறூஉ மாலிக்
கோவே" (—) இது வஞ்சி.
(கஉ௫)

கஉஅ. மொழிகரந்து
மொழியினது பழிகரப்பா
கும.

இ-து

பழிகரப்பங்கதங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.
வசைப்பொருளினைச்
செம்பொருட்பட
மறைவில்வைப்பது பழிகரப்

பண்சுமரம். ௬௩.

“கயென விரத்தல்”
(புறம்-௨பச)
என் றும்பாட்டிறுள் “
தென்னீரப் பரப்பி
னிமிழ்திரைப்
பெருங்கட, லுண்ணு ராகுவர்
தீர்வேட் டோரே” என்றவழி
நின் செல்வம்
கடல்போற்பெரிதேனும்
பிறர்க்கினிதாய்
நுகரப்படாதென வசை
யைச்

செம்பொருளாகாமற்கூறியவாறும்

காண்க. புறத்திணையுட் பலவு

மிவ்வாறே வருவன காண்க.

வெண்பாவில்வருவன

வந்துழிக் காண்க.

(௧௨௧)

---

* எ-து, செம்பொருளாகிய அங்கதமுணர்......ற்று. செம்பொருளாகிய அங்கதம் வசையெனப் பெயர்பெறும் எ-று. என்பது உரையாசிரியருரை.

† இப்பாட்டுத்

தமிழ்நாவலர்சரிதையில்

ஔவையார் ஒருவனைப்பாடி

அவன் இகழ்ச்சிசொல்ல

அப்போதுபாடிய

அங்கதஅகவல் என்று

கூறப்பட்டுள்ளது.

† எ-து,

மறைபொருளாகிய

அங்கதமுனைர் . . . . ற்று.

தான் மொழியை

மறைத்துமொழியி னது

பழிகரப்பெனப்

பெயர்பெறும் எ-று. எ-து

உரை யாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௯உஎ. செய்யுட்
டாமே யிரண்டென
மொழிப.*

இது மேற்கூறிய
இரண்டனுமே
இவ்வகையானும்

பகுக்கப்படுமென் றவாறு.

இ-ள். முற்கூறிய செய்யுட்டாம் ஒரோவொன் றிரண்டாம். எ-று.

அவை

செம்பொருட்செவியு றையங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறையங்கதம், செம்பொருளங்கதம், பழிகரப்பங்கதம் என நான்குகூறுபடும். எ-று.

பாய்த்துன், வீக்குன் என்றாற்போலச் செய்யுளென்பதாந் தொழிற்பெயர்.()

௧௨௮. இசளொடும்
பொருளொடும்
புணர்ந்தன வாயிற்
செவியுறைச்
செய்யு ளாகுமென
மொழிப.†

இது
மேற்கூறிய இருவகைச்
செவியுறையுங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். அரசன்
றனக்குரிய அரியவிற்
றப்பியாகிலையைக்
கூறுங்கூற் றேனும்,
அவ்வறம்பொருளின்பமயக்கக்
கூறுங்கூற்றேனும் ஒரு
செய்யுட்கண் வந்தாயின்
அது
செம்பொருட்செவியுறையுங்கதம்,
பழிகரப்புச்செவியுறை

பத்தும் எனப்
பெயர் கூறப்படும். ௪-௫.

நுசனாவது படை. ௬௪.

க. மூலையச் சூட்டு
அடுவெலைக் ஒதுடுவற்றைப்
படுத் தலைமிருக்கும். உ-ம்.
"கவியிற் மூக்கி பிறவர் பாக,
வெளியிலை வழங்கா வானத்
தழக, மைந்தெனர் கிடக்கத்
தனப்பட்டுக் கிறைவர், தோர
ஏழுமுடு ஆனே தோகை

ஞான்று, மாறெனப் பகைவரு
னின தேர் வெட் புகம,
ஙலக்குக்கிச்க்
கணலிகாலயிற்றேன் தீது,
பிலப்ருக்கர் வெக்கி
பரன் பு பட தீது,
பக்கலர் கவியி வெந்தகவர்
பூட்டக், கோடுகொள
வேலின் றேற்றம் போல,
வாடுகட் கரும்பின்
வெண்பூ நுடங்கு, நாடொறுப்
பகைவர் நினைக்க மத்தை,

பார்க, நாடுகெழு
செல்வத்துப் பீடு கெழு
வேந்தே, னைய கூறுவ
வெனவை
தெண்மதி, பறம்பரிந் தன்ன
செங்கோ டை
டத்து, மூவறவேண்டு
பொழுதிற் பகவொளி
போரீன், நிறைவேண்டு
பொழுதிற் ——

---

* எ-து,
மேற்சொல்லப்பட்ட

செய்யுள் தொகுத்தனர்.....

. .ற்று. சண்டு ம்மால்

வேண்டப்பட்ட

செய்யுள் -

இரண்டுவகையென்றுசொல்லுவர்

_என-று. அவை

மூன்னாக்காட்டுதும்.

என-று உரையாசிரியருமை ர.

-

-

† என-து, செய்புளைப்

பாகுபடுத்தாகனுகலிற்று.

புகழொடும் பொருளொடும்

புணர்வரின்

செவியுறைச்செய்யுளென் றகூறுவர்

புலவர் ச-ரு. ச-கு

உ-ரை யாசிரியருரை.

[illegible]

[illegible] சஉ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

பெயல்பெற் றுரோ, ஞாயிறு

சுமந்த

கோடுதிரள் கொண்மூ, மாகவிசும்பி னதிர்க்

றாங்குக், கண்பொர
விளங்குநின் விண்பொரு
வியன்குடை, வெயின்மறை;
கொண் டன்றே வன்றே
வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே
கூர்வேல் வளவ, வெளிற்
றுப்பனைத் துணியின்
வீற்றுவீற் றுக் கிடப்பக், களிற்றுக்கணம் பொருத
கண்ணகன்
பறந்தலை, வருபடை தாங்கிப்
பெயர்புறத்
தார்த்துப், பொருபடை தரூஉங்

கொற்
றமு
முழுபடையூன்றுசான் மருங்கி
னீன்றதன் பயனே, மாரி பொய்ப்பினும் வாரி
குன்றினு, மியற்கை யல்லது
செயற்கையிற் றோன்றினுங்,
காவலர்ப் பழிக்குமிக்
கண்ணகன் ஞால, மதுநற்
கறிந்தனை யாயி னீயு, நொதும
லாளர் *பொதுமொழி
கொள்ளாது, பகடுபுறந் தருநர்
பாரமோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை

யாயினின்,னடி
புறந் தருதுவ ரடங்கா
தோரே" (புறம்-௩௫) இது
இஞ்ஞால மியற்கையல்லது
தமது
செயற்கையிற்றேன் றிஞன்
காவலனைப்பழிக்கும்;
இதனை யுழுனை ராதே நீ
வேற்றரசர்க்குப்
பெறுதற்கரிதாகிய
சிறந்தநாட்டினை
நினதாகப்பெற்றுவைத்து

அதனையழிக்கின்றது
நினைக்கரியவன்றென்று
அவனுடைமையழித்தமைகூறுத
லில், இதனொடுபுணர்வும்,
குடிபுறந்தரின் நினைக்குச்
செல்வமுதலிய சிறத்தலிற்
பகைவர் நின்னை
வணங்குவரெனப்
பொருளொடுபுணர்வும்
வெளிப்படக்கூறலிற்
செம்பொருட்செவியுறையங்கதமாயிற்று.
“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து

புள்ளிற் போகி, நெடியவென்
னாது சுரம்பல கடந்து, வடியா
நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்,
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற
மருத்தி, யோம்பா துண்டு
கூம்பாது வீசி, வரிசைக்கு
வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை,
பிறர்க்குத் தீதறிந்
தன்றோ வின்றே, திறப்பட,
நண்ணார் நாண வண்ணாந்
தேகி, யாங்கினி தொழுகி
னல்ல தோங்குபுகழ்,

மன்னன் செல்வ மெய்தியு,
நம்போ ரன்ன செம்மறு
முடைத்தே" (புறம் ௬௯)

இது

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்
உறையூர்ப் புக்க

இளந்தத்தனென்னும் புலவனைக்

காரியாற்றுத் துஞ்சிய

நெடுங்கிள்ளி

ஒற்றுவந்தானென்று

கொல்வுழிப் பல்வராசற்கு

வருகின்றதனைக் கோவூர்கிழார்

புலப்படாமற் செய்யுள் செய்து தமது சொல்லை

யரசன் கேட்டஞ்சிறையென்னும்

பொருளைநிறுத்துதலிற் பழிகரப்புச்செவியுறை

யங்கதமாயிற்று. இவ்வாறே

புறத்திலுட்

செவியுறைச்செய்யுட்கள்பலவும்

வரு வனவுள. அவ்வெறுபா

டுணர்ந்துகொள்க.

†புகழொடும் பொருளொடும்

என்று பாடமோதின் மேல்

" வசையொடும்

நசையொடும் "

(செய்-கஉக) என்பது

பொருந்தாதாம்.
(கை-அ)

கஉ. கூ. வெசெவொடு
கவைசெவொடிம் புணர்ந்தன
ரோ?

னங்குக் செய்யு
ளெண்மனார் புலவர்.†

---

* பொய்ம்மொழி
எனவும் பாடம்.

† இப்பாடம்
உரையாசிரியர்கொண்டது.

‡ என்பதுமதி,

வசைசெய்யாமெய்

நசைசெய்யாமெய்புணர்ந்தசெய்யுள்

அங்கதச் செய்யுளெனப்

பெயர்பெறும் எ-று.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசக.

இஃது ஒழிந்த

அங்கதச்செய்யு

ளிருவகைத்தென்கின்றது.

இ-ள்.

வசைப்பொருளொடும்

அதனுற்பிறந்த

நகைப்பொருளொடும் ஒரு

செய்யுட்கண் விரவுமாயின்

அதனைச் செம்பொருளங்கதம்

பழிகரப்பங்கதம் எனப்

பெயர்கூறப்படும். எ-று.

அவை

இலக்கியச்செய்யுளுட்காண்க.

முன்னோர்ச்

செம்பொருள்வகைக்குக்
காட்டிய உதாரணங்களிலும்
இவ்வேறுபா டுய்த்துணர்க.
(கஉக)

[illegible]

[illegible]

தொக்க

[illegible]

[illegible] *

இது

கலிப்பாவென்றும்

உறுப்பினை

இத்துணைப்பகுதியினான்வருமென

வகுத்து வருஞ் செய்யுள்பற்றி

விரிவுகூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஒத்தாழிசைக்கலியும்,

கலிவெண்பாவும்,

கொச்சகக்கலியும், உறழ்

கலியுமெனக் கலி

நான்குவேறுபடும். ௭-ரு.

ஒத்தாழிசையென்றுமுறைப்படையது
ஒத்தாழிசைச்செய்யுள். அது
ஒத் தாழிசையென வினை த்தெ
ாலைவசபாம். தாழிசையென்ற
ரி ட்டினை க்கலிக்குத் தரவு
பிசுத்தாளா தாவ ரக் தாழிசை
யுகனிரி ரு புமட்டெருதவிர
பெற்றபெயர் .
திக்கொய்லைருவ.
ஈட்டினாக்கவிதெப. இப்பெய
பன்னவைபாற்பெற்றவெய்ள். இனி

ஒழிக்கவுரையிற் குறிலை : வி

ஙக் க லி ற் கிலையமை மா க்கெபத்

கவெயருமாம். இனிச்

சீர்வகையான்வருங்

கலிக்குத் தரவு பிசத்

தன்னிவரும்;

இதற்குத் தாழிசை பேசை

தாழம்பட்டெவருதலும்,

இருபாஃக ய

சேர்ந்தியற்சீர்வருதலுங்

கொள்க. எனவே

கொச்சகத்திற்காயிற்

ஞழிவைசக்கீயே, வினைமாண்
காழகம் வீங்கக் கட்டிப்,
புனைமாண் மரீஇய அம்பு
தெரிதியே" (கலி-எ) எனத்
தாழம்பட்ட ஓசையின்றி
வரும். இனிக்
கலிவெண்பாட்டுக்
கலியாகிய வெண்பாட்டு; இது
முன்மொழி நிலையல்.
கொச்சகம் உ
றுப்பினாற் பெற்ற பெயர்.
உறழ்கலி பொருளினாற் பெற்ற

டெ· பர். தம்பி

டெனுத்துவருகலானும்

சிறப்புடைமையானும் ஒத்தாழிசை

முற் கூறிற்று.

நூற்றைம்பதுகலியுள்ளும்

ஒத்தாழிசைக்கலி

அறுபத்தெட்டு வந்தது. ——

எனவே இருவாற்றானும்

செய்யுள் செய்யப்பெறும்

ஏ-று. ஏ-ஐ உரை

பாசிரியருரை.

* ௭-று, கலிப்பாட்

பாகுபடோருளர்......ர் ஆ.

ஒத்தாழிசையும் கலிவெண்

பாட்டும் கொச்சகமும் உ

றழ்கலியுமென

நான்குவகைப்படுங் கலிப்பா

௭-று.

அவையாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்

“இருவகை யொத்து

மொவ்வா வியபு விருக்,

தெரிநிலை யுடைச்செய்யுள் பாத்த

மிடைவருக்க், கலப்பேய

ராவிஞு டைமக் கசை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இதற்குங்

கொச்சகத்திற்கு மிடைமே

கலிவெண்பாக் கூறிற்ற.

அதுவும் இவை

போல

வுறுப்புக்களுடைத்தாயும்வருமென்றற்கு.

தரவும்போக்குஞ் சிறுபான்மை

யன்றியும்வருதலிற்

கொச்சக

மதன்பின்னதாயிற்று.

அடக்கியலின்றியும், அடி

யிமிர்ந்தும்,

ஒழுகிசையின்றியும்வருதலின்

அதன்பின்னது

உறழ்கலியாயிற்று.

பரிபாடலுங்

கலியாகாவோவெனின்,

கலியும்பரிபாடலுமென

வேறாக இரண்டு

தொகை வழங்குதலானும், உருப்பின் வேறுபாட்டானும் வேறென்றனர். ()

கருக. இத்தா
பூரியசக்கனி பிருவனைத்
தாகும்.*

இது முறையே
இத்தாபூரிசைப்பகுதி
கூறுகின்றது.

† இ-ள்.

(கூக) கஙஉ. இடைநிலைப்
பாட்டே தரவே போக்
கடையென

நடையின்
ஒழுகு மொன்றன
வொழிபே.‡

இவை மேற்கூறிய
ஒத்தாழிசையிரண்டினுள்
ஒன்றா தாழிசையுந் தரவுந்

சரிதகமும் தனிச்சொல்லும்
என நான்குறுப்பாகப்
பயின்றுவருமென்றுகூறு
வர்புலவர். எ-று.

அவ்வாறுபயின்றுவருமெனவே
இந்நான்கினுள் ஒன்றும்
பயிலாதுவரு மென்பதாம்.
செய்யுளிடைமொழிதலானும்,
தரவுபட்டவோசையன்றிப்
வருவனவுங்கொடற்குத்
தாழிசையென்றது
பொருளாக

இடைநிலையென்றார்,

அவைதாமே

பாட்டாய்ம்வருதலும்,

அங்ஙனம் உருங்கா

வொன்றும் பலவுமாயும்

இணை மரபின்றி வ்வாத்

தோன்றிப் பொலிவொடு

புணர்க்க பொருட்டிற மூடை

ய.......... .ப் படுவுடன்

காட்சித்தாகும்." என்று

அகத்தியனரோதுகலிற்.........

வகைப்பொருளென
வழங்கப்படும். எ-று
உரையாசிரியருரை.

* எ-று,
ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாப்
பாகுபடுமாறுணர். ... ...ற்று.
ஒத்தாழிசை கலிப்பா
இரண்டுவகைப்படும் எ-று.
அவை முன் னர்க்காட்டுதும்.
எ-று உரையாசிரியருரை.

† இச்சூத்திரவுரை

கிடைத்த வழிகளி லில்லை

‡ எ-து,

இடையின்வைப்பாட்டில்

பாகுபடுமொழுணர்......ற்று.

தாழிசையும் தாவும் சரிதகமும்

அடையின்வைக்கினவியமென

கான்குறுப்பினையுடைத்து

ஒத்தாழிசைக்கலி எ-று.

இவை முறையினேல்,

காவு தாழிசை கனிச்சொல்

கரிக்கபெனக் கிடக்கை

மூவறையபானைகடமுது,

காழிசையை

மூர்க்கரியவர்கள்

இப்பாவிற்கு ஒத்தாழிசை

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசு(ம)

அருகுவாய்க்கோடற்குப்

பாட்டெ ன்னுள் இதனை

ர றவிற்குமூர்க்கரினர் ஒத்தா

ரிசைக்கலியென இதனாற் பெயர்பெறுதலின். இவ்வேறுபட்ட உதாரணங்கள் மேற்காட்டுதும். முகத்துத்தரப்படுதலிற் றரவு; உடம்புந்தலையும் வேறுபாடாக

வழங்குமவையான் உடம்பிற்குக் கற்றத்தாப்போல் இது முன்னிற்றலின் எருத் தென்றா பெயர்கூறாட. போக்கிற்கிலக்கணம் மேற்கூறுதும். முன்னும் பின்னும் நிறுத்தப்படுக்கலா மலைபயிற்றலின் அம்போடுகிலை. அது தனிநின்றுஞ் சீராகலிற் றனிச்சொல் எனவும்படும்.

எனவே தரவு, தாழிசை,
தனிச்சொல், சுரிதகம்
என்னும் முறைநிரம்பொருந்தல்
மரபாம். இதுபான்மை
தனிச்சொல்லின் றியும்வருதலிற்
றனிச்சொல்லை
பிரித்துக்கூறினர்.
(க௯௨)

க௯௩. தரவே தானு
நாலடி யிழிபா
யாறி ரண்டுயர்

பொறையும் பொருமே.*

இது தாவிற்கு அளவு கூறுகின்றது.

இ-ள். முற்கூறிய தாவிற்கு அளவுதான் நான்கடி முதலாகப் பன்னிரண் டடிகாறும் வரப்பெறும். எ-று.

எனவே ஒன்பது நிலம்பெற்றதாம். உம்மையாற் சிறுபான்மை

பண்ணி

ஞண்டடியி ஜயராவுத்தெப்புரம்,

ஆதி ஸ்ரீராசர் செச்ரயி

வெய்தவொடு நீடிய, கோரித

[illegible] மேனை, [illegible] மகளி
மோனை [illegible], [illegible] பொங்க குயர்ம

மேதி, மானீர்க்கை [illegible]

[illegible]

[illegible] பனைபேரி

பஞ்சுரல்

யிற்று, முயர்க்க [illegible]

[illegible] ஆரசன்;

புதுமெவாரப் புணர்தல்

[illegible]

னுபின், [illegible] செறுத்தென் றேழு நோவாய் நீயென,
வெர்பார்த் துறவிவாய் [illegible] (கலி-எ௫) இது பதின்மூன்றடி

[illegible]

([illegible])

சிறந்ததாக மூற்கூறினார். மூற்கூறியவழியும் இடைநிலைப்பாட்டெனக் கூறுதலின், மூன்றுறுத் தரவென்றவாறும். இடைநிலைப்பாட்டெனினுந் தாழிசையெனினும் ஒக்கும். போக்கெனினும் சுரிதகமெனினும் அராகமெனினும் ஒக்கும். அடையெனினுந் தனிச்சொல்லெனினும் ஒக்கும். தனிச்சொல்லைப் பின்னென்னியாப்புடையால் [illegible] தனிச்சொல் [illegible] ஒன்று கொள்க.

எ-று [illegible].

* எ-று, தரவிற்கு

அடிவரையறையுணர் ....

ற்று. தரவு நாலடியிழிபாகப்

பன்னிரண்டு புயர்வாக

விடையாகுமே,

எல்லாவற்றானும்

வரப்பெறுமென்று

கொள்க. எ-று. உ.

ஹாயாசிரியருரை.

---

1 "ஆதிரனை மேடா

மெதுவும் படுமே" எனவும்

பிரதிபேதமுண்டு. 2

கொள்கயார் என்றும் பாடம்.

கா.சு. இடைநிலைப்
பாட்டே

தரவகப் பட்ட

மரபின தென்ப.*

இதுவுமது.

இ-ள். தாழிசையாவது

தரவிற்சுருங்கின

முறைமையினையுடையது. எ-று.

அகப்படுதலென்பது அகம், புறமென் றிருகூறுசெய்தவழி முற்கூற்றி னுட்படுதல். முன் காலமுன்னும். எனவே ஆறடிமுதல் இரண்டடிகாறும் வரப் பெறுமென்றுகொள்க. மாயின் என்றதனான் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கடித் தாழிசைவருதலுங் கொள்க. இவற்றிற்குதாரணம் மேற்காட்டுதும். இதனானே பன்னீரடியிகந்த "நீரார் செறுவின்" (கலி-எரு) என்ற தரவிற்கும் "எல்லி வருதி யெவன்குறித் தனையெனச், சொல்லா திருப்பே னாயி னொல்லென, விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த, விருந்தெதிர் கோடலின் மறைப்ப லென்றும்" (கலி. எரு) எனத் தரவகப்பட்டதாழிசை வருதல்கொள்க. (கசு)

கக௫. அடைநிலைக்
கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின்
றொழுகு மாங்கென் கிளவி.+

இது தனிச்சொற்

டெங்க றுமின்றது.

இ-ள். ஆங்கென்று

மசைச்சொல்லாய்

அடைநிலையாகியசொல் தாழிசை

யின்பின்னே பயின்றுவரும்.

எ-று.

ஆங்கென்னுமசைச்சொல்

பயிலுமெனவே அல்லாதன

சேடகவிளாதன

பொருள்பெறவருதல்

பெற்றாம். ஆங்கென

வழுவுருபா யிடப்பொருளுணர்த்

திற்றேல் யாண்டும்
பொருளுணர்த்தல்வேண்டும்.
அங்ஙனம் இல்லாமையின்
அசைநிலையாயிற்று.
உதாரண மேற்காட்டுதும்.
(௯௯)

---

* எ-து, தாழிசைக்கு
அடியாமாறுணர்... . ...ற்று.
தாழிசைக்கு அடி தரவிற்
சுருங்கிவரும் எ-று.
"தரவகப்பட்ட மரபின"
என்றதனுல் அதற்கோதப்பட்ட

நான்கடியின்

மிகாதென்பதூஉம்,

மூன்றடியானும்

இரண்டடியானும் வரப்பெற

மென்பதூஉங் கொள்க. வருகின்ற சூத்திரத்துள் "ஒத்து மூன்றாகு மொத்தாழிசை" எனக்கூறுதலானும், இப்பண்மையினை ஒத்தாழிசைக்கலியெனக் கூறுதலானும், தாழிசை ஒருபொருண்மேல்மூன்றடுக்கிவருமென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தனிச்சொல்லாமாறுணர்...ற்று. அடைநிலைக்கிளவியாகிய தனிச்சொல் தாழிசைப்பின்னர் நடக்கலைப் பயின்றொழுகுமெனச் சொல்லுவர்.

ஆங்கு - அசை. தாழிசைப்பின்னர்நடக்கலைப்பயின்றொழுகுமெனவே, தாழிசைமுன்னர்வருதல் சிறுபான்மையென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

தனை

நூ. கா. தொல்லியல்

வகைபெ வைவட்டுவனம்

படுமே.[8]

இரு தொழுக்கு கரிதகம

உரை—று ம.

இ-ள்.

போக்கினை நிலக்கனைப்பகுதியை 1

வைப்பிபன் புக றப்படும்.

எ-று. ன்றது போக்குதலும்

வைத்தலுமென் றும்

இரண்டுலக்கனை முடைத்து.

உ-ம். செய்யுள்

பிறிதொன்றினையவாவாமற்
கடைபோகச்செய்தலிற்
போக்கெனவும், முற்கூறிய
தரவு தாழிசைகளிற்
பொருள்களைக்கொண்டு
தொகுத்துவைத்தலின்
வைப்பெனவும்படும். எ-று.
இதனை அடக்கிய லென்றும்,
வாரமென்று மேற்கூறுவார்;
ஆன ப்பொருள்களுமுண
ர்க. ()

நஙஎ. காவிய லொத்து

மதனைகட படுமே

புணரீ ரிறுதி

நிலைபுணரக் கன்றே.*

இவைந்

அரிதகக் கெதல்லை டயுநின் றது.

இ-ள். இறுபான்மை

தமருக்கே பெடாக்தம், உ

மைமயான் அறிவும் யருமாயினும்

பெரும்பான்மை

தாவின்பாகம்பெறுதலை

யிலக்கணமாக

வுடைத்தாய்வரும்.
அன்னைம்வருமிடத்துப்
பெரும்பான்மையும் இடை
நிலைப்பாட்டின்பொருளே முத
லாகப்பெயரிற்கும். ௭-று.

※ ௭-து, கரித்தபமாமனு
றெ . . று. கரித்தவெயன்பது
லைப்பெனவும் படும். அது
தாவோரெடுத்த காலைவிற்குறி
ழுக், அதனி
குறைக்கவனவிற் றுறியும் கு
ற மக்கிரிக்கபாட்டின் இடை

இனிமையுடையார்த் தெரிந்தன்றவாறு.

தரவியலொ த்தவாறு
சிறுமை நான்கடி. பெருமை
பன்னிரண்டடி பாவி வருதல்.
அதனைக்கப்பிக் கலிவருஞ் சிறுமை
மூன்றடியானும் இரண்டடி
யானும் வருதல். இச்சூ
த்திரத்திங்கோளினைப்பு
வைத்தபானே வருகி மன்று
கொள்க. மேல் தனிசு
வொத்தாங்கி உரைமுதலோ
கிய வெண்பாவுரிச் சீர்க்கு,

சுரிதகம், ஆசிரியத்தானாதல் வெண்பாவானாதல் வருமெனவுங் கூறிய விலக்கணங்களு மறிந்துகொள்க. உதாரண— "பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல் பனிமல்க, வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர, வாடெழில் வழிவருஞ்சாதகன்றவர் திறத்தினி, நாடுங்கா ணினைப்பதே தான் றுடையேன் மன்னா லவத்தான்" இது நான்கடித் தரவு.

"தொன்னலந் தொலைவிப் பாக்

தாயருழப்பத் துறந்தனை ரா;
துன்னிக் காதலர் துறந்தேகு
மாரிடைக், கன்மிசை
யுருப்பெறுக்கனையெரி
சிதறென,
விண்ணிசை யெழிலியை
விசக்கவு மையவோ; புனையிழா
ரீங்குநாம் புறப்பொருள்
வெஃகுமுன், மூனையென் னர்
காதலர் முன்னி ய
வாற்றிடைச், சினைவாடச்
சினைக்குஞ் சினைந்தனிந்
தீகெனக், கனைகதிர்

கணவிலைக் [illegible] காமுற

வில்லையவோ; [illegible] ஒளியிழா

யீங்குகாக் [illegible]

[illegible]

[illegible]

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இயலென்றதனாற் [illegible] பொருள் கொண் [illegible] கொள்க. சிறுமைக் கெல்லைகூறுமையின் ஆசிரியத்திற்கு [illegible] மூன்றடியே சிறுமையாம். [illegible] மூன்றடியே [illegible] எல்லையென்பதூஉம். [illegible] எல்லை [illegible] [illegible] [illegible] மூன்றடியான் வருமென்பதூஉம், [illegible] [illegible] கொள்க. [illegible]

இஃதொக்கும். ஒத்து மென்றதனால் ஆசிரியம் மண்டிலமாயவருதலுங் கொள்க. இறுதி யென்றது இடைநிலைப்பாட்டை. உம்மை, எனவே முகத்துள்ள மற் றாழிசை தாழம்பட்டுவந்த கட்டளைக்கலி வந்துழிக்காண்க. "வலிமுன் பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற், சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பி த்தைய, ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங், கொள்ளும் பொருளி லராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற், புள் ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை, வெள்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி, னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றோழி; காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை, போழ்இடைப் படாஅமை முயங்கியு மமையாரென், றாழ் கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர், சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென் னும்; முன்னுறழ் முளையெயிற் றமிழ்துறழ் தீநீரைக், கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென், னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ, ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்; நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங் கணி யாகந்தங், கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென், னொ ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவ, ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்; ஆங்கு, அழிபெரு நல்கலிலான் புலைத்தனை வெங்கோழி, பழிவொழி கலங் கிய வெவ்வத்த னொருகாலைர், பொழுதிடைப் படுபயின் வாழ்வானே;

முரியாரின் மூழ்கிய வெம்மைதீர்க் கேமனே, வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த் தவு மிவைவதோ;" இவை தாழிசை. 'எனவாங்கு' தனிச்சொல். "செய் பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வார்மாட் டினையன, வெய்யவத் திறத்தினுக் திறனேர்த் தெருமா றேமொழி, வறனோடின் வையத்து வான்றரும் கற்பினை, னிற னோடிப் பசப்பூர்த லுண்டென, வறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே" (கலி கங-வதுபாலை) இது சுரிதகம். இது நான்கடித் தாவும் நான்கடியான் மூன்று தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் ஐந்தடிச்சுரிதகமும் வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா வென்ப; இதனை வேறிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பாவென்ப. "வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தால், நல்லாற்றி னுயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்த, தொல்வினைப் பயன்றுய்ப் பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாற்போற், பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலை சேர, வானூர் கதுத்தொண்ட வுலகத்து மற்றவ, னேனையா னளிப்பான் போ லிகலிருள் மதிசீப்பக், குடைநிழ லாண்டார்க்குத் துணியா வருநர்க்கு,

நச்சினார்க்கினியருரை

கரிகை

வெரூஉவிலைப் பெருமனின்
பொருட்பிணிச் செலவே”
(கலி-௨) இது பிரிதலாக்
தன்னிலத்த பொட்டுக்கு
னெறிக் குறப்பட்ட
சோலையிடைப் பிரிவுக்
கூறவசப்படா
முடிவாகக் கூறிய பாவே

கடந் தாழ்கொசுறன் றம்
ஆங்கோன் று
மறைகிலைத் தனிச்
சொல்லுக் கு
ரவிணடாக்கேடத் து
கைஸ்கடபச் வி ஞ்தின்லயுளா
த்தக் கரிதகமும்
பெற்றுத் காவிளுக்
காழிலைசவிணு
சேர்ந்திய ற்சிகுடபெற்றுவந்த
ஒந்தா

ரிவைக்கவ். சேர்ந்திய ற்சி சட்டலைக்குயாரமையுளர்க.
நடித்தாய முதல்வற்கு முதுமறைப், பாலன்ன மேனியா

"ஞாலமுன்
னணிபெறத்
தந்தும, நீலநீ
ருடைபோலத்
தலைசெற்ற வெண்முடையை,
வாசெவக்கர் வாய்
நமும் பெயங்குநீர்த்
தண்சேர்ப்ப;உளரவி
ரொகிக்தாற்ற வன்னாய்நீ
துறத்தலிற்,
புருக்தன் வெளவவேரா
வெண்ணாயு

மறைத்தாண்மற், காரிகை
பெற்றதன்

வின்வாடக்
கழும்பாங்கே, பீரல
ரணிகொண்ட பிறைநுத
லெல்லாக்கால்;

)யேபில்லு கார் துற்ற
வெப்பாயிக் தறந்தவிற்,
புனையில்லா வெவ்வகோ

பன்னையு மறைத்தான
மற், துணையாருட ட
கைபெற்ற தொன்னல

புக்குங், கணிகொண் டி பூங்
ஆக னாகொண் டிமலர் ரேறு னா
கிப்பரக்கா கிட; இன் றிவ்வு
ரவர் தூற்ற வெப்பமாயக்
குறந்தவ், வின்றுர்வ
வெளவவோ வென்னையு
மறந்தாலமன்,
வென் றவே ழுதியெய்க்கும்
விறலை வரிபுக்குங், யின்றுங்
குசக்குழுழ் செகிக்கிடிபருகக்
கனரிகைச்யாகி; அக்கவ்,
பிரிவில்லாய் போவரீ

தொலைத் தீர்க் கேறனீர்த் தெரச
ம், எனீறெ நன்று கெனிந்தல ன
ரங்கலம் பொயர்தப்,

புரிபுனை வேகிடமனைற
கடவுபு விரிதலடார
வியன் பரப்ப விசாரகனின்

நிகலசிய (கலி-ககட)
திரு ராவக யிழுபாகிய
மாண் டித்ராவீற்கு மா

பெண்டு ... தம்முள் அளவொத்து வந்து, ... பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் தாவிய

வொத்து இறுதி ...
தரு ... தொடர்பெற்று நிய

ர த்தாழிசைக் கலிப்பா.

“யாது வருத் தெரியிப் பினை
நீந்தான் மாண்டா, யாதும்
யானைப் போல் மறவர்
மயங்கிர், தூமுநர் பட்ட... வர

ஆடமயங் கருந்தா, பிறந்து
நீர் செய்யும் பொருளி

[illegible]

மிடைந்தின் று ாலப்போ
லியுந்தந்த மருண் மாலை;
மாலைக், தூவுறந் துறந்

தாமரை யினைத்தவிழ் வயல்
பூத்த, போதுபோற்
குவிக்கவென் னெழினல
மென்றுவா, யாய்நிறை
வண்டார்ப்பச் சினை
ப்பூப்போற்
றனைவிட்டகாத
லர்ப் புணர்ந்தவர் கா
ரிகை கழுக்கொம்பு மாறோகி,
லதயெனக் கோவலர்
தனிக்குழ லிசைகேட்டுப்,
பைபயன்ற பெருந்தேம்

பக்கம்பா ராட்டுவாய்,
செவ்வழியாழ் காய்யன்ன
கிளவியார் பாராட்டுப், பொ
ய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட்
புதுநலங் கடிகல்லாய்; மா
லைங்கீ, நயந்தயிர்க்க
காழ்கினைப் ப தி சே ர்ந்
து.
புன்னாரப்பப், பகைமிக்க
நெஞ்சத்தும் பக்கம்பா
ராட்டுவாய், தகைமிக்க
புணர்ச்சியார் தாழ்கொடு

முல்லை, முகைமுகச்

திறந்தனை முறுவலூர்!

கடிகல்லொய்;" தாழிலை.

'ஆங்க் அளிக்கெரன். "

மாலையு மரு கோறு

தெங்கயிலை [illegible]

[illegible]

சனைக்கேரன் [illegible], கூ0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஓம் யாமுமக்குச்;

சிறந்தன யாத லறிந்தனி
ராயி, னீனிரு முங்கீர் வளிகளை
வெளவலி, ஞெள் வினைக
கழிந்தோர் போ ற
லல்லைதக், கேள்பெருந்
தகை
யோ டுவன்பல
மொழிகுவ, ஞெஞங் கோ
ண் மீன் றலைகத் தருந்
தகைமே;
கல்லெனக் கவின்பெற்ற
விழவாற்றுப் படுத்தபின்,

புல்லென்ற களம்போ
லப் புலம்புகொண்
டமைவானோ; ஆன் பவர்
கலக்குற வலைபெற்ற
நாடுபோற்,
பாழ்பட்ட முகத்தோடு
பைதல்கொண்
டமைவானோ; ஓரிரா
வைகலுட்
டா மரைப் பொய்கையு,
ணீர்நீத்த ம லர்போல
நீப்பின் வாழ்வானோ; என

வாங்கு, பொய்ந்நல்கல்
புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்,
டெந்நாளோ கெடுத்

தகாய்நீ செல்வ,
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ
ளரும்பெற லுயிரோ” (கலி-௫)

இது
சிறுமைக்கெல்லைகூறிய
ஈரடித் தாழிசையும்,
ஆசிரியத்திற்குக்கூறிய
சிறுமையான்வந்த
மூன்றடிச்சுரிதகமும்

பெற்றது. "இமயவில் வாங்கிய
வீர்ஞ்சடை யந்தணன்,
உமையமர்ந் துயர்மலை
யிருந்தன னாக, ஐயிரு தலையி
னரக்கர் கோமான்,
தொடிபொலி தடக்கையிற்
கீழ்புகுத் தம்மலை, யெடுக்கல்
செல்லா துழப்பவன்
போல், உறுபுலி
யுருவேய்ப்பப் பூத்த
வேங்கையைக்,

கறுவுகொண்

டதன்முதற் குத்திய

மதயானை, கீடிரு விடாய்கஞ்

சிலம்பக்

கூஉய்த்தன், கோடுபுய்க்

கல்லா து மூக்கு

நாடகேள் ”(கலி-கூ௨)என்ற

விதன்

உள்ளுறையுவமத்தாற்

றலைவி விழுமங்கூறியதனையு

முடன்கொண்டு, சுரித

மத்து “நின்னுறா விழுமங்

கூறக் கேட்டு, வருமே
தோழி நன்மலை நாடன்,
வேங்கை விரிவிடம்
நோக்கி, வீங்கிறைப் பணைத்
தோள் வரைந்தனன் கொ
ளற்கே" (கலி-உ-அ)
எனக் கூறு தலின்
இயலென்ற இசைசாற்
-றாவின்
பொருள்கொண்டி
ற்றுசரிதகம்வந்தது. "பாடி
ன்றிப் பசந்தகண் பைதல்

பணிமல்க, வாடுபு
வளைப்போடு வணங்கிறை
வளையூர, வாடெழி லெழில்வஞ்சா
சென்றவர் திறத்தினி,
நாமிங்கா னினைப்படுக்கான்
றுடையேன்மன் னது
வந்தான்" (கலி-கக) எ
ன்று நான்கடிக் கலிக்குச்
"செய்பொருட் சிறப்
பெண்ணிச்
செல்வார்மாட் டினையனை,
தெய்வத்துத் திறத்தேச்சித்

முள்ளி னுள்ள முள்ளு
வந்தே " (கலி, கடவுள்
செய்தல்-1) சுரிதகம். இ■

தாழிசைதோறுந்
தனிச்சொற்பெற்றுவந்த
கொச்சையொத்தாழிசைக்

கலிப்பா. "வயக்குறு
மண்டிலம்" என்னுங்
கலிப்பாவில், தரவு
பன்னிரண்

டடியாய்வந்தது.

"இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா" என்னுங் கலியுள் இரண்டடியாற் றாழிசை வந்தன.

"உண்கடண் வழிமொழிந்து" என்னுங் கலிப்பாவில், தாழிசை மூன்றடியான் வந்தது.

ஆறறியந்தணர் என்பதும் கடவுட்பாட்டியுரை மூன்றடிச்சுரிதகம் வந்தது.

இனி வினையடிகளான்

வருந் தரவுந்

தாழிசையுஞ் சுரிதகமுமெ

கலித்தொகையுட்

கண்டுகொள்க.

எ-று

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௬௧

தேமொழி, வறவேஞுடன்

வையத்து வான்றருங்

கற்பினை, னிறனேனுடைப்

பசப்

பூர்த லூண்டென, வறனோடி விலங்கின்றவ ாள்விளைந் திறக்தே" (கலி-
கக) எனச் சுரிதகம் ஐந்தடியான்மிக்குவந்தது. இது ஒத்தும் என்றவும்மை

யாற் கொண்டது. "அரிதே
தொழிலா னிருப்பாமென்
றுணர்தல், பெரிதே
நாமமென் னுயிர்தவச்
சிறிதே, பலவே யாமம்
பையுளு முடைய, சிலவே
யெம்மோ டோவு மன்றி,
யழலவிர் வயங்கிழை
யொளிப்ப வலமந், தெறீ

நெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச்
சேக்கையு, மாழொ
இன்றவர் நக்கதன்
பயனே; மெல்லிய நெஞ்சு
பையுள் கூறத் தந்து, நோ
ய்லிறு நெய்தலைய பல்ல
தவர் நம்மை, வல்லவன்
கூறிய வாக்கமை
கடுவிளை, வில்லின்
நெய்தலோ மிலர்ம
ஞயினை, விக்கிணாங்
குடிகவர் சொல்லினட்

பிறந்தநோய்; நகைமுதலாக
நட்பினு ளெழுந்த,
தகைமையி னலிந்த லல்லல
தவர்கம்மைமூ வகைமையி
னெழுந்த தொன்முரண்மு
தலாம், பகைமையி
னலிந்தலோ விலர்ம
ஞயினைழ, பகைமையிற்
கடிதவர் தகைமையி
னலிபுநோய்; நீயல
னென்றென்னை யன் பினிற்
பிணிக்கதஞ, சாயலிற்

கடுக வில்லை யவர்நம்மைப்,
பாயிரு ணிக்கு ரோய்தபு
நெடுஞ்சுடர், நீயிறை
கடுவந்தோ விளர்ம றையிறைபு,
நீயிலுங் கடிக
வர் சாயலிற் கண ஒப்போழ்;
ஆக்க, அன்னர் காதல ராக
வவர்நமக், கின்னுயிர்
போத்தரு மருத்துவ
ராயின், யாங்கா வதுகொ
ரேழி பெயனைய தாஉந்,
நான்குதல் வலித்தன் ருமி,

கள்ளக் அறிநன் தலைக்

இய கொலோ” (கலி—கக.எ)

இது

இடைநிலைப்பாட்டுடன் றகுறு

மருங்கிப்பட்டோசையின் இயந்த

இடை—

நிலைப்பாட்டு

டைந்தடியான் வந்தது.

ஆறடியான் வருவன

வந்தவழிக்காண்க.

“இன்னாமிக் கிலம்பிற்

கின்னெரிச் சைமாலைத்து,

பின்பிநெறி செயீஇய கடவா

லல்கு, ஊண்வரி வாட

வாராது விழிவாய்,

தன்னைத் துறவ

துகாஅய்.

ரான்" (கலி-௪௨.௫) இதுவுந்தாழிசையல்லாவினை

டநிலைப்பாட்டு.

“காணமை

விருள்பரப்பிக் கையற்று

கங்குலான், மாணுநோய்

செய்தான்கட் சென்றாய்

மற்றவனை நீ, காணவும்

பெற்றாயோ காளையோ
மடநெஞ்சே" (கலி-௱௨௫)
இது தாழிசையெனவும்,
இடைநிலைப்பாட்டெனவும்படும்.
இடைநிலைப்
பாட்டாய்த்
தனியேவருவன
கொச்சகமென் றுணர்க.
வெள்ளைச்சுரிதகத்
தான்முடிவனவும்
வந்துழிக்காண்க.
புணாநீரொன் றகளைற்

ருழிசைப்பொரு
ளேயன்றி அவற்றோடு
பொங்கியற்பொருளுங்கொண்டு
1 புடைபடாதவரு
வனவுங் கொள்க. அது
" அரசிறு இசைபிக்கப்
பொருளையுணக்கபவோ"
(கலி-அ) என
முடித்தலின் "கச்சல்
கூடாது பெருமலைச்செல்,
வொழிதல்
வேண்டுவல் சூழிற்

பழியின் று" (ஷை.)

எனத் தாழிசைப்பொருளைக்கொண்டு

பின்பு "மன்னவன்

புறந்தர வருவிருந் தோம்பி,

நன்னகர் விழையக் கூடி,

நின்னுறல் வியன்மார்பு

வருமனும் பொருளே"

(ஷை.) எனப் போக்கியத்

பொருளையும் கொண்டு

த்தது. பிறவுமன்ன.

(கரு-எ)

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௧௫௮. ஏனை யொன்றே,

தேவர்ப் பராஅய

முன்னிலைக் கண்ணே.*

இஃது ஒழிந்த

ஒத்தாழிசை கூறுகின்றது.

௫-ள். ஒழிந்த

வொத்தாழிசை

முன்னிலைப்படாகத்

தேவரைப்பரா

வும்பொருண்மைத்து.

௯-று.

எனவே இது

அகநிலைச்செய்யுளாகாதென்பதூஉ

ம், முன்னிலைய தகநிலைச்

செய்யுளாமென்பதூஉம்

பெறுதும்.

முன்னிலைச் சுவை வருமெனவே

முன்

நாற்பாலிற் குறித்தென்ற

வாழ்த்தியல் நான்குகலிக்கு

மெய்திற்றேனும்

அவை

தேவபாணியாரவாயிற்று.

அங்ஙனைப்பாலினும்

படர்க்கையாயவழிப்

புறநிலைவாழ்த்தேயாம்.

பாட்டுடைத்தலைவனைக்கூட்டிக்கூறினு

மென்பது

பெறுதும்; எனவே

பாட்டுடைத் தலைவனைக் கூட்டினும்

கூட்டாவிடினும்

தேவர்ப்பராயிற்றேயாம்; முன்னிலையென்பது பெற்றாம். கலிப்பாப்

புலனெறி

வழக்கேயன்றிச்

சிறுபான்மை

கட்டுப்பாடாய பொருளானும் வருமென்றற்

கிதனைப் பிற்கூறினார்.

தெய்வக்காமே னின்னை

யான்காப்பேனெனக் கூறும்

உலகவழக்கமாகாதென்றுணர்க.

(கஅ) சூக. அதுவே.

வ ண்ணக [illegible]

[illegible] 17 [illegible] 78

[illegible]

[illegible]

வினையொன்றெனப்பெயர்த்தாழிசை, வண்ணகவொத்தாழிசை

[illegible] ஒருபோகெ [illegible]

[illegible]

இதன்பயன் இவற்றுள் ஒருபோது ஒத்தாழிசையெனப் பெயர்கூறப் பெறுமென்பதாம். அது அகவலோத்தாழிசையை முற்கூறிப் பின் வெண்பாண்மைதோன்ற வினையொன்றெனவுங்கூறிப் பின்னரு முற்கூறியவொத்

தாழிசையைச்சேர

வண்ணகத்[illegible]

பின் ஒருபோகென
வேறுபட வைத்தனனும்,
அதனிலக்கணங்கூறுகின்ற
“ஒருக்கே கொச்சகம்” (செய்
௧௫௬) என்னுஞ்சூத்திரத்தத்
தாழிசையுறுப்புப்பெறுமெனக்கூறுமையானு
முணர்க. இக்காலத்தார்
ஒருபோகினையும்
அத்தாழிசையென்னுந்
தாழிசை செய்துகாட்டுவர்;
அது
தொல்காப்பியனார்கருத்தன்மையுணர்க.
(௧௫௩)

* எ-து, சொல்லொழிந்த வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவுணர்த்......ற்று.

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா முன்

னிலையிடத்துத் தேவ

ணப்பரவும் பொருண் மைத்து

எ-று. எ-து

வைபோலிரியருரை.

† எ-து,

மேற்சொல்லப்பட்ட

முன்னிலைப்பரவல்

ஆமாறுணர்...ற்று.

தேவரிடத்து

முன்னிலைப்பரவலொடுவருதான்

அன்னைக்கு மனையும் ஒருபோ

கெனவும் இருவகைப்படும்

ள-ரு. ள-ரு

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கரு௲.

௧௬௦. வெண்ணெகக்

காணே,

காவே காழிசை

வெண்ணெ வாரமென்

நந்நால் வகையிற் றென்று

மென்ப.*

இசை முறையானே

வண்ணகங் கூறுகின்றது.

இ-ள். வண்ணகவொத்தாழிசைதான் தரவுந் தாழிசையும் எண்ணு றுப்புஞ் சுரிதகமுமென் றெண்ணிய நான்குமுறைமையாற் றோன்றும். எ-று.

தனிச்சொல்லையும்

அதிகாரத்தாற்கொள்க.

தரவினாற் றெய்வத்தை

முன்னிலையாகக்கூறுத்தித்

தாழிசையாற் றெய்வத்தை

வண்ணித்துப்புகழ்த

வின் வண்ணகமாயிற்று. ஒழிந்தவுறுப்பான் வண்ணிப்பினும் அதற்குச் சிறந்தவுறுப் பிதுவேயாம்; எனவே அசுநிலைச்செய்யுளுட் டாழிசை வண்ணித்தவாறாவாயிற்று. எண்ணுறுப்பு மேற்கூறுப. உதாரணமு மேற்காட்டு

ரும். அவ்வுறுப்பு சீர்த்திரைபோன் முறையே சுருங்கிவருதலி னதலை
யம்போதரங்கவொத்தாழிசையென்றும், வண்ணகமென்றதனை யாகவுறுப்
பாக்கி யவ்வுறுப்புடையது வண்ணகவொத்தாழிசையென்றுங் கூறுவாரு

முளர். ௯௪

பின்னுள்ளோர்கூறியநூற்கெல்லா

முதனூலாசிரியன், தொல்

காப்பியனுரைமொழிபடித்த

மரபன்றென்க.

(கசுo)

கஎக. தரவே தாழிசை,

நான்கு பா டு

மெட்டு மென்று

கோடி யற்றிய

நிலையதாகும்.†

இஃது

ஏனையொன்றற்குத்

தரவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். தரவு தானும்

நான்கு முதற் பன்னிர

ண்டடி முதற்றியாக வாராது;

தேவபாணிக்காயின்

எட்டும் ஆறும் நான்கு

மென்ற

சமனிலைவைப்பற்றிய

மைத்தாய்வரும்.

எ-று.

இதனைத் தலையளவு, இடையளவு, கடையளவுகளாம். ஒழிந்தவுறுப் பிற்கு மிவைகொள்க. கோடியற்றியவென்றதற்கு அளவடியென்ப நீண்டுக் கூறவேண்டாமையிற் சமநிலையானன்றி வியனிலையான்வாராவென்பதே பொருளாயிற்று. (௧௪௧)

---

* எ-து, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவாமா றுணர்......ற்று. வண்ணகவொத்தாழிசையாவது தரவும் தாழிசையும் எண்ணும் சுரிதகமும் என்றுசொல்லப்பட்ட நான்குறுப்பினையுடைத்து எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தரவிற்கு அடிவரையறையுணர்......ற்று. தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கு, தரவு அளவு நான்கும் ஆறும் வடியினால் வருமென்றவாறு.

வண்ணகவொத்

எட்டுமாகிய அள

ஈண்டு கோடியென்றது கொச்சகத்தரவுபோல்வாராமைக்கென்று கொள்க. சொல்லப்பட்டவடியினும் மூன்றடியே யிதற்குவருமென்றவாறு பிற்று. எ-து உரையாசிரியருரை.

20

௩௫

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கசஉ. ஒத்துமூன் றாகு மொத்தா ழிசையே.*

இது தாழிசைகூறுகின்றது.

இ-ள். பொருளும் அளவுந் தம்முளொத்து மூன்றாய்வருந் தேவபா ணிக்கண்வருந் தாழிசை. எ-று.

இவை பொருளொக்குமெனவே அகவலொத்தாழிசைக்கண்வருந் தாழிசை ஒருபான்மை பொருளொவ்வாதுவருதல் பெற்றாம். உ-ம். "கல் லெனக் கவின்பெற்ற" (கலி-நூ) என்னுந்தாழிசையை இடப்பொருளோடு

உ. வமைகூறி "ஓரிரா

லைகளுள்" (௯௨) என்னுங்

தாழிசையை இடத்தியல்

பொருளோ வெலைமக

ரியவாறுணர்க.

(௧௪௨)

௧௪௩. தாவிற்

சுருங்கித் தோன்று

மென்ப.*

இது முன்னர்வந்த

வொத்தாழிசைபோற்

றாழிசை தாவொடொத்து

வாசாவென

ஜயமகத்ரியதா.

இ-ள். எட்டும்

ஆறும் நான்குமென்ற

வண்ணத்தின்றாழிசையுஞ்

சமு

எழுத்தாலீற் சுருங்கித்

தோன்றும். எ-று.

வாளாதே

சுருங்குமென்றோரும்

தோன்றுமென்றதனாற்

நாவின்

பாதியாகிய நான்கடியு
மூன்றடியுமே தனக்குப்
பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்கு
மெல்லையென்றுகொள்க.
ஈரடியிரண்டெல்லைக்குறளொட்டாதலின்
நான்கடித்தா

வின்பாகமாகிய
ஈரடித்தாழிசையாகாதாயிற்று.
இங்ஙனங்கூறுங்கால் ஏழடி

பெருமையாகத் தாழிசைகோடல்வேண்டும். இதனைக் கூறியநான்கடியாது மூன்றடியாதுமன்றி ஐந்தடியாது மிரண்டடியாதுமாவாராதென்பதாயிற்று.

கசச. அடக்கியல்

வாரந் தரவோ

டொக்கும்.

இது

சரிதகத்தெல்லைகூறுகின்றது.

இ-ள்.

அடக்கியல்பிற்கூறிய

சரிதகந் தரவோடொக்கும்.

எ-று.

முன்னர்ப் பல்வகையாற்புகழ்ந்த தெய்வத்தினை யொருபெயர்சொல்லி அடக்கிநிற்றலின் அடக்கியலாயிற்று. தெய்வத்தையன்றி மக்களைப்புகழ்ந்த அடியும்வருதலின் வாரமாயிற்று. நிறுத்தமுறையானே எண்ணுறுப்புணர்த்தாது மயங்கக்கூறியவதனானே தனிச்சொல்வருங்கால் எண்ணிற்றுப்பின் ஊன்றுஞ் சரிதகத்தின் முன்னும் புணர்க்க. (கசச)

* எ-து, தாழிசை யல்லாதேயுணர்....ற்று. இச்சூத்திரம், இறந்தது காத்ததென்றுகொள்க. தாழிசையும் தம்மு ளளவொத்து மூன்றுவரு மவை தாவிற் சுருங்கித்தோன்றுமென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, சுரிதகமாமாறுணர் .... ற்று. அடக்கியலாகிய சுரிதகமும் தரவொடொத்த விலக்கணத்த வென்றவாறு. எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சசிசு

கசஙு. முதறொடை
பெருகிய சுருங்கும்
மென்மனார் புலவர்.*

இஃது

என்னுறுப்பாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என்றவாறு

முற்பட

ப்பெருகியவழிமுறையாற்

சுருங்கிவரப்

பெறும். எ-று.

தொடையெய்ற்றதனென்

ஒழிந்தனகளுக்

தொடைபெறுதலும் நோக்கா

ராயிற்று. முற்படவெனவே

பிற்படச் சில வருமென்பது

பெற்றும். பெருகி
யென்றதனை ஈரடியா
னிரண்டைகாட்டி
வழிமுறைறசுருங்கிவருமெனவே
ஈரடியிற்சுருங்கி யோரடியா
யும், ஓரடியிற்சுருங்கி
யிருசீராயும், இருசீரிற்
சுருங்கி யொருசீராயும்
ஒன்றற்கொன்று பாகமே
சுருங்குதல் கொள்க. "நாற்
சீரடிகொண்ட
தடிபொனைப்படும்" (செய்-கூஉ
)என்றலின் அளவடியேகொள்க.

இருசீரான்வருவனை
இரண்டிலைக்கு
அளவடியாகத்தேர்ப்பத்
தொடை கொண்டு
கலிப்பட்டற்றலினாலும், ஒருசீ
ரான்வருவனையும்
கண்டிலைக்கு அள
வடியாகத்தேர்ப்பத்
தொடைகொண்டு க
லிப்பட்டற்றலினாலும்
அவையும் அள
டிக்க ணடக்கிற்று. மன்
ஆக்கமாதலிற் சுருக்கியும்

பல்லாதல்கொள்க. சாடி

ம் தாடியும் இருந்தும்

ஒருங்குமாய்த்

சுருங்கிலாராந்தகவும்

இரண்டிற்கு

என்றும், நான்கிற்கு எட்டும்,

எட்டிற்குப் பதினாறுமாய்

ஒன்றற்கொண்டு

[illegible]

[illegible]

சுருங்கிய வுருவரை குறள்

மனப்படுக்கலின் மேம்

பின்னை மேன்மக்

அடியிணைடக்காலெவாருஞ்சேயா

ற்று. ஆகவே

இந்னெயொழிக்களன்

புன்றுட் கொண்குமாய்த்

தலையென்,

யுடையென் கடையென் என

யுடையில் தல்பிராக்ஷ் சேகல் ...

ன் னுடைக் கின்ன

றம் னனப் பிரக்ஷோனுடை. இ

ரி அனனடியிற் குக்குமென்

ருவின் இசு வண

யடியிற்சுருவிய இருகிலையும்

ஒருவழிக்

மின்னாமெமளையும்படும். இனி

ஊஈடி

ரீரண்டிவைப்

பெரண்டேளையும், ஞாடி

மக்ளிற்குறைறகளிற்

ஸிற்டுறன் டுளையும்,

இலக்றிற்கும்,

பின்வருஞ்மின்னாத்திற்கும்

இடைபெயர்ற்றவின் இருதிலை

இர

ண்டிடைபெயண்டெனையும்,

முடிவிற்கு

அனவரையின் றகுஞ்சின் மத்திமை
அவை வெவ்வேறெனனவும் பெயர்
கூறினு மமையும். இருசீரினை
மூச்சீராக்கியும் ஒருசீரினை
யிருசீராக்கியும்
அலகுவைப்பின் அதற்
கசையுஞ் சீரும் இசைவொக்கோச
ரமையுமாக.
(கஎ)

---

* வா-ரூ. என்ன ... மா ...
... றி ஐய.
முதற்றொகுத்தவுரிப்புப்

பெருகிப் பின்னொருக்குமுறு
ப்பக் கருக்கி பொன்வருமென்
றவாறு.

அதனை

இரண்டடி யான்வருவன
இரண்டும், ஓரடியான்வருவன
நான்கும், ஐந்தடியான்வருவன
வெட்டும், குறளடியான்
வருவன பதினாறும், எனப்
பிறநூலோ ரிபருரை ர ப்ப;
இவ்வாசிரியர்க்கு வரை ர யலை
றயிலவாம். உ-து உரையா

விரியுறுனை.

இடுக

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கசடற. எண்ணிடை

வொழிக் கீழு பின்றேற

1 இன்ன பல்லாக்

காலை யான.*

இா மேலதற்கே

புறனடை.

இ-ள். முற்கூறிய
எண்களின் றிவருதல்
செய்யுட்கு எதாரின்று, இன்ன
வெண்ணென்றுனில்லொரதலிடத்து
எ-று.

எனவே
இன்னவெண்ணெழுத்தாத்
புவகையென்னும்
அழிகனும், இன்ன
வெண்ணெழுத்துப்பி க்கு
வகையென்னும்

ஒழியாதுவருதலுங் க
ளவயுடைத்தாயிற்று.
ஞ்சொடுபெயர்தகற்றுர்
றிவொபெயன ஞுபிலை
டெபயன ஞுமன்னெ னாட்டு
ணன்காகியும், பதினெறு வட்
டாகியுங்
குறைந்துவருதலுங் கொள்க.
ரூவகைபெயன ஞெந்
தின்னமும் பெற்றுவருதல்
சிறப்புடைமை உதரின்றென
பதனுற் பெறுதும். உ-ம்.
“மணிவிளக்கு திருமார்பின்

மகாமனான் விற்றிருப்பப்,
பனிதயங்கு கேடியும்
பானிறத்த சரிசங்கு, பிருகா
ர்போ விருகாத்தி வெந்தியபட்
மாபோனும், பக்கபத்தி து
வரு வோனும் பாகத்தோர்
பகங்கொடிசேர்,
செந்தழற்கண் ணுத வோனுக்
கருங்கா ணியன்பார்க்,
கவசவர்த முன்னாத்து விவ்வு
குவா யல்லாத, பிறைகுவு
கியன் னிற் பிறைகுவு
கபோபா, யனப்பாரிய னா

ன் மனை றயா ஒளைார்த்தாதம்

சுரியோ னே; எல்வுயிர்க்கு பு

வரிசோ யாவிய க்குகளின்|லெரு

நிறாகி, பல்வுயிர்க்க ளைடக்

மெய யருளாது சிற்றலினுல், வெவ்வினைசெய் தவையுழந்து வெம்பிறவி:
கடலழுந்த, வவ்வினையை யகற்று மனிற்பத்தின் னருளன்றே; பல்லுயிரும

வி-து, பெயலர்த்தோ

தானை டைபுரை

பெயற்சொல்லப் என

துசோவோன் ரை

வொழிந்தவருதல்

குற்றமாகாது, தனிச்சொ

ல்லல்லாதவழி என்றவாறு

எனவே சொல்லப்பட்ட

உறுப்புக்கள் தனிச்சொ

ல்வருவழி இடையொழியா

மல்வருதல்வேண்டுமென்றவ

ாறு. தனிச்சொற்பட

லைத் [illegible]றுப்புடைத்தாயிற்று.

இனித் தனிச்சொல்லன்றி

னண்ணிடையிட்டவழி வரு

மோனைப் பெயர்பெறும்

உதா. "கெடல்ரு ம

ரமுனிவர் இனர்க் குடன்
ஒருமூதேதக், கடல்கெழு
கன்னா கடாரிற் கலங்கொ தானிரும்
வாலூயை, வதல்வனை
கழல்செழுங் கரியபவாய் ம
லைந்தானைத், தாதொாடு முடி
பிறித் தமனியப் பொடிபொங்க, வார்புனை
யக் கருவிான் பார்பிடத்த கொலேமலி
விழிகுருதி யகவிட மூடனைப்
கடக்கைபோய்ச் தரய். "மூ
தளிர் வியன் மதூணை
முழுவது னக் தலையணிப்பப்,
புனைதொடி இபடின் போட்

போர்மலைத்த மறமன்னர்,
அடிபொரு முடியிருப்புண்
டயர்ந்தவர் கிலஞ் சேரப்,
பொடிபடு வெண்ணத் திற் பு
டைத்ததனின் புகழாமோ;
கலிபொலி

1 'இன்னா பிற்போக் காலெ
யசன' என்பது பிறழிபெடு
ம். நச்சினார்க்கினியருரை.
கருள

டைப்பதனின்

பண்டெபண்டே ற பகலிறைக்,
வல் வினையின் விலைப்பட்டு
வருந் துக் குயிர் தம்மை;
கல்வினையே பயில்வித்து
கடுக்கத்தெசய் பகைகிக்கி, பல்
நல்லா மழுந்தாம வெற்றுவது
மருவன் றெ; அழுப்பதின்
தொழிலென்றே துறந்தா லு
முயிரெ ால்லா, லமா
புரிக்கவற்று துணர்வுகளை டெ
பொருவா ம துட— நிறுத்திப்,
பழிப்பின்றிப் பக்காது

பிப்பரிசே பரிநற்றகனி,

னழிப் பதுவு நிலைய யா

மொங்குவது மருள் ன் றே;

மேலென் வி யாற்றி விலவழி

வெயா முகிய, ழ்வி லிங்கனை ர்

த ம்விழை யாயினை; வினைவி

னிங்கி விழுத்தவரு செ

ய்யு,

முனைவர் தமக்கு முந்தி யாயினை; இலனென விகழ்ந்தோர்க் கிலையு மாயினை;
உளனென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயினை; அருவுரு வெனப்போர்க் கவையு

யினை ; பொருவற வின

க்கிப் போந்த யாயினை , பா

ன்று வண்ணனை,

சிமிழ்க் கடவுள், சிலைற
வருவுங், க்ஷுமிகு மனைவிங்;
பழமுகை வெயாருவை; யாளிபுரக்
க டவுள், பெருதிரு
மருவுங், பெட்டனை பிறவுங்;
மன்னருர், வின்னருங், மலையுங்,
க டலுங், ன் ன்னரங்,
பெருந்தாங், பி ர யுங்,
பகலுங், ன்னுங், பா வுங்,
பாட்டுங், நொ டருங், அவ்
னவர், மாமுனிவர், பருருங்,
பொருளுங்; அவ்வ, இவையை

யா ழி ய வி றைவ வின்

ணைபுயிலை, சென்னியின்

றங்கிப் பன்றன் பாவேது, மல

ர்தலை புலவின் மன்னுயிர்க்

கொல்வா, ஸிலவிய

யலுலக ங் க லிக்கு

னனிலிக்க, வலியிய லவி ரா

பீ பாலெறிக்க பருட்

ளவு, மறைக்கா கூடிமேபா

பறுபயி, றை சேயிர்க்க

சேர்குமா ப றிதி

செருக்கதின் பிணையக மேபா

; பஇ மனைவி ! பிறைக்கை ॥

பாக்குட்ட வீரிக்

ாடக், கடுமூ ஏ டு ஸைக்ர ம

லெக்கு காடு ரவி டுயப்பூடுவ்வு,

வெயிடுறை மருப்

உரவித்தின் தூத்தியப் பெறுக, ய்ய

ருவவி ப்பேறுற்வியறுணவி வப்பு

த்ரதுமியே வீக

டுமா;" இவை ஆன்முக் கு

ம்வைச, "இலக்கை காரணி மா

சஷ வெயறுவின்றிடு

பண்கட ம், வலைப் பார்த் தடக

கைகேயாம் மாறுயின் னிழம்;
விரிப்பிணாக்கோங்க
ம் வெங்கெதிர்
பகமலெ பான்றும்,
பொருகளி நட்டோபாய்
புலாயு மீன்
டை; இலை பேபொன்.
சன்கவா் கதிர் டி டி
கனாஉழுந் லெசன்னியைப,
கட குழுபனைக தனிக்க ய
புலிப லா, தலிபிப வு வபக
பொங்கிய லெகாடு.

ர, வானிரிகு சுட மாற்றிய

வடிவினை;" இவை அவ

னென. "போர

க்கடங்கோதாய்க்கு, புனை

மருதம் பிளந்தாய்க்கு, நீ

ரனை மலர்க்கோதாய்:

திருமிகையும் படைபோ

ய்க்கு;" இவை பிடைப்பை

"ஐம்புரிக்கு புலகு

புருவுக்கு, மருவுக்கு,

பாம்புக்கு, பருவுக்கு, ...

க்கு, உமுறைக்கு;" இவை

ெறன். . "எனைவாக் கு"

தனிச்செ ர ல். "ஆகெிற-

லொருவர் பாவுதி

ங்கோன், லெருகெடுற் கொ

கு ம்புட் பகட்டெடயுதின் மா

ர்பித், காபலெவடு

ந்த கிலேபுரைடக் லெக

ரகெவரிப், பு துரிறுடி க -

ங்ைைம லெகிலேப லைகதுல்,

ன்றிய துவெக முழுவதூ,

லெ ம ான்றுபுரி திதிரி புரு

டுகெவொ லைைலவே"

ஆறடிச்சிறுதகும். இல்லா
ஞவாருவரினே ஒரு சார
ரியர் அட்டோபாதாக்க

நீராழிலைச் சுவீட்பா ரான்
முக்ட முடி. ர் - தி ட மைநபாளி
ர்படுவர்.

சூத்திரம்
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

பிறவியை நீத்தல் வேண்டி,

முற்றிய பற்றெனுஞ் செற்ற
கேசி, முனிவு
யாக்கிய மூவா முத்தினை ய,
மயலற வளித்தனின் மலரடி,
யரிய வன்று யுரிஇ னிற
பெறுமே " இஃதா
எட்டடித் தரவுந் த
வின்பாகம்பற்றிய நான்

கடித்தாழிசைமூன்றும், ஈரடியிரண்டும், ஓரடிநான்கும், இருசொட்டும்; ஒரு
சீர்பதினாறுமாகிய நால்வகையொன்றும் தனிச்சொல்லும், எட்டடிச்சுரிதக

மும்பெற்ற தலையான வு
வண்ணகப்பெருந்தேவபாணி. " பலியுருவிற்
கேளாத படைமழுவான்

வாலேனைந்திட், புள்ளு ரிடே மற்
றைபத் து லைத ரந் பூங்கச்சைக
விரித் துமைத்தாக், கண்கவருந்
திருமேனி வெண்ணுறாவின்
கலின்பகைப்பத், தன் கமழ்பூந்
தா ரிதழி துலைமலிந்தி
பிறைதயங்க ,
மொழிவலித்தான் மயங்காதே
முறுவலார் சேரலா தே,
விழிவலைத்த ர
அருவழித்தோன் வேடங்கண்
டோர் வழியாக், கலிசெழு

கடற்கசிந் க மழுநிவர்
தேமா வி, செறிவிதனிரு
முலைச் சுவடு முடனிறைப்ப
வுலவுங்கால்; நீறேறுந்
திருமேனி செகம்பகலே
திலைவதிக்க, வேறேறிக்
கடைதோறு ம்பலிக்கு
வருகிற ர, லேறேறி
யிபலிக்கு வரும்பொழுது
திடைபிரியாக், கூறேறும்
பசும்பாகன் சென்

ஞ்யோ கொள்ளாதோ; பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் றோவிட்டு, வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதியால், வல்லேற்ற முலைமகளிர்

மனைமேற்ப கிளர்வருங்கார்,
கொல்லேற்றுக் கழுகிடனுஞ்
சொன்னோமா கொள்ளார்தோள்;
நாவை க மட க்கைதப ர் பா ற்
பலிக்கென்று ட கருக்கா ர்,
நூலை

கந் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போதுயாத்; தூஉக் தழீஇக்கொளினும் புனையுயிர்த்துப் பொங்காத, சொரூஉம் பாக்தருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ; பரிகல னிமைக்கு டவயிற் றொடைக்கைப், பரிகல னேந்தும் பரிசிறர் தருசொல்; உடைமையவன் விலக்கப் பொலிகட னந்த, மைமையவர் தம்மை

யிரந்துவன் டது கொ ல்;
இடைமேயபு ட ப்பின்ட கு
மிவைபட்டன வீற் கொல்

லேறே, கடைதோறு மதுர்ப்பக் கற்பித்த வாறெவன்சொல்; இப்புர் வேட்டதுகேட் டிமையவனென் பட்டனரோ, பாப்பரிக் கன்னையோ படர் சடையிற் காத்ததே; பூண்டன வெண்பு, புனைவது தும்பை, ஆண்டன பூத மறைவன வேத,மிசைப்பன பல்பே,மொழிஇயது வீணை,யசைப்பன வேணி,

யதிர்வன பொற்கழல்; எனவாங்கு; எல்லீர் மகளிர்பெல் கைஇப், பல்
கடை திரிதருஞ் செல்வர்ப் பாவுதங், கொடியணி வேணம் பொடியணித்த

இடப்ப, வடதிசை வாகை சூடித் தெற்றிசை, வென்றி வாய்த்த[2] வன்றுள்

வள்வு, வீழிசை வேங்கடம் போலத்[3] தமிழகத்து, காவலொடு பெயரிய ஞாலங், காவல் போற்றி வாழிய நெடிதே" இஃது திருசீர்ச் சின்ன மொன்று மொழித் தல்வே வெல்லா புறக்கூறியவுதாரணம்போல வந்தது. "ஆயிர

1 வண்ணைப்படும் பெருந்தேவபாணி என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வன்றுள்விடலை என்பதும் பிரதிபேதம்.

3 தமிழகத்து என்பதும் பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை

சுருக்

தோழி பொருபுரக்கோன்
நகைத்தான், மாதிருக
திசைதொறும் வருகின்ற
மூவுணர்த்த, மனக்கவலி ம
யவிழ்வேயு மலர்த்தவயன் ரு
கரு, மினக்கமல

முனைத்துவபோன் றெவ்வாறும் வாய்திறப்பக்குட திசைக்கண் மறைவுற
மறையென்று சொன்னமைக், கடவுளோ தம்முதங்கார் சண்மலோ கரி

போக, ஆரிருளும் புலப்படுப்பா
னவ்வேனெயன் றுகைரியப்
பாகலைத் திருள் பருகும்
பரிதியஞ் செல்வதேன் மண்ட
லத்தி னிடைநின்று வாங்குவா

ர் வைப். பாராய், விண்டலத்திற்
கடவுளரை வெவ்வேறு
வழிபடுவோ, ரோங்குலகம்
முழுதுபொராத் திருவுருவி
னென்றாக்கி, யாக்கவரை
வேறுவே றளித்திடுயென் ற
ரியாசால்; நின்னுருவத் தாச
னைச் வெளிப்பட் டவிழு
ங்காரர்,

நின்னுருவத் தொடுக்குதலை
னைவிளக்கிற் காணுக,
சொல்மீனுள்

ரலைவா யிடைக்கரந்து
மாலைவா, யம்பலவா
வெளிப்படுப்பாய் நீயேயென்
றறியாரால்; தவாமறியத் தொ
ழுங்கைநீக்கித் தன்கலைக
டலைத்தோய்த், துலா
த்திய னின்னெறிவந் தொன்
றுரு வென்றுணர்வா, ரம்
மறிவி னின்னெறிபுக்
கெருனாகற்றுந் தவத்துற்றலைகா,
லம்மறியம் படைத்தாயு
நீயேயென் றறியா

ரால்; நீசாதி கிரிய படைத்தலை
செருப்பாதி சீர் பாத்தலை , அவ
ழிபிற் காற் றெழுவினை , வெ
ளிகாட்டு வெயிற் காட்டுவினை , ச
குவாயிலை , விடாயிலை , கதி
பாயிலை , விதிபாயிலை , அரு
யிலை , பருகுவாயிலை , வெயான் று
யிலை , பசிவாயிலை ; எனவாங்கு ,
விரி திரைப் பெருங்கடல் [illegible]
தந் தன்ன , வொருங்குசூழ் [illegible]
டவு ளிற் [illegible] திருவிலை
[illegible]

வீர் ஞான்பக் கொடாஅ வீச்ப
மெய்திரிக், கூர்துக்கிய பனிச்
சூ மாற்றல் சான்று,
கழிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி
பெருகி, ஊர்தர் புலவர்
காப்பன், வென்றிமேம்பட
விளக்கி இருகப்பா மேமை
[illegible] இருளைக்
சொல் முப்பெரும் ஞுரிக்க
மன்னர்மடயிட உடையாரே தவர்
உடைய சிறப்பிற் ஞுடை
லாபளை புக்கிழிஞர்

படைத்தோயு, மைநாகடல்சூழ்
நிலமுதலா வினைத்துளைகும் புற
ப்போயுந், திருக்கிறமே
சரிபோகத் திருமேகம்
படர்ந்தோயு, மொருநிறமே
நிறமாக வொன் னொளியைய
புயிர்த்தோயு. மறுவைகத்த
மார்பென்ன மைமார்மகளா
வைத்தோயு, சிறந்தோடு
தெஞ்சொற்க சிலைமடக்கைத
கைவறுநீ; பின்னைமா
பொன்றுகும் பெருமானைய புரி

ற்றவை, பின்னமா யங்கெரிய
வெமக்கருணி யமையவர்க்கு
மன்னமாய் முன்னெருகா
ஸமும்பயந்த வெறிவன்;
குறியாதும் பிழையாத குலம
ஸைநமை முதன்மைமலி. வெ
றியாகி மலரோற்கு
வெளிப்படுத்த வெழுபடுத்
தியாக மறையெமக்கு ம
றிவித்த வறிவன்; மாறுக
ம றிவொழித்த வாசவனை
மயங்கியன், கோறுக

மறிவாங்கிக் கொடுத்தருளி
யழுபவர்க்குக், காலைந்
மதிகாட்டின் கருணை கூர் காட்
சியையும்; வாளும் கிலையும்
மதியும் விதியும், தேனும் பழ
மும் திருவும் பருவும்; அன்பும்
மருளும் பாலும் பத்தும், பின்ப
ம் துன்பம் பிறைமம்
புண்மையும்; எனவாங்கு,

---

1 அறனும் என்பதும் பிர
திபேதம்

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

நால்வகை யுருவிற் பால்வே றாகிய, கால முதல்வனிற் பரவுது மாலத்து, நல்லவை நல்லவை யெல்லா மிறைஅது, செல்வ நோக்கி னெய்திய வல்லிருந், றுயவொடு தொல்வினை நீங்கிப், பெயராச் சுற்றம் பெறுகம்யா மெனவே"

இது ஆறடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், ஒருசீர்ச்சின்னம் பதி னாறும், தனிச்சொல்லும், ஆறடிச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த இடையளவு வண்ணகத்தேவபாணி. 1"கொடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் றொழு தேத்தக், கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலக்கொளிரும் வாலுளை, யழல்விழிச் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத், தாளொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க, வார்புனல் விழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக், கூருகிர்

மார்பிடந்த கொலைமலி

தடக்கையோய்; முரசதிர்

வியன்மதுரை முழுவதுந்

தலைபனிப்பப், புனைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்ல, சடி யொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் கிலஞ்சேரப், பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததனின் புகழாமோ; கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிமெச்ச, வலியியவ லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சேவு, மாறுதா ருடம்போடு மறம்

பிறிற வெறிர்கலங்கச்,
சேதுறுப ரிருவிசம்பிற்
செகுத்ததன்ன னைமாமோ;
பசிமணி மினனினை பாந்தட
விரிந்தோடங், கவிழச
னெறிமலைந்த காவெரவி
வெழுவேறு, வெரிவெறி
மருப்படா வீழ்ந்துறம்
வேறுக, வெரு மலி
பெருந்தொழுவி
னிமுத்ததின் னிகவாமோ;
இலங்கொளி மரகத வெ

மழுநின் மீரு வியன் ச... லி,
வலம்புரித் தட க்கை மா ஆ
ளின்னிறும்; விரி மிணர்க்
கோங்கமு ம் வெங்கொ தன்
புகம்பொன்னும், பொருகளி
றட் ... புனையு மின்னுடை;
கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ்
சென்னியை, தண்கட
ருப்பகை தவிர்த்த வாழியை,
ஒலிபிய உவ னை போக்கிய
கொடியினை, வலி யுயர் சக ட
மாற்றிய வடியினை;

போரவுணர்க் கடந்தோய்நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய்நீ,
நீரகல மளந்தோய்நீ,
நிழறிகழும் படையோய்நீ;
ஊழிநீ, யுலகுநீ, யுருவுநீ,
யருவுநீ, யாழிநீ, யருளுநீ,
யறமுநீ, மறமுநீ; எனவாங்கு,
அடுதிற லொருவநிற் பரவுது
மெங்கோன், றொடுகழற்
கொடும்பூட் பகட் டெழின்
மார்பிற், கடலொடு கலந்த
நிலையுடைக் கொடிவரிப்,

புயலுறழ்

நடக்கைச் செவ்வே லச்சுதன், ஞென்று முதிர்சட லைகை முழுதட, உஞென்றபுரி ஜிகிரி யுருட்டுவோ னெனவே. இது இருசீர் நான்கும் ஒருசீரெட்டும்பெற்று வந்தது.

இதனுட்

பேராவுணர்க் கடந்தா யென்பதனை முச்சீராக்கியும், ஊழிநீ யென்பதனை யிருசீராக்கியும் பின்னுள்ளோர் காட்டுதல் பொருந்தாமையுணர்க.

(க[illegible])

1 "விளக்கத்தனார்பாடிய கெடலருமாமுனிவரென்றுங்கலிப்பாப் புறநிலைவாழ்த்தாய்வந்ததுபிறவெனின் அஃ தாசிரியச்சுரிதகத்தால்வந்தமையாற் குற்றமில்லை" என்பது யாப்பருங்கலவிருத்தி.

2 ஒன்றுதிகிரி எனவும், ஒன்றுபுதிகிரி எனவும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சூள. ஒருபோ

பற்றைகாபு மீருவனைக்

தாதும.*

இ

இத்தாழிவைசவிராண்டஇறுன்

எனைவொன்றுவே

வண்ணகம், ஒரு
போகென
இருவகைத்தென்றார்;
அவற்றுள் ஒருபோகும்
இருவகைத்தா
மென்கின்றது. உம்மை
விகாரத்தாற்றொ
எச்சவும்மை.

ஞூ-ம்.
ஒருபோகின் இயல்பும்
இரண்டிடத்தும் கூ-ஆ.

இதன்பயன்
ஒருபோகின்றிக்
சொர்க்கம்
அம்போதரங்கமென்றும்
பெயர்வழங்குமிது
மனைமயுமென்றவாறாயிற்று.
(கசஎ)

உஅ. கொச்சக
வொருபோ கம்போ
தரங்கமென்

வெறுப்ப நாடி.

புணர்த்தல் வேண்டும்.†

இது மேல் வகுக்க
இரண்டு நாளும் பெயரும்
முறையும் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

கொக்கவொருபோது
அப்போதாக்கவொருபோது
என
இரண்டாகப்

பெயர்கொழுந்துப

பொருந்த ஆர்ப்பந்தனை ர

ப்பதி மனை. வ-று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கேட்டுச் சிரித்து நீக்கா
கைக்கொண்டவன் அப்போ
நாங்க மெனையுங் கூறினோர்.
இவையும்
ஒத்தாழிசைப்பகுதியென்பார்
போக்கிய
வொத்தாழிசையாமே
ஒருபோகென்றுரைக்
கொள்க. அம்போ
தரங்கவொருபோகெனப்படு
வதே. ஒருபோகெனப்படு

பண்புத் தொகைகள்,

புறத்தன்மொழி. இடை

யீடு.கிளைகளிற் றிணை

மெய்யொருபோலென்ப

வாகலின்

[illegible] ஒப்பிறுவெபயா.

ஒருமெபாலென் றத்தொத்

திர்த்கோட்டவெளி

ன்றுபோலக் கொள்க.

(கஎஅ)

* ஸ-த்ர, ஒருபோகு

பாருபயோகமுள்ளர . . .

ஸ்ரீ - ருபோகெள ஞான

வி பிரண்டுவகைப்படுமென

ர. ஸ-த்ர உடையபா

சிரியருரை.

[illegible]

ர. ஸ-த்ர உரை

பரிசியருரை. இச்சூத்திர

த்தாள் [illegible] ட்டு.

புரை த்தர் வெண்டுமென்று

பாடங்கொண்டாரிவர்.

[illegible]

கஉ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

தர வின்று ஆகித்
தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை யின்றித்
தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(இ)-ள். த சயின்

அந்த தாழிசை பெறுதும்

ஒன் பதி தலைக்கிளையாகிய

ய என்ன னைக்கிற்கே ாகிய ।

தரவின்றித்

தாழிசைபெபெற்றும்,

அவை பசனிப் பாட்டாகிய

தேவபாணி முதலியன.

இது

தரவொடுபட்ட தாழிசையிலக்

கணாரின்றி

வேறாய்வருமென்றற்குத்
தாவின்றாகியெனத் தாவை
விலக்கினார் எனவே
இவையொத்து மூன்றாதலுந்
தாவிற்சுருங்கி நான்கும்
மூன்றும் அடிபெறுதலும்,
ஒரு பொருண்மேல்
வருதலும், தாழம் பட்ட
வோசை யவேயாதலும்,
கடப்பாடின்றென்றவாறும்.
அங்ஙனங் கூறிய வத
றைவே பரணியுமென்லா

ஈழ பாலைவருகவும்

காழும்பட்டன வேலை

பல்லவ வி . . . க

ப் வருக துங், முகிலைவருக

வும் இனிக்

க ருநீசைசுரன் தடிக் து து

தனிமேப வருவழி பாழு முக

. . . லைவழு . . . னி . . . து து டிய

இனி டி பக்கம் பநிவலன்

மு ம் பல் னிர னா கு மாகீ

வேழுநிபாருண்டீகள்

வரும் பதிகம் பாடி

ஞான உடமையின்

[illegible] துவ [illegible] க் [illegible],

[illegible] கள்ளர் [illegible]

புத்தேளை

---

* எ - து, [illegible]

[illegible] சேன

செகாக்சக [illegible] பேர [illegible] னார்.

[illegible] நகவின் [illegible]

[illegible] பெற்று [illegible]

[illegible] முதல் [illegible] ராயின

.

ருள், தாவொழியத் தாழிசைமுதலாயினவருவன என்றவாறு. தாழிசை
பெற்றும் என்றதனால், தாவுதலேயவரினும் கொச்சகவொருபோகாகுமென்று

கொள்க. தாழிசையின் றித்
தரவுடைத்தாகியுமென்பது,
தாழிசையாகிய

உறுப்பின் றித் த
வுமுதலாயின
வுடைத்தாகியு மென்று,
தரவுடைத்தாயு
மென்றதனால் தாழிசை,
தரவு தாமேவரினு
மென்றுகொள்க.

எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங்
குன்றியும் எ-று ;
என்றாகிய உறுப்புக்களை
யிடையிட்டுத்

...தனிச்சொல் வாராதொழியினும் எ-று. சின்னம் என்றதனால், எண்ணின் ... இடைப்பெண், சிற்றெண் என்பன குறையினும் எ-று. அடக்கியலின்றி ... யடிக்கிளர்ந் தொழுகினும் எ-று, சுரிதகமின்றித் தாவு தானே கிளர்ந்தொழுகி முடியினும் எ-று. யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது எ-து ... தொழிசையினுக்கப்பட்ட யாப்பினும், அதற்குரித்தாகவோதப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப்பொருண்மையின்றிக் காமப்பொருளாகவரினும் எ-று

கொச்சக வொருபோகாகும்

[illegible]

[illegible] கொச்சக [illegible]

[illegible]

[illegible]

பற்றும் பெருநாட் வருகுநவும், அலைவெறிவென்றும் ... வரு
நவும் என்பது; இன்னோன்ன பலபகுதிகளெல்லாம் வரையறையின்றித்
தொடைப்பட்டன. இவ்வேறுபாடெல்லா முளவேனும் தாழும்பட்டவோசை
பெரும்பான்மைய வாதலிற் றாழிசையென்றார். இங்ஙனந் தாழிசைப்பெரு
நிகரோதவே யொழிந்தவுறுப்பெல்லாம் விலக்குண்டமைபெற்றும்.
தாழிசையுறுப்புப்பெறவதியாதெனிற் கொச்சகவொருபோகெனப் பொது
கையானின்ற செய்யுளாம் அஃதினோக்கியாயிற்றுப் பலவுமென்னின்
வற்றுமையுடையதென்றொருமையாற் கூறியது. முதற்றொடை பெருகிச்
சுருங்குமா றெண்ணின்றித் தனியே யெண்ணலாகாமையாலும், ஓசை
வேறுதலானும், சாடித்தாழிசை பேரென்றுரைக. உ-ம். "வேயாழி
யோரேழு மொருசெறவி லுயிர்க்குதலான், விளையாடீர்பெரு மீனு
துவம் பாவுதமே" .... என்றாற் போல்வன பாணிச்செய்யுளுட்
பின்றுவரும். இவ்வாறு பல தொடர்ந்துவரிற் பஃறாழிசைக் கொச்சக
மென்றும், மூன்று தாழிசை வரிற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகமென்றுங் கூறவ
மையும். மற்றுப் பாணியாவது காடுகெழுசெல்விக்குப் பாணிநாட் கூழுக்
கைக்கையுங்கொடுத்து வழிபடுவதோர்வழக்குப்பற்றியது அது பாட்டொடு
நிலைநோப்பெய்து கூறுகற்புறத்திணை பலவாய் விரவிற்றாலும்தேவபாணி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒருபோலெனக்

[illegible]

[illegible]

…ம், இரண்டு…

[illegible]

…ஒருபோலெனப்

பெயர்பெறும் எ-று. அவற்றுள், நாவின்றூழ்ந் தாழிசைபெற்றுவந்த செய்யுள்1 "கிளைஇரீஇல் கனிறுகத் திசையொலி பசையாகக், களைசேர் புன்னினத் தஞ்சிறை படையாக, வளைக்கால் இளர்ந்தன்ன புரவுகிர்ச் சேர்ப்பகேள்"2

இது காஞ்சியாகி வாரையைப் புழியையாயினும் ...."கற்பித்தா

ர் எஞ்சமுக்கப் பகர்ந்துண்ணுன்! விச்சைகள், கப்பித்தான் பொருளேபோற் புயலே தேயமா, லொழ்க்க ஞதவியாற் குதவாது மற்றவ, னைச் சத்து மாயினுமே". தெரியுதா லிடாக்காலம்" "தெரியிர் லொருசமுக்கக் கெழுவுற்ற செல்வர்க்க. பனிரான் குடியேயோர் எவ்விசில தேயமாற்,

குன்வாய்த்த மனத்தவன்

வீரைவேய்ப்பின் மற்றவன்

மாசிலாப்பன்

மினும், தெரியாது விடாக்கால்" இவை பிராமணப் "அக்கு தினைத்துக் பெருமை வதனிலை கினைத்தாக்ககன், பிறைஇய வேந்த னைசிற்

1 செய்தற்கலி—கூட.

2 இது மூன்றடித்தாவ என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

வாம்பலிங் நிக்குழல்

கேளாமேம தோழி

கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொ
சித்த மாயவ, னெல்லைநம்
மானுள் வருமே
லவன்வாயின், முல்லையந் தீந்
குழல் கேளாமோ தோழீ"
(சிலப். பக்-௫.௧௧.) இது
படர்க்கைப்பரவலாய்
மூன்றடுக்கியவழி
மூன்றடியான்வந்தது. இது
கந்திருவமார்க்கத்தா னிடை
மடக்கி னான்கடியானாறு
முணர்க " யானைத்தோல்
போர்த்துப் புலியுரியுடுத்துக்,

காண வொருமைக் கருத்தினே
னின்றுயாய், வானோர் வணங்க
மலைநின்ற மாலை நாடி,
குறளக் கொழுந்தாய் நெஞ்சில்
நீ நினைப்பாய்; வரிவளைக்கை
வானோர் நீ மாமயிடர்
பெற்றாய், கரியமுகில் கோட்டுக்
கவிதை வைமே வனின்றுயார்,
வரியாளன் மேனி
னைமலர் மேன் மன்றும்,
விரிகதிரு சோதி விளக்காகி
யெனிற்பாய்; சங்கமும்
சக்கரமுந் தாமரைக்

கைவேந்திச்,

செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயால், கங்கை முடிக் கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து, மங்கை யுருவாய் மறையேத்த வேநிற்பாய்"

(சிலப். பக்-௩ [illegible]) இவை

முன்னிலைப் பரவலாம்!

மூன்றடுக்கி [illegible] வந்தன. [illegible]

[illegible]

திருவாய்மொழி, திருப்பாட்டுத்

[illegible]

[illegible]

காண்க. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒரு பொருளைக் கேட்ட ன்
அவன்றிக்கிவருதலுக்
கேவைய னனியன்றி ய யப்பிலும்
வேறு பட்டு வருவன வந்தியன் க
... அக்லை ... அவன்றிக்க் ம
... [illegible] கொடாக்க

புறந்திருந்த, விளைவரு
பருவத்தில் போலத் துளைவரு,
நெஞ்சமொடு ...ருந் ...னை
பெரிதே... எனவரும். அத்
தாழிசை தாமேயும்வரும்.
தாழிசை பின்றித் ... த
ஈவுமுதலாயினவந்ததற்குச்செய்யுள்

1 "செவ்விய தீவிய சொல்லி
யவற்றொடு, பைய முயங்கிய
அஞ் ஞான்றவையெல்லாம்,
பொய்யாதல் யான் யாங் கறிகோ
மற் றைஇய, வகைகள் கொண்ணா
மலர் தலைத் தந்து, பகன்முனி
வெஞ்சுர முன்ன லறிக்கேன்,
மகனல்லை மன்ற வினித்"
தரவு. "செல் வினைச் சென்றக்
செய்யும் வினைமுற்றி, யன்பற
மாறியா முள்ளந் துறந்தவள்,
பண்பு மறிதிரோ வென்று
வருவாரை, யென்றிறம்

யாதும் வினவல் வினவிற்,
பகலின் விளங்குநின் செம்மல்
சிதையத், தவஅருஞ்
செய்வினை முற்றாமை யானே
டா, நலம் பெறு சுடர் நுதல்
இத கரிதகம் தாழிசை அத்
தனிச்சொல் ஒரிலிவ.
எண்ணணிகொட்டிட்டுச் சின்
னங்குன்றியதற்குச் செய்யுள்
2" மாமலர் முண்டகத்
தில்லையொடு ஒருங்குடன்,
கானல் அணிந்த உயர்மணல்
வெக்கர்மேற், சிர்மிகு

சிறப்பிடேனும் மாமுதந்
கலைசத்த, கீர்யல் காகம்போற்
பழந்தாங்கு முடத்தாழை,
பூமலர்த் தலைபோ லப்
புன்னவிளுங் துறைவகேன்" தாவு.
"ஆற்றுத லென்பதொன்
றலர்ந்தவர்க் குதவுதல்,

---

1 பாலைக்கலி—கூ.

2 செய்தற்கலி—கூ.

[illegible]

[illegible]

பொருளாக் கொண்டு [illegible]

[illegible] கருத்து [illegible]

[illegible] தெரிந்து [illegible]

தாழும் பட்ட வோலை [illegible]

[illegible] றடுக்கிவருக [illegible] கட்

டி பொருளாய்

பெயர்கொண்டு அ

[illegible] யுங் [illegible] தெ

[illegible], அடுக்கிவந்த

அடக்கியவான் முடிந்தது [illegible],

[illegible] கொள்க. [illegible]

கடவொரி [illegible]

முனிவரு மமரரு,

பிடரிக்கட வருகாலன்

னிலை மடி ல் கரமுடிந்த,

மடவியவ!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முனிமுடி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] ளிக ரகு
யிலைபே [illegible] தியுபோகு
[illegible] [illegible] [illegible] ரா கு
துறைசெய, வெழு பட வரு
டல மொவினைக்க ளைவாயிரு, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
னைடு தொகிர பகைட னிறைவுரு
பவிழு [illegible] [illegible] [illegible]"
(லிலட். வேலட்.) திரை
மூன்றடுக்கு முகிழையாய்க்க
தாழின [illegible] கொ [illegible]
குபோகு. "[illegible] [illegible] [illegible]

தொல்லி பழுவான் [illegible]

முன், [illegible] ஆத்த [illegible]

[illegible] பாரு [illegible] கூறி [illegible]

கொள்ள, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], [illegible]

[illegible]

[illegible] கா [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

பாடலின்

[illegible]

பதிகம்

[illegible]

வெண்ப் பதிகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒபாரை ரொமை பதிந்து [illegible]

மனோ தபிற யரியாமை இமை

சேரழி, கண்ணுக் கலங்குவள்கி

கடும் வாடைச் சமீ, எரிக்கு [illegible]

கின் சேறோ இது சமீர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மாறு:— பாண்டிமருகன் [illegible]

[illegible]

[illegible]

நிலைமயிரி பொருந்த,

[illegible]

[illegible] வயிர்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மகளே, [illegible]

[illegible]

பெயர்புபெயர் பறைநுட்பக்

ண பொருள் கூறீத் [illegible]

[illegible] வரை

வாபுரான் படலோ,

னமைக்கலின் [illegible]

[illegible]

ஏவரும் கூதி

கொாகாநிர்பருகார

---

1 பாலைக்கலி—

கக்க

தொல்காப்பியர்

செய்யுளியல்

மலைகுன்ற னிருகைத் தக்க

விளைப்பட்டாருள் ,

மசயங்கொள்

மத்தென்கொள்

மருட்டியதோர்

தெய்வங்கொல்;

போலெய்ந்து நாகிவேன்

பொருளுரையோ

லிநுவென்று, காய்சினைத்

தனிக் தன் றிக் கணைவினைக்

வைக்கண்டேன், நீவேந் தன்
றனைக்கண்டு திறம்பேட்டபம்
பாலென்று, லென்று
லொழுந்தா விட ருற்ற
நீக்கறு, மேன்று வினிலை
ந்தா லெனக்கயர்ந்த
வீர்சோர, வின்று
வினைந்தா லெனக்கயர்ந்த
யுமிர்தாங்கடயாச், சென்று
வாசன் செழுங்கோயில்
வாயில்வாய், (கோப்
பார்த்து) நிலை

தொடர்ச்பொருளாய்
நான்கெனு ஸின. “
சொல்லெது, அரசைற
சோழீ லணியார்
தெருகிழல், கலையாலும்
விாங்கிய அன்வறு லெலஸ்சேற,
சையாமல் லாங்கிய
ஹன்வறு லெஸ்சேற, குடை
அழன் மாக்கள்
கொலைதூர்ந் தாரோ,
எனப், பொங்கி
பெயமூங்காள் விழுக் தான்

பொழிகதிர்த், திங்கள்
முழுநிலோடுஞ் சேணியல்
கொண்டெனச், செங் கண்
சிவப்ப வழுதாடன்
பிகன்பலினை, பொங்குறு அ
வெண்ணு விளைக்கேதகி
மாழ்குவான்" (சிலப்.
ஞண்ப.) இவை தனிச்
சொற்பெற்றுத் தனிவந்
தன. "இளமை வெயிற்றி
யிளைவகாணின் லையார்,
தலைவானை வெட்டத்துத்

தந்த கிளைகள், கொல்லன்

ஊதுபான் கொல்லோடனார்சி

ல்லு, கல்வியாழ்ப் பாணர்க்கு

மூ[illegible] சரி[illegible] குந்தன :

முருக்கித [illegible]

ணாரின் வேயர், உரக்கை

பாலொழக் [illegible] கிளைகள்,

அகவிலே பாட்டுகள்

[illegible] காண [illegible],

[illegible]

[illegible]

[illegible] கண் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ” (திவ். வெட்டு.)

இவை [illegible]

பொருளையின்றி பழிக்கிலர்

அவை.

“ சேரமா மலையாளன்

[illegible] கடவோர்க்கு,

தேவர்கோன் பூணாரம் தென்

னவர்கோன் மார்பினவே, தேவர்கோன் பூணாரம் பூண்டான் செழுந்தவ ளைக், கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்; பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான், மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன், மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன், பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்; முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம் பெறிந்தான், மன்னர்கோன் சேரன் 2வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன், மன்னர் கோன் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன், கன்னவில்தோ ளோச்சிக் கடல் கடைந்தா னென்பரால். (சிலப். ஆய்ச்சி.) இவை ஈரசைத் தெய்வமென்றே பரவியன. 3குன்றக் குரவையுள் [illegible] என்னுந் தாழிசை முதற் பலிக்கிளந்த [illegible] முறையே, [illegible] கோடிய வென்று அடக்கியப் பொருளெல்லாம் முடிந்தவாறு காண்க. இன்னூல் சிலப்பதிகா ரத்துள் வரும். வேறுபாடெல்லாம் இவ்விசையான் முடித்துக் கொள்க.

1 தவர்த்து என்பதும் பாடம்.
2 வளர்வஞ்சி என்பதும் பிரதிபேதம்.
3 சிலப்பதிகாரம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கண்ணி

நாழிகையின் நீத

காவுடைத் தாகிய பெயன் பகு

மேற்கூறிய நாழிகையின்

நீத் தாமேவே ற்றுவருத

தியம். எ - று கை டுங

நாமேனாமைப்பதுவது

பொருளாயின் ர

கேள்ளக்கவிமை குபோமை

ன்ன றுடுகெசய்யுள் அது

நாழிகை

போஇடைப க ர வியங்

ஊன த் தீ ற

ஜீரிக துவருவெபன் றநருர்

காழ்மைசுவீனஞ்

பெண விலக்கினார். சு.சு

வி க ா ட ா ள்லைச்

செய்யுளாயவருக்

பேதவையாவயுந்

தாவினைக்கொளச் சுக்யமந்

வருதெ [illegible] ரனிரும் ஆ மரந்

ஊட பெய் அரும பாவருக்கி

த பாய்மன் வர க [illegible] அ

[illegible] பெள்ளன் துக

உ குடிமைச் செய்யு

அனை திருவை பேசு வேம

புரிந்த அந்த மடிந்து

அ ஆகிய மெய்ந்நெறி

பணிச்செல்லும் காட்டுபு

பெற்று ம

பெருஞ்சி மைக்கு குறம்,

பெருமை | பாண்மை

வீரனைப் படைகள் தனும் கொள்க,

அவை தனிச்செல ன்று,

காரிக்க

மும்பெற்ற தாவுகொள்ளக்க

தம வினைக்கொக்க மெனப்

பெயர்கூறப்படும்.

இசைத் தாவிலக்கண

மிழிந்தொன்றும்

பெரும்பான்மை தாழும்பட்

ட.

வோசைக்

குரித்தன்றே யன்புறி

செங்கவா ராயிற்று. உ-ம்.

“ நுறைக் கொன்

பணிந்தான் நுகர்ந்தான்

செய்தந்தான், கொணைக்க க

சலைசயான் கொடேத்து
கொல்லேற்றுன், மாறுக
பேலன்றுறு ஓான்
வோறுக்கோ ர
பாகவ்காளன்,
இறும் பிசை பு
றாள்ளெதுதி ரூறுகல் ... ள்,
வெள்யாறு க்ழுக் சடை
யான் மழுவைத்தான். ...
ருமேரு ... ராயு பிவைற
எனதாக்குப் பாடு
பிறைருக்கொள்க் ...

[illegible]

[illegible] தலை

போல் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாக [illegible]

[illegible]

[illegible] மக்கு [illegible]

[illegible], [illegible] ய ர

[illegible] ......

...... [illegible] காரர

கடு, [illegible]

[illegible] திருத்[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ ச[illegible]

தொண்ட[illegible] செய்[illegible]

[illegible]

[illegible] பொருகொளாடு

நான்டு [illegible] டிக் [illegible]

[illegible]

[illegible]

வெய்[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] முருகன் தெனத்திமாறு

வாவி [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible]

ரீயமாண, (வரேய பாபதி)

ஆலாப தேசு வா

[illegible]

[illegible] தாவத வரிப்பர்.

[illegible] யா

பகு கண்ணி வெவ [illegible]

[illegible]

குளை [illegible] ா கண்ணி [illegible]

செல்வ

மனைப்ப, தேவாதி தேவ

[illegible]

[illegible] (சிந்தா, கடவுள் வாழ்த்து-க.) எனவரும்.

இவ்வினை [illegible]

ப[illegible]கலியவற்றுள்

தேவபாணியல்

வாத தொடர்பொருட்சொற்களை "பெயரினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்றதாற் றாவுகொள்ளக்கூடுமென்றுகொள்க, அவை தம் பொருளோடு தாமுடையனவெனின். எல்லாவிடத்தும் இங்ஙனங் கூறியும் என்பது வன்னைகத்திற் கோதிய வன்றுரைத் தின்னமுமின்றி ஒழிக்கதாய் தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதக மென்னும் நான் குறுப்புடையதனைக் கொச்சக வொருபோகாம். எ-டு. இதற்கு இல்லை ஆறுறுப்புமே கூறிற்றுமென்:

[illegible]

[illegible]

ஆறறி அந்தணர்க் கருமறை [illegible] பகர்ந்து,

[illegible]

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக், கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லும் கடுங்கூளி, மாறாப்போர் மணிமிடற்ற வெண்கையாய் கேளினி; படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ, கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுயர் அகலல்குற், கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ;

மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து, பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள், வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத்

தருவாளோ;

கொலையுழுவைத்

தோலசைஇக் கொன்

றைத்தார் சுவற்புரளத்,

தலையங்கை கொண்டு க

பால மாங்கான், மூ

லையணிந்த மூறுவ லான்

முற்பாணி தருவானோ ;

னைவாங்கு, பாணியுந்

க்குஞ் சீரு மென்றிவை,

மாணிழை யரிவை காப்ப,

வாணமில் பொருளெமக்

கமர்ந் தனை யாடி" (கலி.

கடவுள் வாழ்த்து). இது

நான்குறுப்பான்

வந்ததேனும்

தேவபாணியாய்வருதலின்

முதனிலையொத்தாழிசை

யாகாது. எனை யொன்றே

யென்ற

ஒத்தாழிசையேயாமா

யினும் அவற்றிற்குரிய

எண்ணுஞ் சின்னமும்

இழத்தலிற் கொச்சக

வொரு போகாயிற்று.

அடக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந்

தொழுகியு மென்பது

அடக்கியல்

தனித்துவருதலின்றி
யவ்வடக்கியலோடு
ஒருசெய்யுளாய்
அடிபாங்தொழியும்
அடக்குமியல் பின்
றென்றது முற்கூறிய
வுறுப்புக்களைத்
தனியேவந்து
அடக்கிநிற்கும் | இலக்கண
மின்றியே வரும். எ-று.
எனவே “எழு
நிறுத்தியா சிரியக் கலியே ”

(செய். [illegible].) "வெண்பா
வியலிறுதிப் பண்புற
முடியும்" (செய். ௭௭.) எ
ன்று விதியாற் பெற்ற
இயற்சீ ஒருதொடராய்
இற்றுநிற்றலும், அடிநிமிரும்
என்றதனான் மு
ற்கூறியவற்றின்
அடிவரையறையை மிகுத்த
லும், ஒழுகும் என்றதனான்
எழுசீர் இறுதியல்லாத
எல்லாவடியுங் கலியோடு

யொழுகிவருதலும் பெற்றாம்.

ஞாயிறும்போல, ஒன்றுபு வழங்கு

உ-ம். "மலைநிரைத்து புறப்பட்ட மதியமும்
வலம்புரியுந் திகிரியு மொளிசிறப்பப், பச்
சென்ன வானிட்ட
விற்போற்
பசுந்துழாய்க், கச்சென்னக்
கனல்கின்ற கதிர்முலைமேற்
கவின்செய்ய, வம்மேகத்
திடைப்பிறந்த
கரையுருமே நதி சயிப்ப,
கைம்மேனி மருங்கதிர
வரிவேறு வாய்புடைப்ப,

விண்டோய் மணிநிலை
வெற்பிடை
வேய்பிடைந்தாங்,
கொண்டொரு பிணிநீழ
விளங்கிளி கள் களிகூராக்,
சொறியாது
கொறித்தெறிந்த
கோட்டெருமைத்
தலையின் மிசை, பிறியாத
சீறடி பிறித்தனை
போற்றோன்றத், தாங்கிய
புகர்வாளுங் கேடகமுந்

தனித்தனி, வாங்கிய

கோளரவு மதியமும்

போன்றிலங்க,

மைமலிதரடுத்த

கடற்புறஞ்சூழ்

மலையென்ன

மணியல்குல், கொய்

உடுத்த பொற்றுகிலின் கொழுஞ்சோதிக் கொழுந்தோட்ட, நீனிற வடி வத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த, தாயென்று முதுமறை பாவினும்,

யாயென் றல்லி

இயாந்துணி

யலமே” எனவரும்.

தேவபாணியான் வெண்பா

வியலான் முடித்து
வந்துழிக்காண்க.
இக்கருத்தறியாதார்
வெண்பாவிய

நச்சினார்க்கினியருரை.

றாற் பண்புறமுடிந்த கலியடியுடையதனை வெண்கலிப்பாவென்பர். யாப்பி
னும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்பது மேற்கூறியவாறும் இனி
வருகின்றவாறுமின்றி யாப்பின்வேறுபடுதலும் பொருளின்வேறுபடுதலும்.
எ-று. அவை இருசீர்முதல் எண்சீர்காறும்வந்து முற்கூறியவாறன்றி அடிக்
கண் கந்நான்காய்வரும். சில பிறவடிவிராயும்வருவனவும், பலவடிவந்தும்,
நான்கடிவந்தும் பாமயங்கிவருவனவும், இனி யீரடியான்வருவனவற்றுள்
ஈற்றடி மிக்குங் குறைந்தும் குறையாதும்வந் தியலசைச்சீர்பெற்றுவருவன
வும், ஓசையும் பொருளு மினிதாகாதவருவனவும், அவ்விரண்டடிச்செய்
யுண்முடிந்துநிற்கவும், ஈற்றடி யொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிற
வாறும்வருவனவும், இனி மூவடியான்வருவனவற்று ளீற்றடிகுறைந்தும்
முதலடிமிக்கும் இடையடிகுறைந்தும் இறுதியடிமிக்கும் மூன்றடியிற் குறை
ந்தும் பிறவாறும் வருவனவும், இம்மூவடியிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும்
இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிறவாய்வருவனவும், இனி நான்கடியாய்வரு
வனவற்றுள் முதலிடைகடையிற் குறைந்துவருவனவும், அம்முதலிடை
டைக்கண்ணே யோரடியுமீரடியுஞ் சீர்மிக்குவருவனவும், பிறவாறும்
வருவனவும், அந்நான்கடியிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும் இரண்டும் மிக்குவரு
வனவும், இங்ஙனம் மிக்கு ஒருபொருண்மேன்மூன்றுடுக்கி வருவனவும்,
த்தடுக்கிவருவனவும், அளவியலின் வேறுபடுவனவும், இனி யைந்தடியான்
வருவனவற்றுள் ஈற்றடிகுறைந்துவருவனவும், அவ்வைந்தடியிற்றபின்
ஓரடியும் ஈரடியும் மிக்குவருவனவும், முச்சீரான் இற்றும் சிலசீர் மிக்குவரு
வனவும், இனி ஆறுமுதலியவடிகளான்வருவனவும், இவ்விலக்கணமெல்லாம்
பெற்றுவருதலின் கடவுட்பொருட்டொடர்நிலைகள். பல தாவுந் தாழிசைய
யாகி யிடையிடையச்செய்வனவும் அடக்கியலின்றி யடிமிகுத்து அடக்கியல்
பெற்றுவருதலும் இன்னோரன்ன பலபகுதிகளுங் கொள்ளப்படும். பொருள்
வேறுபடுமென்றலிற் புறப்பொருளான்வருவனவுங்கொள்க. இவற்றுட் சில
திருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிவருவனவுங்கொள்க. உ-ம். தெய்
யாடு நியொக்கச், செய்யாளைச் சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்
யாதல்வேண்டும்" இது குறளடி நான்கான்வந்தது. இது குட்டம்பட்டது.
மையணி கண்டனை வாரேன், காயினை யாயிரஞ் சேர்வாய்ப், பையர வம்பல
னுடை, மெய்யினை மேயது வீடே" இது சிந்தடி நான்கான்வந்தது. இவ்வா
றியலசைச்சீரான்வருவது கண்டுழிக்காண்க. "நீறணிந்த திருமேனி நெருப்
புவல் விளர்த்ததுபோற், கூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலைமேல்
திசெய்ய, வேறணிந்த சுடரெறிப்ப வேனிலாற் கெரிவிழித்த, வேறணிந்த
ல்கொழு [illegible]

... வையைப்பாற தவாநதனவே" "வென்றான் வினையின்
நகையாய் விரிந்து தன்க, ஞென்றாய்ப்பரந்த வுணர்வின் ஞெறியாழ்
ற்றன், சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தியாகி நின்றானடியவர்ப்
[illegible]

கசுடு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பணிந்தார் வினைகெட்ட வன்றார்" (குளா-சாப) ரூவடிவி றுனிரண்டு ஞ்
சுடரு காணருழுகி .....வே" (குளா-தரவு-கச) இது கொச்சகம்போல
அடுக்கிவாராது தாழம்பட்டவோசைத் தலைகொச்சகம். "ருவான்யா

ளேறுசே டாடலிப்,

பெருநாகமே பூணும்

பெருமா, னருவானை ணயினு

மன் பார்க், குருவாயினை

ஹுன்னத்தி ஹுன்னே" இது

அளவடிநான்காய் நிரையைத்

சாரியைசொற்கண்வந்து பிறவடி விராஅயிற்று. அசைச்சீரின்றி விள்ளை வருவன தர்புகொச்சகமாம். 1"முதக்குறிலை......பவே" இது பிற பொருளான் அவவெவ்வாறு பலவடிவந்து பாமயங்கிற்று. 2"தடந் தாட்கொக்கு நாமனியர் கிளைப்பு, மடக்கரும் கைப்பை பாம்புயர் விளி,

வென்றாய் இருத்தலை

விடய்த்தினைக் தூடிகொட்ட,

நின்றுயி மழைகளிற்றை

வினைவாரோ வினையிலரே"

இது நான்கடியுமொத்துப்

பாமயங்கிவந்தது.

" சில்லைக் குடிய கபாலியின்

னடியினை, தங்கு தெஞ்சினர்

உணர்வுறு பிறவியை நீப்பார்

இது சாயுமை வீற்றுமிக்கது

புனைமலர்க் கடம்பின்

பூந்தாரச் சேர்த்து, நினையும் ப

ரவுறும் பாம் இது சாழு

யை வீற்றுமு குறைந்தது.

கொண்டது கொண்டு கொ[illegible]

[illegible] கொண்டு பே

கிக் கொழுவோ னோப

இது [illegible] பு[illegible]குரை

து [illegible] [illegible]

[illegible]க்கது. 94 அமுலைக் [illegible]

[illegible]

[illegible]

பொருளு | மினி நாகவர்த்தனி.

[illegible]

[illegible] போர்

மேனிமேயா, [illegible]

[illegible]

[illegible] சிவைகழி

சேர்வதோர், மல்லைநி

வெய்துறு நாமேம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒன்றுபட்டது.

காண்பீரென்று நீ சொல் வா

ர் , பூண்டு [illegible] [illegible]

[illegible] கண்டு [illegible]

[illegible] பூ பான்

1

முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன்
முழுதலைச் [illegible] சேல்செய
மொழி செய் தோகமான்
வழங்குகிறான் வாளமார் தன்

மாக்கெழுமன் ழுக்கிய வை

வைப்பாடிக், க வைள் திண

ழுதெரவள் கருதல் ச சாவளை,

பிள ங்கு வ க கரிதளாடிஅ

வீழுவைகளி பிப்பியார் க்,

தவிக்கள்மா உலமலிழுக்

தாடவா பெய்பினன், பொலங்

கொள்பூங் தட ங்கட்கே

பரிக்கதின ழுடுரவா ம் ,

விலங்கியுள் எக்தப விளிக்கு

வே ழுபவே" இஃது

ஏழடியாய் முதலிரண்டடியும்

ஆறுதிரைப் | ஓசோனை
பால்வைக்கு மின்னே க்க ம
கார்த்திகாய் கொடுமை
பால்வைக்கு கேவத்தி ஞ வீடுவன்
இனை ற | என்ஞர் பம்
ஞங்களவீஞக்றிகரர்

2 தடக்கானிக்கக்க
என்பதும் ப்ரதேசம்

3 " ஆறுவர்க் கருவைசப்
பெற்றுக் கவிக்கி, மருவுக
பத்தினி போல்வை இனிசே"

ஸண்டது பாரப்புரு க்குலீக்க

ரரிஸைகயஸை.

4 லொஸக்கீா ஸஸாய

ழுபிரட்டடு. ழுஸ்ஸ ஸ ழு

நச்சினார்க்கினியருரை-

ஸஸக

ழ்து சற்றடிகுறைந்து

அசைச்சீரானிற்றது.

நானாவ கல்வி நார் நாமப

.....லி ரசயக்கர

லென்றுமென்றும்,

யாளியைக் கண்டஞ்சி
யானை தன்
கோடிரண்டும், நீலிபோற்
சாய்ந்து விடும்பிளிற்
யாங்கே" இது முதலடி
மடக்கு. "பூண்ட
பறையறையப் பூத மருள,
நீண்ட சடையா னாடுமே,
நீண்ட சடையா னாடுமெய்ப்
ப, மாண்டசாயன் மலை
மகள் காணவே காணவே"
இது இடையடி.

குட்டம்பட்டு இருநிபடி

மிக்கது.

கந்திருவமார்க்கத்தான் ,

இடைமடக்கி

நான்கடியுமாம். "வாறுற

நிமிர்ந்தனை வையக

மளந்தனை, பாண்

டி விடுத்தனை பல்லவி

கோம்பினை, நீறு

வண்ணநின் வினைநகழல்

தொழுதனம்" இது

மூன்றடியிற்குறையாதது.

“பிறையணிந்த சடைமுடி
யோன் பிஞ்ஞகன்
பெம்மான், கறையணிந்த
கண்டத்தான் கையிலங்கு
சூலத், திறையணிந்த
நெஞ்சினோர்க் கின்றும்
பிறவி; இம்மைப் பிணியு
மிய
மும் பறிபொடு, தம்மைத்
தாந்திறிந் தாவில் புகழுடைத்
ரம்” இது மோன்றடி
த்தகன்மை

வீரமடிமிக்குவந்தது.

“எதிர்முக வொருவ னின்கர
ணைடைந்தே,
முதிர் மிகு கீரு ளமுழ்த லில்
லெங்கரவாய், இருவுழ
னிலைமைத்தாய்ப் போதெ
னக் கூறிச்சுப்ப, பதிர்வனை
ரிருகையு மசந்துறக்
கூப்பிநிற்பார்” இது சென்
றடியாய் முதலெடு
குறைநத்தது. “ததுவெழு
வரிலைவனைத் தருமணம்

புணர்ப்

பின், மூனிப்புறு

தொழிலினை மூனா,

னைனிகவிர்த் திலர்க்கெ

காடொறு

நீடோறுங், கனிவெயன

விளரியன்றூன் கலிங்கமற்

றவற்கே இது இரண்டா

மடி. தொணர்த்துலாத்து.

கல்லாங் தன்னிழற்றீழ்க்

கல்வித் தலைநடயத்து

காயர்காட்டு, கல்லானை

நல்லா ளொருபாக மாகிய

ஞானத்தானை, வெல்

லாரு மேத்தப் படுவானை

யென்றானை ஞான்று,

சொல்லா தார்க் கெல்லாத்

தூய

ரல்ல இவ்வைத் தொழுமின்

கண்மட்ட இதற்றயலடி

குறைந்து, சேடியாகி

யத்தான்

கோடி முன்னிபுமென்ற

விலக்கனைக்

கொச்சகம்வந்தும் பாவின்
வேறுபட்டதாம்.
“வண்டணிகொண்ட
மருமலர்க்கொன்றை பின
மாலை
கொண்டணி செஞ்சடைக்
கோட்டிளந் திங்கள் போலப்,
பண்டணி பாகப்
பலர்தொழுங் கலைகதிர்
வைத்த, ஆண்டணி
கொண்டனுஞ் சண்பார்க்
கமிழ்தாகுமே” இது

அளவடியிரண்டு

மைமுன்றாடியிரண்டும்

வந்த [illegible]. "கன்

டெடுப் பாவைதனிக்காம்

பிடிப்பாராயிற்.

கொண்டவற்பேணிக்

குடிக்கு

விளக்காகும், கென்னெடுநீ

ரெளவேபேசோர் தன்

னோக்கிட்டோம்;......

மற்றெருகு

குழகன் றன்னேசேய [illegible]

முதலடியிக்கது. "போது
முக்குடைப் பொன்
னெயி லொருவன், முது
தாமரை யடிமே, தாது
தாமரை யடியடைக்
காரொளிற், சீற்று தீவினை
யிலரே" இது
இலையடிகுறை நச்
சினைமடக்கிப்
பிறவாருயிற்று. இவை பல
வடியின்வேறுபட்டவாறுகா

னக. "கடாமுங்
குறியுங் காலமுந்த
பச்சைப், படாமும்
புலித்தோலுஞ் சாத்துமப்பரமு;
விடாமுண்ட கெற்றியா
னெஞ்ஞான்றுங் கங்கை,
விடாமுண்ட வார்சடை
யான் வெள்ளை
தணீர்தான், வெய்யது
கொமிக்கு கெடுகோ
டுறாய்க்கு, ௧௨

யையுறு நெஞ்சில்லை யாதாத தொன்றில்லை." "வேயே திரண்மென்றோள் வில்லே கொடும்புருவம், வாயே வளர்பவள மாந்தளிரே மாமேனி, யேயே முலைகுமப்ப வென்றோர்க் கருகிருந்தா, ரேயோ விவளொருத்தி பேடியோ வென்றார், எரிமணிப்பூண் மேகலையார் பேடியோ வென்றார்" (சிந்தா-652) இவை நான்கடிச்செய்யுளிற்றபின் ஈற்றடி யிரண்டும், ஒன்றும் மிக்குவந்தன. "மூவடிக்கு மீரடியான் முறைநிரம்பா வலகைமுடியச், சாலியமே வடிசேர்ப்பத் தம்பியோனை நான்கோர்ந்து, மேகவாணம் 1 போர்மடியத் தொல்லிலங்கை

கட்டழித்த, சேவகன்சீர்
கேளாத செவியென்ன
செவியே, திருமால்சீர் கேளாத
செவியென்ன செவியே;”
“பெரியவனை மாயவனைப்
பேருலக மெல்லாம், விரிகமல
வுந்தியுடை விண்ணவனைக்
கண்ணுங், திருவடியுங் கையுங்
கனிவாயுஞ் செய்ய,
கரியவனைக் காணாத
கண்ணென்ன கண்ணே,
கண்ணிமைத்துக் காண்
பார்தங் கண்ணென்ன

கண்ணே;" "மடந்தாழு

நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார்

வஞ்சங், கடந்தானை

நூற்றுவர்பா னாற்றிசையும்

போற்றப், படர்ந்தா

ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத்

தூது, நடந்தானை யேத்

தாத

நாவென்ன நாவே, நாராய

ணாவென்னா நாவென்ன

நாவே" (சிலப்-

ஆய்ச்சி) இவை படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி நான்கடியிற்றபின் ஓரடிமிக்குவந்தன. இவ்வாறே பத்தடுக்கியொருபொருண் மேற் பதிகப்பாட்டாய்வருவனவும் இதனுளமைக்க. 2"வெறியுறு கமழ் கண்ணி வேய.. பின்" இது சீர்நடியான்வைத்து ஈற்றடி குறைக்கப்பட்டது.

"வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டு, மாயமட மகளி ரெல்லீருங் கேட்மின், ஆயமட மகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க, பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீய றிதி, காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன், கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதராய், ஒள்ளெரி யுண்ணுமிவ் வூரென்ற தொருகுரல்" (சிலப்-துன்ப) இது ஐந்தடிச் செய்யுண்முடிந்தபின் ஈரடிமிக்கது. 3"கோழி யுங் கூவின......வாய்" இது ஐந்தடியான்வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் இறுது

1 பேர்முடிய என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினு, மூறவுற வருவன வரைப்பன வுரைப்பன்மற், செறிவுறு தொழிலினர் சிறந்தன ரிவர்மெக், கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல்லன்மின், பிறபிற நிகழ்வன பின். இஃதைந்தடியா யீற்றடியொன் றொருசீர்குறைந்துவந்த வேற்றொலிவெண் டுறை என்றார் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்.

3 கோழியுங் கூவின குக்கி லழைத்தன, தாழியு ணீலத் தடங்கண்ணீர் போதுமிழ்ந்தனவே, வாழிசூழ் வையத் தறிவ னடியேத்திக், கூழை நனையக் குடைந்து குளிர்புன, லூழியு மன்னுவோ மென்றேலோ ரெம்பாவாய்" நாற் சீர் நாலடியான்வருவது கலிவிருத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னார். இஃது ஐந்தடியால்வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிக் கலிவிருத் தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும். இஃது அவினயனார் காட்டியபாட்டு, இத னைத் தாவுகொச்சகமென்பாருமுளர். என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஊ

அடியீற்றின்கண்

இருசீர்மிக்கது.

திருவெம்பாவை

வெட்டடியான் வக்

றிவ்வாறிற்றனை. இக்காலத்து ஒருபோகுகளிற் றாவுந் தாழிசையும் இடையிடைக்குவருமாறுகாண்க. பிறவும் வந்துழிக்காண்க. இவையெல் லாங் கொச்சகமாமென்று கூறுவர்புலவர். எ-று. இனி யிவ்வாறுவந்த கொச்சகங்களையெல்லா மொருவரையறைப்படுத்துப் பாத்தோறு பினஞ்

நேர்க்கிப்

1 பண்ணிற் கூத்திறம்போலப்

பின்னுன்ன ஆசிரிய

ரடக்குவர்;

அதனை அகத்தியமுந்

தொல்காப்பியமும் உ

ணர்ந்தா

அவர் தங்கருத்தறிந்த ஆசிரியர்

அவ்வாறடக்காமைக்குக்

காரணங்கூறுவர். அவர்

கூறுமாறு.

"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியை......காமே" சாடியான்வருதலின் வெண்செந்துறையென்பார்க்கு ஒருசீர்குறைவின்றிவருதலின் வெண்பாவிற்

கினமாகாது

கலிப்பாவினொருகூற்றிற்

கினமாதலுஞ் சீராலுந்

தளையாலும் ஆசிரியத்திற்

கினமாதலு

முடைத்தென்றுமறுப்பார்.

இனிச் சந்தஞ் சிதைந்து

புன்பொருள

ாய்வருவனவற்றைத்

தாழிசையெனிற்

றுழம்பட்ட வோசையும

விழுமிய

பொருளுமில்லனவற்றிற்

சப்பெயர்கூறின் முற்கூறிய

தாழிசைகட்குஞ்

சந்தஞ்சிதைந்து

புன்பொருளாய்

வருதலுரித்தாமாம்.

அதனுன் அப்பெய ராகாதெனவு மறுப்பர். "கன்று குணிலா" (சிலப். ஆய்ச்சி) இது வெண்டளையான்வருதலின் ஆசிரியத்திற்கினமாகாதென மறுப்பர். இனி இது நான்கடியான்வருமேற் கலிவிருத்தமா மென்பார்க்கு "நெருப்புக் கிழித்து விழித்ததோர் நெற்றி, யுருப்பிற் பொடிபட் டுருவிழந்த காம, னுருப்புக் கணையா னடப்பட்டார் மாதர், விருப்புச் விரும்புகின் றாரே" என்றதுகாட்ட வெண்டளை தட்டலின்

செப்பலின்மை

வெண்டாழி

சைக்கு இழுக்கின் மையுங்

கலித்தாழிசையின் மையிற்

கலிக்கு இனமாகாமையுங்

கூறிமறுப்பர். இனிக்

குறளடியானுஞ் சிந்தடி

யானும் வருவனவற்றைத்

ஈரவான்

வஞ்சிக்கினைவி மன் பா ர்க்கு
ஆவை
காஞ்சடியான்வருதலானும்,
பா வேறுபடுதலானுஞ் சீர்
இயற்கை ரகலானும்
ஆகாதென்ப.
குறளடிச்செய் புன்
மூன்றுவரிற்
றாழிசையெனவுஞ்
சிந்தடிச்செய்யுள்
மூன்றுவா ரவெண
வந்தூறின் அதற்கு

மோர்காரணங்கூற

வரிதென மறுப்பர்; பிறவு

மிவ்வாறு ஒன்றற்கினமாயது

ஒன்றற்கினமாயும்வருதலின்

இனஞ்சேர்த்தலாகாதென

மறுப்பர். இங்ஙனம்

இனஞ்சேர்த்துரைத்தற்கியவற்றைக்

கலிப்பாவென அடக்கியது

பெரும்பான்மை

கலிக்கேற்றவோசையே

பெற்றுவருதலின். இத்

தொல்காப்பியம் “மூன்றுறால் கண்டு

முறைப்படவெண்ணி" (தொல்-பாயிரம்)

நூல்செய்தலின் எல்லாவற்றிற்கு மொரு பரிகாரங்கொடுத்துக் கொச்சகத்து

1 பண்களையும் அவற்றின் திறங்களையும் "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த ...ஞ்சொல்" என்னும் சிலப்பதிகார ஊர்காண்காதையடிக்கு அடியார்க்கு ...ல்லாருரைத்த விசேடவுரையிற் கண்டுகொள்க.

2 "கருப்புக்களை" என்பதும் பிரதிபேதம்.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

...கின்றார்.

மேற்கூறிவந்தமரபு.

இனிப் பொருள்வேறுபடுதலா

வன.

தலைவாப் பார்க்கையாக்கிக்கூறலுங்
கட்டிபொருவர்ப்பெயர் கொளப்
படுதலும்,
புறப்பொருளொடு
தொடர்தலும்,
முற்கூறியபொருள்கள் பிற
வாறு வருத லுமாம்.
இங்ஙனம்
பொருள்வேறுபடுதலின்
இதனுள் ஒழிய
காண்கற்கும்
யாப்புவேறுபட்டவற்றிற்கும்

பொது வெட்கிமுதம்

பாடாண்

டிணையீறு இய ல்பெருன்கை

பாரிவனையாறு என்னை;

அவை மூற்கூறிய

இரண்டற்கும்

உரித்தாகலின்; அது

பெரும்பான்மை

பாணிச்செய்யுட்கு

இடைவிரவரும்.

இவ்வாறு தொக்கத் திணை

வழைத்தோகவே ஆசிரியரும்

வெண்பாவும்
ஒருபொருண்மேற்பல
மூன்றாம் ஐந்தாம் ஏழும்
ஒன்பதாம்
பத்து மாகிவருதலும்
பிறவாறு வருதலும் வரையா
மறவிய்வாயினை. அவை
ஐங்குறுநூறு,
முத்தொள்ளாயிரம்,
கீழ்க்கணக்குட் கலியவற்றுள்
ளும் பிற
வற்றுள்ளுங் காண்க.

தேவபாணியிலாச்

செய்யுளெல்லாம்

காப்பும்பொரு

ளுங்

கொவேறுபடுமென்றுணர்க.

அது

முத்தமிழ்வல்லாருணர்க.

"வெண்

பவிச சாந்த மூழுமெய்யு

மெய்யூரி, யுன் பவிக் கூறுர்

றிரிவது மேவிட்டுக்,

கண்பவிக் மென்று

புகுந்த கபாலியும்,
வெண்பலித் தாளியை
யாதுவாய்
வாளே. இது "காமப்
பகுதி கடவுளும் வரையார்"
(தொல். புறத். ௨அ)
என்ற
பாடாண்டிணையாகலின்
பொருள் வேறுபட்டது.
'என்றுகுனிலா'
(சிலப். ஆய்ச்சி) என்பது
அங்கிலத் திருவிடத்தைத்

அவர் பொருநர்வீழ்

கைக்கிலை ... ன்று.

இவை ... பலவிடம்பிறக்கு

கா ... மேவுதும்

சொக்கநலிலா குரும்பா

சேகன்றாய் ... பொரு

வில்க்குன்றமலைவீழ்

பொருடிபெய ... வெ

ஸ்பொருற்றிற்கு

மாருவெமன்று

கைழுவிக்கார்.

ஆறுவெமன்றுறன்

ஒருபோகென்றது சிறு

பான்மைய கொச்சகமே

மென் அம்போதரங்கவொருபோகென்றுகொள்க.

(௧௪௧) ௧௫௦.

ஒருபான் சிறுமை

யிரட்டியத் துயர்பே.

இது, அதிகா

ரத் தானின்றான்கினுள்

இருநின்ற அடக்கியலின்றி

யடிநிமிர்ந்து

கொச்சகவொருபோகிற்கு

அளவு கூறுகின்றது.

ஞ-ள்.

ஒழுக்கலக்கெல்லாம் உ.

ள் அழுப்பட்பற்றி

யனவுகூறினோர். பத்

தடியிற் கருங்கா று

இருபதடியினோரு துவரும்

அடக்கியவின்றி அடிகிரிக்

கொழுகுமென்ற

லொக்காலொருபெருகு ள-று.

இஃ புணரு

க்கிர்

க்கெ நரழுகுலமன்றதற்கோர்

வளையாணை நகூறி ஐய

பாகத்தியது. இ

சேர்ப்புறக்கோட வென்பது ஞறுாம

அதுவென்ற ஒருமை

யிராஹங் கொண்ட்டு. உ-ம். *தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி, யடல் ...த முரற்சியா ளருமறை வண்டிசைப்ப, வாயிர வாராழி யவிரிதழின்

---

*எ-து, மேலதற்கோர்புறனடையுணர்......ற்று. மேற்சொல்லப்பட்ட கொச்சகவொருபோகு பத்தடிச் சிறுமையாகவும், இருபதடிப் பெருமை யாகவும் வரும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ளது

வெளிப்பட்ட, சேவிதமெழுத்

தோன்றுஞ் செ ம்பகவி

ளிரவகற்றி, பகைவேட்டு
புகைநீங்கப் பருவத்து
மழையானே, செங்கோலைக்
குளிர்கடா நீர்மைமசா னிழு
ஞற்றி, பண்டங்கள் பல்பயந்த
வயன்றூதலா
மீமையோரைக்,
கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த
கொள்கைய யாதலி,
ஞெங்குயர் பருதியஞ்
செல்வமின், நீங்கா வுன்ன
நீங்கன்மா ரொமக்கே" இது

பத்தடியிற்சுருங்காது

அடக்கிய வின்றி

யடிகளிரண்டொன்றியது. மே

விருப்பதடி வந்துழிக்காண்க.

(கலை)

குறிக. அம்போதரங்க

[illegible]

-

[illegible]

[illegible]

இது மேன்ற

அதிகாரத்தாற்

கடவுள் வாழ்த்தாகிய

அம்போதாக்க

வாருபோகிற்கும்

அடிமையாபறைதகூறுகின்றது.

அப்போதாக்கவொரு

பாகு,

தன்னுறுப்பிக்கிலொக்கூடி

யழுபதடிக்கா

யொல்வொருபகுதிற்கு

ரண்டடியாகிய

அர்த்திருப்பதடியையுடைத்தா

யும்வரும். சிறுமைச் செல்லை

யாயிடத்து அவ்வாறுபயிற்

விசமபாகமாகிய மூப்பதடியிற்

பாகமாகிய பத்

தாந்தடியான்வரும் எ-று.

[illegible]ம்-சூத்திரம்

அடிபூத் தொகையால்

முப்பதின்மாரும் பதினைந்

தென் அனைத்து, எனவே

[illegible]

னை வ ... கனி ... டு பா தி

மா ர் பி ரு ... ரு ...

... க் ... டு ... இ ... அ

உட்படுத்தும், டுப்பதும்,

பதிவேற்றும் வகை

சிற்றுந்து மேலும் ... மேலும்

இடையே, கூறிற்றை

க்கலாம்

இவற்றிற்கிடையேயானவாகிய

சிறப்பெழுத்துக்கும் பெ

ரெல்லைப்படுத்தும்,

இடையேயானவாகிய சிறப்பெழுத்துக்கு

பிச்சைப் பயப்பது மனைப்

பொருளுரைக்கின் றேயனி

ளிர் சிற்சிறப்பிலைக்குக்

இடைகளிற்

பேசால்லைக்கும்

வேறுபாடின்றியும்

இடையளவிற்

சிற்சிறல்லைக்கும் சடை

யளவிற்கும்

வேறுபாடின்றியுட்

கிற்குமென் மறுக்க.

அராகம் நாற்சீர் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பேரெண்ணுறுப்புகள் [illegible] இருபதடியாகவும், [illegible] பெறும்; சிற்றெண்பதினாறும் அராகம் நான்குமாக இருபதடிபெறப்படும். கொச்சகம் இருமூன்றாகி ஒன்றுபத்தடிபெற்று அறுபதடியாம். இனிப் பதினோரடியாகவருவன [illegible]கொச்சகம் இருமூன்றும், ஆறும், அராகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதினொரடி[illegible]

இடையளவிற்றும் இவ்வாறே வருமாறறிக. மேலளவு கூறும்வழிக் கூறு
மேற்கூறுகின்றபாலிற்கு எண்ணளவுகூறினார் அதிகாரம்பற்றி. (௩௪௬)

* எ-று, அம்போதரங்கவொருபோகுக்கு அடிவரையறையுணர்த்துதல். அம்போதரங்கவொருபோகு அறுபதடி பெருமைக்கெல்லையாம். ஏனையது பாதி சிறுமைக்கெல்லையாம் எ-று "செம்பாகமாக" வென்பது சொல்லாதி யெனவுமாம். முப்பதடி சிறுமை எ-று. எ-று, உரையாசிரியர்...

௩௪௭

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

கருஉ. எருத்தே
கொச்சக மராகஞ் சிற்றெ
ணடக்கியல் வாரமொ
டந்நிலைக் குரித்தே.*

இது

முன்னர்க்கூறிய

அம்போதரங்கவுறுப்பு

இவையைந்துமெனக்

கூறியவாறு.

இ-ள். தரவுங்

கொச்சகமும் அராகமுஞ்

சிற்றெண்ணும் அடக்கியல்

வாரமுமென ஐந்துறுப்புடையது அம்போதரங்கவொருபோகு எ-று.

(தரவெனினும் எருத்தமெனினும் ஒக்கும்.) பலகோடிபட அடுக்கி யுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்பவாகலின், அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராஅயடுக்கியுந் தம்முளொப்பவடுக்கியும் வருஞ்செய்யுளைக் கொச்சகமென்றார். இது ஒப்பினாகியபெயர். இக்காலத்து இது மகளிர்க்குரியதாய்க் கொய்சகமென்று வழங்கிற்று. இது முறையே சுருங்கிவருஞ் எண்ணுப்போலாது அடியுஞ் சீருந் தளையும் வேறுபட்டுவருமென்றுணர்க. வெண்பாவாகிற் பெரும்பான்மை அராகமாயது அறுதாக்கிச்சேறல். பிறிதொன்றுபெய்து ஆற்றவேண்டுந்துணைச்செய்யதாகிய பொன்னை அராகித்ததென்பவாகலின் இதுவும் ஒப்பினாகிய பெயர்; மாத்திரை நீண்டுந் துணிந்து வாராது குற்றெழுத்துப்பயின்று உருண்டுவருதலின். சிற்றெண்ணுவது; நாலவகையெண்ணினும் ஒழுகிநின்ற எண்வாரமே சுரிதகம். உ-ம். "செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற, வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் - வேலொடுசே டகஞ்சுழல, யாயிருமணிப்பீலி மயிலெருத்துத் தோன்றுங்காற,

*என்பதுமது. அம்போதரங்கத்திற் குறுப்பாமாறுணர் ... ற்று. சண்டெருத்தென்பது தரவு, கொச்சகமும் அராகமும் என்று சொல்லப்பட்டன. எண்ணினுட் பேரெண்ணிற் சிற்றெண்வரப்பெறுமாயின் இனிச் சொல்லப்பட்ட அறுபதுறுப்பும் முறையான்வருதலும் மயங்கிவருதலுங்கொள்க. பரிபாடற்கு இவைதாமே யுறுப்பாய் அதனோடுதனிடைவேறுபாடென்னை

மெனின்,

அறுபதிற்றடியிற்

குறைந்தவரின் அம்முறை

பிறழ்ந்துவரு
மெனவும், ஒத்துவரின்
அறுபதின்மிக்குவருமெனவுங்
கொள்ளப்படும்.
உ-ம். 1 "கண்ணக
னிருவிசும்பிற் கதழ்பெயல்
கலங்கெதற்றத், தண்ணுறும்
பிடவமுந் தவழ்கொடித்
தளவமும், வண்ணவண்
டோன்றியும் வயங்கிணர்க்
கொன்றையு, மன்னவை
பிறவும் பன்மலர்

அஞ்ஞயக், களைமுயுங்

கோவெதயு

விழையு மென்றிவை, தைஇயினர் மகிழ்ந்து திளைவிளை யாடு, மடமொழி-
யாயத் தவரு ளிவள்யா ருடம்போ, டென்னுயிர் புக்கவ ளின்று" தாவு.
ஒஇவிவள், பொருபுக னல்லேறு கொள்பவ ரல்லாற், றிருமாமெய் தீண்டல
ரென்று கருமமா, வெல்லாருங் கேட்ப வறைந்தறைந் தெப்பொழுதுஞ்,
சொல்லாற் றாப்பட் டவள்; சொல்லுக, பாணியே மென்று ரறைகென்றார்

1 முல்லைக்கலி—உ.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கனை

சேயொளி கடற்பிறந்து

செஞ்ஞிச் சிறந்தெதிப்ப,

மறுவருந்தம் மனத்து

வுகைக் கலுழ்ச்சியான்

வளர்த்தெடுத்த,
வழுவருத்தம்
முலைகாரத்தாங் ககல்
விசும்பு சிலதுவற்ற,
ஆருருவத் தெயின்மூன்று
மொருங்கவித்தோன் வியப்
பெய்த, வீருருவத்
தொருபெருஞ்சூர்
மறு ங்கருத்த
விகல்வெய்யோய்;
துங்க, விளைமொழி
காலத்து வெவ்வெயிற்

கோலத், தனைவரும் தந்த
மறம்
புரிந் தாங்கு, மூனை யடு
கொற்றத் தா மூன் றென்
குருவிற், கனை கடல்
சுட்டனை
ன்; தேவரு மக்களுஞ்
சிற்றத்தா னஞ்சாமைக்,
காவல் புரியுங் கதிர்மதி
போலும், அமவிரு
தோன்றன் முகம்;
மடமகள் வள்ளி மணிக்கம்

பலம்போ,
விடையிடை சுற்றுத
வின்றுந் தவிரா,
தொடையமை
தார்கடம்பன்
றேன்; அவ்வழி, யடியிணை
சேரா வவுணை ரை நாங்கிப்,
பொடிப்பொடி யாகிப்
பொருப்பொடு மாய,
விடியுமிழ் வானத்
திடைநின்று கூ ந்,
கொடியணி

கோழிக் குரல்; விழுச்சி ர

மார் விசும்பிடைத்

தோன்றிப், பழிச்சினின்

ஞர்த்

ரார் பலர்; உருகெழு

மூருபிய வுருமெனை

வதிர்தொறு, மருகெழு

சிறகொடு

ணவரு மணிமயில்;

பெருகிய வருமறை

பெறுமெங் மொழியொடு,

பொரு

னை வழியிசை புகல்வனை
சிறுகுறள்; ஙெவந்தனை இசை
சிலம்பின மலை, விசய்ந்
நன தலை திரம்பின குறை;
ஆர்த்தன மறை யாழினர்
பவர், போர்த்தன
நகள் பொழிந்தனர் மலர்;
ஆங்கனர் கே ன்றிய
வடிபோர் வென்றியின்,

பாரித்தார், மாமணிமொழ யா
முகச் சாமு; சாற்றுள்,

படையன்றோ கண்

பூத்த கோங்குயர்வா யெல்லாம், விடைபெறி வேளர் தகைத்து". இவை
கொச்சகம். "தகைவகை மிசைமிசைப் பாய்பாய்ச் சாத்தட, வெதிரெதிர்
சென்றார் பலர்; கொலைமலி சிலைசெறி செயிர் நெஞ்சிறந், தருத்தெழுந்
தோடின்று மேல்; எழுத்தது தாகன், எற்றது மார்பு, கவிழ்ந்தன மருப்புக்,
கலங்கினர் பலர்; இவை சிற்றெண். அவருள் மலர்மலி புகலெழ வலர்மலி,
கருமணி புலரினிர் தோள் பிணைஇ, எருத்தோ டியலிடை தோன்றினன்

றோன்றி, வருத்தினான்

மன்றவன் வேறு;"

பூவிரியலியக்க

கொச்சகம். "எற்றெறவங்

காளை வெழுக்கா

வெவண்கொலோ,

வேறுடை நல்லார் பகை;

படவே நல்லார்யா மக்க

னொருவோ, யடவேற்

றொருத்தியுந்தார்க் கண்டு

ஒற் றின்று, முடவேறு

கோட்சாற்று

வார்" இவையுங்

கொச்சகம். "ஆன் ஒளித், த

ன் ஹுமையப் பாணி தளா ா

தெழுடிகன், பண்ணமை

யின்சிர்க் குளவையுட்

டெண்கண்ணித்,

இன்டோட் டிறவொளி

மாயப்போர் மா

மேனி, யந்துவ ராடைப்
பொதுவனோ டாய்ந்த,
முறுவலாண்
மென்றோள்பா ராட்டிச்
சிறுகுடி, மன்றம் பரந்த
துஊர. (கலி கயஉ.) இது
.........பிறவும்
இன்னதாங்கொள்க.
யாப்பினும் பொருளினும்
வேறுபட்ட கொச்சகவொரு
போகை
அதன்பின்னே சோதினைமையான்

இதற்குங் காமப்பொருண்

மேற்

பட்டது.இனை-இ. உரையாசிரியருரை.

கள அ

23

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வீங்கிருந் தொடித்தோள் விடல்வே கினைக்கே, மாமலர் மனைவயிற் றமிழ் புனைந் தேத்துக, தின்னி தக்க தாயினு நின்னெதிர், தாணிலை மாக வேண்டும் யாணர்க், கடம்புங் களிபயிற் பீலியுங் கடங்குலே, நீரோடு நின்வயின் மாந்தர், வாராப் புல்லை வருகபா ரெமக்கே" என்பது இடையளவம்போதாங்க வொருபோது. இவ்வுறுப்புக்களின் அளவுகூறுமையின் மற்றவாறறிந்து

கூறப்படும். இது

கற்பத் தலைவன் கூடியான்

வந்தது. இவை
யிக்காலத்து மிகவழங்காது.
ஒருபோகுபோலன்றி
யிதற்கவை மேற்கூறியது
அம்போத
ஙங்கொகுபோலின் அவைமே
மேற்கூறுமின் றமூன் றுபாக்கட்கும்
அவ்வென் றற்கு.
இவ்விளக்காத்தான்
வருகின்றகரந்திற் இதற்
குறுப்பிலக்கணம் எத் பண
வரித்துக்கொள்க. கொள்ளு

யியமைந் திரிவின் றிவருமெனல்

றல்லன். அவ்வகை

மேல்வருகின்ற

கலிவெண்பாட்டிற்

கியைபுறன் றுணர்க. (கஉ)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இது முறையே கலிவெண்பாக்கூறுகின்றது.

ஒரு பொருளைக் கருதினாராயிற் (வேறுமொருபொருளே படவுஞ் சொற்றொடர்க்கவிடப்பது) தொடுக்கப்பட்ட வெண்டளையடியாற் பிரிவின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டாம். எ-று. இயலென்றதனைச் சட்டளையடியாய் வருதலுந் தனக்குரிய வெண்டளையான்வருதலும் பன்னீரடியான்வருத

லும் பிறவுமாகிய

இலக்கண [illegible]

[illegible] ழுதொடு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கலிவெண் பாவாம். எ-று.

சஎ-று,

கலிவெண்பாவாமாறுணர்-த்-து,
ஈற்றடியளவும்,
ஒருபொருளைக்

குறித்த வெள்ளடியியலான்
திரிபின்றி வருவது
கலிவெண்பாட்டாம் எ-று.

கலிவெண்பாட்டெனினும்
வெண்கலிப்பாட்டெனினு

பொருக்கும். "வென்

ள டி பியலான்"

என்றமையான் வெண்ட

ளை யானவ ந் நீற்றடி

மூச்சீரான்வரு

வனவும் பிறதளையான்வந்

நீற்றடி

மூச்சீரான்வருவனவுங்

கொள்க. உ-ம்

" மலைய மால்கவர

மாரி வறப்ப, வரையோர்

கருங்காத் தாரிடைச் செல்

வேலா, கணையம்பு அழுந்தித்
தருக்கி புனைபோர்க,
முரண்கள் வரம்பம் புலர்
வாடு [illegible] கண்கள்
பொழுது [illegible] தகோன
தருக்கம்பம். கண்பவர் நினைக்
குட்கெலமுப் காடுடன்று
செலண்கள் [illegible] போல
விகலைபட்ட, கண்கள் [illegible] வல்
செகிக்கா செய்மைமயு
மண்பறக் குழா தெ

பாற்றிரை நுடம்பொலி,

துன்பந் துணைபாத ரோடு

ன துலல்லல், இன்பமு

முண்டோ வெமக்கு” (பாலைக்

(கலி-கு.) இது வெண்டளையான்வந்த வெண்கலிப்பா. அஃதேல், இது செ வெண்பாட்டிற்கோதிய விலக்கணத்தான் வருதலின், பஃறொடைவெண்பா

நச்சினார்க்கினியருரை.

ளக

ஐந்தாம் அடியிரண்டாம்

பாவினைச் சிதைத்தும்

இருபொருளைத் தளியும் வெண்

சவியலாசியன் தலையுள

கலியோசையாமென் றுணர்க.

இதனுள் ஒருபொரு

ளுநுதலிய தூ கட்டளையாய்த்

திரிவின் றிவருமெனவும்

ஒருபொருணுதலாத

சீர்வகையாய்த்

திரிவுடைத் தாய்வருமெனவுங்

கூறிற்று [illegible] ம். [illegible]ம். " அரும்

பொருள் வேட்கையி

னுள்ளந் துரப்பப்,

பிரிந்துறை சூழாதி மைய

விரும்பி ந், யென்றே

வெழுதிய தொய்யிலும்
யாழுமின், மைந்துடை
மார்பிற் சுணங்கு நினை
த்துக்காண், சென்றோர்
முகப்பப் பொருளுங் கிடவா,
தொழீந் தவ செல்லாறு
றான்றைறுந் செல்லா,
னிளைமையுங் காமமு
மோராங்குப் பெற்றா,
வன்மை விழைதக்க
துண்டோ வுளநா,
வொரோஒகை தம்முட்

டயீஇ யொபோதைக்,
யொன்றெனக் குடை
புமிப்பவையே யாயினு, மொன்
றினர் வாழ்க்கையே
வாழ்க்கை யல்லவோ,
சென்ற விளமை தரற்கு'
கலி. கஅ.) இது
பன்னீரடியானமைந்த ஒரு
பொருளுறத்திய கட்டளைக்
கலி
வெண்பா. இதனுட்
பெண்டன்மைக்கு எல்லா

தன்பொருளினைத் தலைவ

னை பிரின்புணர்க் குவான்

செல்வன்கூற்று தலைவன்

பண்பிகற்றினை இல

பற்றைப் பொருளிக் கொண்டு கூ

றுங் கூற்று. கீ

மதுக் காமெப்பது மாய் ம

ன ந் கூடுமின் றன்

வுவேண்டாதுபட

தினற்றமையின்

ஒருபொருளை தவிர் றுயிற்று.

அது அகப்பொருளேயாம

நம் அழிந்தபாக்களும்
அவ்வாறுவரு மேனும்
ஆங்கனம் தமிழ்ப்
பொருளை செய்யுள் வே
றுபாடாமையின் நன்கு
ஆராய்ச்சியின்று. இது
செய்யுளாயிற்
குறிக்கப்பெற்றிய மறைந்
துக்கொண்டு செய்யுட்க
ளல்லென்றும். இச்
தன்னைக்கூறிப் பொ
ருள் வேறு

ரம்; வெண்கலிப்பாவென்றும் ஐந்திணையெனின், புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவும், கைக்கிளை, பெருந்திணையெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருள் எழுநூறும் யாதானுமொருபொருளைக்குறித்து வெண்க லிப்பாக்களேபோலத் தரவும், தாழிசையும் தனித்தனி பொருளாகச் சுரித்தாற் றொடர்ந்துவரு நிலைமைக்கணின்றித் திரிவின்றிமுடிவது; அதனைக் கலிவெண்பாவெனவும், புறப்பொருட்கண்வரும் வெண்பாக்களைப் பஃறொடைவெண்பாவெனவும், பரிபாடற்குறுப்பாய்வரும் பஃறொடைவெண்பாக்களைப் பரிபாடலெனவும், கொச்சகக்கலிப்பாவிற் குறுப்பாய்வரும் பஃறொடைவெண்பாவைக் கொச்சகக்கலிப்பாவெனவும் கூறுதலின் அது ஆசிரியர் கருத்தன்று கொள்க. அன்னதாக "செவ்வெண் பாட்டே குறு வெண் பாட்டே" (செய். கக௮.) என்னும் யாப்பினால் வேறுபடுத்தாமைக் கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச்செய்யுளெனப் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்தோதினமையானுங் கொள்க. இனி, முல்லைக்கலியுள் "இம் பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந், தாம்பிற் பிணித்து மனைசேஇ

யாய்தந்த, பூங்கரை நீலம்
புடைதாழ மெய்யசைஇப்,
பாங்கரு முல்லையுங் குருந்
பாட்டங் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மணிவேர
[illegible], கக0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

படுதலானுந்

துள்ளிவருதலானுங்

கலிவெண்பாட்டாயிற்று.

மால்கவர"

"மையா னுதலிற்று.

(கலி. கூ.) என்னும் பாட்டுப் பதினோடியான் னூற்றைம்பது கலியுட் கலிவெண்பாட்டு எட்டு.

ஒரு பொரு

அவற்றுள்

ஒருபொருணுதலிவருவனவற்றின்பொருள் வல்லோர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இன்னும் இயலென்றதனாற் பன்னீரடியி னிகந்து ஒரு பொருணுதலிவரு வனவும் அங்ஙனம் வந்து தளை விரவி வருவனவுங்கொள்க. "சுடர்த்தொடீ கேளாய் தெருவினு மாடும்" (கலி. ௫௧.) என்னும் பாட்டு அடியிகந்து ஒருபொருணுதலியது. "கயமலருண்கண்ணாய் காணு யொருவன், வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட, கண்ணியன் வில்லன் வரு மென்னை நோக்குபு, முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும், பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந் தவன்வ

யிற், சேயேன்மன் யானுந்
துயருழப்பே னாயிடைக்,
கண்ணின்று கூறுத லாற்று
னவனாயிற், பெண்ணன்
றுரைத்த னமக்காயி
னின்னாதூஉங், காணான்
கழிதலு முண்டென்
றொருநாளென், னோணிழ்
வற்ற துயராத்
துணிந்தோர், நாணின்மை

செய்தே னறுநுதா லேனை,
லினக்கிளி யாங்கடிந்
தோம்பும் புனத்தய, லூ
சலூர்ந் தாட
வொருஞான்று வந்தானை,
யைய சிறிதென்னை யூக்கி
யெனக்கூறத், தையா
னன்றென் றவனூக்கக்
கைநெகிழ்பு, பொய்யாக
வீழ்ந்தே னவன்மார்பின்
வாயாச்செத், தொய்யென
வாங்கே யெடுத்தனன்
கொண்டான்மேன்,

மெய்யறியா தேன்போற்

கிடந்தேன்மன் ஆயிடை,

மெய்யறிந் தேற்றெழுவே

னாயின்மற் றொய்

யென, வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பண்பி னங்க ணுடைய னவன்" (கலி. ௩௭.) இது தையா னன்றென் றுரீனை மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாமற் றோழி தலைவிக்குரைத்தது. இதுகேட்டுத்

மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த, குருந்தம்பூக் கண்ணிப் பொதுவன்

மற் றென்னை, முற்றிழை

யேர்மட நல்லாய்நீ யாடுஞ்,

சிற்றில் புனைகோ

சிறிதென்று ளெல்லாநீ,

பெற்றேமியா மென்று

பிறர்செய்த வில்லிருப் பாய்,

கற்ற இலைமன்ற
காணென்றேன்
முற்றிழாய், நாறுகுழ்
கூந்தற் றனைபெறத் தைஇய,
கோதை புனைகோ
னைக்கென்று னெல்லாநீ,
பேதை

லார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப், பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன்
மாதரா, யையபிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற், றொய்யி லெழுதுகோ

மற்றென்றான் யாம்பிறர்,
செய்புற நோக்கி
யிருத்துமோ நீபெரிது,
மையலை மாதோ
விடுகென்றேன் றையலாய்,

சொல்லிய வாறெல்லா மாறு
மாறியான் பெயர்ப்ப,
வல்லாந்தான் போலப்
பெயர்ந்தா னவனைநீ, யாயர்
மகளி ரியல்

புரைத் தெங்ஙையும், யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற, நோயுங் களை குவை மன்" (கலி. கக௧.) என்னும், இம் முல்லைக்கலிவெண்பாவினுட் பிற தளைவருதலிற் பிறதளையானும் வந்த கலிவெண்பா. எ-று. உரையாசிரிய ருரை.

---

1 "நம்மேமலை ஒரு கண்ணேட்டமுடையன்" என்ற வுரையானு ... பாடமாதல் காண்க.

நச்சினார்க்கினியருரை.

[illegible]

தலைவன் தன்னை நயந்தானென இவன்கருதினன்போலுமெனத் தலைவி குறிமாற்றுத் தோழிகூறியவாறும் இதனனே தலைவி யினிக் காத்தொழுகி டம்படுக்குமென்பது மொருபொருளாயிற்று. இது "அறக்கழிவுடை யன" (தொல். பொருளி. உஅ.) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தில் வழு வமைத்தவாறுங் காண்க. "நிம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந், தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த, பூவசை நீலம் புடைதாழ மெய்.

புசைஇப், பாங்கரு முல்லையுந்தாய பாட்டங்காற் றோழிநம், புல்லினத் தாயர்
மகளிரோ டெல்லா, மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த, குருந்தம்பூக்
கண்ணிப் பொதுவன்மற் றென்னை, முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்,

சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றா னெல்லாநீ, பெற்றேம்யா மென்று பிறர்

செய்த வில்லிருப்பாய், கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிய, தாது
சூழ் கூந்தற் றகைபெறத் தைஇய, கோதை புனைகோ-நினக்கென்றா னெல்
லாநீ, யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப், பேதையை மன்ற பெரி
தென்றே னாயிழா, யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற், றொய்யி

லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர், செய்புற நோக்கி யிருந்துமோ பெரிது, மையலை மாதோ விடுகென்றேன்

ளையவாய், சொல்லிய
வாறெல்லா மாறுமா
றியான்பெயர்ப்ப,
வல்லாந்தான் போலப்
பெயர்ந்தா னவனைநீ, யாயர்
மகளி ரியல்புரைத்
தெந்தையும், யாயு மறிய
வுரைத்தியின் யானுற்ற,
நோயுங் களைகுவை மன்"
(கலி. ககக.) இது
தளைவிரவி யைஞ்சீரடியும்
வந்து ஒரு
பொருணுதலாது.

இஃது ஒணைக்கலி"

கலி. கஉ) என்னும் பாட்டுத் தளைவிரவி யவ்வாறுவந்தது. பாவகை நிறைதக்
ன வந்துழிக்காண்க. [ஒன்றனைமுடித்தலாற் பொருள்வகைநிறைதலுங்
கொள்க. அவ்விரண்டுஞ் சேரச் சிதைந்தன இக்காலத்தார் கூறுகின்ற
டலாச்செய்யுளாம்.] இனி யிக்காலத்தார் கூறும் மடற்செய்யுளும் பாவகை
சிதைவின்றேனும் 1"எதிய மடற்திறம்" ஆகிய பெருந்திணைப்பொருளாக
லின் அதனைக் கலிவெண்பாட்டென்று கோடும். மேலைச் சூத்திரத்தாற்

டறுங்

கலிவெண்பாட்டுக்கணும்

பெருந்திணை யாயும்

வருதலின்; இதனை

வெண்பாவெனிற்

தொல்காப்பியனார் ....

.... கலிவெண்பாப்

பெருந்

திணைப்பொருளின்வாராதென்றுகொள்க.

"வெண்பா விதியான்

விரவுறுப்பின்றித், தன்பா
வகையொடு பொருந்திய
பொருளோ,
யொன்றுவிளங்கிற்ற
விறுதித் தாகும்." என்று
இசைநூலினும் இவ்வா
றேயோதிக் கொக்கச்
செய்யுளுளவென்றார்.
இதனுள் விர
வுறுப்பின்றியென -வேண்
டாதுணரியவதனல்
விரவுறுப்புடையது

வேறுபொருள் விளையாதெனவும்,
விரவுறுப்பில்லது
வேறுபொருள் விளைத்து
இறுமெனவும் அவ்வாறே
விரவுறுப் பில்லாக்
கலிவெண்பாட்டும்
வேறுபொருள்
விளைக்குமென
என்றெக்கூறி
விரவுறுப்புடையது “
வெண்பாவியலான்
வெளிப்படத்தோன்று”மென்று
மேலைச்சூத்திரத்தார்

கூறுகின்றார்.

(௧௫௬)

1 அகத்திணையியல்

௫௪.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

ஒருசா ஆரவும் போக்கும்
பாட்டிடை மிடைந்து
னமஞ்சீ ரிக்கியு

மாறுமெய் பெற்றும்

வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்.*

இது மேல் வெளிப்படுபொருட்டெனப்பட்ட கலிவெண்பா விரவுறுப் மையின் வேறுவேறு கூறுகின்றது.

இ-ள். தாவு ..றும் எ-து தாவிற்கும் போக்கிற்கும் இடையான பட்டுப் பயின்றும். ஐஞ் ....யும் எ-று. வேறுகின்றவொருசீரினை யளவடிக் கொடடக்கிக்கூற ஐஞ்சீரானவும். ஆய.....றும் எ-து அவ்வாறே விருத்தத் திருத்த ஆறுசீர் பெற்றும். வெண்...றும் எ-து வெண்பா வெனப்பட்ட வுறுப்பி

ரியற்கை இசையாமற் பொருள் புலப்படத் தோன்றும் எ-று.

எனவே தாவும் போக்கும் முற்கூறியவாறே முன்னும் பின்னும் நிற்ற

ஒரும் சுரிதகமாயின்
அகவலும் வெள்ளை
யுமாகிவருதலும் அவை
தனித்

தொற்பெற்றும்
பெருஞாம்நிற்றலுங் கொள்க.
பாட்டிறுதிநிற்கும் போக்

கிலைத் தரவொகி
முற்கூறியது சாவிறுதி
சீரனிறுமாறுபோல
வெள்ளைத்

சுரிதகமும் ஒரோவழிச்
சீரனிறுமென்றற்கு. உ-ம்,

“ நயந்தலை மாறுவர் ”

(கலி. ௮௦.) என்றும்

மருதக்கலியுள் “ஐயவெவங்,

காதிற் கனங்குழை வாங்கிப்

பெயர்தொறும்,

போதில் வறுங்கூந்தற்

கொள்வதை நின்னையா,

மேதிலார்

தண்சாயறுங்கை யியன்மார்பிற், ருதுதேர் வண்டின் கிளைபட்டத் தைஇ

---

* எ-று, தரவாகிய

வெறுப்பும், சரிதகமாகிய

வெறுப்பும் முதலு முடிவு

வருதலின் இடைவந்து

தோன்றியும். எ-று. உ

ம்மையான் வாராது

என்று கொள்க." ஆறு மெய் பெற்றும் எ-து, தரவு, தாழிசை, தனி சொல், அராகம், கொச்சகம், முடுகியலடியென்று மாறுறுப்பினையும் பெற்றும். எ-று. உம்மையாற் பெறாது மென்று கொள்க. வெண்பா...... தோன்றும் எ-து, மேற்சொல்லப்பட்ட வுறுப்புக்களையுடைத்தாயினுமீற்றில

தாகியும் வெண்பா வியல்பினாற் புலப்படத் தோன்றும் எ-று. புலப்படத் தோன்றுதலாவது, ஏனையுறுப்புக்களில் வெண்பா மிகுதல். இன்னுமிதனானே பிறபாவடிகளும் வந்து வெண்பாவியல்பினான்முடிதலுங் கொள்க. "ஆறு மெய் பெற்று" மென்பதற்கு அராகமென்னு மூன்றுறுப்பைக் கூட்டி, முடுகியலென்னு மூன்றுறுப்பைக் கழித்து, உரைப்பது மொன்று. உ-ம் தரவு, குறிஞ்சிக்கலியுள் "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா, டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலான், னீணாக நறுந் தொடர்தார் தயங்கப்பாய்க் கருளினாற், பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகன்

காமர், வருமுன்வ புனை

ர்தன வென்பதற

வென்றேழி, யருமழை தர

"...

பெருமையின்" இது தரவு;

இதனுள் இரண்டா

நச்சினார்க்கினியருரை.

தொகை பரிபாடக் காண்டும்"
எனச் செய்யாமையா னிற்றது.
இனிப் பாட்டினுட்
போக்கின்றிவைத்த கூற்
போக்குப்போன்றற்சீரா னிறு
ம்பாட்டும் ஒருங் கிறபா
ன்மையென்றுகொள்க.
உ-ம். "கரந்தாங்கே
யின்னநோய் செய்யுமத் தீதே,

பாந்த சுனைக்கிற்
பனைக்கோளான் பண்பு" (
கலி. கஎஎ) எனவரும். இங்ஙனை
ம் வைப்பபவே வருகின்ற
ஐஞ்சீரடிக்கணும் ஆறுமெய்
பெறுதலும் இப்பாட்டின்க
ணன்றி ; பெலாவாயினே.
இதனை யீற்றுக்கண்
வைத்தனனே மேற்கூறுங்
கொச்சகமுந் தரவும்
போக்குமின்றி யிப்
பாட்டிடைக்கும்
வருமென்பதாம்

இவ்வதிகாரத்தாற் கொள்க.

மெய்

ன்றதற்றென் அடிக்குஞ்சீ

ரதன் பேட்கவியினும்

இறுதியினும் வருமென்று

கொள்க.

இயற்கைநிலைதயாமற்

சென்றுமெனவே

கட்டளையுங் கட்டளை

யல்லதுமென்ற வெண்

பாவிலக்கணமிரண்டென்

நிலைதயாமைவருமென்று

ரும்.

வெளிப்படவென்றதைற்

றுனை விரவிவருக இருங்

கொள்க. ஆரவும்

போக்குமென்ற உம்மைகள்

வண் துறைமைகள். ஒழிந்த

மூன்றும் இறந்த அது ழியைய

எச்சவும்மை.

கலிவெண்பாட்டுத்

துணிவிலையின்றி

விரவுறுப்பாயும்

வருமென்றலின், “ சான்றவிர்

வாழியோ சான்றவி

டொன்றும், பிறர் நோயுந்
தந்நோய்போற் போற்றி
யறனறிதல், சான்றவர்க்
கெல்லாங் கடனை
வ்விருந்த, சான்றீ
ருமக்கொன் றறிவுறுப்பென்
மான்ற, துளியிடை மின்
னுப்போற் றோன்றி
யொருத்தி, யொளியோ
டொருவனைக் காட்டி யளிய

முடி யையஞ்சான் வந்தது.
" அவனுக்கான், ஊ

விகளைத் தவிர்ப்பதை

புண்டியங்கும், வாளூர் ம

தியம் வரைமேனி வைவரைத்,

தேன் ஙிருவெனை வேனி

விளைந்திருக்கும், ...

... ... " இதனுள்

மூ த ற் கனின்

றது கூன். " சிறுகுடியீரே, வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா, கொல்லை குரல்வாங்கி யீனா மலைவாண, நல்ல புரிந்தொழுக லான்;" இத

னுள் மூத லாசிரிய வடி. "

காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங்

கிருஞ்சிலம்பின்,

வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர், தாம்பிழையார் கேள்வற் றொழு தெழலாற் றம்மையரும், தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்;" இவை மூன்றுந் தொக்ககொனப்படும். "எனவாங்கு;" தனிச்சொல் "அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட, வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்;" இது

வென்னைச் சுரிதகமாகி யிடைவந்தது. "அவரும், தெரிகணை நோக்கிச்
சிலைநோக்கிக் கண்சேந், தொருபக லெல்லா முருத் தெழுந்தாறி, யிருவர்
கட்குற்றமு மில்லையா லென்று, தெருமந்து சாய்த்தார் தலை; தெரியிழாய்

யுமின் கேளும் புணர,

வரையுறை தெய்வ முவப்ப

வுவந்து, குரவை தழீஇ யா

மாடக் குரவையுட்,

கொண்டு [illegible]

" இவையிரண்டுங்

கொச்சகம். "நல்லாய்;" தனிச்சொல். "நன்றா டலையு மெல்லை நமர்
மலைத், தங்காண்டாக் தாங்குவா ரென்றோற் றனர்கொல்;" இது பேரெண்.

புனவேங்கை தாதுகுக்கும்

பொன்னறை முன்றில்,

நனைவிற் புணர்ச்சி கஅச

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

னென், னைஞ்சாறு
கொண்டா ளதற்கொண்டு
துஞ்சே, னனியலங் காவி
னைப் பூவோ
டெருக்கின், பினையலங்
கண்ணி மிலைந்து
மணியார்ப்ப, வோங்
கிரும் பெண்ணை
மடலூர்ந்தே னெவ்வநோய்,
தாங்குத றேற்று விடும்மைப்

குயிர்ப்பாக, வீங்கிழை

மாதர் திறத்தொன்று

நீங்காது, பாடுவென் பாய்மா

நிறுத்து; யாமத்து

மெல்லையு மெவ்வத்

திரையலைப்ப, மாமேலி

னின்று

மடல்புணையா நீந்துவேன், தேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய, காமக் கடலைப் பட்டு; உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய, அறீஇயா னீத்தவிம் மா; காணுக

வெள்ளக் கலங்கித்

தலைவந்தெ, ஞெணைழின்

முற்றி யுடைத்துள்

ளழித்தரு,

மாணிழை மாதரா
ளேஎரெனக் காமனை, தானை
யான் வந்த படை; காமக்
கடும்பகையிற்
றோன்றினோர்க் கேம,
மெழினுத லீத்தவிம் மா;
அகைபெரி
யானாதென் னாருயி
ரெஞ்சம், வகையினா
னுள்ளஞ் சுடுதருமன்னோ,
முகையே ரிலங்கெயிற்
றின்னகை மாதர்,

தகையார் றலைக்கொண்ட
நோய்;
அழுண்மன்ற காம
வருநோய் விழுண்மன்ற,
நேரிழை யீத்தவிம் மா;
ஆங்கைத,
அறிந்தனி ராயிற்
சான்றவிர் தான்றவ,
மொரீஇத் துறக்கத்தின்
வழீஇ
யான்றோ, குள்ளிடப்
பட்ட வரசனைப்

பெயர்த்தவ, குயர்நிலை யுலக
முறீஇ
யாங்கெண், ஞுயர்நிலை
தீர்த்த லுந்தலைக் கடனே”
(கலி. கஙக) இது தா
வும் போக்கும்
பாட்டிடையிட்ட
கலிவெண்பாட்
டாசிரியச்சுரிதகத்
தான்வந்தது.
இவ்வாறே
வெண்பாச்சுரிதகத்தான்வருவனவுங்

கொள்க.

நடக்குமா மன்றோ,
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு
மாங்கே, கனவிற் புணர்ச்சி
கடிதுமா மன்றோ;
விண்டோய்கன் னாடனும்
நீயும் வதுவையுட்,
பண்டறியா
தீர்போற் படர்கிற்பீர்
மற்கொலோ, பண்டறியா
தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்
கேண்மை, கண்டறியா

தேன்போற் காக்கிற்பென்
மற்கொலோ;" இவை

யிரண்டுந் தாழிசை. "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற், கையாற் புதைபெறூஉங் கண்ணுங் கண்ணே;" இது பேரெண் "என்னைமன்,

நின்கணாற்
காண்பென்மன் யான்;
நெய்த லிதழுண்க
ணின்கணா கென்

கண்மன்;" இதுவுங் கொச்சகம். "எனவாங்கு" தனிச்சொல். "நெறியறி, செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத், தகைமிகு தொகைவகை

யறியுஞ் சான்றவ
ரினமாக, வேய்புரை மெ
ன்றோட் பசலையு மம்பலு,
மாயப்

புணர்ச்சியு மெல்லா

முடனீங்கச், சேயுயர்

வெற்பனும் வந்தனன்,

பூவெழி

லுண்கணும் பொலிகமா வினியே.” (கலி. ௩௧.) இது சுரிதகம். இதனுள், முதலடி யறுசீர்முடுகியல். இரண்டாவ தைஞ்சீர்முடுகியல். இது, இவ்வாறு வருவன கொச்சகக்கலிப்பாவெனப்படும். ஒத்தாழிசைக்குத் தாழிசையா லியவுறுப்பு மிக்குவந்தாற்போற் கொச்சகக்கலிக்கும் வெண்பாவாகிய வுறுப்பு மிக்குவருமெனக்கொள்க. இனி மீண்டோதப்பட்ட வுறுப்புகள் குறைந்தும், மயங்கியும், மிக்கும் வருபவை கலித்தொகையுட் கண்டு கொள்க. எ-து. உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

க௮

தண்டலி லெல்லாங்

கதுமென வந்தாங்கே,
பண்டறியா நீர்போல

நோக்குவீர் கொண்டது,
மாவென் றுணர்மின்
மடலன்று மற்றிவை,
பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ
டியாத்த, புனவரை
யிட்ட மயங்குதார்ப் பீலி,
பிடி

யமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி, யடர்பொன்
ண்ணி, நெடியோன் மகனயந் தந்தாங் கனைய,
னவிரேய்க்கு மாவிரங்

வடிய வடிந்த வனைப்
பினென் னெஞ்ச, மிடிய
விடைக்கொள்ளுஞ் சாய
லொருத்தி, கடியுறை
நாட்டிய செல்வேன்
மடியன்றி, னன்னே
ஒருவனேன் யான்;
என்றுனும், பாடெனிற்
பாடவும் வல்லேன்
சிறிதாங்கே, பாடெனி
லாடலு மாற்

றுகேன் பாலகோ, வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக, கன்னுத லீத்த
விம் மா; திங்க ளசவுறிற் றீர்க்கல்லா சாலினுக், தங்காதல் காட்டுவர் சான்

றவ ரின்சாய,

வொண்டொடி நோய்நோ

க்கிற் பட்டவென்

னெஞ்சநோய், கண்ணெங்க

ணணைடா இவ் வூர்; தாங்காச்

சினத்தொடு காட்டி

யுயிர்செகுக் கும், பாம்பு

மறைவப்படி லுய்யுமாம்

பூங்கண், வணர்ந்தொலி

யைம்பாலாள் செய்தவிக்

காமம், புணர்ந்து

முணராஇவ் வூர்;
வெஞ்சுழிப் பட்ட
மகற்குக் கரைநின்று,
ரஞ்சவென்று ஓ
முயிர்ப்புண்டா மின்சிர்,
செறிந்தேர் முறுவ லான்
செய்தவிக் காம, மறித்து
மறியாஇவ் வூர்; ஆங்க,
நன்க ணிம்மை யறியினே
ஊங்கட், டெருஞற
நோக்கித் தெரியுங்கா

வின்னு, மருளுறு நோயொடு
மைம்ம யகல், விருளுறத்
கூந்தலா லொன்னோ,
மருளுறச் செயிறு மக்
கறுமா ரறுவே" (கலி.
கசo.) இது 'பாடெனி'
லென்றும், 'ஆடெனி'
லென்றும் எதுகையிலையந்த
அளவடி 'என்றெனும்' என
வேறுநின்றசீரோ டெகூடி
யைஞ்சீரசெக்கிற்று.
இதனுள் 'ஆங்க' எனத்

தனிச்சொல் வந்தது. "காராரப் பெய்த" (கலி. ககக.) என்றும் முல்லைப்பாட்டு "இடாஅன், றிருந்தாச் சுமட்டினை மேனோத் தோன்லீஇ, வரிக்கூழ் வட்டி தழீஇ யரிக் குழை, யாடற் றலைகயள் கழுத்திலும் வாலிதி, னுண்ணிதாத் தோன்று நசைப்பு" என்ன

ஐஞ்சிரகெக்கியும் “
இவடான், வருக்தநோய்
செய்திறப்பி னெல்லான்
மருந்தல்லன், யார்க்கு
மணங்காதல்
சான்றுளென் றார்பெண்
டிர், மாங்காய் நறுக்கடி
கூட்டிவேம் பாங்கு,
மெழுகின் இளையொடு போ
வென்று தந்தன்,
கொழுகைப் போகாமத்

காத்து முழுதாளும்,
வாயி லடைப்ப வரும்”
என ஐஞ்சீரடுக்கிய
சரித்தகத்தானும் வந்தது.
“அரிதினிற் றோன்றிய
யாக்கை புரிந்தாம்,
வேட்டவை செய்தாங்கே
காட்டிமற் றாங்கே,
யறம்பொரு ளின்பமென்
றம்மூன்றி னொன்றன்,
றிறஞ்சேரார் செய்யுந்
தொழில்க

ளைறந்தன், றணிவிலைப்
பெண்ணை மடலூர்ந்
தொருத்தி, பணிநலம் பாடி
வாற்கு; ஓரொருகா
லுள்வழியாளாகி நிறைமதி,
நீரு ணிமுர்

24. . கஅக

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

போழ் தொளர்கரியள் போரு, எடன்மாமே ஏற்றுவே னென்னே மடல்
மாமேன், மன்றம் படர்விக் தவள்; வாழி சான்றீர், பொய்தி குலை.

மெலேத்த கொடிமிசை, மையறு மண்டலம் வேட்டனள் வையம், புரவுக்கு
முன்னத்தே னென்னை யிரவுக்கு, மின்று விடும்பைசெய் தான்; அம்ம
சான்றீர்; காந்தாங்கே யின்றுநோய் செய்யுமற் றிஃதோ, பரந்த சுணங்கிற்

பணைத்தோளாள் பண்பு;

இடியுமிழ் வானத்

திரவிருள் போழுங், கொடி

மின்னுக் கொள்வேனென்

றன்னள் வடிநாவின்;

வல்லார்முற் சொல்வல்லே

னென்னைப்

பிறர்முன்னர்க், கல்லாமை

காட்டி யவள்; வாழி

சான்றீர்;

என்றாங்கே, வருந்தமா
ஆர்ந்து மறுகின்கட் பாடத்,
திருந்திழைக் கொத்த
கிளவிகேட் டாங்கே,
பொருந்தாதார் போர்வல்
வழுதிக் கருந்திறை, போலக்
கொடுத்தார் தமர் " (கலி.
கசக.) இதனுள் " வாழி
சான்றீர், " " அம்ம
சான்றீர் " என
ஈற்றுக்கண் வந்தசீர்களை
முதலடிக்கட்

பொருள்முடிபு மாறுகூட்டி
ஐஞ்சிரவெக்கியாங் கவெக்க
அறுசீரா
வெவ்வாறுவந்ததா ம்.
இதற்கும் அறுசீரவெக்கியும்
கனைக் கூட்டிப் ்ப
ாருளுரைக்க. என்றாங்கு,
தனிச்சொல்; "புரிவுண்ட"
(கலி. கசஉ.) என்றும்
நெய்தற்கலியுள் "
புரிவுண்டபுணர்ச்சி யுள் "

எனக் கவித்தலையும்வந்து
" புல்லாரா மாத்திரை,
யருகுவித் தொருவரை
யகற்றலிற் றெரிவார்கண்"
எனவும் "இனைந்து
நொந்தழுதனை னினைந்து
நீடுயிர்த்தனென்" எனவும்
இயற்சீர்வரையாயன்றியு ம்
பாவேறு பட்டு "எல்லையு
மிரவுங் கழிந்தனவென்
றெண்ணி யெல்லிரா,
நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற

மெல்ல" என
ஐஞ்சீரடிவந்த வெள்ளைச்
சரிதகமும் பெற்ற
கலிவெண்பாட்டு.
முற்கூறிய சொற்சீரடியே
எண் டைஞ்சீரும்
அறுசீருமா யடுக்கின
என்றுணர்க. இதற்கு
இசைச்சீர்களை
விதந்தோதவே கலிக்கு
நேர்ந்த சொற்சீரடி

ஒத்தாழிசைக்கும்
இதன்முற்கூறிய
கலிவெண்பாட்டிற் கும்
வாராவென் றுணர்க.
இதற்கினமாகிய
முடுகியலும்
அவ்விரண்டிற்கும் வாராமை
கொள்க. இவற்றிற்கு
வரையறை
அம்போதரங்கத்திற்
கோடிய வரையறையே
வேறின்றென வுணர்க.

இனிப் பலவுறுப்பின்றி

யவ்வாறு ஒருபாட்டே வரின்

அதனை

வெண்கலியென்பாரு

முளர். நூற்றைம்பது

கலியும் அவ்வாறு வருவன

இன்மையின் அது

சான்றோர் செய்யுளோடு

மாறுகொள்ளுமென

மறுக்க.

தாழம்படாமையின்

இடைநிலைப்பாட்டென்

ஞேயுந் தன்னுஞ்
செப்பலும் என்று
மிருவகைக்கொச்சகமும்
ஒருங்கு வாராமையிற்
கொச்சகமென்னும் பேர்
கொடாதும் பாட்டென்றார்;
அதனை வெண்பாவியலான்
வெளிப்படவருமெனவே
வெள்ளைக்கொச்சகமெனப்
படும். ச-ரு.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரை

சூ. பாநிலை வகையே

கொச்சகக் கலியென

நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.*

இது நிறுத்தமுறையே அகநிலைக்கொச்சகக்கலி கூறுகின்றது. (இ-ள்) மேற் கூறிநின்ற பாநிலைவகையான் கொச்சகக்கலியாமென்று நூலறிந்த ஆசிரியர் கூறித் துணிந்தனர் என்று.

அறை-துணிதல் "அறைக்கரும்பு" (பொருந. ககக) போல. பாநிலை யென்றது மேலொருபோகெனக்கூறிய கொச்சகப்பாநிலையை நோக்கிற்று, அதுவுங் கொ ாதலின். துணிந்தன ரென்றதனால் அதிகாரத்தாற் கேட்பட்டகூறிய "தாவின் றுகிர் தாழிசை பெற்றும்" (செய். கசக) என்ற தொன்றனையுமே துணிந்து மாற்றியொழிந்தன பாவின்றவகையான் இவ் அகநிலைக்கொச்சகமும் வருமென்றுணர்க. எனவே பரணிப்பாட்டுப்போல வெளிப்பட்டு அகநிலைக்கொச்சகம் வாராவென்றாராம். வகையென்றதனான் அதிகாரத்தானின்ற கலிவெண்பாவினது பாநிலையுங் கொள்ளப்படும். அது கொள்ளுங்கால் முன்னிற் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலையெல்லாங் கொள்ளப்

படும். "ஒருபொருணுதலிய" (செய். கஉஅ) என்னுஞ் சூத்திரத்தினிலை கொள்ளலாகாதென்றுணர்க. எனவே ஒருபொருணுதலாது வெளிப்படத் தோன்றாக் கலிப்பாட்டினுறுப்பொத்துத் தரவும் போக்கும் பாட்டும் இடை நிலைந்தும் பாட்டுக் கொச்சகமாயும் அவை யைஞ்சீரும் அறுசீருமடுத்து வருதலுமெல்லாங் கொள்ளப்படும். இவ்வாறுவந்தன வெண்பாவிற் சிதைந்து ஓசையும் பொருளும் வேறாகலிற் கொச்சகமென்றார். தரவிணைந்து வாராது யாப்பின்வேறுபட்டு ஒருதரவே வந்தாற் கொச்சகமென்றலுந் தர விணைந்துழிச் சுரிதகம்பெறுதலும் வேறாகலிற் கொச்சகமென்றார். தர விணைந்து தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமு முடன்பெறுதலும் எல்லாம் யாப்பின் வேறுபட்டகொச்சகமென்றலும், ஒத்தாழிசை மூன்றடுக்கிவு மவற்றின் வேறுபாடறிந்து கொச்சகமென்றலும், தேவபாணியாகாதவழிக் காமப் பொருள்பற்றிவாராது அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கும்பற்றிப் பொருள் வேறுபடவந்தன கொச்சகமென்றலும், பாவேறுபட்டன கொச்சக மென்றலும், பிறவும் உணர்வோரே நூலறிபுலவர்; அல்லாதார் நூலுணரா

ரென்பதறிவித்தற்கு நூனவில்புலவரென்றார். எனவே கொச்சகக்கலியுள்

ஒருசாரானவற்றை இனமென்பார்க்கு அவை அவ்வப்பாக்களுள்வரின் இவ் வகையே கொச்சகமெனல்வேண்டும் அது பொருந்தாதென்றவாறாயிற்று.

உ-ம். "செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு, பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவ்வெயல்லாம், பொய்யாதல் யானியாங் கறிகோமற் றைய, வகனகர்

---

* எ-று, பாவிலை வகை யுணர்-ற்று. (இதற்கு உரையாசிரியருரை யேட்டிலில்லை.)

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து, பகன்முனி வெஞ்சா ரூன்ன லறிந்தேன், மக னல்லை மன்ற வினிது; செல்வினைச் சென்றநீ செய்யும் வினைமுற்றி, யன்பற மாறியா ருள்ளத் துறந்தவன், பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை, யென திறம் யாதும் வினவல் வினவிற், பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத், தவலருஞ் செய்வினை முற்றும லாண்டோ, ரவலம் படுதலு முண்டு" (கலி க) இது தரவிணைக்கொச்சகம். கொச்சகம் வெண்பாவாயும்வருதலானுந் தாழிசையோடு தொடராதுவருதலானும் இவை கொச்சகமாயிற்று. ஒரு பொருணுதலி யிவ்வாறுவரினுங் கொச்சகமென்றுணர்க. “மாமலர் முண்

டகந் தில்லையோ டொருங்குடன், கான லணிந்த வுயர்மண லெக்கர்மேற், சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் றைசித்த, நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப், பூமலர்த் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்; ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல், போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப்

பிரியாமை, பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுத, லன்பெனப் படுவது

தன்கிளை செறாஅமை,
யறிவெனப் படுவது
பேதையார்
சொன்னோன்றல்,
செறிவெனப் படுவது
கூறியது மறாஅமை,
நிறையெனப் படுவது
மறைபிற
ரறியாமை,
முறையெனப் படுவது
கண்ணோடா

துயிர்வெளவல், பொறை
யெனப் படுவது
போற்றுரைப் பொறுத்தல்;
ஆங்கதை
யறிந்தனி ராயினென்
ஞேழி, நன்றாக
லைனுண்டு றைத்தல்
கொண்க, நீம்பா
லுண்டோர் கொள்
கலம் வரைதல்,
னின்றலை வருந்தியா
யொருஞ், சென்றனை

களைமோ பூண்க நின்
றேமோ" (கலி. கடுக)

இது தனிச்சொல்லின்றி யாசிரியச்சுரிதகம் பெற்ற தரவிணைக்கொச்சகம்.

"மின்னொளி ரவிரற
விடைபோழும் பெயலே
போற், பொன்னைகத்
தைதவிர் வகைநெறி
வயங்கிட்டுப்,
பொழில்விடை

விட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை, பின்னகை விலங்கெயிற்றுத் தேமொழித்
துவர்ச்செவ்வாய், நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி, நில்லென

விறுத்தா ளிறுத்தே

வந்து, துதலு முகனுங்

தோளுங் கண்ணு,

மியலுஞ்

சொல்லு நோக்குபு நினைஇ, யைதேய்ந் தன்று பிறையு தன்று மதியு மன்று; வேயமன் றன்று மலையு மன்று,

மன்று, மைமதிர்

பூவமன் றன்று

சுனையு மன்று, மெல்ல

வியலு மயிலு மன்று,

சொல்லத் தளருங் கிளியு

மன்று; எனவாங்கு,

அனையனை பலபா ராட்டிப்
பையனை, வலையர்
போலச்
சோர்பத
றெற்றியென், றெஞ்சு
நெகிழ்ந்த செவ்வி
காணூஉப், புலையர்
போலப்
புன்கணோக்கித்,
தொழலும் தொழுதான்
றொடலும் தொட்டான்,
காழ்வரை நில்லாக்

கடுங்களி றன்றோன்,
சொரூழுஉடங் தொடுஉமவன்
றன்மை,
யேனழத் தன்மையோ
வில்லை தோழீ" (கலி.
௬௫) இது
தனிச்சொல்லும்
ஆசிரியச்சுரிதகமும்பெற்ற
தாவிளை. "வெல்புகழ்
மன்னவன் விளங்கிய
வொழுக்கத்தா,

னல்லாற்றி னுயிர்காத்து
நடுக்கறத் தான்செய்த,
தொல்
வினைப் பயன்றுய்ப்பத்
துறக்கம்வேட்
டெழுந்தாற்போற்,
பல்கதிர் ஞாயிறு

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஅக

நலாற்றி மலைசேர,
மாறுத கழுழ்கொண்ட

வுலகத்து மற்றலே,

னேனையா

ளிப்பான்போ லிகலிருண் மதிசேப்பக், குடைநிழ லாண்டோற்கு மாளிய வருவாற்கு, மிடைநின்ற காலம்போ லிறுத்தந்த மருண்மாலே; மாலைநீ, தூவறத் துறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த, போதுபோற் குவிந்தவென் னெழினல மென்னுவா, யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றளைவிட்ட, காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய்; மாலைநீ, தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப், பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பிக்கம்பா ராட்டுவாய், செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும், பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலங் கடிகல்லாய்; மாலைநீ, தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதி

சேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்,

பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம்

புன்மைபா ராட்டுவாய்,

தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை, முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிகல்லாய்; எனவாங்கு, மாலையு மலரு நோனா தெம்வயின்,

னெஞ்சமு மெஞ்சுமற்

றில்ல வெஞ்சி, யுள்ளா

தமைக்கோரா றுன்று,
மூன்ளி ழுள்ள மூன்று
றுவக்கே"(கலி-கக அ)இது
"நடைநவின் றெழுகு
மாங்கெள் ளிவவி" (செய்.
ககூ)
என்னுமிலக்கணத்
திறைய இடையிடை
சொற்

ரடி பலவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்
குன்றிய கொச்சகமாயிற்று. இனி "அகன்ஞாலம்.... ...மயங்கியோரே"
(கலி. ககக) "எஃகிடை
தொட்டகார்" (ஷை கஉ)

இவையும் இவ்வாறே
வந்தன. இனி
யாப்பின்வேறுபடவந்த
"அருமர்ந்த காட்சி"
(கலி. ௧௨௦)
"வெஞ்சும்வாய்மையும்"
(கலி-௧௨௦) என்பனவும்
ஒக்கும். இனிப்
பலவடுக்கிப்
பொருட்டொடராய அறம்
பொருளின்பம்
வீடென்பன விராய்ப்

பொருள்

வேறுபடவருந் தரவுகொச்சகம் பின்னுள்ளோர்செய்த சிந்தாமணி முதலி னவாம். "கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப்? பொடியழற் புறந் தந்த பூவாப்பூம் பொலங்கோதை, தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கைப் பணைத்தோளா, யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென, நரந்தநா றிருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப், பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழி கை, நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ், விரன்முறைச் சுற்றி மோக் கலு மோந்தனன், னறூஉ வவிழ்த்தன்னவென்மெல்விரற் போதுகொண்டு, செறூஉச் செங்கண் புதைய வைத்துப், பறூஉக் குருதி னுயிர்த்தலு முயிர்த் தனன், றொய்யி லிளமுலை யினியதை வந்து, தொய்யலந் தடக்கையின் வீழ்பிடி யளிக்கு, மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்; அதனால், அல்லல் களைந்தனன் றோழி நந்நகர், அருங்கடி நீவாமை கூறி னன்றென, நின்னொடு சூழ்வல் றோழி நயம்புரிந், தின்னது செய்தா ளிவளென, மன்னா வுலகத்து மன்னுவ துபுரைமே" (கலி-௫௪) "அதனால்"எனத் தனிச்சொற் பெற்று அடக்கியலில்லாச்சுரிதகத்தோடு அடிமிகிந்தோடிற்று. "பான்

1 புகழே யென்பதும் பாடம்.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

மருண் மருப்பி னூல்புரை பாவடி, யீர்நறுங் கமழ்கடாத் தினம்பிரி யொருத்த, லாறுசடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து, பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டுமென்னு, மருளில் சொல்லு நீசொல் லினையே, நன்னர் நறுநுத லயந்தனை நீவி, நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னு, நன்னர்

மொழியு நீமொழிக் தனையே, அவற்றுள், யாவோ வாயண மாஅய் மகனே, தொழ வின்றே னொன்றது பொருடான், பழவினை மருங்கிற் பெயர்பு பெயர் புறைய, மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின், நிமைப்புவரை வாழாண் மடவோ, வமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே" (கலி. ௨௧) "அவற்றுள்" என ஐஞ்சீரடிவந்து தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றித் தரிதகம்பெற்று அடிமிர்ந்தோடிற்று; "அகன்ஞாலம் விளக்கும்" (கலி. ௧௧௯) கொச்சகவொருபோகோடு ஒப்பாமாறு. "மன்று பார்த்து, நின்று தாயைக், கன்று பார்க்கு, மின்றும் வாரார்" இஃது இருசீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம். "தஞ்சொல் வாய்மை தேற்றி, யஞ்ச லோம்பென் றகன்ற வஞ்சர் வாரா ரவி, னெஞ்ச மில்லா தேகாண்" இது முச்சீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம். "நீரலர் தூற்றத் துயிலா வெவ்வங்குல், வாரல ரெனி யவரோ வலித்தமைத்தா, ராலார் நாவைகா னன்றில்கா னன்னங்கா, ஞால தூற்றுயா ருள்ள முருகுவேனே" இது நாற்சீர்நான்கடித்தரவுகொச்சகம் "தெண்ணீர் ஞாழற் றமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னக் கொடியை யின்றே யிந்நிலை போறுமான், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, யன்ன தொன்று படைத்தா யாவி னவல்செய்கோ" இஃது ஐஞ்சீர்நான் கடியான்வந்தது. இனி "நானவில்புலவ" என்றதனுள் இதனைக் கோவை யாக்கி யெழுத்தெண்ணி யளவியற்படுத்துச் செய்வனவும் தரவுகொச்சகம். அவற்றுள் நேரெழுத்துவருவனவுங் கொச்சகமாம். உ-ம். "திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக், குரு ... ...ன்றதே" (திருச்சிற். ௧)

"போதோ விசும்போ.........பதியே" (ஷை ௨) இவை பதினேழும் பதினாறு மாய்வந்த தரவுகொச்சகம். "குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினை........பனிக் கறையே" (ஷை ௧௦) "காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி........மூதியமே" (ஷை ௪௦௦) இவை யோரோவெழுத்துமிக்க தரவு கொச்சகம். "காண்பா னவாவினாற் காதலன் காதலின் னடவா நிற்ப, நாண்பால ளாகுதலா னஃது தறன் சேள்வன்முன் னடவா நிற்ப, வான் பான்மை குன்றா வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும், பாண்பால் வரிவண்டு பாடு மருஞ்சுரமும் பதிபோன் றன்றே" இஃது அறுசீர்நான்கடித் தரவுகொச்சகம். பிறவு மன்ன. "இலங்கொளி வெண்மருப்பி னிட்டகை தூங்கவொ ரேந்தல் யானை, கலங்கஞ் செய்திக் கதழுங் கவளங் கடைவாய் சோரச். சில்மொழி குன்றென நின்றது செய்வ தெவன்கொ லன்னாய்"

நச்சினார்க்கினியருரை.

துாண, யன்ன வன்ஞ
வா ரா தற்றே, வன்ன
வன்ஞ வாரா தாயிற்,

...ணியுங் கல்லாதே காண்" இது நாற்சீரடியாசிரியத்துள் இயற்சீர் மூச்சீரான் ...யாப்பு வேறுபட்டது. "திணைக்கொள் புலாலுணங்கு முன்றிலின்று ...வோப் புதறிலைக் கிடாக்க், கணங்கொள்வன் டார்த்துலாக் கன்னி நறு ...ழல் கையி லூன்றி, மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றாண்டோ, வணங் ...றையு மென்ப தறியே னறிவேனே லடையேன் மன்னோ" (சிலப்-கானல்) ...து ஈற்றயலடிகுறைந்தது. இதனைப் பாமயக்கத்துக்கும் எற்றுமிற்றலின் ...ண்டுக்காட்டிற்று "அறுசீ ரடியே," (செய்-கஉ) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் ...திற்றேறுமென்பது. இது ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருதலுங் ...

கொள்க. "கோடல்வின்ஞ

கோபமூர்ந்த
கொல்லைவாய், மாலின்று
கொன்

றயேறி மௌவல்பூத்த பாங்கெலா, மாமெஞ்ஞை யன்னசாய லாய்வஞ் சோன் மாதரா, யாடன்மைந்தர் தேரும்வந்து தோன்றுமே" இது கலிவிருத் தக்தது. "இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா, வரங்க மணி பொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி, லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின், மாலகொன் மணந்தசன்றூர் நெஞ்சமென் செய்த இளவேனில்" "வண் ணர் பூந்தார் வளங்கொன்றைத் தாரன்றே" "முத்தரும்பிப் பைம் பொன் மலர்ந்து முருகுயிர்க்குந், தொத்தரும்பு காணற் றுறைபோந், துறைவக் தெமது தொன்னலமு கொண்டு, நிறைவனையும் வெளவி நிறையற்றா னென் சேர்ப்பன்" இவை அடியும் அசையுஞ் சீருஞ் சிதைமடக்கிச் சிலவடி குறைந் தன. இவை அசையுஞ் சீரும் அடிமடக்கியுர்வரும். "புன்னை நீழ லின்றூர் யார் கொ, லன்னை காணின் வாழாளே தோழி" "மல்ல லூர விவ்வி லன்றாற், பல் பூங் கோதை யில்" இவை ஈரடியா யீற்றடி குறையாதும் குறைந்தும்வந்தன. "கொய்தினை காத்தல் குளவி யடுக்கத்தெப், பொய்தற் சிறுகுடி வாரன் மைய லெம்வேண்டின்" இது ஈரடியா யீற்றடிமிக்கது. இதுவும் ஒருபொருண் மேன் மூன்றடுக்குதலுங் கொள்க. இன்னும் முற்கூறிய கொச்சகவொரு போகின் பகுதியாய் வேறுபட்டுவருவன வந்துழிக்காண்க. "வடிவுடை நெடு முடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய, கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவல னும், கொடிபடு வரைமார்பிற் கோழியார் கோமானே; துணைவனைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்ப்புண்டாங், கிணைமலர்த்தாருளுமே யிதுவிதற்கோர் மாறென்று, கணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கரு தாரே; அதனால், செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத், தெவ்வா றுங்கொலி தெண் ணிய வாறே" இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்றுப் பொருள்வேற்

ட்ட தாவினை. இனிக்

கவிகை ...

வைப்பெபாத்துப்

பார்வை யுபவெ

ருமாறு. "ஒன்று,

இரப்பான்பா ...

... வைத்தின் செ ால்லு

ழுலகம், புரப்

ான் போர்வேந்தர்

மதுலைகயு ... டையன்,

வல்லாளை வழிபட் ... டான்

நாரீக

னன்போ, னல்லோர்கட்

டோன்று மடக்கு முடை

யன், இல்லோர் புன்க

கைகை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

னிசையிற் றணிக்க, வல்லான் போல்வதோர் வன்மையு முடையன், அன்றொருவன்றன் னுண்டகை விட்டெடன்னைச், சொல்லுஞ்சொற் கேட்ட சுடரிழாய் பன்மாணும்; நின்னின் றியமையலேன் யானென்று மவனுழி; என்றோ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி, னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குள கொல்லோ நறுநுதால்; அறியாயின் வருந்தவல் யானென்று மவனுழிச், செறியமே றணிமெற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி, னெளியமோ வெம்போல லீங்கிவன் வலைப்பட்டார்; வாழலேன் யானென்று நீப்பி னவனுழி,

னையுமு

ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்,
குழூஉங்கா னினைப்பதோ தான்

றறிவிலன் வருந்தவல், குழூஉங்கா னறிந்தா னம்முளே சூழ்குவம்; அவனு டைப்பெயர்த் தமைக்குமாங் கொல்லாது, பேணின ரெனப்படுதல் பெண் மையு மன்றவன், வெளவி முயங்கு மாத்திரை வாவெனக், கூறுவேன் போலக் காட்டி, மற்றவன் மேவழி மேவாய் நெஞ்சே" (கலி-சஎ) இது ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும்வந்து இடை நிலைப்பாட்டினுள் ஒன்றோரடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றுவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேறாயிற்று.

"வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு, வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாங், கானங் கடத்தி ரெனக் கேட்பின் யானொன், றுசாவுகோ வைய சிறிது; நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின், கைபுனை வல் வின் ஞாணுளர் தீயே, இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன், மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே; நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட் டிப், புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே; இவட்கே, சுனைமா னீலங் காரெ திர் பவைபோ, லினைநோக் குண்க ணீர்நில் லாவே; நீயே, புலம்பிய உள்ள மொடு பொருள்வயிற் செலீஇய, வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே; இவட்கே, யலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ, லிலங்கே ழெல்வளை யிறையூ ரும்மே; எனவின், சென்னவை யாவத்து மினையவை நீப்பிற், றன்னலங் கடை கொள்ளப் படுதலின் மற்றிவ, ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ, முன்னிய

தேனைத்து முயன்று செய்பொருளே" (கலி-௭) இது கலிவெண்பாவிற்கோதிய வுறுப்புப்பெற்றதேனுந் தாவு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பாவன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று. "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள், டாமரைக் கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலான், நீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற், பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகலகலம், வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனா லென்றோழி, யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையனே; அவனுந்தான், ஏனல் இதணத் தகிற்புகை யுண் டியங்கும், வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத், தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங், கானக நாடன் மகன்; சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே, வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா, கொல்லை குரல்வாங்கி யீனா மலைவாழ்ந,

நச்சினார்க்கினியருரை.

[illegible]

ல்ல புரிந்தொழுக லான்; காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்,
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர், தாம்பிழையார் கேள்வர்த்
தொழுதெழலாற் றன்னையருந், தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்; என
வாங்கு, அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட, வென்னையர்க் குய்த்
துரைத்தாள் யாய்; அவரும், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்,
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி, யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா
லென்று, தெருமந்து சாய்த்தார் தலை; தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர,
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து, குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்,
கொண்டு நிலைபாடிக் காண்; நல்லாய், நன்றோ டவ்வரு மெல்லை நமர்மலைத்,

ங்காண்டாந் தாங்குவா ரென்னோத் தணர்கொல்; புனவேங்கைத் தாதுறைக்
கும் பொன்னறை முன்றில், நனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ; நனவிற்
புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே, கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ; விண்
டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட், பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்
கொலோ, பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் பழங்கேண்மை, கண்டறியா தேன்
போற் காக்கிற்பென் மற்கொலோ; மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணா
ற், கையாற் புதைபெறூஉங் கண்ணுங் கண்ணோ; என்னைமன், நின்கண்
ணாற் காண்பென்மன் யான்; நெய்தல் இதழுண்கண், நின்கண்ணாகு கென் கண்
மன்; எனவாங்கு, நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்,
தகைமிகு தொகைவகை..............வினியே' (கலி-௩௯) இதனுள் "எனவித
ளர்த்து" என்பது முதலிய கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்ப் 'புனவேங்கை'
முதலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளையொன்றிய கொச்சகமாய் ஒழிந்த
வை மயங்கிச் சுரிதகமும் முடுகிவருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று. "கொடு
ட னஞ்சிலான்" (கலி-௱௩) என்னும் பாட்டுட் "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்
ன்று நுதல்; சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்" என முட்டடியின்றிக்
குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடிவருதலின் இதுவுங் கொச்சகமாயிற்று.
மலிதிரையூர்ந்து" (கலி-௧௦௪) என்னும் முல்லைப்பாட்டுள் "இரிபெழு பதிர்
திர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க" "தாவெழு துணிபிணி பிசைதவிர் பின்றி"
னவும் முடுகுதலிற் கொச்சகமாயிற்று. இவற்றுட் கலிவெண்பாப்போலச்
சொற்சீரடியும்வந்தன. பிறவு மன்ன. மேலைச்சூத்திரத்தான் இதற் கெதி
ராம்பட இடைநிலைப்பாட்டினை யீற்றின்வைத்தமையிற் றாவும் போக்கு
இன்றி யிடைநிலைப்பாட்டேவருதலுங் கொச்சகமாம். உ-ம். "காலவை,
பொன் வனைஇய வீரமைசுற்றொடு, பொடியழற் புறந்தந்த செய்யுறு
கிண்கிணி; உடுத்தவை, கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்மேல்,
மயில் செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின்மேற், றைஇய பூந்துகி லைதுகழ
லாருசிறை; கையதை, யலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய பலவுறு கண்
ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி; பூண்டவை, யெறியா வாளு மெற்று மழுவுஞ்,

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

செறியக் கட்டி யிரிடைத்
தாழ்ந்த, பெய்புல மூதாய்ப்
புகர்நிறத் துகிலின்
மையற விளங்கிய வானேற்
றவிர்பூண்; ஆடினை,
இருங்கடன் முத்தும் பன்
மணி பிறவு,
மொருங்குடன் கோத்த
வருளமை மூக்காழ்மேற்,

சுரும்பார்

கண்ணிக்குச் சூழ்தா லாக, வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் கானைச், சுரும்பாற் றுப் படுத்த மணிமருண் மாலை; ஆங்க, அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகலின், செய்வுழு இண்டோர்க் கொழுஞ்சினை கைப்பற்றிப், பைப்பையத் தூங்குமின் மெல்விரற் சீறடி, கோதை முன்னங் கொண்ட வந்தீ, செம்மா னின்பா லுண்

ணிய; பொய்போர்த்து, பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையனைத், தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தாம் வேண்டியார், நெஞ்சம் பிணித்த தொழிலாத் திரிதரு, நங்கைதபா லுண்டி லவ; நுங்கைவாய், மாயச்சூட்டேர் மயங்குநோய்

கைசரிகப், பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்படா, ஞாயர்பா லுண்டி லவ; அன்னையோ, யாமெம் மகளைப்பா ராட்டக் கதுமெனத், தாம்வந்தார் தாம்பா

லவரொடு தம்மை,
வருகென்றார் யார்கொலோ
வீங்கு; என்பாலன், பாராட்
டுவங்கோதாய் குடியுண்
டத்தைத்; என், பாராட்டைப்
பாலோ சிவசெருக்குறித்
தாரை, புலைக்கூத்
தாட்டும் வரிசைப்பெரும்
பாட்டொ டெல்லாம், பரு
தித்தைத்
தண்டுவென் ஞாயர்
மாட்டைப்பால்'' (கலி-அ௬)
என இப்பாட்டு

இடைநிலைப்பாட்டே முழுதும் வந்தது. இஃது உறழ்பொருட் டன்மையிற் கொச்சகம். இவை யெல்லாங் கலிவெண்பாவுறுப் பொத்துப் பாவேறுபட்ட கொச்சகம். "ஒருத்தே கொச்சகம்" (செய் சுஙு) என்னுஞ் சூத்திரத்தே, அம்போதரங்கத்திற்குக் கூறியவளவே மேல்வருகின்ற மூன்றுபாட்கு மளவென்று கூறிப்போந்ததனுன் அளவு முணர்க. இனிக் கொச்சவொருபோகுடன் மாட்டெறிதலின் அதனளவு இதற்கும் அளவாமெனின்

ஆகா; வண்ணத்திற்கோதியவுறுப்பமைய

வாராதது

கொச்சகமாதலின் அது,

கோதிய அளவே

கொச்சகவொருபோகிற்கு

அளவாயுஞ்

சிறிதுவேறுபட்டு

வரும். இது

அங்ஙனம்வாராதென்றுகொள்க.

இதற்கு இரண்டடிமுதல்,

பத்தடியளவும்வருவன

தரவு கொச்சகமாமா

றுதாரணைத்திற் காண்க. (கடு

௧௫௪ கூற்று மாற்றமு

மிடையிடை மிடைந்தும்

போக்கின் றாக

லுறழ்கலிக் கியல்பே.*

இது முறையானே

உறழ்கலி கூறுகின்றது

இ-ள். ஒருவர் ஒன

றுகூறுதற்கு மறுமாற்றம்

மற்றொருவர் கூற் சென்று

பின்னர்

அவற்றைறயடக்குவதோர்

சுரிதகமின்றிமுடி வது

உறழ்க. யாம். எ-று.

* எ-து, உறழ்கலிப்பாவாமாறுணர்-ற்று. உறழ்கலிப்பாவிற் இலக்கண

கூற்றும், மாற்றமும்

விரவிவந்து

சுரிதகமின்றிமுடிதல். எ-று.

இதனை கொச்சகக்கலியின்

பின்வைத்தமையானே,

கொச்சகவுறுப்பின் ஒப்பன

இத

குறிப்பாகக்கொள்ளப்படும்.

உ-ம். "யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா னிது மோ, ரூரா ண்மைக் கொத்த படிறுடைத் தெம் மனை, வாரனீ வந்தாங் [illegible]

போக்கின்றெனவே ஒழிந்தவுறுப்புக்களெல்லாங் கலிவெண்பாட்டிற் கேற்றவாறே வருமென்பதூஉம், பா மயங்கிவருமென்பதூஉம், அம்போதரங்கத்தினளவே யளவென்பதூஉம் மேனின்ற வதிகாரத்தாற் பெறும். இயல்பெனவே இயல்பன்றி விகாரவகையாற் சில போக்குடையவாதலும் அவை தாம் ஆசிரியமேயாகலும் சில தரவும் போக்குமின்றிவருதலுஞ் சிறுபான்மைகொள்க. போக்குடையன தாவின்றி வாராமையுங் கொள்க. வெள்ளைக்கொச்சகம் பலவந்து அவற்றுள் ஒன்றைச் சுரிதகமெனின் அதற்

தப் போக்கியற்பொருண்மையின்மையான் அதனைநீக்கிப் போக்கியற் பொருண்மையின்றேனும் ஆசிரியம்வந்தழி யப்பாட்டிற் கோர் முடிவு காட்டிநிற்றலின் ஆசிரியமே போக்கியலாமெனக் கொண்டாம். நாடகச் செய்யுட்போல வேறுவேறு துணிபொருளவாகிய பலதொடர்ந்த வேறு பாடுநோக்கியும் பொருள்வேறுபாடுநோக்கியும் வரலாற்று முறைமை நோக் கியும் அதற்குரியதோர் இலக்கணத்தால் உறழ்கலியென வேறோர் செய்யு ளென்றார். கொச்சகத்தின் அடங்காமையின் "மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை, "மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினான" (மரபியல் ௯௦) என மரபு கூற லின். உ-ம் "அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச்சம், புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டமர்ந்த, தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்,

பொருமுரண்சீறச் சிதை
த்து நெருநையி, னின்று
நன்றென்னை யணி;
அணைமென் றோளாய், செய்
யாத சொல்லிச்
சினவுவ தீங்கெவ, னையத்தா லென்னைக்
கதியாதீ தீங்கின்மை,
தெய்வத்தாற் கண்டீ
தெளிக்கு மற்றாங்கு,
அறிவல்யா னின்கு
ணைத்தாக நல்லார்,
செறிதொடி யுற்ற வடுவுங்
குறிபொய்த்தார், கூடுகிர்

சாடிய மார்புங் குழைந்தன,
குருங் கதர்பட்ட சாந்தமுஞ்
சேரி, பரிமத் குன்கன்ன
ராராக் கவவிற், பரிசுழிந்
தியாழன் மேனிகள
டியாழுஞ், செருவொழிந்
தேன் சென்றீ யினி;
தெரியிழாய், தேற்றாய்
சிவந்தனை காண்பாய்நீ
இன்மை, யாற்றி னிழுப்பல்
பணிந்தீ; அன்னதே
யாற்றல் காண், வேறுபட்
டாங்கே கலுழ்தி

யகப்படின்,
மாறுபட்டாங்கே மயங்குதி
யாதொன்றும், கூறி
புணர்த்தலும் வேண்டாது
மற்றுங், மாறு செயிறு
மருத்தாங்கே நின் வயிற்,
காணி
னெகிழ்மென்னெஞ்சாயி
னென்னுற்றாய், பேதையர்
பெட்பச்

றாறு; ஒள்ளிழை, என்னிவை, ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று, போரொதிர்ந் தற்றாப் புலவனி கூறினென், ஓருயிர் கிற்குமா றியாது." இது தலைமகன் கூற்று. "என, தெளிந்தேம்யாம் காயாதி யெல்லாம்வல் லெல்லா, பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய்கொடுந் தாங்கு, வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து" இது, தலைவி. "மருந்தின்று, மன்னவன் சீறிற் றவறுண்டோ நீயந்த, வின்னகை தீதோ விலேன்" இது, தலைமகன். "மாண்மறந் துள்ளாத நாணிலிக் கிப்போர், புறஞ்சாய்ந்து கண்டைப்பாய் நெஞ்சே புறழ்ந்திவனைப், பொய்ப்ப விடேமென நெருங்கிற் றப்பினே, னென்றடி சேர்தலு முண்டு" (கலி. அக.) இப்பாட்டுச் சுரிதகம் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. வற்றுக்கு இறுதிக்கண் வந்ததாகாதோவெனின், சுரிதகமாவது ஆதிப்பாட்டினு மிடைநிலைப்பாட்டினு முன்னபொருளைத் தொகுத்துமுடிப் பது. இது, அன்னதன்றென்க. என்பது. உரையாசிரியருமது.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

செயல்". (கலி. கக) இது தரவும் பாட்டு முடைத்தாய் ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறு மெய்பெற்றும் வந்தும் போக்கின்றியுற்ற உறழ்கலி. முற்கூறிய பொருளைத் தொகுத்துக்கூறுமையி னிறுதிநின்ற "பேணுப்பீ பெட்பச் செயல்" என்றது வெள்ளைச்சுரிதகமாகாதாம். அது "அன்னதேயாயினு

மாகவத் ருயிழாய்,

னின்னகை யுள்க

முயங்குவாய் நின்னெஞ்ச,

மென்

றெறிகின்ற தெனின்" (

கூற்றுக்கும் உடம்பட்டு நிற்றலின்.

) எனப் பின்னுமொன்று தலைவன்

இவ்வாறன்றி யாசிரியச் செய்யுளை

முடித்துக்காட்டுதலின்

அதனைச் சிறு பான்மை

கொண்டார். நலமிக நந்

றிய நயவரு தடமென்றே, எல்மா லமருண்க ணங்கல்லாய் நீயுறீஇய, வுல
மா லுயவுகோய்க் குய்யுமா றுரைத்துச்செல்; பேரோமுற் றூர்போல முன்

னின்று விளக்குவா,

யாரெல்லா நின்னை

யறிந்தா ரில்வழி,

தனியா

லென்னறிதல் வேண்டிற் பகையஞ்சாப், புல்லினத் தாயர் மகனேன் மற்றியான், ஒக்கும், புல்லினத் தாயனை யாயிற் குடஞ்சுட்டு, கல்லினத் தாய

ரெமர்; எல்லா,

ின்றொடு சொல்லி

னேதமோ இல்லைமன்;

ஏதமன்

றென்னை வருவான் விடு;

விடேன், உடம்பட்டு

நீப்பார் ளைவி மடம்பட்டு,

மெல்லிய வாத

லறியினு மெல்லியா,

னின்மொழிகொண்

டியாளே விடு

வேண்மற் றென்மொழிகொண், டென்னெஞ்ச மேவல் செயின்; நெஞ்
சேவல் செய்யா தெனகின்றுய்க் கெஞ்சிய, காதல்கொள் காமங் கல

க்குற வேதிலார்,

பொய்ம்மொழி தேறுவ

தென்; தெளிந்தேன்

றெரிய

ழாய் யான்; பல்கால்யாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண் பொழி, லல்க
லகலறை யாயமொடாடி, முல்லை குருந்தொடு முச்சி வேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னங் கழிப்பி யரவுற், றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன, பல்லா னினநிரை நாமுடன் செலற்கே"
(கலி. ககங.) இது வோக்கிலக்கண ரில்வழி யாசிரியச்சுரிதகம்பெற்ற உறழ்
கலி. "வாரி நெறிப்பட்டு" (கலி. ககச) என்னும் முல்லைப் பாட்டுப்

"சுணங்கணி வனமுலை" (கலி. சுo) என்னுங் குறிஞ்சிப் பாட்டுமது "ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை, வெரூஉதுங் காணுங் கடை தெரியிழாய்! செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய், மெய்பிரிந் தன்னவா மாட்டு; எடா, நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு பெற்று, நிலைமைபி னிதழ் மறை பாங்கே கெடுதி, நிலைப்பா லறிபினு நின்னொன்று நின்னைப், புலப்பா ருடையர் தவறு; அணைத்தோளாய், தீயாரைப் போலத் திறனின் றுடற் றுதி, காயுந் தவறிலேன் யான்; மாணேக்கி நீயழ நீத்தவ னுனது, நாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி, னூடுத லென்னோ வினி; இனி, யாதுமீக் கூற்று நாமில மன்ற, தகைபது கண்டைப்பாய் நெஞ்சே பனியானுப், பாடில்கண் பாயல் கொள" (கலி. அஎ) இது தாவும் போக்குமின்றிவந்த உறழ்கலி இவற்றுள் ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வந்தன. சொற்சீரடி வந்தன வந்துழிக் காண்க. பிறவு மன்ன. (சுகுசு)

நச்சினார்க்கினியருரை.

களவு

தருள ஆசிரியப்

பாட்டி னளவிற் கெல்லை

யாயிர மாகு மிழிபுமூன் றடியே.*

இது சிறுத்தமுறையே ஆசிரியத்திற்கு அளவியல் கூறுகின்றது.

இ-ள்.
ஆசிரியப்பாவின்
பெருக்கத்துக்கு
எல்லையாயிரமாகும். சுருக்
கத்திற்கெல்லை
மூன்றடியாகும். எ-று.

உ-ம். நிலமேனி
வாலிழை...பாகத்
தொருவனிருதா
ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு
முகிழ்த்தன முறையே"

(ஐங்குறு-வாழ்த்து) இது
சுருக்கத் திற்கெல்லை.
1 கூத்தராற்றுப்படை
தலையளவிற்கெல்லை.
மதுரைக்காஞ்சி யும்
பட்டினப் பாலையும் ஒழித்த
பாட்டேழும்,
பரிபாடலுங், கலியும் ஒழி
ந்த தொகையாறும்
இடையளவிற் கெல்லை.
பாட்டினெல்லை
யென்றுங்

துனவென்றதனான்
அதனியற்றாகிய வஞ்சிக்கும்
இவ்வாறே கொள்க. "செங்
கண்மேதி கரும்புழக்கி,
பங்கணீலத் தலையருந்திப்,
பொழிற்காஞ்சி நிழற்
றுயிலுஞ், செழுநீர்
நல்வயற் கழனி யூரன்,
புகழ்த லானாப் பெருவண்
மையனே" இது
சிற்றெல்லை.
பட்டினப்பாலை

யிடையளவிற் செல்லை.

மதுரைக் காஞ்சி

தலையளவிற் செல்லை.

(கஞள)

கருஅ நெடுவெண்

பாட்டு முந்நா லடித்தே

ட

குறுவெண் பாட்டிற் களவெழு சீரே.†

இது முறையே வெண்பாவின் அடியளவு கூறுகின்றது.

இ-ள்.

நெடுவெண்பாப்

பேரெல்லை

பன்னீரடியையுடைத்து.

குறு வெண்பாச் சிற்றெல்லை
யீரடியையுடைத்து. எ-று.

இதனை
வெண்பாட்டளவிற்
கெல்லையென்றது குறு
வெண்பாட்டு
நெடுவெண்பாட்டெனப்
பெயர் கொடுத்துக்
குறுமையும் நெடுமையும்
அளவியலொடு படுத்துக்
கொள்ளப்படுதலின்
அளவியல் வெண்பாட்டு

*எ-து, ஆசிரியப்பாவி
னளவுணர்-று.
ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கெல்லை
யாவது, சுருங்கின்று
மூன்றடி, பெருமை யாயிர
மடியாக விடைப்பட்டன
வெல்லாவடியானும்
வரப்பெறும். எ-று.
சுருங்கினபாட்டிற்கு உ-ம்
மேற் காட்டப்பட்டது.
பெரியபாட்டு,

பத்துப்பாட்டினுள்ளுஞ்

சிலப்பதிகாரத்துள்ளும்

மணிமேகலையுள்ளுங்

கண்டுகொள்க. "

ஆசிரியநடைத்தே வஞ்சி',

(செய். ௧௦௮.) என்றதனன்

வஞ்சிப்பாவிற்கும்

ஆயிரமடிப் பெருமையாகக்

கொள்ளப்படும். எ-று.

எ-று. உரையாசிரியருரை.

† எ-று, வெண்பாவிற்

கடிவரையறையுணர்-ற்று.

நெடுவெண்பாட்டிற்
கெல்லை பன்னிரண்டடி.
குறுவெண்பாட்டிற்கு
அளவடியுஞ் சிந்தடியு
மாகிய விரண்டடியும்.
எ-று. எனவே
இடையுள்ள
வடிகளெல்லாமுரிய.
உ-ம் மேற்காட்டினும்.
எ-னு. உரையாசிரியருரை.

---

1 மலைபடுகடாம்.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

வெண்பாவாம், அது
சிறப்புடைத்தெண்பாவாம்
பெறுதும். எனவே, நெடு
வெண்பாவின்
பன்னீரடியிற் பாகமாகிய
ஆறடியே
யளவியல்வெண்பாவுக்

குப் பேரெல்லையாகவும், அதன்பாகமாகிய மூன்றடியே குறுவெண்பாவிற் குப் பேரெல்லையாகவுங் கோடும். அங்ஙனங் கொள்ளவே நெடுவெண்பா

விற் இழிந்த வெல்லை
யேயடியாகவும் அளவியல்
வெண்பாவுக்கு இழிந்த
வெல்லை
நான்கடியாகவுங்
கொள்ளப்படும்.
இங்ஙனம்
அளவியல்வெண்பாக்

சிறப்புடைமை நோக்கி யாசிரிய "அம்மைதானே யடிநிமிர் வின்றே" (செய். ௨௫௧) என்று நெடுவெண்பா நேர்ந்திலர். அடிநிமிர் வின்றென

றது ஆறடியின்
மிகாமையை; உரையிற்
கோடலென்பதனற்
செப்பித்

கூறுஞ் செய்யுட்கு
நான்கடியே யளிக்க
சிறப்புடைத்தெனக்
கொள்க. "சிறப்
புடைப் பொருளைப்
பிற்படக் கிளத்தல்"
என்பதனாற்
குறுவெண்பாவுஞ்
சிறப்புடைமை பெறுதும்.
இக் கருத்தானே
கீழ்க்கணக்கில் நான்கடியும்
ஈர
டியுமே மிகவந்தவாறும்

முத்தொள்ளாயிரத்து
நான்கடியே மிகவந்தவாறுங்
காண்க. உ -ம்.
"யாதானு நாடாமால்"
(திருக். நுகஎ) 1"இரு தேவர்
பார்ப்பா ரிடை"
(ஆசாரக். நுக) "துகடீர்
பெருஞ் செல்வம்" (நாலடி.
செல்வ)
"இனிதுண்பா னென்பா
னுயிர்கொல்லா
துண்பான், முனி

தக்கா னென்பான்
முகமொழிந்தா வாழ்வான்,
றனிய னெனப்படுவான்
செய்தநன் றில்லா,
னினிய னெனப்படுவான்
பார்யார்க்கே யானும், முனி
யா னொழுக்கத்
தவன்" (நான்மணி. கூ)
"ஆரியின் மூன்று
மழித்தா
னடிமைத்தி,
யாட்டத்துத் தானோந்த
மாத்திரையா னொசாம், யா

கு மறிவ

தறுகை   மற்றவற்றை,

யபா சா ரக்   கோவை

ெயனத்தொகுத்தான்

றீராத்,

இருவாயி   லாய

திறல்வண்   கயத்து   ரப்,

பெருவாயின்

முள்ளியென்   பான்”

(ஆசாரக். காப்பு)   என

இவை   முறையே

வந்தன.   ஒழிந்த

செடுவென்

பாட்டு வந்தாழிக்
காண்க.

(க௰அ)

கருகு அங்கத்துப்
பாட்டனை வைத்தேறு
டொக்கும்.*

இ-ஆ
வசைப்பாட்டு ல்லை
கூறுகின்றது.

இ-ள்.
வசைப்பாட்டி னெல்லை
முற்கூறியவைபோல

ஈரடிச் சிறுமையும்
பன்னீரடிப்
பெருமையுமாய் வரும்.

எ-று.

உ-ம். "இருளீர்
மணிவிளக்கத் தேழிலார்"
இது நான்கடியான் வந்தது. பிறவு மன்ன.

(கருக)

---

* ல-து, அங்கதப்பாட்டிற் களவுணர்-ற்று அங்கதப்பாட்டாகிய வெண்பாவிற்கெல்லை, சிறுமை யிரண்டடி, பெருமை பன்னிரண்டடி. எ-று. உதாரணம் சில காட்டப்பட்டன. ஏனைய வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. எ-து. உரையாசிரியருரை.

1 இருதேவர் பார்ப்ப ரிடைபோகார் தம்மினு, மிக்கார் வழுத்திற் றெருமுதெழுக - வொப்பார்க் - குடன்செல்லை லுள்ள முவந்து. என்பது.

இப்பாட்டு

முழுவதையும் இவ்வியல் ௬௯

ஞ - ஆம்

சூத்திரவுரையிற்கூறினர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௬௬

௱௫௦

கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்

றநிலை வாயுறை செவியறி வென்றிவை

தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப.*

இது "ஒருபொருணுதலிய" (செய். 153) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் ந்வகைக்கலிவெண்பாவிற்கும், நால்வகை மருட்பாவிற்கும் அடிவரை

ுறைறயின்மை கூறுகின்றது.
கலி... ரிவை எ-து
கலிவெண்பாட்டு, கைக்
கிளைச் செய்யுள்,
புறநிலைவாழ்த்துப்பொருண்மேல்
வருஞ்செய்யுள், வாயுறை
வாழ்த்துப்பொருண்மேல்
வருஞ்செய்யுள்,
செவியறிவுறூஉப்பொருண்மேல்
வருஞ் செய்யுள்
என்றிவ்வைந்தும்.
தொகு... ப. எ-து

பெருமைக் கெல்லை

த்துணையெனத்

தொகுத்துக்கூறுந்

தன்மையையுடைய

அளவால்வரும்

அடியையுடையவல்லவென்றுகூறுவர்

புலவர். எ-று.

உ-ம். "சுடர்த்தொடீஇ

கேளாய்! தெருவில்

பாடும்" (கலி. ருக)

இது

ஒருபொருணுதலிப் பதினெட்டடியான்வந்தது "சுருங்கிழாய் கேளாய்" (கலி. ௬௰) என்பது இருபத்தொன்பதடியான்வந்தது. இதனைக் கைக்கிளை

யோடென்றுதவிர்

கைக்கிளைட்பொருளென ாகிங்

கலிவெண்பாட்டுருகல்

காங்க. அது

கலித்தொகைக்களின்மையிற்

காட்டாமாயினோம். நெடுங்க

புறப்போகூடிய

கலிவெண்பா ட் டுக்கள் டெ

[illegible]

அவ

புதாரணைக்கருட் கான க.

இனிக் "கைவிளிற்

டானெகா ாக் கன்றுங்

தலந்த, னைவி ஹுண்

முன்விலங்கு

நா ஹு:—ரினைவங்கம்,

பொங்கோதம்

போழும் புகாஅர்ப் பெருமானுர், செங்கோல் வழி 'பயிப்பச் சென்று'' முந்
தான்.) இது புறப்புறக்கைக்கிளை. இதனைக் கைக்கிளைப் பொருண்மேல்

வந்த

கலிவெண்பாட்டெனின்

இது கட்டு பொருவர்ப்

பயர்க்கொண்ட

பாடாண்டிணைப்

புறப்பொருளாகலானுங்

கலி வெண்பாட்டு அப்

பொருண் மேல்வருதல் ஒரு
பாண்மையாதலானும் இரு
பன்னீரடியினிகவாதுவருத
லானும் வெண்பாவேயாம்.
இவ்வாறு புறப்பொருளான்
வந்து இரண்டுறுப்
பாயும் ஒருறுப்பாயும் பாவும்
வருங் கலிவெண்பாவாகிய
பொருளும் வேறுபட்டு வெள்ளடியினிகந்து
உலாச்செய்யுள் அடிவரையன்றி வருமாறும்
பெருந்திணைப் பொரு
ண்மேல்வரும் மடற்செ

மாபுரைக் ஒருறுப்பாய்

அடியி ந்துவருமாறும்

இக்காலத்துக்

கூறுகின் றவைப்புட் காண்க.

அ.ஓ திருவுலாப்

புறத்துள்ளும் "வா மான

வீசன் வரும்" (

ஆதியுலா.) என முடித்து

* எ-று,

அடிவரை ர யைறயில்லாக

செய்யுளுணர்ந்து
கலிவெண் பாட்டின்
கைக்கிளைப்பொருட்செய்யுளுஞ்
செவியு றை யு ம்
வாயுறைவாழ்த்தும் புற
நிலைவாழ்த்தென்னும்
பொருண்மேற் ... வருங்
வெண்பாக்களும் அளவு
வரை யறுக்கப்படா.
பொருண்முடியுங்கா றும்
வேண்டிய அடி வரப்
பெறும். எ-று. எ-து.

உரையாசிரியருரை.

உ00

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

மேல் வேறோருறுப்பாய வாறும் ஒழிந்த உலாக்களுள் வஞ்சியுரிச்சீர் புகு வாறும் அடிவரையறை யின்மையுமாம். அகப்புறமும் புறப்புறமுமா மருட்பாவாய்க் கைக்கிளை யடிவரையறையின்றி வந்தன வந்துழிக்காண்க காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின்வந்த கைக்கிளையுங் காட்சிமுதலி கைக்கிளையும் ஆசிரியத்திலும் வஞ்சியினும் வாரா. எனவே யொழிந்தபா னுள் எல்லாக்கைக்கிளையும் வருமாயிற்று. "என்னை, புற்கை யுண்டு பெருந்தோ ளன்னே, யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே, கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க, ணேமுற்றுக் கழிந்த மன்னர்க், குமணர் வெரூஉக் துறையன் னன்னே" (புறம். [illegible]) இது சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்க் கொள்ளா பாடாண்டிணைக் கைக்கிளை. "விடியல் வெங்கதிர்" (கலி. சு௫) என்னு குறிஞ்சிப்பாட்டினுள் "கால்பொர நுடங்கலிற் கான்கிசை பருவிசின், மால் வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ, புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்

பிய வென்றோழி, பல்லிதழ்

மலருண்கண் பசப்பதீ

சிதைத்ததை" என்பதூஉம்
"நறவினை வரைந்தார்க்கும்"
(கலி. கக) என்னும்
மருதப் பாட்டினுள்
"அறனிழ
லெனக்கொண்டாய்
நின்குடை யக்குடை,
புறனிழற் பட் டாளோ
இவளிவட் கண்டிகா,
பிறைநுதல் பசப்பூரப்
பெருவிதுப் புற்

றனை" என்பதூஉம் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் சொல்லாத கைக்கிளையா மெனின் இவை தலைவனன்பின்மை மெய்யாயினன்றே கைக்கிளையாவது; அல்லவாறு கடாவலும் விடையும் காரணமாக அன்பிலனென்றலி னொரு தலைக் காமமன்று. ஒழிந்த அடிவரையின்றி வருமாறு மேற்கொள்க. (கக0)

கஎக. புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்

பண்புற முடியும் பாவின வென்ப.*

இது கைக்கிளை மருட்பாவல்லாத மருட்பாவும் அதுவே போலவரு மென்றற்கு உடம்பட்டமைகண்டு ஈண்டுக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இம் மூன்றும் முன்பு வெண்பாவும் பின்பு ஆசிரியமுமாய்

வரும். எ-று.

* எ-து, மேலானவற்றுட் சிலபொருட்குரிய வேறுபாவுணர்-ற்று; புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉவும் மருட்பாவி னாலும் வரப்பெறும். எ-று. எனவே, மருட்பா நான்குபொருளினல்லது வரப்பெறாதென்றவாறாயிற்று. உதாரணம் வந்தவழிக்கொள்க. எ-கி, உரையாசிரியரை

நச்சினார்க்கினியருரை.

"மருட்பா வேலை யிருசீர்லது" (செய். அரு) என்ற வழி இன்ன
ாறு வருமென்றமையின் இது கைக்கிளை மருட்பாப்போல வருமென்
றகு முன்பு வெண்பா வியலினும் பின்பு ஆசிரிய வியலினும் முடியு
மென்று அவை வருமுறைகூறினர். முன்னர் இம் மூன்று பொருட்கும்
இலக்கணங் கூறிப் போந்தவற்றிற்கு இன்னவாறுஞ் செய்யுட்செய்த லரித்
தென்று எண்டு ஓர் செய்யுள் வேறுபாடு கூறினர், இது புறத்திணையுள்ளல்
து வாரா வென்றற்குத் திண்ணிதினென்றார். எனவே இவை கைக்
ளை மருட்பாப்போல ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையு

றாய்

அகனும்புறனும்பற்றிவாராவென்பது

பெற்றாம்.

இயலென்று

இருகாற் கூறியவதனுன் இரண்பொவும் இயற்சீரான்வருதல் சிறப்புடைத்
தன்க. 'பண்புற' என்றதனுன் வெண்பாவினிறுதிபாகிய எழுசீரானன்றி

யன்சீரான் வருதலும்,

ஆசிரியத்தினிறுதிபாகிய

மூன்றடிவரினும் ஒருத்

டி குட்டம்பட்டு

வருதலும் வெண்பா

நாலடிமுதற்

பன்னீரடியளவு மேய

தல்

சிறப்புடைத்தெனவும்

வெண்பாப்

பலவடிவரினு மாசிரிய

மொன்றி

ரிக்வாவென்றுங்கொள்க.

பாவினை வென்றதென்

இவ்விருபகுதியுந்

தம் பாக்கள் வேறு

வேறு நிகழுமென்று

கொள்க. "எறும்பி

யளையிற்

குறும்பல் சுனைய"

(குறுங். ௧௨) என்னும்

பாட்டிற்போல வேறாசை

கலந்த[illegible]

௱௯. உ-ம். "கன்ற

விடைபோழ்ந்த தேரோ

டவ்வே, மூன்றின்

ளைகவிரியு மூத்தகிர்த்

தண்கோளைநர்க்,

குன்றமர்ந்த செரா

ல்லேவற்று ளிர்

ப்ப வென்றுங், ஜோரகன்

பிற் றேவர், சீர்சால் செ

ல்வமொகி பொலிமதி

ஞறு

'த" இது புறநிலை.

1. இஃது அடியிகந்தது

வந்துழிக்காண்க. "பல

னறயு மோம்பப்

பகிவனை கேண்மின், சொ
லன் முறைறக்கட்
டோன்றிச்
ர்மணித்தே ருர்ந்து, நி
லமுறையி ஞெண்ட திகரி
ல்லார் ,மாட்டுஞ், சில
ற்று,யல்லது,செல்வங்க
ளில்லா, விலங்கு வெ
மறிபடையு மாற்றவு
மன்
கலங்கதங் கல்வியுந்
தோற்றமு மேனைப், வெ

பாலஞ்செய் புனைகல்லேறை
ம்வாறி றையும்,
விலங்கிவருங் கூற்ற
நீக்கலு மாகா,
தனைத்தாத ளியிருங்
ஷயர்—வினைத் தக்க,
கூறிய வெம்மொழி
பிழையாது, உசெறிந்
சொழுகிற்
ன றுபயன் றருமே"
இது வாயுறை.
"பல்யானை மன்னர்

முருங்க
    குழூங்கு, கெ
ாஸ்யானேத் தேவொாகுன்
கோட்டந்து கவில,
துலையாலிகு
    ரம் பொவியத்
தொலையப்; பகுசளம்
பாகுபுக் காற்றிப்
பசைகு, ஈகுக
    வேட்டோன் மருக
வலிதிற,- ளாழி
கிதிர்தோட்

பொருவழுந்தி யெஞ்
ஞறு; மீர
ழுடைடையயா
யென்வாய்ச்சொற்
கேட்டி, யுடைய
வுழுவரை
நசனுங்கக் கொண்டு,
வருங்கா லுழுவர்க்கு
வேளாண்மை செய்யன்,
நிமைக்கும் வரைகா
ணிதிபேட்டங், காட்டு
மமைச்சரை யாற்றத்

1 இஃதென்றது

புறநிலையை.

2

தேறுங்கொழுமின் என்பதும்

பாடம்.

தெளிய, லடைத்த

வரும்பொரு ளாறன்றி

லெவளவலி, ளத்தை பெரும்

பொரு ளாசையாற்

சென்று, பெருங்குழிசி,

மன்ற மறுக வடீழாதி யென்று,

மறப்புற மாசி மதுரையா ரோம்பு, மறப்புற மாசைப் படைத்த வறத்தா,
லவையார் கொகொத் திருத்தி கவையாக, கட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்

டார் ர், செவிபுகைக்குரி

தீய கலிஞ்செ

கவிபடைத்தாய், கற்றார்க்

கெ

றுகிக் கல்லார்க்

கடிகெதாழிஇச், செற்றூர்ச்
செகுத்தனிற் சேர்ந்தாவிர
யாக்
குதி, யற்ற மறிந்த
வறிவினுய் மற்று,
நிலைவயினை நீவா தொழுகி
னிவ்
யாப், பொருகட லாடை
நிலமக, ளொருகுடை நீழற்
றுஞ்சுவன் மன்னோ"
இது செவியுறை.
(கககக)

ககஉ பரிபா டல்லே,

நாலீ ரைம்ப துயர்வடி யாக

ஐயைந் தாகு மிழிவடிச் செல்லை.*

இது முறையே பரிபாடற் செல்லைகூறுகின்றது.

இ-ள். பரிபாடற் குறுப்பாகிய வெண்பாவும், பொதுப்பாவும் நானூ றடி பெருக்கத்தின்

செல்லையாகவும்

இருபத்தைந்தடி சுருக்கத்திற்

செல்லை

யாகவும் பெறும். எ-று.

அவை 10தானைகயுட்

டான் ச.

(கஉ)

கரிகு அளவியல்

வனகுமேப பரிவானைகட்

படுமே.†

இது பிறன் கோட்

கூறல்.

இ-ள். யான் கூறிய அளவியலின் கூறுபாடு அத்துணைப்பகுதிப்படும். எ-று.

என்றது யான் சிறப்புடைத்தெனக் கூறிய பெருமைக்கெல்லை யத்துணைப்படுமெனவே பிறர்பெருமைக்கெல்லைகொள்ளாதது சிறப்பின்றென்றவாறாயிற்று.

* எ-து, பரிபாடற் கடிவரையறையுணர்-ற்று. பரிபாடற் செய்யுள் காலூறடியுயர்பாக விருபத்தைந்தடி யிழிபாக வுணர்த்திற் றென்றவாறு. எனவே, இடை யெல்லாவடி காலும் வரப்பெறும். எ-று. கலிப்பாவினுள்

ஒத்தாழிசைக்கலி ப்பு

மேற்கூ றப்பட் டன.

கலிவெண்பாட்டிக்குவரையறை

மேற்கூறப்பட்டது. கொச்சகக்கலிப்பாவுக்கு வரையறைகூறுமையா பொருண்முடிவுகாறும் வரப்பெறுமென்று கொள்க. அவ்வழிப் பலவுறு பாகி வருதலின் அதற்குறுப்பாகிய செய்யுள் அளவிற்றுதல்வேண்டு உறழ்கலியுங் கொச்சகக்கலிப்பாற்படும், எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மேற்சொல்லப்பட்ட......தொகுத்துணர்-ற்று இவ்வதிகா.

இனி

விண்ட திகரிக்கப்பட்ட அளவிய

லின்றெச்சொன்னவகைப்படும்,

எ-து

எ-று உரையாசிரியருரை

1

தொகையென்பது -

எட்டுத்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ. மை.

நகசா எழுகிலைத்

தொழுந்த செய்யுட்

டெரியி

ளடுபவரை யில்லை

யாறெனை மொழிப.*

இஃது

நான்குபாவிற்குமளவு

முற்கூறிய அளவிற்

படாதன கூறுகின்றது.

இ - ள்.

அகமும்புறமுமாகிய

எழுநிலத்தினுந்தோன்றியசெய்யுளை

யாராயின் அடிவரையின்றிவரும்

புலவர். எ-று.

எழுநிலை மென்றதற்குப் பாட்டு

கணிறு அவை தாம். அவினை

இலக்கணத்தனை

ஆறென்றுகூறுவர்

உ ரைநூல்

முதலியனவுமாம். (கஅச)

வரையினை

தொடியொடு

புணர்ந்த பிசியினை

வேறாகிய

முதுமொழி யான

மறைமொழி

கிளந்த மந்திரத் தான

கூற்றிடை

வைத்த குறிப்பி னை.†

இது முற்கூறிய

ஆறற்கும் பெயரும்

முறையும் உணர்த்திற்று.

இ-ள். முற்கூறிய ஆறு

[illegible]

[illegible]

உரையின்கண்ணுவனவும், கொடியின்மாத்திரையவாகிய பிறவின்கண்ணு-
வனவும், ஒருமொழிக்கேறலாகிவரும் முதுமொழிக்கண்ணுவனவும்,

மறைத்துக்கூறுஞ்சொல்லாற்கூறிய
பகுதியின்கணுவனவும்,
கூறுகின்ற பொருளை
யிடைக்கரந்துகூறுங் கு
றிப்பின் கண்ணுவனவுமென
ஆறுவகைப் படும். எ-று.

நூலினை எ-து

சூத்திரச் செய்யுட்களுள்
ஆசிரியமாய் வந்து அளவை
பெருகனவற்றைக்
காக்கிற்று.

அச்சுக்கிரமத்தை நோக்கிவருமுறையும் ஒரு செய்யுளாம்.

அழிக்கை

வழுக்களைக்களைந்து செய்யுட்களைத்தரும் வரிசை

சன்றிச்

செய்யுளைநோக்குதற்கு அவற்றுக்களை

வென்றார். இவை

புள்ளிகளைவிகற்றுவருவனவே.

அளவு மேற்கூறிற்றாம்.

(கசுளி)

* எ-கா,

அடிவரையறையில்லாதன

வரையறுத்தனர்-ற்று.

எழுநிலவன: — பாட்டு, உ

ரை, நூல், வாய்மொழி,

பிசி, அங்கதம், முதுசொல்

என்பனவற்றுட் பாட்டெ

ாழிந்தவாறும்

அடிவரையில்லை. எ-று.

எ-று, உரையாசிரியருரை

† எ-கா, மேற்செ

ால்லப்பட்ட ஆறுவகையு

மாமாறுணர்-ற்று. வாய்

மொழியெனினு

மந்திரமெனினு மொக்கும்.

அங்கதமாவது:—"செம்

பொருள் கரந்த தென்றிரு

வகைத்தே" (செய்-சுஉ௩)

என்றதனை, கரந்

தவங்கதமெனினுஞ்

சொற்குறிப்பெனினு

மொக்கும். அவை

வருமாறு கூறுகின்ற [illegible]

[illegible]

[illegible] உ0௭

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கசாக அவற்றுள்

நூலெனப் படுவது 1

முதலும் முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி .

நுண்ணிதின்

விளக்க லதுவதன்

பண்பே.*

இஃது அந்நூல்களி னிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். நூ...து எ-து நூலென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது. முத...ன்றி. எ-து முன்னும்பின்னுமாறுபடாது. தொகை...காட்டி. எ-து தொகுத்தும் வகுத்தும் பொருள்காட்டி. உண்...ந்தி. எ-து தன்னுள்ளே யடங்கிநின்ற விரிந்த வுரையோடு பொருந்தப்பட்டு. நுண்...பு. எ-து பருப் பொருட்டாகாது நுண்பொருட்டாகப் பொருள்விளக்கலாகிய அவ்விலக்கணம் அதனிலக்கணம். எ-று.

அது எழுத்து முப்பத்து மூன்றெனத் தொகுத்ததனைப் பின்னர்க் குறிலும் நெடிலும் மூவினமுஞ் சார்பிற்றோற்றமுமென வகுத்தாற்போல்வனவும் பிறவுமென் றுணர்க. சாதிபற்றிப் பகுவதென ஒருமையாற் கூறினர். (கசுசு)

கசுஎ அதுவே தானு
மீரிரு வகைத்தே†

இஃது அந்நூற்பகுதி

நான்காமென்கின்றது.

இ-ள். அந்நூற்பகுதி

நான்காம். எ-று.

(கஅஎ

---

* எ-து, நூலாமாறுணர்-த்து நூலென்று சொல்லப்படுவது. எடுத்த கோடற்படுவதும், அடுக்கும்பொருளும் மாறுபடாமற் கருதியபொருளை, தொகையானும், வகையானுங் காட்டி, அதனகத்துநின்றும் விரிந்தவுரை யோடு பொருந்தமுடைத்தாகி நுண்ணிதாகியபொருள்விளக்கலாவது நூ லியல்பாம். எ-று. அகன்றவுரையோடு பொருந்துதலாவது:—சொல்லாத பொருண்மையெல்லாம் விரிக்கவேண்டியவழி அதற்கெல்லா மிடனுண்டா

தல். எ-து,

உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நூல்

பாகுபடுமாறுணர்-த்து. மேற்சொல்லப்பட்ட நூல்,

நான்கு

வகையுடைத்து. எ-று.

அவையாமாறு

முன்னோர்க்காட்டுதும், எ-து;

உரையாசிரியருரை.

---

1 நூலெனப்படுவது நுவலுங்காலை என்ற பாடம் நச்சினார்க்கினியர்

உரை ஏடுகளிலில்லை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨0௫

[illegible]-அ ஒருபொரு ளுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு

மூன்று றுப் பட
க்கிய பிண்டத்
தா றுமென்
றங்கனை மரபி
னியலு மென்ப.*

இது அங்கங்கட்கும்
பெயரும் முறையு
முணர்த்திற்று.

இ-ள். ஒரு...றும்.
எ-து அங்ஙால்
ஒருபொருளேகருதிவருஞ்

சூத்திரத் தானும், இவை.....

..னும். எ-து

இனமாயபொருளைக்கூறிய

வோத்தினானும்,

பொது...தானும். எ-து

பலபொருட்குப் பொதுவாகிய

இலக்கணங்களைக் கூறிய

படலத்தானும். மூன்று.

..னும். எ-து

மூன்றுறுப்பையடக்கிவரும்

பிண்டத்தா

ரும். என்.....ப. எ-து

என்று கூறிய

அத்தன்மைத்தாயெமரபினுள்

நடக்கு

மன்றமகூறுமயர் புலவர்.

எ-று.

ஆங்கென்ற மிகையாற்

பிண்டமேயன்றிப்

பிண்டியென்பதூம் ஒன்றுள

தென்று கொள்க.

(கக௮)

நகாகை

அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி

நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே.†

இது முறையே

சூத்திரவிலக்கணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். அவற் ..ன்றி.

எ-து அங்ஙனங்கூறுவன

ஒருபொருணுதலுஞ் சூத்திர

மாவது:

ஒருபொருணுதலுங்காற்

கண்ணுடை இரிதாயினும்

அகன்றுபட்ட

பொருளை யறிவித்தாங்கு

அறியத் தோன்றி. நாடு..

.பக. எ-று தெரிதல்வேண்

டாதபடி அவ்வகன்ற

பொருளை மிகவும்

விளங்குமாற்றால். யாப். . .ப

வெ. எ-று செய்யுளுட்

டோன்றச்செய்து

முடிக்கப்படுவது. எ- று.

(கசக)

* எ-து, மேற் சூத்திரத்துக்கோர் புறனடை கொடுக்கப்பட்ட தானமாமா றுணர்-ற்று. "ஒரு பொருளுதலிய சூத்திரத் தானும்" எ-து, ஆசிரியன் யாதொருபொருளைக் குறித்துக் கூறலானும். எ-று. "இனமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்" எ-து, இனமாகியபொருளைச் சொல்லப்படுமோத்தினானும். எ-று. "பொது மொழி கிளந்த படலத் தானும்" எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டவினங்கள்பல வற்றையுங் கூறப்படும் படலத்தானும். எ-று. "மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானும்" எ-து, இம்மூன்றினையு முறுப்பாகவடக்கிய பிண்டத் தானும். எ-று. "ஆங்கனை மரபி னியலு மென்ப" எ-து, அம்மரபினானியலு நூல். எ-று. அவற்று ளிலக்கண முன்னர்க்கூறப்படும். எ-து, உரை யாசிரியருரை.

† எ-து, சூத்திரத்திற் கிலக்கணமுணர்-ற்று சூத்திரமாவது, கண்ணாடி நிழற்போல விளங்கித்தோன்றி யாராயாமற் பொருணனிவிளங்குமாறு, யாப்பின்கண்ணே தோன்ற யாப்பது. எ-று. ஆடிநிழலினறியத் தோன்று தலாவது, சூத்திரம்படித்தவளவிலே யதனாற் சொல்லப்படுகின்றபொரு

உரை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஃஸO நேரின

மணிமாய நிரல்பட

வைத்தாங்

கோரிடைப

பொருளை பொருவழி

யைவப்ப

தோ த்மெதள

மொழிப வியர்மொழிப்

புலவர்:*

இ°.ஈ

ஒத்திலக்கணை

றுகின்றது.

ஓ-வீ. இளமொழி

கிளக்குங்கற்

சிதர்க் துகிடப்பப்

பலவேவாத்தாகச்செயு

யாது, மணியை நிரலவைத்தாற்போல ஓரினப்பொருளையெல்லாம் தொகுப்பது ஒத்தென்றுகூறுவர் சிறந்த சொற்புலவர். எ-று.

ஒருவழிப்

நேரினமணியெனவே யொருசாதியினுந் தம்மி னொத்தனவே கூறல் வேண்டும். எ-று. 'வேற்றுமையோத்தும்' 'வேற்றுமைமயங்கியலும்' 'விளி

மரபும்' என மூன்றன்பொருளையும் வேறுவேறுவைத்தவாறுகாண்க.

ஒன்றாக

வேற்றுமையோத்தென்றது

(கஎ௦)

கஎக

ஒருசெற்றி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.†

இது முறையே படலங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஒருபொருள்நெறியன்றிப் பலவேறுவகைப்பட்டபொருளெல்லாவற்றிற்கும் வேறுவேறிலக்கணங்கூறக்கருதி யவற்றுக்குப் பொதுமொழியாகத் தொடர்ந்தவழின் அது

படலமாம். எ-று.

1 'பொதுமொழி

கிளந்த படலம்' எனவே

யொருமொழிப்பட்ட

பொருட்குப்

பொதுவாய்வருதலையும்விலக்கி

விரவியபொருட்குப்

பொதுவாக மொழி வது

படலமாயிற்று.

படலமாவது அதிகாரமாம்.

(கஎக)

னொருங்குதோற்றல். சார்தலன்றிப் பொருணனிவிளக்கலாவது, தன் கணுக்கப்பட்ட சொற்குப் பொருளாகாமற் புலப்படத்தோன்றுமாறு யாத்தல். உ-ம்., "வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப" (தொல் சொல். வேற்று-க) "விளிகொள வருங்கண் விளியொடெட்டே" (ஷை ஷை உ.) என்றவழி யப்பொருள்களனே பொருட்டோன்ற யாத்தவாறு. கண்ணடி நிழற்போலக் கருதியபொருளுந் தோற்றியவாறு கண்டுகொள்க. எ-து, உரையாசிரியருரை.

* எ-று. ஓத்தின் இலக்கணமுணர்-ற்று. ஒத்தவினமாகிய மணியை யொருங்கு சேரவைத்தாற்போல ஒரோவோரினமாகி வரும்பொருளை யோரிடத்தேசேரவைத்தா லோத்தென்று பெயராம். எ-று. எனவே, அவ்

வினமாகிச் சேர்ந்து நிலைக்கு ஒரொத்தென்று பெயராம். எ-று. அது வேற்றுமையொத்தென்பதனை அறிக. எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, படலத்திற்கிலக்கணமாமாறுணர்-ற்று. ஒரினமாகிய நெறியின்றிப் பலநெறியான் வருவன பொருளானே பொதுமொழியாற் றொடர்புபடின் அது படலமெனப்பெயராம். எ-று. அது, கிளவியாக்க முதலாகவெச்சவியலீறாகக்கிடந்த வொன்பதோத்தினும் வேறுபாடுடையவாயினும் சொல்லிலக்கண முணர்த்தினமையாற் சொல்லதிகாரமெனப் பெயர்பெறுதல். அதிகாரமெனினும் படலமெனினுமொக்கும். எ-து, உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரை

௭௨ மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்

றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.

இது பிண்டங் கூறுகின்றது.

இ.ள். சூத்திரமும் ஒத்
தும் படலமுமென்கின்ற
மூன்றுறுப்பினையும் உள்
டக்கிய
தன்மைத்தாய்வரின்
விளங்கியமொழியையுடையபுலவ
ரதனைப் பிண்டமென்று
பெயர்கூறுவர். எ-று.

அம்மூன்றனையும்
உறுப்பெனாவே
பிண்டமென்பதூஉ

உரைப்பியென்பது பெற்றும்.
தொல்காப்பியமென்பது
பின்னம் அதனுள் எழுத்துச்
செய்பொருளென்பது
படலம். ஐத்தைந் தத்திரமு
மொழிந்த விரு கூறுமாம்.
தோன்று
மொழிப்புலவரென்றதனாற்
பிண்டத்தில்
புமடக்கிநிற்பதவேறு
பிண்டியெனப்படும். அது
முதனூலாகிய அகத்தியம்.

என்னே? இயற்றமிழ் இசைத்
தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
மூன்று பெண்டுகளையும்
அடக்கி நின்றாளின். (கஎஉ)

கான பாட்டு டை
ளைக்க குறிப்பி னையா
பாவின் தெழுந்த
கிளவி யாவுமா
பொ ருளொடு
புணராப் பொய்ம்மொழி
யானுமா

பொருளொடு

புணர்ந்த நகை மொழி ம

ாறுமொன்

று ா ர ல கை ந

ட ந்த ார ன் ற நகை மொ

ழி ப்

இது "றாலமை

யுமையிறுமை ; டைய . கீ

ா ன ந்த முறையே

றாலுணர்ந்தி புடைகூறுகின்

றது .

இ-ள் . பாட்டிடை

வைத்த குறிப்பினாலும் க -ந

ஒரு பாட்டினை யிடை யிடை
கொண்டிருக்குங்
கருத்தினை வருவனவும்.
எ - று. அவை தகடூர்
யாத்திரையும், சிலப்பதிகா
ரமும் போல்வன. ஆண்டுப்
பிறபாவொடு விரவிவரு வன
தமிழுரை யாகாமையின் என
டாராய்ச்சி யின்றாம்.
அதன்கட்டமிழுரை யுள்ளன
என்னு டடங்கும். பாவின்
றொடர்ந்த கிளவி யானும் எ - று
பாட்டின்றிச் சூத்திரத்திற்குப்

பொருளொழிந்தனவே சொல்வன.
சூத்திரம் ... பாட்டெனப்படா.

* எ-று,

பிண்டமென் பதனை ர்-ற் ...

மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத்

நூலின், பிண்டமென்று சொல்லுவர். எ-று. மூன்றுறுப்படக்குதலாவது:- சூத்திரம் பலவுடைத்தாகி, ஓத்தும் படலமு மின்றாகிவரினும், ஓத்துப் பலவுண்டாகிப் படலமின்றிவரினும், படலம் பலவாகிவரினும் அதற்குப் பிண்டமென்னும்பெயராம். எ-று. அவற்றுள், சூத்திரத்தாற் பிண்டமாயிற்று, இறையனார் களவியல். ஓத்தினாற் பிண்டமாயிற்று பன்னிருபடலம். அதிகாரத்தாற் பிண்டமாயிற்று, இந்நூலென்றுகொள்க. இவற்றைச் சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூல் எனப்படும். எ-று, உரையாசிரியருரை.

† எ-று, உரை பாகுபடுமா றுணர்-ற்று. பல சொற்றொடர்ந்து பொருள் காட்டுவனவற்றுள் ஓசை தழீஇயவற்றைப் பாட்டென்றார். ஓசையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது, நூலெனப்பட்டது. அவ்வகையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது, உரையெனப்பட்டது. பாட்டிடை

பாட்டும் உரையும் நூலுமென வேறோதலின். அன்றியுஞ் சூத்திரங் கருதிய பொருளையன்றி யுரையான் வேறோர்பொருள்கூறி அதனைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுமையின்; ஆண்டும் ஒருவன் கூறியதற்கு ஒருவன் பொருள்கூறுமென்று னும்: ஒழிந்த பாட்டிற்கும் இவ்வாறே உரைகூறுவனவுமொக்கும். பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும். எ-து பொருண்முறைமையின்றிப் பொய் யாகத் தொடர்ந்துகூறுவன. எ-று. அவை ஓர் யானையுங் குதிரையுந் தம் முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறுசெய்தனவென்று அவற்றுக் கியையாப் பொருள்பட்டதோர் தொடர்நிலையாய் ஒருவனுழை யொருவன்கற்று வரலாற்றுமுறைமையான் வருகின்றன. பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும். எ-து பொய்யெனப்படாது மெய்யெனப்பட்டு நகுதற்கேதுவாகுந் தொடர்நிலையானும். எ-று. இவை சிறுக்குரீஇயுரையும், தந்திரவாக்கியமும் போல்வன. இவை பொய்யெனப்படாது உலகியலாகிய நகைதோன்றுதலின்; என் றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப. எ-து. என் றுரைப்பகுதி

வழக்கு இந்நான்குமென்

உரைப்பகுதி பிறிதுமுள.

றுரைப்பர் புலவர். எ-று.

அவை மரபியலுட் கூறுப.

வகையென்றதனுன்

(கஎகூ)

வைத்த குறிப்பாவது, பாட்டிடைவைக்கப்பட்டுப் பொருட்குறிப்பினானும் உரையாம். எ-று. அவையாமாறு:—உ-ம் "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்கால்" (கலி ருக.) என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியினுள் "இவளைச், சொல்லாடிக் காண்பென் நகைத்து" என்றது உரைக்குறிப்பு. இனி "ஒருஉக், கொடியியனல்லார்" (கலி-அஅ) என்னும் மருதக்கலியினுள் "கடியதமக் கியா சொல்லத் தக்கா மற்று" என்பதுமது. சிலப்பதிகாரத்துள். ஆய்ச்சியர்குரவையுள் "கயலெழுதிய விமய நெற்றியி, னயலெழுதிய புலியும் வில்லு, நாவலந் தண்பொழின் மன்னரோ, டேவல் கேட்ப வாசாண்ட, மாலைவெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலுட், காலை முரசியம்: மாதவி, னெய்ம் முறைநமக் கின்றாகுமென, வையைதன் மகளைக்கூஉய்க் கடைகயிறு மத்துங் கொண், டிடை முதுமகள்வந்து தோன்றுமன்" என்பது, பாவின்றெழுந்த கிளவியாவது, பாக்களையொழியத்தோன்றிய சொல்வகையானும் உரையாம். எ-று. வழக்கின்கண் ஒருபொருளைக்குறித்து வினவுவாருஞ் செப்புவாருங் கூறுங்கூற்று. அதுவு மிலக்கணம் பிழையாமற் கூறல்வேண்டுதலானும், ஒருபொருளைக் குறித்துச் செய்யப்படுதலானுஞ் செய்யுளாம். இதனைக்குறித்தன்றே "செப்பும் வினவும் வழாஅ லோம்பல்" என்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட விலக்கண மெல்லாமென்றுகொள்க. "பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்" எ-து, பொருளியையில்லாத பொருளையுடைத்தாதலிற் பொய்ம்மொழியாயிற்று. "பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானு" மென்றது, பொருளைப்பொருந்திய நகைவழி மொழிவாய்வருகின்றது. எ-று. நகைமொழியாவது, மேற் சொல்லப்பட்டவுரை பொருந்தாதென விகழ்ந்துகூறல், அவ்விகழ்ச்சியின் பின்னர்ப் பொருளுணர்த்தும் உரை பிறக்குமாதலிற் பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும்" உரை வருமென்றார். "என் றுரைவகை நான்கென மொழிப" எ-து, இவ்வகையினானவுரை நான்குவகைப்படும். எ-று. எ-து. உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ0க

௭௪ அதுவே தானு
மீரிரு வகைத்தே.*

இது அங்காங்களுள் முதலன இரண்டும் ஒன்றாகவும் ஏனைய விரண்டும் ஒன்றாகவும் தொகுக்கப்படும்; அவற்றால் பயன்கொள்ளுங்காலத்து. எ-று. (௧௭௪)

௧௭௫ ஒன்றே மற்றுஞ்
செவிலிக் குரித்தே
யொன்றே
யார்க்கும் வரைநிலை
யின்றே.†

இது மேனின்ற

அதிகாரத்தான்

இறுதிநின்ற

இரண்டன்பகுதியுமாகிய

ஒன்று செவிலிக்கே புரித்து.

ஒழிந்த இரண்டனுகிய

ஒன்றும் வரைவின்றி

எல்லார்க்கு முரித்து.

எ-று.

தலைவியை வற்புறுக்கும்

செவிலியர் புணர்ந்துரைத்து

நகுவித் துப் பொழுது
போக்குநர் சூரியர். எ-று.
இக்கருத்தானே சான்றோர்,
"செம்முகச் செவிலி யர்
கைம்மிகக் குழீஇக், குறியவு
நெடியவு முரைபல
பயிற்றி, யின்னே வருகுவ
ரின்றுணை யோரென.
முகத்தவை மொழியவு
மொல்லாள்" (நெடுநல்
வாடை-௱௫௫) என்றார்
1பாட்டினுள்.

பிறசான்றோரும்
2“செம்முகச் செவிலியர்
பொய்ந் நொடி பகர”
என்றார். மற்றும்
என்றதனை இவையே
யன்றி வரு மென்றபிறவுஞ்
செவிலிக் குரித்தெனக.
இனிப்
பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பும்
பாவின்றெழுந்தகிளவியும்
- வரையறையின்றிவருமாறு
பலவற்றுள்ளுங் காண்க.

* என்றது,
மேற்சொன்னவுரை
இரண்டுவகைப்படும்.
என்று. இரண்டு
வகையாவது:—மைந்தர்க்குரைப்பனவும்,
மகளிர்க்குரைப்பனவுமாம்.
என்றது, உரையாசிரியருரை.

† என்றது. மேல்
இருவகைப்படுமென்ற
வுரையை

யுரைத்தற்குரியாரை
யுணர்-ற்று.
மகளிர்க்குரைக்குமுரை
செவிலிக்குமுரித்து,
மைந்தர்க்குரைக்கு முரை
யெல்லார்க்குமுரித்து.
எ-று.
செவிலியிலக்கணத்தி
னுரைக்கின்ற வுரையும்,
பாட்டினுரைக்கின்றவுரையும்
கூறுவரோவெனின்,
அவ்விடங் களின்வரு முரை

பொருள்பற்றிவருதலி
னப்பொருள் கூறலெங்க.
அன்றி யும்,
"அதுவேதானும்" என்பது
பொருளொடு புணர்ந்த
நகைமொழியைச்
சுட்டிற்றாக்கி யம்மொழி
யிரண்டுங்கூறப்படுமெனப்
பொருளுரைப்பிறு
மமையும். எ-து உ
ரையாசிரியருரை.

1 'பாட்டு' என்பது பத்துப்பாட்டு.

2 செம்முது என்பதும் பாடம்.

27

உகூ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

களஅ ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானுந் தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்

மென்றிரு
வகைத்தே பிறிவகை
நிலையே.*

இது முறையே
பிற இரண்டென்கின்றது.

தன்கட் கிடந்த வொப்புமைக் குணத்தோடு பொருந்திவருமாற்றை யுவமப் பொருளானும், இனி யொன்றுகூற வொன்றுதோன்றுந் துணிவிற்குக் கூறுங் கூற்றானும் என் றிருகூற்றதாகும் பிறி கூறுபடு நிலைமை. எ-று.

அவை, "பிறை கவ்வி மலை நடக்கு" இது ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமம். இது யானையென்றும். "முத்துப் போற் பூத்த முகிழிற் கிளிவண்ணை, கொய்த்தோர்க் குருதி நிறங்கொண்டு, வித்துதிர்த்து" என்பது மது. இது கமுகின் மேற்று. "நீராடான் பார்ப்பா னிறஞ்செய்யா னீரடி, யோராடி நீரிற்காக் கை" இது தோன்றுவதுகிளந்த துணிவு. இது கொக்கென்றும். வகையென் றகன்றல் இது விளிவிக்கேயுமிற் சென்க. (ஈஎக)

ஈஎஎ நின்னையுங் கருக்கமு மொளியுடை மையு

பொன்மையு மென்றிவை

விளங்கத் தோன்றிக் குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉ மேது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.†

இது முதுமொழிகூறுகின்றது

இ-ள். நுண்மையுஞ்.....தோன்றி எ-து: கூர்மையும், சொற்சுருங்கியிருத்தலும், விழுப்பமும், எளிதிற் பொருள்தெரிதலும் என்ற இந் நான்கும் விளங்கத்தோன்றி. குறித்த......வரூஉம், எ-து அறம் பொரு ளின்பமென்னு மூன்றனுள் ஒன்றை முடித்தற்கு வருமாயின். ஏது......என்ப. எ-து அங்ஙனம் வந்ததனை அப் பொருள் முடித்தற்குக்காரணமாகிய பொருளினைக் கருதிவரும் முதுமொழியென்பர் புலவர். எ-று.

"உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயக், கழுதை செவியரிந் தற்றே- வழுதியைக், கண்ட கருங்க ணிருப்பப் பெரும்பனைத்தோள், கொண்டன மன்னோ பசப்பு" இதனுள் ஒன்றன் வினைப்பயன் ஒன்று நுகர்ந்ததெனக் குறித்து அப்பொருளியைபின்மை கூறியதனைச் சொற்றொடரினிது விளங்காதேனும் முற்கூறிய முதுமொழிக்கண்ணே யப்பொருளை முடித்தற்கேதுவாகிய இயைபின்மை கிடந்து முடிந்தவாறு காண்க. இதனுள் நுண்மைமுதலிய நான்குங்காண்க. பழமொழி யிவ்விலக்கணம் பற்றிச் செய்தது. (கஎஎ)

---

* எ-து, பிசிநிலைவகையாமாறுணர்-ற்று. ஒப்பொடுபுணர்ந்த வுவமைநிலையானும் பிசியாவதொன்று வருவதெனச் சொன்னது திணிவினானும் பிசியாம். எ-று. உ-ம்-"அச்சப்போற் பூப்பூக்கு மம்மென்னுங் காய்காய்க்கும்" எ-து, பிசி. இது உவமைபற்றிவந்தது. எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நுண்மைவிளங்கவும், சுருக்கம்விளங்கவும், ஒளியுடைமை விளங்கவும், மென்மைவிளங்கவும், என்றின்னோரன்னவிளங்கவும், தோன்றினகருத்தின்பொருளை முடித்தற்குவருமென்பவைகுறித்தன முதுமொழியென்று சொல்லப்படும். எ-று. எ-து, உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை

உ.கக

கஎஅ நிறைமொழி

மாந்த ராணையிற் கிளந்த

மறைமொழி

தானே மந்திர மென்ப.*

இது மந்திரச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

இ-ள். சொல்லிய

சொல்லின் பொருண்மைய
யாண்டுங் குறையின்று பயக்
கச்சொல்லுமாற்றலுடையார்
அவ்வாளையாற்
இனக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப்
புல னாகாமை
மறைத்துச்சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம்
மந்திரமெனப்படும். எ-று.

அவை வல்லார்வாய்க்
கேட்டுணர்க.
தானேயென்று பிரித்தார்,

இவை

தமிழ்மந்திரமென்றற்கும்

மந்திரந்தான் பாட்டாகி

யங்கத மெனப்படுவனவுள,

அவை நீக்குதற்கு

மென்றுணர்க. அவை,

"ஆரிய நன்று தமிழ்தீ

தெனவு ரைத்த, காரியத்தாற்

காலக்கோட்

பட்டானைச் —சீரிய, வந்தண்

பொதியி லகத்தியனா

ராணையாற், செந்தமிழே

நிர்க்க 1 சுவா" முரணில்
பொதியின் முதற்புக்கேன்
வாழி, பரண கபிலரும்
வாழி—யரணிய, லானந்த
வேட்கை யான் வேட்கேசக்
குயக்கோட, ஞொர்க்கு
ீசர்க சுவா" இவை
தெற்கில் வாயில்திறவாத
பட்டிமண்டபத்தோ ர்
பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்
வாழவுத் சாவவும்பாடி
யின்னவாறுகவேனச்

சவித்துப்பொருட்ட மயிலுந்த
மந்திரம் பாட்டாயிவருதலின்
அங்கதுமாயிற்று
இதனை "நிறைமொழி
மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்"
(திருக். உ அ) என்றார். (ளஅ)

ளக௯. எழுத்தொடுஞ்
சொல்லொடும் புணராதாகி
இப்

பொருட்

| றக்கனே

ஞாபிப்பொழி யென்ப.†

இது மேற்கோ

கூற்றிடைவைக்க

குறிப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.

எழுத்துமுடிந்தவாற்றானும்

சொற்றொடர்ந்தவாற்றானுஞ்

சொற்

பகுபொருளானுஞ் செல்வன்

பொருளதியலினிதாகிப்

பொருட்புறத்தே பொரு
ளுடைத்தாயும் சிற்பது
குறிப்பு மொழியாவது.
எ-று.

---

* எ-து, மந்திரமாமா
றுணர்-ற்று.
நிறைந்தமொழியினையுடைய
மாந்தர்
தமதாணையாற்சொல்லப்பட்ட
மறைந்தசொல் மந்திரமாம்.
எ-று.
அது வல்லார்வாய்க்

கேட்டினோர்க. என்-று

உரையாசிரியருரை.

† என்-று,

எழுத்தொடுங்சொல்லொடும்பு

ணராதாகிய சொல்லினை

ணுணரப்படும்பொ

ருளின்புறத்தது குறிப்பு

மொழி. என்-று. மேல்

அங்கத

மோடு......

ன்டுகுறிப்புமொழியென்றதனை

விச்சொல் வகைகுறித்தும்

வரு மென்றுகொள்க.

புகழ்குறித்துவந்தாற் குற்றம்
என்னையோவெனின் அதனை
வெளிப்படக்கூறக்கேட்ட
மினம்பயத்தலிற்
குறிப்பினாற்கூறவேண்டு
வது,
வகையென்றுகொள்ளப்படும்.

எ-று. எ-து, உ

ரையாசிரியருரை.

---

1 தலைவர என்பதுமுதற்
தலைவ என்றே ஒரிகளிருந்தன.

உ-ம். "குடத்தலையர் செவ்வாயிற் கொம்பெழுந்தார் கையி, னடக்கிய மூக்கினர் தாம்" இது குஞ்சரமென்ப துணர்த்திற்று. இது

கூறுகின்ற
பொருளைக்
கரந்துகூறப்பட்டு
ஏதுமுதலியவற்றோடு
புணராதுநின்றது. இது
பாட்டுவடிவிற்றாய்
வருதலிற்
பிசியெனலுமாகாது.
குறித்தபொருளை முடிய
நாட்டினார்
சொல்லியலான்

யாப்புவழிப்படாமையின்
மரபழிந்து பிறவுங்குறை
தலிற்
பாட்டெனவும்படாதாயிற்று.
- அதனன் இது
அடிவரையறையின்
றாயிற்று.
(கஎக)
1கஅ0பாட்டிடைக்
கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டி னியல

பண்ணைத்தி யியல்பே.*

கஅக அதுவே

கா[illegible]வப் பிசியொடு

மாறும்.†

கஅஉ அடிநிமிர் கிளவி யீரா றாகும்.‡

---

* எ-து,

பண்ணைத்தியாம்ா

றுணர்-த்து. மேல்

இத்துணையும் பாவின்று

வழங்குவனவும்

எடுத்தோதினார். இனிப்

பிறநூலாசிரியர்விரித்துக்கூறின

இசைநூலின் பாவினமாமாறுணர்த்துதலின் இது.... "பாட்டிடைக்கலந்த பொருளவாகி" என்பது பாட்டினிடைக்கலந்த பொருளையுடைத்தாகி என்றும்.

எனவே அவ்வடி,
பாவிற்குரியபொருளேகொள்ளப்படும்.
"பாட்டினியல

பண்ணத்தி" என்பது,
பாட்டுக்களினியல்பையுடையவாம்
பண்ணைத்தோற்று

விக்குஞ் செய்யுட்கள்.

என்றவாறு.

பண்ணைத்தோற்றுதலின்,

பண்ணத்தி

என்றூர்.

அவையாவன:—சிறிசையும்

பேரிசையு முதலாக

இசைத்தமிழ்

லோதப்பவெவன.

அவையாமாறு

வருகின்றகுத்திரத்தாற்

காட்டுதும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-து,

மேற்சொல்லப்பட்டதனுள்

ஒருதாரணமுணர்-ற்று.

மேற்

சொல்லப்பட்டபண்ணத்தி

பிசியோடொ

ரத்தவளவிற்று. எ-று.

பிசி எ-து

இரண்டடியளவின்கண்ணேவருவதொன்றாகலின் இதுஇரண்டடியாம்.எ-று
உ-ம். "கொன்றை வேய்ந்த செல்வனடியை, என்றுமேத்தித் தொழுவோ
நாமே" இது, பிசியோடொத்தவளவிற்றாகிப் பாலையாழென்னும்பண்ணுக்
கிலக்கணப்பாட்டாகிவருதலிற் பண்ணத்தியாயிற்று. பிறவுமன்ன, எ-து.

உரையாசிரியருரை.

‡

எ-து, பண்ணத்தி

பகுதிபமொருணர்-ற்று. பண்ணத்துமயனினும்

பாவினமெனிறு

மொக்கும்.

"நாற்சீர்கொண்டதடியெனப்படுமே"

(செய்

நூ.உ.) என்றதனுன் அடியென்பது

நாற்சீரான் வருமென்று

கொள்க. நாற்

சீரின்மிக்குவரும்பாட்டுப்

பன்னிரண்டும் அவ்வழி

யவ்வடியின் வேறுபட்டு

1 இது முதலிய

ஐந்து சூத்திரங்கட்கு
நச்சினார்க்கினியருரை
கிடைத்த
ஏடுகளிலில்லை.

நச்சினார்க்கினியருரை
உகஅ.

வருவனவுங்
கொளப்படும். எ-று.
இதனாற்சொல்லியது
இருசீரடி முதலாகிய

எல்லாவடிகளானு

மூவடிச் சிறுமையாகு

வேறிவரும் பாவினை

மென்றவாறும்.

பன்னிரண்டாவன

ஆசிரியம், வஞ்சி,

வெண்பா, கலி

யெனச் சொல்லப்பட்ட நான்குபாவினோடும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னு மூன்றினத்தையு முறழப் பன்னிரண்டாம். அவற்றுள், தாழிசை

யாவது

ஆசிரியத் தாழிசை,

வஞ்சித் தாழிசை,

வெண்டாழிசை, கலித்தா

றிசையென நான்காம்.

துறையாவது,

ஆசிரியத்துறை,

வஞ்சித்துறை,

வெண்டுறை,

கலித்துறையென

நான்காம்.

விருத்தமாவது, ஆசிரிய

விருத்தம்,

வஞ்சிவிருத்தம்,

வெளிவிருத்தம்,

கலிவிருத்தம் என

நான்காம். அவற்றுள்,

ஆசிரியத்தாழிசையாவது

மூன்றடியொத்துவருவது.

அது

"கீடற்க வினைவென்ற நெஞ்சினுள்ளி நிறைமலர் சாந்தினேடு; வீடற்கு தன்மையின் விரிந்தசென்று விண்ணேடு மண்ணிடையே நன்னும்பெற்று,

பாடற்கு மகளிர்க்கு... . .

.தொற்சிர்ப்பகவன்ற

னடியிணையே பணிந்து

தாமே" எனவரும்.

அவ்வழி

ஒருபொருண்மேன்

மூன் றகெக்கிவருவன
சிறப்புடைத்து, என
வொருசா
ருதாரணங்காட்டுமாறு:—அவை,
“பாம்பு கயிறாக்
கடல்கடைந்த மாய,
னீங்கு நம் மாலுள்
வருமே லவன்வாயில், லாம்
பலங் திங்குழல்
கேளாமோ தோழீஇ”
“கன்று குணிலாக்
கனியுதிர்த்த மாமாய,

னின்றுநம் மானுள்
வருமே லவன்வாயிற்,
கொன்றையந் தீங்குழல்
கேளாமோ தோழீஇ”
“கொல்லையஞ் சாரற்
குருந்தொசித்த
மாயவன், எல்லை நம்
மானுள் வருமே
லவன்வாயின், முல்லையந்
தீங்குழல் கேளாமோ
தோழீஇ” (சிலப்-ஆய்ச்சி.)
இவை மூன்றடி யான்

மூன் றடுக்கிவந்த ஆசிரியத் தாழிசை. எ-று. இனி வஞ்சித்தாழிசை குறளடி நான்காய் ஒரு பொருண் மேல் மூன்றடுக்கிவரும். அவை, "மடப்பிடியை மதவேழந், தடக்கையால் வெயின்மறைத்து, மிடைச்சுரமிறந்தோர்க்கே, நடக்குமென் மனனேகாண்;" "பேடையை... மனனேகாண்" "இரும்பிடியை... மனனேகாண்" அஃதேல் இவை மூன்றடுக்கிவருதலிற் கொச்சகவொருபோகெனவேண்டுமெனின் அவ்வடி... ... அளவடியான்

வாராமையிறை

றைகாவெதன்க. இனி

வெண்டாழிசை

யாவது; மூன்றடியான்வந்து வெண்பாப்போலிறும். அது "நண்பி தென்று தீயசொல்லார்,முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்,ன்பு வேண்டுபவர்"எனவரும். சிந்தியல் வெண்பா வொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது. வெள்ளொத் தாழிசையென்பது. அது, "அன்று யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி, யொன்று குடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து, தன்றான் றுறந்து விடல்; எட பறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி, கூடா குடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து,

நீடான் றுறந்து விடல்;

பாவா யறங்கொ

ணலங்கிளர்

சேட்சென்னி, மேவா

குடைபுறம் போல

நலங்கவர்ந்து, காவான்

மறந்து விடல்”

எனவரும்.

கலித்தாழிசையாவது,

அடிவரையின்றி

பொத்துவந்தும்,

ஈற்றடி மிகி,

மிக்குவருவதும். அது

“வாள்வரி வேங்கை

வழங்குஞ் சிறுநெறியெங், கே
வரும் போதி
லெளயால்வாழி
வெண்டிங்காள், கேள்வரும்
போதி லெழா
தாய்க் குருவியோ ,
நீள்வரி நா கத்
தெயிறேயாழி
வெண்டிங்காள்” என
வரும்.
இத்தாழிசையொருபொ
ருள்

மேன்முடன் றுங்கிவருவனவும்

கொச்

சகவொருபோகெனப்பட்ட

கலித்தாழிசை யெனப்படும்.

ஈரடிக்கு வருத

லான். இனி ஆசிரியத்

துறையாவது, நான்கடியா

யிடையிடை சிலசீர்

குறைந்துவரும். அது

"கரைபொரு கான்யாற்றங்

கல்லத ரெம்முள்ளி

வருதிராயி,

னையிருள் யாமத்

தடுபுலிபோ நம்மஞ்சி

யகன்று போக,

கரையுருமோ,

நன்கேவேந்த க நம்மைய,

வளை யா மங்கையர்

வெளவுத

லஞ்சாம் வாரலையோ"

எனவரும்,

வஞ்சித்துறையாகு:

குறளடி நான்

கொற் றனிவருவது.

அது "முக்லைவாய்
முறுவலித்தனை,
கொல்லைவாய்க்
குறுகின்றனை,
மல்லல்வாய்ம...... மங்கினை,
செவ்வாய்தேர் வாக்
காணென்"
எனவரும். இனி
வெண்டுறையாவது: மூன்றடிச்சிறுமையாக
ஏழடிப்
பெருமையாகவருவது.
இதனடிக்கண் ....

ிலவருபாறு, "குழலிசைய

லன்

டிணாஙகள் கோழிலைய

லிசங்காந்தட் குலைமற்

பாய, வழுவெரியின் மூழ்கின

வா லந்தா வரியவென்

றயல்வாழ் மந்தி,

கலுழ்வனபோ

னெஞ்சைகந்து

கல்லருவி தூஉ ம்,

கிழல்வரை நன்ன—

னிப்பாடு வல்லன்"

எனவரும்.

மேலும்

வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. க-

கலித்துறை யாவது:

நெடிலடி யாகிய

வெஞ்சீரடி

சிறுவருவது.

பதினொன்றும், பதினாறும்,

பதினேழு

மெழுத்துப் பெற்று வருவன.

அவை கோரிய

பாயரே மாறிக்

இறைநன்னிக், காணுக்

தேரும் பாகனும்

வந்தெதன் னலனுண்டான்,

தேறனும் பாலும்

போல்வன சொல்லிப்

பிரிவாரேனற், காணும்

புன்குருங் கை

தைகயு மெல்லா ங்

சரியன்றேற்” எனவரும். 1

“நல்லார் பழிப்பி

னெழிறசெம்

பவளந்தைத ளோனி

யின்று, பொல்லா (முக
த்தெதுங்கள் போதக பெரு
ழமண்டெறாிக்க, வில்லா
னளித்த வி கா பஉ
னெயென்று மெய்ம்மகிழ,
வல்லார்
மனத்தன்றி மாட்டா
ளிருக்க மலர்த்திருவெ"
இது நேரசை முதலாகிய
பதினெழுத்தான்
வந்தது. 2"ஊளியுங் கிளை
லொடு நாடொறுங் காதல்

செயு மடியார்க், இனிய

னிவளெரு ம்ன றெங்

கிலிவனை: குடிவணங்கப்,

பனி

வெண்பிறைநறுங்

கொன்றைச் சடைப்பனி

தேரியற்கை, முனிவன்

இறைவன்

பெருவன் கொல் யானை

புகைத்தவனே" இது

ஈரையசையாகிய பதினே

ழெழுத்தான்வந்தது. இனி ஆசிரியவிருத்தமாவது:—அறுசீர் முதலாக மிக்கவடிநான்கடியு மொத்து வருவது. அது, "இணைக்கு மஞ்சிறைப்

பறவைக வெனப்பொரு

ளீவன்பி புடைக்கும்,

துரைக்க வென்றுமக்

கும்பெரா

வெட ஆண்டெடு றுட ங்கிய

வாயத்தாம், றிரை க்க

ரங்களிற்

---

1 மூத்தநாயனார்

திருவிரட்டைமணி மாலை உ

2

நச்சினார்க்கினியருரை

டகூ

கஅ௫ அடியிகந்து
வரினுங் கடிவரை யின்றே.

கஅ௬ கிளரிய வகையிற்
கிளந்தவை தெரியி
னளவியல்
வகையே யனைவகைப்
படுமே *

செழுமலைச் சந்தனத்

திரள் சலைக்

கலைமேல்லைவத்; துரைக்கு

மற்றிது குணகடற்

றிசையெயாடு பொருதலைத்

தலியாதே து"

(குணா-கல்யாண ருக.)

எனவரும்.

பிறவுமன்ன. வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

இனி வஞ்சிவிருத்த மாவது:

முச்சீரடி நான்காகிவரும்.

அது "இருது வேற்றுமை
யின்மையாற், சுருதி
மேற்றுறக் கத்திலே, டத்து
வேற்றுமை யாகவே,
சுருதா வேற்றடக் கையிலும்"
(குளா - சீபவலைத் - சுசி.)
எனவரும். இனி
வெளிவிருத்த மாவது: நான்க
மடித்து ன்றமு
பிறுமடு தோறக
தனிச்சொற்பெற்று வரும்.

அவை, "ஆம் [illegible]
[illegible]
சொருசாரார், கூடை
வென்றே கூலினி கொண்ட
சொருசாரார், மாமா
வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா
வொருசாரார். சேரர் [illegible]
ன் செய்து பென்று சொ
ருசாரார்" இது
தான் கடியான் வாய்த்து. புறம்
[illegible]

னென்றுகொள்க. இனி
கலிவிருத்தமாவது: "தே
ம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந்
தீம்பலா, செம்பழுத் தளை
ந்தன கனையும் சேரியும், ம
ரம்பழுக் கனிகளு மதுக்
கள் ளொட்டமுந், தாம்பழுத்
துள்ளன தவள மாடமே"
(அ-ண.-ந.சா.-க.)
என வரும். இவை
செய்யுண் முறையிற் சேரா.

லிண்டகனும், பிற

றான் ருபேந்த்ர ராநுடம்

பதிதலிண்டகனுவ கொள்

க. எ-று, உ

ஐயாசிரியருரை.

* எ-து,

மேற்சொல்லப்பட்ட பொருளொன்-றது,

எண்டிச் சொன்ன

வகையினாற் சொல்லப்பட்டன

ஆராயுஞ்சாலத்து அளவியல்

அவ்வகை பாருபடும். ன்று.

இசைநூற்சொல்லப்பட்ட
அடிவரையுள்ளனவும்
இல்லனவும் என இரு
வகைப்படுமென்பதூஉம்.
அடிவரையுள்ளன:-
ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா,
கலி எனவும் தாழிசை,
துறை, விருத்தம் எனவும்;
அடிவரையில்லன:- நூல்,
உரை, பிசி, முதுமொழி,
மந்திரம், குறிப்புமொழி என

அறைவைகட்படுமென்வு
முனைர்த்தியவாறு. அஃதேகல்
பேல் "உலகவியல் உலகபேய
றினைவைக்கப் படுமே" (செய்.
கஅ௯) என்ற சூத்திர
மியைபா ... செல்லேணிகள்,
அது பாவித்து அடிமையாக
முக்காக் கூறப்பட்டது. இ
ப்ப...யினகோகள முறையுறக்
காணர்க தேவையிற்று. எ-று,
உலகமயமாகியிருகைக.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௧௮௬ கைக்கிளை
முதலா வெழுபெருந்
திணையு
முற்கிளந்
தனவே முறைநெறி
வகையின்.*

இசா

நிறுத்தமுறையே திணை

யென்னும் உரைப்புக்

கூறுகின்றது.

இ-ள். கைக்கிளை.....திணையும். குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், எ-று, கைக்கிளை முதலாக முல்லை, பெருந்திணையென்ற எழுதிணையும், முறை. . . . . வகையின் .

எ-று, அவற்றிற்கு

முறைமை வழியாற்

புறனென அடைத்த

வெட்சிமுதற் பாடாண்

பகுதி யீருகிய

எழுபகுதியோடே கூட்ட

மூற... ... ... .வே. எ - று

முன்னர்க்

கிளக்கப்பட்டனவேயாகச்

செய்யுட் குறிப்பாய் நிற்கும்.

எ-று.

எனவே, அகமேழும்புறமேழும் அவ்விரண்டற்கும்பொதுவாகிய கரந்தை யொன்றுமாகப் பதினைந்தனுள் ஒன்று செய்யுட்குறிப்பாயல்லது வேறுகுறிப்பின் றென்றவாறாயிற்று. (கஅ௬)

இ அக காரர் [illegible]

ச்செய் [illegible] பிடந்தலைப் [illegible] டும்

பாங்கெ [illegible] டு

தருமா ஜுங் கோ ஸ்மிர்
ளைார்கு மென்

ஐங்கரா ம்

வணகயிறு படைக்கசார்
கோபாடு

மனதுமேபலை

மெய ஸ்ரீதன் படைதமேய
ராமேற.+

இகு முறைமேய

லைகேகட்செய்யப்பட்குறுப்பாமை று

கடவுளின்றது.

லைகேள்ளாசலை கால்

கற்பு. அவை தாங்

காமத்தின்கண்ணென பூத்தவன்

அவர் மாட்டிறந்த

வுள்ளாரிகழ்ச்சி

யீவைடவிடாதபெற்றிறந்தவெருகி

பகலாய் பருதி யெனக்

கொள்க அவற்றைத்

தொகுக்கவை செய்யுட்

குரட்டெண்ணார்.

---

* வா - று,

நிருத்தமுறையகினெ

யிவை யமமா மனார் - ற்று .

இவையாவது கைக்கிளையு

முல்லையுங் குறிஞ்சியும்
பாலையு மருதமு நெய்தலும்
பெருந்திணை யும் என்று
மிவை முறைமையி னென்
மேற்சொல்லப்பட்டன.
எ-று. முறைமையிற்
சொல்லுதலாவது
பாடாண்பாட்டினைக்
கைக்கிளைப்புறமெனவும்,
வஞ்சியை
முல்லைப்புறமெனவும்,
வெட்சியைக்

குறிஞ்சிப்புறமெனவும்,
வாகை யைப்
பாலைப்புறமெனவும்,
உழிஞையை
மருதப்புறமெனவும்,
தும்பையை
நெய்தற்புறமெனவும்,
காஞ்சியைப்
பெருந்திணைப்புறமெனவும்
ஒதியதொகுதி கொள்ளப்படும்.
இவ்வாறுகொள்ளவே
பதினெழுதிணையு

மேழகியடங்குமா யிற்று.

எ-று, உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

கைகோள்வகையிற்

களவாமா றுணர்-ற்று.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யும்,

இடந்தலைப்பாடும், பாங்

ற்கூட்டமும்,

தோழியாற்கூட்டமும்

என்று சொல்லப்பட்ட

நான்குவகையானு

மவற்றைநக்

சார்ந்துவருகிளவியாஹூம்வரு

வன

களவெொன்றுக ரு ஏவ்

தேருமதிேவார்நெறி.

எ - று. இதனுட் கள

வென்றோது ரைறுதியன் ந

நதான், இது

நீமையாக்குங்களவன்மைகொக்க

றும் - என்ன. எ - றி, உ

மைநயமைவிரியருமை ந.

நச்சினார்க்கினியருரை

உ-கள

காமப்.....வும். எ-று

இயற்கைப்புணர்ச்சியும்,

அதன்பின்னை

ரிடந்தலைப்பாடும்,

1அதன்பின்னர் அவன்வயிற்

பாங்காகிய பாங்கற்குக்கூறி

யவாற்றற்கூடுதலும்,

அதன்பின்னர்

அவன்வயிற்பாங்காகிய

தோழியையிரந்து

குறைமொழிந்துக்

கோடஹும். என்.....

.பொடு. எ-து என்ற

.ஏர் கா.ர்பகுதிக்கள் ஹோம்

பொருந்திய சார்பினல். மறை.....றே. எ-து
பிறர்கருதச் செய்யுள்செய்தல் கந்திருவவழக்கம்.

கைகொடுக்கும் இருவென்று

எ-று.

கந்திருவர்க்கு

மறையோர் ஓதிய நெறி

ஆராவாகலின்

மறையோராறென்

ஞர். என வினையெச்சம். எனவே பாங்கனுந் தோழியு முணர்ந்தழியுங் களவென்றல் மறையோர்வழக்கு. எ-று. இக்களவு இல்லதன்றி யுலகியலாதலின் நிறையுடையார் மறைவெளிப்படாதொழுகலிற் றாமேசென்று இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடுதலும், அது நிகழாவழியுங் கூட்ட நிகழ்ந்து அவன் ஆற்றாநிலை நின்ற வழியும் அவனருமையறிந்து பாங்கனையுடம்படுத்திக்கூடுதலும், அவன் தோழியைப்போலக்கூட்டுந்தன்மையிலனாதலிற் றோழியாற் கூடுதலுமென் முறையமை கூறினர். களவு இந்நான்கு பகுதியாலுமடங்கும். உ-ம். "கோடலெதிர் முகைப் பசவீ முல்லை" (குறுந்தொகை-௬௨) இது

இடந்தலைப்புணர்ச்சிக்குத் தக.

“உறுதோறுயிர்...தோள்”

(திருக்குறள் ௧௧0௬)

“செச்சைவிற் சொன்மெயிற்

கொள்ளைய” (நற்றிணை

௧௭) “தேவட்ட மொழுதிவை...

...டன” (திருக்குறள்

௧௨0௫) இவை

[illegible] கொள்க.

(உ.மூல்) -க.அரா

மனறுவெளிப் படுத்துதல்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மலிவும் புலவியு

மூடலு முணர்வும்

பிரிவொடு

புணர்ந்தது கற்பெனப்

படுமே.

இது கற்பெனுங்

கைகோள் கூறுகின்றது.

இ-ள். மலிவு.....

-றம். எ-து.

மனைநக்கொடுக்கும் ஒருகளாடு
வெளிப்
படுதலும், தமர்கொடுப்பக்
கரணவகையாற்
பெறுதலும், இறை...னா.
எ-ரீ
என்னும்
இவ்விரண்டுமுதலிய
ஆசான்முதலியோர்
செய்விக்கும் வதுக்குவெதுநீ
கிரியைதா. : மலி...தனா.
எ-து மகிழ்ச்சியும்,

புலத்தலும், ஊடலும்,

உணர்த்

ஐந்தும் நான்கும்

பிரிவுணப்பட்ட ஐந்தும்

புணர்ந்தநு. தந்...டும்,

ஏ-து தந்

பெணப்பதும். ஏ-து.

மலிவுமுதலிய

வைந்தன்

கைகோளின்பகுத்சார்த்தித்

தலைவனுந் தலைவி

யும் ஒழுகும்

ஒழுகலாறெனவே படும்.

ழுன்லை

மைந்தனெனப்படுதலுங் [illegible]

பெறுதலுமென்னும் இ

ரண்டும்

பிறசேரனிபட்ட வொருவாறுகளன் [illegible]

டும். [illegible]

[illegible]

* ௯-அ,

கைகோள்வகையிற் கற்பமை

[illegible]

[illegible]

1 அதன்பின் றன்வயிற் பரிக்காரிய என்பதூஉம் பாடம்.

உகூஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஆசான்முதலியோர்செய்வித்தலின், மலிதலென்பது இவ்வொழுக்கமும் புணர்ச்சிமுதலியவற்றான் மகிழ்தல். புலவியென்பது புணர்ச்சியான்வந்த மகிழ்ச்சி

குறைபடாமற்

காலங்கருதிக்கொண்டெய்ப்பதோர்

உள்ளநிகழ்ச்சி, உடையென்பது

உள்ளத்துநிகழ்ந்ததனைக்

குறிப்புமொழியானன்றிக்

கூற்றுமொழியானுரைப்பது.

அங்ஙனம் உடைநிகழ்ந்தவழி

யதற் கேதுவாகிய காரிய

மின்மை

உணர்வித்தலெனப்படும்.

இல்லதாகிக்க

மடக்கிக்கூவுணர்த்ததலான் உ

ணர்த்துதலெனவும் அதனை

உணர்தலான்

உணர்வெனவும்படும்.

புலவியாவி றுணர்த்தரது

குளிர்ப்பக்கூறித்

தளிர்ப்பமுயங்குதன் முதலியவற்று

னீங்கும். பிரிவு

இந்நான்கற்கும்

வேறுபடுதலிற்

பின்வைத்தார். அதனை

யூடலொடுவைப் பவே

யவ்வூடலுட்பிறந்த றனியும்

பிரிவின்பாற்படும். அது

காட்டக்காணைது

காந்தமாறுதலின். உ-ம்.

"எம்மனை முந்துறத்

தருமோ, தம்மனை யுய்க்கு

மோ யாதவன் குறிப்பே"

(அகம்-கககூ) இது

மறைவெளிப்பாடு: "பேரிற்

கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர,

வோரிற் கூடிய வுடன்புணர்

கங்குல்" (அகம்-அக) என்பது

தமரிற்பெறுதல்.

"விரிதிரைப்பெருங்கடல்" (குறுங்-௧௦௧) இது மலிதல். "காணுங் கடுங்குரைய னாகிப், புலவி வெய்யனை முயங்குங் காலே" இது புலவி நோய், "நோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை, நீசேர்ந்த இல்வினாய் வாராமை பெறுகற்பின்" (கலி-௭௭) இஃது ஊடல் "விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ

ளுங்கவு, மருங்பெறற்
புதல்வனை முயங்கக்
காணவு, 1 மாங்கவிர்
தொழியுமென் புலவி"
(கலி-எரு) இஃது உணர்தல்
"இறனல்ல யான் கழற
யாரை நகுமிம்,
மகளல்லான் பெற்ற
மகன்" (கலி - அக) இது
துனி. துனித்தல்,
வெறுத்தல். பிரிவெனவே
ஆறுமடங்கும். அவை

முன்னர்க் காட்டி னும்.

(கஅஎ) கஅஅ

மெய்பெற வனவே
கைகோள் வகையே.

இது
புறத்திணைக்கைகோள்கூறுகின்றது.

இ-ள். மெய்பெறக்
கைகோள்வகை யவையே

எ-று, பொருள்பெறவரும்

கைகோட்பகுதி

அகத்திணைக் கைகோளே:

எ-று.

எனவே

அகத்திற்குப்புறனாயினும்

புறத்திணைக்கைகோள்

அவ்வாறு வேறு

வகைப்படக்கூறப்படா.

பொதுவகையானே

மறைந்தவொழுக்கமும்

வெளிப் பாடும் என

இரண்டாய் அடங்கும்

அவை. எ-று. அவை

வெட்சித் திணை

யுள்ளும்

ஒழிந்த திணை யுள்ளுங்

காண்க.

(௧௮௮)

1 'நாற்குலத்தொழியும்'
என்பதூஉம் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உகக

கஅக பார்ப்பான் பாங்கன்
தோழி செவிலி

சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியொ
டளவியன் மரபி னறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரிய ரென்ப.*

இது கூற்றென்னுமுறைப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பார்ப்பான்முதலாகக் கிழவன்கிழத்தியோடெண்ணப்பட்ட கூற்றிற்கு எல்லையாக நடந்த முறைமையையுடைய அறுவருங் களவொழுக்கத்து நிகழ்ந்தன கூறினாராகவல்லது ஒழிந்தோராகச் செய்யுள்செய்யப்பெறார். எ-று.

நன்றுந் தீதுமாராய்ந்து உறுதிகூறுதலிற் பார்ப்பானை முற்கூறித் தலைவன் வழிநின்றொழுகும் பாங்கனைப் பிற்கூறினார். தோழிகூற்றிற் செவிலிகூற்றுச் சிறுபான்மைவருதலின் அதனைப் பின்வைத்தார். சிறப்புடையன பிற்கூறினார். அவ்விரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புடைமையு முணர்க. உ-ம். "சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென் செய்யும், தேருங்கா லும்மகள் நுமக்குமாங் கனையளே" (கலி-கூ) இது பார்ப்பான் கூற்று. "காமங் காம மென்ப காமம், அணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின்...... தோனோயே. (குறுந் உ0௪) இது பாங்கன் கூற்று. ஏனைய முன்னர்க் காட்டினாம். (கஅக)

ககo பாணன் கூத்தன்
விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற
அறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்.†

இதுவுமது.

அவ்வெண்ணப்பட்ட வறுவரும் பார்ப்பார்முதலாக முற்கூறிய அறுவ ரோடேகூடத் தொகுத்து இப்பன்னிருவருங் கூறியகூற்றாகச் செய்யுள்செய்யப்

பெருங் கற்பினுள். எ-று.

இளவியென்னுஞ்சொல் ஈண்டுப் பொருண்மேற்று. இசைப்பின்னராக நாடகமாதலின்: பாணன்பின் கூத்தனும், பெண்பாலாகலின் விறல்படஆடும் விறலி அவர்பின்னும், அவ்வினைத்துப் பரத்தை அவர்பின்னும், அகப்பொருட்குச் சிறவாமையின் அறம்பொருள்கூறும் அறிவர் அவர்பின்னும், ஏதிலாராகிய கண்டோர் அவர்பின்னும் வைத்தார். தொன்னெறிமரபின் என்றதனால்,

---

* எ-து, களவிலிற் கிளவிக்குரியராமா றுணர்-ற்று......மரபென்றதனல், பார்ப்பானிலும், பாங்கனிலும் சிலரே கிளத்தற் குடம்படுவோரென்று கொள்க. பார்ப்பான்-உயர்குலத்தோனாகிய தோழன். பாங்கன் ஒத்தகுலத்தினு மிழிந்த குலத்தினுமாகிய தோழன். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, கற்பின்கட் கூறத்தகுவாரை யுணர்-ற்று. பாணன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வறுவரும், மேற்சொல்லப்பட்ட பார்ப்பார்முதலாகிய வறுவரும் ஆகிய பன்னிருவரும், மேற்சொல்லப்பட்ட கற்பின்கட் கூறற்குரியர். எ-து. "தொன்னெறிமரபிற் கற்" பென்றதனான், அவர் குலந்தோறுந் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நெறியையுடையரென்று கொள்க. எ-து, உரையாசிரியருரை.

௨௨௧

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பாகனும் ஆறுகூறு ஓ

மனையும். அவை

புறப்பொருட்குச் சிறந்தன.

"செல்
வழி நல்யா ழிசையினென்
படியெனக், கடவுள்
வாழ்த்திப் பையுண்மெய்ந்
நிறுத், தவர்நிறுஞ்
செல்வேன்
கண்டனென் யானே"
(அகம்-கஉ) இது பாணன்

கூற்று. "ஊடலிற் பயின்றனை யென்று தென்னுரை, யூடலிற் றெளிதல் வேண்டும்" என்பது கூத்தன்கூற்று. "மரக்தலை பணைத்த கனைத்தலைக் கானத், தலைக்தலை யொருமைக் கிருந்த குடிஞை, பொன்செய் கொல்லனி னினிய தெளிர்ப்பப், பெய்ம்மணி யார்க்கு மிலைழிளர் நெடுந்தேர், வன்பான் முரம்பி னேமி யதிரச், சென்றிசின் வாழியோ பனிக்கடு நாளே, யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தெனப் பார்பிற் குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு, நறுந் தண்ணியளா னோகோ யானே" (நற்றிணை-௩௯௪) இது கண்டோர்கூற்று. "விரையர் கொன்ற முறையற் பூழ்ப், பிடிமுறை நிரப்பிய வீரிலை வரகின், கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை, யரலை யங்காட் டிரலையொடு வதியும், புறவிற் றம்மூர் நயந்தோ ளூரே, யெல்லி விட்டினன் வேந்தெனச் சொல்லுபு, பரியல் வாழ்கவின் கண்ணி சான்வர, விரியுளைப் பொலிந்த வீங்குசெலற் கலிமா, வண்பரி தயங்க

வேறித் தண்பல, கான்யாற் றிடைமணற் கரைபிறக் கொழிய, வெல்விருந் தயரு மனைவி, மெல்லிறைப் பணைத்தோட் டுயின்ம போயே" (நற்றிணை கஉக) இது பாகன்கூற்று. ஒழிந்தன கற்பியலுட் காண்க. (௧௬௦)

௧௬௧

செவிலி யாயுஞ் சேரி யோரு
மொப்பத்தாருங் குறிக்குந் தந்தையுந் தன்னையுங்

கொண்டெடுத்து மொழியப் படுவ தல்லதைக்
கூற்றவ ணின்மை யாப்புறத் தோன்றும்.*

இ-ள்

ஒருங்பொன்மையுங் கூறப்படாதோரைக்

கூறுகின்றது.

இது களவிற்றுக்

கற்பிற்கும் பொது. உ-ம். "ஊ

அலரெழச் சேரி கல்லென,
ஆனா(து) அலைக்கு மறுகில்
அன்னை", (குறுந்-உ௪உ)
"நெறிகளை நோக்கிச் சிலை
நோக்கிச்......சாய்ந்தார் தலை"
(கலி-௩௧)
"எந்தையு,மிலனுற...
...வென்னும்" (அகம்-௩உ)
என்றுஞ் போல்வன கொள்க.
"துறந்ததற் கொண்டு
துயரடச் சாஅய்"
(ஐங்கு-௩௩௩) இது
அயலோர்கூற்றுச் செய்பான்மைவந்தது.

அகத்திணைக்கண் இவ்வணம்

கூறுமெனவே

புறத்திணைக்கண்

அவர்கூறவும் பெறுமென்பது.

இது நோக்கிப்

பெரும்பான்மை கூறுவாரையுங்கூறினர்.

முன்னையமூன்றும் பெண்பா

லும், நோய்மருங்கறிநர்

இருபாலும், ஒழிந்தனர்

ஆண்பாலுமாமென்றுணர்க.(௧௧௧)

---

* எ-று, மேற்சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கைகோளிற்குமுரியதோர் மரபுணர்-த்-று. மேலிலுள்ளாரும், சேரியிலுள்ளாரும், அயன்மனையிலுள்ளாரும், நோய்ப்பக் குறிப்பித்துரைக்காரும், தந்தையும், தமையனும் இருவகைக்கைகோளினும் பட்டதலைப்பட்டொன்றும் பிறிதொன்றையெடுத்துமொழியினல்லது பட்டாங் குக்கூறலில்லை வலியுறுத்தோன்றும். எ-று. எனவே வலியில்வழிச் சிற பான்மை விதந்துங்கூறும். "எந்தையு, நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப, எவனில குறுமகள் இயங்குதி யென்னும்" (அகம்-௧௨) இது, தந்தை பட்டொன்று கூறியது. பிறவுமன்ன. எ-று உரையாசிரியருரை.

௧௮௨ கிழவன்
றன்னொடுங் கிழத்தி
தன்னொடு
நற்றாய் கூறல்
முற்றத் தோன்றாது.
இஃது

எய்தாதசெய்துவித்தது.

இ-ள். கிழவனேனும் கிழத்தியோடும் இடையிட்டு நற்றாய்கூறுதல் பத்தோன்றுது. எனவே அல்லாழிக்கூறப்பெறும் நற்றாயும். எ-று.

ரீரம்

உ-ம். "செறிந்த
சேரிச் செம்மன் மூதூ
ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல"
(அகம்-கரு) இது நற்றாய்
அல்லழிக்கூறியது.
தாயென ஒருமையாற்

கூறலே

தலைவியுடைய கூற்றாயிற்று.

தந்தை, தன்னையர்க்கும்

இஃது ஒக்கும்.

முற்றவென்றதனால்,

தலைவன்றமர்யாவருங்

கூறுவரெனவுணர்க.

தோன்று மென்றதனானே

புறத்திணைக்கண்

வரைவின்றி

வழக்கிற்குப்பொருத்துமாறு

கொள்க.

கங்கை ஒன்றொடு ழு
மாதர் இழுவைன
கிழக்கிலேயாடு
கண்டோர்
மொழிகள் கண்ட
செகண்டர் †

இருமகா.

இ-ள்.
ஒன்றியவொருபடியினையுடையசெவ்வியோய்,
உயிலையாயிருப்பிப், கலைவியோம்

ஓடைச் சார்ந்தச்

கண்டோரில்மருக்களை

ஒழுக்குறுவிற்கண் —ஞ.

எ-று.

நுண்டொடைமைதவிர்ந்தார்

செல்வச்சிறப்புடைமையிற் காண்டு

கண்டொழிந்தனர்

மிகைபடக்கூறியவதுவம்;

தலைவி நடைமெலிந்து

அமைச்சுஞ்சுமந்தகண்டார்பொருள்ஞா

தேர்த்துணை செல்வென்றார்;

ாரை றும

அவ்வி ருவர்கட்டத்தன் றி,

தனித்தாழிக் கூறுமென்றுங்

கொள்க. உதாரண ம்

முற்காட்டினும்.

(கக௬)

---

* எ-து,

நற்றாய்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று.

தலைமகன் றன்னொடுந் தலை

மகளொடும் நற்றாய்கூற

வில்லை. எ-று. எனவே,

ஏனையோர்க்கே கூறுமென்று

வாரும். எ-று,

உரையாசிரியருரை.

கண்டோர்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று.

[illegible] மாதராவளர் நற்

ருயுங் தோழியுஞ்

செவிலியும். இவரெ[illegible]

தலைமகடோறின்

தலைமகளோர[illegible]

கண்டோர்கூறுதல்

காணப்பட்டது. எ-று.

எனவே,

ஏனையோர்க்கேட்டல்

கூறிற்றில்லை

யென்றவாறும். எ-று,

உரையாசிரியருரை.

¶ "நல்லோன் மெல்லடி நடையு மாற்று, பல்கதிர்ச் செல்வன் கதிர [illegible] தன, அணித்தக வுய்த்தீ ரேகன்றல தொல்லுயர், அணித்தக [illegible] செல்மே" என்பது. இது "கண்டோர் மொழிதல் [illegible]" என்பதனுரையிற் காட்டியது.

உஉஉ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையிற் கிளத்தற்கு முரியன்.*

இதுவுங் கூற்றுவிகற்பங்கூறுகின்றது.

இ-ள். இடைச்சுரத்தி னுடன்போய்க் கிழத்தியொடுங் கிழவன் கிளத்தல்

வழியாற் கிளத்தற்கும் உரியன். எ-று.

அது தலைவிதமர் இடைச்சுரத்திற் கண்ணுறின் அவர்கேட்க அவட்குக் கூறுவானை வழக்கியல்கூறலாம் உ

ரியவெனக. நீதிநூல்
பிறழக்கூறின் இராக்கதமாம்.
உ-ம். “நமர்வர் சேர்ப்பி
னல்லது தமர்வரின், முந்நீர்
மண்டல முழுது மாற்று,
தெரிகலை விடுத்தலோ
விலனே, யரிமதர்
மழைக்கண் கலுழ் வகை
யெவனே” உம்மையான்
அவ்வாறன்றி
மருட்டிக்கூறவும் பெறும்.

உ-ம். "அழிவிலர் முயலு
மார்வ மாக்கள், வழிபடு
தெய்வங் கட்கண் டாஅங்,
கலமரல் வருத்தந் தீர..
.மாறே" (நற்றிணை-க)

இது தெய்வம்போல
விருந்தன்மையினை
யல்லவையெனமருட்டினன்.
(சகஉ)

கக௫ ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தி னெடுத்தே.†

இதுவுங் கண்டோர் கூற்று.

இ-ள்.

கண்டோர்கூற்றுங் கூற்றும்
அல்லன
தலைவியொடுமொழிந்தாற்
போல வழங்கியலாணையாற்
கிளத்தற்குரியர். எ-று.

* எ-து, தலைமகனுக்கு முரியதோர்மரபுணர்த்து. தலைமகளை யுடன் கொண்டுபோகு மிடைச்சுரத்தின்கண், தலைமகன், தலைமகள் வழக்குநெறி யாணையானே கூறுதற்குமுரியன். எ-று. உம்மை யெதிர்மறை. ஆணை யென்பது 1ஆக்கினை, வடமொழிச்சிதைவு. மெல்லியல் காமக்கழுமிடத்து ஆக்கினை கூறப்பெறுமோமாயினும் கண்டு வேண்டுமென வெடுத்தோதப்பட்டது. உ-ம். "நீவினை யாங்க சிறிதே யானே, மதகளி றுருஞ்சிப் பராவுற வேங்கை, மண விழ மருங்கி னிருபுறம் பொருந்திய, மாவரி னஞ்சேன் போக்குவெ, னுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே" (நற்-௩௬௨) என்பதனுட் கண்டுகொள்க. மெல்லியமகளிர்முன்னர் உண்மைகூறுத லாகாமையி னிதுவழுவமைத்தவாறு: எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தலைமகனுந் தலைமகளுமல்லாதார்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று. தலைமகனையுந் தலைமகளையும் ஒழிந்த பதின்மரும், அத்தலைமகனொடுந் தலைமகளொடுஞ்சொல்லிப்போக்கமரபிற்றும் - சொல்லப்பெற்றவர் இடனுங் காலமுங் குறித்து. எ-று. "மொழிந்தாங்" கென்பதனை வழுவியலானையெனினு மமையும். அவ்சொவது: தலைமகனைப் பார்ப்பானும் பாங்கனுங் கழறலும், தோழியியற்பழித்தலும, தலைமகளைச் செவிலியலைத்தலும், பாணர் கூத்தர் பாசறைக் கீழ்ச்சென்று கூறலும், தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தலு முதலாயின. எ-து, உரையாசிரியருரை.

---

1 சிலபிரதிகளில் "ஆக்கினை" என எழுதப்பட்டுள்ளது.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௨௧

தலைவனுந் தலைவியும் ஒழிந்தோராவார்

கண்டோர். அவர்
வழக்கியலாளை மற்
றினத்தற்கு உரியர் என்பார்
முன்னத்தினொடுத் தக்கூறுப
என்றார். அதி ரத்தான்
அறநூற்கருத்தான்
உரைப்பரென்க.

“பலவுறு நறுஞ்சார்ந்தும்
படிப் ர்க் கல்லதை,
மலையுளே பிறப்பினு
மலைக்கவை தா மென்செய்யு,
வினையுங்கா ழும்மக

ஊறமக்குமாக் கினைபடோள்”
(கலி க) எனவரும்.
இங்ஙனம் வழக்கிய
வினையாற் கிளைவாதனை
“கண்டோர் மொழிதல்
கண்டது” (அகந். ௬0)
என் நூற் கூறிற்று.
(௧௧௫)

நகைசா மனையோள்
களவியுங் கிழவன்
கிளவியு.

நிலையுங் காலங்
கேட்குந ரவரே.*

இது

கேட்போரென்னுமுறைப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். முன்னார்க்
கூற்றிற்குரியர் என்ற
பன்னிருவருள்,
தலைவிகிளவி யையும் தலைவன்
கிளவியையும்
கேட்டற்குரியர்

அவ்விருவரையும் ஒழிந்த
பதின் மரும். எ-று.

மலைமேயானின வியந்

இழுவன் னொலியும்

என்பதனை மேற்போயினை
கூற்றிற் தம் கூட்டுக. கூட்ட
லே, அவ்விருவர் சொவி
மேற்கூறுகளையும்
கேட்பனவும் என தும், [illegible]
[illegible]
[illegible]

கூறியவைகளாயிற்று. இவை

சம்விலக்கியமற்றுள்

செருப்படைவாகளை

மேற்கூறுகின்றார்.

சக்தங்கிளைவிலையத் மம்மிற்றும்

கேட்பொன்றலை

விதந்திநாதவேண்டாமையின்,

தலைவனுந் தலை வியுந்

கேட்பொன்றாயினர்.

வினையுங்களை என்றதனல்

தலைவனுந் தலைவி யும்

தனித்தனிகூற

அவற்றைக்கேட்ட

பதின்மரும் தாம் கேட்ட

கூற்றிற்குச் செய்யத்தகுவன

தம்மு ளாய்ந்துகோடற்கு

உரியர் என்று கொள்க.

எனவே இவன் கூறப்

பரத்தைகேட்டலுந், தலைவிகூறப்

பரத்தைகேட்டலு

முதலியவற்

றன், புலனெறிவழக்கிற்கு

னவாதன விலக்கப்பட்டன. உ

-ங். "விளங்குதொடி முன்

னை விளங்குபுறஞ் சுற்ற, நின்மார் படைநவி

னினிதா னின்றே" (அகம்.

௫அ) இது இலிகடற்று.

தலைவன் கேட்டது.

"வருந்தா சேருமந்தி

வாலெயிற் றோயே" (நற்

றிணை. ௬) இது

தலைவன்கூற்று. [illegible]

கேட்டது. "நின்கேள்,

புதுவது பன்னு நம்பாராட்ட
யாறு. மி ளிவென் று டைக்
... வெள்ளி யாதோக
ர"(கலி. உச)

---

* எ-று, மதா. தீயை
மதுரை நிலைமைகளுக்
கூறக்கேட்போர் மேற்சொல்
லப் பட்ட பதின்மரும். எ-று.
இதை ஏற ஞானக் கே.
போனா ம் கூ ரமின்று று.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

எனவும் "மாலைபு முன்னா ராயிற் காலை, யாங்கா குவன்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்" (அகம். கச) எனவும், "உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ" (அகம். கஎ) எனவும், தண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே" (குறுந். நுகஉ; எனவும், எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ" (கலி. கசஉ) எனவும், இவை தோழியும்

பாணனும் செவிலியும் அறிவரும் கேட்பத் தலைவி கூற்று வந்தன. "இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக" (குறுந்தொகை. ருஅ) எனவும், "எலுவ சிறாஅ ரேம் முறு

நண்ப" (குறுந். கஉக) எனவும், "உணர்க பாக னொருவினை கழிய" (அகம். சஅ) எனவும், "பேரமர் மழைக்கண் ணின்றோழி செய்த, வாரஞர்

வருத்தங் களையா போவென" எனவும், "சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிர்" (கலி. கஉக) எனவும், இல்லை பார்ப்பானும் பாங்கனும் பாகனும் தோழியும் கண்

டோரும் கேட்பத் தலைவன் கூற்றாயிகழ்ந்தன. "ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன" (அகத். கக) என்றலின், தோழிகூற்றும்

தலைவிகூற்றேயாம். (கசுசு)

கசளீ பார்ப்பா ரறிவ
ரென்றிவர் கிளவி
யார்க்கும்
வரையார் யாப்பொடு
புணர்த்தே.*

இதுவுமது.

இ-ள். பார்ப்பாரும்
அறிவருமென்கின்ற
இருவர்கூற்றும் அக்குமர்

புறமுமாக யார்க்குஞ்
செய்யுளென்றவற்றோடும்
பொருந்திவருதலின்

அகத்திணையோர்க்கும்
புறத்திணையோர்க்குங்
கேட்டலை வரையார். எ-து.

இனி வரையாரென்றதனை யெச்சப்படுத்துச் சிலர்க்கு வரையப்படு மென்றுகொள்க. அவை பார்ப்பார்கூற்றுந் தலைவனுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்பினல்லது பிறர்கேட்டற்கேலாமையும், இவர்கூற்றுத் தலைவனுந் தோழியுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்டற்குரிமையும் புறத்திணைக்கண்ணும் பொதுவியற்கணந்தையோர்க்கும் பார்ப்பாரினவி யேலாது அறிவரினவி யேற்குமென்றலும் பிறவுமாம். எனவே தலைவி அறிவர் வாயிலாயவழி மருணையும் புறத்திணைத்தலைவர்க்குமவ்வாறே அவர்வழிநிற்றல்வேண்டுமென்பதூஉங் கூறிற்று. அறிவராவார் முக்காலமு முணர்ந்தோரும் புலனன்குணர்ந்தபுலமையோரும். உ-ம். கீழ்வந்தவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காண்க. (ககஎ)

* என்று, பார்ப்பாரும், அறிவரும் கூறுங்கூற்றுக கேட்போரையுணர்...ற்று. பார்ப்பார், அறிவரென்றுசொல்லப்பட்ட இருவர்கூற்றும் எல்லாருங்கேட்கப்

பெறுவர் எ-று. எ-றி

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உஉரு

கஅ பரத்தைக வாயி

லெனவிரு வீற்றுங்

கிழத்தியைச்

சுட்டாக் கிளப்புப்பய

மிலவே.*

இறவுமை.

இ-ள். பார்த்தையும் வாயிக்கனும் என்றும் இரண்டுவேறுபாட்டின் கண்ணும் இடுக்கி கேட்பாளாகக்கருதிக் கூறுதற்றுப் பயிலே.

எ-று.

இடுக்கியைக்கேட்டாவெனத் தலைவிபாங்காயினார் கேட்பக்கூறுதலு மையையும். உ-ம்.

“செறிதொடி தெளிர்ப்ப
வீசிச் சிறிதிவ, ஞமைமாந்து
வருகன் சென்மோ
தோழி” இது தலைவிக்குப்
பாங்காயினோர் கேட்பக்
கூறியது. வாயில்களுக்
கேட்பவே கூறுவாயிற்று.
கூறினமையும். உ-ம்.
நனவ் பன்னே” இது
கேட்டுமாம்.

கக்கை வாயி லாசாலே

இலாசு

இ-ன். மேத்தூரிஃ

தலைவிபூடல்திரகேகூறவேண்டிதலின்
அவன் இன்று மதுறைனை
தொழிகேட்ட வாயில்கள்

“அருயிர் மாநா எா கவி
னிவருதர், தோழா குடன்
வாயில்கள் கூறுக்
தலைவிகேட்ட ஓர் தோழி

கம்பூ ஞாபி, +

[illegible]

[illegible]

பொருளின்

வொருவர்க் குறைப்பார்போல்

வாழ்பிடின் கொருவர் கூறுவர்

கொண்டுக். ௫௫

அவையர்

கவிலவி கெட்டபெலைள [illegible]

ஞானத் [illegible] அறிவின்

தெளிவினை,

தம்மூ குறளிக் கடியம [illegible] (குறள்-[illegible]) இங்கு [illegible]

ஈகு. "மலைப் பொருளை மாறும் தரிவண மன்

பார்வைக் குளோர்

கண்டெருவன்,

பலைப் பொருளைத்

திரிக்கின்ற [illegible]

க [illegible] பேணாட்க, வலைப்

பொருளைத் தழுவிநிற்

கேனும் பலம்வனங்களாக,

கலைப் பொருக்

சிறியானென்னை   கொல்லோ
கருதியதே" (திருச்சிற்-றடிகள்)
இதுபோல்வன   பிறவும்
வாயில்கள்   தம்முட்கூறின.
உம்மை
எதிர்மறையாகலின்
கேட்குநாவரெனப்பட்டவரன்றித்
யாம்.
தம்முட்டாங்கேட்டல்
ஒருபான்மை
(௩.௧.௫)

---

‡ * என்பதூஉம்,

ஒருசார்கூற்றிற்குரியசரியப்புணர் . .

. . . . ற்று . ப . ர ர்வரு

வென்றும்,

வாயிலென்றுஞ்சொல்லப்படும்

வேறுபாட்டினார் . . . .

. . . . கூற்றுப் பயனில்லை

என-று. என-று உடை

ற்பாசிரியருமசர.

† என-று,

வாயில்கட்குரியதோர்மரபுணர் . .

[illegible]

விடத்துக் கிழக்கிலைவிடாது

[illegible]

[illegible]

வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கூ-று உரையாசிரியருரை

[illegible]

ஞாயிறு திங்க ளறிவே
நாணே
கடலே கானல்
விலங்கே மரனே
புலம்புறு
பொழுதே புள்ளே
நெஞ்சே
பவையல பிறவு
நுவலிய நெறியாற்
சொல்லுந
போலவுங் கேட்குந

போலவுஞ்

சொல்லியாங்

கவையு மென்மனார்

புலவர்.*

இது

கேட்போருங் கூற்றும்

வேறுபடவருமாறு கூறுகின்றது.

அவை பொருளியலுள்

1 வழுவமைதிகூறுவனவுங்

கேட்குநவுமாய் சென்று

வருதலின் ஆராய்கின்

ரூர்.

இ-ள்.

ஞாயிறுமுதல்

நெஞ்சீறாக்கூறியனவும்

அவைபோல்வன

பிறவும் மேற்

"செய்யா மாயிற் செறுழிற்

பகுத்

தடக்கியும்" (பொருளியல்-உ)

எனப் பொருளியலுட்

பொதுவகையாற்

கூறியவாற்றான் அவைதாஞ்

கூறுவன போலவுங்
கேட்பன போல்வுங்
கூறுமாறமையு மென்று
கூறுவர்
புலவர். எ-று.

கூற்றும்
உடன்கூறினேர்
மேற்கூற்றிற்குரியன
இவையென வரைய
றுமையின்,
பொழுதாவன: மாலையும்,
யாமமும், எற்பாடும்,

காரும்,

கூதிரும், பனியும்,

இளவேனிலும்போல்வன.

பிறவுமென்றதனைக்

---

* எ-று,

கழிபடர்ப்பொருண்மைக்குவருவதோர்

மரபுவழுவருகலைந்த

விற்று.

ஞாயிறுமுதலாக,

நெஞ்சீறுகச்சொல்லப்பட்ட

பதினொன்றும் அத்

தன்மையாதிறவுமாகிய மக்களல்லதபொருண்மை யெய்தியநெறியினற் சொல் வினபோலவுங் கேட்குநபோலவுஞ் சொல்லியாங் கமையப்பெறும் எ-று. ஆங்கு

அசை. உ-ம் "பழுதறு ஞாயிறே பாடறியா தார்கண்" (கலி-௧௨௩) எனவும்,

"மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேல், காதலை வாழி மதி" (திருக்-௧௧௧௮)

எனவும், "உறுதி தூக்கத் தூங்கிய வறிவே, சிறிதாங் விரைய வென்னு மாயிடை"

(நற்-உஅ௬) "நேர்ந்தநங்
காதலர் நேமி
நெடுந்திண்டேட, நூர்ந்த
வழிசிதைய வூர்
தியா லோதமே, பூந்தண்
பொழிலே புணர்ந்தாடு
மன்னமே, யீர்ந்தண் டுறையே
யிதுதகா தென்னீரே"
(சிலப்-கானல்) இதனுள்,
கடலுங் கானலும் புள்ளு மரா
மொன் கூறப்பட்டது.
"மாலைநீ, தையெனக்

கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப், பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய்" (கலி-கக அ) "வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே" (அகம்-எக) "மன்றப் பனைமேன் ... ..மாந் தளிரே" எ-ம், இங்கிதரனைகொள்க. இந்நினையுங் கூறப்பட்டன கேட்போரியல்பு. எ-து உரை

1 .

"நோயுமின் பமும்"
என்னுஞ் சூத்திரம்
(பொருளியல்-உ).

நச்சினார்க்கினியருரை.
உஉஎ

புல்லும் புதலும்
முதலியனவுங்கொள்க.
உ -ம். "கதிர்பகர்

ஞாயிறே

நல்கேனா யாயி, னவரை
நினைத்து நிறுத்தென்கை
நீட்டித், தருகுவை,
யாயிற் றவிருமென்
னெஞ்சத், துயிர்திரியா
மாட்டிய தீ”.
(கலி-கசஎ.)

“வான்வரி வேங்கை
வழக்குஞ் சிறுநெறியெங்,
கேள்வரும்போழ்தி
னெழால்

வாழி வெண்டிங்காள்"]

"உறுதி தூக்கத் தூங்கிய
வறிவே" (நற்றிணை ௧௮௪)

"நேர்ந்த நங் காதலர் நேமி
நெடுந்திண்டேர், ஊர்ந்த
வழிசிதைய ஊர்கின்ற
வோதமே, பூந்தண்
பொழிலே புணர்ந்தாடு
மன்னமே, யீர்ந்தண்
துறையே
யிதுதகா தென்னீரோ"
(சிலப்-கானல்வரி)

“பொங்கிரு முங்கி

ரகமெலா

நோக்குபு, இங்கனுட் டோன்றி யிருக்க குழமுயா, லெங்கே னிதனகத் தன்வழிக் காட்டிமோ” (கலி.-கஎச) “காய்ந்த நோயுழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ......மாலை” (கலி-சஉப) “நீ காணவும் பெற்றுயோ காணுயோ மடநெஞ்சே” (கலி,-கஉஈ) எனவரும். புள்ளெனவே வண்டு முதலியனவும் அடங்கும். “அம்மெ னிணா வடம்புகா ளன்னங்காள்” (சிலப்-கானல்.) ஒழிந்தன வந்துழிக்காண்க. (உ00)

உ0க ஒருநெறிப்

பட்டாங் கோரியன்

முடியுங்

கருமம் நிகழ்ச்சி

யிடமென மொழிப.*

இ-ள்

எனவெனப்பட்ட வுருப்புக்

கூறுகின்றது.

இ-ள். பல்வும்

ஒருவழித்

தொக்கவற்றுக்கெல்லாம்

இலக்கணத் தான்முடியும்

கருமமிகழ்ச்சியை

யிடமென்று கூறுப.

எ-று.

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே இடமமாறுணர்.....ற்று. ஒருநெறிப்பட வருதல் ஓரியன்முடிதலாவது, அகத்தின்கண் களவென்றானுங் கற்பென்றானும் வரின், விரிவகையொன்றானும்பற்றிவருதல். புறத்தின்கண் நிரைகோடலானும், மீட்டலானும், மேற்சேறலானும், எயில்வளைத்தலானும் யாதானு மோரியல்பு பற்றிவருதல். கருமநிகழலாவது அப்பொருளைப்பற்ற யாதானுமொரு வினைநிகழு மிடம். இன்னும், "கருமநிகழ்ச்சி" யென்றதனான் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையெனவுங் கொள்ளப்படும். உ-ம். "செல்லாமை யுண்டே லெமக்குரை மற்றுநின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை" (திருக்-ககடுக) என்றவழிப் பிரி பொருண்மைநிகழுமிடனாயிற்று. முன்னின்றானைக் கையற்றுநுதலுதலின் முன்னிலையென்னு மிடமாயிற்று; யாதுமோர்பொருள் நிகழ்வுழி அதற்காங் மிடத்தொடுநிகழ்தல்வேண்டுமென்று இப்பொருண்மை கூறப்பட்டது. ஒரு

நெறிப்படாதும் ஓரியன்முடியாதும்வருமிடம் வருமாம். அஃதாவது புணர்தல் வேண்டித் தோழியை யிரந்து குறையுறுவோன், அவ்விடத்திற்குத்தக்கவுரை கூறுது தன்னாற்றலும், ஆற்றாமையும், பிறவுங் கூறல். உ-ம். "மெல்லிய னல்லா

1 களவியல். கஉ-ம் சூத்திரவுரையி லிப்பாட்டை யெடுத்தோதினர்.

செய்யுளியல்

களவெனினும்
இடமெனினு மொக்கும்.
அது ஒருசெய்யுட்கேட் டாக்
இது
இன்ன இடத்து நிகழ்ந்ததென்றறிதற்கு
எதுவாயதோரு குறிப்பு. அது
காட்சியும் ஐயமுந் துணிவும்
புணர்ச்சியும் நயப்பும்
பிரிவச்சமும் வன்புறையும்
இன்னோரன்னவும் ஒரு

தெரிப்பட்டு

இயற்கைப்புணர்ச்சி

யென்னும் ஓரிலக்கணத்தான்முடியுமென்பது. கருமநிகழ்ச்சியென்பது காமப்புணர்ச்சியென்னுஞ் செயப்படுபொருணிகழ்ச்சி. இது வினை

செயிடம். "எனுரவசிரு அர்"
(குறு-கஉ௬)
"கேளிர்வாழியோ"
(குறு-உ௮0) என்பன பாங்கற்

கூட்டமிடறை

ஒருவழிப்பட்டன. பிறவு
மன்ன. இது புறத்திணைக்கு

மொக்கும்.
(உ0௧

௨0௨. இறப்பே நிகழ்வே யெதிர தென்னுந்
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தன ருணரப்
பொருணிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.*

இது காலமென்னுமுறுப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். இறப்.....து.

எ-து இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வும் என்னும் மூன்று காலத்தே. இயன்..... மருங்கில் எ-து எல்லாத்திணையும் நிகழ்

இன்றநிகழ்ச்சிக்கண்ணே.

பொருணிகழ்வுணரத்தெரிந்தன

ருரைப்பது காலமாகும்.

என்பது

பொருணிகழ்ச்சியுணரத்

தெரிந்தனராயுரைப்பது

காலமென்னும் உறுப்பாம்.

எ-று.

யமையா யதுவிறந், தொன்றோர்கட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை-யெல்லாஞ், சல வருட் சாலச் சலமே லவரு, னன்மை வரம்பாய் விடல்" இதனானுமறிக. அன்றியும், "நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலு, னீங்கி னதனைப் பிற" (திருக்-௪௯௫) எனவும், "உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா, லெண்ணப் படவேண்டா தார்" (திருக்-௯௨௨) இது தன்மையாரையு முன்னின் றாரையுமொத்துப் படர்க்கையாரைத் தொழிற்படுத்தலின் உண்ணற்கவென் னும் படர்க்கைசேரப் படர்க்கைப்பொருளொடுசேர முடிந்தின்றது. பிறவு மன்ன. எ-து உரையாசிரியருரை.

* எ-து பிறந்தமுறையானே காலமாமாறுணர்......ற்று. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலமெனக் கூறப்பட்டியலும்பக்கத்தி னாராய்ந்து நோக்குமாறு பொருணிகழ்ச்சியைக்கூறுமது காலம் எ-று. உ-ம். "முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே, மலைய னொள்வேற் கண்ணி, முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே" இது, இறந்தகாலத்தின்கட் புணர்ச்சியுண்மைதோன்றவந்தது. இனி, "அன்னை தேக்கிய வனமுலை தளரினும், பொன்னேர் மேனி மணியிற்றாழ்ந்த, நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினும், நீத்தலோம்புமதி பூக்கே ழூர" (நற்-௰) என்றவழி நிகழ்கால விளமைப்பருவந்தோன்றவந்தது. இதனுள், "நீத்தலோம்புமதி" யென்பது எதிர்காலங்குறித்துநின்றது. இவ்வகையினாற் காலமூ மிடனு மெல்லாச்செய்யுளின்கண்ணும் வருமென்றுணர்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

கச்சினார்க்கினியருரை.

உஉக

உ-ம். "வில்லோன் காலன கழலே.... ..முன்னியோரே" (குறுந்-எ.) இதனுன்

வில்லோன்
கொடியோனென்பன
பொருள். முன்னியோர்.
எ-து, தம்பொருள்
நிகழ்ச்சியாகலின் இஃ
திறந்தகாலமெனப்படும்.
இதற்குச்
சிறந்தாரவர்களாதலின்
அவர்களே பொருளாயினார்.
: "மருங்கெதனின் மருங்கே
வைப்பெனின்
வைப்பே,பருப்பிய கணக்கி

ணம்பகட் டிளமுலைப்,
பெருந்தோளுஞுஞகிய
நுசுப்பிற்,கல்கெழுகானவர்
நல்குறுமகளே”(குறுங்-எக)
இது நிகழ்காலம் “பகலும்
பெறுவையிவ டடமென்
றோளே” (கலி-சக)
இஃதெதிர்காலம்.
புறத்திற்கு மிவ்வாறே
யின்றியமையாதென்பது;பெரும்
பொழுதுஞ்
சிறுபொழுதும் முதல்,

கரு, உரிப்பொருளோடு

கூடித்

திணையாகலின் இக்காலம்

அவற்றின் வேறும்.

(௨௦௨)

௨௦௩ இதானி

பயக்கு மிதன்மா

றென் னூர்

தொகைகிலைக்

கிளவி பயனெனப்

படுமே.*

இது பயனென்னும்

உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இது

நிகழும் பயக்கும்

இதனைத்

தொகுத்துக் கூறப்படும்

பொருளும்

பயனென்னுறுப்பாம்.

எ-டு.

உ-ம். "மாருக் காதலர்
மலைமறந் தனரே, யாருக்
கட்பனி வரலா றிலவே, வேறு
இமன்றோன் விளைவெங்
கூம்மே, கூறும்
தொழியாம் வாழு மாறே"
இது தொழியைத்
தூதுவிடுக்கப் பறைவந்தது.
இது புறத்திற்கு மொக்கும்.
இங்ஙனம் பயனுறப்பாகவே

செய்யுள் வருமாறுணர்க.

(உ0கூ)

---

* எ-று,

ழ்றுத்தமுறையானே

பயமொமாறுணர். . . . . . . ற்று.

யாதானுமொரு

பொருளைக்கூறியவழி

யதன்பின்பு மிகுபயக்குமென

விரித்துக்கூறுத முற்

டறியசொல்லினானே

தொகுத்துக்கூறுதல்

பயனெனப்படும் எ-று.

உ-ம். "ஊரல் பம்பிய சிறுகான்
யாறே, ஆரா மகளி ராரனெங்
கினரே, வாரல் வரினே
"ஏனஞ் சுவலே, சார னாட
நீவர லாறே" இதனாற் பயன்
வரைந்துகோடல்
...ன்றுமென்பது.

"ஒன்றாக நல்லது
கொல்லாமை மற்றதன்,
பின்சாரப்
"பொய்யாமை நன்று"

(திருக்-௬௨௬) இதனாற் பயன்

வேண்டுவோர் இவ்வாறு

செய்யவேண்டுமென்றல்.

இவ்வகையினானே... ..

.புளியினும் பயன்படக்கூறல்

வேண்டுமென்பது பயனென

வொருபொருள்கூறினார்.

எ-று உரையாசிரிய ௨௧௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௨௰௯ உய்த்துணர் வின்

றித் தலைவரு பொருளான்
மெய்ப்பாட

முடிப்பது மெய்ப்பா
டாகும்.*

இது

மெய்ப்பாடென்னும்
உறுப்புக் கூறுகின்றது.

அஃதாவது

உலகத்தார் உள்ளநிகழ்ச்சி
ஆண்டுநிகழ்ந்தவாறே புறத்
தார்க்குப்புலப்படுவதோ
ராற்றான் வெளிப்படுதல.

உய்த்துணர்ச்சியின்றிச்
செய்யுளிடத்துவந்தபொருளானே
கண்ணீரரும்பல்,
மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்
தன்முதலிய
சத்துவம்பட்டுமாறு
வெளிப்படச்செய்வது
மெய்ப்பாடென்று
முறுப்பாம். என-று.

அது

தேவருலகமுதலியவற்றைக்கூறினுங்
கண்டாலகறியச் செய்யுள்
செய்தல்

செய்யுளுறுப்பென்றார்.

உ-ம். "மையற விளங்கிய
மணிமரு ளவ்வாய்தன்,
மெய்பெறா மழலையின்
விளங்குபூ ணனைத்தரப்,
பொலம்பிறை யுட் டாழ்ந்த
புனைவினை யுருள்கலை,
கலம்பெறு கமழ்சென்னி
நகையொடு தூயல்வர,
வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு
முடைகழ லந்தாள்,
வரிபொலி கின்

இனியார்ப்போலா
தடிதட்டப், பாலோ டலர்ந்த
முலைமறந்து முற்றத்துக்,
கால்வதேர் கையி னியக்கி
நடைபயிற்றா, ஆலமர்
செல்வ னணிசால் பெரு
விறல், போல வருமென்
னுயிர்” (கலி-அக)
இவை பால்வளவற்றுள்
அவ்வாறு காண்க.
தலைவருபொருளான் னவே
கொக்குழுப்ப ழுனை ர்ச் ந

பொருட் பிழம்பினைக்காட்டுவது
மெய்ப்பாடாமென்றுகொள்க.

(உரை) உ0ரு

எண்வகை   இயனெறி

பிழையா தாகி

முன்னுறக் கிளந்த

முடிவின ததுவே.†

. . . .

. . . .

---

* எ-று,

நிருத்தமுறையானே

மெய்ப்பொருளானார்.....

ம்ம. யாதானு மொன்றைக்கூறிய

வழி

யதனைப் பொருண்மையாற் சாரித்

துணரக்கூறுதலின்றி,

யவ்விடத்துவரும்

பொருண்மையின்

மெய்ப்பாடுதோன்றமுடிப்பது

மெய்ப்பாடே.....

பாமென்றவாறு. உ-ம்,

“ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ்

சுவலே, யணைத்தனன்

கொளினே மார்பெடுக் கல்லே,

னென்போற் பெருவிது புறக

லென்னே, யின்று செய்த

வறனில் கூற்றே, திரைவனை

முன்கை பற்றி

.வரைபிழற் சேர்க டெத்திசிற் சிறிதே" (புறம்-உ௩௩) இதனுள், அழுகையாகிய மெய்ப்பாடு புலப்படவந்தவாறு கண்டுகொள்க. செய்யுட்செய்வார் மெய்ப்பா

தோன்றச்செய்கவென்பது

கருத்து. எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மெய்ப்

பாட்டாறுனோர்.....ற்று.

அது, நகைமுதலாகிய வெட்

மெய்ப்பாட்டுநெறியையும்

பிழையாதாகி

மேற்சொல்லப்பட்ட

விலக்கணைத்னே யுடைத்தா.

எ-று. அஃதாமாறு

மேய்ப்பாட்டியலிற்காட்டுதும்.

எ-து உவ யாசிரியருரை.

கச்சினார்க்கினியருரை.

உகக

[கு]க்கு சொல்லொடுங்

குறிப்பொடு முடிவுகொ

னியற்கை

புல்லிய கிளவி

யெச்ச மாகும்.*

இது முறையே

யெச்சமென்றுமுறைப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். கூற்றினுங்

குறிப்பினும்

முடிக்கப்படும்

இலக்கணத்

தொகுபொருங் கிய்கிளவி

லியச்சென்னுமுறுப்பாம்.

எ-று.

முடிவுகொளியற்கையெனவே

செ ய் யு ட் க ள்

ளைநன்றிப்-   பின்

றொணர்ந்துமுடித்தல்

பெற்றும்.   உ-ம்.

"செங்களம்

படக்கொன்ற...   நிலைக்காந்

தட்டே"   (குறு   ங்-க)

இக்காந்தளால் யாங்

குறையுடையமல்ல

மனத் தலைவற்குக்கூறிற் கூற்றெச்சமாம். அக்கூற்றுஞ் செய்யுட்குச்
தைவின்மையின் அதுகாண்பாயாகிற் காணெனத் தலைவியைநோக்கி

டத்துய்த்துக் கூறிற்

குறிப்பெச்சமாம்.

அவனைக்கூடுகவெனத்

தான் கூறுளாகலின்

உ௦௬) உ௦எ இவ்விடத்

திம்மொழி யிவரிவர்க்

குரியவென்

றவ்விடக்

கவாவர்க் குரைப்பதை

முன்னம்.†

இ-ள்

முன்னமென்கின்ற

உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இவ்விடத்துத்

தோன்றிய இம்மொழி

கூறற்குரியோருங்

கேட்டற்குரியோரும்

இன்றொன்று

அச்செய்யுட்கட்

டோன்றின் அறி பாமற்

றனக்வனமறிகற்

குறித்தாக

காட்டியதோர்டத்தே

கூறுவே ார்க்குங் கேட்போ

ர்க்கும் எ ற்றவுரையாகச்

செ ய் யு ளு ட் லி ட த் தி

க் கூறுவது மூன்னம்.

எ-று.

* எ-று,

நிறுத்தமுறையானே

எச்சவகையாமாறுணர். . . . .

ற்று. பிறிதோர்

சொல்லொடும்,

பிறிதோர்குறிப்பொடும்

முடிவுகொள்ளுமியற்கையைப்பொருந்

திணைசெய்யுள் எச்சமாகும்

எ-று. எனவே

சொல்லெச்சந்

குறிப்பெச்சமென

விருவகையாயின.   அது,

எச்சவியலுள்

“பிறிதுபிறிதேற்பினும்”

மென்னுஞ்சூத்திரத்   தான்

“பிறிதவிலே”   என்பது

முதலாகச்சொல்லப்பட்ட. . . .

. . . . .வகையானும்

வருவன   சொல்லெச்சமாம்.

எ-து உரையாசிரியருரை.

குறிப்பென்றோதப்பட்டது

குறிப்பெச்சமாகும்.

† எ-து,

நிறுத்தமுறையானே

முன்னமமைநுனர்.

..ற்று. இவ்விடத்

திம்மொழியை

யிவர்க்குச்சொல்லத்தகுமெனக்

குறித்து, அவ்விடத்

தவரவர்

தமமொழியையுரைப்பது முன்னமாம் எ-று. எனவே, இடமுங்காலமுமொழிக் குறி கேட்போர்க்குத்தக்கவாறமொழிதலுஞ் செய்யுநூற்பெய்ர்றவாரும்.

"வந்தது கொண்டு வாராததுமுடித்த" லென்பதனாற் காலமுங் கொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இவரிவர்க்குரியவென்றறிவான் செய்யுட்கேட்போனெனவும், அவ்விடத்தவரவர்க் குரைக்கவென்றார் ஆசிரியனெனவுங் கொள்க. என்றென்பது ஈண்டு வினையெச்சம். சொல்லெச்சமன்று. அறியவென வொருவினை வருவிக்க. அது உரைப்பதையென்னும் வினைப்பெயரொடு முடியும். உ-ம். "யாரிவ னெங்கூந்தற் கொள்வா னிதுவுமோ, ராண்மைக்கோத்த படிறுடைத்து" (கலி-அக) என்றக்கால் இது கூறுகின்றாள் தலைவியென்பது

உங் கூறப்பட்டான்

தலைவனென் பதூஉம்

முன்னத்தான்

உணரப்பட்ட வாறு காண்க.

இவை அகம் புறமென்னும்

இரண்டற்கும் பொது.

(௨௦௪) ௨௦௮ இன்பமு மிடும்பையும் புணர்வும் பிரிவு

மொழுக்கமு மென்றிவை யிழுக்கு நெறியின்றி
யிதுவா கித்திணைக் குரிப்பொரு ளென்னுது
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை யென்ப.*

இது பொருளென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இன்...ன்றி. எ-து இன்பமுந் துன்பமும் புணர்தலும் பிரிதலும் உலகவொழுக்கமு மெனப்பட்ட இவை தப்பும்வழியின்றி. இது...து எ-து இத்திணைக்குரியபொரு ளிதுவாகவென்று ஆசிரிய ரோதிய பொருளன்றி. பொது...ப எ-து அவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவாகப் புலவரைற்

செய்யப்படுவது
பொருட்கேற்றணைப்படும்.
எ-று.

இன்பத்துன்பங்
கூறுதலிற்
புறத்திற்குங்கொள்க.
ஒழுக்கம்

இரண்டற்குங்கொள்க. வகையென்றதனாற் புலவன்றான் வகைத்ததே பொருளென்றுகொள்க. அதுவின்றிச் செய்யுள்செய்தலாகாதென்பது கருத்து. உ-ம். "கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப், பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித், தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ, நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல், அந்தீங் கிளவிக் குறுமகள், மென்

றோள் பெறநசை இச்
சென்றவென் னெஞ்சே"
(அகம்-௯) என்றற்

போலப் புலவன்
வகுப்பனவாம்.
இப்பாட்டைப் பாலையேனும்
முல்லை

முதலியனவற்றிற்கும் இப்பொருள் பொதுவாம். பொதுமையென்றது எல்லாவுரிப்பொருட்கு மேற்றுப் பலவேறுவகையவாகச்செய்தல். இவ்வாறுவருவன புறப்பொருள் கூறியவற்றுள்ளுங்காண்க. (உ-ரை)

---

* எ-று, நிறுத்தமு
றையானே
பொருளாமாறுணர். . . . . .ற்று.
இன்பமும், துன்பமும்,
புணர்வும், பிரிவும்,
ஒழுக்கமுமென்று சொல்லப்பட்டவை

வழுவு நெறியின்றி யத்திணைக் குரிப்பொருளென்றது, எல்லாப்பொருட்கும் பொது உகிரிற்குய்பொருள், பொருள்வைசடாம் எ-று.

எ-று உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௱உ

உ0௯ அவ்வ மாக்களும் விலங்குமன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதி னாடித்
தத்த மியலான் மரபொடு முடியி
னத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.*

இது துறையென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். அவ்வ.. றி.
எ-று ஐவகையிலத்திற்கு
முரியவெனப்படும்
பல்வேறுவகைப்பட்ட
மக்களும் மாவும் புள்ளும்
ஒழிவந்தவாறன்றி. பிற
திறவதின்
காடியவண்வரினும். எ-று
பிறவ ற்றைத் திறவிசாக
ஆராய்ந்த
செய்யுட்கண்ணே புலவன்
படைத்துச்செய்யினும்

ருக்கும். உ-ம். "ஊர்க்கா
னிவந்த பொதும்பரு
ணீர்க்காற், கொழுநிழன்
ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு,
கழும முடித்துக் கண்கூடு
கூழை, சுவன்மிசைத்
தாதொடு தாழ வகைமதி,
நீங்கதிர் விட்டது போல
முகனமர், ஈங்கே வருவா
ளிவள் யார்கொ லாங்கே
யோர், வல்லவன் றைஇய
பாவைகொ னல்லா,

குறுப்பெலாக் கொண்
டியற்றி யான் கொல்
வெறுப்பினன், வேண்
டுருவங் கொண்டதோர்
கூற்றங்
கொ லாண்டார்,
கடிதிவனைக் காவார் விடுதல்
கொடியர், பல்கலைச்
சில்பூங்
கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்,
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்”
(கலி-௫௬) இதனுள்

ஞாயூல்முடித்தானென
செய்தற்றலைபோலக் ... றி
“ஊர்க்காணி வந்த
பொருமபருன்”
என்றதனை
மருதத்துக்கண்டான்போலக்கூறிப்
பின்
தலிஞ்சிப்பொருள ... ாகிய
புணர்தல்நிமித்தம்
உரிப்பொருளாகமுடித்தான்.
இவ்வாறுமயங்கதலும்
குறிஞ்சித்துறைநப்பாற்பட்ட

தலைநாட்டுப்பான்வந்த
தெண்க. இது ஓதிய
இலக்கணமன்றாயினும்
முற்கூறிய பொருள்வகை
போற்
புலவர்செய்தோருறுப்பு:
இதுவுங்
கொள்ளப்பெறுமென்றார்.
இது புறத்திற்கும் ஒக்கும்.
(உ0க)
உகO அகன்று

பொருள் கிடப்பினு
மணுகிய நிலையினு
மியன்று
பொருண் முடியத் தந்தன
ருணர்த்தன்
மாட்டென
மொழிப பாட்டியல்
வழக்கின்.†

இது

மாட்டென்னும் உறுப்புக்
கூறுகின்றது.
மாட்டுக்கோளாவது

கொண்டுவந்து கொளுத்துதல்.

---

* எ-து, துறையாமாறுணர்......ற்று. அகப்பொருளாகிய எழுபெருந் திணைக்கும், புறப்பொருளாகிய எழுபெருந்திணைக்கும் உரியமாந்தர் உயர்ந்த பட்ட மாவும், புள்ளும். உம்மையான் மாமுதலாயினவும், "பிறவவண்வரினு" மென்றமையான், நிலம், நீர், தீ, வளி, முதலாயினவுஞ் செய்யுட்கண்வருமிடத் துத் திறப்பாடுடைத்தாகவாராய்ந்து தத்தமக்கேற்றியபண்போடும், பொருந்திய மரபோடுமுடிவி னிவ்வாறு திறப்பாடுடைத்தாய்வரும் துறையென்று கூறப்படும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, சிறுத்தமுறையானே

மாட்டேறணர்......ற்று.

இதுவும்,

310 உகூச

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ-ள். அகன்—னும். எ-து பொருள்கொளுங்கால் அகன்று பொருள் கிடப்பச் செய்யினும் அணுகிக்கிடப்பச் செய்யினும். இயன்...தல். எ-து இவ்விருவகையானுஞ் சென்று பொருண்முடியுமாற்றாற்கொண்டு வந்து கூட்டியுரைப்பச்செய்தல். மாட்...கின். எ-து மாட்டென்னும் உறுப்பென்றுகூறுவர் செய்யுள்வழக்கினுள். எ-று.

இது மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளன்றிப் புலவர் வேறுசெய்வ தோர்செய்கை. இது பலபொருட்டொடராற் பல்வடியான்வரும் ஒரு செய்யுட்கண்ணும், பலசெய்யுளாப் பலபொருட்டொடரால் ஒருகதை யாகச் செய்யுமிடத்தும் வரும். உ-ம். முருகாற்றுப்படையுள் "மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற், கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக், கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட், கோபத் தன்ன தோயாப்

பூந்துகில், பல்காசு
நிரைத்த சில்கா ழல்குற்,
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்
பெறுவனப்பி,
நாவலொடு பெயரிய
பொலம்புனை யவிரிழைச்,
சேணிகந்து
விளங்குஞ் செயிர்தீர்
மேனித், துணையோ
ராய்ந்த இணையீ ரோதிச்,
செங்
கால் வெட்சிச் சீறித
ழிடையிடுபு, பைந்தாட்

குவளைத் தூவிதழ்
கிள்ளித்,
தெய்வ வுத்தியொடு
வலம்புரி வயின்வைத்துத்,
திலகந் தைஇய தேங்கமழ்
திருநுதல், மகரப்
பகுவாய் தாழமண்
ணுறுத்துத், துவர முடித்த
துகளறு

முச்சிப், பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட், உளைப்பூ மருதி
னொள்ளிணர் அட்டிக், கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு, இணைப்புற

பிணையல் வளைஇத்
துணைத் தக, வண்காது
நிறைந்த பிண்டி

ஒண்டளிர்,
நுண்பூண் ஆகந்
திளைப்பத் திண்காழ்,
நறுங்குற
டுரிஞ்சியபூங்கேழ்த்
தேய்வை,
தேங்கமழ் மருதிணர்
கடுப்பக் கோங்கின்,
குவிமுகிழ் இளமுலைக்
கொட்டி
விரிமலர், வேங்கை
நுண்டா தப்பிக் காண்வர,
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு

தெரியாக், கோழி
யோங்கிய வென்றடு
விறற்கொடி, வாழிய
பெரிதென்

றேத்திப் பலருடன்,
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ்
சிலம்பப் பாடிச், சூர மகளி
ராடுஞ்

சோலை, மந்தியு மறியா
மரம்பயி லடுக்கத்துச்,
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங்

காந்தட், பெருந்தண்
கண்ணி மிலைந்த

சென்னியன் ... .பார்
முதிர் பனிக்
கடல்”
(திருமுருகாற்றுப்படை)
இதனுள் அடிமுதல்
மேனியீருயுள்ள
வற்றையுடைய கூர
மகளிர்பலருடனே
தின்னி, இடையிடு,
வைத்து,
பண்ணி, செரீஇ,
இட்டு, வளைஇ, திளைப்ப,
கொட்டி, அப்பி,

தெரியா,

எத்திப், பாடி, ஆடும்

வெற்பில் அடுக்கத்துச்

சோலையிற் காந்தட்கண்ணி

மலைந்த

சென்னியனென

அகன்றும் அணுகியும்

மாட்டியவாறுணர்க. இப்

பாட்டும்

பிறபாட்டுக்களும்

இவ்வாறே

மாட்டெறப்புவருமாறுணர்க.

1 ஆரிய

1 "ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும், பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி, விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ நாறுந் தோளா, ளிற னொன்றூ ருள்ள தலர்" என இதனுள், பாரி பறம்பின்மேற்றண்ணுமை நாறுந் தோளாள் எனவும், விறன் விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளூருள்ளதாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னும் கொள்வழியறிந்துசொல்லுவப் பொருளை நிரியைத்தவாறு அமைத்துக்கொள்க. என்றார் சேனாவரையர் (தொல்-சொல்-எச்ச-கூஅ.)

நச்சினார்க்கினியருரை

உ௩௫

மன்னர் பறையின்"

என்பதுமது. இனிப்

பலசெய்யுட்கள்வருமாறு

சிந்தாமணியுள்

யாங்கூறியவுரைகள்பலவற்றுள்

புணர்க. அருமையும்

பெருமையும்
உடையவாய்ப் பரந்து சொற்
றொடர்ந்து பொருள் தருவதோ
டின்பம் நோக்கிச்
சான்றோர்
இம்மாட்டிலக்கணமே
யாண்டும் பெரும்
பான்மையவாக்
செய்யுள் செய்தலிற் பின்
தொடர்நிலைச் செய்யுள் செய்த
வர்களும் இம்மாட்டிலக்கணமே
யாண்டும்வாக்

செய்யுள்செய்தார்.

இதுவும்

பொருள்வகைபோற்

புலவர்செய்துகொண்டதாயிற்று.

(உ௪௦)

உகக மாட்டு மெச்சமு

நாட்ட லின்றி,

யுடனிலை

மொழியினுந்

தொடர்நிலை

இது எய்தியது விலக்கிற்று.

இ-ள்.

தொடர்நிலையென்பது

மூற்கூறிய

பொருமே.*

இருவகைத்தொடர்நிலைச்

செய்யுள். மாட்டு . .. றி.

எ-து மூற்கூறிய மாட்டும்

எச்சங்களும் நிறுத்த

வின்றி
உடனி லைமொழியினும்
பெறும். அச்செய்யுட்
கிடந்தவாறே
யமையச்செய்யினுஞ்
செய்யுட்டன்மையைப்
பெறும். எ-று.

உ-ம். முட்டாச்
சிறப்பிற் பட்டினம்
பெறினும், வாரிருங்
கூந்தல் வயங்கிழை

பொழிய, வாரேன் வாழிய
நென்றே" கேளினும்
வெய்ய கான மவன்,
கோலினுந் தண்ணிய
தடமென் றோளே"
அகன்றுகிடந்த மாட்
டின்றிவந்தது. "யானே
யீன்றடையேனோ"
(குறுந்-௯௪) என்னும்
பாட்டு அதனுகி
மாட்டின்றிவந்தது.
பிறிதுமவையின் மாட்டும்

..ச்சமுமின்றி

யுடனிலைபாயமைமக்தனைபலவும்

யாமீ கூட

றியவுரையாளுனொர்க.

எச்சமும் மாட்டும் என்றுக

மொழிபிறழ்ச்சியானே

எச்சமுதவிய

நான்குறுப்புமின்றி

அச்செய்யுள் வாய்பெறும்

என்று சொல்க. "வார

ராயினும் வரினு மவர் நமக்,

கியார இயரோ தோழி

நீர்நிலைப், பைம்போ
துளரிப் புதன்மலி
ஒண்பொறிக், கருவிளை
யாட்டு நுண்மு
ளீங்கைச், செவ்வரும்
பூழ்த்த வண்ணத் துய்மல
ருதிரத் தண்ணென்,
றின்னெறிதரும்
வாடையோ டென்னை
யினள் கொ லென்னை
தோரே” (குறுந்-௧௧௦)
இது எச்சமின்றி வந்தது.

“தாமரை புரையுங் காமர்
சேவடி“
(குறுந்-கடவுள்வாழ்த்து)
இப் பாட்டு
முன்னையின்றிவந்தது.
“மருந்தெனின் மருந்தே
வைப்பெனின் வைப்பே”
(குறுந்-௭௧) இப்பாட்டுப்
பொருளின்றிவந்தது.
“ஈயற்புற்றத்து”
(அகம்-௮) என்னும்
பாட்டுத் துறைவகையின்றி

வந்தது. மாட்டும் எச்சமே
மெடுத்தோதினார்!
முன்னமும் பொருளுந்
துறைவகையும்போல
இன்றி
யமையாச்சிறப்பினவல்லவென்றற்கு.
(உகச)

---

* எ-து,.........
இவ்விரண்டும்
தத்திரந்தாத்பொருள்விளக்கும்.
எ-து உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

௨௧௨ வண்ணத்

தாமே நாலைந் தென்ப.*

இது முறையே வண்ணம் இத்தனை பகுதித்தென்கின்றது.

இ-ள்.

வண்ணந்தாம்

இருபதென்றுகூறுவர்

புலவர். எ-று.

நாலேயென்றார். அவை நூறும்பலவுமாக வேறுபடக்கொள்ளினும் இவ்விருபதின்கண்ணேயடங்கும் வேறு சந்தவேற்றுமைசெய்யாவென்றற்கு. அது நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குப் புலனாமென்றுணர்க. (உகஉ)

உகங. அவைதாம்,

பாஅ வண்ணந்

தாஅ வண்ணம் வல்லிசை

வண்ண மெல்லிசை

வண்ண

மியைபு வண்ண

மளபெடை வண்ண

நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ண நலிபு வண்ண
மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ண
மொழுகு வண்ண
மொரூஉ வண்ண
மெண்ணு வண்ண
மகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ண
மேந்தல் வண்ண
முருட்டு வண்ண முடுகு
வண்ணமென்
றாங்கன மறிய வறிந்திசி

ஹெரே.†

இது

மேற்கூறப்பட்டவண்ணங்களினதுபெயர்வேறுபாடுகூறுகின்

றது.

இ-ள். மேற்கூறிய

நாலைந்தும் அவ்விருபது

பெயர் வேறு...............

(இதுமுதல் ஆறு

சூத்திரங்கட் குரையில்லை.)

உதா அவற்றுட்,

பாஅ வண்ணத்

சொற்சீர்த் தாவி

நாற்பாற் பயிலும்.‡

---

* எ-று,

நிறுத்தமுறையானே

வண்ணமாமாறுனர்.

.....ற்று. வண்ண

மாவன,

வண்ணமாய்வருவது எ-று.

அவற்றின்பாகுபாடு

முன்னிற்சூத்திரத்தாற்

கேட்டிறாம். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

வெண்ணெவுறப்பாமாறனைர்.....ற்று.

இறவுஞ் சூத்திரத்தாற்

பொருள்விளங்கும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

பாவெண்ணெமாவுறு

சொற்சீர்த்தாகி

அவிங்கட்டயின்றுவருகும்

எ-டு. உ-ம். "அ இ உ

அம்மூன் றுஞ் சுட்டு" எ-ம்,

"கொல்லேயயம்; எல்லே

வியக்கம்" எனவும்வரும்.

எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை

உடன்

உகரு தாஅ வன்னை,

பிடையிட்டு

வந்த வெறாகைத்
தாகும்.*

உகக வல்லிசை
வண்ணம்
வல்லெழுத்துப்
பயிலும்.† உகஎ
மெல்லிசை
வண்ண மெல்லெழுத்து
மிகுமே.‡

உகஅ இயைபு

வனை னை
மிடையெழுத்து
மிகுமே.§

உகரவ அளபெடை
வன்னை மளபெடை
பயிலும்.‡

இ-ள்.
இரண்டளபெடையும்
பயிலச் செய்வது. எ-று.

உ-ம். "மாஅ

மலரொடு விராஅய்

பராஅம்”

1 “கண்ணடண்ண ணெனக்

கண்டுங் கேட்டும்”

எனவரும். “தாஅம்

பகுநர்க்குத் தண்ணீ

ருனகொல்லோ, வாஅம்

பல்விழு யன்பலை

யறிவுறில், வாஅம் புரவி

வழுதி யொடெம்மிடைத்,

தோடு நுவலுமில் லூர்”

இஃதனபெடைத்

* எ-று,
தாவண்ணமாவது
இடையிட்டெதுகையான் வரும்
எ-று. எ-று
உரையாசிரியருரை.

† எ-று,
வல்லிசைவண்ணமாமாறுணர்.
. . . . றறு.
வல்லெழுத்துமிக்கு வருவது.

.... யன்னை

தொடர்பு

முடப்புன்னைக்கீழ்க்கட்......

.ட்டுக் கண்ணிதொடுப்பவர்

தாலைப்பூங்கொட்டி........

.ட்டி புள்ளம்விடாது

நிலைய

மெனவிட்டொட்டொட்டி

நீங்கதோ வொட்டு

எ-டு. எ-து

உரையாசிரிய குறை.

‡ எ-து,

மெல்லிசைவண்ணமாமாறுனர்.

.....ற்று.

மெல்லெழுத்துமிக்கது

மெல்லிசைவண்ணமாம்

எ-று.   எ-து

உரையாசிரியருரை.

§ எ-து,...உ-ம்.

"கால்வெள் ளருவி வரமிசை

யிழியவுங் கொ...ண" எ-து

உரையாசிரியருரை.

சீ எ-று,

அளபெடைவண்ணமாமாறுனோர் . .

. . . . .ற்று.

அளபெடையின்று

வருவது அளபெடைவண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "தாஅட் டாஅமரை மலருழக்கிப், பூஉக் குவளைப் போது தருந்திக், காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்,

மாஅத் தாஅண் மோஒட்

டெருமை" எனவரும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

---

1 "கண்ணென்பது சேர்விலயெய்தித் தேமாவாயிற்று. "தண்ணென என்றவழித் தட்பத்திற்குச்சிறப்புக்கூறுதற்காக இயற்சீர்க்கண்ணே தவ்வொற்றினைமிகக்கொடுத்து அளபெடுத்துச் செய்யுள்செய்தான்" என்றார் பேராசிரியரும் (செய்-கஉ.)

வண்ணநெட்டெழுத்துப் பயிலும்.*

இது

நெடுஞ்சீர்வண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

நெடுஞ்சீர்வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப்பயின்றுவரும்.எ-று.

உ-ம். "மோவா ராதே மாவா ராதே" எனவரும். "கீரூர் பாறு யாறே காடே, கீழூர் காயாப் பூவீ யாதே, ஊரூர் பாகா தேரே, பீரூர் தோளான்

‡சிறு ரோரேனே" இதுவு
மிலைதக்கவியா ம்.
(உ௨0)

உஉக குறுஞ்சீர்
வண்ணங்
குற்றெழுத்துப்
பயிலும்.†
இது
குறுஞ்சீர்வண்ணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள்.

குறுஞ்சீர்வண்ணமாவது குற்றெழுத்து மிக்குவரும். எ-று.

"நூங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" (அகம்-௪)

எனவரும். "உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், சிறுகொடி யவரை பொதி தளை

யவிழுக், குறிவரு
மிறுவென மறுகுபு,
செறிதொடி நறுநுத
லழிய, வறி யலை
யரிவையவர் கருதிய
பொருளே” இதுவும்
மிறைக் கவியாம்.
(உஉக)

உஉஉ சித்திரவண்ண,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருஉம்.‡
இது சித்திரவண்ணங் கூறுகின்றது.

௩-வி.

சித்திரலக்கணமாவது நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் ஒப்ப விராய்ச் செய்வது.

எ-று.

1 "சார ஞெ—
நீவா லாறே"
எனவரும். "ஊர்வழியூர்
தேர்தார்
வாளி போர்ச், சேரி

சார்வரி தொல்லாதிப்,
பீர்கிர் தோழி தோனே"
இதுவும்

மிறைக்கவியாம்.

பல்வண்ணம் படுதலின்
இதனைச் சித்திரவண்ண

மென்றார்.

(௨௨௨)

---

* எ-து, நெட்டெழுத்துப்பயின்றுவருஞ்சீரினையுடைய வண்ணம் நெடுஞ்சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "கீருர் பாகு யாறே காடே, நீலூர் காயாப் பூவீ

யாதே" எனவரும்.

எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, குற்றெழுத்துப்பயின்றுவருவது குறுஞ்சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், சிறுகொடி யவரை நெறிதளை யவிழ" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, சித்திரவண்ணமாமாறணர்.........ற்று. நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் சார்ந்துவரும் எ-று. உ-ம். "ஒருூர் வாழினுஞ் சேரனு மார்வ முயங்கார்" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

1.

"கூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரா மகளி ராரணங் கினரே
வாரல் வரினே யானஞ் சுவலே
சார னாட நீவா லாறே" என்பது

நச்சினார்க்கினியருரை

௨[illegible]

௨௨௯ [illegible] வண்ண

மாய்தம் பயி லும்.*

இது

கலிபுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

கலிபுவண்ணம்

ஆய்தம்பயின்றுவரும்.

எ-று.

"அ்ஃகாமை

செல்வத்திற்
கியாதெனின்
வெஃகாமை, வேண்டும்
பிறன்கைப் பொருள்"
(திருக்-௧௭௮) "னஃகான்

றஃகா னான்கனுருபிற்கு"
(தொல், எழுத்-௨௧)
எனவரும். நலியென்பது
ஆய்தம். "எஃகோ
டவன்
கேட்ப வெமறந்தாள்

போதென்று, யஃதுநீர்க்
காண்யாற் றவிர்மனை
லெக்கர் யேல்" என்றாற்
றொடைப்பாற்படும்.
(உஉ௩)

உஉ௪ அகப்பாட்டு
வண்ணை,

முடியாத் தன்மையின்
முடிந்ததன் மேற்றே.†

இஃது
அகப்பாட்டுவண்ணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள்.

அகப்பாட்டுவண்ணமாவது

முடித்துக்காட்டாத்தன்மையாலே

முடிந்ததன்மேலே

நிற்பதாம். எ-று.

அது

தன்னை முடித்தற்குரிய

ஈற்றசை

யேகாரத்தான்வாராது

இறுதி இடையடியேபோன்று நிற்பது. "பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும், புன்னை நுண் டாது நம்மொடு தொகுத்தும், பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றிய, மணந்தகற் கொவ்வான் றணந்துபுற மாறி, யினைய னைகி யீங்குத் துறந்தோன், பொய்த

லாயத்துப் பொலங்கொடி

மகளிர், கோஇயர் வெண்

மணை லேறி, யோகெல

னென்ஞான் றலைறவன்

ஏறுழி" "ஆணையில்

பொரு ளெமக் கமர்ந்தனை

யாடி" எனவரும்.

(உஉ௯)

---

* எ-று, ...

† எ-று,

அசப்பாட்டுவெண்ணமாவது

முடியாததன்மையின்

முடிந்ததன் மேலது எ-று.

உ-ம். "பன்மீ னுணங்கற்

படுபுள் ளோப்பியும்,

புன்னை நுண் டாது கம்மொடு

தொகுத்தும், பன்றுன்

வந்து பணிமொழி

பயிற்றியும், மனைக் ததற்

சேர்வான் றணைந்து
புறமாறி, வினைய னாகி
யீங்குத் துறந்தோன்,
பொய்த வாயத்துப்
பொலங்கொடி மகளிர்,
கோடியர் வெண்மனை
வேறி, யோடுகல
மென்னுந் துறைவன்
றோழி” எனவரும். எ-து
உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

௨௨௫ புறப்பாட்டு

வண்ணம்,

முடிந்தது

போன்று முடியா

தாகும்.*

இது புறப்பாட்டு

வண்ணைக்கூறுகின்றது.

௩-ள.

புறப்பாட்டுவண்ணமாவது
இறுதியடிப் புறத்ததாகவுந்
தான்
முடிந்ததுபோன்றுநிற்றல்.
எ-று.

"இன்றே வைகல் வா
ரா முன்னே, செய்ந்நீ
முன்னிய வினையே, முந்நீர்

வரைப்பக முழுதுடன்
றுறந்தே" (புறம்-௩௬௩.)

'முன்னியவினையே,'
முடிந்ததுபோன்றுமுடியாதாயிற்று.

(௨௨௫)

௨௨௬ ஒழுகு வண்ணம்
ஓசையி னொழுகும்.†

இ-ள்

ஒழுகுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

மூற்கூறியவாறன்றி

யொழுகியவோசையாற்செய்வது

ஒழுகு வண்ணம். எ-று.

ஒழுகினவும்

ஒழுகுமேனும் அவற்றின்

வேறுபடுக்கணமுடைய

"அம்ம வாழி தோழி

காதல, ரின்னே பனிக்கு

பின்று வாடையொடு,
புன்கஞ் மாலை யன்பின்று
கலிய, வுய்யல விவென்
றுணாச் சொல்லிச்,
செல்லுநர்ப் பெறினே செய
வல்லை, வின்னினி பிறந்த
மன்னவர்,
பொன்னணி நெடுந்தே
பூண்ட மாவே
னைவரும்.
(உஉக

* எ-று,

புறப்பாட்டுவெண்ணையாவது

முடிந்ததுபோன்று

முடியாதாகிவரூ

எ-று. உ-ம். "நிலவுமணை

லகன்றுறை யலவ

னேவலின், னெறிமணிப்

புள்ளிச

மொய்ப்ப மெருகவும்,

வந்தன்று கொண்கன்

றேரே யின்றும், வருகுவ
தாயி,
சென்றுசென்று வம்பர்
நைதந்த, புன்னைத்
தாதுகு தண்பொழில்
மெல்ல
மென்முலை ஞெமுங்கப்
புல்லினெ வமை,
மெல்லிமை நீயே லக்காது
விழினை
யாயின், வைகலும்

படர்மதி யுள்ளமொடு,
மடன்மாவேறி, யுறுதுய
ருலகுட

னறியச்,
சிறுகுடிப்பாக் கத்துப்
பெரும்பழி தருமே"

என வரும். எ-று உரை
யாசிரியருரை.

† எ-று,
ஒசையாலெழுகிக்கிடப்பது

ஒடூஉகுவன்னமாம் எ-று.

உ-ம். "அம்ம வாழி தோழி காதல, ரி............ பரிக்கு மின்னு வாடையொடு, புன்கண் மாலையு மின்று நவிய, வுய்யல னிவளென வுணரச் சொல்லிச், செல்லுநர்ப் பெறினே செய வல்ல, விண்ணிணி யிறந்த மன்னவர், பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே" எனவரும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௪௧

௨௨௭ ஒரூஉ வண்ண

மொரீஇத்

தொடுக்கும்.*

இ-ள்.

ஒரூஉ வண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஒருஉ வண்ணமாவது யாற்றொழுக்குப்போலச் சொல்லிய பொருள் பிறிதொன்றினை யவாவாமை அறுத்துச்செய்வது. எ-று.

"யானே, யீண்டை யேனே யென் னலனே, டாஞெ நோடியொடு...மன் றத் தந்தே" (குறுந்-கள.)

எனவரும். “சிறியகட்
பெறினே எமக்கீயு
மன்னே, பெரியகட்
பெறினே” (புறம்-உ௩௫)
என்பதுமது. இஃது
யாப்புப்போலப்
பொருளைக்
கோசையே; கோடலானும்
அடியிறந்து கோட லானும்
யாப்பெனப்படாது.
இனியெல்லாத்
தொடையும் ஒரீஇச் செந்

தொடையாற் றொடுப்பது
ஒரூஉவண்ணமெனக்கூறிப்
1"பூத்த வேங்கை" என்பது
உதாரணங்காட்டுவது
தொடைப்பகுதியாம்.
(உஉஎ)

உஉஅ எண்ணு
வண்ண மெண்ணுப்
பயிலும்.†
இது

எண்ணுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.
எண்ணுவண்ணமாவது
அடுக்கன்மேவ பயின்றுவரு
வது. எ-று.

இதுகாரணப்பெயர்.

“நன்னெறை நறும்பூ
ணொத்தி, - துன்னருங்
கடுந்திறற் கங்கன்
கட்டி, பொன்னணி வல்லிற்

2பொன்றுறையென்
றங்கு" (அகம் - ௨௭)
எனவரும். "காண்கோ
டிக்கண் ஞாயிறு கனை
யழல்" (பதிற்று-இரண்டு-க
௯) "நாளுங் கோளுந் தி
சைமயங் குவும்"
(அகம்-௬௬௬) என்பதுமது.
(உ.உ-அ)

---

* எ-து,
திருஉவண்ணமாவது
கீழ்க்கினைதொடையாகிக்கிடப்பது

எ-று. அது

செந்தொடையாம். உ-ம்.

“தொடிநெகிழ்ந் தனவே
கண்பசந் தனவே,
யான்சென் றுரையினை
மன்றே, சொல்வாய் வாழி
தோழி வரைமிசை,
முள்ளாற் பொதுளிய
லெங்குகுலை நெடுவெங்,
கதிர்போங்கு வரவினை
மழை தவைப்ப, மணிநிலா
விரியுங் குன்று கிழவோற்

கு......மே." எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

என் றுப்பயின் றுவருவ து

என் றுவண்ணம் எ-று.

உ-ம். "நில நீர் வளிவிசும்

பென்ற நான்கி,

னளப்பரியையே, நாள்கோ

டிங்கள் ஞாயிறு கனையழல்,

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த

விளக்கத் தனையை"

(பதிற்றுப்பத்து-கஉ)

எனவரும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

---

1 "பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி" இதனை இவ்வியல் ருரும் சூத்திரவுரையில் வெடுத்துக் காட்டினார்.

2 "புன்றுறை எனவும் பாட்டுரைன்றே. உசஉ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

உ௨௯ அகைப்பு

வண்ண மறுத்தறுத்

தொழுகும்.* இஃது

அகைப்புவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

அகைப்புவண்ணமாவது

விட்டுவிட்டுச் சொல்லும்

இசையை

யுடையது. எ-று.

அசைத்தல்

அறுத்தலாதலிற்

காரணப்பெயர். ஒருவழி

நெடில்

பயின்றும் ஒருவழிக்

குறில்பயின்றும் அற்றும்

வருவது. "வாரா ராயினும்

வரினு மவர் நமக்,

இயாரா இயரோ கோழி”

(குறுங்-ககo) எனவரும்.

“தொகுத்தவேம் பின்பிரைத் துதைபோங் கைதவிடை, யகுத்தவ ரகு
மலை யட்டுண் டுண்ண, வென்பா ளியன்ற வேலை முயற்சி, யம்பசும்பு தாலை

வெயிர்முயன்ற

வேந்த, ருயிர்முடிக்கும்

வேலின் னவன்”

என்பதுமது. ()

உ௬௦ தூக்கல்

வண்ணம் வஞ்சி

பயிலும்.†

இது தூங்கல்வண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

தூங்கல்வண்ணமாவது

தூங்கலோசைத்தாகி

வரும். எ-று.

அது வஞ்சிபோலத்துச் சேறல்1 "யானாடத் தானுணர்த்த யானுணரா
விட்டபின், றானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான், றேனாமொம்" (முத்

தொள்.) எனத்

தூங்கல் வண்ணம்வந்தது.

(உகo)

உ௬க

ஏந்தல்வண்ணஞ்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.‡

இது ஏந்தல்வண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். ஏந்தல்வண்ணமாவது ஒருகாற்சொல்லியசொல்லானே சொல்லப்படும் பொருள்சிறப்பச் செய்தல். எ-று.

ஏந்தல் ஒருசொன்மிகுதல்., உ-ம். "வைகலும் வைகல்......துணரா தார்" (நாலடி-௩௬) "கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா, கூடலுட் கூடலிலே கூடலுங்-கூட, லரும்பிய முல்லை யரும்பவிழ் மாலைப், பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு" எனவரும். (உ௩௧)

---

* எ-து, அகைப்புவண்ணமாவது அறுத்தறுத்தியலும் எ-று. உ-ம். "தொடுத்த வேம்பின் மிசைத்துதைந்த போக்கைமிடை வசைத்தவர்" என வரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தூங்கல்வண்ணமாவது வஞ்சியுரிச்சீர்பயின்றுவரும். உ-ம். "வசையில்புகழ் வயங்குவிண்மீன், திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்" (பட்டினப் பாலை-௧, உ) என்வரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, ஏந்தல்வண்ணமாவது சொல்லியது சொல்லினிற் சொல்லப்பட்டது சிறக்கும் எ-று. உ-ம். "கூடுவார் கூடல்கள் .... பிரிவு" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

---

1 இப்பாட்டுமுழுதையும் கற்பியல் ௩௨-ம் சூத்திரவுரையிலெடுத்தோதினர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௬௨ உருட்டு வண்ண
மராகந் தொடுக்கும்.*

இ-து

உருட்டுவண்ணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள்.

உருட்டுவண்ணமாவது
அராகந்தொடுக்குமது. எ-று.

உருட்டிச்சொல்லப்படுவது அராகமாதலின், ஒழிந்தா திருண்ட வோசைத்தாகலின், இது குறுஞ்சீர்வண்ணத்தின்வேறும். உ-ம். "உரு கெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு, மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்"1 எனவரும். (உகஉ)

உகங முடுகுவண்ணம்,

முடியிறந் தோடி யதனோ டற்றே.†

இது முடுகுவண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். முடுகுவண்ணமாவது முடுகியல்தொடுத்த] அடியோடு பிறவடி வேறுபடத் தொடர்ந்தோடுவது. எ-று.

உ-ம். "நெறி யறி செறி குறி புரி திரிபு" (கலி-கூகூ) என்னுஞ் சுரிதகமும் "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகக்கு" (கலி-க0ச) என்பது முதலி யனவுமாம். இவை வேறுபாடு நோக்கி யிதனைச் சொற்சீரடியும் முடுகிய லடியுமெனப் பரிபாடற்கு விதந்தோதினர். (உகங)

உகச வண்ணந் தாமே

பிணை யென மொழிப.‡

இது புறனடை

இ-ள்

சந்தவேற்றுமைசெய்வன

இவையல்லது வேறில்லை.

எ-று.

---

* எ-து, உருட்டுவண்ணமாவது அராகந்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். "நாறுஇண முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழுவென விரிவன பொழில்" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, முடுகுவண்ணமாவது நாற்சீரடியின்மிக் கோரடியராகந்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். "வெறியுறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா, வறிவனை முந்துறீஇத் தகைமிகு தொகைவகை" (கலி-௩௯) எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, மேற்கூறப்பட்டவண்ணமெல்லாந் தொகுத்துணர்...ற்று. வண்ணங்களாவன மேற்சொல்லப்பட்டன எ-று. இதனாற்பெற்றதென்னை? இப்பொருண்மை மேற்பெறப்பட்டதாலெனின் ஒருபயன்கூறினாரெனக. என்னை? வண்ணம் பாகுபடுகின்றது தொகையினானன்றே இன்னும் வேற்றொரு.....குப்பாகுபடுப்பதேயாகுமென்றறிவித்தல். அஃதாவது குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று நிறுத்து அகவல், ஒழுகல், வல்லிசை, மெல்லிசை யென்பனவற்றோடு உறழ இருபதாம். அவற்றைத் தூங்கிசை, ஏந்திசை, அடுக்கிசை, பிரிந்திசை, மயங்கிசை யென்பனவற்றோடு உறழ்ந்து.........றதை குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் நெடிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் எனவொருசாராசிரியர் வழங்குப. எ-று, உரையாசிரியருரை.

---

1 "செஞ்சுடர் வடமேரு" என்னும் பாட்டிற்காண்க. (செய்-கரு.)

உசக

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

வண்ணமாவது

சந்தம். தாமேயென

அவற்றின் சிறப்புக்

கூறிற்று.

இதன்கருத்துப்
பாக்களோடும்
பிறவற்றோடும் உறழ அது
பலவகைப்
பகுத்துறல்
வரையறையின்றாமாயினும்
அவையெல்லாம்
இருபதின்
கடங்கிய
சந்தவேற்றுமையாவதல்லது
ச ந் த வே ற் று மை
விளங்காவா

ருயிற் று.

(உ௬௪)

உ௬௫ சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலி
னம்மை தாமே யடிநிமிர் வின்றே.

இதன் றொகைச்சூத்திரத்துள் ஆறுதலையிட்டவற்றாலேத்துமெனக்

கூ றுபதிற்றி

வேறுபாடிஇப் பின்ன

ரெட்டுறுப்பெனக்கூறியதென்னை

யெனின் அவை

யொரோசெய்யுட்கோதிய

வுறுப்பென்பதாம் இவை

பல

செய்யுளுக் கிரண்டவழி

இவ்வெட்டுறுப்புமபற்றித்

தொகுக்கப்படுமென்பு

ஆம்

அறிவித்தற்கெனக்கொள்க.

இவற்றை வனப்பென்று

பெயர்

கூறித்துப் பலவுறுப்புக்

இரண்டவழிப்பெறுவதோ

ரழகாதலின். இப்

பெயர் குத்திரத்தாற்

பெறுதுவன்வார்

"வனப்பிய றனே வகுக்குங்

காலைச்,

இன்டுமன்   மொழியால்”
எனப்பாடமோது ப.   1 இது
பெரும்பான்மை பல
செய்யுளுறுப்பாய்த்திரண்டுபெருகிய
தொடர்நிலைக்குப் பெ   ய   று
வ ே த ா
எழுகென்பதூம்,
சிறுபான்மை
தனிச்செய்யுட்கும்
இவ்வழகு கொள்ள
வேண்டுமென்ப   தூம்,
இருபத்தாறுறுப்பும்
அங்ஙனக்

திரண்டசெய்யுட்கு

மூரித்தெகன் பதாம்

உணர்த்தாதற்குத்

தொகைச்சூத்திரத்தப்

பிரித்

தோதிப் பின்னும்

ஓரினைப்படுத்தி

பொருத்தமாகவே

போதிறு டொன்

ருணர்க.

இவ்வனப்பை

யொரோசெய்யுளுட்கொள்ளின்

மாத்திரை

மூ கலியவற்றின் அடுரு

பிறவாகாம். இங்கனம்

வருப்பமே தவிரிலைச்

செய்யுருந்

தொடர்நிலைச்செய்யுளும்

எனச் செய்யு

ளிரண்டாயிற்று. இனிக்

கூறுகின்றன

தொடர்நிலைச்செய்யுளென

றுணர்க.

இது முறையே

அம்மை கூறுகின்றது.
அம்மை குணப்பெயர்.
அமைதிபட்டு சிற்றலின்
அம்மையாயிற்று.
இ-ள். சின்... யால்.
எ-று சின்மையாய்
மெல்லியவாய
சொல்லானும்
தாய...பனுவலின். எ-று
இடையிட்டு வந்த பனுவல்
இலக்கணத்தானும்.
அடிநிமிர் வின்றதான்

அம்மை. எ-து

அடிநிமிர்வின்றிய்வருவது

தான் அம்மை

யெனப்படும். எ-று.

* ... -து,

திருத்தமுறையானே

வனப்புப்பாகுபடுக்குமாறு

அம்மையாகிய

செய்யுளுணர்.. ...ற்று. சிலவாய் மெல்லியவாகியமொழிகளானே தொடுக்கப் பட்ட அடிநிமிர்வில்லாதசெய்யுள் அம்மையாகும் எ-று. உ-ம். "அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய், தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை" (திருக்குறள்-௩௧௫) எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

---

1 இங்ஙனம் பாடங்கொண்டார் பேராசிரியர்-உரையாசிரியரும். நச்சினார்க்கினியர் "வனப்பியலானே வகுக்குங்காலை" என்னும் அடியில்லை

தாகலைவத்தே

உரைகூறுதல்காண்க.

அடிநிமிராதென்றது ஆறடியின் ஏறாமையை. சிலவாதல் சொல்லெண்ணுச் சுருங்குதல். மெல்லியவாதல் சிலவாகியசொற்களும் எழுத்திறன் அகன்று காட்டாது சிலவெழுத்தான்வருதல். தாயபனுவலின் என்பது அறம்பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணங்கூறுவனபோன்றும் இடையிடையே அன்றியுந் தாவிச்செல்வதென்றவாறு. அங்ஙனம்வந்தன பதினெண்கீழ்க்கணக்கு. அவற்றுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானுஞ் சிறுபான்மை யாறடி

யானு

மொரோசெய்யுள்வந்தவாறும்

அவை

இன்மென்மொழியால்வந்த

வாறும் அறம்பொரு

ளின்பத்திலக்கணங்கூறிய

பாட்டுக்களும் பயின்றுவந்த

வாறும் இடையிடையே
கார்நாற்பதுங்
களவழிநாற்பது
முதலியன வந்த வாறுங்
காண்க. உள்ளுறுப்பாய்ப்
பதினெட்டையும்
வனப்பெனப் படுமென்

றுங்கொள்க. "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து, மிருடீர வெண்ணிச் செயல்" (திருக்-௬௭௫) இஃது இலக்கணங்கூறலிற் பனுவலினென்றார்.

"மலர்காணின் மையாத்தி
நெஞ்சே யிவள்கண்,
பலர்காணும் பூவொக்கு
மென்று" (திருக்-௧௧௧௨)
இஃது இலக்கிய மாதலின்,

தாயவென்றார். தாவு தல்
இடையிடுதல்.
அதனானுறுப்பாகிய
பாட்டுக்கடோறும்
மாத்திரை
முதலியவுறுப்புக்களேற்பன
பலவும்வருமாறும் இவ்
வனப்பெட்டனுள் ஏ
ற்பனபலவும் வருமாறு
முணர்க.
ஆசாரக்கோவையுள் "ஆரெயின்
மூன்றும்" (தற்சிறப்புப்)
ஆறடியார்

சிறுபான்மை வந்தது.

(௨௧௫)

உதா. செய்யுண்
மொழியாற் சீர்புனைந்
தியாப்பி

எவ்வகைத் தானே
வழுவெனப் படுமே.

இது முறையே
அஃது கூறுகின்றது.

௫-ம்.

வழுக்குத்தொற்பயிலாமற்
செப்புரு
ட்பயின்றுவகுஞ்சொல்லா
ளைச்சேர்த்துப் பொலியுமெ
பறப்பாடின்
அப்பகுதிஅழுவெனப்படும்.

எ-று.

அவ்வகையென்றதனென்
அவை வேறுவேறுகவர்ந்த
ாண்டிய தொகைதிலச்

செய்யுளென்   றுணர்க.

அவை   1நேருநேரோசை

முதலிய   ஓரோசையேட்டுமா

ம். அது

தலைச்சங்கத்தாரையொழிந்தோர்

சிறுபான்மை   வழக்கும்

பெரும்   பான்மை

செய்யுட்சொல்லுமாக

இவ்விலக்கணத்தாற்

செய்தவாறே   இக்

காலத்துச்   செய்யினுமாம்.

என்று.

தாயபனுவலின்மையின்

மூவடிமுப்பது முத
லியனவும்
அழகின் பாற்படும்.
இவற்றுள்ளும்
ஒரோசெய்யுட்கண்
மாத்திரை முதலியவுறுப்பும்
இவையும் ஏற்ற வகையான்
வருமாறு காண்க.
(உ௱கஅ)

---

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே : யழகென்னுஞ்செய்யுளுணர்.........ற்று. செய்யுட்குரியசொல்லினுற் சீர்புனைந்துதொடுப்பின் அவ்வகைப்பட்டசெய்யுள் அழகெனப்படும் எ-று. உ-ம். "துணியரும் பரப்பகங் குறைய வாங்கி, [illegible] ரகைக்கன் முற்றிய வெழிலி, காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள், [illegible] தனையோ வோங்கல் வெற்ப, நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும், [illegible] வரற் கலுழி நீந்தி, வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே" எனவரும். [illegible] உரையாசிரியருரை.

1 தொகை

என்பது ஆகாறு. உசக

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

உசுஎ தொன்மைதானே,

உரையொடு

புணர்ந்த பழமை மேற்றே.*

இது தொன்மை கூறுகின்றது.

இ-ள்.

தொன்மையாவது

உரைவிராஅய்ப் பழமையாகிய

கதை பொருளாகச்
செய்யப்படுவன. எ-று.

அவை
பெருந்தேவனார்செய்த
பாரதமும், தகடூர்யாத்திரையும்
போல்
வன. சிலப்பதிகாரமும்
அதன்பாற்படும்.
(உகூஎ)
உகூஅ இழுமென்

மொழியான் விழுமியது

நூவலினும்

பரந்த மொழியா

னடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்

தோலென மொழிப

தொன்னெறிப் புலவர்.†

இது

தோல்கூறுகின்றது. அஃது

இருவகைய,

கொச்சகத்தானும்

அகவலானுஞ்

செய்யப்படுவனவாம்.

இ-ள்.

இழுமென்னுமோசையையுடைய
மெல்லென்ற சொல்லானே
அறம் பொருளின்பம்
வீடென்னும்
விழுமியபொருள்பயப்பச்
செய்யினும்
ஆசிரியப்பாட்டான்
ஒருகதைமேற்றொடுப்பினுந்
தோலென்றுகூறுவர்
பழநெறியையறிந்த
புலவர். எ-று.

யாப்பினும்
பொருளினும்
வேற்றுமையுடையது
(செய்-கசக) என்ற்

வழிப்
பொருள்வேறுபட்டுக்
கொச்சகத்தாற்செய்யப்படுவன
தோலாம்.

எ-று. இவை
பொருட்டொடர். அவை
சிந்தாமணி முதலியன. அவை

---

* எ-து,

நிறுத்தமுறையானே

தொன்மைச்செய்யுளாமாறுணர்..

....ற்று.

உரையொடும்பொருந்திப்போந்த

பழமைத்தாகிய பொருண்மேல்

வருவனவாம்.

அவை இராமசரிதை

பாண்டவசரிதை

முதலாயினவற்றின்மேல்வருஞ்செய்

யுள். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

நிறுத்தமுறையானே

தோலாகியசெய்யுளாமாறுணர்-று.

இழு

மென்மொழியினுன் விழுமியபொருளைக்கூறினும் பரந்தமொழியான்

அடிவிமிர்ந்

தொழுகினும்

தோலென்னுஞ்செய்யுளாம்

எ-று. உ-ம். "பாயிரும்

பரப்பகம்

புதையப் பாப்பக, மர்யிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத், துணிதரு வெள்ளத் துயிலெடை பெயர்க்கு, மொளியினுன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறி, னிம்மை

யில்லை மறுமையில்லை,

நன்மை யில்லைத் தீமை யில்லைச்,

செய்வா ரில்லைச் செய்

பொரு ளில்லை யறிவா ரில்லை..
..........."
(மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி)
இஃ
மென்மொழியால்
விழுமியதுவந்தது. "இருமழை
தலைஇய விருணிற விசும்பி,
னென்னுங்
கூடத்தராற்றுப்படை"
பரந்தமொழியா
னடிநிமிர்ந்துவந்தது. எ-து
உரையாசிரியருரை.

பாவித்தினமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச் செய்தன வென்பார்க்கு அப்புலவர்செய்யுட்செய்கின்ற காலத்திற்குநூல் தொல்காப்பியமாயவாறும் அவர் இனஞ் சொல்லாதவாறும் அவ்வினக்கடாம் இலக்கணக்குறைபாடுடையவாறுங் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன்னர் விளக்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டும் பின்புசெய்தநூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறுங்கொண்டு மறுக்க. பின்னோர் தாஞ்செய்த நூல்கட்கு அவை உதாரணமாகக் காட்டலின் அச்செய்யுள் அந்நூல்கட்குமுன்னாயவாறு முணர்க. இனித் தொல்காப்பியனாரையொழிந்த ஆசிரியர் பதினொருவருட் சிலர் இனமுங்கொண்டார். அதுபற்றி யாப்பருங்கல முதலியவற்றினும் இனங்கொண்டாரென்பார்க்கு அவர்கள் அகத்தியனார்க்குமாறாக நூல்செய்தவராவர். அவை வழிநூலெனப்படாவென்று மறுக்க. இனி யாசிரியப்பாவான் அடிமிகிர்ந்துவந்தன தேசிகப்பா முதலியன. (உகஅ)

உகூ விருந்தே தானும்,

புதுவது கிளந்த

யாப்பின் மேற்றே.*

இது விருந்து

கூறுகின்றது.

இ-ள். விருந்தென்றுகூறப்படுவது தானும் புதிதாகத் தொகுக்கப் படுந் தொடர்நிலைச்செய்யுளின்மேற்று. எ-று.

தானுமென்றவும்மை யிறந்தது தழீஇ யிற்று. முற்கூறிய தோல் பழையகதையைப் புதிதாகக்கூறலென்றும், இது பழையதுங் புதியதுமாகிய கதைமேற்றன்றித் தான் புதிதாகப்படைத்துத் தொடர்நிலைச்செய்யுள் செய்வதென்றும் பொருள்தருதலின் அவை முத்தொள்ளாயிரமும் பின்னுள்ளார் பாட்டியன்மரபிற்கூறிய கலம்பகச்செய்யுள் முதலியவற்றைப் பாடுதலுமாயிற்று.

(உஙக)

உ௩0 ஒகாரை முதலா

ளகார விற்றுப்

புள்ளி யிறுதி

யிவையெனப் படுமே.†

இஃது

இயைபு கூறுகின்றது.

இ-ள். ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள
† ஒன்றனையீறாகக்கொண்டு செய்யுளைப்
இயைபெனப்படும். எ-று.

என்னும் பதினொருபுள்ளியுள் பொருட்டொடராகச்செய்வது

---

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே விருந்தென்னுஞ்செய்யுளுணர்.........ற்று. விருந்தாவது முன்பு......ப்புதிதாகப்புனைந்த யாப்பின்மேலது எ-று. புதிதாகப் புனைதலாவது ஒருவன்சொன்னமொழியினிழல்வழியின்றித் தானே தோற்றுவித்தல். அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இது பெரும்பான்மையு மாசிரியப் பாவைக்குறித்தது. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நிறுத்தமுறையானே இயைபாமாறுணர்.....ற்று. ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்னும் பதினொருபுள்ளியுமீறாகவருஞ்செய்யுள் இயைபென்னுஞ்செய்யுளாம் எ-று. உ-ம். வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

செய்யுளியல்

இவை யென்றதனானே பொருளியைதல்பெற்றும். பரந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றவாயேவரும். னகாவீற்று னிற்றுப் பொரு டொடர்ந்தன மணிமேகலையும், உதயணன்கதையும். ஒழிந்த வொற்றுக் களுக்கும் இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியம் இக்காலத்து வீழ்ந்தன போலும். எனப்படுவதென்றதனான் இக்காலத்தார் கூறும் அந்தாதிச்சொற் றொடருங்கொள்க. (உசo)

உசக 1சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்

தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.*

இது புலன் கூறுகின்றது.

இ-ள். பாடி மாற்றங்களானே செவ்விதாகக்கூறப்பட்டு ஆராய்ந்து காணாமை பொருள் தானே தோன்றச்செய்வது புலனென்றுகூறுவார் அறிவுமிக்தோர். எ-று.

அவை விளக்கத்தார்கூத்து முதலிய வெண்டுறைச்செய்யுளென்று கொள்க. (உசக)

உசஉ ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது

குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னோங்கன மொழுகி
னிழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.†

இஃது இறுதிநின்ற இழைபுகூறுகின்றது.

இ-ள். ஒற்...து. எ-து வல்லொற்றொடுத்த வல்லெழுத்துப்பயிலாமல் குறள்...து. எ-து இருசீர்முதல் எழுசீரடியளவும் அல்லவைந்தடியினையும் ஒப்பித்து. ஓங்கி...ன். எ-து நெட்டெழுத்துப்போல் ஓசைதரும். மெல்லெழுத்தும் லகார ளகாரங்களுமுடைய சொல்லானே முற்கூறியவாறே தெரிந்தமொழியாற் கிளந்து ஓதல்வேண்டாமற் பொருள் புலப்படச் செய்யும். இழை...கும். இழைபினது இலக்கணம் பொருந்திற்றும். எ-று.

---

* எ-று, நிறுத்தமுறையானே புலனென்னுஞ் செய்யுளாமாறுணர்...ற்று. ....டுக்கப்பட் டாராயவேண்டாது பொருள்விளங்குவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் எ-று. உ-ம். பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ, ...செறி முரசின் வழங்கி யொல்கொள், மலைமுற்றின்றே மயங்குதுளி சிதறிச், சென்றவ டிரும்புகங் காணைக் கடுந்தே, ரின்று புகக் கடவுமதி பாக..., மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல, விரும்பிடி யுடைய தாகப், பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே" எனவரும், எ-று உரையாசிரியருரை.

† எ-று, நிறுத்தமுறையானே இழைபாமாறுணர்.........ற்று. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது ஆசிரியப்பா.........ளவெழுத்தாதியாக இருபதெழுத்தின்காறும் பரந்த பதினேழுநிலத்தின் ஐந்தடியும் முறையானே வரத் ....ன்னுஞ் செய்யுளாம் எ-று. உ-ம். " போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து,

---

1 தெரிந்த மொழியான் என்பதும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ_ம்

கழிநெடிலடியானும் வருமென்றாரேனும் எழுசீரின்மிகாதென்று கொள்க. ஒப்பித்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை நாற்சீரடியான்வருஞ் செய்யுட்கண்ணே யொழிந்த நான்கடியும்வருமென்றுகொள்க. அவ்வாறு வருவன கலியும் பரிபாடலும்போலு மிசைப்பாட்டாகிய செந்துறை மார்க்கத்தன என்றுணர்க. இவ்வைப்பு இனத்திற்குரியவாதலிற் றேர்தல் வேண்டாது பொருள்தோன்றச்செய்கவென்றார். இத்தொல்காப்பியனார் மேற்கூறியது இசைத்தமிழாகலின் அதற்கு அதிகாரம்பட இதனை ஈற்றுக் கண்வைத்தார். இனி யாப்பருங்கலமுதலியவற்றிற் கூறிய சித்திரகவி வினையும் ஈண்டுச்சேரக் கூறுகவெனின் யந்திரமு மந்திரமுமாய்த் தெய்வத்திற்கே யுரியவாகக்கூறும் மிறைக்கவி இம்முப்பத்திரண்டுறுப்பும்போல

வசனந்திற்குரிய

இனைக்குரியமரபு

சான்றோர்செய்யுட்குறுப்பாய் வாராவென்றும், அத் வழுவிற்றென்றுங் கருதித் தொல்காப்பியனார் கூறாமை

யாழுங் குழலுமற்ற

இலக்கணங்கூறிய

ஆசிரியரும் அவற்றிற்கு

இலக்கியங்

சான்றோர்செய்யுட்களுட் காணுமையின் "வடவெழுத்தொரீஇய எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்" லானன்றி, வடவெழுத்தாற் பெரும்பான்மை வரச் செய்யுள் தாமே செய்து இலக்கியமாகக் காட்டினு ராதலானும் யாமும் இப்பிறைக்கவி யிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறாமாயினேம். (உசஉ)

உ 1ஈ ந. செய்யுள்

மருங்கின்

பொய்ப்பெற்ற நடி

யிறைக்க விலக்கணம்

பிறைத்தனைபோல

வருடாவுா னேனும்

வாந்தைற் றியவற்

றிரின்றி முடிக்க

தெள்ளியோர் கடமை.*

இது

இவ்வோத்திற்கூறிய

யாப்பிலக்கணத்திற்கெல்லாம்

புறனடை

கூறுகின்றது.

தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி சேர்ந்து, வண்டு சூழ விண்டு சூழ விண்டு நீங்கி, நீர் வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வாய், பூதை வீச ஆர எயெ, மதியேர் தண்டோ டொல்கி மாலை, நன்மணம் கமழும் பன்னல் ஊர, வமையேர் விளர்தோ ளம் பரி நெடுங்க, ணிவ்வைய ரேசநி யேந்தின வனமுலை, யிரும்பன் மலரிடை பெரூந்த பாவி,னருந்தன் ழ துயல்வருஞ் செறிந்தேந் தல்கு,லணிகளை கசைஇய வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் வார்குழல் வளரிளம் பிறைநுத, லொளி நிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மடவரோய், களிமுழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிகை, யிருந்தனவு மனைஎளவு கரும்பு நறுந் தொடையலன், கலனளவு கல களவு நனைஎளவு நலனளவு, பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ, தொருநீ மறைப்ப வொழிகுவ தன்றே" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

* இது சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

1 வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமே" என்பது (தொல்-சொல்-எச்சவியல்-ரு.)

இ-ள்.

செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெறநாடி யிழைத்த இலக்கணம். எ-று

செய்யுளிடத்துப் பொருள்பெற ஆராய்ந்து

தந்திரஞ்செய்யப்பட்ட

இலக்கணத்தில்,

பிழைத்தனபோல

வருபவுளவேனும். எ-து

வழீஇயின -

போன்று பின்னென்று வருவனவுளவேனும். வந்தவற்றியலாற் றிரிபின்றி
முடித்தல் தெள்ளியோர்கடன். எ-து முற்கூறிய இலக்கணத்தொடு திரி

யாமன் முடித்துக்கோடல்

அறிவுடையோர்கடன்.

எ-று. அவை யெண்

ணின்பிக்கணவற்றைக்

கழிநெடிலடிப்பாற்சார்த்துவனவும்

வெண்பாவாயே வந்து

கொச்சகமாயடங்குவனவும்

ஆசிரியம்

அவ்வாறுவருவனவுங் கொச்

சகங்களின் வேறுபாடுந்

தொடைவேறுபாடுகளும்

பிறவுமாம். (உசரு)

எட்டாவது செய்யுளியல்

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரை

நிறைவேறியது.

உ

பிழைதிருத்தம்.

முதல்நாற்பதாம்பக்கத்தின்மேல் எட்டுப்பக்கங்கள் மறித்தச்சவுருக மூப் பத்தொன்றுமுதல் நாற்பதுவரை இலக்கமிடப்பட்டவற்றை முறையே நாற்பத் தொன்றுமுதலாக நாற்பத்தெட்டிறுதியாகத் திருத்திக்கொள்க. எண்பத்தெட்

டாம்பக்கத்திலுள்ள

தொண்ணூற்றொன்பதாஞ்

சூத்திரமும் உரையும்

மறித்தச்

சவுருக

எண்பத்தொன்பதாம்பக்கத்திலும்

பக்கம். வரி.

பிழை.

௭

௧௧

௯0 வியல்புணர்தேரோ

௨௨ பிரித்து

௧௪ ௯௧ இயலையை

" ௯௧ ண்ருர்

௧௧ ௧௨ வடாது

" ௧௩ படாவை

௨0 ௧ பேழைப்போழை

௨௧ ௫ வஞ்சிச்சிரா

௨௮ ௧௫ தனதே

௩0 ௯௧

சை உரு

யாப்பருங்

அஃகேதபேளின்

ஈரு உரு

தூங்கையாவுக

எக க கீரட்டை

அமு கஉ

தொசைடைமை

அக ச

இல்லாளிபியபட

அரு ச தொடுக்க

அள கக அளவைபெறமடத்

அஅ ௬ பொழிப்பெயல

அக கஅ மின்னுக

கரு உள பொரோரசெள்ள

கOக கூ

குடிவினிட

,, ௬௬ கரன்கரற

கOஉ ஆ ளிறப்த்

கO௪ அக

கள ௪ ௪க

பதின்மூன்று

மெய்தூலிக்க

க௬௬ உள

வெளிபடத்

கஅO கரு

உ.அத 48

வெளிவெளுகி

தொகைதயும்

உ.அதி உ.அ

உ.அது கஉ

வரையரை

துறைகேன்

கூ0 கள நவர்

பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருத்தம்.

வியப்புணர்ச்சேசர

பிரித்து

இயலசை

என்ஞர்

படாகை

வடாஅது

போயப்போய

வஞ்சிச்சிரா

தன்றே

யாப்பருள்

அஃதேயெனின்

துக்கலாசுது

பிரட்டை

இருடைமை
இவ்வாசிரியர்
தொகுத்த
ஆவணப்படத்
பெயர்த்திப்பெள
வின் ஒப்ப
வெளிச்சவெளன்
குடிமகனிட்
கவன்காத்
காற்பத்
பதின் மூன்று மும்
மெய்நாவிக்க

வெளிப்படத்

வெளிவெசாடு

தெக்கைதயும்

வரையறு

துறைவேன்

ஈரவோர்

,,	உக	போசோவெழுத்து	பொசோவெழுத்து
உ0எ	க	எழுத்து	எழுத்து
உ0௯	உக	சொர்டிபியனெல்லார்	கொடிபியனெல்லார்
உகஅ	கஉ	வீடத்ருக	வீடத்ருக்